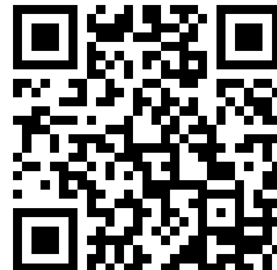
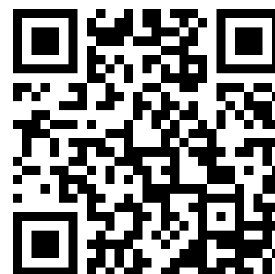
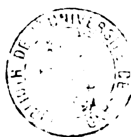










CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
GRAECORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

AUCTORE
IGNATIO HARDT
EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO.

TOMUS QUINTUS,
COD. CCCCLXXIII — DLXXX. CONTINENS.

Accedunt Indices in Tom. IV. et V.
nec non G. G. Plethonis fragmenta de legibus, et incerti auctoris
Rhetoricorum ad Herennium locus de praeceptis mnemonices.

MONACHII,
MDCCCXII.
Typis I. E. Seidelii Solisbacensis.

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

SUB AUSPICIIS

MAXIMILIANI IOSEPHI

BOIOARIAE REGIS

EDIDIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT

IO. CHRISTOPH. L. BARO DE ARETIN,

BIBLIOTHECAE REGIAE PRAEFECTUS.

VOLUMINIS PRIMI,

CODICES GRAECOS

AB

IGN. HARDT

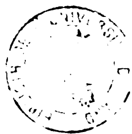
EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO RECENSITOS COMPLEXI.

TOM. V.

MONACHII,

MDCCCXII.

Typis J. E. Seidelii Solisbacensis.





Lectori S.

Quae appendicis loco Augustanorum Codd. recensionem sequi debuerant, ea iam in postremi huiusce voluminis fronte comparere, inde evenisse lector benevolus sciat, quod post obitum demum auctoris inter alia eius scripta reperta sunt. Pluribus iam annis adversa usus valetudine, in vivis esse desiit IGNATIUS HARDT, sexagenario maior, d. 16. April. 1811., vir ob antiquam morum simplicitatem, summamque in adiuvandis doctorum hominum studiis facilitatem, suis non minus, quam exteris, dum viveret, charus.

Auctoris descriptionem, qualem ille pro more sibi familiari in novissima hacce graecorum Codd. accessione illustranda instituerat, adhibitis ipsis libris MSS. hinc inde inmutavimus, recisis potissimum iis, quae non admodum ad rem facere videbantur. Quod consilium nostrum aequum lectorem comprobaturum esse, confidimus.

Monachii d. VI. Octob. 1811.

Codices DLXXV—DLXXIX.

Codices quinque, bibliothecae olim civitatis Imp. lib. Schweinfurtensis, omnes in folio, forma fere eadem, scripti Saeculo $\frac{15}{16}$ una eademque manu sat luculenta, praeter ultimum, in quo scriptura diversa adparet.

Codex 575.

Foliis constans 40., continet I. Ἐυκλείδȣ δεδομένα (*Euclidis Data*) capp. 95., ut in edit. Gregor., additis in margine *scholiis graecis*, quorum initium est: Τῶν δεδομένων τὰ μὲν θέσει ἐςὶ διδόμενα etc.

II. inde a fol. 26. Ἐυκλείδȣ Φαινόμενα (*Euclidis Phaenomena*), itidem *scholiis* instructa *marginalibus*, quorum primum ad theor. 1. adscriptum hoc modo incipit: διὰ τὸ ιε̄ τῶν Ἀυτολύκȣ etc.— Figurae mathematicae, utrique operi inservientes, in margine minio adpictae sunt.

Codex 576.

Folia numerat 124. Occurrunt I. Ἀπολλωνίȣ περγαίȣ κωνικῶν (*Apollonii Pergaei Conicorum*) *Libri IV.* Quo loco secundus desinit, additum legitur: ἐνταῦθα δοκεῖ εἶναι τέλος τȣ̃ β̄ȣ. Deinde titulo et fini libri IV. adduntur haec: ἐκδόσεως Ἐυτοκίȣ Ἀσκαλονίτȣ. Capita libri I. numerantur 60; libri II., 57; lib. IV. 54; insuper ab alia manu diversus adscriptus est capitum numerus, qualis exstat in editione Oxon. Hallej.— Sequuntur *Sereni Antissensis libri II. de sectione Cylindri et Coni*,*

II. fol. 84. Σερήνη (s) περὶ κυλίνδρȣ τομῆς. Capita a prima manu 37., ab alia vero 33. numerantur.

III. fol. 100. b. Σερήνȣ Ἀντινσέως (s) Φιλοσόφȣ περὶ κυλίνδρȣ (l. κώνȣ) τομῆς; capp. 65., ab alia manu notantur 60.

* Tria ista scripta, Oxonii 1710. edita, exstant quoque in Codice 76. vid. Tom. I, 454.

Codex 577.

Foliorum 64., continet I. Ἥρων(ς) Ἀλεξανδρέως περὶ αὐτοματοποιητικῆς (*Heronis Alexandrini de automatum fabrica*); fol. 7.b inscriptio occurrit: περὶ ςατῶν αὐτομάτων, quo loco in edit. Paris. (pag. 263) Libri II. initium ponitur. Conf. Cod. 431. (Tom. IV, 335.) Figurae 17. in calce adjectae sunt f. 12 — 14.

II. fol. 15. Ἥρωνος Ἀλεξανδρέως τινὰ κλάσματα, ἃ ἐν τοῖς νῦν σωζομένοις αὐτοῦ συγγράμμασιν μόλις εὑρίσκοιντο ἄν. (*Heronis Alexandr. quaedam fragmenta, quae in servatis eius scriptis vix inveniantur.*) Sunt ista Heronis Pneumatica, initio valde mutila; desunt enim omnia, quae in edit. Paris. vett. mathematicor. a pag. 145 - 159. leguntur. Segmentum, in quo Monacensis Codex initium facit, eadem illa pag. 159. iam occurrit. — Accedunt figg. 28. inde a fol. 24 — 26.

(III.) fol. 27. „*Heronis philosophi spirabilium Lib. I.*" Initium est: Cum apud antiquos philosophos et mechanicos etc.; desinit: „et magis continua conversio fiat. Finis." — Incerti auctoris versio ista, etiam in Cod. 431. l. c. servata, capitum inscriptionibus gaudet, figurasque 79. ad calcem f. 64 — 64. adiectas habet. Circa finem nonnullis capp. caret, quae in edit. Paris. modo laud. inde a pag. 230 — 33. occurrunt, a Fr. Comandino in latinum sermonem conversa.

Codex 578.

Foliorum 18., additis figuris minio pictis, continet ineditam *Ioan. Pediasimi synopsin de dimensione et partitione terrae* inscriptam: Γεωμετρία Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος Βουλγαρίας κυρίου Ἰωάννου τοῦ Πεδιασήμου (ς) σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς. Exstat praeterea in Codd. 269. et 300., vid. Tom. III, 123. et 233.

Codex 579.

Foliorum 14., quibus continentur I. Κλαυδίου Πτολεμαίου περὶ ὑποθέσεων τῶν πλανωμένων (*Cl. Ptolemaei*

de hypothesibus Planetarum) Lib. Initium est tale: Τὰς ὑποθέσεις ὦ Σύρε et.; finis: ὁ δὲ ἀστὴρ ἀπὸ τȣ̃ Βορείȣ πέρατος τȣ̃ λόξȣ κυκλίσκȣ ὡς εἰς τὰ ἑπόμενα τȣ̃ κόσμȣ μοιρ. καὶ ξ. — Τέλος καὶ πλέον ȣ̓δέν. Deinde additur „Ex antiquo MSC° bibl. Caes." Libri huiusce editione, quae cum I. Bainbridgii versione Lond. 1620. 4. prodiit, caret bibliotheca Monacens. In codice nostro 105. (vid. Tom. I, 562.) finis aliter se habet.

(II.) fol. 8. „Fragmentum *versionis M. Bergii* ex libello MSC°, et incorrecto, cuius titulus erat; κλ. Πτολεμαίȣ περὶ ὑποθέσων τῶν πλανωμένων." Inc. „Hypotheses, o Syre, coelestium motuum in iis quidem etc." Finis non ultra progreditur, quam textus ipse, qui in hoc Cod. praecedit, — „stella tandem a boreo limite. obliqui circelli in consequentia mundi partibus.. Finis." Versionis huiusce auctor, Matthias Bergius, praeter alia edidit an. 1591. Aristotelis Ethica ad Nicom.

Codex CCCVII. a. (580.)

Chartaceus, in 4., folior. 234., Scriptus Saec. XVI., manu diversa, in Hardtii Catalogo casu omissus, eius mentione iam ad Cod. 127. facta. Continet *Laonici Chalcondylae* de origine et rebus gestis Turcorum L. X., inscriptos: Νικολάȣ χαλκοκανδύλȣ ἱστορικὸν — caet. (vid. Cod. 127.) Λαονίκȣ ἀπόδειξις ἱστοριῶν, πρώτη:.

* * *

Addantur proinde Auctorum Indici huic volumini adiecto:

Quinque hosce Tomos brevi tempore alius excipiet, emendationes, supplementa et indicem lectorum usibus magis aptum sistens.

Cod. CCCCLXXIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4^to^, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et eleganti, cum notis marginalibus, abbreviatus, in foliis 208, Saec. XIII, signatus p. 9. n. 26. malè conservatus et inscriptus:

Συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν ἐυαγγέλιον γεγονῆα παρὰ νικήτα διακόνου τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδασκόλου τοῦ σερρῶν βιβλίον δεύτερον περιέχον ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ καὶ δεκάτου κεφαλαίου καὶ αὐτοῦ μέχρι τοῦ τριακοσοῦ ἐννάτου, καὶ αὐτοῦ ἤγουν κεφάλαια τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου εἰκοσὸν καὶ τρίτον.

Collectio expositionum in Lucae evangelium facta a Niceta diacono magnae Dei ecclesiae, et doctoris Serrarum liber secundus continens a cap. XVII usque ad trigesimum nonum, et ipsius capita sancti Lucae evangelii, quorum ultimum est vigesimum tertium.

A. *Καὶ καταβὰς μετ' αὐτὸν ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ.*

Ευσεβ. *ὁ μὲν ματθαῖος ἐν τῷ ὄρει λελέχθαι φησί.*

T. *οὕτω καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ.*

†. Praemittitur capitularium, cuius cap. 1. *περὶ τῶν μακαρισμῶν*, et ultimum: *περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν.*

Interpretes obvii sunt: Eusebius, Cyrillus, Gregor. Nyss. Chrysostomus, Severus, Titus, Basilius, Gregor. Theologus, Damascenus, Maximus monachus, Macarius, Isidorus, Theodoretus, Niceta David, Athanasius, Origenes, Asterius, Nilus, Metaphrastes Epiphanius, Isaac, Dionysius, Clemens Alexand. Anepigraphus.

Τέλος τοῦ δευτέρου τῶν τεσσάρων τεύχους τῶν εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον κατὰ συναγωγὴν ἐξηγήσεων.

Ex quo fine vocabula tituli prius positi: *τοῦ σέρρων* corrigi possunt, et legi: *τῶν τεσσάρων.*

In codice Vindob. XXIXo. v. Lambec. p. 114. occurrunt evangelia IV. cum catena Nicetae Heracleensis, ut suspicor. Nesselius huius non meminit. Taurini in bibl. regia catena in evangelia Matthaei et Ioannis asservatur.

De Niceta Heracleensi primò quidem Serrarum, postea verò Heracleae metropolita A. 1077 claro catenisque eius editis v. Hamberger Z. N. III. p. 766.

Cod. CCCCLXXIV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 199, madefactus, Saec. XIII, signatus p. 28. n. 28. malè conservatus et recentiore manu inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοςόμου λόγοι.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi homiliae.

†. Initium mutilum est, et verus titulus deest. In aliis verò codicibus, ut cod. 108. est: *Ἐκλογαὶ ἀπὸ διαφόρων λόγων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοςόμου.* Sine collectoris nomine. Reiserus autem inscripsit: Chrysostomi *ἀπανθίσματα*, id est, homiliae è diversis eius scriptis collectae a Theodoro quodam, ut videtur, magistro. At gratis hoc dicit. Nullum enim ipsius vestigium hìc apparet, nec Fabricius huius, tanquàm collectoris mentionem facit tom. VIII. p. 575. ubi ex professo hanc collectionem memorat. Nec Harlesius meminit, suspicatus nimirum, hanc Reiseri inscriptionem fraudi esse.

Occurrit adhuc in cod. 462, etiam sine collectoris nomine. Cum verò in variis codicibus varius ordo sit, titulos et initia etiam hìc ponam:

1. Περὶ προνοίας. De providentia.
2. Περὶ ψυχῆς. Ἐοίκασιν. De anima.
3. Περὶ εὐχῆς. Μέγα. De oratione.
4. Περὶ ἀγάπης. Βουλόμενος. De dilectione.
5. Περὶ ἐλεημοσύνης. Ὁ τῆς. De eleemosyna.
6. Περὶ ἀρετῆς. Εἰσί τινες. De virtute etc.
7. Περὶ παρθενίας. Τὸ τῆς. De virginitate.
8. Περὶ ἀνδρίας. Δειλὴν. De fortitudine etc.
9. Περὶ μετανοίας. Διὰ τοῦτο. De poenitentia.
10. Περὶ νηστείας. Βούλει. De ieiunio.
11. Περὶ γαστριμαργίας. Βούλεσθε. De gula.
12. Περὶ ἁμαρτίας. Ἐπεδήμησε. De peccato.
13. Περὶ κρίσεως. Πολλοί. De iudicio.
14. Περὶ θανάτου. Πολλὰ μὲν. De morte.
15. Περὶ ὑπομονῆς. Εἰ βούλεσθε. De patientia.
16. Περὶ ἀνεξικακίας. Τίνα ἂν. De clementia.
17. Περὶ μίσους. Εἴ τις παρὰ. De odio.
18. Περὶ βασκανίας. Οὐδὲν. De invidia.
19. Περὶ ὀργῆς. Βούλει. De ira.
20. Περὶ λύπης. Τὴν ἀθυμίαν. De tristitia.
21. Περὶ τοῦ μὴ καταφρονεῖν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας. Ὀλίγοι. De non spernenda Dei ecclesia.
22. Περὶ ταπεινοφροσύνης. Ὅταν. De humilitate.
23. Περὶ ἀλαζονείας. Βουλόμενος. De superbia.
24. Περὶ πλεονεξίας. Τίνος. De avaritia.
25. Περὶ πλούτου. Ὅταν ἴδῃς. De divitiis.
26. Περὶ εὐτυχίας. Τίνος. De prosperitate.
27. Περὶ σιωπῆς. Λόγος ἁπλῶς. De silentio.
28. Περὶ ὅρκων. Μὴ τοῖς. De iuramentis.
29. Περὶ διδαχῆς. Πρώην. De doctrina.
30. Περὶ ἀρχῆς. Ὁ μακάριος. De imperio.

31. Περὶ ἀρρωστίας. Ὅταν.	De infirmitate.
32. Περὶ γυναικῶν. Οἱ γυναῖκες.	De mulieribus.
33. Περὶ παίδων. Δεόμαι.	De pueris.
34. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον παῦλον ἐκ διαφόρων αὐτοῦ λόγων συντεθὲν παρὰ θεοδώρου μαγίστρου. Τῆς μέν.	Encomium sancti apostoli Pauli ex variis ipsius homiliis collectum a Theodoro magistro.

Finis huius est mutilus. Ex hoc autem titulo erui nequit, reliquas etiam homilias a Theodoro magistro esse collectas, ut Reiserus putavit. De encomio enim solo scimus, non de reliquis. Prodiere hae eclogae in Chrysostomi operibus.

Cod. CCCCLXXV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, atramento pallido, cum notis marginalibus, carie exesus, in foliis 304, Saec. XIII, signatus p. 76. n. 2. malè conservatus et inscriptus:

Πορφυρίου εἰσαγωγή.	Porphyrii isagoge.

A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.

T. γένος δὲ τοῦ λογικοῦ ....

†. Est in Aristotelis organum, sive liber de V. vocibus. Constat tantum tribus foliis. Reliqua desunt. v. infra. Occurrit adhuc in codd. 222. 234. v. edit. Venet. 1500. f.

Φύλ. δ.	Fol. 4.
Προλεγόμενα σύντομα καὶ σαφῆ εἰς τὴν τοῦ πορφυρίου εἰσαγωγήν.	Prolegomena succincta et clara in Porphyrii isagogen.

A. Πρὸ παντὸς πράγματος καὶ πρὸ πάσης.
T. πρὸς τούτους ἐλαυνόμενοι.

Φύλ. ϛ. Fol. 7.

Πορφυρίου εἰσαγωγή. Porphyrii isagoge.
A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.
T. καὶ τῆς κοινωνίας παράςασιν.
Τέλος τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς.

†. Constat duabus sectionibus v. supra.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἀριςοτέλους κατηγορίαι. Aristotelis categoriae.
A. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον.
T. σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηται.
Τέλος τῶν κατηγορίων.

†. Initium et finis cum editis conveniunt.

Φύλ. με. Fol. 45.

A. Σημαίνει χωρὶς καί ἐςιν ἀεὶ τῶν κατ' ἕτερον.
T. τῇ μὲν πᾶς ἄνθρωπος οὐ δίκαιός ἐςιν.

†. Initium et finis est mutilus, adeoque sine ullo auctoris vestigio. Rectè verò inscripsit Reiserus: Aristotelis liber de interpretatione. Initium enim est ex tertio editionis capite. Hic autem divisio fit in sectiones III. Sectio IIa incipit in cap. VIIo. et sectio IIIa in cap. XIIo. Desinit verò in cap. XIIIo. Scholia etiam marginalia habentur, sed evanescentibus iam ferè literis.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

A. Λέγεται τὸ ἐνδέχεσθαι. καὶ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον.
T. ἔχει πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.

†. Nullus apparet titulus, initio utpote mutilo. At ex sequentibus colligitur, esse Aristotelis analytica priora et posteriora, ut rectè inscripsit Rei-

serus. In editione Francof. 1585. 4. initium p 81. v. 20. occurrit. Scholia ubique marginalia habentur. Passim tamen evanuere.

φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Ἀριστοτέλους διαλεκτική, ἤγουν τὰ τοπικά.	Aristotelis dialectica, seu topica.

A. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας.

T. χαλεπὸν ἐκ τοῦ παρὰ πόδας.

Τέλος τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους.

†. Sunt lib. VIII. ut in edit. cit.

φύλ. σπγ. Fol. 283.

Ἀριστοτέλους περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.	Aristotelis de sophisticis elenchis.

A. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

T. πολλὴν ἔχειν χάριν.

Τέλος τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

†. Nec in libros, nec capita dividitur, ut in edit. cit. Nec scholia habentur.

Cod. CCCCLXXVI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum scholiis marginalibus, in foliis 106, Saec. XIII, signatus p. 79. n. 20. optime conservatus et inscriptus:

Συνεσίου κυριναίου φιλοσόφου φαλάκρας ἐγκώμιον.	Synesii Cyrenaei philosophi calvitii encomium.

A. Δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτ]αν.

T. ἀνειλῆφθαι ταῖς χέρσιν.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum Ium est ad textum: ἐν πείσει. τὸ πείσει, εἰ μὲν ἀμφότερα

δίφθογγα γράψεις, οὕτως ἐρεῖς. Τήρησον καὶ φύλαξον. μὴ ἔκφυγε τὸ πεισθῆναι, εἰ δὲ ῑ καὶ η̄, καὶ δύο σίγμα. εὕρηται γὰρ καὶ τοῦτο, λέξεις οὕτω. τήρησον τὴν καρδίαν ἐν πίσσῃ, τουτέςι, παρασκεύασον σεαυτὸν εἰς τὴν μάχην τοῦ Δίωνος, ὥσπερ ἂν εἰ παρὰ πίσσαν τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα ἔμελλες ἀγωνίσεσθαι. τὸ δέ φασι, λέγει, ἐπειδὴ παροιμία ἐςίν.

φύλ. θ. Fol. 9.

Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.	Eiusdem Dio, seu de suo ipsius instituto.

A. Φιλόςρατος μὲν ὁ λήμνιος.

T. κινουμένῳ τῷ μέλει.

†. Est quoque cum scholiis marginalibus. Seligo unum ad verba: ὁποῖος ἄμους ὁ αἰγύπτιος κ. τ. λ. ἐρομένου τινὸς αὐτὸν, εἰ ἀναγκαῖα τὰ γράμματα, ἔφη. εἰ ὁ νοῦς ἔρρωται, τίς χρεία γραμμάτων. τὸ δὲ οὐκ ἔξευρεν, ἀλλ' ἔκρινε χρείαν γραμμάτων, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐχρήσατο αὐτὸς γράμμασιν, ἀλλ' ἀπεφήνατο, τούτους δεῖσθαι γραμμάτων, οἵτινες οὐ μέγεθος εὐτύχησαν νοῦ, ἵνα τὴν τοῦ νοῦ ἔνδειαν ἐντεῦθεν ἐπανορθῶνται.

φύλ. ιη. Fol. 18.

Αἰγύπτιος, ἢ περὶ προνοίας. προθεωρία.	Aegyptius, sive de providentia. Protheoria.

A. Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς ταύρου.

T. οὐδὲ ἐν μύθου σχήματι.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum unum est ad textum: τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι διπλῆν ποιοῦμεν τὴν ἰδέαν τοῦ δαίμονος, νέον ἱςάντες. ἵνα τὸ ἑρμῆν πρὸς τὸ νέον ἱςάντες, συνάπτῃ, λέγει οὕτω. τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι νέον ἱςάντες παρὰ πρεσβύτῃ, διπλῆν ποιοῦμεν τὴν ἰδέαν, τοῦ δαίμονος, ἤτοι αὐτὸν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ πολυδεύκους. ὁ πρωτεὺς ὁ φάριος τὸ θαῦμα τὸ ὁμηρικὸν, πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαὶ,

ἤγουν αὐτός. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. αὕτη ἡ αἰτιατικὴ ἀναπόδοτός ἐςι διὰ τὸ τεθῆναι εὐθὺς τὴν ἐπανάληψιν. τὸ γὰρ τοῦ δαίμονος ἐπανάληψίς ἐςιν. εἰώθαμεν δὲ ἐν ταῖς ἐπαναλήψεσιν, ἢ πρὸς τὴν πρότασιν ἐπάγειν τὴν σύνταξιν, ἢ ὡς ἂν βουλώμεθα, δέον γὰρ οὕτως εἰπεῖν. τὸν ἑρμῆν αἰγύπτιοι διπλοῦν τὴν ἰδέαν ποιοῦσιν. ὁ δὲ ἐπαναλήψει χρησάμενος τῷ δαίμονος, πρὸς ταῦτα τὸν λόγον ἐσχημάτισεν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ τοῦ πολυδεύκους. καὶ γὰρ κἀκεῖ τὸ αὐτοῦ ἐπανάληψίς ἐςι. Τοιοῦτον καὶ παρὰ λιβανίῳ ἐν τῇ τῆς νικομηδείας μονοδίᾳ. ἐγὼ δὲ τῆς νικομηδείας πόλεως, ἐν ᾗ λόγους μὲν, οὓς εἶχον, ἐπηύξησα κ.τ.λ.

Φύλ. κη. Fol. 28.

Αἰγύπτιος, ἢ περὶ προνοίας λόγος δεύτερος.	Aegyptius, sive de providentia sermo IIus.

A. Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν ἐνθένδε.

T. μάρτυρες σοφώτατοι.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum primum est ad: πανικοὶ θόρυβοι.

Πανικὰ δείματα φασὶν, ὅταν ἐπὶ τῶν ςρατοπέδων αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐταραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ γὰρ πανὶ εἰώθεισαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς, ἥτις ἐξαίφνης ὑπ' αὐτῶν γενομένη τῇ τοῦ θεοῦ κατοχῇ, φόβον ἐγείρει τοῖς ἀκούουσιν.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Πρὸς παιόνιον ὑπὲρ τοῦ δώρου. τὸ δὲ ἦν ἀςρόλαβος.	Ad Paeonium de dono astrolabii.

A. Ἀκούων σου πρώην ὑπὲρ φιλοσοφίας.

T. μεσεμβρινῆς κέντρα συνηλύσιος.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Περὶ ἐνυπνίων προθεωρία.	De insomniis protheoria.

A. Ἀρ-

A. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πλατονικόν.
T. κατὰ θεὸν τί πιςεύεται.

†. Non tantum protheoria, sed et ipse liber de insomniis est. Cum haec protheoria ab illa Nicephori Gregorae differat, et brevis sit, et in aliis desit, integram exhibebo. Sic verò pergit: *ὑπὸ προσχήματι φαυλοτέρας ὑποθέσεως κρύπτειν τὰ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδαῖα, τοῦ μήτε τὰ μόλις εὑρεθέντα πάλιν ἐξ ἀνθρώπων ἀπόλλυσθαι, μήτε μολύνεσθαι δήμοις βεβήλοις ἐγκείμενα. Τοῦτο τοίνυν ἐξηλώθη μὲν ὅτι μάλιςα τῷ παρόντι συγγράμματι. Εἰ δὲ καὶ τούτου τυγχάνει, καὶ τ᾽ἄλλα περιττῶς εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον ἐξήσκηται, ἐπιγνοῖεν ἂν οἱ μετὰ φιλοσόφου φύσεως αὐτῷ σεσόμενοι.ον ὁ λόγος. εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι, καὶ τὰ ὀναρθεάματα τοῖς ἀνθρώποις ὀρέγουσι κ.τ.λ.*

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀρκάδιον περὶ βασιλείας. Ad imperatorem Arcadium de imperio.

A. Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκοι.
T. παρέχω λόγον καὶ δέχωμαι.

†. Scholium marginale habetur unicum, quod ad hoc ferè in medio: *τοῖς γὰρ ἐναντίοις. Διαλεκτικὸς λόγος ὁ λέγων, εἰ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον καὶ τῷ ἀναντίῳ τὸ ἐναντίον. εἴγουν τὴν ἐπαγγελίαν τῆς φύσεως τελειοῖ ἄσκησις, δηλονότι ἡ ῥαθυμία φθείρει. καὶ τοῦτ᾽ ἂν εἴη τὸ φθείρεσθαι ἕκαςον τῶν συνιςάντων τοῖς ἐναντίοις. ὃ γὰρ ῥαθυμία πρὸς φθορὰν ἄγει, σπουδὴ καὶ ἄσκησις ἀνορθοῖ καὶ ὃ τελειεῖ σπουδὴ καὶ ἄσκησις, ῥαθυμία φθείρει.*

Ex hac et aliis inscriptionibus clarum est, non ad Theodosium iuniorem inscriptionem factam esse, ut perperam tradunt Evagrius libr. 1. c. 15. et Nicephorus Gregora XIV. 55.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία. Eiusdem homilia.

A. Οὐ ϑήσομαι τὴν πανήγυριν ἄφωνον.

T. οὐκ ἐξεκενώθη.

Ἑτέρα. Alia.

A. Νὺξ ἱερὰ φῶς ἐνεγκοῦσα.

T. πρόσοδον ἐποιήσαντο.

φύλ. νδ. Fol. 54.

A. Οὔτε φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον προελόμενος.

T. συμπροϊούσης τῆς ἀρετῆς.

†. Licet nullo titulo praefixo, ex initio tamen et fine constat, esse Synesii constitutionem, seu Anysii laudem. Prodiere homiliae duae priores et haec constitutio gr. et lat. cum reliquis eius scriptis.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἔμμετροι. Eiusdem hymni metrici.

A. Μετὰ παγᾶς ἁγίας αὐτολοχεύτου.

T. ὠδῖσι σοφίας νόον κατάρδω.

Ἕτεροι. Alii.

A. Πρῶτος νόμον εὑρόμαν.

T. ἐξ ἀαγέων μελῶν.

Ἕτεροι. Alii.

A. Ὑποδώριον ἁρμογάν.

T. πάλιν ἀκήρατον ἁρμόσω.

Ἕτεροι. Alii.

A. Ἄγε μοι λίγεια φόρμιγξ.

T. θεὸς ἐν Θεῷ χορεύσοις.

Ετεροι. Alii.

A. Ἄγε μοι ψυχά.

T. βόσκοι με τύχα.

φύλ.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Ἕτεροι. Alii.

A. Σὲ μὲν ἀρχομένας.
T. ἱκέτιν ψυχάν.

Ἕτεροι. Alii.

A. Μνώεο χριςέ.
T. πνεύματι θ' ἀγνῶ.

Ἕτεροι. Alii.

A. Πάλιν φέγγος, πάλιν.
T. τὰ πανάρρητα χορεύσω. Fol. 54.

†. In bibliotheca Uffenbachiana sunt hymni, quotquot extant, nro. X. aliter verò collocati, quàm hìc, et in editis. v. P. II. p. 427. In hoc igitur codice duo desunt: ὑμνῶμεν κοῦρον et πολυήρατε. Occùrrunt adhuc in cod. 87. eodem initio et fine, et fors ordine, ut in cod. Uffenbachiano. Non enim singillatim recensebam, ut hìc.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Πυθαγόρου σαμίοιο ἔπη τάδ' ἔνεςι τὰ χρυσά. Aurea Pythagorae Samii sunt carmina.

A. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς.
T. οὐκ ἔτι θνητός.

†. Haec praemittuntur: πυθαγορικὰ ἔπη τὰ λεγόμενα χρυσᾶ ςοιχείωσιν ἔχοντα τῆς τελειοτάτης τῶν πυθαγορίων φιλοσοφίας. ἰςέον δὲ ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο ταῦτα ὕςερον, τὰς ἀρχὰς αὐτῶν ἔχοντες ἐκ τοῦ πυθαγόρου. πυθαγόρα τάδε χρυσᾶ ἔπη ἴσθι ἔοντα.

Pythagorae carmina dicta aurea, institutionem continentia perfectissimae Pythagoreorum philosophiae. Sciendum autem, ipsius discipulos haec postea conscripsisse, principia eorum a Pythagora habentes. Scito, haec esse aurea Pythagorae carmina.

Prodiere saepius gr. et lat. et occurrunt adhuc in codd. 113. 313. et in sequentibus.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Συνεσίου ἐπιςολαί. Synesii epistolae.

1. Νικάνδρῳ. Παῖδας ἐγὼ λόγους.
2. Ἰῶ. Ἀφοβία μεγίςη.
3. Τῷ ἀδελφῷ εὐοπτίῳ. Τρίτη μὲν ην.
4. Τοῖς πρεσβυτέροις. Ἀγαθὸν πεποιθέναι.
5. Τῷ ἀδελφῷ. Λύσαντες ἐκ βενδιδίου.
6. Ἀνυσίῳ. Ὁ δὲ καρνᾶς ἔτι.
7. Θεοδώρῳ καὶ τῇ ἀδελφῇ. Πῶς δοκεῖτε.
8. Τῷ ἀδελφῷ. Οὐ μὴ ἐρεῖς.
9. Θεοφίλῳ. Βαθὺ σε γῆρας.
10. Τῷ φιλοσόφῳ ὑπατία. Αὐτήν σε καί.
11. Τοῖς πρεσβυτέροις. Οὔτε προτέρον.
12. Κυρίλλῳ. Ἴθι παρὰ τὴν μρα.
13. Πέτρῳ πρεσβ. Θεὸς ἡγείσθω.
14. Ἀνυσίῳ. Οὕτως ἀμύνουσι.
15. Τῇ φιλοσόφῳ. Οὕτω πάνυ πέπραγα.
16. Τῇ αὐτῇ. Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα.
17. Ἡλιοδώρῳ. Πολλὰ καγαθὰ γένοιτο.
18. Τῷ ἀδελφῳ. Ὦ δεινὰ βουλευτής.
19. Ἡρώδῃ καὶ μαρτυρίῳ. Οὐκ ἐν αἰτίᾳ.
20. Διογένει. Ἕως ἔτι περιῆν.
21. Τῷ θεοδώρῳ. Εἰ τοῦ θεοδώρου.
22. Ἀναςασίῳ. Ἤσθην, ἀλλὰ πῶς.
23. Διογένει. Τοιοῦτον ἐςι ἡ σύρων.
24. Συμπλικίῳ. Ἔδει μέντοι ταῖς.
25. Ἡλιοδώρῳ. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι.
26. Τρωίλῳ. Ἀλλ' εἰ μήτε κυρηναῖοι.
27. Κώνςαντι. Εἰ δὲ φιλοσοφίας.
28. Συμπλικίῳ. Ἀφιέναι φησί.
29. Πενταδίῳ αὐγουςαλίῳ. Τοῦ παρ' ἡμῶν.
30. Τῷ αὐτῷ. Ἐγὼ καὶ σοῦ κήδομαι.

31. Αὐρηλιανῷ. Εἴ τινές εἰσιν.
32. Τῷ ἀδελφῷ. Ἐπιτομωτάτην ὁδόν.
33. Τῷ αὐτῷ. Ἕκ καὶ δεκάτη.
34. Ἀνυσίῳ. Ἰωάννης, ὅν ὅτι.
35. Αὐρηλιανῷ. Οἶμαι σοῦ τήν.
36. Τῷ ἀδελφῷ. Ἕλκει με παρά σε.
37. Οὐρανείῳ. Ἔπεμψά σοι δῶρον.
38. Ἑταίρῳ. Ἐμισθωσάμην σοι ναῦν.
39. Κληδονίῳ γενναδίῳ. Συγγενὴς ἐμός.
40. Ἀναςασίῳ. Σωσηνᾶν τις ἔπεισεν.
41. Κατὰ ἀνδρονίκου. Αἱ κακοποιοί.
42. Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους. Ἀνδρόνικον τόν.
43. Ἰωάννῃ. Ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις.
44. Ὀλυμπίῳ. Λύπουσι τὴν ἐκλησίαν.
45. Τῷ ἀδελφῷ. Ὅ καὶ τοὔνομα.
46. Τῇ φιλοσόφῳ. Ἤχους ἔοικα.
47. Αὐρηλιανῷ. Οὔπω τῇ προνοίᾳ.
48. Ἀναςασίῳ. Οὐδὲ ἅμασις μέν.
49. Θεοτίμῳ. Ἀρίθμει καὶ πέτρον.
50. Πυλαιμένῃ. Καλῶς ποιεῖς.
51. Θεοτίμῳ. Πλείω καλὰ τῆς.
52. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀπέκτονε φησί τις.
53. Τῷ αὐτῷ. Ἄραντες ἐκ φυκοῦντος.
54. Τῷ αὐτῷ. Ἥκειν τις ἀθήνηθεν.
55. Τῷ αὐτῷ. Μῆκος ἐπιςολῆς.
56. Τῷ αὐτῷ. Συχνοὶ παρ' ἡμῖν.
57. Τῷ αὐτῷ. Ἔλυσας τὸ πρυμνήσιον.
58. Τῷ αὐτῷ. Ἀδικεῖς με, ὦ θεία.
59. Ἀνυσίῳ. Ὦ δέδωκα τὴν ἐπιςολήν.
60. Αὐξεντίῳ. Ἂν γράψωμαι σε. Edit. Ἢν.
61. Πυλαιμένῃ. Δάπιδα μεγάλην.
62. Τῷ ἡγεμόνι. Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος.
63. Ἰωάννῃ. Μὴ αἴτει μεγάλα. B.
64. Ἰωάννῃ. Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. A.
65. Τῷ ἀδελφῷ. Ἄμφω τοὺς διονυσίους.

66. Θεωφίλω. Ἐγὼ καὶ βούλομαι.
67. Τῷ αὐτῷ. Ὦ δέδωκα τὴν ἐπιςολήν. B.
68. Πεῦσιν τινὰ πυθέσθαι. A.
69. Τῷ αὐτῷ. Μέλει γάρ σοι.
70. Πρόκλῳ. πέρυσιν οὐχ ἥκει.
71. Πυλαιμένει. Διτ]οὶ δὴ λόγοι.
72. Τοῖς ἐπισκόποις. Ἀνδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν.
73. Τρωίλῳ. Σὺ γὰρ δὴ καί.
74. Πυλαιμένει. Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον.
75. Νικάνδρῳ. Τοὐπίγραμμα σου.
76. Θεοφίλῳ. Ὀλβιάταις. Οὗτοι δέ.
77. Ἀνυσίῳ. Οὐκ ἐθέλει παραμένειν.
78. Τῷ αὐτῷ. Οὐδὲν ἂν γένοιτο.
79. Ἀναςασίῳ. Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα.
80. Θεοφίλῳ. Ἐγὼ μὲν οἷος ἦν.
81. Τῇ φιλοσόφῳ. Εἰ καὶ μὴ πάντα.
82. Τῷ ἀδελφῷ. Τίνα μέντοι, τίνα.
83. Χρύσῃ. Οὐχ ὅτι μοι τῶν.
84. Τῷ ἀδελφῷ. Μῆκος ἐπιςολῆς.
85. Τῷ αὐτῷ. Δέδεξο μετὰ τῆς.
86. Τῷ αὐτῷ. Ἐπιςολὴν ἐπέθηκα.
87. Τῷ αὐτῷ. ὧ δέδωκα τὴν ἐπιςολήν.
88. Πυλαιμένει. Ἠρινὰς ἐπιςολὰς ἀπὸ θράκης.
89. Τῷ ἀδελφῷ. Τέος μὲν ἐπράτ]ομεν.
90. Θεοφίλῳ. Οἴχεται τὸ δίκαιον.
91. Τρωίλῳ. Πάλαι μὲν ἀπραγμονεςέρας.
92. Τῷ ἀδελφῷ. Κακὸν οὐ μικρόν.
93. Ἡσυχίῳ. Ἀθηναῖοι θεμιςοκλέα.
94. Ἀνυσίῳ. Πρώην οὐκ ἔφθασα.
95. Τῷ ἀδελφῷ. Ὅτι μὲν ἡμᾶς εἴκειν.
96. Ὀλυμπίῳ. Ἐγὼ μάρτυρα ποιοῦμαι.
97. Τῷ αὐτῷ. Τὴν ἐπιςολὴν ἀναγιν.
98. Ὀλυμπίῳ. Πῶς οἴει με διψῶντα.
99. Τῷ αὐτῷ. Καινὸς οὗτος τρόπος.
100. Πυλαιμένει. Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολύς.

101. Τῷ αὐτῷ. Φυκούντιος ἄνθρωπος.
102. Τῷ αὐτῷ. Συνίστημι τῇ φιλίᾳ.
103. Πυλαιμένει. Οὐ μὰ τὸν φίλιον.
104. Τῷ ἀδελφῷ. Τοὺς αὐτοὺς ἂν ἴδοις.
105. Τῷ αὐτῷ. Ἀνόητος ἂν εἴην.
106. Τῷ αὐτῷ. Ἠρόμην τὸ μειράκιον.
107. Τῷ αὐτῷ. Ἡδὺς εἶ κωλύων.
108. Τῷ αὐτῷ. Ἐμοὶ λόγχαι μέν.
109. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ὄνος, οὐχ ἡμίονος.
110. Τῷ αὐτῷ. Χειλᾶς ὁ πορνοβοσκός.
111. Τῷ αὐτῷ. Πυνθάνῃ περὶ διοσκόρου.
112. Τρωίλῳ. Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.
113. Τῷ ἀδελφῷ. Εἶτα τοὺς μέν.
114. Τῷ αὐτῷ. Εἶτα θαυμάζεις.
115. Θεοδώρῳ ἰατρῷ. Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον.
116. Ἡλιοδώρῳ. Ἡ φήμη λέγει.
117. Αὐξεντίῳ. Εἰς ὅρος, ἢ εἰς κῦμα.
118. Τρωίλῳ. Εἰ τὸν ἥροα μαξιμῖνον.
119. Τρύφωνι. Εἰς διογένην, ὅτι.
120. Τῷ ἀδελφῷ. Οἱ ἀσκληπιάδαι.
121. Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρόμικτι. Ὀδυσσεὺς ἔπειθε.
122. Τῷ ἀδελφῷ. Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο.
123. Τρωίλῳ. Εἰ δὲ θανόντων.
124. Τῇ φιλοσόφῳ. Εἰ δὲ θανόντων.
125. Τῷ ἀδελφῷ. Δυστυχοῦμεν, ὡς.
126. Ἀσκληπιοδότῳ. Οἴμοι, τί δέ.
127. Τῷ ἀδελφῷ. Ἀσπίδα, φρύνον.
128. Πρὸς ἐπίσκοπον. Ἀπέλαβες, ὅπερ.
129. Πυλαιμένει. Πλάτωνι σωκράτης.
130. Συμπλικίῳ. Ἐχαρίσω κερχλίῳ.
131. Πυλαιμένει. Τοὺς γεωμετρικοὺς ὅρους.
132. Τῷ ἀδελφῷ. Τὸ μὲν τὰς γυναῖκας.
133. Ὀλυμπίῳ. Χθὲς καὶ πρώην.
134. Πυλαιμένει. Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολήν.
135. Τῷ ἀδελφῷ. Ποιμένιος οὗτος.

136. Τῷ αὐτῷ. Ὀναίμην τῶν ἀθηνῶν.
137. Ἑρκουλιανῷ. Εἰ τῆς ὀδυσσέως.
138. Τῷ αὐτῷ. Ἤκουσα που τῶν.
139. Τῷ αὐτῷ. Εἰ τοσοῦτον ἐςὶ.
140. Τῷ αὐτῷ. Τῶν ἐρώτων οἱ μέν.
141. Τῷ αὐτῷ. Μὴ θαυμάσῃς.
142. Τῷ αὐτῷ. Τὸν μὲν ὀδυσσέα.
143. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ἐμπεδοῖς τά.
Λύσιδος πυθαγορείου ἐπιςολὴ πρὸς ἵππαρχον.
A. Μετὰ τὸ πυθαγόραν ἐξ ἀνῶν.
T. καὶ ἀνήρ ἐςιν ἀγαθός.

†. Lysidis Pythagoraei epistola ad Hipparchum extat gr. et lat. saepius.

144. Ἑρκουλιανῷ. Φοιβάμων, ὁ τὴν ἐπιςολήν.
145. Τῷ αὐτῷ. Οἰκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν.
146. Τῷ αὐτῷ. Ἐπιθυμήσας ἀρρενῶσαι.
147. Ἰωάννῃ. Οἶμαι σε καὶ πρό.
148. Ὀλυμπίῳ. Ἀπέλιπον τὴν τάξιν.
149. Τῷ αὐτῷ. Ἡμῖν ἀεὶ καὶ ἀπών.
150. Πρὸς θαλέλαιον. Ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ'.

†. Est hoc titulo praefixo: *Συνεσίου ἐπισκόπου κατάςασις ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ μεγίςῃ τῶν βαρβάρων ἐφόδῳ, ἡγεμονεύοντος γενναδίου καὶ δουκὸς ὄντος ἰνοκεντίου.* Extat gr. et lat.

151. Πυλαιμένει. Οὐδὲ τὴν σήν.
152. Τῷ αὐτῷ. Ἆρα μοι μένεις.
153. Τῷ αὐτῷ. Οἴου με περιπτύσεσθαι.
154. Τῷ αὐτῷ. Δι' ἔτους ἡμῖν.
155. Τῇ φιλοσόφῳ. Τῆτες ἐξήνεγκα.
156. Δομιτιανῷ. Πάνυ σαφῶς.
157. Τῷ αὐτῷ. Τὰ δίκαια χρήζει.

†. Sunt igitur, dempta constitutione ad Thalelaeum, epistolae CLVI. Mirandum verò, quod Reiserus inscripserit epistolas aliquot. Ordo idem non

non est in edit. Paris. 1633. f. nec in aliis codicibus vg. 50 bibl. Monac. et apud Bandinium vol. II. p. 240. nec eadem ubique inscriptio. In nostro codice in multis epistolis habentur scholia marginalia. Qualia verò sint, ex primo ad epist. IIIm. intelligitur. Est verò ad: Ἁρμόνιος ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πηρ. Ἁρμόνιος δύο μὲν υἱοὺς ἔσχεν, αἰσχύνην καὶ θυρωρὸν, τὸν καὶ ἠρώδην καλούμενον. μίαν δὲ θυγατέρα τὴν μητέρα ταύτης τῆς νύμφης, περὶ ἧς ἐστιν ὁ λόγος. Ἔστιν οὖν αὕτη ἡ νύμφη ἐγγόνη μὲν ἁρμονίου, ἀδελφιδὴ δὲ αἰσχύνης καὶ ἠρώδου.

Φύλ. ργ.	Fol. 103.
Ἐπιστολὴ ἀμάσιδος βασιλέως αἰγύπτου πρὸς πολυκράτην ἄρχοντα σάμου φίλον αὐτοῦ καὶ τὰ πάντα εὐτυχοῦντα, ὧν καὶ συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ μέμνηται.	Epistola Amasidis Aegypti regis ad Polycratem Sami principem, ipsius amicum et in omnibus felicem, quorum et Synesius in epistola meminit.

A. Ἄμασις πολυκράτει ὧδε λέγει. Ἡδὺ μέν.
T. ὑποκειμένῳ, ἄκεο.

†. Margini sequens scholium adscriptum est: ὁ πολυκράτης σαμίων τύραννος ὢν, ἔσχε δακτύλιον πλείστου ἄξιον, ὃν ὑποθήκαις ἀμάσιδος ἔρριψε εἰς θάλασσαν, τὸν δ' ἰχθὺς καταπίων, ἠγρεύθη κατὰ τύχην μετ' οὐ πολὺ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἁλιέων καὶ διαρρήξαντες αὐτὸν, καὶ τὸν δακτύλιον εὑρόντες, προσήγαγον πολυκράτει. ἀκούσας δὲ τοῦτο ὁ ἄμασις, τότε μᾶλλον πρὸς τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν φίλον, διαστένει, τεκμαιρούμενος, ὡς ἡ τοσαύτη εὐτυχία καὶ δυστυχίαν παραπλησίαν ἕξει.

Polycrates Samiorum tyrannus, annulum habuit pretii maximi, quem suasu Amasidis in mare proiecit. Hunc piscis deglutiens forte fortuna captus est non multò post ab ipsius piscatoribus, illo-

que disrupto, annulum inventum Polycrati attulere. Quo audito Amasis magis adhuc ingemuit, ad non habendum eum amicum, significans, tantam felicitatem etiam similem infelicitam post se trahere.

Τοῦ αὐτοῦ ἀμάσιδος καὶ ταῦτα πρὸς πολυκράτην ἔτι πάντα εὐτυχοῦντα μετὰ τὴν ἐπιςολήν.

Eiusdem Amasidis ad Polycratem adhuc in omnibus prosperum post epistolam.

†. Πέμψας δὲ οἱ κήρηκα ἐν σάμῳ, διαλύεσθαι ἔφη τὴν ξεινίην. Τοῦ δὲ ἕνεκεν ταῦτα ἐποίεεν, ἵνα μὴ δυστυχίης δεινῆς τε καὶ μεγάλης πολυκρατέα καταλαβούσης, αὐτὸς ἀλγήσειε τὴν ψύχην, ὡς περὶ ξείνου ἀνδρός.

Misso autem praecone Samum, hospitalitatem finitam esse aiebat. Hac verò de causa haec fecit, ne infortunio gravi et magno Polycratem invadente, ipse animo doleret, de viro tanquàm hospite.

Montfaucon in bibl. etiam duas Amasidis epistolas memorat, contra quem Bandinius vol. 2. p. 353. in nota sic ait: Hanc veluti alteram Amasidis ad Polycratem epistolam enunciat in suo catalogo Montfaucon, quae quidem talis non est. Hinc subiicit. Huic adnectuntur pauca, quibus regis cum Polycrate hospitalitas ideo soluta narratur, ne si qua Polycratem calamitas premeret, ipse amico condolere cogeretur.

Fabricius vol. I. p. 429. unam etiam epistolam memorat. Sic enim scribit: Denique post Amasidis Aegypti regis epistolam ad Polycratem principem Sami ex Herodoti Thalia seu lib. III. cap. 40. Reiserus etiam clarè inscripsit: Amasidis Aegyptiorum regis epistolae duae. — Titulus quidem secundam etiam epistolam innuit. At in forma epistolae non est, et contextum solum significat.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα φαίνει.	Justa haec deorum consilia sanctis ostendit.
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.	Phocylides virorum sapientissimus, felicia dona.

A. Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν.
T. μέχρι γήραος οὐδῷ.

†. Sunt CCXIII. sententiae distichae in Lectii corpore poetarum editae. Phocylides hic Milesius philosophus Theognidis aequalis fuit saeculo ante Christum sexto. Clarissimi viri Christiano anonymo adiudicarunt, cum nullam huius carminis mentionem antiquissimi patres fecerint. At Fabricius eorum sententiam improbat, cum haec ab ethnico et Iudaeo non minus, quàm Christiano scribi potuerint.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Λέξης τῶν χρυσῶν ἐπῶν.	Dictiones aureorum carminum.

A. Ἀθανάτους, τοὺς ἀεὶ ζῶντας.
T. ἀλλ' ἡμᾶς αὐτούς. ἀρχὴ γὰρ ....

Φύλ. ρς. Fol. 106.

Αἱ ῥωμαῖαι λέξεις, αἱ ἐγκείμεναι εἰς τὸ νόμιμον βιβλίον.	Dictiones latinae obviae in libro legis.

A. Φιδοκομεῖσον, ἤτ7η λεγάτον, μαρτικαυσα ἡ μετὰ θάνατον δωρέα.
T. τεκμάριον, ἀληθυνὸν σημεῖον.

†. A graeculo latinae linguae ignaro haec scripta sunt, ut cuilibet patet. A possessore quodam in fine notatus annus est: τοῦ χῦ αυκε. N. β. ἡμέρα τετράδη. Christi 1425. indict. 2. die quarto.

Cod. CCCCLXXVII.

Chartaceus, in albis, titulis et initialibus rubris, in 4^to, charactere minuto et nitido, cum notis D. Hoeschelii marginalibus, in foliis 32, signatus p. 41. n. 73. probe conservatus et inscriptus:

Ἀδριανοῦ εἰσαγωγὴ εἰς τὰς θείας γραφάς.	Adriani isagoge in sacras literas.

A. Τοῦ *ἑβραϊκοῦ χαρακτῆρος ἰδιωμάτων.*

T. *εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.*

†. Est Adriani monachi isagoge in S. scripturam, libellus utilis et lectu dignus de locutionibus sacrorum scriptorum, quem primus ex hoc Msc°. Augustano graecè edidit Dav. Hoeschel Aug. Vind. 1602. 4.

φύλ. λα.	Fol. 31.
Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας γραφῆς τῶν προφητικῶν καὶ τῶν ψαλμῶν, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ ἐπὶ τὸ ἑλληνικὸν ἑρμηνεῖαι. καὶ τίνες οἱ ταῦτα ἑρμηνεύσαντες, καὶ πότε.	Quot editiones sunt sacrae scripturae, prophetarum et psalmorum, sive ex hebraïco in graecum versiones. Et quinam sunt, qui interpretabantur, et quando.

A. Πρώτη *ἐστὶν ἡ τῶν οβ ἑρμηνευτῶν.*

T. *εἰς ἀνεπίληστον μνήμην.*

†. Est synopsis editionum VII. Septuaginta, Aquilae, Symmachi, Theodotionis, duorum anonymorum et Luciani sumpta ex Athanasio M. de S. scriptura. Occurrunt adhuc in codd. 295. 296. In margine nota Hoeschelii est. De sex editionum auctoribus ac temporibus meminit etiam Jornandes nrāe edit. 649. 14. 38. 44. 650. 1.

φύλ. λβ.	Fol. 32.
Ποσάκις, καὶ πότε ἐπόρθησαν οἱ ἐξ Ἰσραήλ.	Quoties et quando vastati sunt Israelitae.

A. ᾱ Ἐπὶ ῥοβοὰμ σουσακεὶμ ὁ αἰγυπτίων βασιλεύς.
T. καὶ γραφῇ παρέδωκεν.

†. Occurrit adhuc in cod. 230. nisi quod hic post finem ibi datum ἐσχάτῃ ἁλώσει, adhuc additum, ἀνὰ λ εἰς δηνάριον. ὅτι κ.τ.λ.

Cod. CCCCLXXVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, atramento flavescente, cum scholiis marginalibus, in foliis 190, a Schulzio ad editionem adhibitus, Saec. XII, signatus p. 21. n. 2. malè conservatus et inscriptus:

Προοίμιον εἰς τὸν ψαλτῆρα καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν δαυίδ.	Prooemium in psalterium, et encomium Davidis.

A. Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου.
T. περὶ τοῦ προτέρου κεφαλαίου διαληπτέον.
Κείμενον. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη.
ἑρμην. Καὶ ἐντεῦθεν ῥᾴδιον συνιδεῖν.

†. Prooemium differt ab edito, ut ex initio et fine constat. In decursu observavi, inscitia bibliopegae folia quaedam inversè esse ligata. Initium chartâ suppletum est manu recentiore, et in folio I. inscriptio legitur: B. Theodoreti episc. Cyri interpretatio psalmorum nonaginta trium, cum initio nonagesimi quarti. Quae inscriptio falsa est. Est enim in CL psalmos, ut expressè in marginibus notatum. Hinc alia huic subiecta est Schulzii sequens: Integrum Theodoreti in psalmos commentarium complectitur praestantissimus hic codex, quo ad adornandam novam operum B. Theodoreti editionem indultu perillust. reip. Augustanae

procerum ac bibl. celeberrimae curatorum unacum aliis codicibus usi sumus. Ioan. Lud. Schulze conf. Schulze in praef. ad tom. I. p. XVI. et in vita Theodoreti p. 32 etc.

Occurrit adhuc idem commentarius in cod. 42. cum alia verò protheoria.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Ἑρμηνεῖαι διαφόρων ἐξηγητῶν εἰς τὰς ᾠδάς.	Expositiones variorum interpretum in cantica.
Ὠδὴ μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ.	Canticum Moisis in exodo.

A. Εὐσεβ. καισ. Ὠδή ἐστιν ἡ ἐν δόγμασιν ὀρθοῖς εὐλογία.

T. ἐποιήσατο ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

†. Expositiones sunt in cantica, non in canticum Moisis tantum, ut perperam Reiserus inscripsit. In primo Moisis cantico interpretes sunt: Euseb. Caes. et Gregor. Nyss. cuius finis est: καὶ αἰνοῦντα τὸν κύριον.

II. Sequitur secundum Moisis canticum in deuteronomio: Πρόσεχε οὐρανέ κ.τ.λ. συγκαλεῖ δὲ ἐπὶ μάθησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κῦ λεγομένων. Interpretes sunt: Cyrillus Alexand. Aquila, Severianus et Chrysostomus. Des. δίκην, ὧν ἐπλημμέλησαν.

III. Canticum Annae, matris Samuel: ἐστερεώθη ἡ καρδία μου κ.τ.λ. εἰ καὶ μεγαλ. αυχῶ. Auctor verò nullus citatur. Des. οἱ ἀπὸ τοῦ δαυὶδ μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας διήρκεσαν.

IV. Canticum Habacuc: κε εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν κ. τ. λ. Μέτεισιν ὁ λόγος ἐπὶ τὸ θαυμάζειν κ. τ. λ. Citantur verò Cyrillus, Hesychius, Severus, Nicolaus presb. Symmachus et Theodorus. Des. τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

V. Oratio Esaiae: Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει κ. τ. λ. οἱ λέγοντες ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου. Citantur auctores: Cyrillus, Theodorus, Eusebius, Severus. Des. τοῖς ἀπιςήσασιν ὄλεθρον.

VI. Oratio Ionae: Τύπος ἰωνᾶς τοῦ κυ̅. κ. τ. λ. Citantur auctores: Hesychius et Gennadius. Des. καὶ τῆς ἐμῆς Φυγῆς τὴν ζημίαν.

VII. Oratio Ezechiae: Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει κ. τ. λ. ἔμελλον γαρ τῆς ἐζεκίου βασιλείας εἰς ὕψος κ. τ. λ. Citantur interpretes: Cyrillus, Theodorus et Eusebius.

VIII. Oratio trium puerorum: Εὐλογητὸς εἰ κε̅. κ. τ. λ. Citatur auctor Eudoxius. Des. ἐπί σοι πεποιθότας ποιῶν.

IX. Ὕμνος τῶν γ̅ παίδων. Εὐλογητὸς εἰ κε̅. κ. τ. λ. ὕμνων ἄξιος, ὁ μὴ διαΦθείρας. Nullus citatur auctor. Des. τῇ τοῦ θεοῦ ἐπικρατείᾳ.

X. Canticum Mariae, Dei genitricis: Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τον κν̅. — ὥσπερ ἤρξατο ἡ ἁμαρτία. Des. τοῦ κοινοῦ σωτῆρος χυ̅. Citantur Victor et Severus.

XI. Oratio Zachariae: εὐλογητὸς κς̅ — ἐπισκόπησάντος γὰρ τοῦ θεοῦ. Des. ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Citatur Severus.

XII. Oratio Symeonis: Νῦν ἀπολύεις — εἰσεΦέρετο ἐν τῷ ἱερῷ χς̅. Des. ὡς ὑπηρετήσασαν θείᾳ βουλῇ. Nullus citatur auctor. Est verò S. Cyrilli commentarius.

Ex hoc conspectu iam intelligitur, esse catenam SS. PP. in cantica S. scripturae a Corderio editam. Occurrit adhuc eadem catena in codd. 66. 296.

φύλ. σπζ. Fol. 287.

Οἱ ἀληθῶς τοῦ χρυσοστόμου γνήσιοι λόγοι, οἱ δὲ τούτων ἔξωθεν ψευδεῖς.	Chrysostomi verè genuinae homiliae, illae verò extra has falsae.

†. Inter genuinas refert etiam, quae spuriae sunt. Sic VIII[a]: οὐκ οἶδα. quae in editione ipsa omissa est. XI[a]: ὅταν ἐναντία. Editio autem habet χρονία. In omnibus sunt homiliae CII.

φύλ. σπθ. Fol. 289.

Περὶ ψυχῆς.	De anima.

A. Ὅτι πρῶτον πάντων τιθέμεθα.
T. ἐδείχθη ἄρα λογικὴ ἡ ψυχή.

†. Reiserus inscripsit: Gregorii Nysseni liber de anima. At nullum auctoris vestigium apparet, initium quoque et finis differt. Citat adhuc p. 355. n. 53. Subsequitur prognosticon.

Cod. CCCCLXXIX.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus et aere clausus, in 4[to], titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, cum notis marginalibus, in foliis 103, Saec. XV, signatus p. 27. n. 22., optime conservatus et inscriptus:

Ἀπὸ τοῦ πρώτου λόγου τῶν στρωματέων.	Ex libro primo stromatum.

A. Τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν.
T. νικῆσαι τὴν καλὴν βουλήν.

†. Inscriptio falsa est. Non enim è primo stromatum libro, sed è sexto sunt prima et sequentia, v. edit. p. 275. στρομ. ς. — Folio autem tertio liber stromatum primus occurrit, cuius tamen initium mutilum est. Sunt verò lib. VII. è quibus haec

haec sumpta sunt. Ultimus enim titulus est: ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ϛρωματέως, τοῦ καὶ ἦτα. Ex libro stromatum septimo, sive ἦτα. —

Teste Fabricio vol. VII. p. 126. edit. Harles. Neapoli in bibl. regia cod. CLXV continet excerpta longiora ex lib. VII. stromatum. Inc. τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων ὁ τῆς σοφίας μαθιτής. Quae in editis initio libri I. mutilis desunt. — Initium igitur cum codice Monac. regio convenit. At nesciit Fabricius, haec non ad primum, sed ad sextum librum pertinere, uti suprà notavi.

Ex notis marginalibus codicis apparet, eum ad editionem parandam esse adhibitum. Id quod ex nota Hoeschelii confirmatur. Ait enim, ex hoc codice quaedam restituta fuisse in editione Commeliana, ut Reiserus notat p. 27. n. 22.

Cod. CCCCLXXX.

Bombycinus, in albis, in 4to, titulis et initialibus miniatis, scriptura minutissima et nitidissima, madefactus et laceratus, in foliis 27, quoad contenta sat conservatus, Saec. XIII, inscriptus:

Λιβανίου σοφιϛοῦ καὶ κοιαίϛορος μελέται.	Libanii Sophistae et quaestoris declamationes.
Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. Μενέλαος.	Legatio Menelai ad Troianos pro Helena.

A. Εἰ μὲν ἐβούλετο ἀλέξανδρος.

T. καὶ πολεμήσομεν, ἑτέρων ἀναγκαζόντων.

Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Λιβανίου σοφιϛοῦ καὶ κοιαίϛορος μελέται.	Libanii Sophistae et quaestoris declamationes.

Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης. Ὀδυσσεύς.

Legatio Ulyssis ad Troianos pro Helena.

A. Ὤμην μὲν, ὦ τρῶες, μηδενός.

T. αἷς ἂν προβάλλοντες. λείπει μία σέλις.

†. Extant in ipsius operibus.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

A. Οἱ λύκοι παρὰ τῶν προβάτων εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν ἤτουν.

T. τοῖς ἐχθρῶν λόγοις οὐ πιςευτέον τὴν προσήκουσαν φυλακήν.

†. Eadem fabula, aliis verò concepta verbis apud Aesopum occurrit. In mea editione Antverp. 1581. 8. est ultima.

A. Σεμνὸς ἦν ὁ ἵππος ἐπὶ τῷ τάχει.

T. πολλὴν δὲ ἐλεγχθέντι ποιεῖ αἰσχύνην.

†. Est alia fabula de equo et testudine de cursu certantibus.

Φύλ. κε. Fol. 25.

A. Δηιάνειραν τὴν οἰνέως ἐβούλετο μὲν γάμειν ἡρακλῆς.

T. ἀφ' οὗ σειρῆνες ἐγένοντο.

†. Est certamen Herculis cum Acheloo flumine.

A. Ἀκούεις ἄνθος ὑακίνθινον.

T. καὶ ἀνήει τὸ ἄνθος.

†. Est de Hyacintho mutato in florem.

A. Ἔρως ἅπτεται ποταμοῦ.

T. καὶ ἐν θαλάττῃ τὸ ῥεῖθρον.

A. Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς παρά τινος, ποῦ ἂν ἔχος τοὺς θησαυροὺς, τοὺς φίλους ὑπέδειξεν.

T. καὶ γνώμας ἀγορεύοντες καὶ τοὺς ἀδικοῦντας.

†. Haec omnia a Reisero omissa sunt.

Cod. CCCCLXXXI.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis, initialibus et interlinearibus ac marginalibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, cum scholiis marginalibus, in foliis 220, Saec. XIV, signatus p. 87. n. 59. probè conservatus et inscriptus:

Pythagorae carmina.

A. Ἀλλ' ταί γ' ἐκτελέειν, ἅ σε μή.

T. ἄμβροτος οὐκ ἔτι θνητός.

Τέλος τῶν χρυσῶν ἐπῶν.

†. Desunt priores versus XXVIII. et XXIXus hic incipit. Occurrebant integri in cod. 476.

A. Τετρακτῶν τὴν διὰ πάντα διατείνουσαν, καὶ διελοῦσαν τετραχῆ πάντα.

†. Sc. quadrifariam omnia in omnibus esse. Hic autem tantum est de diis, temporibus, elementis, punctis, rationalibus et irrationalibus. Plura occurrunt in cod. 102. ubi totum exhibetur.

Φύλ. β. Fol. 2.

Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος, ἄργυρα ἐπῆ. — Phocyllidis carmen utile, argentea carmina.

A. Μήτε γάμον κλοπέειν, μήτε ἄρσενα.

T. μέχρι γήραος οὐδοῦ.

†. Sequuntur titulum duo versus atramento scripti: ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα φαίνει Φωκυλίδης ἀνδρῶν σοφώτατος ὄλβια δῶρα. Sunt versus CCXIII, qui etiam in cod. 476. occurrunt, eodem disticho praemisso. Finitis his sententia Xenophanis habetur: τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτε ἀνὴρ εἶδεν, οὐδέ τις ἔσται εἰδώς. Et Simonidis altera.

Ὁ μηδὲν τεύχων τοῦ ζῆν ἄξιον, ἴσος τεθνεῶτι.

Phocyllidis carmina prodiere in Lectii corpore poetarum veterum.

φύλ. 6. Fol. 6.

Βίβλος καλῶν ἔντοσθεν ὄλβον εἰσφέρει.

Liber bonorum intus thesaurum infert.

Συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαΐδος ἐπιςολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι.	Synesii Cyrenaei, episc. Ptolemaidis epistolae et orationes variae.

†. Cum eodem ordine sequantur in cod. 476. hic nonnisi discrimina adferam:

Epist. XIV. inscribitur Dionysio.
— XXI. inscribitur τῷ ἡγεμόνι.
— XCIX. sine inscriptione est.
— CXII. inscripta: Ἄλλῳ.
— CXVII. inscripta: Αὐξάνοντι.
— CXLIII et IV. Lysidis epist. deest.

In omnibus sunt CLVI, ut in cod. 174. exceptis excipiendis.

Sed et explicatio interlinearis hic habetur miniata et scholia marginalia. Qualia sint, ex prima epistola ad Nicandrum clarescit.

Σύνναος ἀπὸ τῆς σὺν προθέσεως καὶ τοῦ ναός. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως. ἀπὸ τοῦ συνναίου τὸ συρρ$^{ω}_{ε}$|. ὁ δεῖνα ἐγέννησε τὸν δεῖνα ἐκ τῆς δεῖνος. Eiusmodi scholia habentur usque ad epistolam 59.

φύλ. π. Fol. 80.

Συνεσίου κυρηναίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἢ ἐπὶ βασιλείας.	Synesii Cyrenaei in imperatorem, seu de imperio.

A. Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως.

T. παρέχω λόγον, καὶ δέχομαι.

†. Est ad Arcadium imp. ut in cod. 87. expressum est. Occurrit adhuc in codd. 29. 88.

φύλ. ρ. Fol. 100.

Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.	Dio, seu de suo ipsius instituto.

A. Φιλόςρατος μὲν ὁ λήμνιος.
T. κινουμένῳ τῷ μέλει.
†. Est eiusdem, et occurrit hic saepius.

Φύλ. ρις. Fol. 117.
Τοῦ αὐτοῦ καταςάσις. Eiusdem constitutio.
A. Οὔτε φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον.
T. συμπροϊούσης τῆς ἀρετῆς.
†. Occurrit hic saepius.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρώτη. Eiusdem homilia I.
A. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν.
T. αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη.
Ὁμιλία ἑτέρα. Homilia IIa.
A. Νὺξ ἱερὰ φῶς ἐνεγκοῦσα.
T. πρόσοδον ἐποιήσαντο.
†. Occurrunt etiam in cod. 87 etc.

Φύλ. ρκ. Fol. 120.
Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον λόγος τρίτος. Eiusdem calvitii encomium homil. IIIa.
A. Δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτταν.
T. ἀνειλῆφθαι ταῖς χερσίν.
†. Occurrit etiam in cod. 87. etc.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.
Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας. Aegyptii, seu de providentia.
Προθεωρία. Protheoria.
A. Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς ταύρου.
T. οὐδὲ ἐν μύθου σχήματι.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.
Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας. Aegyptii, seu de providentia.
Λόγος δεύτερος. Sermo IIus.

A. Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν.

T. μάρτυρες σοφώτατοι.

†. Occurrunt in cod. 87. sed tanquam unus.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Πρὸς παιόνιον περὶ τοῦ δώρου. — Ad Paeonium de dono.

A. Ἀκούων σου πρώην ὑπὲρ.

T. μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσιος.

†. Est eiusdem, et occurrit adhuc in cod. 87. etc. de dono astrolabii.

Φύλ. ρξϛ. Fol. 166.

Περὶ ἐνυπνίων προθεωρία. — De insomniis protheoria.

A. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πλατωνικόν.

T. Φύσεως αὐτῷ συνεσόμενοι.

Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ ἑρμηνεία εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον. — Philosophi domini Nicephori Gregorae expositio in sermonem de insomniis.

Περὶ ἐνυπνίων. — De insomniis.

A. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.

T. ὅταν κατὰ θεόν τι πιςεύηται.

Τὴν εὐχάριςον σοι φέρω φωνὴν λόγε,
ἰδὼν ποθεινῶς τέρμα τῶν ἐνηργμένων.

†. Protheoria differt ab ea, quae in aliis codicibus v. g. 87 etc. occurrit. Alio enim initio et fine est. Nec existimandum, hanc esse expositionem in insomnia Synesii. Sed est ipsius liber de insomniis cum explicatione interlineari et scholiis marginalibus. Scholium primum est: ταῦτα εἶπεν ἀποδείξεις εἶναι, ἤγουν τὸ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν σοφίαν δύνασθαι προορᾶν τὰ ἐσόμενα καὶ τὴν μαντείαν πραγματεύεσθαι περὶ ταῦτα.

Post libri finem animalium voces subsequuntur, vg. χρηματίζειν ἐπὶ ἵππου etc. Quae etiam habentur in cod. 263.

Φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Epistola Paeti ad Artaxerxem.

Α. Πρὸς μὲν πατρὸς ἀσκληπιάδης.

Τ. τῆς θεοπρεποῦς ἐπιςήμης. ἔρρωσο.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας ἀρταξέρξης ὑςάνῃ ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν.

Rex regum magnus Artaxerxes Hystani Hellesponti principi salutem.

Α. Ἱπποκράτους ἰητροῦ κύου ἀπὸ ἀσκληπίου.

Τ. οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο.

Ὑςάνης ἱπποκράτει ἰητρῷ ἀπὸ ἀσκληπίου γεγονότι χαίρειν.

Hystanes Hippocrati medico Asclepii filio salutem.

Α. Βασιλεὺς μέγας ἀρταξέρξης σοῦ χρήζων.

Τ. παραγένου συντόμως. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης ἰητρὸς ὑςάνῃ ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν.

Hippocrates medicus Hystani Hellesponti principi salutem.

Α. Πρὸς τὴν ἐπιςολὴν, ἣν ἔπεμψας.

Τ. ἐχθροὺς ὑπάρχοντας ἑλλήνων. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης Δημητρίῳ βασιλεῖ ὑγιαίνειν.

Hippocrates Demetrio regi salutem.

Α. Βασιλεὺς περσέων ἡμέας μεταπέμπεται, οὐκ εἰδὼς, ὅτι λόγος ἐμοὶ σοφίης χρυσοῦ πλέον δύναται. ἔρρωσο.

Βασιλεῖ βασιλέων τῷ ἐμῷ μεγάλῳ δεσπότῃ ἀρταξέρξῃ ὑςάνης ἑλλησπόντου ὕπαρχος χαίρειν.

Regi regum magno meo despotae Artaxerxi Hystanes Hellesponti princeps salutem.

Α. Ἣν ἔπεμψας ἐπιςολὴν λέγων.

Τ. γυμνάσβην. διευτύχει.

Βασιλεὺς βασιλέων μέγας ἀρταξέρξης κώοις τάδε λέγει.	Rex regum magnus Artaxerxes Cois haec dicit.

A. Δότε ἐμοῖς ἀγγέλοις ἱπποκράτην.
T. νῆσος ἡ πόλις κῶ.

Ἀπόκρισις κώων.	Responsum Coorum.

A. Ἔδοξε τῷ δάμῳ ἀποκρίνασθαι.
T. οἱ θεοὶ ἀμελήσοντι ἁμέων.

Δόγμα ἀθηναίων.	Sententia Atheniensium.

A. Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.
T. καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ διὰ τέλους.

φύλ. ρπδ.	Fol. 184.
Ἱπποκράτης κρατεύᾳ χαίρειν.	Hippocrates Crateuae salutem.

A. Ἐπίσαμαί σε ῥιζοτόμον ἄρισον.
T. τῶν φαρμάκων σοφίῃ τελος. ἔρρωσο.

Ἱπποκράτης δαμαγήτῳ χαίρειν. Ἔσι δὲ αὕτη μετὰ ἐπάνοδον.	Hippocrates Damageto salutem. Est verò illa post reditum.

A. Τοῦτ' ἐκεῖνο δαμάγητε, ὅπερ.
T. γυθέσυνος πάνυ γε. ἔρρωσο.

Δημόκριτος ἱπποκράτει εὐπράττειν.	Democritus Hippocrati bene valere.

A. Ἐπῆλθες ἡμῖν, ὦ ἱππόκρατες.
T. τὸν περὶ μανίης λόγον. ἔρρωσο.

Δημόκριτος ἱπποκράτει περὶ φύσεως ἀνθρώπου.	Democritus Hippocrati de natura hominis.

A. Χρὴ πάντας ἀνθρώπους ἰατρικήν.
T. ὠκέως ἔπαυσε λειτουργείης.

φύλ. ρϟγ.	Fol. 193.
Ἱπποκράτους πρὸς τὸν υἱέα θεσσαλόν.	Hippocratis ad filium Thessalum.

A. Ἱσορίης δὲ μελέτω σοι, ὦ παῖ.
T. τῆς τοίης δὲ ἐμπειρίης. ἔρρωσο.

†. Omnes

†. Omnes hae epistolae prodiere in collectione epistolarum Aldina et Cuiaciana.

Λουκιανοῦ πρὸς νιγρῖνον ἐπιςολή. Luciani ad Nigrinum epistola.

A. Ἡ μὲν παροιμία φησὶ γλαῦκα.

T. πρὸς τοὺς λόγους ἔρως αἴτιος. ἔρρωσο.

†. Extat tom. I. p. 19. Hîc autem scholium marginale habetur: αἱ γάρ τοι τῶν παλαιῶν προσρήσεις, αἱ μὲν ἑωθιναὶ, χαῖρε. αἱ δὲ ἑσπεριναὶ, ὑγίαινε. Antiquorum salutationes, matutinae quidem, gaude, vespertinae autem, vale.

Νιγρίνου φιλοσοφία. Nigrini philosophia.

A. Ὡς σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα, καί.

T. ἰᾶσθαι παρακαλεῖν.

†. Est dialogus Luciani et Nigrini de philosophorum moribus.

φύλ. σβ. Fol. 202.

Τοῦ αὐτοῦ μυίας ἐγκώμιον. Eiusdem muscae encomium.

A. Ἡ μυῖα ἐςὶ μὲν οὕτω σμικρότατον.

T. ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

†. Scholium marginale est: ἕτερον κώνωψ ἐμπίδος. καί τοι ἀριςοφάνης ὁ κωμικὸς ταυτόν φησι κώνωπας καὶ ἐμπίδας.

φύλ. σε. Fol. 205.

Τοῦ αὐτοῦ προλαλία, ἢ ἡρακλῆς. Eiusdem praefatio de Hercule gallico.

A. Τὸν ἡρακλέα οἱ κελτοὶ ὄγμιον.

T. ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.

φύλ. σζ. Fol. 207.

Προλαλία, ἢ διόνυσος. Praefatio, seu Bacchus.

A. Ὅτε ὁ διόνυσος ἐπ' ἰνδοὺς ςρατίαν.
T. ὁ σιληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

†. Scholium marginale est: ἄνω τοὺς ὑποςρατήγους ὅσον ἀπὸ τοῦ εἴδους εἰκάσαι, τὸν ἰκάριον ἔδειξε καὶ τὸν πᾶνα. ἐνταῦθα ὀνομαςὶ τὸν σιληνὸν παριςᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μή πω ταυτὸν οἴεται τὸν σιληνὸν τῷ ἰκαρίῳ.

Φύλ. σθ. Fol. 209.

Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιςεύειν διαβολῇ. De non temere credendo calumnias.

A. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια καὶ πολλῶν.
T. τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

†. Est liber lectu dignissimus, notis marginalibus hic instructus, quarum una longior est: ἐχθρὸς ἦν ἀεὶ θεμιςοκλέῳ ἀριςείδης. Διὸ καὶ σὺν αὐτῷ πρεσβευτὴς πεμφθεὶς ἀριςείδης, βούλει φησὶν ἐπὶ τῶν ὀρέων θεμιςόκλεις τὴν ἐχθρὰν ἀπολίπωμεν. ἂν γὰρ δοκῇ, πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ἀναληψόμεθα.

Inimicus semper Themistocli Aristides erat. Hinc et cum illo missus legatus Aristides ait. Visne Themistocles, in finibus inimicitiam relinquamus. Si enim videatur, reduces eam rursus recipiamus.

Φύλ. ριζ Fol. 117.

Περὶ τοῦ ἐνυπνίου, ἤτοι βίος λουκιανοῦ. De insomnio, sive vita Luciani.

A. Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τά.
T. τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

†. Scholium marginale est: ὁ τὰ σχήματα τῶν φανέντων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρων, καὶ τὴν φωνὴν ἔναυλον, ἄρα τὴν ἔννοιαν τῶν εἰρημένων, οὕτω ταχέως ἐξήμβλωκας; καινὸν τοῦτο.

In fine epigramma Luciani est: ἐπίγραμμα, ὃ ἐπέγραψε λουκιανὸς ἐν ςήλῃ βηρύλλου λίθου πρὸς τῷ λι-

μενι τῆς τῶν μακάρων νήσου, ποιηθὲν αὐτῷ παρ' ὁμήρου. λουκιανὸς τάδε πάντα φίλος μακάρεσσι θεοῖσι. εἰ δέ τε καὶ πάλιν ἦλθεν ὁὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. Ista omnia in Luciani operibus extant.

Cod. CCCCLXXXII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, in 4^to^, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, cum marginalibus et figuris, Saec. XIII et XIV, in foliis 252, signatus p. 89. n. 66. sat conservatus et inscriptus:

Κλεομήδους εἰσαγωγὴ περὶ τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως καὶ τῆς τῶν πλανήτων. καὶ πόσον διάστημα διέστηκεν ἕκαστος αὐτῶν καὶ πόσον χρόνον διέρχεται ἕκαστος τὴν ἰδίαν ζώνην. καὶ πῶς καλεῖται. καὶ περὶ ἐκλείψεως ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ποσότητος αὐτῶν. ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς γῆς. καὶ πῶς οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀναλογοῦνται ἄνθρωποι. καὶ περὶ τροπῶν τῶν ὡρῶν. καὶ ὅτι σφαιρικὴ ἡ γῆ. καὶ ὅτι ἐστι κενόν.

Cleomedis introductio de motu coeli et planetarum. Et quantum quilibet distet, et quanto tempore quilibet zonam percurrat suam, et quomodo vocetur. Et de eclipsi solis et lunae eorumque quantitatis. Quin et de terra et quomodo mortales ibi habitantes respondeant. Et de tropis temporum. Et quod sphaerica terra. Et quod sit vacuum.

A. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου.

T. τοῦ ποσειδωνίου εἴληπται.

†. Constat opusculum lib. II. quorum primus desinit: ὧν ἐστι καὶ ποσιδώνιος. Et secundus incipit: ἐπίκουρος. καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως. Liber primus habet scholia marginalia, non item secundus. Alia sunt brevia, alia longiora. Inter posteriora primum occurrit fol. 4. ad: κατὰ πλῆθος καὶ

κατὰ μέγεθος ἄπειρα. ἰςέον, ὅτι τὸ μὲν εἰπεῖν κατὰ πλῆθος ἄπειρα λόγον ἔχει. τὸ δὲ κατὰ μέγεθος, πᾶς τις ἂν εἴη, οὐκ ἀληθὲς εἶναι Φησί. πῶς γὰρ οἷόν τε τὰ ὑπὸ κενοῦ πεπερασμένα σώματα ἄπειρα κατὰ μέγεθος εἶναι. καὶ μὲν κἀκεῖνα εἰπεῖν ἔδει. καὶ οὕτω σώματα, καὶ κενὰ γενήσεται κατὰ πλῆθος ἄπειρα, ἐπειδὴ προυπέθηκεν σῶμα ὑπὸ κενοῦ, καὶ κενὸν ὑπὸ σώματος ἐκ διαδοχῆς περιέχεσθαι. νῦν δὲ τὰ ἄτοπα συμβεβήκει, τότε κατὰ μέγεθος ἄπειρα εἰπεῖν. Καὶ τὸ μόνα σώματα θεῖναι κενὸν δ᾿ οὐδέν.

In aliis codicibus titulus est: Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων, Cleomedis cyclicae considerationis meteororum. Nullibi autem amplum huius codicis titulum inveni. Declaratur autem illo, quid sub meteoris intelligendum sit.

In Fabricii bibl. gr. legitur, graecè primum editi sunt Cleomedis libri apud Conradum Neobarium 1559. 4. Fallitur autem. Non enim apud, sed per legitur in editione. Nec id cl. Harlesius animadvertit.

In codd. Monac. 91. 287. 337. idem, quamvis mutilum, occurrit. Horum tamen, et huius Augustani nulla fit mentio, nec a cl. Harlesio, licet codex antiquus integer et nitidè exaratus sit. Literae marginalium sunt adhuc longè minutiores, aequè autem nitidae, quae alterius quidem manus, non verò posterioris aevi videntur.

Extat adhuc in Mingarelli bibl. Nanniana, et in cl. Matthaei bibl. Mosquensi. Utriusque non meminit cl. Harlesius. Posterioris verò meminisse non poterat.

Φύλ. οα.	Fol. 71.
Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος τῆς πρώτης Ἰουςινιανῆς	Sapientissimi chartophylacis primae Iustinianeae

καὶ πάσης βουλγαρίας, τοῦ καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Ἰω. διακόνου τοῦ πεδιασίμου, ἐξήγησις μερικὴ εἴς τινα τοῦ κλεομήδους, σαφηνείας δεόμενα.

et totius Bulgariae, nec non Hypati philosophorum dom. Ioan. diaconi Pediasimi expositio partialis in quaedam Cleomedis explicatione indigentia.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν: ∾

. In inscriptionem: ∾

Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων.

Cleomedis cyclicae considerationis meteororum.

A. Κυκλικῆς μὲν εἴρηται, διότι εἰσὶ.

T. κατὰ τὸ δέκατον τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τῶν ςοιχείων.

Τέλος τῶν εἰς τὰ σαφηνείας δεόμενα τῶν μετεώρων κλεομήδους σχολίων.

†. In ora suprema legitur: πηγὴ σοφίης, ὦ τριὰς, ἄγνοιαν ἐμεῦ ὦσον ἀπό.

Textus est miniatus, et breves notae marginales apparent cum fig. mathemat. Teste Harlesio vol. IV. p. 40. idem titulus in bibl. Gudiana occurrit. Ibi ergo locus erat, etiam codicis Augustani mentionem faciendi. Minutissimè quidem, at et nitidissimè scriptus est codex, et Saec. XIV. videtur esse. In Reiseri catalogo clarè indicatus est pag. 89. Codicis Monacensis signati 100 (69) non oblitus est, licet Cleomedis codices praeterierit.

Φύλ. ϟ. Fol. 90.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων.

Eiusdem Hypati philosophorum.

A. Τὸ εἰς τοὺς ἀςέρας τοὺς ἑπτά.

T. ἄλλης ἡμέρας ἐμβολίμου δέονται.

†. Breve admodum est de stellis VII, seu planetis, et adhuc in cod. 100. occurrit. At alibi illius non fit mentio, nec apud Fabricium. In mar-

gine notatur: *λόγος πρῶτος* et *λόγος δεύτερος*. In fine autem sequitur: *σχῆμα τοῦ πρώτου λόγου*, sc. figura astronomica. Schema verò secundi subsequitur. Non est autem eiusdem, sed illius, qui sequitur.

φύλ. ϟα.	Fol. 91.
Σχῆμα τοῦ δευτέρου λόγου. ἐπινόημα δὲ κυροῦ τοῦ καβασιλᾶ.	Schema secundi sermonis. Inventio autem dom. Cabasilae.

A. *Ἰςέον, ὡς οὐδεὶς πώ τόδε τὸ τοῦ δευτέρου.*
T. *οἱ συνετῶς τὰ τοιαῦτα ἐρευνῶντες.*

†. Videtur contineri in ipsius commentario in lib. III^m. magnae constructionis Ptolemaei. Subiectum est huic schemati aliud clarius anonymi hoc titulo: *ἕτερον σχῆμα τοῦ εἰρημένου σαφέςερον.*

φύλ. ϟβ.	Fol. 92.
Ἐπινενόηται καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα, καὶ ταυτὶ πρὸς δήλωσιν γέγραπται παρὰ κυροῦ δημητρίου τοῦ τρικλινίου.	Excogitatum est et illud schema, et hoc ad declarationem scriptum a Demetrio Triclinio.

A. *Εἰδέναι χρή, ὡς οἱ τῆς σελήνης σχηματισμοί.*
T. *καὶ ἡμᾶς ἂν σχοίη συντιθεμένους.*

†. Nec illud a quopiam memoratur. Huic manu alia subiectus annus est: *ἔτους ϛϡιζ.* Ν̄. β̄. anni 6917. indict. II^ae. aerae nostrae. 1409.

φύλ. ϟϛ.	Fol. 96.
Νικομάχου γερασήνου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς εἰς δύο τὸ πρῶτον.	Nicomachi Geraseni introductionis arithmeticae lib. I. duorum.

A. *Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες.*
T. *ὡς ἐν πρώτῃ εἰσαγωγῇ ἀρκείτω.*

†. In ora suprema legitur: *χ̄ε προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων.* Christe, dux esto laborum meorum. Con-

stat lib. II. quorum primus desinit: *ὁ ἔσχατος καὶ μείζων τετράγωνος αὐτός ἐστιν.* Et secundus incipit: *ἐπειδὴ δὲ στοιχεῖον λέγεται, καί ἐστιν.* Habet notas interlineares et marginales, quarum prima est: *τὸ νοητὸν πᾶν καὶ ἀΐδιον καλεῖ διὰ τὸ παντοίως ἀμετάβλητον εἶναι. γινόμενον δὲ καὶ οὐδέ ποτ᾽ ὄν, τὸ τῇδε πᾶν διὰ τὸ συντόμως μεταβάλλεσθαι.* Et scholia haec sunt copiosa. Nec tamen commune quid habent cum commentariis Asclepii Tralliani, aut. Ioan. Philoponi. Apud Bandinium tom. II. p. 472. eadem introductio occurrit eiusdem initii et finis. In codicibus Monacensibus 76. 238. 301. idem habetur, alio autem semper fine.

Item in bibl. Mosquensi cl. Matthaei p. 147. Prodiit autem graecè Paris. 1538. 4.

Finita hac introductione tituli sequuntur: *ἡ διὰ τῶν τεσσάρων συμφωνία. — εἰς τὸ ἕβδομον τῆς γεωμετρίας εὐκλείδου στοιχείων. πᾶς ἀριθμός. — εἰς τὸ ε̄ εὐκλείδου τῆς γεωμετρίας στοιχείων. σκόπος τῷ ε̄ βιβλίῳ.* Sunt autem brevia. Reiserus p. 89. alium adhuc titulum notat: Eiusdem, sc. Nicomachi, de analogia musices. At scire debuisset, haec ad secundum Nicomachi librum pertinere. Nec, quid de Cyri Gregorae schemate putet, divinare licet. Nihil enim hic apparet. Forsan est, quod fol. 91. occurrit tit. *κυροῦ καβασιλᾶ.* Ibi enim dom. Cabasilae schema est, non Cyri, non Gregorae. *Κυρὸς* enim dominum innuit et malè pro *καβασιλᾶ, γρηγορᾶ* legit.

Φύλ. ρογ.	Fol. 173.
Ἰωάννου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως τοῦ φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὸ πρῶτον τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς.	Ioannis grammatici Alexandrini philosophi expositio in primum Nicomachi arithmeticae introductionis.

A. Διὰ δύο συλλογισμῶν δείκνυσι.
T. εἰσὶ δὲ αὐταὶ φησὶ τάξει ......

†. Constat liber II., quorum primus desinit: ἐπὶ πασῶν τῶν σχέσεων οὕτως εὑρήσεις, et secundus incipit: εἴρηται ἡμῖν ἤδη, ὅτι τοῦ πρός τι. Praemittitur prooemium, quod breve est, et desinit: οὐκ ἄνευ μαθημάτων ἡ φιλοσοφία. Tum sequitur textus miniatus: οἱ παλαιοὶ κ. τ. λ. et prologus: πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου.

At sic et incipit Asclepii Tralliani commentarius in hanc ipsam in cod. 76. et apud Bandinium tom. 2. p. 472. Nempe utriusque prologus ab iisdem primis verbis incipit, et hinc factum, ut alterius commentarius alteri etiam ab eruditis viris tribueretur. Uterque autem est ineditus, v. Morellii bibl. gr. etc. p. 199.

Illud verò mirum, quod in cod. 431. Asclepii Tralliani sit commentarius, cuius liber primus et secundus iisdem prorsus verbis incipiant, ut Ioan. Philoponi. Solus finis Tralliano convenit. In aliis enim Tralliani codicibus libri secundi commentarius incipit: ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν κ. τ. λ. Quod ibi non fit, sed Philoponi verbis incipit et Tralliani verbis desinit.

Id quod me ad ulteriorem utriusque collationem determinavit. Legi ergo in primo libro et conferendo eadem prorsus inveni quoad rem, paucis subinde mutatis. Et idem etiam in secundo libro inveni. Ut ista magis adhuc pateant utriusque commentarii initia iuxtà ponam.

Asclep. Tralliani lib. I.	Ioan. Philoponi liber I.
Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου κατὰ τὸν πλατωνικὸν σκόπον, ζητεῖ τό-	Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου κατὰ τὸν πλατωνικὸν σκόπον, ζητεῖ τό

τε

τε τέλος τῆς ὄντως φιλοσοφί-ας καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἐπὶ ταύτην, ὅτι μὲν οὖν, ὡς καὶ νικόμαχος ὁρίζεται φιλίαν σοφίας, παντὶ προὖπτον ἐςι. Ἆρα δὲ τι ἐςι σοφία. φαμὲν, ὅτι σαφία τις οὖσα, ὡς σαφηνίζουσα τὰ πάντα. Ἆρα δὲ πόθεν αὐτὸ τοῦτο σαφία ἐλέχθη, λέγομεν, ὅτι παρὰ τὸ φῶς, ὅθεν καὶ ἀριςοτέλης τὰ θ'ὅσα φανότατα ταῦτα πεφωτισμένα καὶ καθαρα καλεῖ.

Liber IIus.

Εἴρηται ἡμῖν, ὅτι τοῦ ποσοῦ τὸ πρός τι, τὸ μέν ἐςιν ἴσον, τὸ δὲ ἄνισον. καὶ ὅτι τοῦ ἀνίσου πολλαὶ αἱ σχέσεις. ἐν μὲν οὖν τῷ τέλει τοῦ πρὸ τούτου γράμματος, διὰ τινος θείου προςάγματος ἔδειξεν, ὅτι ἐκ τῆς ἰσότητος προέρχεται ἡ ἀνισότης.

Cod. 76. bibl. Monac.
Asclepii Tralliani lib. I.

Prologus idem est cum Augustano, quo finito inc. Ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως κ. τ. λ. ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ διτ]ὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας, τὰς μὲν ζωτικὰς καὶ ὀρεκτικὰς, τὰς δὲ νοερὰς. τέλος δέ ἐςι τῆς νοερᾶς δυνάμεως τῆς ψυχῆς ἡ ἐπι-

τέλος τῆς ὄντως φιλοσοφιας καὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἐπὶ ταύτην. ὅτι μὲν οὖν, ὡς ὁ νικόμαχος ὁρίζεται. φιλοσοφία ἐςι φιλία σοφίας, παντὶ προὖπτον. ζητιτέον δέ, τί ἐςι σοφία, καὶ πόθεν ἔσχε τὸ ὄνομα. σοφία μὲν οὖν ἐκλήθη, οἱονεὶ σάφεια τις οὖσα, ὡς σαφηνίζουσα τὰ πάντα. τοῦτο δὲ τὸ σαφὲς εἴρηται, οἱονεὶ φαές τι ὂν παρὰ τὸ φάος καὶ φῶς διὰ τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ κεκρυμένα. ἐπεὶ τοίνυν τὰ νοητὰ καὶ θεῖα, ὡς ἀριςοτέλης φησὶν.

Liber IIus.

Εἴρηται ἡμῖν ἤδη, ὅτι τοῦ πρός τι ποσοῦ τὸ μὲν ἴσον ἐςι, τὸ δὲ ἄνισον. καὶ ὅτι τοῦ ἀνίσου πολλαὶ αἱ σχέσεις. ἐν μὲν οὖν τῷ τέλει τοῦ πρώτου τούτου συγγράμματος διά τινος θείου προςάγματος ἔδειξεν, ὡς ἐκ τῆς ἰσότητος προέρχεταὶ ἡ ἀνισότης.

Cod. 76. bibl. Monac.
Ioan. Philoponi liber I.

Εἰσαγωγὴ ἐπιγέγραπται, ὡς πρὸς τὰ γεγραμμένα αὐτῷ θεολογικὰ, ἤτοι μεγάλα ἀριθμητικὰ γεράσηνος δὲ λέγεται ἀπὸ τῆς πόλεως, ἣ ὄνομα γέρασα. ἔςι δὲ περὶ βόςραν καὶ ἀραβίαν, γέρασα δὲ λέγεταὶ ἀπὸ τοῦ, συςρατεύσαντας

ςήμη, καὶ γνῶσις τῶν ὄντων καὶ θείων, καὶ ἁπλῶς τῶν ὄντων τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων. οὐ δυνατὸν δὲ ἡ ψυχὴ ἀμέσος ταῦτα γνῶναι διὰ τὸ παρεμποδίζεσθαι τῷ σώματι.

Des. καὶ τοῦτο τοῦ ἐπιτετραμεροῦς.

Lib. II.

Ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἰσότης ςοιχεῖον ἐςι τοῦ πρὸς τοῦ ποσοῦ, ἤτοι τῆς ἀνισότητος. καὶ φυσὶν, ὅτι ἐπεὶ ςοιχεῖον ἐςι, ἐξ οὗ γίνεταί τι καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. Des. ὑπάρχει. τοσαῦτα τοίνυν ἀρκείτω πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν.

τῷ ἀλεξάνδρῳ γέροντας, καὶ μὴ δυναθέντας πολεμεῖν ἐκεῖ τὴν οἴκησιν ποιήσασθαι. π α λ α ι ο ί. πλατωνικὸς ὢν ὁ πατήρ. κ. τ. λ. ut in Augustano codice.

Des. πολλαπλασιαζομένων ἐπ᾽ ἀλλήλας γίνεται.

Lib. II.

Incipit, ut Augustanus codex tàm Tralliani, quàm Philoponi, et desinit: δέδεικται ἄρα διὰ πάντων, ὅτι ἐν τῇ ςερεᾷ μεσότητι αἵ τε ἄλλαι πᾶσαι, καὶ πάντες ἀριθμοὶ, καὶ ἁρμονικοὶ ἐνθεωροῦνται λόγοι. τέλος τῆς ἐξηγήσεως Φιλοπόνου.

Iam quomodo haec omnia concilianda sunt? Mihi videtur, in codice Monacensi et Marciano, Vindobonensi et Taurinensi esse Asclepii commentarius. In Augustano autem Ioannis Philoponi, titulo licet contrariò, et eruditis aliter sentientibus. Nam Ph. Labbeus Vindobonensem Ioanni Philopono tribuit, et Taurinensis illius testimonio nititur. Nempe utriusque prologus iisdem verbis incipit. Hinc factum, ut unius commentarius alteri tribueretur, v. Morellii bibl. gr. etc.

Quid verò? In codice Augustano libri secundi finis est Asclepii. Quomodo hoc solvendum est? Haec mihi videntur a quodam librario addita. Quae enim finem praecedunt, non sunt amplius Asclepii. Sunt verò haec: ὥσπερ γὰρ ὁ η̄ τοῦ ϛ̄ ὑπερέχει δυάδι,

ἡ δὲ δυὰς τέραρτον μέρος ἐςι τοῦ η̅ οὕτως ὁ ι̅β̅ τοῦ η̅ τετράδι ὑπερέχει.

Tum Asclepii verba incipiunt: *ἀλλὰ μέν ἐςι εὑρεῖν καὶ τῆς ἁρμονίας ἐν αὐτοῖς τὰ ὄνοματα.* Et sic usque ad finem. Haec sufficiant pro his. Iam verò quis Trallianus, quis Philoponus erat? Fabricius tom. 2. p. 54. ait: Asclepius Trallianus Ammonii Hermeae discipulus. Et graecus Scholiastes notat apud Matthaei in bibl. Mosqu. *Ἀμμώνιος ὁ ἑρμείας διδάσκαλος ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου.* Adeoque eodem fuerunt tempore, sc. Saec. VI et VII. Iöcher autem inquit: Asclepius seu Aesculapius Trallianus, discipulus Hermetis trismegisti et Aesculapii nepos. Hic ergo valde hallucinatus est.

Cod. CCCCLXXXIII.

Membranaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, sine minio titulorum et initialium, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 265, Saec. X, quondam Thomae Cantacuzeni, collatus a cl. Reiske, signatus p. 78. n. 15. sat conservatus et inscriptus:

Libanii orationes et declamationes.

†. Titulus et oratio I deest.

2. Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. ὡς δὲ βαρύς.	Ad molestum eum vocantes.
3. Πρὸς τοὺς νέους. οὐδ' ὑμᾶς.	Ad iuvenes.
4. Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν. Πολλάκις.	De non nugando.
5. Ἄρτεμις. Αὐτὸ τοῦτο.	Diana.
6. Περὶ ἀπληςίας. Οὐ ῥάδιον.	De insatiabilitate.
7. Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον. Χθές.	Divitem fieri iniuste esse miserabilius, quàm pauperem esse.

8. Περὶ πλούτου. Πλούσιον ἀνὸν.	De divitiis.
9. Εἰς τὰς καλάνδας. Ἡ μὲν οὖν.	In calendas.
10. Περὶ τοῦ πλέθρου. Ἐπειδή.	De plethro.
11. Ἀντιοχικὸς. Ἀμφοτέροις.	Antiochicus.
12. Εἰς ἰουλιανὸν. Νῦν πρώτον.	In Iulianum imp.
15. Ἰουλιανῷ. Ἐπανήκει.	Ad Iulianum.
— Πρὸς αὐτὸν. Ἤλυθες.	Ad eundem.
18. Πρὸς ἀντιοχέας περὶ τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Ἃ μὲν.	Ad Antiochenos de imperatoris ira.
19. Ἡ ἐπὶ ἰουλιανῷ μονῳδία. ὦ πόποι.	In Iulianum monodia.
20. Ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ. Ἔδει μεν.	Funebris in Iulianum.
21. Πρὸς θεοδόσιον βασιλ. περὶ τῆς ϛάσεως. Ἠτύχηκε.	Ad Theodosium imp. de seditione.
22. Πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς. Ὁ μὲν πολλάκις.	Ad Theodosium de reconciliatione.
23. Εἰς καισάριον μάγιϛρον. Ἐπειδὴ ταῖς.	In Caesarium magistrum.
24. Πρὸς ἐλλέβιχον. Εἰσί.	Ad Ellebichum.
25. Περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ. Οὐκ ἀρκεῖ.	De ulciscenda Iuliani nece.
26. Περὶ δουλείας. Τῷ δὲ.	De servitute.
27. Πρὸς ἰκάριον. Ὡς μὲν.	Ad Icarium.
28. Πρὸς ἰκάριον. Ἐπαίνων.	Ad Icarium.
29. Κατὰ ἰκαρίου.	Contra Icarium.
30. Ὑπὲρ τῶν ἱερῶν. Ἐπὶ πολλῶν.	Pro templis gentilium.
31. Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. Ὅτι μὲν οὐκ.	Ad Antiochenos pro rhetoribus.
32. Πρὸς θρασύδαιον. Καλῶς.	Ad Thrasidaeum.
33. Κατὰ τισαμένου. Ἔδει μὲν.	Contra Tisamenum.

34. Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγώγου βλασφημίας. Οὐ τούς.	Adversus paedagogi calumnias.
35. Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας. Καὶ ἐμέ.	Ad non dicentes.
36. Κατὰ τῶν πεφευγότων. Τὰ μέν.	Contra fugientes.
37. Περὶ τῶν φαρμάκων. Ἡ μέν.	De venenis.
38. Πρὸς πολυκλέα.	Ad Polyclem.
39. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Οἱ μέν.	Pro se ipso.
40. Κατὰ σιλβανοῦ. Οὐδέν.	Contra Silbanum.
41. Ἀντιόχῳ. Ἡγοῦμαι.	Ad Antiochum.
42. Πρὸς εὐμόλπιον. Εἶναι μέν.	Ad Eumolpinm.
43. Πρὸς τιμοκράτην. Ἀφῖκαι.	Ad Timocratem.
44. Ὑπὲρ θαλασσίου. Ὑβρισθέντι.	Pro Thalassio.
45. Περὶ τῶν συνθηκῶν. Οἱ μέν.	De pactis.
46. Εἰς εὐστάθιον. Ὑπεσχόμην.	In Eustathium Cara.
47. Πρὸς τὸν βασιλέα. Εἰ μέν.	Ad imperatorem.
48. Κατὰ φλορεντίου. Οὐδὲν καινόν.	Contra Florentium.
49. Περὶ τῶν προσαγίων. Εἰ μή σε.	De patrociniis.
50. Πρὸς τὴν βουλήν. Ὅσοις μέν.	Ad senatum.
51. Ὑπὲρ τῶν γεωργῶν. Εἰ καί.	Pro rusticis.
52. Πρὸς τὸν βασιλέα. Τῶν μέν.	Ad imperatorem.
53. Πρὸς τὸν βασιλέα. Πολλῶν.	Ad imperatorem.
54. Σωκράτους ἀπολογία. Οὐ δεῖ.	Socratis apologia.
55. Πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμων κ. τ. λ.	Ad imperatorem promulgatio legis etc.
56. Περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων. Ὑπ' ἄλλων.	De vocationibus ad festa.

57. Πρὸς εὐςάθιον. Ἐπειδή. Ad Eustathium.
58. Π:ὸς ἀναξέντιον. Ὁρῶν. Ad Anaxentium.
59. Κατὰ λουκιανοῦ. Εἰμί. Contra Lucianum.
60. Κατὰ σευήρου. Πάρεισι. Contra Se\ erum.
61. Πρὸς τοὺς νέους. Ὅνπερ αὖ. Ad iuvenes.

†. Initium et finis est mutilus. Codex verò est vetustissimus et praestantissimus, ex quo Reiske suam paravit editionem, novas orationes edidit et magnas restituit lacunas. Varias notas breves marginales eadem manu exaiatas observo. Bibliopegi inscitia multa folia è suo turbata loco et a Reiske notata. Thomam Cantacuzenum codicis huius possessorem fuisse, ipsius inscriptiones testantur, malè quidem factae. Sic fol. 77. lego:

Ἐγὼ θώμας ὁ καντακουζήνος δυηλθῶν τὴν δε την δελτὸν αὐτί.

Ego Thomas Cantacuzenus percurri hunc codicem rursus.

Et fol. 237. ἐγὼ δηηλθῶν τίδε τὴν δελτὸν ταύτην θῶμας καντακουζήνος.

Cod. CCCCLXXXIV.

Bombycinus et membranaceus, in assere, corio nigro tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, manu diversa, Saec. XII et XIV, in foliis 435, signatus p. 12. n. 51. sat conservatus et inscriptus:

Gregorii Naz. orationes cum commentario.

1. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. In sanctum pascha.

Prol. Ἄκων χειροτονηθεὶς ἱερεύς.

Textus. Ἀνας άσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.

Expos. Ἐπειδὴ φησιν ἀνας άσεώς ἐςιν ἡμέρα.

2. Εἰς τὴν ἁγίαν πεντεκοςήν. In sanctam pentecosten.

Prol. Πανηγυρικὸς οὗτος ὁ λόγος. καὶ δῆλον.
Textus. Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.
Expos. Μετριοφρονῶν, ὡς εἴωθε.

3. Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χυ γέννησιν. — In sanctam Xi nativitatem.
Prol. Τὸν παρόντα πανηγυρικὸν λόγον.
Textus: Χς γεννᾶται, δοξάσατε.
Expos. Τὸ Χς ὄνομα, κυρίως μέν.

4. Εἰς τὸν μέγαν βασίλειον. — In sanctum Basilium.
Prol. Ὁ προκείμενος οὗτος λόγος.
Textus. Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν.
Expos. Παθαινομένης καὶ ὀλοφυρομένης.

5. Εἰς τὰ ἅγια φῶτα. — In sacra lumina.
Prol. Πανηγηρικὸς καὶ οὗτος.
Textus. Πάλιν ις ὁ ἐμός.
Expos. Διὰ τοῦτο πάλιν συνάπτει.

6. Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. — In S. baptismum.
Prol. Ὁ παρὼν οὗτος λόγος ἀγωνιςικός.
Textus. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων.
Expos. Χθές φησι τὸ φῶτα ἑορτάσαμεν.

7. Εἰς τὸν ἅγιον γρηγορ. νύσσης. — In S. Gregorium Nyss.
Textus. Φίλου πιςοῦ οὐκ ἔςιν.
Expos. Ἀπὸ γνώμης τὸ προοίμιον.

8. Εἰς τὸν ἅγιον ἀθανάσιον. — In S. Athanasium.
Prol. Ὁ παρὼν λόγος καθαρόν ἐςιν.
Textus. Ἀφ' ὅλοις ἔτεσι μϛ τὸν τῆς.
Expos. Ἀπὸ συλλογισμῶν το προοίμιον.

9. Εἰς τὴν τῶν ρν ἐπισκόπων παρουσίαν. — In CL episcoporum praesentiam.
Prol. Οἱ ρν ἐπίσκοποι κελεύσει θεοδοσίου.
Textus. Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.
Expos. Πῶς φησί, ὦ ἐπίσκοποι, δοκεῖ.

10. Περὶ φιλοπτωχίας. — De amore pauperum.

Textus. Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.
Expos. Οἰκείως τοὺς ἀκροατὰς ἀδελφούς.

†. Sunt aliàs orat. XVI. reliquae desunt. Ex ista autem descriptione clarè apparet, auctore commentarii licet non praefixo, esse Nicetae Heracleensis commentarium. In aliis enim codicibus passim praefigitur. Sic in Vindobon. apud Nesselium p. 193. In Laurent. medic. apud Bandinium vol. I. p. 249. ubi amplior fit descriptio. Et in Monac. 121. 140. 216. 277. quorum nulla mentio fit in Fabricii bibl. graeca etc. Reiserus decem quidem notat Gregorii Naz. orationes. De Nicetae autem commentario altum silet, licet textus et expositio in margine miniatè notetur.

Fol. 265. margini possessor adscripsit: ὦ χ͞ε μου δῶς ζωὴν καλὴν καὶ χρόνους. καὶ εὐημέριαν, ὁποῦ ἔχει τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ τὴν αἰώνιον βασιλείαν ποίησον ἄξιον. καὶ ὅποιος τὸ ἀναγινωσκείας συγχωρῇ.

Ô Christe mi, da vitam bonam, et tempora, et prosperitatem, qui habet hunc librum, et regnum aeternum fac dignum. Et quicunque hoc legis, ignosce.

In primis duobus foliis membranaceis tetrasticha habentur cum commentario. Incipit XVII et desinit XXVI. Folium verò secundum primo anteponendum: Κηρῷ τὰ ὦτα φράσσε πρὸς φαυλοὺς λόγους. ᾠδῶν τε τερπνῶν ἐμμελῆ λυγίσματα. οἷς δ' αὖ καλοῖς τε κἀγαθοῖς ἀεὶ δίδου. εἰπεῖν, ἀκοῦσαι καὶ δρᾶσαι μικρὸν μέγα Comment. ὥσπερ διὰ θυρίδος τῆς ὁράσεως. τοῦ πάθους προςβάλλοντος τοῦ τῆς πορνείας ἐπεισρέειν τῇ ψυχῇ. κ.τ.λ.

Sunt autem Gregorii Nazianz. cum expositione Nicetae Davidis. v. infra fol. 402.

φύλ.

Φύλ. τϞζ. Fol. 397.

Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἑκάστη αὐτῶν συνήχθη.

De sanctis et oecumenicis conciliis, ubi et quando et contra quos quodlibet coactum sit.

A. Χρὴ γινώσκειν πάντα χριστιανὸν, ὅτι ἑπτά εἰσιν.

T. τούτους οὖν ἀποβάλλεται, ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας.

†. Hoeschelius ex cod. August. edidit. Augustae 1595. Occurrit adhuc in cod. 524 etc. alio autem fine.

Φύλ. υβ. Fol. 402.

Νικητᾶ τοῦ καὶ δαυὶδ δούλου Χῦ τοῦ Φιλοσόφου ἑρμενεία τῶν τε τετραστίχων τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Οἷς ἐπιγραφὴ οὕτως· ῥωϊκὰ ἰ.

Nicetae Davidis, servi Christi et philosophi, expositio in tetrasticha sancti Gregorii theologi. Quorum inscriptio haec est: Heroica I.

Γρηγορίου πόνος εἰμι, τετραστιχίην δὲ Φυλάσσω.

Gregorii labor sum et tetrasticha servo.

Γνώμαις πνευματικαῖς μνημόσυνον σοφίης.

Sententiis spiritualibus monumentum sapientiae.

A. Ἀποβλέψας ὁ μακαριώτατος πρός τε τὴν πρᾶξιν.

T. καὶ τῆς βασάνου τῶν ἁμαρτωλῶν δεήθης.

†. Notantur in margine LIX, quae incipiunt: πρᾶξιν προτιμησείας, ἢ θεωρίαν κ.τ.λ.

Expos. Πολλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ σοφῶν λόγων τῶν εἰς οἰκοδομὴν ψυχῆς κ.τ.λ.

Ultimum tetrastichon est:

Πέρας λόγου δισσή τις ἄρνησις θεοῦ,
ἔργῳ, λόγῳ τε μὴ κλαπῆς περισκόπων
ἀεὶ διώκει λαθρίοις παλαίσμασι,
μή πως δεήθης ἐσχάτων καθαρσίων.

In hoc codice multa desunt. Post Xum enim signatur XXXIIum. Omnia intermedia hîc desunt.

At in primis duobus foliis incipit tetrastichon XVII[um] et desinit XXVI[um], quae huc pertinent.

Laurentiani codicis titulus apud Bandinium tom. I. p. 207. differt. Est enim: *τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα ἐξ ἰάμβων, ἑρμηνευθέντα ἀπὸ φωνῆς νικητᾶ φιλοσόφου τοῦ καὶ δαυὶδ, ὧν ἡ ἐπιγραφὴ διὰ στιχῶν ἡροελεγείων.*

Nec initium, nec finis expositionis ibi est, qualis in hoc codice, ut ex adductis patet. Tetrasticha haec cum commentario Nicetae Davidis latino extant tom. II. opp. Gregorii Nazianzeni.

In Fabricii bibl. gr. N. ε. tom. VIII. p. 431. haec leguntur. Quae autem Nicetae Paphlagoni in illo codice et aliis quibusdam? tribuuntur, forte et ipsa sunt Nicetae Heracleensis, v. Allatium de Psellis cap. 13.

Iam quid ait Allatius in citato loco? Nicetam hunc eundem cum Niceta Serrone faciunt plerique codices Vaticani. Expositionem siquidem in carmina Gregorii Nazianz. eiusdem, qui et in alta Gregorii commentatus est, Nicetae, Serronis scilicet, quod et plurimi codices manuscripti confirmant, huic Nicetae Davidi tribuunt. —

Quomodo iam probat, esse Nicetae Heracl.? Ex eo, quod in alia Gregorii commentatus sit, confirmantibus hoc plurimis codicibus manuscriptis. Quid verò, si et Niceta David in eundem commentatus est? Sic legitur apud Theupolum p. 259. in eiusdem arcana et apud Nesselium p. 397. in eiusdem carmen sepulchrale commentatus. Et ubi sunt codices Msc[i], qui Nicetae Heracleensi tribuunt? In Montfauc. bibl. bibl. in codicibus Vindobonens. Paris. Marciano, Laurentiano et Augustano Nicetae Davidi tribuitur, nec unico invento, qui tribueret Nicetae Heracl. — Quomodo ulterius probat, unum undemque facere codices MSC[os]? Ex eo enim,

quod alii Nicetae Heracl. alii Paphlagoni tribuant, nondum sequitur, unum eundemque fieri. In codice Augustano Asclepii Tralliani et Ioan. Philoponi commentarius in Nicomachi arithmeticam iisdem incipit, prosequitur et desinit. An ex hoc inferri potest, Asclepium et Philoponum unum eundemque fieri? Quilibet scit, hos differre. At et nemo ignorat, Nicetam Heracleensem et Paphlagonium esse diversos. Totum ex eo dependet, an Heracleensi, vel Paphlagonio tribuendus sit commentarius. Cum pro Heracleensi nullus sit codex et pro Paphlagonio omnes, quantum scio, pugnent, facilis esse decisio videtur.

Φύλ. υιζ. Fol. 417.

Τὰ ἀπόῤῥητα τοῦ μεγάλου καὶ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου τοῦ θεολόγου.	Arcana magni et sancti patris nostri et doctoris theologi.

A. Οἶδα μὲν, ὡς σχεδίησι μακρὸν πλόον.

T. ὑβρισθεὶς τε καὶ ἐμπαιχθεὶς .....

†. Sunt Gregorii Naz. cap. VIII. in versibus heroicis DCCXXX. in edit. tom. II. p. 161. In hoc autem nec capita, nec versus numerantur. Titulis verò VI constat. Sequuntur λόγος γ. περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος:

λόγος δ. περὶ τοῦ κόσμου,
λόγος ε. περὶ προνοίας,
λόγος ς. περὶ τῶν λογικῶν οὐσίων.

Non sunt verò arcana solum, sed et expositio comitatur. Prima est: οἶδα μὲν, ὅτι ἡμεῖς, οἷς ὁ νοῦς ὥρμηται λέγειν τι περὶ θεότητος κ. τ. λ. et ultima: ἢ τάχα διὰ τοῦτο καὶ ἵνα πλείονα δίκην δῶ κ. τ. λ. Finis autem est mutilus.

Ex hoc codice Hoeschelius cap. VI. cum paraphrasi hac veteri graeca prosaria edidit Lugd. Bat. 1591. 8.

Cod. CCCCLXXXV.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere munitus, in 4to, sine miniatis titulis et initialibus, charactere minuto et nitido, in foliis 450, cum notis marginalibus minutissimè scriptis, initio et fine mutilus, foliis inversè ligatis, Saec. XII, signatus p. 78. n. 7. sat conservatus et a Reisero inscriptus:

Demosthenis orationes ferè omnes:

1. Κατὰ Φίλιππον. ᾱ. — Contra Philippum.
   A. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ. — T. μέλλει συνοίσειν.

   †. Habetur bis. At primae initium tantum adest.

2. Ὀλυνθιακὸς ᾱ. — Olynthiaca I.
   A....... — T. χρηςὰ δ' εἴη παντὸς ἕνεκα.

3. Ὀλυνθιακὸς β̄. — Olynthiaca II.
   A. Ἐπὶ πολλῶν μὲν. — T. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

4. Ὀλυνθιακὸς γ̄. — Olynthiaca III.
   A. Οὐχὶ ταῦτα παρίςαται. — T. καὶ ἅπασιν ὑμῖν μέλλει.

   †. Praemittitur argumentum: ἔπεμψαν βοήθειαν τοῖς ὀλυνθίοις ἀθηναῖοι κ. τ. λ. et des. προϊςαμένων τῇ πόλει. Quod est Libanii.

5. Περὶ εἰρήνης. — De pace.
   A. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες. — T. νυνὶ πολεμῆσαι.

   †. Praecedit argumentum, quod Libanii non est: ὁ Φίλιππος μετὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς Φωκέας. Des. πράγματος ἄρχεσθαι.

6. Κατὰ Φιλίππου β̄. — Contra Philippum II.
   A. Ὅταν, ὦ ἄνδρες, λόγοι. — T. δίκην ὑποσχεῖν.

7. Περὶ ἁλοννήσου. — De Haloneso.
   A. Ἄνδρες ἀθηναῖοι οὐκ ἔςιν. — T. καὶ συμφέρουσιν ὑμῖν.

8. Περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. — De Chersoneso.
   A. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες. — T. καὶ τὴν πόλιν σῶσαι.

9. Κατὰ Φιλίππου. γ̄.	Contra Philippum III.
A. Πολλῶν, ὦ ἄνδρες, λό- β γων.	T. θεοὶ συνενέγκαι.
10. Πρὸς τὴν Φιλίππου ἐπιϛο-λήν.	Ad Philippi epistolam.
A. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες. α	T. τῶν ἄλλων ἑλλήνων.
11. Κατὰ Φιλίππου δ̄.	Contra Philippum IV.
A. Καὶ σπουδαῖα νομίζων.	T. ἢ ὑμᾶς αὐτούς.
12. Κατὰ ἀνδροτιῶνος.	Contra Androtionem.
A. Ὅπερ εὐκτήμων.	T. οἷα τούτῳ βεβίωται.

†. Scholium Hermogenis: Isocratis discipulum fuisse aiunt Androtionem et dicendi peritum.

13. Κατὰ μειδίου.	Contra Midiam.
A. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν.	T. τιμωρήσασθε τοῦτον.
14. Κατὰ ἀριϛοκράτους.	Contra Aristocratem.
A. Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες.	T. παρανομώτατα εἴρηκεν.
15. Περὶ ϛεφάνου.	De corona.
A. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες.	T. καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.
16. Περὶ τῆς παραπρεσβείας.	De falsa legatione.
A. Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες.	T. καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν.
17. Κατὰ τιμοκράτους.	Contra Timocratem.
A. Τοῦ μὲν ἀγῶνος.	T. ὑμᾶς ὡς πλείϛους.
18. Πρὸς λεπτίνην περὶ τῆς ἀτελείας.	Ad Leptinem de immunitate.
A. Ἄνδρες δικαϛαὶ, μάλιϛα.	T. ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.
19. Κατὰ ἀριϛογείτονος. Ā.	Contra Aristogitonem I.
A. Πάλαι καθήμενος.	T. τῆς τούτου πονηρίας.
20. Κατὰ ἀριϛογείτονος. B̄.	Contra Aristogitonem II.
A. Ὅτι μὲν τοίνυν.	T. τὰ κράτιϛα ψηφιεῖσθε.
21. Κατὰ κόνωνος.	Contra Cononem.
A. Ὑβρισθεὶς, ὦ ἄνδρες.	T. ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.
22. Πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου.	Ad Calliclem de fundo.
A. Οὐκ ἦν ἄρ᾽, ὦ ἄνδρες.	T. ἐϛι μαρτυρίας.

23. Κατὰ ὀλυμπιοδώρου βλάβης.	Contra Olympiodorum noxae.
A. Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστιν.	T. αὐτῷ τούτῳ.
24. Κατὰ διονυσοδώρου.	Contra Dyonysodorum.
A. Κοινωνός εἰμι τοῦ.	T. δεῦρο θημόσθενες.
25. Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς. α.	Contra Aphobum tutelae. I.
A. Εἰ μὲν ἐβούλετο.	T. ἔτει δεκάτῳ.
26. Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς. β.	Contra Aphobum tutelae. II.
A. Πολλὰ καὶ μεγάλ'.	T. πεφευγέναι δοκῇ.
27. Ὑπὲρ Φάνου ψευδομαρτυρίων.	Pro Phano falsorum testimoniorum.
A. Εἰ καὶ μὴ πρότερον.	T. ....
28. Πρὸς ὀνήτορα ἐξούλης.	Contra Onetorem eiectionis.
A. Περὶ πολλοῦ ποιούμενος.	T. ἀποδεδεῖχθαι μοι νομίζω.
29. Πρὸς ὀνήτορα ὕστερος.	Contra Onetorem posterior.
A. Ὁ παρέλιπον ἐν τῷ.	T. ἐβούλεσθε πράττειν.
30. Παραγραφὴ πρὸς πανταίνετον.	Inscriptio ad Pantaenetem.
A. Δεδοκότων, ὦ ἄνδρες.	T. καταλυθήσεται ἐφ' ἡμῶν.
31. Πρὸς τὴν λακρίτου παραγραφήν.	Ad Lacriti inscriptionem.
A. Οὐδὲν καινὸν διαπράττοντα.	T. συμβολαῖα τὰ ναυτικά.
32. Παραγραφὴ πρὸς ναυσίμαχον καὶ ξενοπείθην.	Inscriptio ad Nausimachum et Xenopithem.
A. Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες.	T. ἐξέρα τὸ ὕδωρ.
33. Ὑπερ χρησίππου πρὸς τὴν Φορμίωνος παραγραφήν.	Pro Chresippo ad Phormionis inscriptionem.
A. Δίκαια ὑμῶν.	T. ἐὰν κελεύητε.

34. Παραγραφὴ πρὸς ξενόθεμιν.	Inscriptio ad Xenothemin.
A. Ἄνδρες δικαϛαὶ βούλομαι.	T. τὰ τοιαῦτα ἐξήϛηκα.
35. Ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφή.	Pro Phormione inscriptio.
A. Τὴν μὲν ἀπειρίαν.	T. ἐξέρα τὸ ὕδωρ.
36. Παραγραφὴ πρὸς ἀπατούριον.	Inscriptio ad Apaturium.
A. Τοῖς μὲν ἐμπόροις.	T. γινώσκετε, ἃ δίκαια.
37. Συμβουλευτικοὶ περὶ συντάξεως.	Consultoriae pro republ. ordinanda.
A. Περὶ μὲν τοῦ παρόντος.	T. τοὺς πειθομένους.
38. Περὶ τῶν συμμοριῶν.	De classibus.
A. Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες.	T. νῦν ἁμαρτάνοντες.
39. Ὑπὲρ μεγαπολιτῶν.	Pro Megapolitis.
A. Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν.	T. τῷ μείζονι.
40. Ὑπὲρ τῆς τῶν ῥοδίων ἐλευθερίας.	Pro Rhodiorum libertate.
A. Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς.	T. ἀναθέντων ἀρετάς.
41. Ὑπὲρ τῶν πρὸς ἀλέξανδρον συνθήκων.	Pro foedere cum Alexandro.
A. Ἄξιον ἀποδέχεσθαι.	T. τοῖς παραβεβηκόσι.
42. Περὶ τοῦ ϛεφάνου τῆς τριηραρχίας.	De corona praefecturae navalis.
A. Εἰ μὲν οὖν οὕτω.	T. πλείϛους μισθοῦσθαι
43. Πρὸς μακάρτατον περὶ κλήρου.	Ad Macartatum de sorte.
A. Ἐπειδὴ καὶ πρότερον.	T. τὰ συμφέροντα.
44. Πρὸς λεοχάρην περὶ κλήρου.	Ad Leocharen de sorte.
A. Αἴτιος μέν ἐϛι.	T. τοῦ ποιησαμένου.
45. Πρὸς βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος.	Ad Boeotum de nomine.
A. Οὐδὲ μιᾶ φιλοπραγ.	T. εἰωθότα γίνεσθαι.

46. Πρὸς βοιωτὸν ὑπὲρ προικὸς μητρῴας.	Ad Boeotum de dote materna.
A. Πάντων ἐςὶν ἀνιαρότατον.	T. πάντα τὰ δίκαια.
47. Πρὸς σπουδίαν ὑπὲρ προικός.	Ad Spudiam de dote.
A. Ἀδελφὰς ἔχομεν.	T. ἀναγκαζόμενος λέγειν.
48. Πρὸς τιμόθεον ὑπὲρ χρέως.	Ad Timotheum pro debito.
A. Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιςον.	T. ὁ πατὴρ κατέλιπεν.
49. Πρὸς νικόςρατον περὶ ἀνδραπόδων ἀπογραφῆς ἀρεθουσίου.	Ad Nicostratum de mancipiorum descriptione Arethusii.
A. Ὅτι μὲν οὐ συκοφαντῶν.	T. ὀρθῶς βουλεύεσθε.
50. Πρὸς Φαινιππον περὶ ἀντιδόσεως.	Ad Phaenippum de retributione.
A. Πολλὰ καὶ ἀγαθά.	T. περιϊδεῖν ὑπὲρ τούτων.
51. Πρὸς πολυκλέα ὑπὲρ τοῦ τριηραρχήματος.	Ad Polyclem de praefectura navali.
A. Τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων.	T. τὴν μαρτυρίαν.
52. Περὶ τοῦ ςεφάνου τῆς τριηραρχίας.	De corona praefecturae navalis.
A. Εἰ μὲν οὖν ὅτῳ.	T. ὡς πλείςους μιθοῦσθαι.
53. Ἔφεσις πρὸς εὐβουλίδην.	Appellatio ad Eubulidem.
A. Πολλὰ καὶ ψευδῆ.	T. ὑπὸ τούτων ταφῆναι.
54. Κατὰ θεοκρίνους.	Contra Theocrinem.
A. Τοῦ πατρὸς, ὦ ἄνδρες.	T. ἀνάβηθι.
55. Κατὰ εὐέργου καὶ μνησιβούλου.	Contra Evergum et Mnesibulum.
A. Καλῶς μοι δοκοῦσιν.	T. .....

†. Extant Demosthenis orationes LII graecè cum Ulpiani commentario Bas. 1532 f. Hìc numerantur LIV, non LV. unà enim bis occurrit. Scholia marginalia, quantum collatione ad Olynthiacam

cam I. facta vidi, sunt Ulpiani, minutissimè quidem scripta et abbreviata, ad editionem eorum non ita lectu difficilia.

Possessor quidam in primo folio inscripsit: Insunt in hoc codice ferè omnes Demosthenis orationes, sed nullo ordine. Scholia videntur ex Ulpiano desumpta. Non legi possunt faciliter: ἄνθρακες τοίνυν ἡμῖν οἱ θησαυροί. — Et sic omnes graeci thesauri nobis semper erunt carbones, nisi alia studiorum dispositio fiat. Proverbium hoc: graeca sunt, legi non possunt, manebit. Quid iuvat dicere? In scholis graecè docetur, si ipsi docentes in Graecia peregrini sunt.

Cod. CCCCLXXXVI.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4^to^, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 134, Saec. XV, signatus p. 78. n. 9. optimè conservatus et inscriptus:

Δημοσθένους ἐπιτάφιος. Demosthenis funebris.

A. Ἐπειδὴ ἐν τῷ δε τῷ τάφῳ.

T. καὶ νόμιμα ποιήσαντες, ἄπιτε.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Λυσίου ἐπιτάφιος. Lysiae funebris.

A. Εἰ μὲν ἡγούμην οἷόν τε εἶναι.

T. ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.

†. Est funebris in Corinthiorum socios. Apud Bandinium vol. 1. p. 55. titulus est: εἰς τοὺς ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας.

Oratio elegantissima facilè et elaboratissima, iudice Schurzfleischio ad Dionys. Longinum p. 42. Io. Henr. Maius lectiones varias ad editionem patrui sui Burch. Maii Marb. 1683, 8. in bibl. Uffenbachiana tom. 1. p. 567. dedit.

Huius codicis Augustani ex Reisero meminisse non poterat cl. Harlesius, cum ille hanc Lysiae orationem, titulo licet expressè posito, indicare omiserit. Meminit autem ex Reiske praef. p. XIV.

φύλ. κ. Fol. 20.

Δημοσθένους κατὰ ἀριστογείτονος. Ὑπόθεσις.	Demosthenis contra Aristogitonem. Argumentum.

A. Πυθάγγελος καὶ σκάφων ἰδόντες.

T. ἄξιον ἔχοντα τοῦ ῥήτορος.

Πρῶτος.	Prima.

A. Πάλαι καθήμενος, ὦ ἀθηναῖοι.

T. δεδωκότα αὐτὸν ἐπιδεῖν.

Δεύτερος.	Secunda.

A. Οτι μὲν τοίνυν καὶ ὀφείλει.

T. καὶ τὰ κράτιστα ψηφιεῖσθε.

†. In edit. Bas. 1532. f. hoc argumentum non habetur.

φύλ. μγ. Fol. 43.

Ὑπόθεσις τοῦ πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου.	Argumentum ad Calliclem de fundo.

A. Καλλικλῆς, πρὸς ὃν ὁ λόγος.

T. καὶ διὰ τοῦτο συκοφαντίας μηχανᾶσθαι.

†. Est Libanii argumentum in cit. edit.

Πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου.	Ad Calliclem de fundo.

A. Οὐκ ἦν ἄρ', ὦ ἀθηναῖοι.

T. καὶ τὰς ὑπολοίπους ἔτι μαρτυρίας.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ ἀφόβου.	Argumentum tutelae contra Aphobum. I.

A. Δημοσθένης ὁ παιανιεὺς δημοσθένους.

T. τῶν προειρημένων ἀνάμνησιν.

Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς ᾱ.	Contra Aphobum tutelae. I.

A. Εἰ μὲν ἐβούλετο ἄφοβος.

T. καὶ ταύτ' ἔτει δεκάτῳ.

†. Extat argumentum, et oratio in cit. edit.

φύλ. ξγ. Fol. 63.

Κατὰ ἀφόβου ἐπιτροπῆς δεύτερος. — Contra Aphobum tutelae. II.

A. Πολλὰ καὶ μεγαλ' ἐψευσμένου.

T. καὶ ὡς ἀποφευγέναι δοκῆ.

φύλ. ξη. Fol. 68.

Πρὸς ὀνήτορα ἐξούλης. — Ad Onetorem. unde vi.

A. Περὶ πολλοῦ ποιούμενος.

T. ἀποδεδεῖχθαι μοι νομίζω.

φύλ. οε. Fol. 75.

Πρὸς ὀνήτορα ὕστερος. — Ad Onetorem posterior.

A. Ὃ παρέλιπον ἐν τῷ προτέρῳ.

T. εἴ τι τῶν δεόντων ἐβούλεσθε πράττειν.

†. Omnes hae Demosthenis orationes in cit. editione prodiere.

φύλ. οθ. Fol. 79.

Βίος αἰσχύλου ποιητοῦ τραγικοῦ. — Vita Aeschyli poëtae tragici.

A. Αἴσχυλος ὁ τραγικὸς γένος μὲν ἦν ἀθηναῖος.

T. ἀριστόμαχος καὶ πρόκαλος.

Αἰσχύλου ποιητοῦ δρᾶμα προμηθεύς. — Aeschyli poetae drama Prometheus.

A. Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον.

T. αἴσχιστον εἶναι φημὶ συνθέτους λόγους.

Τὰ ἐπίλοιπα quaere p. 43. H. Steph.

†. Finita vita, quae est in edit. H. Stephani 1557. sequitur argumentum: προμηθεὺς ἐν σκυθίᾳ δεδεμένου. Des. ἐστὶ προμηθέως δεύσις.

Drama est cum notis interlinearibus miniatis, quae incipiunt: γῆς μακρόν καὶ ὑψηλὸν, ἀφ' οὗ τῆλε,

καὶ μακρᾶν τίς δύνεται. λέγει δὲ καὶ τὸν καύκασον, ἤγουν τὸ μακρόθεν ὁρώμενον. Sed et scholia marginalia habentur. Inferius verò primùm incipiunt: ἐπειδὴ τὸ κράτος θεὸς ἦν, δια τοῦτο ἀρσενικῶς προσέθηκεν κ. τ. λ.

Initio tantum adsunt. In medio nulla iam apparent.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Pindari Pythionica α.

A. Φρυσέα φόρμιγξ ἀπόλλω.

T. ὕψιςον δέδεκται.

†. Praemittitur argumentum: τῶν πυθίων ἀγὼν ἐτέθη κ. τ. λ. Des. λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὸ κηρύκειον.

Τῷ αὐτῷ ἅρματι. β.

A. Μεγαλοπόλιες, ὦ συρά.

Ἱέρωνι νικήσαντι κέλλητι, τὴν κγ καὶ κζ πυθιάδα. Hieroni vincenti Celete. 23 et 27 Pythion.

A. Ἤθελον χείρωνά κε φυλιρίδαν.

T. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Ὑπόθεσις νεμέων. Argumentum Nemeorum.

A. Τὸν ἀγῶνα τῶν νεμέων.

T. ςεφάνας εἶχον.

Ἄλλως. Aliter.

A. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις.

T. τοῖς παισὶ συναγωνίζεσθαι.

Ἄλλως. Aliter.

A. Καθ' ὅσον χρόνον οἱ ἑπτὰ τῶν.

T. ἱππικός τε καὶ γυμνικός.

†. Omnia haec tria argumenta in editione Pindari Romae 1505. 4. graecè prodiere.

Sine tit. A. Ἄμπνευμα σεμνὸν ἀλφεοῦ.

T. τὸν σπάργανον ἐγκατέβαν.

†. Inscribitur in cit. edit. πινδάρου νεμέα χρομίῳ αἰτναίῳ εἶδος ά.

In hoc codice habentur etiam scholia marginalia, quae cum editis non concordant. Ἄμπνευμα σεμνόν. γέγραπται ὁ ἐπίνικος χρομίῳ αἰτναίῳ. ἱερῶν γὰρ οἰκηστὴς ἀντὶ τυράννου βουλόμενος καλεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἀγώνων αἰτναῖον ἑαυτὸν ἀντεῖπε κ.τ.λ.

Ex fine posito apparet, finem esse mutilum, multis desideratis. Et cum hoc desinunt etiam scholia.

φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Πινδάρου ὀλυμπίων εἶδος ᾱ. ἱέρωνι συρακουσίῳ κέλλητι ᾠδὴ ᾱ.	Pindari Olympiorum I. Hieroni Syracus. Celeti. Oda I.

A. Ἄριστον μὲν ὕδωρ ὁδὲ.

T. μάκαιραν ἱέρωνος ἑστίαν.

†. Adest tantum initium, quo finito titulus est: τοῦ σοφωτάτου κυροῦ θομᾶ τοῦ μαγίστρου καὶ τοῦ μανουὴλ μοσχοπούλου σχόλια. Inc. Ἄριστον μὲν ὕδωρ τῶν ἄλλων δηλονότι στοιχείων. Καὶ γὰρ τὰ μὲν ὑπερθετικὰ κ.τ.λ. Des. ὁ ὕμνος οὐ πολυκλέως.

Cod. CCCCLXXXVII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, aequalibus et nitidissimis, manu diversa, in foliis 289, Saec. XII et XIII., signatus p. 34. n. 22. sat conservatus et inscriptus:

Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ πατρὶ κοσμᾶ.	Ad sanctissimum et venerandum patrem Cosmam.

A. Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπορον.

T. ἐπειδὴ πόρρωθεν ἐστὶ δῆλος. ἐν οὐρανῷ κατῴκισε.

†. In prologo suo ait: τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα φθέγξομαι, τὰ πάσης λογικῆς κτίσεως ὑπερβαίνοντα τὴν κα-

τάληψιν. — Et inferius. Καὶ πρότερον μὲν τῶν παρ' ἕλλησι σοφῶν τὰ κάλλιςα παραςήσομαι.

Maximus Conf. inscripsit ad Cosmam opusculum. Initium verò illius non concordat. Sed et Ioan. Damascenus ad Cosmam Maiumae episc. epistolam, et capita tàm philosophica, quàm theologica scripsit. Et haec est ipsius epistola cum capitibus. Eodem enim initio profertur. Finis autem videtur esse mutilus. Occurrit adhuc in cod. 317. Reiserus inscripsit: Opusculum ad S. patrem Cosmam. Cuiusnam autem sit, ignoravit. Ioan. Damasceni epistola cum capitibus prodiit Venet. 1798. f.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Fragmentum lexici Harpocrationis.

†. Est duorum tantum foliorum, et continet literas υ, φ, χ, ψ. Prima sunt: τῷ ῥήτορι γέγραπται ὑπόκοιλον. ὑπὸ λόγου. Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως. εἰ γνήσιος. οὐχ ὑπὸ λόγον ὄντα ἀντὶ τοῦ. οὐκ ἐν λόγῳ. Et ultima: ἐτιμᾶτο δὲ ἀθήνησι, καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη, καὶ ἑρμῆς ψίθυρος. Reiserus omisit.

Φύλ. κ. Fol. 20.

Τοῦ ἀββᾶ μάρκου ἀντίζυγα κακιῶν τῆς ἀρετῆς.	Marci Abbatis adversa vitiorum et virtutis.

A. Ἀκροώμενος λόγον, ἐρῶτα τὸν νοῦν.

T. ὅτι μετόχος γενήσεται ζωῆς αἰωνίου. ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. Est hic Marcus eremita, cuius Th. Galeus habuit MSc[a] κεφάλαια, ἠθικὰ, γνωςικὰ, ἀντίζυγα vitiorum et virtutum. Laudatur hic Marcus inter clarissimos Saec. IV, Aegypti monachos a Palladio in Lausiaca cap. 20.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Θεωδωρήτου ἐπισκόπου κύρου θεραπευτικῆς ἑλληνικῶν παθημάτων.	Theodoreti episc. Cyri graecanicorum morborum curationis argumentum.

A. Πολλάκις μοι τῶν τῆς ἑλληνικῆς.

T. ἀλωμένους εἰς τοὺς ἄνδρας, σαγῆ .....

†. In fine prologi habetur epigramma in Theodoretum:

ὡς νεῖλος ἄλλος πλημμυρῶν τοῖς σοῖς λόγοις,
ὦ θεοδώρητε, τῶν ἀχαίων τὴν πάλην
πνίγων τὸν καλὸν αὔξεις πόρον.

Tanquam alter Nilus inundans tuis verbis,
Ô Theodorete, Graecorum luctam
Suffocans, bonam augebis viam.

Constat opusculum lib. XI.

1. περὶ πίςεως. de fide.
2. περὶ ἀρχῆς, de principio.
3. περὶ ἀγγέλων κ.τ.λ. de angelis etc.
4. περὶ ὕλης καὶ κόσμου, de materia et mundo.
5. περὶ φύσεως ἀνθρώπου, de natura hominis.
6. περὶ τῆς θείας προνοίας, de divina providentia.
7. περὶ θυσίων, de victimis.
8. περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς, de martyrum honore.
9. περὶ νόμων, de legibus.
10. περὶ χρησμῶν κ.τ.λ. de oraculis.
11. περὶ τέλους καὶ κρίσεως, de fine et iudicio.

Sunt aliàs lib. XII. Hìc ultimus deest, et undecimus in fine est mutilus. F. Sylburgius hoc etiam codice usus gr. et lat. edidit Heidelb. 1592. f.

Occurrit adhuc in codd. 53. 203.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Τοῦ βοητίου φιλοσόφου περὶ τέχνης διαλεκτικῆς. Boetii philosophi de arte dialectica.

A. Πρότασίς ἐςι λόγος ἀλήθειαν.

T. ἀπὸ ὁμοιώσεως.

†. Habetur cum scholiis marginalibus, quae incipiunt: ὅτι προαγγέλλεται, καὶ προλέγεται τοῦ συμπεράσματος. Πρόλογος δὲ καὶ προαγγελεία παρὰ λατίνοις καλεῖται.

Haec scholia usque ad finem habentur. Opus clauditur divisionibus Themistii et Ciceronis his titulis:

ὧδε ἡ ἁπλῶς τῶν διαιρέσεων Θεμιςίου τοῦ μεγάλου, καὶ τοῦ τουλλίου κικέρωνος ἔκθεσις. — ὧδε ἡ συμφωνία τῶν διαιρέσεων τοῦ φιλοσόφου θεμιςίου καὶ τοῦ μάρκου τουλλίου τοῦ καὶ κικέρωνος. Desinit, uti supra indicatum. Tum ista: οὗτοι εἰσὶν οἱ διαλεκτικοὶ τόποι, περὶ ὧν ὅσον τοῦ προκειμένου ἔργου λόγος ἀπήτει, σὺν Θεῷ διεξηλήλύθαμεν. τέλος σὺν Θεῷ τούτων. — τῶν συλλογισμῶν ταῖς δὲ πλεκτάναις φίλος τραχηλιῶντας ἰταλοὺς κρατῶν πνίγε.

Nomen interpretis, neque in hoc codice, nec in Medicaeo apud Bandinium vol. III, p. 21. nec in Mosquensi apud Matthaei p. 204. nec in Parisiensibus praefigitur. Cum verò Maximus Planudes Boëtium de consolatione philosophiae verterit, suspicandum, etiam eundem huius versionis esse auctorem.

φύλ. σοβ. Fol. 272.

Fragmentum musicum.

†. Constat libris et sectionibus.

Incipit lib. II. Sect. X. περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ μαλακοῦ ἐντόνου γένους.

Sect. XI. περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ μαλακοῦ διατόνου γένους.

Sect. XII. περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ χρωματικοῦ συντόνου γένους.

Sect. XIII. περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ χρωματικοῦ μαλακοῦ γένους.

Sect. XIV. περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ ἀναρμονίου γένους.

Sect. XV. περὶ τῆς κατατομῆς τοῦ διατονιαίου γένους.

Lib. III. Sect. 1. περὶ τῆς ἐν τῷ ὀργάνῳ τάξεως κ.τ.λ.

Sect. II. περὶ τῆς ἐν τῷ ὀργάνῳ τάξεως τῶν ε̄ τόνων ὧν ἀριςόξενος μέμνηται.

Sect.

Sect. III. περὶ τῆς τοῦ μουσικοῦ τε καὶ ὀργανικοῦ μέλους ὀνομάτων.

Sect. IV. περὶ τῶν ῆ τῆς μελωδίας εἰδῶν.

Sect. V. περὶ τῆς προλήψεως τε καὶ προκρούσεως.

Sect. VI. περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους μίξεως.

Sect. VII. περὶ τῶν δι' ἣν αἰτίαν, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων κ.τ.λ.

Sect. VIII. περί τε πύκνων, καὶ ἀπύκνων συστημάτων.

Sect. IX. περὶ τοῦ καλουμένου συνημμένου συστήματος. Des. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐξεθέμεθα.

Ex dato hoc conspectu facile erit quaesituris, cuiusnam hoc de musica opusculum esse queat. Cum enim titulus et initium desit, determinari nequit, an auctor sit nominatus, an anonymus.

Cod. CCCCLXXXVIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus, a tineis circa oras laesus, maculatus, in foliis 190, Saec. XIII. signatus p. 24. n. 18. sat conservatus et à Reisero inscriptus:

Iobi enarratio, incerto, eoque haud ita vetere auctore, ut videtur Hoeschelio, sub initium mutila.

†. Prima sunt: ἐπὶ μὲν προτέραις ἀγγελίαις σύννους ἦν. ὡς εἰκὸς, καὶ ἐθαύμαζε τὰ γινόμενα, ὡς δὲ πολλῶν, καὶ ὡραίων παίδων ἀθρόαν ἤκουσε τελευτὴν κ.τ.λ. Quae est expositio in cap. 1. v. 20. Adeoque non multum deest. Sequuntur tum reliqua. Primò semper pars textus, tum expositio sine citatione SS. PP. ita, ut commentarius, non catena sit. Ultima sunt: καὶ καλλιςεφάνου καὶ ἀμέμπτου ἰώβ. σὺν χάριτι τοῦ κυ καὶ σρς ἡμῶν ιυ χυ. μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, τιμὴ, κράτος σὺν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ultimum quidem caput notatur XXXIII. Malè verò. Nihil enim deest. Quin et post finem Iobi continuatur, quasi Iobi adhuc essent.

Κειμ. γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι, μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνιστήσιν.

Ἑρμ. τῶν δικαίων δηλονότι. οἱ ἀσεβεῖς γὰρ οὐκ ἀναστήσονται ἐν κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων κ.τ.λ. Et sic duo adhuc folia sequuntur.

Apud Nessel. P.I. p.259. titulus est: Ἀρίστη ἐπιλογὴ θείων τινων ῥήσεων τοῦ μακαρίου, καὶ γενναίου ἰὼβ, συμβαλλομένη παντὶ χριστιανῷ εἰς ὠφέλειαν. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη κ.τ.λ. et dicitur, esse collectio Nicephori Gregorae.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Gregorii Naz. carmina cum paraphrasi.

Κείμ. Χε ἄναξ, ὅς ἁγαῖς ποτ' ἀειρομέναις, παλάμησι σταυροτύποις μωσῆος ἐπ' οὔρει σοῦ θεράποντος ἔκκλινας ἀμαλὴκ ὅλον σθένος.	Ἑρμ. Ὦ χε βασιλεῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐν ὄρει ποτὲ τὴν ὀλεθρίαν τοῦ ἀμαλὴκ δύναμιν, σταυροτύπῳ χειρῶν ἐκτάσει μωυσέος τοῦ θεράποντος.

†. Sunt versus heroici DCXX. tom. II. p. 31—42. opp. Hic verò tantum numerantur XLVII. Des. ἐπικήρου τὸ ὑψηλὸν, τοῦ ἀπολλυμένου τὸν βέβαιον.

Ex primis datis iam apparet, propriè non esse commentarium, sed paraphrasin. Singulae paginae in duas columnas sunt divisae. Ex sinistra parte textus est, et ex dextra paraphrasis.

Apud Bandinium tom. I. p. 257. anonymè quoque paraphrasis occurrit, diversa tamen, ut ex sequentibus patet.

Χε βασιλεῦ, ὅστις καθαραῖς ποτὲ κουφιζομέναις χερσὶ σταυροειδῶς τοῦ μωσέως ἐπὶ τῷ ὄρει τοῦ σοῦ ὑπηρέτου δούλου εἰς φυγὴν ἔτρεψας τοῦ ἀμαλὴκ τὴν ὀλεθρίαν δύναμιν κ.τ.λ.

At cuinam adscribendae sunt hae paraphrases? Alii tribuunt Ioan. Zonarae, ut Lambec. lib. IV. p. 32. Alii Nicetae Davidi, cuius explanatio admodum similis est huic anonymi paraphrasi. Fors Zonaras in compendium redegit, cuius nomen habetur in codice Parisiensi. Hinc compilatoris nomen in aliis codicibus omissum videtur.

Φύλ. ρξα. Fol. 161.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπ. κωνςαντ. νέας ῥώμης γρηγορίου τοῦ θεολόγου περὶ ἀρχῶν λόγ. ᾱ.

Sancti patris nostri Gregorii theologi archiep. Constantinop. novae Romae de principiis Sermo I.

A. Οἶδα μὲν, ὡς σχεδίησι μακρόν.

T. Φευγέειν πέλασα, οὐδὲ γὰρ .....

†. Sunt Gregorii Naz. arcana, sive de capitibus fidei christianae in versibus heroicis tom. II. p. 161. Sermo 2us est: περὶ υἱοῦ λόγ. β. et sermo tertius: περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγ. γ. cuius finis est mutilus.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Φιλοσοφία ἰωσήππου περὶ τοῦ· ὅτι αὐτοδεσπότης ἐςι τῶν παθῶν ὁ εὐσεβὴς λογισμός.

Philosophia Iosephi de hoc: per se domina est affectionum pia ratio.

A. Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι.

T. διὰ τῶν ἀλόγον ζώων ἐπίδειξιν.

†. Inscribitur aliàs de imperio rationis, et est in laudem septem Macchabaeorum. Alii Flav. Iosepho vindicant, ut Eusebius etc. Alii verò illi abiudicant, teste Caveo. Quidquid sit, communiter laudatur, et tanquàm liber IVus Macchabaeorum quibusdam graecis bibliorum codicibus adiunctus fuit.

Φύλ. ροθ. Fol. 179.

Τοῦ πανυπερτίμου καὶ φιλοσοφώτατου μιχαὴλ τοῦ

Panhypertimi et philosophorum maximi Mi-

ψελλοῦ πρός τινα ἐπερωτήσαντα αὐτὸν, εἰ ἀσώματα, ἢ ἐνσώματά εἰσιν τὰ δαιμόνια. καὶ πόσα γένη εἰσὶν, καὶ πῶς καλοῦνται τὰ τούτων γένη.	chael. Pselli ad quemdam interrogantem, an incorporei corporeive sint daemones. Et quot eorum genera, et quomodo vocentur.

A. Ἐπὶ φιλοπευςῶν τὰ πολλὰ καὶ πᾶσαν

T. ἀλλὰ τὸ ἐν τούτοις ὑπάρχον πνεῦμα......

†. Idem opusculum occurrit apud Bandinium tom. III. p. 406. hoc tamen titulo: τοῦ πανυπερτίμου, καὶ σοφωτάτου κυροῦ μιχαὴλ τοῦ ψέλλου λόγος περὶ δαιμόνων, ἀσωματοῦσιν, ἢ ἐν σώματι εἰσιν, ὡσαύτως καὶ περὶ ἀγγέλων. καὶ εἰ διαφορὰν ἔχουσιν τὰ ἀγγελικὰ σώματα πρός τὰ δαιμόνια — ἐπεὶ φιλοπεύςων τὰ πολλὰ κ.τ.λ. Des. ἢ ταῖς συμπαθείαις μειλίττοντες. Est ineditum.

Φύλ. ρπη.	Fol. 188.
Ἀνδρονικοῦ κεφάλαια τῆς ἀριςοτέλους φιλοσοφίας, λογικά.	Andronici capita Aristotelis philosophiae. logica.

A. Τὸ λογικόν ἐςιν πᾶν περὶ τὸν λόγον.

T. ἐφαπτόμενοι τῆς ὕλης......

†. Videtur esse fragmentum Andronici Rhodii Peripatetici.

Cod. CCCCLXXXIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum marginalibus, in foliis 254, Saec. XIII., signatus p. 65. n. 85. usu tritus, caeterum conservatus et inscriptus:

Ἰατρικὸν σὺν θεῷ κατὰ ἀλφάβητον, οὐ μόνον ἀπὸ διοσκορίδων. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλωκίδων διαφόρων περίεχον	Medicum, favente Deo, alphabeticum, non solum a Dioscoride, sed et aliis diversis auctoribus, conti-

πᾶν νόσημα, καὶ θεραπείαν. Ἀρχὴ τοῦ α̅.

nens omnes morbos et curationes. Initium A.

A. Ἄβρωτα τηρεῖ μυσὶ καὶ σκώληξι.

T. ἢ πύρεθρον μετὰ ἱσσώπου.

†. Iam desinit in O, et huius tantum initium adest. 'Simile opusculum cum eodem initio occurrit apud Nessel. P. III. p. 29. 55. ubi ex Dioscoride et Stephano Atheniensi collectum dicitur, et ordine alphabetico.

Φύλ. ιγ.

Παύλου αἰγινήτου περιοδευτοῦ ὠργανωσαμένου πᾶσαν τὴν ἰατρικὴν ἐν ἑπτὰ βιβλίοις, ὡς ἑκάςου τόπῳ βιβλίου δηλωθήσονται καὶ οἱ τούτων σκοποί. ἐν γοῦν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τὴν ὑγιεινὴν ἁπᾶσαν εὑρήσεις ὑπόθεσιν, καὶ τὴν τῶν οἰκείων ταῖς ἡλικίαις τε καὶ ὥραις, καὶ κράσεσι καὶ ἑτέροις τισι παθημάτων προφυλακήν τε καὶ διόρθωσιν, καὶ τὰς ἐν ταῖς τροφαῖς ἁπάσαις δυνάμεις τε καὶ χρήσεις, ὡς ἐν τοῖς κεφαλαίοις ἐκθησόμεθα.

Fol. 13.

Pauli Aeginetae circuitoris concinnantis omnem artem medicam in lib. VII. ut in loco cuiuslibet libri etiam eorum fines declarabuntur. In primo igitur libro omnem salubritatis basin invenies, et propriorum aetatibus, temporibus et temperamentis, aliisque morborum praecautionem, et correctionem, et in omnibus alimentis facultates et usus, ut in capitibus exponemus.

A. Τῶν συμπιπτόντων ταῖς κυούσαις.

†. Titulum subsequitur tab. cap. CI. quorum I est: περὶ τῶν συμβαινόντων ταῖς κυούσαις. κα! πῶς αὐτὰς διαιτητέον.

Lib. II. Argumentum, et tab. cap. LVIII. miniatè exarata. I. est: προοίμιον τοῦ περὶ πυρετῶν. Μετὰ ταῦτα ὑγιεινῶν. Ultimum: θεραπεία τῆς περὶ τὸ ἱερὸν ὀςοῦν ἑλκώσεως.

Lib. III. Argumentum, et tab. miniata cap. LXXIX. Primum: περὶ ἀλωπεκίας, καὶ ὀφιάσεως, καὶ φαλακρώσεως. Καθάπερ τῶν φυτῶν. Ultimum: περὶ τῶν περὶ τοὺς ὄνυχας.

Lib. IV. Argumentum breve, et tab. cap. LVI. Primum: περὶ ἐλέφαντος. Ὀρθῶς οἶμαι. Ultimum: περὶ δρακόντων.

Lib. V. Argumentum breve, et tab. cap. LXVI. Primum: προφυλακτικὰ κοινῇ πάντων ἰοβόλων. Τὴν περὶ τῶν ἰοβόλων. Ultimum: περὶ τῶν συμφυῶν ἡμῖν οἴνου τε, καὶ ψυχροῦ ὕδατος.

In cap. XLVI. περὶ ἀκονίτου iam desinit. Reliqua desunt.

Lib. VI. Argumentnm breve, et tab. cap. CXX. Primum: προοίμιον τῶν χειρουργουμένων. τὸν περὶ χειρουργουμένων.

Ultimum: περί τῆς ἐν κατάγματι γενομένης ἐξαρθρήσεως.

In fine huius libri haec subscriptio habetur: ἐγόρασα ἐγὸ τζανεπιζα νέλος, ἀπε τὸν κ͵ περτουμε. τὴν μεγαλὴν τὸ τἴτζοχα Γ ϛ΄. πιχὲς. λουτρὰ. δϊασαρα τα ἄσπρα τὴν πιχην σου μαολοὺ. ἄσπρ. ρμ. καί ἔδωκα τ͂ τον μαγιον εἰς ιη ἄσπρ. ξ.

Lib. VII. Argumentum breve, et tab. cap. XXVI. Primum: περὶ τῶν ἀπογάςων ποιοτήτων δηλουμένων κράσεων. Οὔτε ἐξ ὀσμῆς ἐςιν ἀσφαλές. Ultimum: περὶ ςαθμῶν καὶ μέτρων.

In capite XVII. iam desinit. Reliqua desunt. Numerus tabularum non semper convenit cum numero capitum librorum, numeratione scilicet malè facta.

Occurrit adhuc in bib. Marciana, ubi Morellius monet, initio lib. IV[i] rectè Aretaei, non Aetii legi, ut in editionibus.— In nostro autem codice Aetii quoque legitur. In bibl. Coislin. apud Montfaucon.

ubi Aretaei legitur, et praefatio habetur, quae in nostro codice deest.

In bibl. Medic. apud Bandinium tom. III. p. 46. ubi eadem praefatio continetur. Ait, se contulisse cum edit. gr. lat. Basil. 1538. f. quam prae manibus habuit. At haec editio tantum graeca est.

Claruit autem Paulus Saec. VII. Hinc fallitur Merklinus dicendo, eum claruisse sub Honorio et Theodos. iun. A. C. 420.

Cod. CCCCXC.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 500, Saec. XV. signatus p. 84. n. 56. optimè conservatus et inscriptus:

Πυθαγορικὰ χρυσᾶ ἔπη.	Pythagorae aurea carmina.

A. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεός.
T. ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός.

†. Graece et latine prodiere. Occurrunt saepius in hac bibliotheca.

Φύλ. ιζ. Fol. 17.

Ἐπιστολαὶ Φαλάριδος τυράννου ἀκραγαντίνων.	Epistolae Phalaridis Tyranni Agragentinorum.

†. Sunt epistolae XCIV, quarum initia hîc habes:

1. Πολύκλειτος ὁ μεσσήνιος.
2. Μεγαρεῦσιν. Οὐ μέμφομαι.
3. Εἰ τοὺς μετ' ἀνάγκης.
4. Λυκίνῳ. Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας.
5. Λεοντίνοις. Εἰ καταλῦσαι με.
6. Εὐξίππῳ. Τῷ μὲν υἱῷ σου.
7. Σαμέᾳ. εἰδαὼς σου τὴν.
8. Κλεοστράτῳ. Πάνυ μοι δοκεῖ.
9. Λακρίτῳ. Ἀχθομένῳ μέν σοι.

10. Μεγακλεῖ. Καὶ τοὺς ἵππους.
11. Ἀγλαῷ. ἐκτεθησαυρίκαμεν.
12. Εὐμήλῳ. οὔτε δοκοῦντος.
13. Ἡρωδίκῳ. Ἄλλου μὲν οὖν.
14. Τεύκρῳ. Ταυρομενείταις τὰ λύτρα.
15. Ἀριφοίτῃ. Τὰ μὲν σὰ καί.
16. Ἀμφινόμῳ. οὐ διδόναι χαριτας.
17. Ἐρυθίᾳ. Καὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ.
18. Πχυρόλᾳ. Μάλιϛα μὲν ἀμφοτέρους.
19. Τῷ αὐτῷ. Τὰ μὲν παρὰ πατρός.
20. Μεσσηνίοις. Πολύκλειτον, ὡς πυνθάνομαι.
21. Πυθαγόρᾳ. Ἡ Φαλάριδος τυραννίς.
22. Θώρακι. Πρότερον ἐμαυτόν.
23. Ἀριφράβει. Αὐτάδεια καὶ νεότητος.
24. Ἀντιμάχῳ. εἰ μὲν ἔχων.
25. Ἀριϛομένει. Μὴ συνάχθου μοι.
26. Ξενοπείθῃ. οὐκ ἄχθομαι ταῖς.
27. Καταναίοις. Ἀχθέντας αἰχμαλώτους.
28. Ταῖς θυγατράσι ϛησιχόρου. Ταυρομενεῖται μέν.
29. ΚριτοΦήμῳ. Ἀγαθοῦ μὲν ἔργον.
30. Πολυδεύκει. Θαυμάζειν διὰ τῆς.
31. Πολυγνώτῳ. Καὶ τοῦ δορεῖσθαι.
32. Ἀξιόχῳ. Μεμύνεσθαι μὲν, ὥσπερ.
33. Δημοτέλει. Συγγνώμην ἔχω σοι.
34. Πολυϛράτῳ. Καὶ τοῖς ἄλλοις.
35. Παυρόλᾳ. Ἐδεξάμην τὸν ὑπὸ σου.
36. Ἱπποlυτίωνι ἐπιτρέπω σοι πρός με.
37. Πολυτίμωνι. εἰ μὲν ἀπὸ τῶν.
38. Νικίᾳ. Ἐφ' οἷς μισεῖς.
39. Ἀδειμάντῳ. Ἀκούω σε διαφέρεσθαι.
40. Αὐγεϛαίοις. Παύσασθέ μου.
41. Ἀντιϛαίνει καὶ θετύμῳ. Τῶν ὑπ' ἐμοῦ.
42. Μενεκλεῖ. Μὴ μεταμέλου.
43. Ἐπιϛραίτῳ, ὡς πρὸς εὐτυχῆ.
44. Ὀνίτωρι. Καὶ σὺ καὶ πάντες.
45. Ἐτεωνίκῳ. τῆς μὲν τῶν ἄλλων.

46. Λεον-

46. Λεοντίνοις. Λεονίδαν, ὃν ἐξεπέμψατε.
47. Ἱμεραίοις. Ἐγὼ πάντα μέν.
48. Θρασύπώρι. Τὸ φρούριον. ὅ σύ.
49. Ἀβάριδι. πυνθάνομαι σε.
50. Ἐπιχάρμῳ. περὶ τῶν αὐτῶν.
51. Ἀριςολόχῳ. εἰ τὸν ςησίχορον.
52. Πελοπίδαις. Οὔτ' ἂν ἐγὼ γράψαιμι.
53. Παυρόλα. Ἀφικόμενος εἰς ἱμέραν.
54. Ἐρυθείᾳ. εἰ μὲν εὐλαβουμένη.
55. Πολυκλείτῳ. Οὐκ οἶδα τί σου.
56. Τῷ αὐτῷ. Ἀπέλυσα διὰ σέ.
57. Ὀρσιλόχῳ. εἰ τὸ μὴ βουληθῆναι.
58. Στησιχόρῳ. Νικοκλῆς ὁ συρακούσιος.
59. Τῷ αὐτῷ. τῶν μὲν ἐπὶ κλεαγίςην.
60. Κλεαινέτῃ, καὶ Θεανοῖ. Τὴν μὲν φιλοφρ.
61. Ἐνναίοις. Οὐ μεταμελήμενος.
62. Τιμάνδρῳ. Τῆς ἐν καμερίνῃ.
63. Μελιταίοις. συμπέπεισμαι πρεσβ.
64. Μεσσηνίοις. Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι.
65. Τιμώνακτι. Νενίκηκα τῷ πολέμῳ.
66. Ἱέρωνι. Πολλὰ λέγει ἔχων.
67. Ἀριςαινέτῳ. Οὐ λύπει με.
68. Ἱμυραίοις. Ἡμῖν μὲν, ὦ ἱμεραῖοι.
69. Νεολαΐδα. Οὐδὲν ἄχαρι βούλομαι.
70. Μνησικλεῖ. Τῆς μὲν εὐτυχίας.
71. Ἀλκάνδρῳ. Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος.
72. Στησιχόρῳ. Ἀκούω σε καί.
73. Ἱμεραίοις. Ἀπελύσαμεν ςησίχορον.
74. Στησιχόρῳ. Τυραννοῦμεν, ὦ ςησίχορε.
75. Αὐτονόῃ. Ἔπεμψά σοι τὸ ἀργύριον.
76. Νικοφήμῳ. Τοὺς ἐν λεοντίνοις.
77. Λυσίνῳ. Οὐ παύσῃ τῆς ἀμαθίας.
78. Ἐπιχάρμῳ. Ἀρκεῖς μόνον ἡμᾶς.
79. Κέβρωνι. Τί δήποτε θαυμάζοντες.
80. Εὐκτήμονι. Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν.

81. Κλεοβούλῳ. Οὐ πείθονταί σοι.
82. Κλοδίκῳ. Πολὺ δεινα βεβούλευσαι.
83. Στησιχόρου παισίν. Τοῦ μὲν πένθους.
84. Καταναίοις. Ὑμεῖς μὲν ἴσως.
85. Νικκινέτῳ. Τὰ πολλάκις ἴσως.
86. Γοργίᾳ. Τὰ μὲν ἄλλα.
87. Τεύκρῳ. ἵ και ἱππολυτίων.
88. Ναυσικλεῖ. Ὅπερ ἤδη πολλάκις.
89. Τηλεκλείδῃ. Ὁ πρὸς πολλούς.
90. Ἀθηναίοις. Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς.
91. Ἀγησιλάῳ. Ἡ τελεσίππη.
92. Πολυμνήστορι. Πολλά σοι καὶ μεγάλα.
93. Στησιχόρῳ. Μὴ φρόντιζε.
94. Ἄβαρις σκύθης Φαλάριδι. Ἔδειξας φύσιν.

Conntuli ad editionis Cuiacianae Aurel. 1606. f. seriem, et ad indicem illarum alphabeticum apud Bandinium tom. II. p. 254. et sequentia reperi discrimina. Epist. 32. ibi incipit: Σεμνύνεσθαι. Ep. 51. Ἀδείας. deest.

Epist. 77. habet initio ἀβουλίας.

Epist. 78. habet μόνος.

Epist. 88. incipit: Ἐγὼ μὲν ὅπερ.

Epist. 87 et 89. ibi deesse videntur.

Ut magis hoc pateat, primam hic integram ponam: ἵ καὶ ἱππολυτίων ἀφείθη τῶν ἐγκλημάτων, σε δ' ὡς ἐπαγγέλῃ, προσδοκοῦμεν. Ἐγὼ δὲ ἔρρωμαι, εἰ τουτ' ἐστιν ἐρρῶσθαι, τὸ πολλοῖς ἐπιχειρήσαντα, καὶ τῶν πλείστων περιγενόμενον διὰ τὰ χείρω μεταμελεῖσθαι καίπερ τῶν βελτιόνων.

II. Ὁ πρὸς πολλοὺς ἤδη τῶν ἐμῶν ἑταίρων διήλεξαι, τοῦτο ἴσως διαπραττόμενος. ὃ καὶ γέγονεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τοὺς λόγους, ὡς οὐκ ἐχρῆν μετὰ τὸν δημιουργὸν τοῦ ταύρου περίλλον ἄλλους κατεργάσασθαι τῷ τρόπῳ τῆς αὐτῆς αἰτίας κ. τ. λ. Des. ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύνων ὀκνύσαιμι. πέπαυσο δὲ καὶ σεαυτῷ κἀμοὶ πράγματα παρέχων.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Πυθαγόρας ἱέρωνι. Pythagoras Hieroni.

A. Ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡσύχιος.
T. τοῖς νοσοῦσι συγκάμνειν.

†. Extat in collectione epistolarum citata. Sequitur tum alia epistola sine inscriptione: πέπεισμαι τὸν κοινὸν πατέρα κ.τ.λ.

Μιθριδάτης βασιλεῖ μιθριδάτι τῷ ἀνεψίῳ χαίρειν. Mithridates regi Mithridati consobrino salutem.

A. Καθαρτέον οὖν τῷ βασιλεῖ.
T. καὶ γνησίῳ σπέρματι προσφύονται.

Φύλ. με. Fol. 45.

A. Τὰς βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιςολάς.
T. ἐμοὶ ἑκόντες ἀποδοῦναι.

†. Est praefatio Mithridatis ad regem Mithridatem in Bruti epistolas, et ibidem extat.

Φύλ. μϛ. Fol. 46.

1. Περγαμηνοὶ βρούτῳ.	A. Χρήματα δολαβέλλα.
2. Βροῦτος περγαμηνοῖς.	— Τὰ χρήματα ἡμῖν.
3. Περγαμηνοὶ βρούτῳ.	— Εἰ ῥάδιος ὁ πορισμός.
4. Βροῦτος περγαμηνοῖς.	— Τὰ χρήματα ὑμῶν.
5. Περγαμηνοὶ βρούτῳ.	— Ἐπέμψαμέν σοι χρήματα.
6. Βροῦτος περγαμηνοῖς.	— Δολοβέλλας ἐςιν ἡμῖν.
7. Περγαμηνοὶ βρούτῳ.	— Τῆς μὲν πάλαι.
8. Βροῦτος περγαμηνοῖς.	— Ψήφισμα ὑμέτερον.
9. Περγαμηνοῖ βρούτῳ.	— Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν.
10. Βροῦτος ῥοδίοις.	— Ξανθίους ἀποςάντας ἡμῶν.
11. Ῥόδιοι βρούτῳ.	— Οὐκ εἰ σὺ βαρέως.
12. Βροῦτος κώοις.	— Ῥόδος μὲν ἤδη.
13. Κῶοι βρούτῳ.	— Οὔτε ἡ ῥοδίων ἅλωσις.
14. Βροῦτος κώοις.	— Οὐδὲν οὔτε θαλάττης.

15. Κῶοι βρούτῳ.	A. Καὶ γεωργίαν ἐςιν.
16. Βροῦτος κώοις.	— Οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν.
17. Κῶοι βρούτῳ.	— Τοὺς μὲν ἰδίους.
18. Βροῦτος παταρεῦσιν.	— Δαμάσιππον ῥόδιον.
19. Παταρεῖς βρούτῳ.	— Εἰ θᾶττον ἡμῖν.
20. Βροῦτος καυνίοις.	— Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν.
21. Καύνιοι βρούτῳ.	— Οὐδὲν θαυμαςόν.
22. Βροῦτος καυνίοις.	— Αἱ μὲν κατ' ὄψιν. Ed. εἰ.
23. Καύνιοι βρούτῳ.	— Πίςις εὐνοίας.
24. Βροῦτος λυκίοις.	— Ὅσα παρ' ὑμῖν ἐςι.
25 Λύκιοι βρούτῳ.	— Ὀξείας ἐπιταγῆς.
26 Βροῦτος λυκίοις.	— Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν.
27. Λύκιοι βρούτῳ.	— Καί σοι τάχιον.
28. Βροῦτος λυκίοις.	— Ξάνθιοι τὴν ἐμήν.
29. Λύκιοι βρούτῳ.	— Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα.
30. Βροῦτος λυκίοις.	— Ξανθίων τοὺς διαφύγοντας.
31. Λύκιοι βρούτῳ.	— Οὐδὲ αὐτοὶ ξανθίους.
32. Βροῦτος Δάμακι.	— Ὅπλων καὶ χρημάτων.
33. Βροῦτος τραλλιανοῖς.	— Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ.
34. Τραλλιανοὶ βρούτῳ.	— Καὶ δολοβέλλας ἐν τῇ.
35. Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.	— Καὶ πρόσθεν ὑμῖν.
36. Οἱ αὐτοὶ βρούτῳ.	— Ἐδηλώσαμεν σοι.
37. Βροῦτος τοῖς αὐτοῖς.	— Ἠγγέλθη μοι μηνόδορον. Ed. κινι.
38. Οἱ αὐτοὶ βρούτῳ.	— Μηνόδορος ὑποδέξασθαι. Ed. όν.

Hae Bruti aliorumque ad illum epistolae omnes in cit. collectione editae sunt, non tamen eodem ordine.

Φύλ. να. Fol. 51.

Λιβάνιος ἀνατολίῳ. Παρεκαθήμην τῷ θείῳ.
2. — Βηλαίῳ. Ἐγένετο μοι φίλος.

Φύλ. νγ. Fol. 53.

Εὐρυβιάδης κίμωνι. ἐπαγγέλῃ πολλά.

†. Occurrit infra nomine Theophylacti. Apud Fabricium tom. XIII. p. 479. audit Euryades.

Διογένης σινωπεῦσι. Ἐγὼ δ'ὑμῶν μονήν.
— — Ἀντισένει. Ἀνέβαινον εἰς ἄςυ.
— — Ἱππαρχίᾳ. Ἄγαμαι σε τῆς ἐπιθυμίας.
— — Κράτιδι. Χωρισθέντος σου εἰς Θήβας.
— — Εὐγνησίῳ. Ἧκον εἰς κόρινθον.

†. V. Collect. Cuiac.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Ἀρταξέρξης ὑςάνει. Ἱπποκράτους ἰητροῦ.
Ὑςάνης ἱπποκράτει. Ἣν ἔπεμψεν ὁ βασιλεύς.
Ἱπποκράτης ὑςάνει. Πέμπε δὲ βασιλέα.
Ἱπποκράτης δημητρίῳ. Βασιλεὺς περσέων.
Ὑςάνης ἀρταξέρξῃ. Ἣν ἔπεμψας ἐπισολήν.
Ἀρταξέρξης κώοις. Δότε ἐμοῖς ἀγγέλοις.
Κῶοι ἀρταξέρξῃ. Ἔδοξε τῷ δήμῳ.
Ἀρταξέρξης παίτῳ. Νοῦσος προσεπέλασεν.

†. Omnes hae epistolae occurrunt in cod. 481 et prodiere in collectione Cuiaciana etc.

φύλ. νς. Fol. 56.

Ἐπισολαὶ ἀναχαρσίδος σκύθου πρὸς ἀθηναίους.	Epistolae Anacharsidis Scythae ad Athenienses.

— Γελᾶτε ἐμὴν φωνήν.
— Σόλωνι. ἕλληνες σοφοὶ ἄνδρες.
— Ἱππάρχῳ τυράννῳ. Οἶνος πολὺς ἄκρατος.
— Μικόῳ. Φθόνος καὶ πτόησις. Ed. Δημόκῳ.
— Ἄνωνι. ἐμοὶ μὲν περίβλημα.
— υἱῷ βασιλέως. Σοὶ μὲν αὐλοὶ καὶ.
— Τήρει. Οὐδεὶς ἄρχων ἀπολλύει.
— Θρασιλόχῳ. Σύων ψυχή.
— Κροίσῳ. οἱ ἐν ἕλλησι ποιηταί. Des. ἵνα τε γῆς.

†. In cit. collectione quoque sunt epist. IX.

φύλ. νη. Fol. 58.

Χίωνος ἐπισολαί.	Chionis epistolae.

— Ματρίδι. πολλὴν χάριν οἶδα.
— τῷ αὐτῷ. ἐπιτυχόντες τῶν.

Χίωνος τῷ αὐτῷ. Ἀφίγμεθα ἐς ἀθήνας.
— τῷ αὐτῷ. Ἐκόμισέ μοι Φαίδιμος.

†. V. Collect. epistol.

Has epistolas alia subsequuntur sententiosa, quae hîc ponam:

Ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν μὴ ὄντων, ὡς ὄντων φροντίζειν, καὶ περὶ πλείςου ποιεῖσθαι, τῶν δὲ ὄντων, ὡς μὴ ὄντων καταφρονεῖν, καὶ ὀλιγώρως ἔχειν. Δέον οὖν τοὐναντίον. τὰ γὰρ ἐνταῦθα παρόντα οὐκ ὄντα, τὰ δὲ ἀπόντα, ὄντα τῷ ὄντι παρὰ τοῖς νοῦν ἔχουσιν ὀρθῶς ἂν κριθείη. Διὸ δὴ καὶ ξένοις, καὶ παρεπιδήμοις, καὶ ἀλλοτρίοις παρείκασαν τοῖς νῦν οὖσιν ἀνθρώποις. ∾

Curam non habendam non existentium, tanquam existentium, nec ea maximi facienda, illa verò, quae sunt, tanquam non essent, contemnenda, et parvi facienda. Sed contrarium oportet esse. Nam quae hîc adsunt, non sunt, quae verò absunt, re verà sunt ratione praeditis et rectè iudicantibus. Ideo et hospitibus, peregrinis et alienis assimilarunt homines nunc existentes. ∾

Τὰ ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἐπαγόμενα ἡμῖν παρὰ τοῦ θεοῦ λυπηρὰ ἢ κολαςήρια τῶν ἐκεῖ βασάνων ὑποτέμνεται μέρος οὐ μικρόν. ∾

In praesenti vita a Deo nobis inflicta mala, aut poenae, tormentorum ibi tolerandorum partem non parvam minuunt. ∾

Ὅτι πάντων τῶν ἐπιόντων ἡμῖν δυσχερῶν αὐτοὶ ἡμεῖς αἴτιοι αὐτῶν. ὁ γὰρ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων. καιρὸς δὲ ἀθυμίας οὐχ, ὅταν πάσχομεν κακῶς, ἀλλ' ὅταν δρῶμεν κακῶς. ∾

Omnium nobis accidentium adversorum ipsi caussae sumus. Deus enim mortem non fecit, nec interitu viventium delectatur. Tempus tristitiae non est, quando malè patimur, sed tunc, quando malè facimus.

Καί γε ἑπτὰ θεάματα μεγίςα γέγονεν ἐν τῇ οἰκουμένῃ. Ἱερὸν κιζήκου, καπετώλιον ῥώμης, ἑπτάπυλοι Θῆβαι, μαυσόλου τοῦ καρὸς τάφος. κολοσσὸς ἐν ῥόδῳ, βαβυλώνια τείχη, καὶ πυραμίδες αἰγύπτου. ∾

Septem orbis miracula fuere, templum Cizici, capitolium Romae, Thebae septem portarum, mausolaeum Cari, Colossus Rhodi, muri Babylonici et Aegypti Pyramides.

Φύλ. ξε.	Fol. 65.
Ἐπιςολαὶ συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου φιλοσόφου καὶ ῥήτορος.	Synesii Cyrenen. episcopi philosophi et rhetoris.

23. Θεοτίμῳ. Ἀριθμεῖ καὶ πέτρον. 47.
24. Τῷ αὐτῷ. Πλείω καλὰ τῆς. 49.
25. Ἰω". Μὴ αἴτη μεγάλα. 64.
26. Τῇ Φιλοσόφῳ. Ἥρους ἔοικα πρᾶγμα. 33.
27. Ἀνυσίῳ. Λυποῦσι τὴν ἐκκλησίαν. 45.
28. Ἰω. τῷ αὐτῷ. Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. 63.
29. Τοῖς πρεσβυτέροις. Οὔτε πρότερον. 11.
30. Τῷ ἀδελφῷ. Εἶτα τοὺς μὲν. 113.
31. Τῷ ἀδελφῷ. Τρίτη μὲν ἦν. 3.
32. Ἀυρηλιανῷ. Εἴ τινές εἰσι. 31.
33. Τῷ ἀδελφῷ. Οὐ μὴ ἐρεῖς. 8.
34. Θεοφίλῳ ἀρχιεπ. Βαθύ σε γῆρας. 9.
35. Τῷ θεοδώρῳ κ. τ. λ. Πῶς δοκεῖτε. 7.
36. Κυρίλλῳ. Ἴθι παρὰ τὴν μητέρα. 12.
37. Πέτρῳ πρεσβυτέρῳ. Θεὸς ἡγείσθω. 13.
38. Ἡλιοδώρῳ. Πολλὰ κἀγαθὰ τῷ δε. 17.
39. Τῷ ἀδελφῷ. Ὁ δεῖνα βουλευτής.
40. Οὐκ ἐναντία μοι. 19. ἐν αἰτία.
41. Διογένει. Ἕως ἄτε περιῆν. 20. ἔτι.
42. Τῷ ἡγεμόνι. Τοῦ θεοδώρου μνήμη. 21. εἰ τοῦ.
43. Ἀναστασίῳ. Ἥσθην. ἀλλὰ πῶς. 22.
44. Διογένει. Τοιοῦτον ἐστίν. 23.
45. Σιμπλικίῳ. Ἔδει μέντοι ταῖς. 24.
46. Ἡλιοδώρῳ. Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι. 25.
47. Τρωΐλῳ. Ἀλλ' εἰ μήτε. 26.
48. Σιμπλικίῳ. Ἀφιέναι φησὶ δεῖν. 28.
49. Πενταδίῳ αὔγους. τοῦ παρ' ἡμῶν. 29.
50. Τῷ αὐτῷ. Ἐγω καὶ σοῦ δέομαι. 30. κήδομαι.
51. Τῷ ἀδελφῷ. Ἐπιτομωτάτην ὁδόν. 35.
52. Τῷ αὐτῷ. Ἕλκει με παρά σε.
53. Ἀνυσίῳ. Ἰωάννης ὤν. 37. ὄν.
54. Τῷ ἀδελφῷ. ἐκ καὶ δεκάτη. 36.
55. Τῷ αὐτῷ. Ἔπεμψα σοι δῶρον. 40.
56. Ἀυρηλιανῷ. Οἶμαι σὴν τήν. 38. σοῦ.

Omnes

Omnes istae Synesii epistolae in collect. Cuiac. sunt. Quo ordine, vides ad latus.

φύλ. ϛα. Fol. 91.

Ἐπισολαὶ συνεσίου φιλοσόφου καὶ ῥήτορος. Epistolae Synesii philosophi et rhetoris.

1. Παῖδας ἐγὼ λόγους. 1.
2. Δομετίῳ. Ἀφοβία μεγίση. 2.
3. Τῇ φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. Αὐτήν τε σε. 10.
4. Τῷ ἀδελφῷ. Λύσαντες ἐκ βενδιδείου. 4.
5. Ἔδει μὲν ταῖς τυχαῖς. 24.
6. Τὰ δίκαια χρήζει. 155.
7. Ἆρα σέ ποτε ὄψομαι.
8. Ἀθανασίῳ τῷ ὑδρομίκτῃ. Ὁ ὀδυσσεὺς ἔπειθε. 121.
9. Τῷ ἀδελφῷ. εἰ δὲ θανόντων περ. 123.
10. Τῇ φιλοσόφῳ ὑπατίᾳ. εἰ δὲ θανόντων. 124.
11. Τῷ ἀδελφῷ. Δυςυχοῦμεν, οἷς. 125.
12. Τῷ αὐτῷ. Οἴμοι, τί δ' οἴμοι. 126.
13. Πρὸς ἐπισκόπους κ.τ.λ. ἐπέλαβες ὅπερ. 128. Ἀπέλαβες.
14. Πυλαιμένει. Πλάτωνι σωκράτης. 129. ᾱ.
15. Ἑρκουλιανῷ εἰ τῆς ὀδυσσέως. 136.
16. Τῷ αὐτῷ. Ἤκουσα τοῦ τῶν. 137. ποῦ.
17. Τῷ αὐτῷ. εἰ τοσοῦτον ἐςι. 138.
18. Τῷ αὐτῷ. τῶν ἐρώτων οἱ μὲν. 139.
19. Τῷ αὐτῷ. Μὴ θαυμάσῃς. 140.
20. Τῷ αὐτῷ. Τὸν μὲν ὀδυσσέα. 141.
21. Πυλαιμένῃ. Ἆρα μοι μένεις. 150.
22. Τῷ αὐτῷ. Οἴου με περιπτύσσεσθαι. 151.
23. Τῷ αὐτῷ. Δι' ἔτους ἡμῖν. 152.
24. Πενταδίῳ αὐγους. Πάνυ σαφῶς. 154.
25. Τῷ ἀδελφῷ. Οἱ ἀσκληπιάδαι τοῖς. 120.

Epistolas VII non inveni in elencho Bandinii alphabetico. Ulteriora autem sunt: πάτερ ἀληθῶς γνησιώτατε. Ἆρα ποτὲ τὴν ἱερὰν σου κεφαλὴν περιπτύ-

ξομαι. Ἆρα μεθέξω τοῦ συνεδρίου τοῦ διά σε μακαρίου; εἰ γὰρ γένοιτο μοι τούτων τυχεῖν, ἀποδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸν ἐπὶ τῷ Ἰάσονι τῷ θετἀλῳ λόγον, ὃν φασιν αἱ ποιήσεις δὶς ἀναβῆσαι, νέον ἐκ πρεσβυτέρου γενόμενον. τέλος.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Θεοφυλάκτου ἐπιστολαὶ ἠθικαὶ ἀγροικικαὶ, ἑταιρικαί.	Theophylacti epistolae ethicae, rusticae et amatoriae.

1. Εὐρυβιάδης κίμωνι. ἐπαγγέλη. πολλά.
2. Κριτίας πλωτίνῳ. Ὁ τέττιξ ὁ μουσικός.
3. Ἐυαγόρας ἀντιπάτρῳ. Ὅρους ὁ δημιουργός.
4. Ἀρίστων νικίᾳ. Φιλομαθέστατον ζῶον.
5. Γοργίας ἀριστείδῃ. Δανειζόμενος γέγηθας.
6. Ἀντισθένης περικλεῖ. Ὁ φιλίππου παῖς.
7. Σωσίπατρος ἀξιόχῳ. Τὸν ἀδελφὸν ἐναγχός.
8. Ἡρακλείδης ἀντισθένει. Οὔπω μοι τῆς ὀργῆς.
9. Ἡφαιστίων θάλητι. Τὸ μηδικὸν ὄρνων ὁ ταώς.
10. Θεμιστοκλῆς χρυσίππῳ. ἐπειδὴ σωφροσύνη.
11. Σωκράτης πλάτωνι. Ἀδικεῖται μὲν οὐδείς.
12. Διογένης δημονικῷ. Τὸ τεχνικὸν γύναιον.
13. Διογένης ἀριστάρχῳ. Κατέπληττε τὴν μακεδονίαν.
14. Λεονίδης περιάνδρῳ. Ἠδέσθη καὶ πρίαμον.
15. Σωκράτης κλέωνι. Ὅταν οἱ λύκοι.
16. Παρμενίδης χρυσοσθένει. Τὸ μὲν ἐγρηγορέναι.
17. Δάμοκος ἀντιγόνῳ. Εἰ μὴ βίου.
18. Πλάτων ἀξιόχῳ ..... deest.

Quarundam etiam Fabricius mentionem facit vol. XIII. p. 479. Eurybiadis epistola iam suprà occurrit praeposita epistolis Diogenianis, ubi monui, apud Fabricium legi Euryadis. v. collect. Cuiac. ubi epistolae LXXXV. numerantur. Penultima ἀνέκδοτος dicitur in indice praemisso.

Φύλ. ρια.	Fol. 111.
Ἀττικοῦ πλατωνικοῦ πρὸς ἀριστοτέλην διενεχθέντα μωσεῖ, καὶ πλάτωνι ἐν τῷ περὶ τοῦ τέλους λόγῳ.	Attici Platonici contra Aristotelem dissentientem a Moise et Platone in sermone de fine.

A. Τῆς γὰρ συμπάσης φιλοσοφίας κοινῇ γνώμῃ.
T. ταῦτα ὁ ἀττικὸς πρὸς ἀριστοτέλην χρεωσκοποῦντα τὸν περὶ προνοίας λόγον.

Φύλ. ριδ.	Fol. 114.
Πρὸς αὐτόν. πέμπτην σωμάτων ὑποθέμενον οὐσίαν.	Contra eundem, quintam corporum essentiam statuentem.

A. Περὶ γοῦν τῶν καλουμένων στοιχείων.
T. ἀσώματον ἀναγκαίως ὁμολογοῖτ' ἄν.

Φύλ. ριε.	Fol. 115.
Ὅσα καὶ ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν θεωρήμασι διηνέχθη τῷ πλάτωνι.	In quantis etiam a Platone circa rerum coelestium speculationem dissensit.

A. Ἔπειτα τούτοις ἑπόμενα πολλά.
T. τοσοῦτον ἀλλήλων ἀφεστήκωτον.

Φύλ. ριζ.	Fol. 117.
Πρὸς τὸν αὐτὸν ἐν τοῖς περὶ ἀθανασίας ψυχῆς διενεχθέντα τῷ πλάτωνι, καὶ τοῖς ἑβραίων λόγοις.	Contra eundem circa animae immortalitatem a Platone et Hebraeis dissentientem.

A. Ὑπὲρ δὲ ψυχῆς τί καὶ λέγοιμεν ἄν.
T. ὅτι ἀδύνατον ἔγνω πλάτων τὸ τοιοῦτον.

†. De Attico hoc Platonico philosopho sic Fabricius vol. 2. p. 54. ait: Sub M. Aurelio Antonino claruit teste Syncello p. 353. Ex eiusdem adversus Aristotelem disputationibus loca praeclara servavit Eusebius XV. 4—9. praeparat. et 12 et 13.—

Haec omnia ibi extant. Occurrunt adhuc haec fragmenta in cod. 29. cuius cl. Harlesius meminit. At cur non et meminit codicis huius Augustani, quem Reiserus descripsit? Eidem Harlesio videtur esse Herodes Atticus, a Gellio saepè memoratus.

In marginibus variae narrationes breves habentur, quarum auctor Plutarchus mihi videtur. Sunt verò de Manethone Sebenita, de Aegyptiorum sacerdotibus, de pueris manticis, de Manete quodam phrygio, de Ocho, Persarum rege, de hominibus ex se alios iudicantibus, de Phrynone Atheniens. duce, et Pittaco, de Platonis amicis a tyrannide liberantibus, de agricultura necessaria, de loquendi libertate, de Euemero Messenio, de Zoroastre ex Plethone v. Plethonis epilogum, de Ione, de Belepheronte, de Thespide. Demum ex Platone de sui ipsius victoria, et ex Aristobulo de Graecia verè homines generante, cum Heraclito: οὗ γῆ ξήρη, ψυχὴ σοφωτάτη καὶ ἀρίϛη.

φύλ. ριη. Fol. 118.

Πλωτίνου ἐκ τοῦ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς πρὸς τὸν φήσαντα ἐντελέχειαν τὴν ψυχὴν εἶναι.	Plotini ex libro de immortali anima contra dicentem, animam esse vim ex se moventem.

A. Τὸ δὲ τῆς ἐντελεχείας, ὧδ' ἄν τις.
T. δι' ὅλου πεπονθέναι τὸ πᾶν.

†. v. Plotini editionem.

φύλ. ριθ. Fol. 119.

Εἰς λιθίασιν, τοῦ πλήθονος.	In calculum Plethonis.

A. Ἀσπαλὰ θουρίζαν, σελίνον, κοδιμέντου.
T. καὶ θαυμαςῶς ἐνεργεῖ.

†. Non Platonis, ut Reiserus legit, sed Plethonis, ut clarè legitur. Nullibi verò memoratur, est breve admodum, et, ut videtur, apospasmation. Addita est praecautio contra morsum venenati animalis ex Apollonio, aut potius Aetio.

Ἔτι ἀττικοῦ διαπαίξαντα, καὶ τὰς παρὰ πλάτωνι ἰδέας.	Adhuc Attici contra ridentem Platonis ideas.

A. Τὸ δὲ κεφάλαιον, καὶ τὸ κῦρος.

T. καὶ ἡ μακαρίστη βιοτὴ παραγίνεται.

†. Clauditur his: τοσαῦτα ἀττικά. v. suprà. Subsequuntur duo scholia: I. Ἑβραίοις ὁμοίως τὴν ψυχὴν ἀθάνατον ὑποθέμενος κ. τ. λ. II. Ἀσωμάτους μὲν καὶ νοητὰς οὐσίας τὰς λογικὰς φύσεις ὁμοίως ἑβραίοις ὑφίστησι κ. τ. λ. Des. φαυλοὺς εἶναι τε καὶ ὀνομάζεσθαι. Reiserus inscripsit: Atticus contra Platonis ideas. Quae inscriptio!

φύλ. ρκα. Fol. 121.

Ἐπιστολαὶ Ἰουλιανοῦ.	Epistolae Iuliani.

1. Βασιλείῳ. Τὸ ἔμφυτον ἐκ παιδόθεν.
2. Βασίλειος Ἰουλιανῷ. Μικρά σοι τὰ τῆς.
3. Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ. Ἐπειδὴ τῆς ὑποσχέσεως.
4. Λιβάνιος Ἰουλιανῷ. Εἰ ταῦτα γλώττης.

†. Ad latus: Κοΐντου σμυρναίου περὶ τῶν δώδεκα ἡρακλέους ἄθλων. Quinti Smyrnaei de duodecim Herculis certaminibus, in XII hexametris.

5. Ἰουλιανὸς Λιβανίῳ. Ἀνέγνων χθές.
6. Ἰουλιανὸς πρὸς δῆμον. Εἰ μὲν εἰς τὸ θέατρον.
7. Ζωγράφῳ. Εἰ μὲν μὴ εἶχον.
8. Εὐστοχίῳ. Ἡσιόδῳ μὲν δοκεῖ.
9. Ἀρσάκῃ. ἐπείχθητι πρὸς τὴν τῶν.

†. Apud Fabricium haec epistola edita est, cuius haec discrimina animadverti. In MSC° legitur ἐνορίας, ex Parthorum territorio. Et hoc vocabulum

saepius apud Graecos in hoc sensu occurrit. Editor autem legit ἐυοδίας, si Parthis res feliciter successerit. legitur insuper νῦν μοι. Hoc editor reiecit. Nescio autem, quanam ex causa. An malè dicitur. Nunc mihi cogita: ἐννόησον, non ἐννόϊσον, ut Muratorius legit.

In fine huius epistolae haec Muratorii nota est. Fabric. vol. VII. p. 87. In altero Ambrosianae bibliothecae antiquissimo codice aliam quandam brevem Iuliani epistolam nondum publici iuris factam haberi, sed fugientia, inquit, characterum vestigia omnem mihi legendi spem sustulere. En illam, quae hìc ad latus f. 122. B. scripta est.

Τῷ αὐτῷ.

Μὴ τοῦτ' ἐννόει, ὅπως μηδεὶς σ' ἀδικήσει. ἀλλ' ὅπως κἂν βούληται, μὴ δύνηται. τοῦτο δ' οὐδαμόθεν ἑτέρωθεν τίκτεται, ἢ ἐκ τοῦ τῆς χρείας ἔχεσθαι, καὶ μὴ πλειόνων ὀρέγεσθαι. ὁ γὰρ πλειόνων ἐφιέμενος ἐυάλωτός ἐςι καὶ ἀνθρώποις καὶ πάθεσιν.

Eidem.

Non hoc cogita, ne quis te laedat, sed ne possit, quando etiam vellet. Hoc autem nullo alio modo fit, quàm necessitati inhaerendo, et non plura desiderando. Qui enim pluribus inhiat, facilis captu est et hominibus et passionibus.

Sed et alia ad Eutonium, quae in elencho epistolarum non habetur, nisi cum sequenti Polusiotae sit.

Ἐυτονίῳ.

Σφαλερὰ μὲν ἐλπὶς ἐξ ἀλλοτρίας κακοπραγίας, ἀλλ' οὐκ ἐξ οἰκείας ἀρετῆς ἠρτημένη. ἡ γὰρ τοιαύτη ῥαδίως οἰχήσεται. εἰ δέ τις οἴκοθεν ἔχοι τὰ τῆς ἀσφαλείας ἐνέ-

Eutonio.

Caduca quidem spes, quae ab aliena mala actione, et non a propria virtute dependet. Talis enim facilè disparebit. Si quis verò a se securitatis pigno-

χορα, ἀνάλωτός ἐστι, καὶ τῶν ἐπιβουλευόντων κρείττων.

ra habet, capi non potest, insidiantibus melior.

Item alia ad praesidem vel ducem.

Ἡγεμόνι.

Κακία μὲν ἡ δυσώνυμος, καὶ δυσκλεὴς κρατεῖ, ὅταν τυραννὶς κατέχῃ, ἀρετὴ δὲ νίκα, ὅταν βασιλεία διακοσμῇ τὰ πράγματα. ἡ μὲν γὰρ τυραννὶς πρὸς τὸ οἰκεῖον, ἡ δὲ βασιλεία πρὸς τὸ τῶν ἀρχομένων ξύμφερον βλέπει.

Praesidi.

Malitia quidem infausta, et ingloria superat, quando tyrannia occupat. Virtus autem vincit, quando regnum exornat res. Tyrannia enim propriam, et regnum subditorum utilitatem respicit.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

10. Ἀλεξανδρεῦσιν. Ὄβελον εἶναι παρ' ὑμῖν.

11. Εὐαγρίῳ. Σοι γητησίδιον μικρὸν ἀγρῶν.

†. Neque haec in elencho epistolarum Fabriciano habetur, nimis longa, quàm ut exscribatur. Brevior ad latus inscripta Lauro occurrit.

Λαύρῳ.

Κανών ἐστι καὶ εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης τὸ κρύπτειν τὰ κατορθώματα διὰ τὸ τοῦ τέλους ἄδηλον, καὶ διὰ τὸ ἐνοχλεῖν τοῖς ἀκούουσιν, ἐναγώνιον δ' εἶναι διά τε τὸ τῆς φύσεως ἐπιρρεπὲς πρὸς καὶ τῶν ἀκουόντων τὴν περὶ τὰ κακὰ ἑτοιμοτέρα πίστιν τε καὶ συγκατάθεσιν. ὀλίγοι γὰρ τοῖς καλοῖς, πολλοὶ δὲ τοῖς κακοῖς πιστεύουσιν, οὐ μόνον ἐκ τῶν καθ' ἑαυτούς, καὶ τὴν περὶ τῶν ἄλλων περιφέροντες ψῆ-

Lauro.

Regula est et pietatis et iustitiae occultare emendationes ob finis incertitudinem et auditorum molestiam, atque certamen propter naturae proclivitatem ad peccatum, et propter audientium promptiorem circa mala fidem, atque dispositionem. Pauci enim bonis, multi verò malis credunt, non solum ex suis rebus et sententiam de aliis cir-

φον, ἀλλὰ καὶ τὰς σφῶν ἁμαρτίας διὰ τῆς τῶν ἄλλων κατηγορίας περιςέλλειν οἰόμενοι.

cumferentes, sed et peccata sua ob aliorum accusationes comprimere rati.

Insuper alia ad Zosimum vel Cerycum pariter non edita, si Iuliani est.

Ζωσίμῳ: κηρύκω.

Μὴ διαδίδρασκε τρυφᾶν τὸν μέτρια χρῆσθαι πεπαιδευομένον, ἵνα μὴ λάγνον, καὶ ἀκόλαςον ἀντὶ σώφρονος δημιουργήσας, εἰς τὸν πυθμένα τῶν κακῶν καταγάγοις, ἔνθα διατρίβων σαυτὸν ἴσως λανθάνεις.

Zosimo: Ceryco.

Ne sine genio indulgere mediocriter vivere doctum, ne lascivum et impudicum pro casto institutum in profundum malorum deducas, ubi moratus te ipsum fortasse lates.

Φύλ. ρκδ.

Ἰσιδώρου πηλουσιώτου ἐπιςολαί.

Fol. 124.

Isidori Pelusiotae epistolae.

1. Τινές σε φασιν ἱερωσύνης. 107.
2. Σεργίῳ φιλολόγῳ. Οὐκ ἔςι σοι πάροδος.
3. Μηνᾶ. Τὰ πράγματα λόγων οὐ χρήζει. deest οὐ. 130.
4. Νεμεσίῳ ἄρχοντι. Ἡ τῆς ἀρχῆς ἐξουσία. 131.
5. Ζωσίμῳ. Ἡδέως ἂν ἐροίμην σε. 15.
6. Θεοτίμῳ. Λόγος πρὸς ὠφέλειαν. 44.
7. Ἀφελίῳ γραμματικῷ. Δέρματος γένος. 163.
8. Τοῖς ταβεννησιώταις. Μὴ πολλοὶ γίνεσθε. 168.
9. Μαρτυρίῳ. Ὑπερηφάνοις θεός. 219.
10. Ἡλίᾳ. Τὸν μάχαις χαίροντα. 1.
11. Τοῖς υἱέσι νείλου. τί ἀρνεῖσθε τὴν φύσιν. 2.
12. Ἀρχοντίῳ. χάσμα μέγα. 224.
13. Κυρηνίῳ τῷ ἡγεμ. Καὶ τὰ μέτρα. 226.
14. Ζωσίμῳ. εἰ τῆς ἀνοχῆς. 233.
15. Κύρῳ. Κόμπος καὶ τύφος. 39.
16. Τοῖς μοναχοῖς. Οὐκ ἔςιν ἀδελφοί. 16.

17. Ζω-

17. Ζωσίμῳ, εὐςαθίῳ, μάρωνι. εἰ οὔτε τῆς. 9.
18. Κερκυρίῳ. ταῖς παντόλμοις. 269.

†. Epistola 2ᵃ in ordine epistolarum alphabetico Bandinii non occurrit, nec in edit. Venet. 1745. f. Sed et aliae ad latus habentur, quae ibi non sunt, editae tamen.

Πέτρῳ.	Petro.
Μόνη ἡ ἀρετὴ αὐτάρκης κοσμῆσαι τὸν ἔχοντα. Οὐδεὶς γοῦν τῶν ἐν τέλει καθ' ἑαυτὸν ἔχει τὸ γέρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ὑπηκόοις κέκτηται τὴν τιμήν. ὁ δὲ φιλάρετος καὶ ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἀναφέρετον ἔχει τὸ κλέος.	Sola virtus sufficit ad exornandum eum, qui illam possidet. Nullus igitur magistratus in se habet honorem, sed in subditis acquirit gloriam. Virtutis autem studiosus in se, et relativum decus habet.

†. Inter epistolas Isidori editas Venet. 1745. f. nón inveni. Sapit tamen ipsius stylum.

Ἀντιόχῳ. ἔοικας ἀγνόειν, ὅτι. ext. lib. IIº. 267.
Ep. Θεοδωσίῳ. Παρὰ μὲν ἀνθρώποις. Ext. lib. IIº. 259.
Λεοντίῳ. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ext. lib. 2. 98.
ἑτέροις μοναχοῖς. εἰ νομίκως ἀσκεῖτε, νηςεύοντες μὴ τυφοῦσθε. εἰ δὲ ἐπὶ τούτῳ αὐχεῖτε, μᾶλλον κρεοφαγεῖτε. Non inveni ibi.
Παύλῳ. τὰς ἀρετὰς τίμα. Ext. lib. 5. 374.
Παμπρεπίῳ. ἐλεήμονα, ὦ φίλος. Ext. lib. 2. 130.
inscripta Pamcretio.
Ἀντιόχῳ. Ἡ κακία, καὶ θεοῦ. Ext. lib. 2. 131.

In MScº legitur: ἀρετῆς δὲ καὶ φιλοσοφίας ἔρως, non κανών.

Σελεύκῳ. Seleuco.

Ταπεινοφρόνει μᾶλλον, καὶ μὴ ταπεινολόγει, ἵνα μὴ ἔγγυθεν ἔχῃς τῶν ῥημάτων κατηγορίαν τὰ πράγματα. μᾶλλον δὲ τὰ πράγματα διὰ τῶν ῥημάτων δεικνύεις, ἔργα

τοὺς λόγους ἔχων, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις ἀνατρέπων τοὺς λόγους.

Humiliter senti potius, quàm humiliter loquere, ne propè res habeas verba accusantes. Potius rem verbis monstra, opera pro verbis habens, et non operibus verba repellens.

In cit. edit. non reperi.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Τοῦ Γαζῆ θεοδώρου τεμάχια.	Theodori Gazae frustula.

1. Ἐξ ὧν αἱ ἐπιςῆμαι, ἐκεῖνα ἐςι πρῶτα. ἀλλὰ μὲν αἱ ἐπιςῆμαι ἐκ τῶν μερικῶν οὐσίων. ἄρα τὰ μερικὰ πρῶτα.
2. Ὅτι ἡ ὕλη φθείρεται κατ' αὐτὸ, καὶ οὐ καθ' αὐτὸ κ.τ.λ.
3. Οὐδὲν θαυμαςὸν, ὦ θεμίςιε, εἰ φθείρει τὸ εἶναι ἡ ςέρησις, οὖσα μὴ καθ' αὐτὸ, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός κ. τ. λ.
4. Οὐ λέγομεν μᾶλλον οὐσίαν τὸ εἶδος τῆς ὕλης, καθὸ ἐφίεται ἡ ὕλη τοῦ εἴδους κ.τ.λ.
5. Ἄτοπόν ἐςιν τοίνυν τὸ λέγειν, ὡς ἔσεσθαι πάντα ἕν, εἰ μὴ ἔςαι τὶ ἄλλο παρ' αὐτὸ τὸ ὄν. ∾
6. Ἐντελέχεια λέγεται παρὰ τὸ ὄν, καὶ τὸ τέλος, καὶ τὸ ἔχειν. ὅταν γὰρ ἕκαςον ἔχῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐνέργειαν, τότε ἐντελέχεια λέγεται.
7. Ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου κατ' αὐτὸ τὸ ἐναντίον οὐ γίνεται κ. τ. λ.
8. Ὅτι διχῶς θεωρεῖται τὸ δίκαιον, κατὰ γεωμετρικὴν ἀναλογίαν, ὡς κατὰ ἀριθμητικὴν κ.τ.λ.

†. De his frustulis nulla fit mentio apud Fabricium. Contigit viro huic tàm graecè, quam latinè doctissimo, ut fame ipsi moriendum fuisset, nisi dux Ferrariae eum ad se advocasset. A Xysto M. P. ferè nihil suis pro lucubrationibus nactus,

prae indignatione exclamavit: Effugere hinc lubet, postquàm optimae segetes in olfactu praepinquibus Asinis sordescunt. Obiit senex a. 1478. Haec omnia frustula Reiserus praeteriit.

φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Γεωργίου τοῦ σχολαρίου τεμάχια.	Georgii Scholarii frustula.

1. Ὅτι ἡ τῶν ἀγγέλων γνῶσις τριπλῆ κ.τ.λ.
2. Ὅτι τῆς ψυχῆς διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα ἐνίσχησιν, καὶ εἰς τὰ ὑλαῖα ἀπόκλισιν, εἰς ᾅδου ἀπιούσης καθικνεῖται τὸ πῦρ, ὁ δὲ λόγος, ὅτι καὶ τὸν λεπτότατον ἀέρα ἐκπυρακτεῖ. ∾
3. Ὅτι ἡ Φαντασία ἐκ τῶν ἀνιόντων, καὶ συνισαμένων ὧδε πνευμάτων κ.τ.λ.
4. Ὅτι ξὺν τῷ παντὶ καὶ τὰ νοερὰ ὑπέστησαν πνεύματα, ἵνα μὴ πρότερον ὑποσάντες, θεοί τινες νομίσθειεν, κἀντεῦθεν καὶ τοῦ παντὸς συναίτιοι, καὶ θεῷ συναΐδιοι, ∾
5. Ὅτι ἡ Φυχὴ ἐγχεομένη οὐ κτίζεται, καὶ κτιζομένη ἐγχεῖται.
6. Ὅτι οἱ τὰ τῶν ἀπίσων παιδία βαπτίζοντες, θανάσιμα ἐξαμαρτάνουσι κ.τ.λ.
7. Ὅτι περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ὕλης οὐ χρεὼν πλείονα λόγον ποιεῖσθαι κ.τ.λ.
8. Ὅτι οὐκ ἀπόλλυται μισθὸς τῆς προτέρας ἀρετῆς τῷ ἀνθρώπῳ κ.τ.λ.
9. Τὸ ἂν μέλλοντι τιθέμενον καθ' ὑπόθεσιν τὸν λόγον ποιεῖ τὸ βέβαιον παραιρούμενον. ∾
10. Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις κ.τ.λ.
11. Ὅτι ἡ εὐχὴ ἐν τοῖς πρὸς τὸ τέλος ἡμᾶς ὀνήνισι κ.τ.λ.
12. Ὅτι καὶ μηδαμῶς τὸ σωτήριον κήρυγμα διακεκοότες κ.τ.λ.

†. Neque haec Scholarii frustula apud Fabricium occurrunt.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Ἰαμβλίχου περὶ προνοίας.	Iamblichi de providentia.

A. Καθάπερ γὰρ ὁ ἥλιος ἔξωθεν φωτίζει πάντα.
T. καθάπερ ὁ ἀνδριαντοπλάστης.

†. Separatim non memoratur.

Φύλ. ρκθ.	Fol. 129.
Πλήθονος περι εἱμαρμένης.	Plethonis de fato.

†. Gabrieli Naudaeo est cap. VI. libri de legibus, dicenti, Allatii beneficio in lucem proditurum, quod haud factum est.

Est quidem cap. VI. sed secundi libri, ut in indice operis a me dato videre est.

In pluribus adhuc bibliothecis occurrit, ut Parisiensi, Vindobonensi, Ambrosiana, S. S. Apost. Neapoli, et in Laurent. Medic. apud Bandinium tom. 2. p. 317. ubi iisdem verbis incipit et desinit.

In Vindobon. fragmentum de fato dicitur, finis autem reticetur.

Cum iam ex alio codice quaedam illius capita de legibus a flammis Scholarii servata graecè et latinè publicaverim, etiam hoc ista occasione dabo. Praedicantur enim luce digna, et quae tàm diu lateant, indigna. At textu valdè corrupto, fieri non potuit, ut sensum ubique divinarim. Qui meliores habet codices, errata corriget.

Πόττερα δὲ ὥρισταί τε καὶ εἵμαρται ἅπαντα τὰ μέλλοντα, ἢ ἔστιν, ἃ οὐδ' ὥρισται αὐτῶν, ἀλλ' ἀορίστως τε δὴ, καὶ ἀτάκτως χωρεῖ, καὶ οὕτως, ὅπως ἂν τύχοι. δηλαδὴ, ὅτι	Sunt ne definita fatoque decreta futura omnia, an dantur, quae non sunt definita, sed indefinitè et inordinatè procedunt, et sic, ut inciderint? Nem-

ὥρισται ἅπαντα. εἰ γὰρ ὁτιοῦν οὐχ ὡρισμένως γίγνοιτο τῶν γιγνομένων, ἤτοι ἄνευ αἰτίου γεγονὸς ἔσται, καὶ τί ἔσται τῶν γιγνομένων τὴν γένεσιν ἄνευ τοῦ αἰτίου ἐσχηκὸς, ἢ οὐχ ὡρισμένως αὐτὸ, οὐδὲ σὺν ἀνάγκης τὸ αἴτιον ἀπεργάσεται. Καὶ τί ἔσται τῶν αἰτίων οὐκ ἀνάγκης, οὐδ᾽ ὡρισμένως δεδρακός τι, ὧν δρώῃ, οἷν οὐδέτερα δυνατά. πολὺ δὲ τί μᾶλλον ἀδύνατον, εἰ τοὺς θεοὺς τι λέγοι μεταβάλλεσθαί τε περὶ τὰ σφισὶν ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἐγνωσμένα, καὶ ἕτερ᾽ ἄττα παρ᾽ ἃ ἐμέλεσαν, ἀποτελεῖν, εἴτε ὑπ᾽ ἀνθρώπων λιταῖς, ἤ τισι δώροις παραπειθομένους, εἴτε δὴ καὶ ἄλλως γε πως αὐτὸ πάσχοντας, κινδυνεύουσι γὰρ οἱ τὴν περὶ τῶν ἐσομένων ἀνάγκην τὲ καὶ εἱμαρμένην ἀναιροῦντες, ἢ καὶ τῆς προνοίας ὅλως τῶν τῇδε ἐκβάλλειν τοὺς θεοὺς, ἢ καὶ τὴν τῶν χειρόνων αὐτοῖς αἰτίαν ἀντὶ τῶν ἐκ τῶν δυνατῶν βελτίστων περιάπτειν, ἀμήχανον ὂν, μὴ οὐ θάτερα ἀεὶ, ἤτοι τὰ πρότερον, ἢ ὕστερον αὐτοῖς ἐγνωσμένα χείρω τῶν ἑτέρων εἶναι. Ὥστε τοῖν δυοῖν ἂν τούτοιν ἀσεβημάτοιν θατέρῳ πάντως

pe omnia sunt definita. Si enim quodcunque existentium haud definitè fieret, vel sine causa existet, et quid erit existentium, generationis causam non habens, vel non definitè hoc, nec necessitate causa perficiet. Et quid erit causarum non necessitate, nec definitè quid faciens, quae faceret, quorum neutrum fieri potest. Multò autem quid magis impossibile, si quis deos dicat mutare de iis, quae de futuris cognoscunt, et alia quaedam, quàm voluere, efficere, sive hominum precibus, aut donis quibusdam permotos, sive alio quodam modo hoc iis contingat. In periculo enim sunt, qui futurorum necessitatem et fatum tollunt, aut omnino providentia rerum humanarum deos privandi, aut peiorum eis causam pro possibilium optimis imputandi, cum impossibile sit, ut non alterutrum semper, sive prius, sive posterius ipsis cognitum reliquis peius sit. Adeo, ut in alterutram duarum harum im-

τοὺς τὴν εἱμαρμένην ἀναιροῦντας περιπίπτειν. ἀλλὰ τούτοιν τὲ ἑκάτερα πολλαχῇ ἀδύνατα. καὶ τὰ μέλλοντα ἅπαντα εἵμαρταί τε ἐξ αἰῶνος, καὶ τέτακται, ὡς δυνατὸν αὐτοῖς, ὑφ' ἑνὶ τῷ πάντων βασιλεῖ ταττόμενά τε, καὶ ὁριζόμενα. ὅς εἰ καὶ μὴ ὥρισται μόνος τῶν πάντων, οὐκέτ' ὄντος τοῦ καὶ τοῦτον ἂν ὁριοῦντος. ὑπὸ γὰρ τῶν ἐν αὐτῷ αἰτίων ἅπαντ' ἂν ὁρίζεσθαι τὰ ὁριζόμενα, ὅμως κρεῖττον, ἢ ὥστε ὡρίσθαι, μένει τε ἀεὶ, καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως καὶ τὴν μεγίστην πασῶν ἀνάγκην καὶ κρατίστην, αὐτὴν δι' αὐτὴν οὖσαν ἀνάγκην, οὐ δι' οὐδὲν ἕτερον, αὐτός ἐστιν ὁ κεκτημένος, ὡς τήν τε ἀνάγκην τῆς οὐκ ἀνάγκης ἀμείνω οὖσαν, καὶ αὐτῷ τὴν μεγίστην ἀνάγκων, ἄκρως ἀγαθῷ ὄντι μᾶλλον τοι προσήκορσαν τοῖς τε προσέχως προϊοῦσιν ἀπ' αὐτοῦ, ταὖτο τοῦτο δευτέρως μεθ' ἑαυτὸν παρέχεται. οἰκεῖα γὰρ ἂν ἑαυτῷ τὰ ἀπ' αὐτοῦ παράγοι. καὶ ταῦτα τε ἅμα, καὶ τ' ἄλλα δι' αὐτὸν πάντα ὁρίζει, καὶ οὐδὲν οὐθ' οὕτω παμμέγεθες, οὔτ' ἂν πάνυ μικρὸν οὕτως, ὥστ' ἂν αὐτὸν

pietatum omninò incidant, qui fatum tollunt. At horum utrumque multifariàm fieri nequit. Et futura omnia a saeculo decreta sunt, et ordinata, ut fieri potuit, uni omnium regi subiecta atque definita. Qui licet solus omnium non sit determinatus, alio eum non amplius determinante. Nam à causis, quae in ipso sunt, determinata sunt omnia, melius tamen est, sic determinari, ipseque semper manet, in iisdem eodem modo et maximam omnium necessitatem et fortissimam, eamque per se necessitatem, non per aliud, ipse possidens, ita, ut necessitas non necessitate melior sit, ipsique summo bono maxima necessitatum magis sit conveniens, ab ipso verò proximè procedentibus, idem secundo loco post se praebeat. Sibi enim propria a se ipso producit. Et haec simul et alia omnia per se determinat, et nihil adeo magnum, aut parvum, ut non ad ipsius determinatio-

μὴ οἷόν τε εἶναι τῷ ἀφ' αὐτοῦ ὅρῳ ἐφίκεσθαι. Οὐδένος γαρ ὅτου οὐκ αὐτὸν εἶναι τὸν αἰτιώτατον. ἔτι δ' εἰ μὴ ὥριςο τὰ μέλλοντα, οὐδ' ἂν προεγινώσκετο, οὐ μόνον γε οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐδὲ ὑπὸ θεῶν ἄν οὐδένος. οὐ γὰρ οἷον τε ὅλως ἂν γνῶσιν ὑπάρξαι τοῦ παντῇ ἀορίςου. οὐ γὰρ οὐδὲ πότερον ἀληθὲς εἴη ἂν ὁρίσαι περὶ αὐτοῦ, οὐθ' ὡς ἔσοιτο, οὔτ' αὖ, ὡς οὐκ ἔσοιτο. νῦν δὲ οἵ τε θεοὶ ἴσασι δήπου τὰ ἐσόμενα, οἵπερ καὶ ὁρίζουσί τε αὐτὰ, καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἔχουσι παρόντα ἀεὶ τῇ αἰτίᾳ, κἂν μήπω τήν γε αὐταν γένεσιν ἀπειληφότα ῇ. Ἴσασι δὲ οὐκ ἄλλως ἢ τῷ διατιθέναι τε, καὶ αἴτιοι εἶναι αὐτῶν. οὐ γὰρ ἂν τὸ διατίθεσθαί πη ὑπὸ τῶν τῇδε γινώσκοιεν αὐτά. Οὐ γὰρ θέμις, οὐδ' οἷον τε θεοὺς ὑπὸ χειρόνων, καὶ μὴ ὄντων γέπω διατίθεσθαι, ἐπεὶ κινδυνεύουσιν ἔτι οἱ θεοὺς μὲν εἶναι νομίζοντες, τὴν δὲ περὶ τὰ τῇδε αὐτῶν πρόνοιάν τε καὶ εἱμαρμένην ἀναιροῦντες, καὶ τὴν περὶ τὰ τῇδε αὐτῶν γνῶσιν ἀναιρεῖν, οὔτ' ἂν τῷ διατίθεσθαι κρείττους ὑπὸ χειρόνων γινωσκόντων,

nem perveniat. Nihil enim, quodcunque demum, est, cuius ipse non propriissima causa sit. Insuper si futura non essent determinata, nil praesciretur non tantum ab hominibus, sed neque à deorum ullo. Nulla enim cognitio prorsus indeterminati fieri potest. Neque utrum verum esset determinare de hoc, an futurum, an non futurum sit. Iam verò dii sciunt futura, qui et ipsa determinant, et in se ipsis praesentia habent causâ, licet existentiam suam nondum acceperint. At non alio sciunt modo, nisi quod ea disponant, et eorum causae sint. Non enim cognoscerent, si ab his in hoc mundo disponerentur. Neque fas est, neque possibile, deos a peioribus et nondum existentibus disponi, cum in periculo adhuc sint, cum deos quidem putent esse, providentiam verò et fatum eorum tollant, ne et ipsorum cognitionem circa ista tollant, nec meliores sunt, si disponantur

οὔτ᾽ ἂν τῷ διατιθέναι εἴπερ μηδὲ αἴτιοί εἰσιν αὐτῶν, δέον πᾶν τὸ γινώσκον ἢ μεθέξει, καὶ τῷ διατίθεσθαί πη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ γινώσκειν, ἢ αἰτία, καὶ τῷ διατιθέναι, ἄλλως δ᾽ οὐκ ἂν γνώσεως συμβαινούσης, μή τινος ἂν καὶ γινώσκοντι πρὸς γνωστὸν κοινωνίας γιγνομένης, εἴτε καὶ αἴτιοι μὲν εἶεν τῶν τῆδε οἱ θεοί, μὴ ἀνάγκης δὲ, μηδ᾽ ὡρισμένως εἶεν αἴτιοι, ὧν ἂν αἴτιοι γίγνοιντο. οὐδ᾽ οὕτως ἂν εἰδεῖεν ἅττα ποτε δράσουσι, μὴ οὐκ ἀναγκαίως τε ἐξ αἰῶνος πρὸς αὐτὰ ἀπαρατρέπτως ἔχοντες. ἀλλ᾽ οἵ τε θεοὶ ἴσασι τὰ ἐσόμενα, καὶ ἀνθρώπων, οἷς περ ἂν ἐθέλοιεν, ἢ καθ᾽ ὅσον προσημαίνουσι, καί τισι καὶ προμεμαθηκόσι τῶν ἐσομένων ἐστιν, ἃ καὶ πειρωμένοις διαφυγεῖν, οὐδὲ ἧττον ἄφυκτά τε αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ ἀναπόδραστα τὰ πεπρωμένα. τοῖς δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο προμεμαθηκέναι τε καὶ πείρασθαι διαφυγεῖν, τοῖς πεπρωμένοις περιπεσεῖν συνέσει. οὕτω που καὶ τοῦτο εἱμαρμένον αὐτοῖς, οὐκ οὖν ἂν εἶναι ἀνάλυσιν, οὐδὲ παρατροπήν τινα τοῖς ἅπαξ ὑπὸ διὸς ἐγνωσμένοις

a peioribus cognoscentibus, nec si ipsi disponant, si eorum causae non sint. Necesse enim est, ut cognoscens participatione et dispositione a cognoscibili cognoscat, aut causa et dispositione. Alio enim modo cognitio non fit, nisi communicatio quaedam cognoscenti ad cognoscibile fiat, licet causae horum essent dii, non tamen ex necessitate, quorum causae fierent, aut determinatè essent causae. Neque sic scirent unquàm, quae facerent, nisi necessariò ab aeternitate et immutabiliter se ad illa habeant. At dii sciunt futura, et homines, quibus volunt, et in quantum antea significant, et quibusdam etiam futurorum praesciis, et evitare tentantibus nihilominus inevitabilia fiebant, et haud fugienda, quae decreta sunt. Quin et hoc ipsum praesciisse, et effugere tentasse, fatis subiectum esse intelliget. Sic hoc quodam modo ipsis fato decretum est, nullam esse dissolutionem,

τε

τε ἐξ αἰῶνος, καὶ εἱμαρμένῃ διδομένοις. ἀλλ' εἰ πάντα ὥρισαι, Φαίη ἄν τις, καὶ οὐδὲν μὴ καὶ ἀνάγκης μετείληΦε τῶν ὄντων τε καὶ γιγνομένων, ἔκ τε τῶν ἀνθρώπων οἴχοιτ' ἂν ἡ ἐλευθερία, καὶ ἡ δίκη ἐκ τῶν θεῶν. τῶν μὲν ἀνθρώπων ἀνάγκῃ ἅττ' ἂν πράττοιεν, πραττόντων, καὶ οὐκέτι οὔτ' ἂν κυρίων ἑαυτῶν ὄντων, οὔτ' ἂν ἐλευθέρων· τῶν δὲ θεῶν ἤτοι τὸ παράπαν ἀΦεστώτων ἂν τοῦ κολάζειν τοὺς κακοὺς, ἢ οὐκ ἂν ἐν δίκῃ κολαζόντων, εἴ γε δὴ ἀνάγκῃ οἱ κακοὶ κακοί. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀνθρώπους κυρίους ἂν ἑαυτῶν εἶναι, οὐ τῷ μὴ ὑπ' οὐδένος ἂν τὸ παράπαν ἄρχεσθαι, μήτε τοῦ ἄλλου, μήτ' ἂν αὐτῶν τῶν θεῶν, ἀλλὰ τῷ ἔχειν μέντοι ἐν ἑαυτοῖς ἄρχον τὸ Φρονοῦν. τὸ δὲ πολὺ ἀρχόμενον. καὶ τοῦ πολλοῦ τούτου ἦν τὸ Φρονοῦν τε καὶ Φύσει βέλτιστον τῶν ἡμετέρων, κύριον ἂν εἶναι. αὐτὸ δὲ δὴ τὸ Φρονοῦν. ὡς οὐκέτ' ἂν ἄρχοι ὑπ' οὐδένος. οὐκ ἂν εἴη εἰπεῖν. ὃ πρῶτον μὲν τοῖς ἔξω πράγμασιν Φαινοιτ' ἂν ἑπόμενον. ἔπειτα εἰ καὶ μὴ ὡσαύτως ἅπασιν ἀνθρώποις

aut effugium semel his a Deo cognitis ab aeterno, et fato traditis. At si omnia decreta sunt, dicat quis, et nihil existentium et futurorum sine necessitate fiat, hominum libertas peribit, et deorum iustitia, hominibus necessariò, quae facerent, facientibus, nec amplius ipsorum dominis aut liberis; diis verò prorsus a puniendo malos desistentibus, aut non iustè punientibus, siquidem mali ex necessitate mali essent. At homines sui ipsorum domini sunt, non quidem, ut nullius dominationi subsint, neque alterius, neque ipsorum deorum, sed quod in se habeant sapiendi principium. Multum verò illius imperio subiectum, et huius multi sapere erat natura optimum ex nostris et dominum esse. At hoc ipsum sapere nemo dixerit, nullius dominio subesse. Quod primum rebus externis videretur consectaneum. Dein si et non eodem modo omnibus hoc sapere a rebus ipsis vi-

τὸ φρονοῦν τοῦτο ὑπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων φαίνεται διατιθέμενον, οὐκ ἂν ὀρθῶς τις οἰήθειε, μηδ' ἐξ ἀνάγκης ἂν ἕπεσθαι αὐτὸ τοῖς πράγμασιν. δῆλον δ' ἐστιν τοῦτο σύμβαινον, παρά τε τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τοῦ φρονοῦντος ἑκάστου φύσιν, παρά τε τὴν ἄσκησιν. ταῦτο γὰρ ὁτιοῦν πλείοσι μὲν, διαφέρουσι δ' ἐπ' ἀλλήλων πρόσπιπτον, ὥς τι δρᾶσον, διαφέροντά τι καὶ τὰ παθήματα ἐξ ἀνάγκης ἀπεργάσεται. διαφέρειν γὰρ ἂν τὸ φρονοῦν τοῦτο ἑκάστοις, καὶ τὴν φύσιν, καὶ τὴν ἄσκησιν. καὶ τῆς μὲν φύσεως τοὺς θεοὺς ἂν κυρίους εἶναι, τῆς δ' ἀσκήσεως τὴν τοῦ ἀσκητέως ἂν εἶναι δόξαν, προτέραν αὐτῷ ἐγγενομένην, ἣν ἂν ἀμήχανον ἂν εἶναι ἐγγενέσθαι ὁτῳοῦν, μὴ οὐ θεοῦ παραστήσαντος. κυρίους μὲν ἑαυτῶν τοὺς ἀνθρώπους εἶναι, καθ' ὅσον που ἄρχουσιν αὐτῶν, κἂν ἀρχομένοι ἄρχωσιν. ἐλευθέρους δὲ εἶναι τέ πως, καὶ μὴ εἶναι. εἰ μὲν γὰρ ἐλευθερίαν τις τὴν οὐκ ἀνάγκην καλεῖ, οὐκ ἂν ὀρθῶς φαίνοιτο καλῶν. ἀναγκάζοιτο γὰρ ἂν δουλείαν τὴν ἀνάγκην καλεῖν· τῇ δὲ δου-

deatur esse dispositum, nullus rectè putaverit, non ex necessitate ipsum rebus esse consectaneum. Clarum autem est, hoc accidere contra propriam sapientis cuiusque naturam et exercitationem. Nam idem quodcunque pluribus a se invicem differentibus accidens, ut quid faciant, varias etiam affectiones ex necessitate operabitur. Hoc enim sapere singulis diversum est et natura et exercitio. Et naturae quidem dii domini sunt, exercitii verò opinio exercentis est, quae ipsi prior inest, et quam cuivis inesse, impossibile est, Deo non adstante. Homines quidem sui ipsorum domini sunt, in quantum dominantur, licet imperio subiecti dominentur. Sunt verò liberi et non sunt. Si enim quis libertatem non necessitatem vocet, non recte videbitur vocare. Cogeretur enim servitutem vocare necessitatem. Servituti autem dominium quoddam deberet esse, cui serviret, utpote servi-

λείᾳ καὶ δεσποτείαν δή που εἶναι τινὰ δεῖ, ἢ δουλεύσει, δουλεία οὖσα. τῇ οὖν πρεσβυτάτῃ ἀνάγκῃ ἀναγκαίως, καὶ ἡ μόνη αὐτὴ δι' αὑτὴν ἔχει, τὰ δ' ἄλλα ἅπαντα δι' ἐκείνην, ἣν τ' ἀγαθόν τε αὐτὸ, καὶ τὸν Δία φάμεν. τίς ποτε ἔςαι δεσποτεία, ἢ δουλεύσει. οὐ γάρ που κ' αὐτὴ δεσποτεία ἅμα καὶ δουλεία ἔςαι. εἰ δὲ τῷ ἄρχεσθαι τε καὶ μὴ ὁριεῖται τις τήν τε δουλείαν, καὶ ἐλευθερίαν, οὐ μόνον οὐκ ἂν ἀνθρώπων οὐδεὶς εἴη ἐλεύθερος, ἀλλ' οὐδ' ἂν θεὸς ἄλλος τις, πλὴν Διός. ἄλλων μὲν ἄλλοις τῷ ἄρχεσθαι δουλευόντων, ἁπάντων δ' ἀπὸ θεῶν ἀρξαμένων. τῷ κοινῷ δεσπότῃ Διΐ. οὐ μὲν τ' ἂν δεινόν τι εἴη τοῦτον τρόπον καθάπαξ ἡ δουλεία, οὐδὲ φευκτόν. ἡ γὰρ τῷ ἀγαθῷ δουλεία, οὐ μόνον οὐδεινον, ἀλλὰ καὶ λυσιτελές τε, καὶ φίλον, καὶ αὐτῷ τῷ δουλεύοντι. οὐδὲν γὰρ ἂν ἀλλ' ἢ ἀγαθῶν ἀπολαυσείε τις, δουλεύων ἀγαθῷ. εἰ δ' οὔ τίς ὁριεῖται δουλείαν τε καὶ ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἔχῃ μᾶλλον. τῷ κωλύεσθαι, ἢ μὴ κωλύεσθαι τινα ζῆν, ὡς βούλεται, βούλοιτο δ' ἂν πᾶς τις

tus, adeoque antiquissimae necessitati necessariò. Et haec sola ipsa per ipsam habet, reliqua autem omnia per illam, quam ipsum bonum et Iovem dicimus. Quod unquàm dominium erit, quod serviet? Non enim ipsum dominium simul et servitus erit. Si quis autem servitutem et libertatem definiret, esse dominio subiectum et non subiectum, non solum nullus homo esset liber, sed neque deorum aliquis, excepto Iove, cum alii aliis, tanquam principio serviant, omnes autem dii communi domino Iovi. Nec tali modo grave quid esset, aut fugiendum servitus. Subiecta enim bono servitus, non solum non grave quid, sed et utile, et amicum, ipsi quoque servienti. Non enim, nisi bonis frueretur serviens bono. Si quis autem servitutem et libertatem non sic definiret, sed magis, ut impediretur, vel non impediretur vivere, ut vult, vellet autem omnis bene agere et

πράττειν τε εὖ καὶ εὐδαιμονεῖν, ἅπας μὲν ἂν ὁ εὖ πράττων, κἂν ἐλεύθερος εἴη, ἄν τε ἀρχόμενος, ἄν τε μή, εὖ πράττων τυγχάνει· ὡς γὰρ βούλεται, ζώη ἄν, κακῶς δὲ πράττων τὶς, οὔτ' ἄν, ὡς βούλοιτο, ζώη οὔτ' ἂν ἐλεύθερος δή που εἴη. κακῶς δὲ πράττειν ἀνθρώπους οὐκ ἄλλη ἂν ἢ κακοὺς γεγονότας. ὥς' οὐδ' ἂν κακὸς ἀνθρώπων οὐδεὶς βούλοιτ' ἂν γίγνεσθαι. εἴ γε δὴ μηδὲ κακῶς ἂν πρᾶξαι, ἀλλ' ἄκοντας κακοὺς γίγνεσθαι ἐξαμαρτάνοντας, οὐδ' ἂν ἐλεύθερον κακῶν εἶναι οὐδένα, τοὺς δὲ καλούς τε μόνους καγαθούς. τοὺς δὲ θεοὺς κολάζειν ἄν. οὐκ ἂν τοῦτο τὸ τέλος δήπου τό γε κολάζειν ποιουμένους, οὐδὲ ἐπ' αὐτοῦ καταςρέφοντας, ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ἐπανορθοῦντας. ἐπεὶ γὰρ οὐχ οἷον τ' ἦν γε ἁμαρτάνειν τὸν πάντως ἄνθρωπον, τοιοῦτον τινα γεγονότα, ἔκ τε θείας καὶ ἐπικήρου φύσεως σύνθετον, ἀλλ' ἔδει τοτὲ μὲν ἂν κατὰ τὸ θεῖον τὸ ἐν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τοῦ συγγενοῦς ἀφομοίωσιν ἀγομένους, εὖ τε πράττειν, καὶ μακαρίως ζῆν. τότε δ' ἂν ὑ-

felix esse, omnis benè agens liber esset, sive dominio subiectus, sive non, bene agens existit, viveret enim, prout vult. Malè autem quis agens, neque prout voluerit, viveret, neque liber esset. Malè autem homines agere non aliter, quàm malos existentes, adeo, ut nullus homo malus velit fieri. Si verò neque malè agere, sed nolentes malos fieri contingat peccantes, nec ullus malorum liber esset, sed soli boni honestique. Dii verò puniunt. Nec hoc ipsum punire tanquam finem constituunt, nec in ipso convertunt, sed peccata corrigunt, cum enim fieri non possit, ut homo totus peccet, talis factus, et ex divina puraque natura compositus, sed oportebat tunc secundum hoc divinum, quod in ipso est, ad congeniti similitudinem actos, benè agere et feliciter vivere. Tunc verò a mortali, quod in ipso est, abstractus cum aliter agat, auxilium quod-

πὸ τοῦ θνητοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασπώμενον, ὡς ἑτέρως αὖ πράττειν, βοήθειάν τινα αὐτῷ καὶ τὴν διὰ τῶν κολάσεων ταύτην ἐπανόρθωσιν τοὺς θεοὺς μεμηχάνησθαι, ὥς ποτε τῷ κολασθῆναί τε καὶ δίκην δεδωκέναι ἀπαλλαγέντι τῆς κακίας, οἷον περ νόσου, δηκτικοῖς τε καὶ ἀνιαροῖς τισι φαρμάκοις, ἄμεινόν τε πρᾶξαι γένοιτο, καὶ ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας μεταλαβεῖν, ὅπου μὴ ἠπιωτέρα τις ἐπανόρθωσις δι' ἀμοχθηροτέραν τινὰ ἕξιν δύναιτο καθίκεσθαι. ὡς οὐδὲν ἂν κωλύει κχὶ ἄκοντας κακοὺς ὄντας τοὺς κακοὺς ὅμως κολάζεσθαι. κακὸν μὲν οὐδὲν προσπεισομένους, ἀλλ' ὠφελισμένους τῷ κολάζεσθαι. ὡς μὲν οὖν εἰσί τε θεοί, καὶ ὡς προνοοῦσιν ἀνθρώπων, μὴ ὡς οὐ κακῶν αἴτιοι, καὶ ὡς εἱμαρμένῃ ἀπαρατρέπτῳ τὸ βέλτιστον ἑκάστοις ἀπονέμουσιν, ὡς μετρίως εἰρῆσθαι, ἱκανῶς εἰρήσθω.

dam ipsi, et per punitionem mechanantur emendationem, ut puniendo, et poenam dando liberetur a malo, tanquàm a morbo corporis et medicinis mordacibus, et ameris quibusdam meliu sagere contingat, libertatemque pro servitute permutare, ubi mollior quaedam correctio per habitum quemdam minus penibilem haud possit pervenire. Quare nil impedit, quo minus malos, etiam illibenter malos, tamen puniant, nil mali inde perpessos, sed punitione adhuc emolumentum nactos. Hinc iam deos esse, et hominibus providere, nec malorum esse causas, sed fato immutabili optimum singulis partiri, moderatè et sufficienter dictum esto.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Πλήθωνος. Plethonis.

†. Alius titulus non habetur. At percurrendo opusculum, mox vidi, etiam ad tractatum de legibus pertinere. Nec fallebar. Nam apud Bandinium tom. 2. p. 317. legitur titulus:

Πλήθωνος τῆς ἑαυτοῦ βίβλου ἐπινομίς,
Plethonis sui libri epilogus.
Inc. Ἃ μὲν οὖν μείζω τῇ ἀληθείᾳ κ.τ.λ.
Des. καλλίω εἶναι, ἀλλ' ἡμεῖς ....
Sequitur tum scholium marginale:
Ζητητέον τὰ ἑπιόντα, εἰ καὶ ἀνεύρετα.
ἠφάνισαι γὰρ ὑπὸ σχολαρίου. ὥς φασιν.

Quaerenda sunt reliqua, si tamen invenienda. Aiunt enim, a Scholario sublata. Multa tamen deesse haud videntur, hoc capite ad reliqua comparato. Iisdem etiam codex noster incipit et desinit, quasi ex eodem antigrapho descripti essent. Est verò recapitulatio eorum, quae in libro de legibus dicta erant. Reiserus de hoc nihil habet.

In Cod. 48. etiam fragmentum occurrit p. 480. quod Fabricius edidit vol. XIV. p. 140. V. Quod hîc monere volui, cum ibi dicere oblitus sim.

Cum alia de legibus gr. et lat. iam publicaverim, etiam epilogum hîc addam:

Ἃ μὲν οὖν τῆς βίβλου ἐν ἀρχῇ ἡμῖν τῆς δε προυτέθη, ἐξείργασαί τε σὺν τῶν θεῶν, τοῖς τῶν τοιούτων ἐφόροις, ἐφ' οὓς δὴ ἡμεῖς καὶ ποσειδῶ κορυφαῖον τήν δε ἀναφέρομεν τὴν συγγραφήν, καὶ διαπεπέραταί γε ἱκανῶς. Ἐπιδέδεικται γὰρ ἡμῖν, ἥτις τε ἀρχὴ τῶν πάντων, καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν τίνες μὲν πρῶται τε τε φύσεις, καὶ τῇ ἀρχῇ προσεχεῖς, τίνες δὲ δεύτεραι, τίνες δὲ τρίται καὶ ἔσχατοι, ὅ τε ἄνθρωπος ἐν αὐταῖς τίνα

Quae igitur nobis in principio libri proposita erant, praestita etiam sunt faventibus diis, talium praesidibus ad quos et ad Coryphaeum Neptunum hoc scriptum referimus, et sufficienter etiam completum est. Ostensum enim a nobis est, quodnam omnium principium, et in omnibus quaenam primae naturae principioque proximae, quaenam secundae, quaenam tertiae et ul-

ποτὲ τὴν χώραν εἴληχεν, ἢ ἐκ τίνων συνέστηκεν. Οἵῳ τε ὄντι αὐτῷ, οἷος καὶ βίος προσήκει, ὥστε δὴ καὶ εὐδαιμόνως ζῆν, οὗ δὴ κυριωτάτου τε ὄντος, καὶ κοινοῦ ἐπιθυμήματος, ἅπαντες μὲν ἄνθρωποι ἐφίενται, ζητοῦσι δ' αὐτὸ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ ἅπαντες βίῳ, ἀλλ' ῷ ἀποδέδεικται ἕκαστα, ἀπ' ἐννοιῶν τε, καὶ ἀξιωμάτων οὐκ ἀσθενῶν τινων καὶ ἀμφιλόγων, ἄλλων τε δὴ καὶ τριῶν μεγίστων ἐκείνων. ἑνὸς μὲν τοῦ, ὡς ἡ ἀρχὴ αὕτη τῶν πάντων, ὁ μέγιστος θεὸς, οὗ γε ἡμεῖς πατρίῳ φωνῇ Δία καλοῦμεν, ἄκρως ἀγαθός ἐστιν, οὐδεμιᾶς αὐτῷ ἀγαθοῦ ὑπερβολῆς, μὴ οὐκ ἐς ὅσον οἷόν τε βελτίστῳ εἶναι, λιπομένης. ἑτέρου δὲ τοῦ τάς τε οὐσίας ταῖς γεννήσεσι ταῖς αὐτῶν, καὶ τὰς γεννήσεις ταῖς οὐσίαις ἀνάλογον ἔχειν δεῖ. καὶ τοῦ τρίτου, τοῦ καὶ τὰ ἔργα ταῖς οὐσίαις, καὶ τὰς οὐσίας τοῖς ἔργοις τοῖς σφετέροις ἀνάλογον δεῖν, καὶ αὐτὰ ἔχειν. τούτων γὰρ ὑποκειμένων ἀξιωμάτων βεβαιων, ἐκ μὲν τοῦ πρώτου, ἄλλη τε ἡμῖν τῶν καλῶς ἐχόντων δογμάτων ἀποδεδείκνυται, καὶ ὡς τὸ πᾶν ἅμα μὲν ἀΐδιον τῷ δι'

ultimae sint. Homo autem quemnam in ipsis locum nactus sit, aut ex quibus constiterit. Qualis, existenti tali, etiam vita conveniat, ut feliciter vivat, quod, cum propriissimum et commune desiderium, omnes quidem homines expetunt. Quaerunt autem idem non in eadem omnes vita, sed in qua singula monstrata sunt, a cogitationibus et dignitatibus non infirmis quibusdam dubiisque, sed ab aliis et maximis illis tribus, ab uno quidem, tanquam a principio omnium et deo maximo, quem nos patria voce Iovem vocamus, summè bono, cui nulla boni eminentia, in quantum esse optimo fieri possit, deest. Secundi verò substantiae ipsorum generationibus, et generationes substantiis analogae esse debent. Et tertii opera etiam substantiis, et substantiae operibus suis analogae esse debent. His enim subiectis firmis dignitatibus, ex prima quidem alia nobis bona dogmata osten-

γέγονεν, ἅμα δὲ καὶ, ὅτι δὴ κάλλιςον ἐκ τῶν ἐνόντων γεγονὸς, ἐν τῇ αὐτῇ μὲν ἐς τὸν πάντα αἰῶνα καταςάσει, ἔκ γε δὴ τοῦ καθάπαξ αὐτῷ ἀποδεδειγμένου σχήματος ἀπαρακίνητον, οὐ γὰρ ἂν ἐχωροίη, ὅτι περ βέλτιςον ὄντα τὸν θεὸν, ἢ μὴ παράγειν ποτὲ τοὔργον τὸ αὐτοῦ μηδ' εὐποιεῖν μηδ' ὁτιουν δέοι γὰρ ἂν τὸ οὕτω βέλτιςον, καὶ ἄλλοις τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ, ἐς ὅσον τε ἐγχώρει, καὶ ἀεὶ μεταδιδόναι, ἢ εὖτε ποιοῦντα, καὶ παράγοντα, ἐνδεέςερόν ποτε τῆς δυνάμεως εὐποιῆσθαι, καὶ χεῖρον τοτε ἔξον τὸ αὐτοῦ ἔργον ἀποδοῦναι, ἢ οἷον ἂν γεγονὸς, ὅτι δὲ κάλλιςον εἴη. δῆλα γὰρ δὴ, ὡς τῶν καθεςηκότων, εἴ τι ζεὺς παρακινήσειε. καὶ τὸ πᾶν, εἴ τι πᾶν, εἴ τέ τι, εἴθ' ὕςερον χεῖρον γε ἔξον ἀποδοίη. ἐπεὶ κἂν εἰρόοντι αὐτοῦ μεταβαλεῖν, ἤ τι οὐ πρότερον μεταβάλλειν εἰωθός, ἢ οὐκ εἰς τὸ εἰωθός μεταβαλών. ἀμήχανον μὴ οὐ καὶ ὅλον αὐτῷ συμμεταβαλὼν τὸ σχῆμα. τὸ γὰρ αὐτὸ σχῆμα, μὴ οὐχὶ πάντων ὡσαύτως μενόντων τῶν

duntur, et quod omne simul cum Iove aeternum extitit, simul et, quod optimum ex iis, quae insunt, factum in sua aeterna constitutione, ex semel illi constituta forma immobile sit. Non enim fieri posset, ut optimus deus opus suum non produceret, neque bene faceret vel minimum. Oportet enim, ut sic optimum aliis etiam ex proprio bono, in quantum fieri potest, semper participet, aut bene faciendo, et producendo aliquando virtutis suae indigentius, bene faceret, et peius tunc habens opus suum ostendat, aut, quale factum, optimum sit. Clarum enim est, quod consistentium, si quid Iupiter mutet, etiam omne, seu omne, seu quid, seu postea habens ostendet, cum licet definierit quid mutare, aut quid prius non mutare consueverit, aut non suo more mutarit. Impossibile enim est, ut non et totam cum ipso formam transmutet. Eadem enim forma, non omnibus similiter manenti-

μορίων, σύχ οιον τε σώζεσθαι, ἐκ δὲ δὴ ἀξιωματος τοῦ βίου, ἢ τῶν θείων πραγμάτων ἡμῖν διαφαίνεται κατάςασις. διαιρούσης γὰρ τῆς τῶν πάντων οὐσίας ἔς τε τινα ὅμοιόν τε καὶ ἀεί, καὶ κατὰ πάντα τε αὐτὰ ὡσαύτως ἔχουσαν, ἔς τε τὴν ἐς χρόνον μὲν κινητὴν, αΐδιον δὲ, καὶ είς τρίτην τε θνητήν. ἐπειδὴ ἑκάςη οὐσία, δι' ἅς, καὶ τῆς γεννήσεως τῆς γε ἀναλόγου αὐτῇ ἐξούσης δείτειν μὲν τὴν πρώτην γένησιν τῇ ἀρχῇ τῶν πάντων ἀπονέμομεν τῷ διΐ. τῆς δ'αὖ τῆς δευτέρας τῷ τῆς α̅ ταύτης κορυφαίω οὐσίας ποσειδῶνι, χρωμένῳ καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῖς γνησίοις, ἄλλῳ ἐπ' ἄλλον συνεργοῖς. τῆς δε τῆς γ̅ τῶν τε τῶν διὸς νόθων πρεσβυτάτῳ κρόνῳ καὶ ἡλίῳ, τῶν ποσειδῶνος γνησίων τῷ κρατίςῳ. χρωμένοιν νῦν καὶ τούτο, ἵν' ἄλλῳ ἐπ' ἄλλον, κρόνῳ μὲν τῶν συμπάντων νόθων ἀδελφῶν, ἡλίῳ δὲ τῶν ἑαυτῷ ὁμοιοτέρων τῶν γνησίων πλανητῶν διὰ τὴν πλεοναχῇ φόραν καλουμένων. ἐκ δ'αὐτοῦ τοῦ γ̅ ἀξιώματος τὰ περὶ τῆς φύσεως ἡμῖν τῆς τοῦ

bus partibus servari non potest. Ex vitae autem dignitate divinarum rerum ordinatio nobis innotescit. Dividente enim substantia in quamdam similem, et semper, et in omnibus eodem modo habentem, et in mobilem ad tempus, aeternam verò, et in tertiam mortalem. Cum quaelibet substantia generationem ipsi analogam habere debeat, primam quidem generationem principio rerum omnium Iovi attribuimus. Secundae verò Neptuno primae substantiae Principi utenti quoque germanorum genuinis, alio alii cooperante. Tertiae verò Iovis nothorum antiquissimo Saturno, et Soli, Neptuni genuinorum fortissimo. Et hoc utentibus alio ad alium, Saturno quidem omnium nothorum fratrum, Soli verò sibi magis similium genuinarum planetarum, multfario motu sic vocatarum. Ex tertia verò dignitate natura hominis nobis ostenditur, ut videamus, hominem ex dua-

ἀνθρώπου ἀποδείκνυται, ὡς ἐκ δοῖν' ὅ γε ἄνθρωπος σύνθετός ἐςιν ἰδεῖν, τοῦ μὲν θηριώδους, καὶ θνητοῦ, τοῦ δὲ ἀθανάτου τε καὶ τοῖς θεοῖς συγγενοῦς. ἐπεὶ γὰρ τοῖς ἔργοις ὁ ἄνθρωπος, τοῖς μὲν θηριώδους, τοῖς δὲ καὶ τοῖς τῶν θεῶν παραπλησίοις χρωμενος φαίνεται, ἀνάγκη που καὶ τῶν ἔργων τούτων ἑκατέροις οὐσίαν ἰδίαν τὴν ἀνάλογον ἔξουσαν ἀποδιδόναι. ὡς δ' ἐςι θάτερα ἀνθρώπῳ τῶν ἔργων τοῖς τῶν θεῶν παραπλήσια. Καὶ ταῦτα αὐτῶν τοῖς σπουδαιοτάτοις ἐναργές. οὔτε γὰρ τοῖς θεοῖς τῆς τῶν ὄντων θεωρίας ἄλλο σπουδαιότερον φήσομεν εἶναι ἔργον, οἷς κεφάλαιον ἡ διὸς ἔννοια ὅ τε ἄνθρωπος φαίνεται, τῇ τε ἄλλῃ αὐτῆς θεωρίας τῶν ὄντων κοινωνῶν, καὶ οὐδὲ τῆς διὸς ἐννοίας ἀπολειπόμενος, ἄχρι ἧς ἐσχάτης, καὶ αὐτοὶ θεοὶ ἐξικνοῦνται. δέοι ἄρα ἂν αὐτῷ καὶ οὐσίας τῇ τῶν θεῶν παραπλησίας, τῆς δὲ τ' οὔργον παραπλήσιον ἀποδούσης, καὶ ἀθανάτου δὴ, εἴ γε καὶ οὐσία ἀθάνατος ἡ τῶν θεῶν. Οὐ γὰρ ποτ' ἂν θνητὸν γένοιτο ἀθανάτῳ παραπλή-

bus esse compositum, animali quidem et mortali, nec non immortali diisque congenita. Cum enim homo opera partim animalia, partim divina exercere videatur, necesse est, ut utrisque operibus propriam substantiam, et analogam nactus sit, ut adeo alterutra operum humanorum divinis sint similia. Et hoc in eorum operosissimis conspicuum est. Neque enim aliud operosius rerum speculatione opus in diis dicemus, quibus caput Iovis mens homo apparet, aliaque ex parte speculationis rerum communium, neque a Iovis mente relinquitur, ad extremum usque, quò ipsi dei perveniunt. Opus igitur ipsi substantia deorum simili, actionemque similem praebente, et immortalis, cum deorum substantia immortalis sit. Non enim unquàm mortale immortali simile esse poterit in quantumcunque. Neque enim comparari poterit omnino finitam existendi virtutem

σιον, οὐδ' ἐφ' ὅσον οὖν. οὐ γὰρ οὐδὲ συμβλητὸν ὅλως τὸ πεπερασμένην ἔχον τὴν τοῦ εἶναι δύναμιν, καὶ ἐπιλείπουσαν τῷ ἀνεπίληπτον ἔχοντι, καὶ ἄπειρον, διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἐν τῶν πράξεων τῶν τὰ πρὸς θεοὺς συγγενείᾳ προσηκούσων τῇ ἀποδώσει, καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπιεικέσι διδασκάλοις τό γε εὔδαιμον ἀνθρώπῳ ἀποφαίνομεν, ὃ καὶ τῆς βίβλου ἡμῖν τῆςδε ἔργον, ὡς εὐδαιμονεστάτους τοὺς τοῖςδε λόγοις προσέχοντες ἐκ τῶν ἐγχωρούντων ἀνθρώπων ἀπεργάζεσθαι. ὥς γε μὴν ἐκ δοῖν ὁ ἄνθρωπος συντέθειται εἶδοῖν, καὶ ἐξ ἑτέρου ἡμῖν, οὐδὲ τούτου ἀμφιλόγου ἀποδείκνυται ἀξιώματος, τοῦ μηδ' ὅτι οὖν τῶν ὄντων εἶναι, ὃ κἂν αὐτὸ ἐπὶ τὸν αὐτοῦ ὄλεθρον ὁρμήσειεν. ἀλλ' ἅπαντα τοῦ σώζεσθαί τε. καὶ εἶναι ἐς δύναμίν γε μὴ μεθίεσθαι. τοῦτο γὰρ λαμβάνουσι τὸ ἀξίωμα, καὶ ἔπειτα αὐτῶν ἀνθρώπων, τοὺς αὐτοὺς αὐτοὺς ἀποκτίννυντας ἐπιβλέπουσιν, ἐναργεστάτως καταφαίνεται, οὐ τὸ θνητὸν ἡμῶν ὄν, τὸ αὐτὸ αὐτὸ ἀποκτείνειν, ἀλλά τι ἕτερον τούτου τε κρεῖττον, καὶ οὐ

habens, et deficientem cum ente incomprehensibili et immenso. Ideo et in communicatione actionum propinquitati deorum convenientium, ipsi quoque praeter aequos magistros homini felicitatem tribuimus. Quod libri huius nobis propositum est, ut felicissimos eos, quî sermonibus his attendunt, quantum homo capax est, reddamus. Quod homo ex duabus compositus formis sit, ex alia, neque illa dubia dignitate a nobis ostenditur, qua nullum existentium quodcunque ad suum tendat interitum, sed omne servari, et esse pro viribus contendat. Hanc enim dignitatem accipientibus, et postea ipsorum hominum ipsos se occidentes videntibus manifestè apparet, non quod in nobis mortale est, seipsum occidere, sed aliud quid illo melius, et non simul periturum, utpote ab eo non dependens, quemadmodum mortalia omnia, quae a corporibus, quibus insunt, dependentia,

συναπολούμενόν γε, ἅ τε οὐδ' ἂν τούτου ἐξημμένον, οἷα περ θνητὰ ἅπαντα ἤδη, ἃ δὴ τῶν σωμάτων τε ὡς οἷς ξύνεσιν, ἐξημμένα, τούτοις καὶ λυομένοις συνδιόλλυται. οὐ γὰρ ποτ' ἂν αὐτῷ οὐ μόνον γε οὐκ ἐς τοσοῦτον, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐπὶ σμικρόν τι ἀντέβαινεν. εἰ αὐτοῦ ἐξῆπτο, ἀλλ' οὐσίαν ἰδίαν τε ἔχον, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ὕφεσι μιᾶς. ὃ ἐπειδὰν μηκέτι ἑαυτῷ λυσιτελεῖν τὸν μετὰ τοῦ θνητοῦ βίον οἰηθῇ. εἴτ' ὀρθῶς, εἴτε καὶ μὴ τοῦτο οἰηθὲν. οὐδὲν γὰρ διαφέρει κτεῖν ἄν γε αὐτὸ, ὡς ἄλλο ὄν, ἄλλου κακοῦ δὲ δόξαντος, καὶ οὐκ εὐχεροῦς συνοίκου ἀπαλλάσσεται. τὴν μέντοι ἀθανάτου τε καὶ θνητοῦ ἐν ἡμῖν μίξιν, ὑπὸ ἁρμονίας τοῦ παντὸς θεοῖς τοῖς ἡμῶν δημιουργοῖς, κατὰ διὸς θεσμοὺς, μεμηχανῆσθαι ἀξιοῦμεν, ὡς τοῦ οὐρανοῦ τοῦδε δύο μοῖραι, ἥ τε ἀθάνατος, καὶ ἡ θνητὴ, μεθορίῳ τινὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ τούτῳ σχήματι συνιδρύσθην. ἵνα μὲν γὰρ πλῆρες τε ᾖ τὸ πᾶν, καὶ παντελές, ἔκ τε ἀθανάτου, καὶ θνητοῦ αὐτὸ ἔδει συνεστάναι, ἵνα μὴ διέστηκεν αὐτὸ αὐτοῦ, μηδὲ διεσπασμένον ᾖ, ἀλλ' ἐς ἕν τι τῷ ὄντι σύστημα συνέστηκεν, ὥσ-

his solutis, simul pereunt. Non enim ipsi nec in tantum, nec in parvum quid accidisset, si ab eo penderet, sed propriam habens substantiam, sibi soli subiectus est. Qui postquàm non amplius sibi cum mortali vitam prodesse putet, sive rectè, sive non rectè putet. Nihil enim interest ipsum occidere, tanquàm alienum, sed ab alio, quod videtur malo, et difficulter cohabitante liberatur. Hanc verò immortalis et mortalis mixtionem harmoniae causa a diis creatoribus nostris secundum Iovis leges factam arbitramur, ut coeli huius duae partes, immortalis et mortalis, confini huic humanae formae contigerint, ut enim plenum omne et perfectum sit, ex immortali et mortali necesse erat consistere, ne idem distet ab eodem, nec divulsum sit, sed in unum verè systema coadunatum. Quemadmodum alia sunt in ipso, quae non mediocriter dif-

περ ἐστιν ἄλλα τῶν ἐν αὐτῷ οὐ σμικρῷ ἀλλήλοις διαφόρων, μεθορίοις τισιν ἐκ τῶν ἐνόντων συνηρμόσθη. οὕτω καὶ ἀθανάτοις τὰ θνητὰ, τῷ κατὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μεθορίῳ συνεδέθη. εἰ μὲν οὖν τῷ αὐτοῦ ἀθανάτῳ τὸ θνητὸν ἀεὶ συνῆν, κἂν αὐτὸ ἀθάνατον ἀπέβαινεν, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀθάνατον ἀεὶ συνουσίας ἀπαθανατιζόμενον, καὶ οὐκέτ' ἂν θανάτου τε μοίρας, καὶ μεθόριον, καὶ θνητῆς, ὅπερ ἔδει, ὁ ἄνθρωπος ἦν, ἀλλὰ τοῖς ἀθανάτοις ἂν ὅλως συνετέτακτο. εἴτε καὶ ἅπαξ τὸ ἀθάνατον τῷ θνητῷ ὁμιληκὸς τὸν λοιπὸν ἅπαντα χρόνον ἀπήλλακτο αὐτοῦ, ὤχετ' ἂν καὶ οὕτω τὸ ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν μεθόριον ἅπαξ γεγονός. οὐκ ἀεὶ μὲν ὂν μεθόριον, οὐδ' ἀεὶ θνητὰ ἀθανάτοις συνάρμοττον, ἀλλὰ ἅπαξ γε συνηρμοκός. καὶ ἔπειτα σὺν τῇ αὐτοῦ τοῦ θνητοῦ ἀπαλλαγῇ, καὶ ταύτην τὴν ἁρμονίαν λελυκός. ἀλλ' εἴπετο ἄρα μέρος μὲν τῷ θνητῷ τὸ ἀθάνατον κοινωνεῖν. παρὰ δὲ μέρος τούτου γε ἀπολλυμένου, καθ' αὐτό τε ἑκάτοτε γίνεσθαι, καὶ ζῆν χωρὶς, καὶ τοῦτο οὕτω τὸν ἀεὶ χωρεῖν, καὶ ἄπειρον χρόνον.

ferunt ab invicem, confiniis quibusdam eorum, quae insunt, coaptata sunt. Sic et immortalibus mortalia confinio homini huic conveniente coniungebantur. Si igitur ipsius immortali parti mortalis semper aderat, ipsum etiam immortale factum, ex coexistentia cum immortali immortalisatum, et non amplius mortis et mortalis partis confinium, quod debuit, homo erat, sed immortalibus omnino coordinatus. Sique semel immortale cum mortali coniunctum, reliquo omni tempore ab eo liberatum sit, confinium immortalium et mortalium semel factum sic periret, confinium non semper existens nec semper mortalia immortalibus coaptans, sed semel tantum et postea mortali suo liberatum, soluta etiam ista harmonia. At consequitur, partem immortalem mortali communicare. Hoc autem ex parte perdito, ipsum separatum manet, seor-

ταῦτα δὲ δόγματα τοῖς ἀπὸ τοῖς ἀπὸ πυθαγόρου μάλιϛα καὶ πλάτωνος δέδοκται σοφοῖς. ταῦτα ἄλλων τε ἔθνων ἐξηγηταῖς καὶ δὴ, καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων, τῆς τὴν κατὰ κούρητας ἐκείνους καλῶς τε καὶ εὖ διαδεδεγμένους θεοσέβειαν. ταῦτα ζωροάϛρῃ, καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ, ἐς ὃν ἡμεῖς ἕνα δὴ ἄνδρα ἀρχαιότατον τῶν γε ἐν μνήμῃ τὰ τοιαῦτα ἀναφέρομεν τῶν δογμάτων, οὐκ ἀπ' ἐκείνου καὶ ἦρχθαι ἡγούμενοι αὐτά. συναΐδια γὰρ ἂν τῷ παντὶ οὐρανῷ, καὶ ἐν ἀνθρώποις ταύτα δὴ τ'ἀληθῆ δόγματα εἶναι, κἂν εἴ ἐϛι μὲν ὅτε παρὰ πλείοσιν, ἐϛι δ'ὅτε παρ' ἐλάττοσι κρατῆ. τοῖς γε δὴ ἀπ' ἐννοίων κοινῶν τῶν ὑπὸ θεῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐντεθειμένων, καλῶς τε καὶ εὖ ὁρμωμένοις. ἀλλ' ὅτι τῶν ἐς ἡμᾶς ὀνομαζομένων οὗτος δογμάτων τῶν γε ὀρθῶν ἐξηγετής ἐϛιν ὁ παλαιότατος.* * πλείοσιν, ἢ πεντακισχιλίοις ἱϛορούμενος τῆς ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσι πρεσβύτερος. τὸν γάρ τοι μίνοα τῶν αἰγυπτίων νομοθέτην ἔτι αὖ καὶ τοῦτον πλείοσιν ἢ τρισχιλίοις ἔτε-

sim vivit, et sic semper et in infinitum procedit. Haec Pythagorae potissimum et Platonis dogmata sapientes docuere. Haec aliarum gentium doctores, et nostrorum progenitorum secundum Curetes illos in pietate bene succedentes. Haec Zoroastres, et ipsius asseclae, ad quem nos unum virum antiquissimum hominum memoria talia referimus dogmata, nec tamen rati, ab illo incepisse. Coaeterna enim sunt toti coelo. Et haec vera inter homines dogmata sunt, licet modo apud plures, modo apud pauciores in vigore sint, bene tamen rectèque a sensu communi animis nostris a diis insito, tendentes. At horum nobis dictorum dogmatum rectorum interpres est antiquissimus. Pluribus, quàm quinque millibus annorum Heraclidarum descensus antiquior, ut narrant. Minoem enim Aegyptiorum legislatorem, etiam hunc pluribus, quàm tribus millibus annorum seniorem,

σιν ἱϛορούμενον πρεσβύτερον, οὐ σοφόν τινα φήσομεν, οὐδὲ σπουδαῖον γεγονέναι νομοθέτην. οὐ γάρ ποτ' ἂν οὕτω περὶ ἔργους τὰς τῶν θεῶν ἁγιϛείας, καὶ φαυλάς γε ἐνομοθέτει, εἰ μὴ καὶ τὰ δόγματα αὐτῷ φαυλῶς προσεῖχεν. εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἀπ' ἐκείνου ἱερεῦσι τὰ δόγματα τοῖς γε ζωροαϛρείοις τούτοις παραπλήσιον ἔσχεν, ἀλλ' οὔτοι καὶ παρὰ μηνὸς τοιαῦτα ἐκδέδοσθαι αὐτὰ φήσομεν, ἀλλ' ὕϛερον αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ σοφίαν ἀνευρηκέναι σχολὴν, καὶ ἔπειτα οὐ καὶ τὰς ἁγιϛείας οἵους τε γενομένας διορθώσασθαι. διανέμοντα μὲν μινὸς αὐτοῖς καθεϛηκότα ἄριϛα δ' ἔχοντα, καὶ σωτήριον εὐνονουμένοις, οὐ μέντοι καὶ φαυλοῖς γε χρωμένοις νόμοις, τὸν τῶν πατρίων μὴ ἐῶντα τολμᾶν μηδὲ τὸ σμικρότατον κινεῖν. δόγμασι μὲν διατελεῖν αὐτοὺς σπουδαίοις χρωμένους, ἁγιϛείαις δὲ τοὺς πολλοὺς φαυλαῖς τελεῖν. γεγονέναι μὲν οὖν καὶ ἄλλοις ἄλλους νόμους ἐπιεικεῖς τινας. καὶ εἶναι γε ἐνίους τῶν μὲν ζωροαϛρείων τούτων τοῖς δόγμασιν οὐκ ἀποδούς. οὗτοι μὲν καὶ τῆς ἀκριβείας εἰς ἅπαν γε ἐφικνού-

non sapientem quemdam dicemus, nec probum fuisse legislatorem. Non enim tam superfluos deorum cultus, et malos ordinasset, nisi et mala dogmata secutus fuisset. Nam si et illius sacerdotes dogmata Zoroastricis similia habuere, non tamen dicemus, a Minoe haec esse edita, sed ipsos postea ob philosophiae studium invenisse, et deinceps, non tamen cultus, quales erant, emendasse. Minoem enim ipsis optimum fuisse legislatorem atque salutarem, bene constitutos, et non malis usos legibus haud sinentem patria vel minimo movere modo, dogmatis quidem usos probis permanere, malum verò cultum a populo praestari. Igitur aliis quidem alias quasdam leges aequas esse factas. Et sunt quaedam a Zoroastricis his dogmatis non aliena, haud tamen ad perfectionis apicem pervenientia. Quos inter Indorum et Iberorum oc-

μενα. ἐν οἷς καὶ τούς τε ἰνδῶν
καὶ ἰβήρων τῶν ἑσπερίων γε-
γονέναι, τούτους μέν γε καὶ
ζωροάςρῃ τούτῳ ἰσοχρόνους
σχεδὸν ἐσχήκοτας. ἰβήρων
μὲν οὐδὲ τοῦ νομοθέτου ἔτι
καὶ εἰς ἡμᾶς ὀνομαζομένου,
οὔτε τῶν νόμων μενόντων
αὐτοῖς. ἰνδοῖς δὲ τῶν τε νόμων,
καὶ ἔτι μενόντων πολλῶν, καὶ
τοῦ νομοθέτου διονύσου λεγο-
μένου, ὅς ἰνδῶν κεκρατηκώς
τε, καὶ ἄρξας, ἔπηλυς ταις λέ-
γεται, καὶ νόμοις τισὶν ἐπιει-
κέσι τὸ γένος διακεκοσμηκέ-
ναι. τούτῳ καὶ ὁ ἐκ σεμέλης
πολλῷ ὕςερον γεγονὼς διόνυ-
σος, ἤτοι ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῇ ψυ-
χῇ, ἢ τὸν βίον σφόδρα τιν' ἐ-
ζηλωκώς, ἀςυκωτάτω δὲ τὼ
ἄνδρι ἄμφω, ὅν ἂν περὶ ἡρα-
κλέους τις νομίσειε τοῦτε ἐξ
ἀμφιτρυῶνος καὶ ἀλκμένης,
τοῦ τε πολλῷ τούτου παλαιο-
τέρου γεγονότος τοῦ τυρίου,
ςρατικωτάτω δ' ἂν τούτω τὼ
ἄνδρι, φέρειν δὲ δὴ τὰς περιό-
δους παραπλησίους, καὶ βίους
ἑκάςοτε καὶ πράξεις, καὶ οἴ-
σειν γε ἀεί. γεγονέναι τε οὐ-
δὲν οὐδεπώποτε καινὸν, οὐδὲ
γίνεσθαι, ὃ μὴ καὶ πρότερον
ποτὲ ταυτὸ γεγονέναι τε ἰδέᾳ,
ἃ μήτε καὶ αὖθις ποτὲ ἔςαι.
ἐπειδ' ἀνάγκη μὲν ἀθέου μὲν

cidentalium quosdam fuis-
se aiunt, illis Zoroastri
huic ferè coaevis. Ibe-
rorum verò neque legis-
latore ad nos usque no-
minato, neque legibus ma-
nentibus. Indorum ve-
rò legibus adhuc multis
manentibus, et legislato-
re Baccho vocato, qui
Indorum potitus impe-
rio legibus quibusdam ae-
quis dicitur genus ex-
ornasse. Hunc secutus
est ille ex Semele mul-
tò post Bacchus, quasi
îdem anima esset, aut
videtur maximè imita-
tus. Civilissimi verò am-
bo viri, quem circa Her-
culis tempora illius ex
Amphitryone et Alcme-
ne quis existimaret, et
hunc multò antiquiorem
tyrium, bellicosissimos
verò hos viros similes
fecisse circuitus, vitam
et actiones, et semper
permanere. Nihil qui-
dem unquàm fieri no-
vum, aut factum, quod
non et prius idem sen-
su fuerit, et quod non
rursus futurum sit. Cum
necesse sit, nulla gente

οὐδενὸς

οὐδενὸς ὄντος γε ἔθνους, ἄλλοις δ' ἄλλων γιγνομένων καὶ διαφόρων περὶ τοῦ θείου ἀνθρώποις τῶν δόξων. μίαν μὲν καὶ τὴν αὐτὴν ἀεὶ τὴν κρατίστην εἶναι. τὰς δ' ἄλλας φαυλοτέρας, καὶ τούτων αὖ ἄλλην ἄλλης τῆς κρατίστης ἐγγυτέρω, τὰς δὲ πορρωτέρω καὶ πορρωτάτω δὲ ἐνίας. ἡμεῖς κρατίστη οὔσῃ τῇ κατὰ ζωροάστρην ταύτῃ προτιθέμεθα. ᾗ καὶ ἡ κατά τε πυθαγόραν καὶ πλάτωνα συνενήνεγκται φιλοσοφία, ἀκριβείᾳ τε τῶν ἄλλων πασῶν πλεονεκτοῦσα δοξῶν, καὶ ἅμα πατρίῳ, καὶ ἡμῖν οὔσῃ. ἐν οὖν ταύτῃ μόνῃ δὴ καὶ ἀκραιφνοῦς τῆς μακαριότητος, ὁπόση ἡμῖν δυνατὴ ἐνεῖναι, ἐντυγχάνειν ἀξιοῦμεν, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις, καθ' ὅσον περ ἂν ἑκάστη ταύτης ἀπολείπεται, κατὰ τοσοῦτον καὶ μακαριότητος μὲν τοὺς χρωμένους ἀπολείπεσθαι, ἀθλιότητι δὲ πελάζειν, καὶ ἀθλιωτάτους δὴ τοὺς ταῖς πορρωτάτω ταύτης δόξαις χρωμένους ἀποβαίνειν, ἅτε καὶ ἐν ᾅδει τε δεινῷ τῇ περὶ τῶν μεγίστων ἀμαθίᾳ καλινδουμένους. ἀλλ' εἴποι ἄν τις, ὡς τῶν σοφιστῶν ἔνιοι, οἷς καὶ ἀνθρώπων πάμπολλοι ἕσποντο, μείζω τὰ ἀ-

athea, variis autem hominum variorum de deo opinionibus, ut una semper et eadem fortissima sit, reliquae autem peiores, et ex iis una prae alia fortissimae propior, remotiores verò et remotissimae quaedam. Nos optimam hanc Zoroastricam praeponimus, aut illam, quae secundum Pythagoram et Platonem unà introducta est philosophia, praecisione omnium opinionum optima, quaeque patria et nostra est. In hac igitur sola felicitatem summam, quanta nobis possibilis est, consequi arbitramur. In aliis verò, quantum quaelibet ab ista relinquitur, tantum etiam utentes a felicitate relinquuntur, miseriae autem appropinquant, miserrimi verò remotissimi ab illa eveniunt, tanquàm in misero inferno maximorum inscitia revoluti. At dixerit quis, esse Sophistarùm quosdam, quos plurimi hominum sequuntur, qui maiora dicto audientibus

γαθὰ τοῖς σφίσιν πειθομένοις τῶν ὑφ' ἡμῶν περὶ τὸ ἀνθρωπεῖον γένος ἀποφαινομένων καταγγέλλουσιν. εἴ γε καὶ εἰς εἰλικρινῆ τινα ἥξειν αὐτοὺς ἀθανασίαν διατείνονται, θνητῷ οὐδενὶ οὐκέτι ἐγκαταμιχθησομένην, τῶν ἡμετέρων λόγων οὔποτε παύσεσθαι ἀξιούντων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θνητῇ ἑκάστοτε κοινωνούσας φύσει, ὁπότε δὲ ἑκάστη περίοδος καθέλκοι. ἀλλὰ πρῶτον μὲν καὶ ἀνθρώπων οὐ τοῖς μείζω ὑπισχνουμένοις συμβάλλειν, οὐ μᾶλλον, ἢ τοῖς πιστοτέροις, οἵ γε οὐ φρονοῦντες ἀξιοῦσι. οὐκ οὖν οὐδὲ τῶν λόγων οἱ μείζους ἐλπίδας ὑποτείνοντες πρὸ τῶν πιστοτέρων αἱρετέοι. οὐ γὰρ ἂν λυσιτελοῖ, ἐλπίσι μείζοσι μὲν, κεναῖς δὲ, καὶ ἀνηνύτοις κολουμένοις ψευδέσι τισιν ἐνδιατρίβειν περὶ τῶν μεγίστων, καὶ οὐχ ὑγίεσι δόξαις. κακοδαιμονίας γὰρ τοῦτο δὴ τὸ χείριστον ἐψεῦσθαι περὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν μεγίστων ἀνθρώποις διανοημάτων, καὶ ἕτερα οἴεσθαι, ὧν χρὴ φρονεῖν περὶ αὐτῶν. ἔπειτα οὐδὲ θαυμαστὸν οὐδὲν, εἰ ἄγε ἡμεῖς περὶ τὸ γένος ἀποφαίνομεν τὸ ἀνθρωπεῖον, καὶ μείζω ἅμα

bona, quàm nos circa genus humanum ostendimus, annuntiant. Si et ad veram se venturos immortalitatem collimant, mortali nulli permiscibilem, nobis asserentibus, animas nunquam cessaturas communicare mortali naturae, quoties singula periodus exigit. At primò quidem non hominibus plus pollicentibus credere. aut magis quàm fide dignioribus, sapientes existimant. Adeoque qui maiores sermonum spes protendunt, non pro fide dignioribus eligendi sunt. Neque enim prodest, spei maiori vanae et non implendae falsae immorari circa maximas et non sanas opiniones. Hoc enim infelicitatis pessimum est, esse deceptum circa res divinas, et circa maximas hominibus cogitationes, et alia censere, quàm sapere de his oportet. Dein haud mirum, si ea, quae nos circa genus humanum proferimus, maiora etiam

τῶν ὑπὸ τῶν σοφιστῶν τούτων ἐπαγγελλομένων φανείη σκοποῦσι ὀρθῶς. πρῶτον μὲν γὰρ αὐτοὶ οὐχ ὁλόκληρον τὴν ἀϊδιότητα οὐδ' αἰτίαν, οὔτε ὅλῳ τῷ οὐρανῷ οὔτε τῇ ψυχῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ ἀξιοῦσιν, οὐκ ἐπ' ἀμφότερα, ἀλλ' ἐπὶ θάτερα μόνον τὸ μέλλον φάσκοντες τῇ γενέσει τῶν ὄντων τὴν ἀϊδιότητα ἔσεσθαι. τὸν γάρ τοι οὐρανὸν χρόνῳ τε ἠργμένον ποιοῦσι καὶ ἅμα τοῖς πράγμασιν τοῖς ἀνθρωπείοις συμμετασκευσθήσεσθαι ἀξιοῦσιν, ἵνα πιθανότεροι σγοῦν, οἷς ταῦτα διαγγέλλουσι, φαίνοιντο. τοῦτο μὲν μὴ καθ' ἑαυτὰ τὰ ἂν εἴη πράγματα, ἀλλὰ τῷ ὅλῳ φάσκοντες συμμεταβαλεῖν, τοῦτο δὲ καὶ βραχὺν μέν τινα χρόνον φαυλά. τοῦ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἄπειρον σπουδαῖα τὰ ἔργα τὸν θεὸν ἀποδώσειν ἀξιοῦντες. πιθανότερον γάρ πως τὸ τοιοῦτον, ἢ εἰ ἄπειρον χρόνον τὸν πρότερον φαυλά, ἄπειρον δ' αὖ τὸν μετὰ ταῦτα σπουδαῖα ἔφασκον ἀποδώσειν, ἡμεῖς δ' ἀρτίαν τε καὶ οὐχ ἡμίτομον, οὐδὲ χωλὴν τῇ ψυχῇ τῇ ἀνανθρωπίνῃ τὴν ἀϊδιότητα ἀποφαίνοντες, καὶ μεῖζον τοῦ ταύτῃ ἀποφαίνομεν ἀγαθόν.

illis, quae a Sophistis annunciantur, appareant rectè considerantibus. Primò enim non integram aeternitatem, neque causam toti coelo, neque animae humanae statuunt, dicentes, non ex utraque parte, sed ex alterutra tantum futuram generationi rerum aeternitatem esse. Coelum enim tempore inceptum aiunt, et simul cum rebus humanis transmutatum iri statuunt, ut scilicet fide digniores illis, quibus haec annuntiant, videantur. Hoc quidem, non secundum se fore, sed cum toto mutare dicentes, illud verò, brevi quidem tempore mala, futuri autem deum in infinitum proba opera daturum statuentes. Credibilius enim aliquo modo tale, quàm si infinito tempore prius mala, infinito rursus postea daturum dixissent. Nos verò praesentem, et non dimidiam, néque claudam animae humanae aeternitatem ostendentes, maius illa bonum ostendimus. Clarum enim

δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι ἐπ' ἀμφότερα αὕτη ἡ ἀϊδιότης τῆς ἡμιτόμου ἐκείνης πολὺ μείζων καὶ καλλίων. καὶ τὸ οὕτως ἀΐδιον τοῦ ἐκείνου πολὺ τελεότερον, καὶ κάλλιον ἴσως μὲν οὖν ὑπολάβοι ἄν τις, ὡς τὸ μὲν οἰχόμενον οὐκέτι δή ἐςιν αὐτοῦ αὖθις πειραθῆναι τὸ δὲ μέλλον εἰ οὐδέπω καὶ τοῦτ' ἐςιν, ἀλλ' οὖν διὰ τὸ ἔσεσθαί ποτε, τοῦ οὐκέτι ἐσομένου μᾶλλον γ' ἂν εἴη,, ὥςε καὶ ἄμεινον εἴη ἂν, ἐπὶ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μὲν οἰχομένου μεθίεσθαι ἤδη πρὸς δὲ τὸ ἐσόμενον, ὡς δὴ καὶ μᾶλλον ὄν, ὅλην τετράφθαι. τὴν οὖν ἐπ' ἀμφότερα ταύτην ἀϊδιότητα, μὴ ὄντι μόνῳ τῆς ἐπὶ θάτερον τὸ μέλλον γιγνομένην μείζω, οὔτ' ἂν μείζων τῇ ἀληθείᾳ, οὔτ' ἂν καλλίω εἶναι, ἀλλ' ἡμεῖς....

est, hanc ex utraque parte aeternitatem illa dimidia multò maiorem melioremque esse, et sic infinitum hoc multò perfectius meliusque esse. At fors subiecerit quis pereuntis non amplius esse periculum. Futurum verò si hoc non est, at propter futurum aliquando illo non amplius futuro magis expetendum, ut et melius sit, etiam ad desiderium pereuntis contendere. Ad futurum verò tanquàm magis expetendum, totum converti. Hanc igitur ex utraque parte aeternitatem, soli non existenti illa ex alterutro, neque maiorem reipsa, neque meliorem esse. At nos....

*) Ἐκ τῶν πλουτάρχου συγγραμάτων παρασημειώσεις, τοῦ πλήθονος. ὅτι ζωροάςρην πλούταρχος ἱςορεῖσθαι φησὶ, πεντακισχιλίοις ἔτεσι τῶν τρωϊκῶν πρεσβύτερον γεγονέναι. τοῦτον τρεῖς θεοὺς τριῶν μοιρῶν τῶν ὄντων ἡγεμονικοὺς σεβεῖν διδάξαι. ὠρομάζην, μίθρην, ἀριμάνην. ὠρομάζην μὲν τὸν κράτισον τῆς πρεσβυτάτης καὶ καλλίςης τῶν ὄντων μάλιςα μοίρας αἴτιον, ἀριμάνην τῆς ἐσχάτης, μίθρην δὲ τῆς μέσης. ∾ fol. 115. cod. huius. Falsò hoc scripsere Hermippus, Aristoteles et Hermodorus Platonicus, ex quibus Plutarchus et Pletho hausere. Suidas ait, eum fuisse 500 annis ante bellum Troianum. v. Bailly.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ περὶ ἑνὸς, ἢ περὶ ἰδεῶν.	Platonis ex libro de uno sive de ideis.

A. Οὔτε τὰ ἀνόμοια ὅμοια, οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια.
T. ἓν εἰ μή ἐςιν, οὐδέν ἐςιν.

Ἐκ τοῦ, τίμαιος, ἢ περὶ φύσεως.	Ex libro, Timaeus, seu de natura.

A. Τὸ ἀεὶ καὶ κατὰ ταῦτα ἔχον ἀκινήτως.
T. τὸ καλῶς συςὰν, λύειν ἐθέλειν οὐ καλοῦ.

Ἐκ τοῦ, ὅτι οὐ δυνατὸν τὰς χωρίςας οὐσίας νοεῖν, ὡς ἀβεῤῥόης ὑποτίθεσιν.	Ex libro, possibile non esse, separatas cogitare substantias, ut Averoes supponit.

A. Τῶν συνιόντων εἰς ἓν ὑποκείμενον, ὥσπερ εἶδος.
T. ψευδεῖς ἐξοςρακίζονται δόξαι ὑπὸ τῆς ἐπιςήμης.

†. Sunt brevia excerpta ex Platone. Cum immediatè sequantur, suspicor, etiam Plethonis esse. Reiserus praeteriit.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Πλάτωνος ἐπιτάφιος.	Platonis funebris.

A. Ἔργῳ μὲν ἡμῖν οἵδε ἔχουσι.
T. ἀπολοφυράμενοι ἄπιτε.

†. Est ex dialogo, Menexenus. Occurrit adhuc in cod. 445. cum fine mutilo.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Τοῦ ξενοφῶντος ἀπομνημόνευμα πρὸς σωκράτην τὸν θεῖον.	Xenophontis memorabile ad Socratem divinum.

A. Ἄλλος μέν τις τελευτῶν ὑπὲρ χρημάτων.
T. ὡς νῦν οἱ θεοί.

†. V. ipsius memorabilia edita. Reiserus nec hoc, nec sequentia indicavit.

φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Θεμιςίου. Themistii.

A. Ἄντυγος αἰθερίης ὑπερήμενος εἰς πόθον ἦλθες.

T. νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

†. Est tetrastichon epigramma in se ipsum, quod et apud Bandinium vol. 2. p. 566. occurrit.

Ἐκ τοῦ, πῶς ἡ νοερὰ οὐσία ἑνοῦται τῷ σώματι. Ex libro, quomodo substantia rationalis unitur corpori.

A. Τὰ μιγνύμενα ἀλλοιοῦντα πρὸς ἄλληλα.

T. γίνεται ἓν ἁπλῶς.

φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Στοίχοι τῶν δώδεκα μηνῶν. Versus XII mensium.

A. Ἐγὼ ςρατιγοὺς πρὸς πανοπλίαν ἄγω.

T. σεῦτλα πρὸς ἑςίασιν οὐ ποιεῖν θέλω.

φύλ. ρμη. Fol. 148.

Ἀνδρονίκῳ τῷ καλλίςου νικόλαος ὁ σεκουνδινὸς εὖ πράττειν. Andronico Callisti Nicolaus Secundinus salutem.

A. Πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίςῳ ἀρχιερεῖ.

T. καὶ πράττειν τὰ δυνατά. ἔρρωσο.

Ἐν οὐιτερβίῳ ἐγράφη. Viterbii scriptum.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 2. p. 483. Ibi verò subscriptio est: *ἐν οὐιτερβίῳ ἰουνίου ἄγοντος πέμπτην, ἔτει τῷ ἀπὸ χῦ α͵υ̅ξ̅β.* Est ille Euboicus, et varia latina in graecum transtulit. Reiserus praemisso indice deceptus inscripsit: Andronici Callisti ad Nicolaum Secundinum.

φύλ. ρνα. Fol. 158.

Βησσαρίων καρδινάλις μιχαὴλ τῷ ἀποςολ. Bessarion Cardinalis Michaeli Apostolio.

A. *Ἀφίκεται ὡς ἡμᾶς βραδύτερον.*

T. *ἔποιο τῇ ξυμβούλῃ.*

†. Occurrit adhuc in codd. 57. 77. et apud Bandinium tom. 2. p. 482. Huius epistolae Fabricius non meminit inter eius scripta. Subscriptio est: *ἐν βιτέρβῳ παρὰ τοῖς θερμοῖς λοετροῖς ἐγράφη.* Apud Bandinium additur adhuc: *μαΐου μηνὸς ἐννάτην πρὸς δεκάτην ἄγοντος, ἔτει ἀπὸ χῦ ͵αυξβ. ἐνισαμένου.*

Τοῦ κυριακοῦ. **Cyriaci.**

†. Cyriacus Anconitanus saec. XV, dictus antiquarius, in cuius laudem Carol. Masuppini carmen elegiacum composuit, quod in Cyriaci itinerario edito 1743 extat. In sequenti scripto testimonium eius adfertur de dictis libro de bello troiano, quod cum a Fabricio non memoretur, nec longum sit, exscriptum latinè reddam, ex eo potissimum, quod suspicer, etiam Plethonis esse. Coaevi enim erant. Nec fallor. Nam in Mingarelli catalogo p. 488. Plethoni inscribitur.

Ὅτι ὀδίτης κρὴς πρῶτος τὸν τρωϊκὸν πόλεμον συνέγραψεν.

Ὅτι ἐπὶ νέρωνος εὑρέθη ἐν κρήτῃ a) γεωργοῦ τινος σκάπτοντος ὑπὸ γῆν κεκρυμμένη b) μολιβδίνη λάρναξ, συγγραφὴν ἔχουσα τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου c) Φοινικείοις γράμμασιν συγγεγραμένην ὑπὸ δίκτυος ἢ ὀδεΐτου, τοῦ ἐπὶ ἴλιον καὶ αὐτοῦ ἰδομενεῖ συστρατευομένου, ἢ καὶ μεθερμηνευθεῖσα ἐκ τῶν Φοινικείων γραμμάτων εἰς ἰταλικὴν συγγρα-

Quod Otites Cretensis primus bellum troianum conscripserit.

Imperante Nerone inventa est in Creta, fodiente quodam agricola, sub terra abscondita plumbea urna continens descriptionem belli troiani literis phoeniciis exaratam, auctore Dictye seu Odeïto, qui et ipse cum Idomeneo contra Troiam pugnavit, quae et ex literis phoeniciis in linguam latinam

φὴν εὑρίσκεται νῦν παρ' ἰταλοῖς. οὕτως ἀπήγγειλεν ἡμῖν κυριακὸς, ὁ ἐξ ἀγκῶνος, φάμενος καὶ αὐτὸς ἔχειν [d]) τὴν βίβλον. ἔφη δ' αὐτὸς κυριακὸς δηλοῦν τὴν συγγραφὴν, ὡς ἐν κρήτῃ ἐπιδεδημικόσι τοῖς ἀτρείδαις παρὰ ἰδομενέα ἐπὶ διαλύσει ἐνίων πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητημάτων, ἀγγελθῆναι τὴν τῆς ἑλένης ἁρπαγὴν, καὶ δὴ βουλεύσασθαι εὐθὺς μετὰ ἰδομενέως, μετελθεῖν τὸ ἀδίκημα, ἐπ' ἴλιον ϛρατεύσαντας. παρασκευάζεσθαι μὲν οὖν ἐννέα ἔτη, δεκάτῳ δὲ ἐπιπεπλευκότας τοῖς τρωσὶ, καὶ μείναντας ἓν μόνον ἔτος, ἑλεῖν τὸ ἴλιον. ἑλεῖν δὲ ὧδε. ὡς μένουσιν αὐτοῦ ἐν τῇ τρωάδι τοῖς ἕλλησιν οὐ προυχώρει τὸ πρᾶγμα, τοὺς μὲν μεταϛρατοπεδεύσασθαι, ἐπὶ χερροννήσου, ἐς δ' ἴλιον πρέσβεις πέμψαι, ὧν καὶ ὀδυσσεὺς ἦν, τῷ μὲν λόγῳ, συμβησομένους τί περὶ ὧν ἐκάλουν, τῷ δ' ἔργῳ τὰ τῶν τρώων πράγματα κατασκεψομένους, διδόντας καὶ ἀνάθεμα τῇ ἀθηνᾷ τῇ ἰλιάδι, ἵππον ξύλινον, ὃν κατασκευάσαντες οἱ ἕλληνες αὐτοῦ ἔλιπον ἐν τῇ τρωάδι, δόξαν παρέχοντες τοῖς τρωσὶν ὡς

translata apud Italos nunc reperitur. Sic nobis annunciavit Cyriacus Anconitanus, affirmans, sibi quoque esse hunc librum. Aiebat autem Cyriacus, hoc scriptum declarare, quod Atridis in Cretam ad Idomeneum peregrinantibus, ut quaedam inter se dubia solverent, Helenae raptum esse nunciatum, et statim consultasse cum Idomeneo ad ulciscendam hanc iniuriam. In apparatu igitur novem effluxisse annos, decimo autem contra Troianos navigasse, et unum moratos annum Ilium cepisse, et quidem tali modo. Cum manentibus Troiae Graecis res non processissent, in Chersonesum reduces legatos Ilium misisse, quorum unus Ulysses erat, specie quidem ad paciscendum, reipsa veró, ut Troianorum res explorarent, dato etiam Minervae Troianae dono equi lignei, quem Graeci confectum Troia reliquerunt, opinionem praebentes Troianis, in Graeciam iam renavigasse. Legatos explorata

δὴ

δὴ ἐν ἑλλάδα ἤδη ἀποπλέοντες. κατασκοπήσαντας δὲ τοὺς πρέσβεις τῆς μὲν φυλακῆς ἠμεληκότας τοὺς τρῶας, πρὸς δ' εὐωχίας, καὶ πότους τετραμμένους, σημῆναι τοῖς ἕλλησι μένουσιν ἐν χερρονήσῳ. τοὺς δὲ νύκτωρ οὐ προσδεχομένοις τοῖς τρωσὶν ἐπιθεμένους, οὕτω τὴν πόλιν ἔχειν. μεμνῆσθαι μὲν τὴν συγγραφὴν καὶ παλαμήδους ὡς ἀδίκως ἀποθανόντος, καὶ πενθεσιλείας τῆς ἀμαζόνος ἐπὶ συμμαχίᾳ ἡκούσης τοῖς τρωσί. καὶ ὡς ἕκτορι ἐξιόντι πρὸς αὐτὴν, ὡς ἀπαντησομένῳ μετ' ὀλίγων, ἐνεδρεύσειέ τε πρὸς τῷ ποτάμῳ ἀχιλλεὺς, καὶ κτείνειεν ἐπιπεσών, μετὰ δὲ καὶ πενθεσιλείαν κτείνειε μεμαχημένος. συχνοὺς δὴ ἑλλήνων καὶ αὐτὴν ἀποκτονῆαν τοῖς τόξοις. μεμνῆσθαι δὲ καὶ μέμνονος, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῖς τρωσὶν ἐκ τῆς ἕω ἐπὶ συμμαχίᾳ ἥκοντος.

Troianae custodiae negligentia, et viso, Troianos ad epulas et potus conversos esse, Graecis in Chersoneso manentibus hoc significasse. Hos verò noctu Troianos id non exspectantes adortos, sic urbem cepisse. Scriptum hoc memorare, etiam Palamedem iniustè necatum, et Penthesiliam Amazonem auxilio venisse, Hectoremque ad ipsam cum paucis egressum, ab Achille ad fluvium insidiis petitum, et ab illo occisum, postea et Penthesiliam pugnâ necatam, multis etiam Graecorum ab ipsa occisis. Meminisse quoque Memnonis, quod et ipse Troianis ex oriente auxilio venerit.

a. Apud Fabric. tom. 1. p. 32. in terrae motu.
b. κασσιτερίνῳ κιβωτίῳ.
c. non lingua, sed literis Phoeniciis.
d. latinum. Lascaris enim iam ante 300 annos negavit, Dictyn amplius reperiri apud Graecos.

φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Τοῦ Πλήθωνος. Plethonis.

†. Sunt excerpta ex Strabone.

Prima occurrunt tom. 2. p. 690. edit. Amstel. diversitates sunt: *καὶ τῶν οἰταίων ὀρῶν.*

p. 691 *Ἐν τῷ ἀχιλόῳ. — Οἰνιαία. μέσον που τῆς. — Ἀμβραχία. — Πλευρῶν αἱ μέγισαι. — Καὶ περὶ καλυδῶνα. — Περὶ πλευρῶνα καὶ μέχρι λοκρῶν, καὶ τῆς οἰταίας.*

p. 692 *Ἐθνῶν, τραχυτέραν τε οὖσαν, καὶ λυπροτέραν τῆς ἑτέρας. — Βωμιέων — δύσιν — κατὰ μεσεμβρίαν.*

p. 705. B. *Κυνία. ἡ μεταξὺ ἀχελόου. καὶ εὐήνου λίμνη μεγίση κυνία, τὸ δὲ μετ' εὐήνου εὐθὺς ὅρος παράλιον, χαλκίς.*

p. 708. C. *Ὅτι ὁ ἴκαρος ὁ πενελόπης πατὴρ τυνδάρεω τοῦ ἑλένης πατρὸς ἀδελφὸς ἦν. καὶ ἄμφω λακεδαίμονος ἐκπεσόντες μοῖραν τινα ἀκαρνανίας κατέσχον, εἶτα τυνδάρεω ἐς λακεδαίμονα κατελθόντος, ὁ ἴκαρος ἐν ἀκαρνανίᾳ κατέμεινεν.*

p. 704. *Ὅτι ἀμφιτρύων ἐπισρατεύσας ταῖς ἐχινᾶσι νήσοις ὑπὸ τελεβοῶν κατεχομέναις, λησῶν ἀνθρώπων. καὶ κρατήσας, κέφαλον ἀθηναῖον φυγάδα, ἑαυτῷ ἑπόμενον τῶν νήσων τούτων κύριον κατέσησεν*

p. 712. Epigramma in Eleorum foro, ut in editione.

— D. *Ὅτι καὶ ἕτεροι αἰολεῖς ἐκ θετταλίας οἱ βοιωτοῖς συναπάραντες ἐν αἰτωλίᾳ τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖ αἰτωλοῖς ὕσερον συνῴκησαν.*

— — *Ὅτι ἐν θέρμοις τῆς αἰτωλίας πάτριον ἦν αἰτωλοῖς τὰς ἀρχεραισίας ποιεῖσθαι.* Quod in Strabone non inveni.

p. 692. B. *Ὅτι τὸ τῆς πλευρῶνος τῆς αἰτωλίας ὑποκείμενον ὅρος κούριον.*

p. 730. B. *Ὅτι καὶ ἕτερος ῥαδάμανθυς ὁμώνυμος τῷ τοῦ μίνω ἀδελφῷ ἐν κρήτῃ γέγονεν ἐν τοῖς παλαιοτάτοις ἑλλήνων καὶ δικαιοτάτοις, νομοθέτης καὶ οὗτος κρητῶν, τά τε προςάγματα, ὡς ἐκ Διὸς ἐκφέρων, οὗ κατὰ ζῆλον καὶ μίνως ἐνομοθέτησεν.*

p. 716 etc. Ὅτι κούρητες μάλιστα μὲν ἐν κρήτῃ ὠνομάσθησαν, κούρητα τ᾽ὄνομα ἀρχηγέτην λεγόμενον ἐσχηκέναι, μετὰ δὲ καὶ ἐν εὐβοίᾳ. ἀλλ᾽ οὗτοι μὲν ἀμφότεροι, ἱεροί τε ὁμοῦ, καὶ ἔνοπλοι, καὶ αὐλητικοὶ, καὶ τυμπανισαὶ, καὶ ὀρχησθαί. ἄλλως δὲ κούρητες ὠνομάζοντο, καὶ οἱ ἐν αἰτωλίᾳ πρὸ μὲν αἰτώλου, καὶ πᾶν τὸ ἔθνος. μετὰ δὲ αἴτωλον οἱ περὶ πλευρῶνα τε καὶ τὴν ἐπίκτητον.

Tom. I. p. 352. Ὅτι εὐάνδρου τοῦ ἀρκάδος τοῦ ἐν ἰταλίᾳ παρὰ ποταμὸν τίβεριν οἰκήσαντος παῖς ἦν πάλλας.

Tom. II. p. 1189. Ὅτι καρχηδόνα ἀπώκισε γυνὴ τυρίᾳ, ἔλισσα τοὔνομα διδὼ ἔτι ἐπικαλουμένη ἔτει πρὸ τῶν τρωικῶν πεντεκόσῳ ἐωνημένη τὸν τῆς ἀκροπόλεως ὅρον παρὰ ἰάρβα βασιλέως νουμηδείας πρὸς μέτρον βύρσης βοὸς, ἀφ᾽ οὗ καὶ βῦρσα αὕτη ἡ ἀκρόβολις ἐκλήθη, ἂν τὸ πρῶτον καρχηδόνιοι οἰκήσαντες, ὕστερον κρατοῦντες τῶν προσχώρων, καὶ τὸν ἄλλον τοῦ ἄσεος ὅρον προσπεριεβάλλοντο. ἐπεσράτευσε δὴ τῇ καρχηδόνι πρῶτος ῥωμαίων ῥηγοῦλος ὕπατος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐνίκησε τοὺς καρχηδονίων σρατηγοὺς, ἔπειτα ἐπιδημοῦντα τῇ πόλει ξάνθιππον λάκωνα, ὅν ἀπορίᾳ οἰκείων χρησῶν σρατηγῶν ἔτυχον μεταπεμψάμενος. τοῦτον σρατηγὸν καρχηδόνιοι σησάμενοι, ῥωμαίους τε οὗτοι νικῶσι, καὶ ῥηγοῦλον ὕπατον αἱροῦσιν, ἀλλὰ ξάνθιππον μὲν φθονήσαντες τῆς δόξης ἀπομεμπόμενοι κατεπόντωσαν. ῥηγοῦλον δὲ πέμψαντες πρεσβεύτην ἐς ῥώμην, ἐπειδὴ ἐπανῆκε, καὶ ἔγνωσαν καρχηδόνιοι συμβουλεύσαντα ῥωμαίοις ἐχέσθαι τοῦ πολέμου καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀπέκτειναν. πολούμενοι δ᾽ὑπὸ ῥωμαίων τελευτῶντες ἐσπείσαντο, ῥωμαίοις ἐκσάντες σικελίας, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐπολέμουν.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Tom. I. p. 330. Ἀπὸ ῥώμης κτίσεως ἄχρι τῆς σεβάσου καίσαρος μοναρχίας ἔτη ψκα. Αἰνειὰν μὲν ἀσκά-

νιος διαδέχεται παῖς, οἴκοθεν ἑπόμενος τῷ πατρί. ἀσκάνιον δὲ σιλούιος ἀδελφὸς, ἐκ λαουινίας γεγονὼς αἰνείᾳ τῆς λατίνου. σιλούιον δὲ αἰνείας, αἰνείαν δὲ λατῖνος, λατῖνον δὲ πάστης. πάστην δὲ τιβερῖνος. τιβερῖνον ἀμούλιος. ἀμούλιον δὲ ἀουεντῖνος. ἀουεντῖνον δὲ νουμίτωρ, καὶ ἀμούλιος υἱωνοί, οὗ νουμίτωρος θυγατριδοῖ γίνονται ῥωμῦλος τε καὶ ῥῶμος, οἱ τῆς ῥώμης κτισταί. V. continuat. in cod. 48.

Tom. I. p. 584 Καρχηδών τε καὶ κόρινθος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ῥωμαίοις κατεσκάφησαν. ἡ μὲν διὰ σκηπίωνος, τοῦ δευτέρου ἀφρικανοῦ, ὃς τὰ τελευταῖα καρχηδονίους ἀποστάντας ῥωμαίων κατεστρέψατο, ἡ δὲ διὰ μουμίου, ὃς ἀχαίους ἡγουμένους ἑλλήνων, καὶ ἀποστάντας καὶ τούτους ῥωμαίων κατεδουλώσατο, κατεσκάφησαν δ' ἄμφω χϛ. ἔτει ἀπὸ ῥώμης κτίσεως.

Tom. 2. p. 784. Ἀρσάκης πρῶτος σκύθης, πάρθους μακεδόνων ἀποστήσας, ἐκράτησέ τε καὶ τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλιπεν ἀχρὶς ἀρταβάνου. ἀρταβάνῳ δὲ ἀρταξέρξης πέρσης ἐπαναστὰς, ἐκράτησε δέ τε καὶ συλλαβὼν ἀπέκτεινε. καὶ οὕτως ἐς πέρσας αὖθις ἡ βασιλεία περιῆλθεν. ἐπ' ἀλεξάνδρου τοῦ μαμαίας αὐτοκράτορος. ὕστερον μέντοι καθαιροῦνται αὖθις παρ' ἀράβων, νόμοις ἤδη τοῖς μωαμέθου κεχρημένων, εἶθ' οἱ ταύτῃ ἄραβες ὑπὸ τούρκων. ταγκρολίγκιψ γὰρ τούρκων ἡγεμὼν ἐπαναστὰς μωαμέτῃ τῷ ἰσμαηλίτου, τῶν ταύτῃ ἀράβων ἄρχοντι, κρατεῖ τε καὶ καταδουλοῦται σουλτὰν κληθεὶς ἐπὶ βασιλείου ῥωμανοῦ ῥωμαίων αὐτοκράτορος. τοῦρκοι δὲ ἀρθέντες ἐπὶ μέγα, ὡς καὶ τῆς ῥωμαίων ἐν ἀσίᾳ ἐπικρατείας ἄρξαι, ὕστερον ὑπὸ σκυθῶν ἐξελαύνονται μὲν τῆς ἀνωτέρω ἀσίας, ἧς ἐκεῖνοι ἦρξαν τε, καὶ κρατοῦσιν εἰσέτι καὶ νῦν. οἳ δ' ἐς τὴν ἐν τῇ κάτω ἀσίᾳ περιλελειμμένην σφίσιν μοῖραν συνεσταλμένοι, ἀπό τε ταύτης ὁρμώμενοι ῥωμαίους, καὶ τὴν λοιπὴν ἤδη ἐν τῇ ἀσίᾳ καὶ εὐρώπῃ ἐπικράτειαν ἀφείλοντο.

Μωαμήτην τῶν ἀράβων νομοθέτην ἐκράτησαν δὲ καὶ τῆς ἀφρικῆς ἄραβες ἐπὶ λεοντίου ῥωμαίων αὐτοκράτορος.

Ὅτι κατὰ πολυχρονίου ἀλέξανδρον τὸν μέγαν διαδέχεται κατὰ τὴν ἀσίαν ἀντίγονος. ὃν δὲ δημήτριος υἱὸς, ὃν σέλευκος ὁ νικάνωρ. ὃν ἀντίοχος υἱὸς ὁ σωτήρ. ὃν ἀντίοχος ὁ θεός. ὃν σέλευκος ὁ καλλίνικος, ὃν σέλευκος ὁ κεραυνός. ὃν ἀντίοχος ὁ μέγας.

Φύλ. ρνε.

Ἐξ ἱστοριῶν.

Ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν μνημονευομένων μεγάλων βασιλειῶν πρώτη ἡ τῶν ἀσσυρίων ἐστί. μετὰ δὲ ταύτην ἡ τῶν μήδων δευτέρα ἐγένετο καθελόντων ταύτην τῶν ἀσσυρίων ἀρχήν. αὐτὴν δ' αὖ τὴν τῶν μήδων οὐκ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διαρκέσασαν, ἡ τῶν περσῶν διεδέξατο, κύρου τοῦ καμβύσου ἀστυάγη τὸν ἑαυτοῦ πρὸς μητρὸς καθελόντος πάππον. οὗ δὴ πέρσου ὄντος ἀπὸ πατρὸς καὶ τὴν βασιλείαν οὕτω τὴν ἀρχὴν ἐσχηκότος, καὶ ἔπειτα ταύτην ἐπὶ μεῖζον αὐξήσαντος διεδέξατο μὲν καμβύσης ὁ τούτου, τήν γε τοιαύτην βασιλείαν αὐτοῦ τελευτήσαντος. ἔπειτα δὲ καὶ ἐς ἄλλους κατὰ διαδοχὴν ἡ τοιαύτη βασιλεία μετέβη, οὐκ ἐν ὀλίγοις διαρκέσασα, πρότε ἀπὸ τῆς τῶν ἀσσυρίων γενομένη μεχρὶ καὶ τρίτου δαρείου

Fol. 155.

Ex historiis.

Magnorum imperiorum nobis cognitorum primum est Assyrium, cui successit secundum Medorum, principatum Assyriorum evertentium. Et hoc non multis permanens annis, illud Persarum excepit, Cyro Cambysis filio, Astyagem maternum suum avum è medio tollente, cuius genere paterno Persae filius Cambyses imperium suscepit magis auctum post ipsius mortem. Postea tale imperium ad alios delatum per successionem, et non paucis annis permansit, ab Assyriis usque ad Darium III ultimum Persarum regem. Quo occiso

τοῦ τελευταίου περσῶν βασιλεύσαντος ὃν καθελὼν ὁ μακεδὼν ἀλέξανδρος, ἐς μακεδόνας ἐκ περσῶν συνέστησε τὴν ἀρχήν. τετάρτη δὲ καὶ αὕτη ἡ τῶν μακεδόνων τῶν μεγάλων ἐγεγόνει βασιλείων. ταύτην οὖν πέμπτης ἡ τῶν ῥωμαίων διεδέξατο, διαιρεθεῖσαν μὲν μετὰ τὴν τελευτὴν ἀλεξάνδρου εἰς διαφόρους τῶν ὑπ' αὐτοῦ μακεδόνων ἀρχάς. χρόνοις δὲ ὕστερον πᾶσαν ὑφ' ἑαυτοῖς τῶν ῥωμαίων ποιησαμένων, ἥδε τῶν ῥωμαίων ἀρχὴ διῳκεῖτο μὲν ἄνωθεν ὑπὸ βασιλέων μεχρὶ ταρκύνου. ἐξ ἐκείνου δὲ μεχρὶ αὐγούστου καίσαρος ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ στάσεων ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ γενομένων. πρῶτος δὲ αὔγουστος καίσαρ τὴν μοναρχίαν ἐκτήσατο, τὸν ἀντώνιον καθελὼν, μηδενὸς ἔτι λοιπὸν τὸ παράπαν ἀνθισταμένου, καὶ οὕτως ἐς μοναρχίαν τὰ τῶν ῥωμαίων κατέστη πράγματα. τὴν δὲ μὴν ὅμως εἰλικρινεστάτην μοναρχίαν κονσταντῖνος ὁ μέγας πρῶτος περιεποιήσατο, λιπὼν μὲν τὴν ῥωμαίων εἰς δὲ τὸ βυζάντιον ἐλθὼν, καὶ πόλιν βασίλειον ἑαυτῷ οἰκοδομησάμενος. πολλοῖς δὲ ὕστερον ἔτεσιν, ἀφελόντες ἄραβες αἴ-

Alexander Macedo a Persis ad Macedones imperium transtulit et hoc Macedonum quartum erat imperium magnum, cui quintum successit Romanorum, diviso post Alexandri mortem in varios Macedonum principatus. Tempore autem posteriore, Romanis totum subigentibus, Romanorum imperium ab initio sub regibus usque ad Tarquinium erat. Ab illo autem tempore usque ad Augustum Caesarem sub senatu, seditionibus hinc inde factis. Primus vero Augnstus Caesar monarchiam obtinuit, Antonio è medio sublato, et nullo amplius adversario superstite. Et sic Romanorum res in monarchiam coaluit. Verissimam autem monarchiam Constantinus M. acquisivit, relicta quidem Roma, Byzantium verò delatus, et urbem regiam sibi aedificans. Multis autem annis post Arabes Aegypto Syria-

γυπτον καὶ συρίαν ῥωμαίους οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν περσῶν καθελόντες ἀρχὴν καὶ ὑφ' ἑαυτοῖς αὐτοὺς ποιησάμεμενοι, μείζω τὴν τῶν ῥωμαίων τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν κατεστήσαντο. τούτους δ' αὖ τοῦρκοι καθηρέθησαν καὶ νῦν σκύθαι τὴν μεγίστην ἔχουσι τῶν κατα τὴν οἰκουμένην ἀρχῶν, τελευτῶντες ἐν τοῖς πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα μέρεσιν.

que subacta, non solum Romanorum, sed et Persarum sustulere imperium, illoque potiti, maiorem Romanis principatum effecere. Hos Turcae propulsarunt, et nunc Scythae maximum in orbe imperium obtinent, in orientalibus desinentes partibus.

Φύλ. ρνϛ. — Fol. 156.

Λιβανίου ἐπιςολαί. — Libanii epistolae.

1. 'Ακούω παῖδα γεωργόν.
2. 'Ονωράτῳ. Νῦν μοὶ τοὺς μεγάλους.
3. Νοταρίῳ. Οἱ λόγοι τὴν φύσιν.
4. Βασιλείου Λιβανίῳ. Τὸ μὴ συνεχῶς.
5. Βασιλείῳ. Καλὸν, ὅτι σοι.
6. Λιβανίῳ. Δεχομένοις μὲν ἡμῖν.
7. Βασιλείῳ. Οἱ ταῦτα γλώττης.
8. Λιβανίῳ. Λέλυταί σοι τὸ.
9. Βασιλείῳ. Πᾶς μὲν ἐπίσκοπος.
10. Λιβανίῳ. Εἰ τὸ κερδαίνειν.
11. Βασιλείῳ. Διὰ χρόνου πρὸς ἡμᾶς.

†. Mutuae Libanii et Basilii epistolae XXVI numerantur in edit. Amstel. 1738. f.

Φύλ. ρνη. — Fol. 158.

Πλουτάρχου περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων παίδων ἀγωγῆς. — Plutarchi de puerorum institutione.

A. Τίς ἂν ἔχοι εἰπεῖν περὶ τῆς.
T. ἀνθρωπίνῃ φύσει καθίστηκεν.

†. V. ipsius opera.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

Πλούταρχος περὶ κικέρωνος. — Plutarchus de Cicerone.

A. Πολλῶν δὲ Φοιτώντων ἀνδρῶν.

T. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν παθῶν συμμεθέξων.

†. Videtur esse **Plethonis** excerptum ex Plutarcho. Haec autem de illo sentit:

Τὸ Φρόνημα τι μικρὸς ὢν, καὶ ταπεινὸς ὑπὸ τῆς συμΦορᾶς γεγονὼς, καὶ συνεςαλμένος, ὡς οὐκ ἄν τις ἄνδρα παιδείᾳ συμβεβιωκότα τοσαύτῃ προσεδόκησε. Καί τοι πολλάκις αὐτὸς ἠξίου τοὺς Φίλους, μὴ ῥήτορα καλεῖν, ἀλλὰ Φιλόσοφον. ΦιλοσοΦίαν γὰρ, ὡς ἔργον ᾑρῆσθαι. ῥητορικὴν δὲ ὀργάνῳ χρῆσθαι πολιτευόμενος ἐπὶ τὰς χρείας.

Prudentia parvus et in calamitate humilis atque compressus adeo, ut nullus virum tanta eruditione instructum expectaret. Quin et saepe amicos rogavit suos, ne rhetorem se, sed philosophum appellarent. Philosophiam enim se, tanquam opus, elegisse, rhetorica verò, tanquam instrumento, in necessitatibus politicis uti.

Φύλ. ροα, Fol. 171.

Πλήθωνος προσΦώνημα πρὸς τὸν κυρ. δημήτριον τὸν πορΦυρογέννητον. — Plethonis allocutio ad dom. Demetrium Porphyrogenetam.

A. Οὐκ ἦν παραπλήσια, ὦ θειότατε.

T. Ἵνα δὴ καὶ τὸν θεὸν ἵλεων ἐν πᾶσιν ἔχοις.

†. Apud Fabricium **vol.** X. p. 745. memoratur allocutio, et Mediolani in Ambrosiana asservata dicitur. **Pag.** 748. epistola ad Demetrium Porphyrog. in bibl. Augustana, quasi scripta diversa forent. Est verò unum idemque, ut ex initio iam constat.

Φύλ.

Φύλ. ροβ. Fol. 172.

Νεκρικοὶ διάλογοι. Dialogi mortuorum.

1. Diogenis et Pollucis.
2. Pluto, seu contra Menippum.
3. Menippus et Trophonius.
4. Mercurius et Charon.
5. Pluto et Mercurius.
6. Terpsion et Pluto.
7. Xenophantes et Callidemodus.
8. Cnemon et Damnippus.
9. Simylus et Polystratus.
10. Charon et Mercurius.
11. Crates et Diogenes.
12. Alexander et Hannibal.
13. Alexander et Diogenes.
14. Alexander et Philippus.
15. Achilles et Antilochus.
16. Diogenes et Hercules.
17. Menippus et Tantalus.
18. Mercurius et Menippus.
19. Aeacus et Protesilaus.
20. Aeacus et Menippus.
21. Menippus et Cerberus.
22. Charon et Menippus.
23. Pluto et Protesilaus.
24. Diogenes et Mausolus.
25. Nireus, Thersites et Menippus.
26 Menippus et Chiron.
27. Antisthenes, Crates et Diogenes.
28. Menippus et Tiresias.
29. Aiax et Agamemnon.
30. Minos, Mercurius et Sostratus.
†. Sunt Luciani.

φύλ. οβ. Fol. 202.

Λουκιανοῦ μένιππος, ἢ νεκυομαντεία. — Luciani Menippus, seu oraculum mortuorum.

A. Χαῖρε μέλαθρον προπυλάθ' ἑστίας.

T. ὅπως ἐν λεβαδείᾳ γίνομαι.

†. Est cum decreto.

φύλ. σι. Fol. 210.

Περὶ τῶν διψάδων. — De dipsadis.

A. Τῆς λιβύης τὰ νότια ψάμμος.

T. κόρος οὐδεὶς τῶν καλῶν.

φύλ. σιβ. Fol. 212.

Θεῶν ἐκκλησιά. λόγ. β̄. — Deorum Concilium. Serm. II.

A. Μηκέτι τονθορύζετε, ὦ θεοί.

T. ὡς μὴ πλεῖον ἂν γίγνηται.

φύλ. σιδ. Fol. 214.

Ψήφισμα ἀγαθῇ τύχῃ. λόγ. γ̄. — Decretum bona fortuna. Serm. III.

A. Ἐκκλησίας ἐνόμου ἀγομένης.

T. θεόν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν.

†. Sunt haec omnia Luciani. Subiicitur explicatio signorum Evangelistarum, leonis, hominis, aquilae et vaccae.

φύλ. σιε. Fol. 215.

Ἀληθοῦς ἱστορίας λόγος β̄. τοῦ λουκιανοῦ. — Verae historiae sermo alter Luciani.

A. Τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μηκέτι.

T. ἐν τοῖς ἑξῆς βιβλίοις διηγήσομαι.

φύλ. σκδ. Fol. 224.

Τίμων, ἢ μισάντρωπος. — Timon sive misanthropus.

A. Ὦ ζεῦ φίλιε καὶ ξένιε.
T. οὐδὲ ἄνευ τραυμάτων.

†. Est quoque Luciani.

φύλ. σλβ. Fol. 232.

Ὀκτὼ εἰσὶ κεφάλαια σὺν ἄλλοις δυσὶν ἀποδεικνύντα, ὡς ὁ χς ἐστιν υἱὸς θεοῦ, καὶ θεος ἀναντιῤῥήτως, καὶ ἀναμφιβόλως, καὶ ἄλλως ἀδύνατον.

Octo esse capita cum duobus aliis, quod Christus sit filius Dei. et Deus manifestè et indubitanter, et aliter impossibile.

A. Πρῶτον, ὃ τεσσάρων μεγίστων ἀξιωμάτων.
T. ἄριστε μοι, καὶ φιλολογώτατε.

φύλ. σλε. Fol. 235.

Λιβανίου. Libanii.

†. Sunt ipsius declamationes.

1. Ad Achillem Patrocli oratio cum argumento, protheoria et oratione.
Inc. ὤμην ὦ ἀχιλλεῦ. Des. ἐκκλίνων τὸν θόρυβον.

2. Legatio Menelai ad Troianos pro Helena.
Inc. Εἰ μὲν ἐβούλετο. Des. ἑτέρων ἀναγκαζόντων.

3. Legatio Ulyssis ad Troianos pro Helena.
Inc Ὤιμην, ὦ τρῶες. Des. εἰ τοῦτο ὑμῖν ἀρέσκει.

Ad latus breves narrationes ex Plutarcho, ut videtur, excerptae.

1. De solutione tyrannidum per Lacedaemonios.
2. De Cnidiis Cercyreorum pueros liberantibus.
3. De Locris colonia in Evanthe etc.
4. De Charicrate Cercyram occupante.
5. De Corinthiis ad Salamina opitulantibus.
6. De Herodoto Aristophanis Boeoti.
7. De Eretriensibus Lysaniae Maloti.
8. De amore.
9. De Aegeo. Fors etiam Plethonis sunt.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Ἐπιϛολαὶ Ἰουλιανοῦ. Epistolae Juliani.

1. Μαξίμῳ φιλοσόφῳ. Ἀλέξανδρον μὲν τόν.

2. Τῷ αὐτῷ. Ὁ μὲν μῦθος ποιεῖ.

Φύλ. σοα. Fol. 271.

De Cyro.

A. Καὶ ὁ μὲν πατὴρ, καὶ ἡ μητήρ.

T. μαρτυροῦντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

Φύλ. σπ. Fol. 280.

1. Septem miracula mundi.

2. Quis evangelia scripserit, ubi, et qua lingua et quando, cum eorum signis.

Φύλ. σπα. Fol. 281.

Θεοφράϛου χαρακτῆρες. Theophrasti characteres.

A. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις.

T. δεινὸς δὲ τοῖς θεοῖς μὴ ἐπεύχεσθαι.

Τέλος τῶν τοῦ θεοφράϛου χαρακτήρων.

†. Hic non nisi cap. XV. numerantur, quorum I. περὶ εἰρωνίας. et XV. περὶ αὐθαδίας est. Sunt aliàs cap. XXX. in editione Bodoniana. Sequitur scholium in Theophrasti characteres: Ἀλλ' ὅτι, ὦ θεόφραϛε, χαλεπὸν, καθαροὺς τῶν τοιούτων ἰδεῖν ἐν τῷ βίῳ, καὶ τῆς ἐν τούτοις κακίας ὅλως ἀφεϛηκότας. Εἰ μὴ γὰρ τὰ πάντα δοκοίη τις εἶναι κακὸς, τοῖς γοῦν πλείοσι τοῦ χοροῦ τῶν ἀρίϛων ἐξέωϛαι. ἢ τοίνυν σοι πειθομένους ἡμᾶς τὰς ἁπάντων ὄψεις φυλάττεσθαι δεῖ, ἢ κοινωνοῦντας καὶ λόγων, καὶ πράξεων τὴν ἑκάϛου γνώμην μιμεῖσθαι. ἀλλ' οὕτω μὲν κακίας ἑσμὸς, καὶ ἀρετῆς ἀλλοτρίωσις ἕπεται. ἐκείνους δὴ ἡ μισανθρωπία, καὶ τὸ τοῦ τίμωνος ἔγκλημα. ταύτῃ τοι καὶ χαλεπὸν ἑλέσθαι τὸ κρεῖττον, καὶ δεινὸς ἑκατέρωθεν ὄλισθος.

At, ô Theophraste, difficile visu est, a talibus in vita puros, et ab horum malitia omninò alienos.

Si enim quis non in omnibus videatur malus, at pluribus ab optimorum choro seclusus est. Aut igitur tibi obedientes nos omnium conspectus fugere necesse est, aut communicatione sermonum et operum cuiuslibet sententiam imitari. At sic malitiae multitudo, et a virtute alienatio sequitur, illos verò misanthropia et Timonis accusatio. At sic difficilis est melioris electio, et gravis ex alterutra parte lapsus.

φύλ. σϟα. Fol. 291.

Πλάτωνος μένων, ἢ περὶ ἀρετῆς.

Platonis Menon, sive de virtute.

A. Ἔχεις μοι εἰπεῖν. ἆρα διδακτόν ἐςιν.

T. παραγίνεται κτωμένοις.

†. Est excerptum, ut ex fine constat. Occurrit adhuc in Cod. 408.

φύλ. σϟγ. Fol. 293.

Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ πατριάρχου καὶ φιλοσόφου κυρ. γενναδίου ὁμιλία περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς πίςεως τῶν χριςιανῶν διαλεχθεῖσα πρὸς τοὺς σοφίςας πέρσας τῶν ἀγαρηνῶν προτροπῇ τοῦ μεγάλου αὐθέντου ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐρωτηθεὶς δὲ παρ' αὐτοῦ· τί πιςεύετε ὑμεῖς ἢ χριςιανοί. οὗτος ἀπεκρίνατο.

Sanctissimi et patriarchae et philosophi dom. Gennadii homilia de vera et recta fide Christianorum, habita ad Sophistas Persas Agarenorum, hortatu magni Authentis coram se, interrogatus ab eo, quid ipsi aut Christiani crederent. Hic verò respondit.

A. Πιςεύομεν, ὅτι ἐςὶ θεὸς δημιουργὸς πάντων.

T. διελύθη ἂν εὐκόλως.

†. Extat gr. et lat. Helmst. 1614. 4. et alibi saepe. Subiicitur huic Persarum opinio de fato. Κατὰ τὴν περσων δόξαν. ἀνατρέπουσι τὴν εἱμαρμένην ·ρία ταῦτα. πρῶτον πρόνοια, ὡς καὶ πτολεμαίῳ δοκεῖ τῷ

τῆς μεγάλης συντάξεως πατρὶ, καὶ καθηγεμόνι. δεύτερον ἐπιστήμη, καὶ ἀνεπιστημοσύνη δέ. τρίτον σπουδὴ, καὶ τουναντίον ἀμελεία. Ex Persarum opinione Subvertunt fatum tria haec. Primò providentia, ut et Ptolemaeo magnae constructionis patri et principi videtur. Secundò scientia et inscientia. Tertiò studium et contrarii negligentia.

φύλ. σϟθ. Fol. 299.

Ἐκ τοῦ ἁγίου Ἰω̄. τοῦ δαμασκηνοῦ. Ex sancto Ioanne Damasceno.

†. Est excerptum geographicum. Cum verò mihi ignotum sit, ex quo libro, integrum dabo: Διαδέχεται τὸ αἰγαῖον πέλαγος ἑλλήσποντος, λῆγον εἰς ἄβυδον καὶ σεστόν. εἶτα ἡ προποντὶς λήγουσα εἰς καρχηδόνα, καὶ βυζάντιον, ἔνθα τὰ στένα, ἀφ' ὧν ὁ πόντος ἄρχεται. εἶτα ἡ μαιότις λύμνη. Πάλιν δὲ ἀπ' ἀρχῆς εὐρώπης καὶ λιβύης ἰβερικὸν τὸ ἀπὸ στύλων εἰς πυρίνης τὸ ὄρος. λιγυστικὸν δὲ τὸ ἕως τῆς τῶν πυρρινίας περάτων. σαρδόνιον δὲ τὸ ὑπὲρ τὴν σαρδονεῦον πρὸς τὴν λιβύην κάτω. τυρρικὸν δὲ τὸ μέχρι σικελίας λῆγον, ἀρχόμενον ἀπὸ λιγυστικῆς ἄκρων. εἶτα λίβυκον, εἶτα κρητικὸν, καὶ σικελικὸν, καὶ ἰώνιον, καὶ ἄδριον. τὸ δὲ ἀνακεχυμένον ἐκ τοῦ σικελικοῦ πελάγους, ὃν καλοῦσι κορινθιακὸν κόλπον, ἤτοι ἀλκυονίδα θάλασσαν. τὸ δὲ σουνίων, καὶ σκυλαίων περιεχόμενον πέλαγος σαρωνικόν. εἶτα μυρτώων, καὶ ἰκάριον, ἐν ᾧ καὶ κυκλάδες. εἶτα καρπάθιον, καὶ παμφύλιον, καὶ αἰγύπτιον. ἔστι δὲ ὁ τῆς εὐράτης παράπλους ἀπὸ ταναΐδος ποταμοῦ ἐκβολῶν ἕως ἡρακλέως στηλῶν στάδια μυριάδες ἓξ καὶ ϑψϑ. τῆς δὲ λιβυκῆς ἀπὸ τιγάσεως στόματος κανοβικοῦ στάδια μυριάδες β. καὶ ͵θσνβ. τῆς δὲ ἀσίας ἀπὸ κανώβου ἕως ταναΐδος ποταμοῦ μετὰ τῶν κόλπων στάδια μυριάδες δ̄ καὶ ρια̅. ὁμοῦ παράλιος τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης στάδια μηριάδες ιγ καὶ ͵θοβ.

Φύλ. τ.	Fol. 300.
Ἐκ τοῦ ἁγίου ἰω. τοῦ δαμασκηνοῦ.	Ex sancto Ioanne Damasceno.

†. Est alterum geographicum, de quo tàm parum, quàm de primo in Fabricii bibl. gr. mentio fit, nisi sub generali titulo fragmentorum sit. Tale etiam de terrae figura occurrit apud Bandinium tom. III. p. 14. quin constet, ex quo libro excerptum sit: *εἴσι δὲ αἱ γνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι τῆς γῆς, ἤτοι τατραπίαι αὗται. Εὐρώπης μὲν πίνακες ῑ. ἐπαρχίαι λδ̄. πόλεις ἐπίσημοι ρīη. λιβύης πίνακες η̄. χῶραι ιβ̄. πόλεις ἐπίσημοι νβ̄. ἀσίας δὲ μεγάλης πίνακες ιβ — ἐπαρχίαι μβ̄. πόλεις ἐπίσημοι ρπ̄. αἱ πᾶσαι τῆς οἰκουμένης χῶραι ϡδ. πόλεις τν̄. ἔθνη δὲ οἰκεῖ τὰ πέρατα κατὰ ἀπηλιώτην βακτριανοί. κατ' εὖρον ἰνδοί. κατὰ Φοινικὰ, ἐρυθρὰ θάλασσα καὶ αἰθιοπία. κατὰ λευκόνοτον οἱ ὑπὲρ σύρτην γερμάντες. κατὰ λίβα αἰθίοπες, καὶ δυσμικοὶ ὑπέρμαυροι. κατὰ ζέφυρον στῆλαι, καὶ ἀρχὴ λιβύης καὶ εὐρώπης. κατὰ ἀργέστην ἰβερία, ἡ νῦν ἰσπανία. κατὰ θρασκίαν κέλτοι, καὶ τὰ ὅμορρα. κατὰ ἀσπρακτίαν οἱ ὑπὲρ θράκην σκύθαι. κατὰ βορᾶν πόντος μαιώτις καὶ σαρμάται. κατὰ καΐκιαν κασπία θάλασσα καὶ θράκες.*

Haec duo fragmenta non memorat Reiserus.

Φύλ. τα.	Fol. 301.
Πλάτωνος νόμων βιβλίον ε̄.	Platonis de legibus lib. Vus.

A. *Ἀκούοι δὲ πᾶς, οἵπερ νῦν.*

T. *ἐμοί τε οὕτως ποιητέον.*

Φύλ. τιζ.	Fol. 317.
Διάγνωσις τῶν λογισμῶν, δι' ὧν πᾶσα ἁμαρτία τελεῖται.	Cognitio cogitationum, quibus omne peccatum perficitur.

A. *Ὀκτὼ εἰσι πάντες οἱ περιεκτικοί.*

T. *εἰς αἰῶνας ἀπεράντους καταλαμπόμενος.*

†. Fragmentum unius folii ex Ephraemo, aut alio.

φύλ. τιθ. Fol. 319.

Πλάτωνος πολιτειῶν ἑβδομή. Platonis politiarum lib. VIIus.

A. Μετὰ ταῦτα δὲ εἶπον ἐγώ.

T. οὔτε τι τῶν ἀνθρωπίνων ......

†. Sequitur S. Chrysostomi excerptum de extremo iudicio.

φύλ. τλε. Fol. 335.

Δημοσθένους ὀλυνθιακοὶ γ̄. Demosthenis Olynthiacae III.

Arg. Ὄλυνθος ἦν πόλις ἐπὶ θράκης.

Des. τὰ πράγματα ἀπόλυσθαι.

Orat. I. Inc. Ἀντὶ πολλῶν, ὦ ἀθηναῖοι.
Des. χρηστὰ δὲ εἴη παντὸς ἕνεκα.

Arg. II. Inc. Προσήκαντο μὲν τὴν πρεσβείαν.
Des. οὐκ ἰσχυρόν.

Orat. II. Inc. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις.
Des. πραγμάτων ὑμῖν ἐχόντων.

Arg. III. Inc. Ἔπεμψαν βοήθειαν οἱ ἀθηναῖοι.
Des. προισταμένων τῆς πόλεως.

Orat. III. Inc. Οὐχὶ ταῦτα παρίσταταί μοι.
Des. ὑμῖν συνοίσειν μέλλει.

†. Argumenta sunt Libanii edita unà cum Demosthenis orationibus, ut et sequentia. Occurrunt saepius in hac bibliotheca.

φύλ. τνϛ. Fol. 356.

Κατὰ Φιλίππου λόγ. ᾱ. Contra Philippum orat. I.

Arg. Inc. Καθὼς ἐν πολέμῳ.
Des. δύναμις ὑπάρχει.

Orat. I. Inc. Εἰ μὲν περὶ καινοῦ.
Des. ὑμῖν μέλλει συνοίσειν.

φύλ.

φύλ. τξζ. Fol. 367.

Περὶ εἰρήνης. De pace.

Orat. Inc. Ὁρῶ μὲν, ὦ ἀθηναῖοι.

Des. νυνὶ πολεμῆσαι.

φύλ. τοα. Fol. 371.

Κατὰ Φιλίππου λόγ. β̄. Contra Philippum orat. II.

Arg. II. Inc. Παραίνει διὰ τούτου τοῦ λόγου.

Des. πρὸς τοὺς ἀθηναίους.

Orat. II. Inc. Ὅταν, ὦ ἀθηναῖοι, λόγοι.

Des. δίκην ὑποσχεῖν.

†. Hanc Demosthenis orationem Reiserus omisit, cum sine titulo incipiat. Epistola verò ad priorem adhuc orationem pertinet.

φύλ. τπα. Fol. 381.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον. Eiusdem in regem Solem.

A. Προσήκειν ὑπολαμβάνω.

T. καὶ πολυετεῖς περιόδους.

†. Non est Demosthenis, sed Iuliani Imp., cuius alia praecessisse necesse est. Occurrit adhuc in cod. 461 etc.

φύλ. τϞϛ. Fol. 396.

Περὶ βασιλείας. De regno.

A. Ὅρα, εἰ μή τις ἐκ πόλεως.

T. παρέχω λόγον, καὶ δέχομαι.

†. Est Synesii Cyrenaei, ut sequentia. Fol. 400. Fragmentum habetur Agathiae in Mauricium Imp. et de lavacris.

φύλ. υιβ. Fol. 412.

Περὶ ἐνυπνίων. De insomniis.

Προθεωρία. Ἀρχαῖον οἶμαι καὶ λίαν πρακτικόν.

A. Εἰ δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται.

T. κατὰ θεόν τι πιστεύεται.

τέλος περὶ ἐνυπνίων ἢ περὶ εἰδώλων.

†. Haec protheoria differt ab alia Nicephori Gregorae. Idem opusculum occurrit adhuc in cod. 461. v. Synesii opera.

Φύλ. υκζ. Fol. 427.

Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. — Aristotelis de generatione et corruptione.

A. Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.

T. οἷα ἐνδέχεται μὴ εἶναι.

†. Sunt duo libri.

Φύλ. υξ. Fol. 460.

Mythologiae:

de Pelope, Tantalo, Cecrope,
de Alcmaeo, Hercule, Saturno,
de Graecis in Troiam navigantibus.
De Rhea, Cerere, Semele,
de Iside, Medis, Thracibus,
de Sole, Luna.

Fors etiam Plethonis sunt, aut M. Pselli, cuius opuscula sequuntur.

Φύλ. υξδ. Fol. 464.

De tribus animae partibus passivis.

A. Τρισσόν ἐστιν τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς μέρος.

†. V. cap. 27. Pselli capitum.

Ψέλλου πρὸς τὸν μιχαὴλ τὸν κομνηνὸν κεφάλαια διάφορα. — Pselli ad Michael. Comnenum capita varia.

A. Πιστεύω εἰς ἕνα πατέρα τῶν πάντων.

†. Est Mich. Pselli omnifaria doctrina ad Michaelem Ducam, non Comnenum, edita a Fabricio vol. V. p. 70.

Prima capita XI. conveniunt. Tum omissis 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. occurrit titulus: περὶ νοῦ. Νοερὰ μὲν καὶ ἡ ψυχή. νοερὸς δὲ καὶ ὁ νοῦς. Des. καὶ ἡ τελειότης κατὰ τοῦτον. Quo capite caret editio.

Tit. περὶ ψυχῆς. Πᾶσα ψυχὴ ἡ θεία ἐςιν κ. τ. λ. Des. καὶ ζωὴ οὐσιώδης. Quod pariter non extat.

Sequuntur cap. 27. 31. 40. 41. 50. 55. 56. Tum Tit. περὶ τοῦ κακοῦ. οὔτε οἱ λέγοντες ἁπλῶς εἶναι τὸ κακόν. Des. κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐςάναι δυναμένοις. Quod ibi pariter non est.

Tit. περὶ κινήσεως κ. τ. λ. sc. cap. 76. 81. 84.

Tit. εἰ δὲ τὸ ἔμβρυον ζῶον, καὶ πῶς τρέφεται τοῦτο. τρισὶν ἐνετύχομεν βίβλοις. Des. τὸ γεννηθὲν τρέφεται. Quod ibi deest.

Sequuntur cap. 85. 89. 90. 91. 92. 94. 95. 96. 97. 98. 102.

Tit. περὶ τῶν ἄςρων τῶν καλουμένων διοσκούρων. ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ματαία τῶν ἑλλήνων σοφία. Des. πολυδεύκην καταςερίζουσιν. Quod ibi deest.

Post cap. 105. tit. περὶ δρόσου ἂν καὶ πάχνης. πάχνη καὶ δρόσος νηνεμίας — Des. ποιεῖ τὴν χάλαζαν. dein cap. 111. 112. 113. 114. 123. 128. 129. 130. 137. 139.

Ex hoc conspectu iam apparet, Fabricii exemplar constans cap. CLVII. non esse integrum. v. cod. 384. ubi idem opusculum occurrit. Observo ulterius, a Fabricio vol. V. p. 50. de eodem Psello afferri opusculum, quasi distinctum: περὶ ψυχῆς. Νοερὰ μὲν οὖν ἡ ψυχή, νοερός. Quod cap. XX. omnifariae doctrinae est.

Reiserus hic omnia confundit et commiscet, quae huc non pertinent, ut de encyclopaedia etc. de quibus infra agam. Quin adfert, quae in codice prorsus non sunt, ut de necessitate etc. et omnia

sic confusa ex indice Reiseri Fabricius in loco citato refert, quasi omnia Pselli forent, aut distincta ab omnifaria doctrina.

In fine fol. 480. sine titulo tria initia, quasi tot capitum reperio. Sunt:

1. τὸ τῆς ψυχῆς κατὰ Φιλοσόφους πρῶτον μὲν ὕπαρξις. Quae ultima pars est cap. XXXVI. doctrinae omnifariae.
2. ἡ μὲν ἀρχὴ οὐκ ἔχει τί πρότερον αὐτῆς. Quod est cap. LIX. doctrinae omnifariae.
3. πόθεν φωτίζωνται οἱ ἀςέρες. Quod est cap. 101. eiusdem doctrinae.

φύλ. υπα. Fol. 481.

Quae sequuntur, Reiserus adhuc sub Pselli capitibus theologicis et physicis ad Michaelem Comnenum comprehendit. Id quod falsum est. Nam ad haec non pertinent. Sed et nec Pselli esse dicuntur, titulo primario desiderato. Notionem verò illorum dabo:

1. Ἐγκύκλιος παίδευσις καλεῖται ἡ γραμματικὴ κ.τ.λ.
2. Τί ἐςι δόλος. κακοποιΐα λαθραία.
3. Τὰ γράμματα πρώτους μὲν λέγουσι τυπῶσαι τοὺς αἰγυπτίους.
4. Βωμολοχία λέγεται ἀπὸ τοῦ τινὰς ἐν τοῖς βωμοῖς λοχῶντας.
5. Περὶ ἀμαζόνων. τάδε λέγουσι περὶ ἀμαζόνων, ὅτι οὐ γυναῖκες ἦσαν.
6. Ἡ παλαιςὴ δακτύλους ἔχει δ̅.
7. Ἡ διάμετρος τοῦ ἡλίου ἐςι μυριάδων ςαδίων ν̅β̅.
8. Τοῦ οὐρανοῦ ὁ κύκλος ἄρχεται κατὰ μῆνα μάρτιον.
9. Ἡλίου κύκλος ἄρχεται ἀπὸ ὀκτωβ.
10. Ἡ δὲ ἴνδικτος ἄρχεται ἀπὸ τοῦ σεπτεμβ.

11. Περὶ ῥώμης. πολεμουμένης τῆς ῥώμης ὑπὸ βαρβάρων.
Est de philosopho Romano, et triplici solis ortu.

12. Ἡ δὲ ποτιδαία ἐςι μέν πόλις ἐπὶ θράκην.
Est de philosopho Potidaeo.

13. Ἀρκαδία χώρα τίς ἐςι πελοποννήσου.
Est de piscatoribus pediculos quaerentibus, et, Homero eos interroganti, an pisces caperent, respondentibus: Οὓς ἕλομεν, λιπόμεθα. οὓς δ'οὐχ ἕλομεν, φερόμεθα. Quos capimus, relinquimus, quos non capimus, portamus. Cuius responsi sensu non intellecto, ex tristitia obiit.

14. Περὶ ἀριςοτέλους. Ἀριςοτέλης ὁ σοφὸς μαθητής.
In Euripum se praecipitasse dicitur.

15. Περὶ κλεάνθου. ὁ δὲ κλέανθης.
Aquas è puteo pro aliis hausit, et vixit.

16. Περὶ τοῦ ἀναξαγόρα. τὸν ἀναξαγόραν δέ φασίν τινες λόγον περὶ ἀπόρων ζητημάτων γράψαντα, τοῦτον ἵμαντα καλέσαι.

17. Περὶ γραμμάτων, ut supra n. 3.

18. Περὶ εὐβοίας. Ἡ δὲ εὔβοια νῆσος τίς ἐςι. Dicitur Palamedes ab Ulysse ex invidia accusatus, et mortis damnatus.

19. Περὶ σικελίας. ἐν δὲ τῇ σικελίᾳ τῇ νήσῳ.
Est narratio de Cyclopibus.

20. Περί τύρου τῆς κογχύλης. ἐν τύρῳ δὲ νήσῳ.
Est de inventa purpura.

21. Περὶ ἐπιτιμίων. πρόσκλαυσις μέν ἐςι.
Est de poenis ecclesiasticis.

22. Περὶ τοῦ· ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι.
Est in dictum Evangelii.

23. Περὶ ἀποδείξεων. καὶ ὥσπερ τὸ φῶς.
Est de S. trinitate.

φύλ. υπϛ. Fol. 486.

Σὺν θεῷ ὅροι ἔκ τε κλήμεντος καὶ ἑτέρων. Cum Deo definitiones ex Clemente et aliis.

A. Οἷον τί ἐστι θεὸς, καὶ ποσαχῶς νοεῖται.

T. καὶ ἐσιώπησαν οἱ προφῆται.

†. Sunt quaestiones et responsiones. V. edit.

φύλ. υϟδ. Fol. 494.

Capita paraenetica acrostichide comprehensa Agapeti ad Justinianum.

A. Ὡς κυβερνήτης ἀγρυπνεῖ διὰ παντός.

T. τοῖς εἰς αἰῶνα αἰώνων μένουσι.

†. Dicitur scheda regia constans cap. LXXII. hac in acrostichide: τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος.

In hoc codice non nisi Cap. LXX. habentur, absente etiam prologo.

Commentarius, qui in Cod. 83. occurrit, hîc non habetur. Fabricius quidem Vol. XIII. p. 493. mentionem facit cuiusdam commentárii, cuius auctorem Moschopulum vocat, et ex quo excerpta dat in Vol. XII. p. 306.

Quaesivi ergo in Cap. I. et lego σκίμπους, τὸ ὑποπόδιον, non σκάμνιον.

Ex reliquis pauca inveni, ut apud Fabricium habentur. Ex his tamen paucis mihi videtur esse Moschopuli. Parum verò aestimatur.

Cod. CCCCXCI.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitido, in foliis 43, Saec. XV, quondum D. Hoeschelii, signatus p. 24. n. 17. optime conservatus et inscriptus:

Catena in Jobum.

†. Est sine titulo, nisi quod manus D. Hoeschelii chartae spissiori adscripsit: συλλογὴ ἐξηγητικὴ εἰς τὰ τοῦ Ἰωβου. Incipit verò textus: Ἄνθρωπος τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ αὐσίτιδι etc. Χώρα ἡ αὐσίτις χώρα ἦν τοῦ ἠσαῦ. ἀπὸ γὰρ ἠσαὺ αὐσίτις ἐκλήθη.

α. Τὴν χώραν τοῦ σκῶν Φησι, ἥτις ἑβραϊστὶ αὖς καλεῖται.

α. Εἷς τῶν πολλῶν κατὰ Φύσιν μὲν, κατ' ἀρετὴν δὲ πολλῶν ὑψηλότερος.

Est catena, quam Morellius bibl. gr. p. 38. describit. Ibi enim idem initium est. Ait verò, magnoperè eam differre a catenis Camitoli et Junii.

Interpretes sunt Chrysostomus, Olympiodorus. In Cap. II°. Dionys. Areop. Basil. Caes. Gregorius theologus, Nyssenus, Theodorus Mops. Olympiodorus, Chrysost. Polychron. Apam. Didymus, Evagrius, Origenes, Apollinarius, Julianus, Clemens, Aquila, Symmachus, Theophilus Alexand. Ultimum caput notatur VIII. Est verò Cap. XI. Sophar. et ultima sunt: Ὅτι σοφῶς ταῦτα ἐπήγαγε. διακείμενος δὲ ὡς περὶ......

Eiusmodi catena occurrit in Cod. 32. Cuius auctor est Niceta Heracl. et in Cod. 148. cuius auctor Polychronius est. Utraque verò differt, demum in Cod. 488. Commentarius sine ulla patrum citatione. Codex praesens inscribitur: É libris Dav. Hoeschelii Augustani. 1584.

Cod. CCCCXCII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo tectus circa dorsum, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidis, in foliis 53, Saec. XV, quondam Ioan. Moebani, signatus p. 79. n. 3. optime conservatus et inscriptus:

Ἀριςοφάνους ἀθηναίου θεσμοφοριάζουσαι.	Aristophanis Athenaei Cerealia celebrantes.

A. Ὦ ζεῦ. χελιδὼν ἄρα πότε φανήσεται,
T. τούτων χάριν ἀνταδοῖτον. τέλος.

φύλ. κ. Fol. 20.

Ὑπόθεσις.	Argumentum.

A. Λυσιςράτη τις ἀθήνησι τῶν πολιτίδων.
T. τὸν πόλεμον ἐξέρρεσαν.

Λυσιςράτη.	Lysistrata.

A. Ἀλλ' εἴ τις εἰς βακχεῖον αὐτάς.
T. τὰν πάμμαχον. τέλος.

†. Hae duae Aristophanis comoediae in antiquissimis editionibus desiderantur.

φύλ. μ. Fol. 40.

Πρόλογος.	Prologus.

A. Εἰς τὰ περὶ σφαίρας καὶ κυλίνδρου ἀρχημήδους.
T. τῶν ἀρχημηδείων συντάξεων ἑρμηνεῦσαι.

Ἑρμηνεία.	Expositio.

A. Προειπὼν τὰ μέλλοντα ἐκτίθεσθαι.
T. καὶ τὸ β̄ χωρίον πρὸς αὐτὸν τὸν κύκλον ....

†. Quantum ex prologo intelligitur, est ad Ammonium, adeoque Eutocii Ascalonitae commentarius in Archimedem de sphaera et cylindro. Si Reiserus hoc indicasset, cl. Harlesius huius commentarii meminisset. Sunt verò tantum quatuor folia. Prodiit gr. et lat.

φύλ. μδ. Fol. 44.

Σχόλια παλαιὰ εἰς τὰ πινδάρου ἴσθμια.	Scholia antiqua in Pindari Isthmia.

A. Ἐτελοῦντο μὲν οἱ παλαιοὶ πάντες.
T. διὰ τριετηρίδος ἄγεται.

†. Omnia

†. Omnia argumenta et inscriptiones habentur, ut in editione Oxon. 1697. f.

Σχόλια. Μᾶτερ ἐμὰ ϡ. Παρ' ὅσον καὶ ὁ πίνδαρος.

T. ἐπειδὴ ὁ πλοῦτος τυφλός.

†. Sunt haec scholia in odam I. Sequitur 2ª cum inscriptionibus. Initium verò tantum adest. Des. οὔπω φιλοκέρδης ἦν οὐδὲ μισθοῦ συντατ ..... Prodiere in citata editione.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Argumenta in Pindari Nemea.

A. Τὸν ἀγῶνα τῶν νεμέων τινες.

T. θ'έρμασι νικαφόροις.

†. Sunt ter cum inscriptionibus, ut in citata Pindari editione.

Σχόλια ϡ. οἷον ἀνάπνευμα καὶ ἀναπνόημα.

T. καπνῷ ὕδωρ ἐπιφέρειν.

†. Est vix medium odae I. et scholiorum antiquorum Oxonii editorum. Reiserus ea indicare omisit.

Cod. CCCCXCIII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo tectus circa dorsum, titulis plerumque deficientibus, manu eadem, qua priores duo, exaratus, in foliis 79. Saec. XV. quondam Dav. Hoeschelii, signatus p. 74. n. 25. optime conservatus et inscriptus:

Porphyrii isagoge.

A. Ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.

T. καὶ τῆς κοινωνίας παρέσασιν.

τέλος τῶν ε̄ φωνῶν τοῦ πορφυρίου.

†. Occurrit adhuc in codd. 222. 234. 475. Subscriptio finis est alia manu facta. Titulus graecus

deest. Est verò in codd. citatis, et prodiit opusculum graecè et latinè.

φύλ. θ. Fol. 9.

Aristotelis categoriae.

A. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν.

T. σχεδὸν ἅπαντες καθηρίθμηνται.

†. Titulus quidem deest. At ex initio et fine constat, has esse Aristotelis categorias. v. edit.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Aristotelis de interpretatione.

A. Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα.

T. τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ.

τέλος τοῦ περὶ ἑρμηνείας ἀριστοτέλους.

†. Ex initio et fine clarè constat, esse Aristotelis de interpretatione, titulo licet non praefixo. v. edit.

φύλ. λβ. Fol. 32.

Prologus anonymi in tractatum de principiis et ideis contra Aristotelem.

A. Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπεχθομένων.

T. ἀρκτέον δὲ ἐντεῦθεν.

Tractatus. de princ. Προειπὼν ὁ ἀριστοτέλης, ὡς χρὴ, περὶ τῶν ἀρχῶν.

T. ὡς πρὸς τὰς ἰδέας ἠπόρησαν, ἐπισκεψώμεθα.

Tract. de ideis. περὶ δὲ τῶν ἰδεῶν πρῶτον αὐτήν.

T. αὐτομονάδα. πρῶτον μὲν .....

†. Finis est mutilus. Citantur auctores, quos fugitivo percurrens oculo offendi, in Part. I. Pythagoras, Plato, Severus, Alexander, Aristippus, Nicomachus, Iamblichus. In Part. IIa. Chrysippus, Archidemus, Longinus, Cleanther, Plutarchus, Democritus, Boethus Peripat. Atticus Numenius, Cronius, Amelius, Porphyrius.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Πυῤῥωνείων ὑποτυπώσεων τῶν εἰς τρία τὸ πρῶτον σέξτου τοῦ ἐμπειρικοῦ. — Pyrrhoniarum institutionum lib. I. trium Sexti Empirici.

A. Τοῖς ζητοῦσι τί πρᾶγμα, ἢ εὕρεσιν.

T. καὶ τὸ πρῶτον τῶν ὑποτυπώσεων σύνταγμα.

†. Est igitur primus tantum liber. Reliqui duo desunt. V. edit.

φύλ. οβ. Fol. 72.

Ἀριστοτέλους περὶ ποιητικῆς. — Aristotelis de poetica.

A. Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν.

T. ἐπεὶ ἔσχε τῆς αὐτῆς φύσιν καὶ.....

†. Sunt tantum duo folia. V. edit.

φύλ. οδ. Fol. 74.

Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν ὑστέρων, ἤτοι τῆς ἀποδεικτικῆς ᾱ. — Aristotelis analyticorum posteriorum, seu demonst. I.

A. Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις.

T. ἐγγυτάτω δὲ τὰ καθ'.....

†. Adest tantum initium. V. edit.

φύλ. οε. Fol. 75.

Prooemium strategematum Polyaeni.

A Τὴν μὲν κατὰ περσῶν καὶ παρθυαίων.

T. τῇ βίᾳ ἀποκινδυνευτέον.

†. Prooemium et unicus adhuc titulus adest. τίνες δόλῳ ἐχρήσαντο. πρῶτος μὲν τοίνυν. Des. ὧν ἂν βούλοιτο. Est tantum initium. V. edit.

φύλ. ος. Fol. 76.

Ἀριστοτέλους πολιτικῶν τὸ ᾱ. — Aristotelis politicorum I.

A. Ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν.

T. οἱ δὲ τὸ ἀρχαῖον ἔβασι.....

†. Adest tantum initium unius folii. V. edit.

φύλ. ος. Fol. 77.

Ἀριστοτέλους Φυσικῆς ἀκροάσεως περὶ Φυσικῶν ἀρχῶν α.	Aristotelis physici auditus de principiis phys. I.

A. Ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι, καὶ τὸ ἐπίσασθαι.

T. τοῦτο δὲ οὐκ ὂν ἐσίμαινεν......

†. Sunt tantum duo folia.

Cod. CCCCXCIV.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus. in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, manu diversa, nitidè exaratus, in foliis 66, Saec. XV., signatus p. 69. n. 45. optimè conservatus et inscriptus:

Ξενοφῶντος φιλοσόφων συμπόσιον.	Xenophontis philosophorum convivium.

A. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ καλῶν κἀγαθῶν.

T. μικραῖς κύλιξι πυκνά.....

†. Finis est mutilus. V. edit.

φύλ. ε. Fol. 5.

Orphei argonautica.

A. Ἄναξ πυθῶνος μεδέων ἑκτήβολε μάντι.

T. Ἴφικλος αὖ Φυλάκου δῖον γένος ἀντετόρησεν.

†. Finis est mutilus, loco tituli suprà miniatè scriptum:

Θρηϊκὰ χρυσολύρην τῇ δ' ὄρφεα μοῦσαι ἔθαψαν.
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων ζεὺς ψολοέντι βέλει.

φύλ. η. Fol. 8.

Καλλιςράτου ἐκφράσεις περὶ τῶν ἀγαλμάτων.	Callistrati descriptiones statuarum.

A. Ἄντρον ἦν περὶ θήβας.

T. τὴν ἀναισθησίαν ἐκνικήσας.

φύλ. ϑ. Fol. 9.

Εἰς τὸ βάκχης ἄγαλμα, μεταφορικῶς δὲ εἰς τὴν δημοσθένους τέχνην διαλεκτικάν.

In Bacchae statuam, metaphorice autem in Demosthenis artem dialecticam.

A. Σου ποιητῶν δὲ καὶ λογοποιῶν μόνον.

T. ἀλλά τι σφάγιον.

†. Relictum spatium vacuum. Est Callistrati.

φύλ. ι. Fol. 10.

Fragmentum de pictura.

A. Ὅςις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν.

T. ἀλλ' εἴδη ζωγραφίας ἀπαγγελ.....

φύλ. ια. Fol. 11.

Dioclis epistola praeservatoria ad Antigonum regem.

A. Ἐπειδὴ σοι συμβαίνει μουσικωτάτω.

T. εἰς τροπὰς χειμερινὰς ἡμέραι μ̄ε.

Τέλος τῆς τοῦ διοκλέως πρὸς βασιλέα ἀντίγονον ἐπιςολῆς.

†. Prodiit Lips. 1591. 4.

φύλ. ιδ. Fol. 14.

Ἱπποκράτους. Hippocratis.

A. ςοιχεῖε ἀνθρώπου ἴσχοντα.

T. ὀξῶδες καὶ ἄποιον. τέλος.

†. Est apospasmation.

Ἀντίδοτος ἡ θιοδώριτος ἀνακαρδίων ποιοῦσα πρὸς ὅλον τὸν ἄνθρωπον.

Antidotus a Deo data Anacardiorum utilis pro omnis homine.

φύλ. ιε. Fol. 15.

Ποδαγρικαὶ θεραπεῖαι ἐκ τῶν αἐτίου

Curationes podagricae ex Aetio.

A. Κένωσις διὰ φλεβοτομίας.

T. ἢ βρύα θαλάσσης ἐπίθες.

φύλ. ις. Fol. 16.

Ἐυριπίδου ποιητοῦ δραγικοῦ δράμα ἑκάβη. Euripidis poëtae tragici drama Hecuba.

A. Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα.

T. οἴτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεὺς τ᾽ἀποςαθεὶς.

†. Desinit in vers. 807.

φύλ. μ. Fol. 40.

Γένος νικάνδρου ποιητοῦ. Genus Nicandri poëtae.

A. Νίκανδρον τὸν ποιητὴν διονύσιος.

T. καὶ φυτῶν ἰδιότητος.

Αʹρχὴ τῆς ἑρμηνείας. Initium expositionis.

A. Ὁ νοῦς ῥαδίως σοι τὰ εἴδη.

T. οὐ κέρατα, ἀλλὰ τύλοι.

Νικάνδρου ποιητοῦ αἰτώλου θεριακά. Nicandri poëtae Aetoli theriaca.

A. Ῥεῖα κέ τοι μορφάς τε.

T. ὑπαιφοινίσσεται ὄθμα.

†. Anonymi scholia cum theriacis Nicandri prodiere Paris. 1557. 4. unàcum vita ipsius praemissa. Sunt verò mutila utraque. Num Theriaca et scholia desinunt in v. 178. Ex ipsius vita constat, eum tempore Attali, ultimi Pergami regis, fuisse celebrem medicum, historicum, poetam et grammaticum secundo ante Christum saeculo.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Αἴας ὁ μαςιγόφορος. Aiax flagellifer.

A. Αʹεὶ μὲν, ὦ παῖ λαερτίου.

T. σε τὸν ἱππομανῆ.

†. Praemittitur argumentum cum personis. Est Sophoclis drama in fine mutilum.

φύλ. νδ. Fol. 59.

Ὀρφέως ποιητοῦ βίβλος ἀργοναυτικῶν. Orphei poëtae liber Argonauticorum.

A. ʹΩναξ πυθῶνος μεδέων.

T. πάντα φυλασσάμενοι πεπίθοιεν.

†. Finis est mutilus. Plura tamen hîc habentur, quàm fol. 5.

φύλ. ξε. Fol. 65.

A. ʹΟτι δεῖ τοῖς τῶν ἀρχαίων ἐντυγχάνειν συγγράμμασιν.

T. πλεονεκτήμασι κατορθοῦντα.

†. Est primò de Zeuxi. Sequitur tum tit. περὶ ἡρωϊκῶν ποιητῶν. De heroicis poetis. Sunt autem Homerus, Hesiodus, Antimachus, Panyasis. Tum alius adhuc titulus: Περὶ λυρικῶν ποιητῶν. De lyricis poëtis. Sunt verò Pindarus, Simonides et Stesichorus. Reliqua desunt.

Cod. CCCCXCV.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in foliis 228, in fine corrosus, Saec. XIV. et XV., signatus p. 89. n. 67., maximam partem sat conservatus, et inscriptus:

Διβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ Ἰουλιανῷ.	Libanii monodia in Julianum.

A. ʹΩ πόποι ἦ μέγα πένθος.]

T. οὐ δένδρον, οὐκ ὄρνιν.

†. Vide edit. operum.

φύλ. ϛ. Fol. 6.

Γιβανίου σοφιςοῦ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν.	Libanii Sophistae encomium in Antiochiam.

A. ʹΑμφοτέροις ἂν τις εἰκότως.

T. καὶ τὴν δευτέραν ἀσμένως δέχεσθαι.....

†. Finis est mutilus. v. edit.

φύλ. θ. Fol. 9.

A. Βραδὺν εἰργάσατο πρὸς τὸ ἀγαθόν.

T. καὶ ἀϊδίου δόξης μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀξιούμενος.

†. Est sine titulo et initio. Ex fine autem constat, esse Christiani, non ethnici auctoris. Ingressus orationis est: de hominis imbecillitate. Auctoris verò nullum apparet vestigium. Reiserus tamen inscripsit: Marci Eupenici de hominis imbecillitate. Ego potius arbitror, esse exhortationem ad virtutem et ad socordiam excutiendam. Sic enim fol. 14. legitur: ῥαθυμία μόνη καὶ ἀκούσιος ἡδυπάθεια τῶν κακῶν ἀρχηγός. In fine fit allocutio ad Imperatorem, ut ipse virtutis exemplo praeeat. Sic enim ait fol. 20. ἀλλὰ σὺ βασιλέων ἄριστε καὶ θεοφιλέστατε τὸν λόγον τοῦ βίου παντὸς προστησάμενος, ἧπερ ἂν ἰθύνῃ, ταύτῃ καὶ σαυτὸν ἄγε.

φύλ. κα. Fol 21.

Πῶς δεῖ πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεύειν. Quomodo legatio recipienda et gerenda.

A. Πρέσβεις ἢ παρ' ἡμῶν, ἢ πρὸς ἡμᾶς.

T. τῶν πραγμάτων ἐπισυμβαινόντων. v. fol. 34.

φύλ. κβ. Fol. 22.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου πρός τινα γρηγόριον, καὶ οὐ τὸν μέγαν. Basilii M. ad quemdam Gregorium, non illum magnum.

A. Ἐπειδή μοι τὴν σιωπὴν ἐγκαλεῖς.

T. ὅταν κολιοὶ σιωπήσονται.

†. Reiserus hanc notam adscripsit: Alii Gregorio Naz. tribuunt. At nec in elencho homiliarum et epistolarum Fabriciano, nec inter Gregorii Nazianz. opera inveni, nisi sit inter eius epistolas.

Δόξα σοφοκλέους. Sophoclis sententia.

A. Εἷς ταῖς ἀληθείαις εἷς ἐστὶ θεός.

T. οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Ὀρφέως.

Ὀρφέως. Orphei.

A. Εἷς ἐς' αὐτογενὴς. ἐνὶ ἔκγονα πάντα τέτυκται.

T. αὐτὸς δὲ πάντα ὁρᾶται.

Πυθαγόρου. Pythagorae.

A. Εἴ τις ἔρει, θεός εἰμι παρέξενος.

T. εἰπεῖν οὗτος ἐμός.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Nicephori Callisti.

α β γ δ
Τὸ χαῖρε. γέννα. συμεών. ἰορδάνης.
ε ε ς ζ η
θαβώρ. λάζαρος. βαΐα. σαυροῦ ξύλον.
θ ι ια ιβ
ἔγερσις. ἄρσις. πνεῦμα. καὶ κόρης μόρος.
Ἐυαγγελισμὸν, καὶ θεοῦ γέννανν ὅρα,
τὴν ὑπαπαντὴν καὶ τὸ βάπτισμα πάλιν.
ὅρος τὸ θαβὼρ, καὶ λάζαρον ἐξ ἅδου,
τὸ τῆς νίκης σύςημα σαυρὸν κυρίου,
ἀνάςασίν τε καὶ τὴν εἰς πόλον ἄρσιν,
σὺν καθόδῳ πνεύματος ἁγνῆς τὸ μόρον.

†. In Fabricii bibl. gr. non occurrit, nec alibi me memini legere. Innuit autem salutationem, nativitatem, occursum, baptismum, montem Thabor, Lazari excitationem, victoriae trophaeum, crux dñi, resurrectionem et in coelum ascensionem, spiritus descensum et Mariae mortem.

φύλ. κδ. Fol. 24.

Λόγος Ἰσοκράτους πρὸς δημόνικον. Oratio Isocratis ad Demonicum.

A. Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ δημόνικε.

T. ἁμαρτίας ἐπικρατήσειεν.

φύλ. λδ. Fol. 34.

Πῶς δεῖ πρεσβεύεσθαι, ἢ πρεσβεύειν. De recipienda et gerenda legatione.

A. Πρέσβεις ἢ παρ' ἡμῶν, ἢ πρὸς ἡμᾶς.
T. τῶν πραγμάτων ἐπισυμβαινόντων.

†. Iam occurrit fol. 21.

φύλ. λε. Fol. 35.

Expositio brevis in dictum scripturisticum:
Adimplebo numerum dierum tuorum.

A. Τὸν ἀριθμὸν φησὶ τῶν ἡμέρων σου ἀναπληρώσω. τουτ' ἐσιν, εἰς λιπαρὸν ἄξω σε γῆρας καὶ πλῆρες.
T. τοῦτο δὲ πρόδηλον, ὡς ἀσεβὲς νοεῖν.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Epistola Gregorii Nazianz.

A. Ἐπειδή μοι τὴν σιωπὴν ἐγκαλεῖς.
T. ὅταν κολοιοὶ σιωπήσονται.

†. Supra fol. 22. tribuitur Basilio M. in cuius Fabriciano epistolarum elencho non occurrit.

φύλ. λη. Fol. 38.

A. Τὸ μὲν πρόβλημα, ὡς οὐ μετέσχε θείας ἐλλάμψεως ὁ διάβολος, ἡ δ' ἐπιχείρησις λογική τε βούλεται εἶναι καὶ φυσική.
T. καὶ τὴν ἀλήθειαν παντὸς μᾶλλον τιμᾶν εἰδότα.

†. Hoc problema de divina diaboli illustratione adfirmat interpres hoc potissimum dicto: ἑωσφόρος τοί γαρ ὤν; lucifer enim cum sit.

φύλ. λθ. Fol. 39.

Versus in mulieres.

A. Ἄλυπον ἕξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
T. τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνδράσι γυνή.
†. Sunt versus XX.

φύλ. μ. Fol. 40.

Τιμαίῳ λόκρῳ περὶ ψυχῆς κόσμου καὶ φύσιος.	Timaei Locri de anima et natura mundi.

A. Τιμαῖος ὁ λόκρος τάδε ἔφα.
T. ἀγεννάτῳ καὶ αἰωνίῳ καὶ νοατῷ.

†. Est anonymi commentarius in Platonis Timaeum, et occurrit saepius in hac bibliotheca vg. cod. 180 etc.

Φύλ. ν. Fol. 50.

A. Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
T. ἐγγύην φεύγειν δὲ, θαλῆς μιλήσιος ἤυδα.

†. Sunt sapientum VII. dicta in versibus:

Πατριάρχων ἑλλήνων τὸ μέγα κλέος ὧδε
γρηγόριος θεῖος, δαιμόνιος ἐτάφη.
εἰ δὲ τὸ συγγενὲς αὕτη δὴ καὶ πάτριος αἶα
ποιμνῆς τῆς αὐτοῦ γοῦν ἀπεληλαμένος.
ἐν ἔτει ͵ςξζ. Ν̄. ζ̄.

Patriarcharum graecorum magnum decus
Gregorius divinus, beatus hîc jacet,
licet congenitum quid haec patria terra,
a suo tamen semotus grege est.
Anno 6067. seu aera nostra A. 559. Indict. VII.

†. Est epitaphium Gregorii Naz. a Reisero omissum. Sequitur subscriptio: Μην. ἰουν. κϛ̄. Ν̄. ιε̄. ἐτελεύτησεν ὁ διδάσκαλος ὁ γόμιστος ἡμέρα δευτέρα, ὥρα ᾱ τῆς ἡμέρας.

Mens. Jun. 26. indict. XV. obiit Magister Gemistus die 2da, hora prima diei.

Φύλ. να. Fol. 51.

Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν. Aristotelis de virtutibus.

A. Ἐπαινετὰ μέν εἰσι τὰ καλά.
T. τῶν ψεγομένων ἐστίν.

†. Occurrit adhuc in cod. 102. v. edit.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Ἀριστοτέλους ὅροι ἀρετῶν καὶ κακιῶν. ἀπὸ τῶν ἠθικῶν.	Aristotelis definitiones virtutum et vitiorum. ex ethicis.

A. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετική.
T. εἰς φύσιν ἑκάστου τὴν αὐτοῦ.

† Sequuntur adhuc definitiones ex ipsius rhetorica et politicis.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς.	Phaedo, sive de anima.

†. Est unicum folium, tanquam finis. Ultima enim sunt: καὶ ἄλλως φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου. τέλος Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν συγγραμμάτων τοῦ πανταρίστου γεμίστου.	Principium cum Deo sancto scriptorum optimi Gemisti.

A. Οὐ γὰρ θέμις χριστιανοῖς ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ καταστρέφειν τὴν πλάνην κ.τ.λ.

†. Sunt dicta sententiosa, quorum ultimum est: de Nabuchodonosore et Valente, utroque mittente Archimagirum suum, illo Hierosolymam, hoc ad Basilium.

Στίχοι χρησματώδεις εἰς ἀνδρονικὸν κομνηνὸν τὸν τύραννον.	Versus fatidici in Andronicum Comnenum tyrannum.

Αἴφνης δ' ἀναστὰς ἐκ τόπου πλήρης πότου
ἀνὴρ πελιδνὸς, ἀγέρωχος τὸν τρόπον,
στικτὸς, πολιὸς, ποικίλος χαμαιλέων
ἐπεισπεσεῖται, καὶ θερίσει καλάμην.
πλὴν ἀλλὰ κ'αὐτὸς συνθεριστεὶς τῷ χρόνῳ
ἐσύστερον τίσει ἐναθλίας δίκας, ὤ.
ὧνπερ κακῶς ἔπραξεν ἐν βίῳ τάλας.

ὁ γὰρ φέρων μάχαιραν, οὐ φεύγει ξίφος.
καὶ ταῦτα δρεπανηφόρε, τετράμηνόν σε μένει.

Subitò autem surgens ex loco, plenus potu,
Vir lividus, superbus moribus,
varius, canus, variegatus chamaeleon
Illabetur, et metet stipulam.
At et ipse cum tempore unà demessus,
Postea miseras dabit poenas, ô,
Eorum, quae malè patravit in vita miser.
Portans enim gladium, haud effugiet ensem.
Et haec, falcifer, in quadrimestri te manent.

Ex priore titulo colligitur, etiam hos versus, licet nomine non praefixo, ipsius Plethonis esse.

φύλ. ξβ. Fol. 62.

Πρὸς τὸ ὑπὲρ τοῦ λατινικοῦ δόγματος βιβλίον. πλήθωνος.	Ad librum pro latinorum dogmate. Plethonis.

A. Τὸ ὑπὲρ λατίνων βιβλίον τὸ ἐς ἡμᾶς ἧκον.
T. τὰ κράτιστα ἡμῖν βουλευσαμένοις ἑλέσθαι.

†. Est opusculum: Demonstratio, spiritum sanctum ex patre solo procedere, neque inde absurdum sequi.

Cum autem fundamenta ex gentilium philosophis petiisset, neque ipsis Graecis schismaticis satisfecit. Quod Manuel Peloponesius libello edito refellit, eumque impietatis et gentilismi accusat. Allatius ait: Plethonis librum conceptum simul et exclusum fuisse, antequam ad concilium Florentinum venisset. Ipsius sermones ibi habitos Sguropulus refert in historia huius concilii.

φύλ. ξε. Fol. 65.

Κατὰ σχολαρίου τοῦ πλήθωνος.	Plethonis contra Scholarium.

A. Γίγνεσθαι λέγει δεῖν γιγνόμενον ἰδίως.

T. λελόγισαί τε ἤδη καὶ αὖθις λογισθήσεται.

†. Est hic opusculi finis. Quaere reliqua infra fol. 69. Extat verò adhuc in bibl. Vindobon. apud Nesselium P. IV. p. 43. In Medic. apud Bandinium Vol. 2. p. 318. et in aliis, quas Fabricius refert.

Φύλ. ξς. Fol. 66.

Ἀποφθέγματα ἑπτὰ σοφῶν εὔχρηστοί λόγοι. σόλωνος. ά. — Apophthegmata septem sapientum. Solonis I.

A. Μηδὲν ἄγαν μήτε λέγε, μήτε πράττε.

T. ἥτις τόκους δίδωσι ἀφθονωτάτους.

†. Sunt Solonis, Chilonis, Cleobuli, Biantis, Pittaci, Periandri et Thaletis. v. edit. Venet.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Εἰς θεοὺς τοὺς λογίους εὐχή. — Precatio ad deos scientiarum praesides.

A. Ἄγετε, ὦ θεοὶ λόγιοι, οἵτινες.

T. καὶ ἄριστα καθισταμένοις ζῆν.

†. Est Plethonis cap. IVum libri I. de legibus, cuius fragmenta edidi gr. et lat. et in quibus haec precatio habetur.

Sequuntur sententiae brevissimae, quarum Ia est: ὡς ἄλλῳ ἄλλου ψυχήν τε καὶ γνώμην ὁ θεὸς οὐχ ὑποτέταχε, τὸ θνητὸν ἡμῶν τῷ ἰσχυροτέρῳ ὑποτέταχε.

Ultima: τὸ γὰρ πολλὰ γινώσκειν, πολλοῦ ἄξιον.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα. — Hymnus in Apollinem.

A. Ἄναξ ἄπολλον φύσεως τῆς ταύτου.

T. ψυχαῖς ὠἠπαιάν.

Ὕμνος εἰς διόνυσον. — Hymnus in Bacchum.

A. Βάκχε περ ψυχῶν λογικῶν γενέτορ.

T. ἐπὶ δηρὸν ἀφραίνευ.

Ἕτερος εἰς πάντας θεούς. Alius in omnes deos.

A. Ω πάντες θεοὶ, εἴτε μετὰ ζῆν.

T. νέμοντες ἀνορθοετ' αἰέν.

†. Occurrit in libro III° Plethonis de legibus cap. XXXV. ὕμνος εἰς θεούς.

Videntur hi omnes hymni eiusdem Plethonis esse ibique contineri.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Τὸ κατὰ σχολαρίου τοῦ πλήθονος. Contra Scholarium Plethonis.

Γεωργίου γεμίσου πρὸς τὰς σχολαρίου ὑπὲρ ἀριστοτέλους ἀντιλήψεις. Georgii Gemisti ad Scholarii obiectiones pro Aristotele.

A. Ἐπὶ τὸ βιβλίον τῶν κατ' ἀριστοτέλους — ἐγὼ μὲν οὐκ ὀψὲ ὥς γε σὺ φῄς.

T. ἀνοήτως λεγόμενα ἰτέον.

†. Non est verus hic finis, sed occurrit fol. 65. codicis, ut et a librario miniatè notatum: ἐντεῦθεν γύριζε εἰς τὴν ἀρχὴν, ἵνα εὕρεις τὸ τέλος εἰς τὸ κατὰ λατίνων. Hinc redi ad initium, ubi invenies finem libri contra Latinos.

In hoc libro textus Scholarii praemittitur, et Plethonis refutatio subiacet usque ad finem, ita, ut liber integer Scholarii et Plethonis coniunctus sit.

In suppleto fine duo asterisci notantur:

1. Τά γε ὡς ἡμᾶς ἥκοντα. οὐ γὰρ οὐδ' ὁλόκληρα ἧκεν. Haec ad nos pervenere. Neque enim integrum pervenit.
2. Οὐ γὰρ οὐδ' ἐπὶ σῷ κακῷ τάδε συνεγράψαμεν. ἀλλ' ὅπως καὶ σὺ τοῦ ἄγαν τύφου τι ὑφεὶς, ἀμείνων τι τὴν ψυχὴν γένοιο. Non enim in malum tuum haec conscripsi, sed ut nimia tua superbia quid remittens, melior fias. Est liber ineditus.

φύλ. ϟη.	Fol. 98.
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίςου λόγος ἐπικήδειος τῇ ἀοιδίμῳ βασιλίσσῃ κλεόπῃ, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ ἀϊδιότητος.	Sapientissimi et disertissimi domini Georgii Gemisti sermo funebris illustri imperatrici Cleopae, in quo et de immortalitate et aeternitate animae.

A. Σόλων μὲν ὁ σοφὸς πρὸς τοὺς σφίσι.

T. καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνοῖς εὐδοκιμεῖν.

†. Asservatur etiam in aliis bibliothecis, ut apud Fabricium legere est. Reiserus malè inscripsit: in obitum Helenae reginae.

φύλ. ρβ.	Fol. 102.
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίςου περὶ ἀρετῶν. ὅρος ἀρετῆς.	Sapientissimi et disertissimi dom. Georgii Gemisti de virtutibus. Definitio virtutis.

A. Ἀρετή ἐςιν ἕξις, καθ' ἣν ἀγαθοί ἐσμεν.

T. πολιτεία, ὁσιότης, θεοσέβεια.

†. Occurrit adhuc in cod. 260. Prodiit gr. et lat. cum Stobaei eclogis. Item Bas. 1552. 8.

φύλ. ρθ.	Fol. 109.
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου τοῦ γεμίςου, περὶ ὧν ἀριςοτέλης πρὸς πλάτωνα διαφέρεται.	Sapientissimi et disertissimi dom. Georgii Gemisti de iis, in quibus Aristoteles differt a Platone.

A. Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι.

T. καὶ φαυλὰ ἔγκατα μέμικται.

†. Occurrit adhuc in cod. 242. et saepius prodiit. In fine alia manu notatum: ἡ βίβλος ἥδε περιέχει θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ ζωροάςρην τε, καὶ πλάτωνα ὀνομαζομένων τῶν διὰ φιλοσοφίας ἀναγνωριζομένων θεῶν

τοῖς

τοῖς πατρίοις τοῖς ἕλλησι θεῶν ὀνόμασι ἑλκομένοις ἑκάστοις. Liber hic continet theologiam Zoroastricam simul et Platonicam deorum per philosophiam cognitorum patriis graecis deorum nominibus.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων ξενοφῶντος ῥήτορος.	Ex memorabilibus Xenophontis rhetoris.

A. Σωκράτης τὰ μὲν ἀναγκαῖα συνεβούλευε.

T. τοὺς συνόντας παρεσκεύαζεν.

†. In margine notatum: Xenophontis memorabil. Socratis lib. I. cap. 1. §. 6 — 10. 13. 15. cap. II. §. 3 — 8. §. 23. 30. 31. 32. 33. §. 42 — 44. cap. III. §. 2 — 4. 5 — 15. cap. IV. §. 8 — 16. 17. 18. cap. V. 1 — 5. lib. II. cap. I. 21 — 54. lib. IV. cap. III. §. 3. usque ad finem capitis. v. edit.

Φύλ. ρλα. Fol. 131.

Ξενοφῶντος ἱέρων, ἢ τυραννικός.	Xenophontis Hiero, seu tyrannicus.

A. Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετο.

T. εὐδαιμονῶν γὰρ οὐ φθονηθήσῃ.

†. V. edit.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Xenophontis memorabil. Socratis.

A. Λέγει δέ που καὶ ἡσίοδος.

T. τοῖς κοσμίως διαιτομένοις ἀντητίθει.

†. Sunt lib. II. cap. 1. locus Hesiodi et Epicharmi. cap. III. IV. §. 6. cap. VI. 1 — 15. 18 — 21. 24 — 26. 36. ad finem capitis. cap. VII. 13. lib. III. cap. XIII. 2. ad finem. cap. XIV.

Huc pertinent, quae Reiserus inscripsit: locus de fraternitate. Fabula de ove et cane.

Φύλ. ρμδ. Fol. 144.

Xenophontis symposium.

A. Καὶ ὁ σωκράτης εἶπεν.

T. τὴν ἀφροδίτην ἐγείρειν.

†. Sunt cap. II. §. 9—11. §. 23. cap. III. §. 2.

Ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ λόγου. Eiusdem ex oeconomicis.

A. Ἄρα ἔφη ὁ σωκράτης, μὴ αἰσχύνθωμεν.

T. ἀγαθὸς γὰρ ὢν ἀνὴρ εὐδαιμονεῖς.

†. Sunt cap. IV. §. 4—13. 22. cap. V.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Ἀποφθέγματα Διογένους τοῦ κυνικοῦ. Apophthegmata Diogenis — Cynici.

A. Διογένης ὁ σινωπεὺς γενόμενος.

T. ὡς νῦν οἱ θεοί.

†. Non solum Diogenis, sed atticarum mulierum aliorumque apophthegmata, ut Anacharsidis, Aristippi, Pythagorae, Aristonymi, Sostrati, Euripidis, Isidori, Socratis, Agathonis, Apollonii, Aristotelis, Philistini, Pittaci etc.

Φύλ ρνγ. Fol. 153.

Ἀποφθέγματα τοῦ σοφωτάτου θεόγνιδος. Apophthegmata sapientissimi Theognidis.

A. Ὦ ἀναλήτους υἱὲ, διὸς τέκος.

T. πολλ' ἀνιηρὰ παθών.

†. Sunt versus CCLXXVI. Extant in Iac. Lectii corpore poetarum graecorum.

Sequitur exclamatio in Spartam veterem et novam, hisque desinit:

οὐ ῥώμη, οὐ φίλιππος ἔφη, ἀλλ' ὁ χρόνος, καὶ τῶν ὑμετέρων γενετῶν ἡ ἀνανδρία τε καὶ ῥαθυμία μεταβληθῆναι παρεσκεύασεν. εἰς μυσιθρ' ὑπὸ κωνςαντῖνον.

Non Roma, non Philippus, aiebat, sed tempus, et patrum vestrorum imbecillitas, et socordia in obscuritatem reduci fecit sub Constantino.

Tum sequitur alphabetum Atticum et omnium Graecorum. Item inscriptio: εἰς ἀλεξανδρίαν τρῶαν. Ἡ τρωὰς φυλὴ κ. τ. λ.

φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Ἑρμείου φιλοσόφου προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πορφυρίου τοῦ φοίνικος.	Hermiae philosophi protheoria in isagogen Porphyrii Phoenicii.

A. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων.

T. ἀλλ' ὄργανον, ὡς ἑτέρῳ δείξωμεν.

†. Sunt prolegomena Ammonii Hermeae filii, quae occurrunt etiam in cod. 222. et apud Bandinium tom. 2. p. 386. Prodiere Venet. 1546. 8.

φύλ. ρο. Fol. 170.

Μαγικὰ λόγια τῶν ἀπὸ ζωροάστρου μάγων.	Magica oracula Magorum Zoroastrem secutorum.

A. Δίζεο σὺ ψυχῆς ὀχετόν.

T. τῶν τρωικῶν πρεσβύτερον ἱστορεῖσθαι.

†. Sunt oracula XXXVI. Prima XIX sunt sine expositione. A XX usque XXXIII prorsus desunt. Oracula XXXIII. XXXIV. XXXV. et XXXVI. expositionem habent, et quidem ut finis ostendit. Plethonis. Apud Bandinium tom. 2. p. 386. totidem occurrunt eodem initio et fine. Oracula et scholia prodiere Paris. 1599. 8. cum Sibyllinis.

φύλ. ροβ. Fol. 172.

Ἀριστοτέλους περὶ παντὸς κόσμου πρὸς ἀλέξανδρον βασιλέα.	Aristotelis de universo ad Alexandrum regem.

A. Πολλάκις μὲν ἐμοί γε θεῖόν τι.
T. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη.'

†. Sequuntur versus IV:

Σοφοῖσιν ἐξέδωκας ὄντων τὴν φύσιν
λόγοις ἄριςα τάξιν αὖ τε καὶ θέσιν
εὔσχημον κόσμον καλλόνης ἀσυγκρίτου
χρυσοῦν ἀριςοτέλους ὀργάνον λόγων.

Sapientibus dedisti rerum naturam
sermonibus optimè ordinem rursus et statum
aureum Aristotelis sermonum organum
decorum ornatum formae non confusae.

Apud Bandinium tom. 2. p. 586. iidem cum opusculo occurrunt. V. edit.

φύλ. ρπϛ. Fol. 186.

Μάρκου τουλίου κικέρωνος περὶ μνήμης τεχνικῆς. μετ-ηνέχθη ἐκ τοῦ λατινικοῦ.	Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiali translatum è latino.

A. Περὶ τῆς μνήμης πότερον ἔχει.
T. πλείω τῆς χρείας λέγειν φιλοτιμεῖσθαι.

†. Censetur inter Ciceronis supposita. Versio videtur esse aut Maximi Planudae, aut Theodori Gazae, quorum uterque Ciceronis quaedam vertisse dicitur. Eadem versio adhuc occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 387. ubi eam Planudis esse suspicatur. De graeca hac versione nec verbulum habet Fabricius. Prodiit graecè in B. de Aretin subsidiis literariis A. 1806. Octob. Curâ Franc. Berger, Presb. Boici, qui plura in hac sylloge gr. et lat. edidit.

φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Κάτωνος ῥωμαίου κεφάλαια παραινετικά.	Catonis Romani capita paraenetica.

A. Ἀνακολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν,

T. τὰ ὑπάρχοντα φρούρει.

†. Praemittitur prooemium ad filium, et iam desinit, uti indicatum adeoque initium tantum adest. Non tamen censetur esse Catonis Uticensis, teste Fabricio in bibl. lat., licet Nesselius ipsi tribuat. Versio est Maximi Planudis, quae etiam occurrit apud Bandinium tom. 2, p. 135. eodem initio.

φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ μονῳδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μεγάλου λογοθέτου.	Sapientissimi et disertissimi dom. Nicephori Gregorae monodia in obitum magni Logothetae.

A. Ἐμοὶ δὲ, ὦ παρόντες, ταυτόν τι συνέβη.

T. περὶ τὰς κρίσεις τῶν πάλαι σοφῶν.

†. Extat in hist. Byzant. lib. X. c. 2. et est Theodorus, de quo loquitur. Occurrit adhuc in cod. 10. eodem initio, alio autem fine.

φύλ. ρϟγ. Fol 193.

Περὶ τοῦ μὴ ῥαδίως πιςεύειν διαβολῇ.	Non facile credendum est calumniae.

A. Δεινόν γε ἡ ἀγνοία, καὶ πολλῶν.

T. ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

†. Occurrit adhuc in cod. 481. Est verò Luciani.

φύλ. σα. Fol. 201.

Περὶ πένθους.	De luctu.

A. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν.

T. τὸν θάνατον οἴκασθαι.

†. Est quoque Luciani.

φύλ. σε. Fol. 205.

Ὄνειρος τοῦ σκιπίωνος.	Somnium Scipionis.

A. Ἤνίκα περὶ τὴν ἀφρικὴν ἀφικόμην.
T. ἐγὼ δὲ τοῦ ὕπνου εὐθὺς ἀπελύθην.

†. Est Ciceronis. Versio autem graeca nomine Theodori Gazae edita Bas. 1524. 12. At et Maximus Planudes somnium hoc graecè vertit, ut apud Bandinium tom. 3. p. 213. legitur. Titulus enim est: σκηπίωνος ὄνειρος συγγραφεὶς μὲν παρὰ Μάρκου τουλλίου κικέρωνος τοῦ ῥήτορος, ἐξηγηθεὶς δὲ παρὰ μακροβίου ἀμβροσίου. εἰς δὲ τὴν ἑλλάδα γλῶτταν μετενεχθεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς μαξίμου τοῦ πλανούδη.

Scipionis somnium, conscriptum quidem a Marco Tullio Cicerone rhetore, expositum verò a Macrobio Ambrosio, in linguam verò graecam translatum a sapientissimo Maximo Planude monacho.

Sic etiam occurrit in bibl. Coislin. apud Montfaucon p. 520.

Quin et in codice nostro 439 somnium Scipionis et Macrobii in illud commentarius graecè versus a Maximo Planude habetur.

Cum vero textum somnii nomine Theodori Gazae editum cum illo Planudis conferrem, vidi, eandem prorsus esse, nec in verbo differre, facta maximae partis illius collatione. Quis ergò graecè vertit somnium? Theodorus Gaza, an Maximus Planudes? Quae pugnant pro Theodoro Gaza? Quae pro Planude? Pro illo editio, pro hoc Msci. codices. Pro utroque Fabricius. Versio enim credebatur diversa, quae eadem est. Si et diversa foret, Theod. Gaza post Planudem graecè vertisse mihi videretur. Quid verò Reiserus sua voluerit inscriptione, nescio. Sic verò inscripsit: somnium Scipionis, auctore Macrobio, graecè translatum. — Scimus

quidem, Macrobium in illud commentatum esse, eum verò somnii auctorem esse, nec somniamus.

φύλ. σια. Fol. 211.

Aristotelis fragmentum.

A. Φησὶ ὁ ἀριστοτέλης, ὅτι ἡ ἐσχάτη τῶν γνωστικῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἡ αἴσθησις, ἤγουν ἡ ὄψις.

T. ἡ λογικὴ κρείττων οὖσα πολλῶν.

†. Est de visu et aliis animae facultatibus corporis expertibus.

φύλ. σιγ. Fol. 213.

Ἑρμώνυμος χαριτώνυμος μονωδία τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρῷ γεωργίῳ τῷ γεμίστῳ.	Hermonymi Charitonymi monodia in sapientissimum dom. Georgium Gemistum.

A. Τὸ μὲν ἤδη τοῦ πάθους ἀνήκεστόν ἐστι.

T. λάλει διδασκάλων θειότατε καὶ σοφώτατε.

†. Apud Fabricium de hoc nulla fit mentio. Apud Bandinium tom. I. p. 492. occurrunt cap. X. demonstrativa de Iesu Christo, filio Dei et vero Deo. Tom. 2. p. 433. funebris in Catherinam Palaeoginam.

φύλ. σιη. Fol. 218.

Γρηγορίου μοναχοῦ μονωδία τῷ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρ. γεωργίῳ γεμίστῳ.	Gregorii monachi monodia in sapientissimum magistrum dom. Georg. Gemistum.

A. Φεῦ, τίς ἂν ἀξίως, ὦ παρόντες.

T. τὴν ἀρετὴν ἐκείνου καὶ τὴν θειότητα.

†. Neque de hoc fit mentio apud Fabricium.

φύλ. σκς. Fol. 226.

Ὑπὲρ τοῦ μηδετέροις βοηθεῖν λευκτρικὸς ε̄ πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα.	De auxilio neutris ferendo Leuctrica V. legatio ad Achillem.

A. Ἄριϛε ἀχιλλεῦ, τὸ μὲν θυμοῦσθαι σε.

T. μιμούμενος γὰρ τὴν τοῦ .....

†. Est Libanii declamatio in fine mutila. v. edit.

Cod. CCCCXCVI.

Membranaceus, in assere, corio badio tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantissimis, columnis binis, initio et fine chartâ suppletus, in foliis 197, Saec. XI, signatus p. 69. n. 58. malè conservatus, et inscriptus:

Ἱϛορία ψυχοφελὴς τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιώπων χώρας τῶν ἰνδῶν λεγομένης, καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ ἰωάννου ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου σάβα, ἐν ᾗ ὁ βίος βαρλαὰμ τε καὶ ἰωάσαφ τῶν ἀοιδίμων καὶ μακαρίων πατρῶν.	Historia animae utilis ex interiore Aethiopum, seu Indorum regione ad sanctam urbem translata per Ioannem virum venerandum et virtute praeditum monasterii S. Sabae, in qua vita Barlaami et Ioasaphi illustrium et beatorum pàtrum.

A. Ὅσοι πνεύματι θεοῦ ἄγονται.

T. περὶ ὧν ἡ διήγησις ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Alii codices Ioanni Sinaitae, alii Ioan. Climaco et alii Ioan. Damasceno tribuunt. Saepius latinè prodiit, nunquàm graecè, licet in bibliothecis obvia. Sic occurrit adhuc in codd. 41. 158. 188. bibl. Bav. ne de aliis dicam.

Φύλ. ροθ.	Fol. 179.
Περὶ τῆς ἁγίας εἰκόνος τῆς γενομένης θαυματοποιΐας ἐν τῷ ἁγίῳ φρέατι, καὶ περὶ τοῦ πατρικίου καὶ τοῦ φιλοχρίϛου νοταρίου.	De sacra imagine miraculosa in sacro puteo et de patricio et Christi amantissimo notario.

A. Οὐ-

A. Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν οἶδεν.
T. καὶ λατρεύοντες τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Est auctoris incerti, et extat gr. ac lat. in auctario novo Combefisii.

Φύλ. ρπϛ. Fol. 186.

Μαρτύριον τῆς ἁγίας αἰκατερίνης.	Martyrium sanctae Aecaterinae.

A. Τοῦ παρανόμου καὶ ἀσεβεστάτου μαξεντίου.
T. καὶ προσκύνησις σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Ineditum adhuc apud Fabricium.

Cod. CCCCXCVII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, atramento flavescente, in foliis 314, Saec. XII, datus ad usum Wolf. Musculi, signatus p. 16. n. 39. optime conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὡς ἀληθῶς μεγάλου βασιλείου ἐπιστολαὶ θαυμασίαι πρός τινας τῶν ἑαυτοῦ φίλων.	Magni verè Basilii epistolae admirabiles ad quosdam amicorum.

1. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ. ἐπέγνων σου τὴν ἐπιστολήν. 1.
2. Πρὸς εὐστάθιον. Ἀπειρηκότα με ἤδη. 165.
3. Ὀλυμπίῳ. οἷα ποιεῖς ὦ. 169.
4. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ, ἥτις καὶ ὤφειλε προγραφῆναι πρώτης. λαθοῦσα δὲ ἐγράφη ὧδε. ἐγὼ τοῦ ἀδελ. 19. Ante primam scribenda erat, ex oblivione hic scripta.
5. Τῷ αὐτῷ, ἥτις ἔλαθεν οὖσα ἐν τοῖς παλαίοις γράμμασι γεγραμμέναις ἐπιστολαῖς. ὅμως οὐδὲν βλαβερόν. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 345.
Non erat in antiquis codicibus. Sed nil nocet.
6. Τῷ αὐτῷ. οὐδέποτε ἠγνόουν. 2.

7. Τῷ αὐτῷ. Γράμμα ἦλθε μοι. 3.
8. Τῷ αὐτῷ λέγει τὸ πρωτότυπον βιβλίον. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι. ἀλλ ἐςι ἀνεπίγραφος τίς δώσει μοι. 4.
Eidem, dicit prototypum. Mihi verò persuasum non est. Sed est sine nomine.
9. Ἀνεπίγραφος. ἐπειδή μοι τὴν σιωπήν.
In margine scriptum: Celeusio. 14. At nec initium hoc, nec Celeusium, nec numerum 14. in elencho epistolarum Fabriciano inveni. Bis terve iam suprà occurrit, ubi Basilio et Gregorio Naz. inscripta fuit.
10. Ἀπολιναρίῳ τῷ δεσπότη μου. πρότερον μέν σοι.
11. Βασιλείῳ ἀπολινάριος. φιλοθέως πιςεύεις.
In elencho Fabriciano non est.
12. Ἀπολιναρίῳ. Διημάρτομεν τῶν προφάσεων. p. 89. Cotel.
13. Βασιλείῳ ἀπολινάριος. ποῦ μὲν ἤμην.
Nec haec ibi habetur.
14. Τοῖς δυτικοῖς. θεοῦ τοῦ ἁγίου τήν. 182.
15. Εὐςαθίῳ ἰατρῷ. ἔςι μὲν καὶ πᾶσιν. 80.
16. Σαταλεῦσι πολίταις. ἐγὼ τάς τε ἰδίας. 183.
17. Πρὸς εὐνόμιον αἱρετικόν. Ὁ ἐφικτὴν εἶναι. 168.
Est cum notis marg.
18. Τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἀσκηταῖς. Δυνατὸς μὲν ὁ ἅγιος. 73.
19. Παλαδίῳ καὶ ἰνοκεντίῳ. ἐγὼ πόσον ὑμᾶς. 184.
20. Τῇ ἐκκλησίᾳ κ.τ.λ. Καὶ ἔδει ἑπόμενος. 185.
21. Τῇ ὁμοζύγῳ κ.τ.λ. Τὸ μὲν ἀκόλουθον ἦν. 186.
22. Βοσπορίῳ ἐπισκ. Πῶς μου οἴει τὴν ψυχήν. 86.
23. Θυσιανοῖς. εἰ καὶ πολὺ τὸ πλῆθος. 72.
24. Τερεντίῳ κώμητι. πάνυ πολλὴν σπουδήν. 187.
25. Τοῖς παραλιώταις. ἐγένετο μοι πολλή. 77.
26. Τοῖς κατὰ νεοκαισαρίαν. ἡ μὲν συμφωνία. 63.
27. Πρὸς νεκτάριον. οὔπω εἶχον τρίτην. 18.
28. Πρὸς τὴν ὁμόζυγα νεκταρίου. ἔμελλον ἀποσιωπᾶν. 189.
29. Τοῖς νικοπολίταις. ὅτε ἐνέτυχον τοῖς. 190.

98. Ἀρκαδίῳ. Ηὐχαρίστησα τῷ ἀγίῳ. 388.
99. Ἰνοκεντίῳ. Καὶ τίνι ἄλλῳ. 409.
100. Εὐφρονίῳ. Διὰ τὸ μακράν. 312.
101. Εὐσταθίῳ. Οἶδα, ὅτι συγνοποιόν. 306.
102. Θεοδότῳ. Οἶδα, ὅτι εἰ καὶ μή. 310.
103. Ὀτρείῳ. Οἶδα, ὅτι καὶ τῆς. 315.
104. Ἰνοκεντίῳ. Ὅσον εὐθύμησα. 319.
105. Εὐσταθίῳ. Καὶ πρὸ τοῦ δέχεσθαι. 308.
106. Εὐσταθίῳ. Καὶ διὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου. 307.
107. Πρὸς εὐστάθιον. Καιρὸς φησι τοῦ σιγᾶν. 79.
108. Γενεθλίῳ. ἐδεξάμην τὰ γράμματα. 345.
109. Ἱλαρίῳ. ἐμὲ δὲ τί οἴει. 370.
110. Εὐλογίῳ κ.τ.λ. Μεγάλην ἐν πᾶσιν. 293.
111. Ὀλυμπίῳ. Ὄντως ἡ τῶν. 382.
112. Τερατίνῳ κώμ. Ὅτε ἠκούσαμεν. 349.
113. Μαγνηνιανῷ. Πρώην ἐπέστελλέ μοι. 410.
114. Βαρσῇ. ἐρχομένων τῶν. 326.
115. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ τῆς διαθέσεως. 327.
116. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν ὀρκοῦν. Οὐ παυόμεθα. 305.
117. Οὐρβικίῳ. ἔμελλες ἡμῖν. 343.
118. Τῷ αὐτῷ. Καλῶς ἐποίησας. 344.
119. Πρὸς μονάζοντα. Διπλός μοι φόβος. Homil. VIII.
120. Εἰς παρθένον. Νῦν καιρὸς ἐκβοῆσαι. Homil.
121. Φιλακρίῳ. χάρις τῷ ἀγίῳ θεῷ. 355.
122. Παραθετική. Ὁ δεῖνα ὡς λέγει. 383.
123. Περὶ τελειότητος βίου. πολλῶν ὄντων τῶν. Deest in elencho.
124. Τῷ κηνσίτορι. Οἶμαι μέν τινα. 304.
125. Ἐλπιδίῳ. πάλιν ἡμεῖς τόν. 322.
126. Τῷ αὐτῷ. Νῦν μάλιστα τῆς. Deest in elencho.
127. Τοῖς ἐν ταρσῷ. Συντυχῶν τῷδε. 130.
128. Τοῖς αὐτοῖς. Ὅσον ἐστι τὸ τῆς. 204.
129. Μελετίῳ. εἴ πως ἐγένετο. 56.
130. Ἀχολίῳ. Καλῶς ἐποίησας καί. 337.
131. Τῷ αὐτῷ. Ὅσης ἡμᾶς εὐφροσύνης. 338.

132. Τῷ αὐτῷ. παλαιὰν ἡμῖν εὐχήν. 339.
133. Μελετίῳ. τέως ἐβουλήθημεν. 57.
134. Ἐπισκόποις. Μαρτυρῶν τιμαί. 291.
135. Ἀμβροσίῳ. Μεγάλαι ἀεὶ καὶ πολλαί. 55.
136. Μελετίῳ. γράμματα ἐδεξάμην. **Deest in elencho.**
137. Τῷ αὐτῷ. Ἤδειν, ὅτι ξενίσει. 58.
138. Τῷ αὐτῷ. Ὁ ἀγαθὸς θεός. 273.
139. Τῇ θυγατρί. Ὅσην εὐφροσύνην. 387.
140. Ἀμφιλοχίῳ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ τούς. 393.
141. Τῷ αὐτῷ. παράσχοι ὁ ἅγιος θεός. 394.
142. Τῷ αὐτῷ. ἐντυχόντες τοῖς γράμ. 398.
143. Τῷ αὐτῷ. ἐγὼ καὶ τῶν ὁμιληθέντων. 392.
144. Τῷ αὐτῷ. Ὀλίγας εὑρίσκω. 395.
145. Τῷ αὐτῷ. Καὶ ἄλλως μέν μοι. 396.
146. Τῷ αὐτῷ. Ἡμᾶς ἀρρωστίαι. 397.
147. Τῷ αὐτῷ. πολλῶν ἕνεκεν. 402.
148. Τῷ αὐτῷ. τὴν μὲν χρείαν, ἧς. 403.
149. Τῷ αὐτῷ. πᾶσα ἡμέρα γράμματα. 404.
150. Τῷ αὐτῷ. Ὅταν μὲν πρός. 405.
151. Τῷ αὐτῷ. Ἀξίως τὴν σεαυτοῦ. 406.
152. Τῷ αὐτῷ. ἐζητημένον ἤδη παρά. **Deest in elencho.**
153. Τῷ αὐτῷ. Οἶδα καὶ αὐτός. 399.
154. Τῷ αὐτῷ. Ὃ οἶδας, σέβεις. 400.
155. Τῷ αὐτῷ. τί πρότερον ἡ γνῶσις. 401.
156. Τῷ αὐτῷ. Ἀνοήτω φησί. I. Canon.
157. Τῷ αὐτῷ. πάλαι πρὸς τάς. IIª Canon.
158. Τῷ αὐτῷ. Ἀπὸ ὁδοῦ μακρᾶς. IIIª. Canon.
159. Ὀπτίμῳ. Καὶ ἄλλως ἡδέως. 191.
160. Λιβάνιος βασιλείῳ. Οὔπω μοι τῆς λύπης. 148.
161. Λιβανίῳ. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι. 142.
162. Λιβάνιος βασιλείῳ. Οὐ παύσῃ βασίλειε. 150.
163. Λιβανίῳ. Λέλυταί σοι τό. 157.
164. Λιβανίῳ. πολλοὶ περιτυχόντες. 158.

199. Μοδέςῳ. Μέμνημαι τῆς μεγάλης. 278.
200. Τῷ ἡγεμόνι. Οἶδα μεγίςην. 179.
201. Ἡσυχίῳ. Οἶδα σου καὶ τήν. 351.
202. Δημοσθένει. πολλὴν χάριν ἔχομεν. 385.
203. Ἀθανασίῳ. Ὅτι μὲν κρείττονα. 54.
204. Ἀρκαδίῳ. Ἔδωκαν μείζονα. 415.
205. Ἱμερίῳ. Ἡ πρὸς τόν. 416.
206. Κομεντευρησίῳ. ἐπειδή τινες ἐν τῇ. 417.
207. Νουμεριανῷ. Συνηγάγομεν πάντας. 418.
208. Νουμεριανῷ. εἰ μὲν αὐτῷ μοι. 419.
209. Τρακτευτῇ. γνωρίζεις πάντως. 420.
210. Πρωτεύοντι. πολλὰς ἡμῖν ποιοῦσι. 421.
211 Ἑλλαδίῳ. πάνυ παραιτούμενος. 422.
212. Κόμητι. Οἱ τοῦ χωρίου. 423.
213. Ἡγεμόνι βασείας. Αἰσθάνομαι τῆς. 424.
214. Οὐαλεριανῷ. ἐγὼ τὴν εὐγένειαν σου. 425.
215. Παιονίῳ. Ὅσον εὔφρανας ἡμᾶς. 341.
216. Ζωΐλῳ. Οἶα ποιεῖς ὦ. 169.
217. Εὐλαγκίῳ. Μακρὸν ἀπεσιώπησας. 281.
218. Φαλερίῳ. πάνυ ἡδέως ἐτέρφθης. 282.
219. Ἰουβίνῳ. εἶδον σου τὴν ψυχήν. 378.
220. Λεοντίῳ. χρόνια μέν σοι. 83.
221. Τῷ αὐτῷ. ἔοικέ τι τῆς κοινῆς. 373.
222. Εὐςαθίῳ. εἴ τι ὄφελος. 81.
223. Θεοδώρῳ. Λέγουσί τινες. 328.
224. Τοῖς ἐν σωζοπόλει. Ἐνέτυχον τοῖς γραμ. 65.
225. Ἀντίγραφον πίςεως. Τοὺς ἢ προληφθέντας. 78.
226. Ὑπογραφὴ εὐςαθίου. Εὐςάθιος ἐπίσκοπος. **Deest in elencho.**
227. Συνοδικὴ. Ὁ ἀθανὸς θεός. ὁ ἀεί. **Deest in elencho.**
228. Πρὸς ἰτάλους. Ὁ κύριος ἡμῶν. 70.
229. Τοῖς δυτικοῖς. Κς ὁ θεὸς ἡμῶν. 74.
230. Τοῖς δυτικοῖς. θεοῦ τοῦ ἁγίου. 182.
231. Οὐαλεριανῷ. χάρις τῷ κυρίῳ. 324.

232. Πε-

335. Ἓν γνώρισμα τοῦ ζῆν. 177.
336. Ἀντιόχῳ. Ὅσον ὀδύρομαι. 269.
337. Τῷ αὐτῷ. Πῶς οἴει βαρέως. 270.
338. Τῷ αὐτῷ. Ἐπειδὴ ἀντέστησάν μοι. 271.
339. Νεκταρίῳ. Πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο. 323.
340. Δωροθέῳ. Εὐθὺς ἐπιτυχών. 250.
341. Μονάζουσι. Ἃ κατ' ἐμαυτόν. 300.
342. Γρηγορίῳ. Καὶ πρότερον ἡδέως. 45.
343. Τῷ αὐτῷ. Ἐσιώπησα, μὴ καί. 46.
344. Γρηγορίῳ ἑταίρῳ. τίς δώσει μοι. 60. bis.
345. Σιμπλικίᾳ. Ἀβούλως ἄνθρωποι. 87.
346. Ἰουλιανὸς βασιλείῳ. τὸ ἔμφυτόν μοι. 207.
347. Τῷ ἀποστάτῃ. Μικρά σοι τὰ τῆς. 209.

†. Praemittitur index epistolarum cum earum initiis, quarum quaedam falsas habent inscriptiones, ad latus verò correctas. In elencho epistolarum Fabriciano non omnes occurrunt. Operae igitur pretium fuisset, supplendi eas, quae ibi desunt. Sic deesse deprehendi epist. 9. 11. 13. 44. 56. 123. 126. 136. 152. 226. 227. 235. 302. Aliae etiam bis occurrunt, quas ad latus notavi. Ordo idem longè alius est, quàm in editione Garnierii.

Ad usum W. Musculi datum hunc esse codicem, inscriptio ostendit, quae est: Ex hoc codice magna est accessio facta ad editionem postremam a D. W. Musculo. Basil. 1540. f. lat.

Fol. 189. Occurrit etiam possessoris recentioris nota mutila, abscissis cum margine literis. Supersunt adhuc: σαβχτω ἐκ ... ὁ δοῦλος τοῦ θε ... μανός. ι... ακ°. καὶ μ... περιστερ" . ὁ θι μα ... αὐτὸν α .. ἔτει ς ... Ñ. 1.

Cod. CCCCXCVIII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus ac aereris clausus laminis, in 4to, sine minio, literis minu-

tis et nitidissimis, cum marginalibus, atramento flavescente, in foliis 264, Saec. X., signatus p. 25. n. 20. male conservatus et inscriptus:

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ κασιανοῦ περὶ διατυπώσεως καὶ κανόνων τῶν κατὰ τὴν αἴγυπτον καὶ ἀνατολὴν κοινοβίων καὶ τῆς τούτων διαγωγῆς.

Sancti patris nostri Abbatis Cassiani de institutione et regulis Aegypti et Orientis Coenobiorum, nec non ipsorum disciplina.

A. Ἐπειδή μοι προσέταξας μακαρ. πέρ.
T. τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. ἀμήν.

†. Extat gr. et lat. inter scripta Athanasio supposita. Ex Eucherio dicitur versa. Cassianus latine scripsit. Occurrit apud Bandinium tom. III. p. 504. alio autem fine. Item apud Nessetium.

Φύλ. ια.

Fol. 11.

Ἑπτὰ κεφάλαια λόγων, ἃ ἀπέστειλεν ὁ ἀββᾶς μωϋσῆς τῷ ἀββᾶ ποιμένι, καὶ ὁ φυλάσσων αὐτὰ, δύναται σωθῆναι, εἴτε ἐν ἐρήμῳ, εἴτε μέσον ἀνθρώπων.

Septa capita sermonum, quae Abbas Moyses Abbati Pastori misit, et qui ea servat, salvari potest sive in eremo, sive inter homines.

A. Εἶπεν ὁ γέρων, ὅτι ὀφείλει ἄνθρωπος.
T. χάριτι τοῦ θεοῦ λόγου. ἀμήν.

†. Moysis Abbatis, quem et Reiserus omisit, nullam facit mentionem Fabricius. Eiusdem epistolae fragmentum ad pastorem occurrit in cod. 318. Cl. de Matthaei citat quoque in catalogo suo Moysen Hieromonachum in subscriptione cod. 13.

Eadem haec capita VII. occurrunt apud Bandinium vol. I. p. 471. diverso aliquantum titulo. Et apud Pasinum p. 255. cum epistola.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Ἐπιςολὴ ἑρμαίου μοναχοῦ πρὸς ἀββᾶν δουλᾶν ζητοῦντος περὶ κατανύξεως.	Epistola Hermaei monachi ad Abbatem Dulam, quaerentis de compunctione.

A. Τῷ ἁγιωτάτῳ — πρὸ πάντων δέομαί σου.

T. τὴν ὁσιότητά σου. καὶ ἔρρωσο κ. τ. λ.

†. Eadem epistola occurrit adhuc apud Mingarelli p. 348. Fabricius autem eius non meminit. Nec Reiserus illius notionem dedit.

Φύλ. ιζ. Fol. 17.

Διήγησις ιβ πατρῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οἰκείων κατορθωμάτων.	Narratio patrum XII. in unum congregatorum de propriis rectè factis.

A. Ἀναχωρηταί ποτε σοφοὶ καὶ πνευματικοί.

T. εὐαρεςήσω μὲν τῷ θεῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Reiserus citat Io. Cassianum de institutis coenobiorum etc. p. 111. n. 39.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ μαξίμου κεφάλαια τῶν περὶ ἀγάπης.	Sancti Abbatis Maximi capita de charitate.

A. Ὅτις ἀγαπᾷ, τούτου καὶ ἀνέχεται πάντως.

T. ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀγάπη ἐςιν, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt Maximi Conf. centuriae II. III. IV. editae. Reiserus notat, et quidem rectè. Quarum prima deest, et initium secundae usque ad cap. VII. deest. Duae autem posteriores adsunt integrae.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου.	Sancti patris nostri Nili.

A. Εἰ γὰρ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες.

T. ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ κ. τ. λ.

†. Cum titulus integer et initium desit, nequeo determinare, quodnam eius opusculum sit. Consistit autem in contemnendis terrenis et curandis coelestibus.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Τοῦ αὐτοῦ νείλου περὶ τῶν η̄ λογισμῶν γνῶμαι. Eiusdem Nili de octo cogitationibus sententiae.

A. Ἀρχὴ καρποφορίας ἄνθος.

T. ἐμφαιδρύνεται ταπείνωσις ἀνδρός.

†. Apud Bandinium tom. I. p. 421. titulus est: περὶ τῶν ὀκτὼ τῆς πονηρίας πνευμάτων. De octo malitiae spiritibus. Et isti octo malitiae spiritus sunt gula, fornicatio, avaritia, ira, tristia, acedia, vana gloria, superbia.

Isti sermones habent scholia marginalia, vg. de acedia: δένδρον καλῶς πεπηγὸς οὐκ ἔσειсε βία πνεύματος, καὶ ἀκηδία οὐκ ἔκαμψεν ἐρηρεισμένην ψυχήν.

In cl. Matthaei catalogo Mosquensi saepius et diversis titulis occurrit.

φύλ. νε. Fol. 55.

Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς τοὺς βουλομένος ἀσκεῖν τὴν σωτήριον ἄσκησιν. Eiusdem exhortatio ad eos, qui volunt salutarem ascesin exercere.

A. Φόβον ἔχε θεοῦ, καὶ πόθον.

T. βοηθοῦντος αὐτῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Apud Bandinium tom. I. p. 420. sunt cap. LXXV. Et cum initium ac finis idem sint, etiam hîc habentur, licet nullo signentur numero. Prodiere gr. et lat. in bibl. PP. Paris. 1624. f. praeter caput ultimum, quod Suaresius in suis ad Nilum scholiis dedit. Sic verò incipit: τὰς δρωρεὰς τοῦ ἁγίου

πνεύματος κ. τ. λ. In catalogo quoque Mosquensi citato occurrit tit. *κεφάλαια διάφορα.*

Apud Montfaucon in bibl. Coisl. inscribuntur apophthegmata. Reiserus omnino praeteriit.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Τοῦ αὐτοῦ παραίνεσις πρὸς μοναχούς.	Eiusdem exhortatio ad monachos.

A. *Ἀκρασίαν βρωμάτων περικόπτει.*

T. *μηδὲ συνεσθίειν καλόν.*

†. Occurrit adhuc apud Matthaei in bibl. Mosq. p. 214. et apud Bandinium tom. I. p. 420. Est cum scholiis marginalibus vg. *αὐτοὺς μὲν γὰρ εἰς κακίαν ἀλείφῃς, ὧδε μολύνῃ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ τραύματος.* Initio statim ad *ἀκολασίαν.* v. in Suaresii Nilo. Reiserus praeteriit.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ κασιανοῦ τοῦ ῥωμαίου περὶ τῶν τῆς κακίας ὀκτὼ λογισμῶν.	Sancti patris nostri Abbatis Cassiani Romani de octo cogitationibus malitiae.

A. *Πρώην τὸν περὶ τῆς διατυπώσεως.*

T. *κατορθοῦται χάριτι κῦ ἀμήν.*

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. I. p. 566. et apud Nesselium p. 186. Sunt verò *περὶ γαστριμαργίας, πορνείας, φυλαργυρίας, ὀργῆς, λύπης, ἀκηδίας, κενοδοξίας, ὑπερηφανίας,* ut apud Nilum superius. Bandinius notat, in bibl. Coislin. Montfaucon. inscribi de octo vitiis capitalibus. Ego ibi nil inveni. v. Lambec. lib IV. p. 166. Est verò antiqua epitome graeca, ut de institutis coenobiorum supra. Cassianus enim non scripsit graece, ut Trithemio visum.

Φύλ.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου μοναχοῦ πρόλογος τῶν περὶ προσευχῆς κεφαλαίων.

Sancti patris nostri Nili monachi prologus capitum de oratione.

A. Πυρέττοντά με τῷ φλόγῳ.

T. περιπατήσῃ χάριτι τοῦ χῦ κ. τ. λ.

Περὶ προσευχῆς.

De oratione.

A. Εἴ τις βούλοιτο τὸ εὐῶδες.

T. ἀληθῶς εὕρηκας προσευχήν.

†. Sunt cap. CLIII. ut et Photius in bibl. cod. 201. statuit: τρισὶ καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν κεφαλαίαις διαιρούμενος. Emendanda igitur Turriani editio, ubi cap. CXLVIII numerantur. Occurrit adhuc apud Mingarelli p. 188. apud Matthaei p. 214. ubi etiam prologus habetur. Apud Bandinium tom. 3. p. 414. cum ipsius prologo. Apud Montfaucon p. 315. cap. CLIII.

Φύλ. π. Fol. 80.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νεωτέρους μοναχοὺς διδασκαλία.

Eiusdem ad iuniores monachos doctrina.

A. Δεῖ τὸν νέον ἀσκεῖν σώματος.

T. ἐν αἰωνίαις δωρεαῖς.

†. Occurrit adhuc apud Matthaei p. 214. Apud Bandinium tom. 3. p. 420. Extat verò inter epistolas lib. 3. 303. p. 446.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἀναστάσιον ἐπίσκοπον.

Eiusdem epistola ad Anastasium episcopum.

A. Ὁ τῆς ἐν βυζαντίῳ μεγάλης.

T. καὶ μὴ καταφρονητάς.

†. Est cum scholiis marginalibus. v. epist. editas.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Τοῦ αὐτοῦ ἀφθονίῳ καθηγουμένῳ.

Eiusdem ad Aphthonium praepositum.

A. Εἰρήκασί τινες τετηροκότες.

T. καὶ τί ἐροῦμεν πρὸς τοῦτο.

†. Reiserus omisit, v. epist. editas.

Μεθοδίου ἐπισκόπου πρὸς τοὺς λέγοντας, τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σαρκωθεὶς ἐπὶ γῆς, καὶ γενόμενος ἄνθρωπος. Καὶ διὰ τί τῷ τοῦ ςαυροῦ σχήματι ἠνέσχετο παθεῖν, καὶ οὐκ ἄλλῃ τινι τιμωρίᾳ. Καὶ τί τὸ χρήσιμον τοῦ ςαυροῦ.

Methodii episc. ad eos, qui dicunt, quid profuit nobis filius Dei incarnatus in terra, et factus homo? Et cur in forma crucis sustinuit, pati, et non alio supplicio? Et quae utilitas crucis?

A. Ἐπεδημήσας ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ χ͞ς.

T. καὶ φθορὰν χωρῆσαι ἀδύνατον.

†. Est Methodius Conf. et Patr. CP. ab A. C. 842 et obiit A. C. 846. 14 Iun. Gretserus gr. et lat. edidit bina fragmenta in opere de cruce. Extant item in bibl. PP. etc.

Τοῦ αὐτοῦ μεθοδίου, πῶς ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς ὁ χ͞ς ἐν βραχεῖ τε καὶ περιωρισμένων χρόνων διαςολαῖς σώματι ἐκεχώρητο, καὶ πῶς ἀπαθὴς ὢν ἤγετο ὑπὸ πάθους.

Eiusdem Methodii, quomodo in brevi et definito tempore corpore perceptus est, et quomodo impassibilis sub passionem agebatur?

A. Ἐπειδὴ γὰρ δύναμις αὐτῷ.

T. θεὸν ὑπάρχουσα.

Φύλ. πβ. Fol. 82.

Πρὸς τοὺς ἐπαισχυνομένους ἐπὶ τῷ ςαυρῷ τοῦ χ͞υ.

Ad eos, quos pudet crucis Christi.

A. Οἴονται τινες καὶ τὸν θεόν.
T. ἀνασταυρωθείσης τῆς σαρκός.

†. Sunt adeoque tria fragmenta, seu potius excerpta. Bina dicuntur a Gretsero edita. Videntur ergo duo in unum confluxisse.

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἑρμηνεία εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας τοῦ κατὰ λουκᾶν εὐαγγελίου.

Sancti Cyrilli in parabolam oeconomi iniusti secundum evangelium Lucae.

A. Πλαγίως μὲν καὶ ἀσυμφώνως.
T. ὀνήσει πάντως τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

Ἄλλος εἰς τὸ αὐτό.

Alius in idem.

A. Εἴληπται ἡ παρxβολὴ, οὐχ ὡς.
T. λέγειν εἰς ἅπαν οὐκ ἔχω.

Σχολ. τρία εἰσι τὰ ἔργα τῆς ἡσυχίας ἀμεριμνίων. κ. τ. λ.
T. μὴ ἐπαρθῆναι πρὸς ὕβριν.

φύλ. πγ.

Fol. 83.

Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου νείλου γνῶμαι ἀπαγοῦσαι τῶν φθαρτῶν, καὶ κολλῶσαι τοῖς ἀφθάρτοις ἄνθρωπον.

Eiusdem sancti Nili sententiae abducentes a corruptibilibus, et unientes incorruptibilibus.

A. Ὁδὸς εἰς ἀρετὴν ἡ τοῦ βίου φυγή.
T. τοῦ φοβεροῦ κριτερίου χ̅ῦ κ. τ. λ.

†. Notantur in margine XCIX. v. in Suaresii Nilo, ubi sunt CXXXV.

Apud Bandinium tom. 3. p. 420. sunt cap. XCIV. initio et fine eodem. Apud Matthaei p. 214. opusculum memoratur, ut et apud Nesselium. Numerus verò capitum non assignatur.

Sunt in codice Monacensi cum scholiis marginalibus. Reiserus horum non meminit.

Φύλ. πε. Fol. 85.

Νείλου μοναχοῦ κεφάλαια διάφορα πρὸς ἀσφάλειαν ψυχῆς. πρόλογος.

Nili monachi capita varia ad securitatem animae. Prologus.

A. Οἱ τὸν οὐράνιον χῶρον τοῖς πόνοις.

T. καρποὺς ἀμησᾶσθαι.

†. Inc. sermo: πρώτη τῶν λαμπρῶν ἀγωνισμάτων. Des. καὶ ὁμοουσίου τριάδος. Apud Bandinium tom. 1. p. 420. est ad Eulogium monachum. In Suaresii Nilo sunt cap. XXXIV.

Φύλ. ϟϑ. Fol. 99.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ παθῶν.

Eiusdem de passionibus.

A. Ἀναγκαῖον δὲ ἡγοῦμαι, καὶ τὰς ἀντιζύγους.

T. ἢ ἐλλείψει, ἢ ἐν ἀμελείᾳ.

†. Occurrit apud Bandinium ibidem, et apud Matthaei p. 214. Dicitur secundus sermo ad Eulogium. Finis tantum differt. Codicis nostri finis est aliquantum mutilus. In Suaresii Nilo sunt cap. IV.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Τοῦ αὐτοῦ σκέμματα.

Eiusdem consideratio-nes.

A. Ὁ χς εἰ μέν ἐςι χς, ἔχει τὴν γνῶσιν.

T. ἀνείδια δὲ εἴκοσι ὀκτώ.

†. Occurrunt apud Bandinium tom. 1. p. 420. ubi cap. XIII. statuuntur. In nostro codice signantur in margine cap. LXII. et in cap. LXI°. desinit ipsius codex. Incipit autem in cap. II°, ut et codex Mosquensis apud Matthaei p. 214. ubi in capita divisio non memoratur. Inferius autem statuuntur cap. LXXII. alio quidem titulo, eodem verò initio, ut in nostro codice. Sic et Bandinius hos tractatus, quasi diversos assignat, et non sunt. Mirum, quod Allatium hae considerationes latue-

rint. Silet enim de his, ubi de Nilis agit. v. Fabricii bibl. gr. vol. V.

Apud Matthaei nota scribae adfertur: ταῦτα ἐν ἄλλῳ εὗρον εὐαγρίου τ περὶ διαφόρων λογισμῶν. Eadem in alio CC. reperi Evagrii de variis cogitationibus. Adeoque Evagrio tribuuntur in illo codice. Est verò cod. CCCXXVI. in bibliotheca Mosquensi.

φύλ. ργ. Fol. 103.

Τοῦ αὐτοῦ ὅροι παθῶν ψυχῆς λογικῆς.	Eiusdem definitiones passionum animae rationalis

A. Ἰατρός ἐστιν ἕξις χειρίστη λογικῆς ψυχῆς.
T. καταβάλλειν πεπιστευμέναι.

†. Sunt XXXIII. Apud Bandinium eodem sunt numero tom. 1. p. 421. Dicuntur autem capita alia XXXIII. In Suaresii Nilo sunt p. 548.

φύλ. ρδ. Fol. 104.

Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι.	Eiusdem sententiae.

A. Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ ἑαυτοῦ κατάγνωσις.
T. ὤτων καὶ γλώσσης μέγας ὁ κίνδυνος.

†. Occurrunt apud Matthaei p. 214. ubi titulus est: νουθεσίαι κατὰ ἀλφάβητον. Admonitiones ordine alphabetico, cum hac scribae nota: καὶ ταῦτα ὁμοίως. Et haec similiter, sc. ut supra fol. 101. ubi Evagrio tribuit. Eodem titulo sunt apud Bandinium tom. 1. p. 221. Extant gr. et lat. in bibl. PP. Paris 1624. f.

Sine titulo.
A. Ἀρχὴ ἀγάπης ὑπόληψις δόξης.
T. κατὰ θεὸν πάντα ποιεῖ.

†. Apud Matthaei ibidem titulus est: ἕτερα, cum scribae nota: καὶ ταῦτα ὁμοίως. Sc. etiam alibi

Evagrio tribuuntur. Apud Bandinium in citato loco vocantur versus. Sunt autem in Suaresii Nilo.

Φύλ. ρδ. Fol. 108.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ λογισμῶν.	Eiusdem de cogitationibus.

A. Τῶν ἀντικειμένων δαιμόνων.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Ultimum caput notatur XXI. ut apud Nesselium p. 377. et desinit: καὶ νοῦν ἀστεροειδῆ ὄψει ἐν προσευχῇ. Quod apud Bandinium p. 420. cap. XXIII. est. Sic et apud Matthaei dicuntur cap. XXIII. At in nostro codice duo adhuc folia sequuntur. In editione Suaresii divisio fit in cap. XXVII. v. p. 512.

Φύλ. ριε. Fol. 115.

Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς ἠπείρου λόγος ἀσκητικός. ι̅.	Diadochi, episcopi Photices, Epiri sermo asceticus. X.

A. Πρῶτος ὅρος τῆς πίστεως ἔννοια.

T. τοῦ λόγου σπέρμα καρποφορήσομεν.

†. Sunt definitiones X, quae etiam occurrunt apud Bandinium tom. 1. p. 506. tit. capita Gnostica. In codice Vindob. praemittuntur operi de perfectione spirituali, ut in hoc codice.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Τοῦ ἁγίου Διαδόχου ἐπισκοπου πόλεως Φωτικῆς τῆς ἠπείρου τοῦ ἰλλυρικοῦ λόγοι ἀσκητικοὶ κεφ. ρ̅. στίχ. ͵βτ.	Sancti Diadochi, episcopi urbis Photicae, Epiri Illyrici sermones ascetici capita C. vers. 2300.

A. Πάσης πνευματικῆς ἀδελφοί.

T. εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀμήν.

†. Hic titulus in fine primum occurrit. Apud Matthaei in bibl. Mosquensi saepius occurrunt in codd. 146. 260. 294. 322. 350. 398.

Haec episcopi Saec. V. clari cap. C. de perfectione spirituali graecè prodierunt Florent. 1578. 8. latine saepius.

Φύλ. ρμγ. Fol. 143.

Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ καρπαθίου πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχοὺς ιβ.	Beati Ioannis Carpathii ad Indiae monachos eum exhortantes.

A. Τοῖς ἐπὶ γῆς βασιλεύουσιν ἐαρινά.
T. καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. Praemittitur brevis prologus. Sequitur cap. I. ὅσῳ διηνεκὴς κ.τ.λ. Occurrunt apud Bandinium tom. 1. p. 472. et dicuntur capita paracletica.

Apud Montfaucon in bibl. Coislin. p. 305. ubi in iambis Meletii calligraphi rhetor et Deifer, non episcopus vocatur. At in cod. Monac. et Taurinensi audit episcopus. Hinc Fabricius non rectè carpit Pontanum, qui haec capita latinè edidit ex codice Augustano Ingolst. 1654. Graecè adhuc delitescunt in bibliothecis, latinè saepius prodiere.

Φύλ. ρξα. Fol. 161.

Τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ καρπαθίου κεφ. ριζ.	Eiusdem beati Ioannis Carpathii cap. CXVII.

A. Καλὰ ἐξ ἀγαθῶν τὰ πάντα.
T. καὶ ὁμοίωσιν ἀπεργάζονται θεοῦ.

†. Occurrunt etiam apud Bandinium tom. 1. p. 472. ubi dicuntur esse cap. CXVI. Ultimum tamen, quod ibi assignat, in nostro codice cap. XVII est. Haec igitur cum prioribus sunt cap. CCXVII.

quae graecè in bibliothecis delitescere dicuntur. Ex his alia LXXXII. Pontanus reliquis adiunxit.

Φύλ. ροδ.	Fol. 174.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θαλλασσίου περὶ ἀγάπης καὶ ἐγκρατείας, καὶ τῆς κατὰ νοῦν πολιτείας πρὸς παῦλον πρεσβύτερον κεφάλαια τετρακόσια.	Sancti patris nostri Thalassii de charitate, temperantia et mentis politia ad Paulum Presbyterum cap. CCCC.

A. Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ ἀδελφέ.

T. συναΐδια. μεθ' ὧν κ. τ. λ.

†. Praemittitur brevis prologus. Tum sequitur cap. I. πόθος πρὸς θεὸν ὀλικῶς τεταμένος. Occurrunt adhuc apud Nesselium p. 428. et apud Matthaei in codd. 260. 378. 398. Dicitur S. Maximo monacho et martyri synchronus, cuius hae centuriae IV. in bibl. PP. gr. lat. Paris. prodiere. Reiserus perperam contra expressum titulum Ioan. Carpathio adhuc tribuit.

Φύλ. ρπϛ.	Fol. 186.
Χίλωνος ἰδίῳ μαθητῇ περὶ τοῦ ἀκριβοῦς καὶ ἐναρέτου βίου τῶν μοναχῶν συμβουλή.	Chilonis ad discipulum suum de accurata et virtuosa vita monachorum consilium.

A. Σωτηρίου πράγματος εὐγενήσομαί σοι.

T. καὶ τὸν Θεὸν δοξάσεις εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.

†. De hoc Chilone monacho nec verbulum occurrit in Fabricii bibl. gr. nec in tanto catalogorum numero quid de eo invenire potui. Equidem Basilii M. epistola habetur ad Chilonem, discipulum suum, et quidem eodem initio. At in codice Parisiensi nota est: τινὲς τὸν λόγον τοῦτον τοῦ ἁγίου νείλου εἶναι λέγουσι. Quidam aiunt, hunc sermonem

monem esse S. Nili. Hic apertè Chiloni, tanquam auctori inscribitur. Aliàs legendum foret χίλωνι et non χίλωνος.

φύλ. ρπθ. Fol. 189.

Τοῦ μακαρίου καὶ ἁγιωτάτου παλλαδίου ἐπισκόπου ἑλενοπόλεως πρὸς λαῦσον πραιπόσιτον διηγήματα περὶ τοῦ βίου τῶν ἁγίων πατρῶν.

Beati et sanctissimi Palladii, episcopi Helenopolis, ad Lausum Praepositum narrationes de vita sanctorum patrum.

A. Ἐθεασάμην οὖν ἐν τοῖς ὁρίοις λυκῶ.

T. Φευκτὴ ἦν τοῖς ἐναρέτοις.

†. Est Palladii Saec. IV et V° clari historia Lausiaca saepius edita. Initio mutila est, incipiens de Ioan. Lycopolitano, et pergens de Herone, Paphnutio, virgine se fatuam simulante, Piterumo, Didymo S. Script. interprete, Paphnutio alio, Apollo, Copre et Patermuthio, Melana et alia iuniore, et desinens in virgine Athanasium suscipiente, ut in margine legitur: περὶ τῆς ὑποδεξαμένης παρθένου τὸν μακάριον ἀθανάσιον. Pro quo Reiserus legit: Hippolyti narratio de quadam virgine conservata. At nec minimum Hippolyti vestigium apparet. Miror adhuc, quod, titulo licet expressi posito, Palladium harum vitarum auctorem alto praeterierit silentio, secutus scilicet Ehingerum, nec examinans, an rectè, an malè scripserit. Finis est mutilus.

φύλ. σθ. Fol. 209.

Διδασκαλίαι πατρῶν περὶ ὧν ὀφειλόντων ἐξαγγεῖλαι τὰ ἴδια ἁμαρτήματα. Καὶ παρὰ βασιλείου τοῦ τέκνου τῆς ὑπακοῆς.

Doctrinae patrum de iis, qui debent sua peccata confiteri. Et a Basilio, obedientiae filio.

A. *Δεῖ τὸν δεχόμενον τὴν ἐξομολόγησιν.*
T. *καὶ πῶς δεῖ ἐξομολογεῖσθαι.*

Φύλ. σιβ.	Fol. 212.
Αἱ δὲ ἐπιτιμήσεις καὶ διαφοραὶ τῶν ἐπιτιμίων εἰσὶν αὗται. βασιλείου τέκνου τῆς ὑπακοῆς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου βασιλείου τοῦ μεγάλου.	Poenae et differentiae poenarum sunt istae. Basilii, obedientiae filii, discipuli S. Basilii M.

A. *Ὅσα ἐγένοντο πρὸ τῶν λ̄ χρόνων.*
T. *κοσμικῶν τε καὶ μοναχῶν.*

Φύλ. σιε.	Fol. 215.
Περὶ γυναικῶν.	De mulieribus.

A. *Αἱ δὲ γυναῖκες φαίνονται πῶς πλείω.*
T. *διὰ τὸ πολυμόλυντον, ἐν χῳ̄ κ.τ.λ.*

†. Occurrunt adhuc alii tituli:
Περὶ εὐχῆς, de oratione.
Κανόνες τῶν ἁγίων πατρῶν, canones SS. PP.
Ὅρος τῆς ἁγίας δ̄ συνόδου, definitio synodi IV.
Ὅρος τῶν ἁγίων πατρῶν, definitio SS. PP.
Περὶ μοναχῶν, de monachis.
Κεφάλαια ἤθους κατορθώσεως τῶν ἁγίων πατρῶν τῆς ἁγίας συνόδου περὶ ἱερέων καὶ παντὸς ἀνθρώπου.
Capita consuetudinis correctionis SS. PP. sacrae synodi de sacerdotibus et omni homine.
Περὶ εὐνούχων, de Eunuchis.

Horum omnium Basilius, obedientiae filius, videtur esse auctor, fors et ipsorum sequentium.

Nec tamen vel syllaba in Fabricii bibl. gr. occurrit, nec alibi hoc nomen et ipsius scripta inveni.

Nec Ehingerus, nec Reiserus titulum integrum legerunt, alias illum non omisissent. Scio, Ioan. Ieiunatorem et alium Ioannem filium obedien-

tiae et Basilii discipulum vocari. v. cod. 149. At titulus clarus est.

Φύλ. σκγ. Fol. 223.

Συναγωγὴ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ς συνόδων. Collectio canonum ecclesiasicorum SS. Apostolorum et synodorum VI.

A. Εἴ τις ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος.

T. ἐν θυσιαστηρίῳ εἰσιέναι.

Τῆς ἐν νέᾳ καισαρείᾳ συνόδου. Synodi Neocaesareensis.

A. Πρεσβύτερος πρὸ λ̄ ἔτων μή.

T. πλὴν ἑνὸς μόνου, ἀφοριζέσθω.

Τῶν ἁγίων ἀποστόλων. SS. Apostolorum.

A. Ὁ ἀκροτηριάσας ἑαυτὸν κληρικός.

T. τῷ διαβόλῳ κατακρίνεται.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου. S. Basilii.

A. Ὁ ἑκουσίως φονεύσας. μετὰ δέ.

T. μὴ κοινωνείτῳ ὁμοίως καὶ μοναχός.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου τοῦ μεγάλου ἀλεξανδρείας ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. S. patris nostri Athanasii M. Alexandrini quaestiones et responsiones.

A. Ἐὰν δαιμονιζόμενός τις κατηχούμενος.

T. τί ἀποκριθῆναι οὐκ ἔχω.

Ἐπιτίμια τοῦ ἁγίου βασιλ. Epitimia S. Basilii.

A. Εἴ τις ὑγιαίνων τῷ σώματι.

T. ἀφοριζέσθω ἑβδομάδα ᾱ.

†. Sunt X, et occurrunt adhuc in cod. 184.

Τῆς ἐκκλησίας τὰ ἐπιτίμια. Ecclesiae epitimia.

A. Ὁ ὑστερούμενος τοῦ ἑξαψάλμου.

T. μηκέτι ἁμάρτανε.

†. Sequuntur adhuc plures tituli: τὰ τοῦ νόμου περὶ μοίχου, τυμβορύχου κ. τ. λ. Illa legis de adultero, sepulchrorum effossore, quaestiones, evangelium.

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Τοῦ ἁγίου Ἰω̄. τοῦ δαμασκήνου λόγος.	Sancti Ioan. Damasceni sermo.

A. Περὶ γεννήσεως ἀνθρώπου. καὶ διὰ τί τρίτα, ἔννατα, καὶ μ. τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιτελοῦνται.

T. ἐπιτελοῦμεν τοῖς ἀποιχομένοις.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰω̄. τοῦ χρυσοςόμου περὶ διαφόρων σωτηρίας καὶ περὶ μετανοίας.	Sancti Athanasii et S. Ioan. Chrysostomi de variis salutis modis et de poenitentia.

A. Εἴρηται μὲν ἤδη πρὸ βραχέων.

T. πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα.

†. Non ex his solum, sed et aliis collectum opusculum est. Nam narratur quid de Mauricii temporibus.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Περὶ διαφορᾶς ἀρετῶν.	De differentia virtutum.

A. Ἐλάβομεν ἐντολὰς παρὰ τοῦ χ̄υ.

T. καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Συμβουλία νοὸς ἑκάςου πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.	Consultatio mentis cuiuslibet cum anima sua.

A. Ἄκουε ψυχὴ λογικὴ κοινωνέ.

T. φιλανθρωπεία καὶ χάριτι νῦν κ. τ. λ.

†. Est S. Marci oratio IIa. in bibl. PP. edita, ut aliunde mihi constat. Eadem occurrit in cod. 63. In indice verò catalogi nomen Marci omissum fuit. Reiserus auctorem ignoravit. Hanc verò notam fecit: Quae hactenus in codice hoc leguntur, sunt

exarata a manu veteri, sequentia autem a manu recentiore. — Ego autem dico, tàm antiqua esse, quàm priora; quaedam etiam antiquiora. Reisero magister usus defuit.

φύλ. σλδ. Fol. 234.

Λόγοι ἁγίων πατρῶν ψυχωφελεῖς ἐκ πάσης γραφῆς. — Sermones SS. PP. animae utiles ex tota scriptura.

A. Ὅταν δὲ κοσμικαῖς φροντίσι.

T. ταῦτα δὲ κατὰ φύσιν προσδέδεται.

φύλ. σλϛ. Fol. 236.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ καρπαθίου ἐκ τῶν κεφαλαίων. — S. patris nostri Ioannis Carpathii ex ipsius capitibus.

A. Σὰρξ καὶ αἷμα εἶπεν.

T. ταῖς οἰκείαις ἀρεταῖς ἐξελάσῃ.

†. Caput primum notatur LXVII. v. suprà. Ultimum est: κώλυε τὸν νοῦν σου.

φύλ. σλζ. Fol. 237.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν βασιλείου. — Sancti patris nostri Basilii.

A. Δεῖ τὸν ἀσκητὴν εἶναι.

T. τὴν πληγὴν καὶ πεσόντι.

Ἰσιδώρου μοναχοῦ. — Isidori monachi.

A. Προσεύχου, οὐ ῥήμασι ψιλοῖς.

T. βλέπει τὴν κάμινον.

φύλ. σλη. Fol. 238.

Τοῦ αὐτοῦ. — Eiusdem.

A. Ἄνθρακες ἀνίφθησαν ὑπ' αὐτοῦ.

T. καὶ φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαινόμενοι.

Νείλου μοναχοῦ. — Nili monachi.

A. Ὅτι μετὰ τῆς πτώσεως ἡμῶν.
T. κατὰ τὸ ἴδιον ἔργον.

Joannis Cyzizeni responsio.

A. Ἀνερχομένων ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἁγίας γεθσημάνης.
A. Ἰω. μέμνησθε ἀδελφοὶ διὰ τὸν κύριον.

†. Est Abbatis monasterii montis Oliveti ad quaestionem, quomodo quis consequatur virtutem. Cuius Fabricius non meminit. Omnia quidem ista brevia admodum sunt. Indicanda tamen erant a Reisero.

φύλ. σλθ. Fol. 239.

Διήγησις σὺν θεῷ ἱερωνύμου. — Narratio cum Deo Hieronymi.

A. Ἄξιον ἐστι ἀγαπητὲ τὴν τῶν ἁγίων.
T. ἐπί σε ἀδελφέ.

†. Est I[a] de uno presbytero et altero iuniore, utroque monacho ex Thebaïde. II[a]. de duobus fratribus. Reiserus verò inscripsit: de Hieronymo quaedam narratio.

Περὶ παρθενίας κ. τ. λ. — De virginitate etc.

A. Ἐντεῦθεν γὰρ πολλαί.
T. καὶ ἐν ἡμῖν σκάνδαλον οὐ γενήσεται.

†. Est de virginitate, matrimonio et eunuchis.

φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Περὶ τῆς ὑποκρινομένης μωρίαν παρθένου. — De virgine stultitiam simulante.

A. Ἔν τινι μοναστηρίῳ πάρθενος.
T. καὶ ποῦ ἐτελεύτησεν, οὐδεὶς ἔγνω.

†. Iam occurrit suprà in Palladii Lausiaca.

φύλ. σμζ. Fol. 247.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν διονυσίου τοῦ ἀρεοπα- — Sancti patris nostri Dionysii Areopagitae ser-

γίτου λόγος, τί ἐςιν ἱεραρχία καὶ τίς ἡ κατὰ ἱεραρχίαν ὄνησις. mo quid sit hierarchia, et quae circa hierarchiam utilitas.

A. Ἔςιν μὲν ἱεραρχία κατ' ἐμὲ τάξις ἱερά.

T. μίμησιν ἱεραρχικῶς ἐκφαινόμενα.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκκλησιαςικῆς ἱεραρχίας πρὸς Τιμόθεον. Eiusdem de ecclesiastica hierarchia ad Timotheum.

A. Ὅτι μὲν ἡ καθ' ἡμᾶς ἱεραρχία.

T. τοῖς οὖσι δι' ἀγαθότητα.

Τοῦ αὐτοῦ μυςήριον φωτίσματος. Eiusdem illuminationis mysterium.

A. Ὁ μὲν ἱεράρχης ἑκάςῳ τε.

T. κατὰ τὴν αὐτῶν πρόθεσιν ἐπιτηδειότητα.

Φύλ. σν. Fol. 250.

Τοῦ αὐτοῦ μυςήριον συνάξεως εἴτουν κοινωνίας. Eiusdem mysterium synaxeos seu communionis.

A. Ὁ μὲν ἱεράρχης εὐχὴν ἱεράν.

T. ἕξεως ἀναγομένου.

Φύλ. σνα. Fol. 251.

Τοῦ αὐτοῦ αἶνος εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα. Eiusdem laus in sanctam trinitatem.

A. Τριὰς ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε.

T. ἐμοὶ μὲν οὖν ταῦτα ηὔχθω.

Συμεὼν μητροπολίτου εὐχαΐτων ἐπιςολὴ πρὸς ἰω̄. μον. καὶ ἐγκλειςόν. αὕτη δὲ ἁρμόζει καὶ παντὶ κελλίῳ. Symeonis metropolitae Euchaitarum ad Ioan. mon. et inclusum. Convenit verò et omni monacho.

A. Ἐδεξάμην περ πνευματικὲ τὴν θεοφιλῆ.

T. εἰς τὸ θέλημα αὐτοῦ. ἀμήν.

†. Sequitur subscriptio: *μεμνῆσω ὁ ἀναγινώσκων. διὰ τὸν κύριον τοῦ γράψαντος ἁμαρτωλοῦ, καὶ ταπεινοῦ μοναχοῦ Ἰωάννου. ναὶ ἀδελφὲ μεμνῆσω, μέμνησον.*

Memento, lector, per dominum scriptoris peccatoris et humilis monachi Ioannis. Utique frater memento, memento.

Allatius de Simeonibus p. 179. meminit duarum epistolarum.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ὁμιλία περὶ ἀποταγῆς βίου καὶ τελειώσεως.	Sancti patris nostri Basilii homilia de abdicatione vitae, et perfectione.

A. *Δεῦτε πρὸς μὲ πάντες.*

T. *πρὸς ἔπαινόν σου καὶ δόξαν.*

†. Extat tom. II. p. 232.

Φύλ. σξγ. Fol. 263.

Τοῦ δανιὴλ περὶ μάρκου τοῦ σαλοῦ.	Danielis de Marco Salo seu stulto.

A. *Ἐν μιᾷ ἡμέρων λαβὼν ὁ ἅγιος.*

†. Fabricius non meminit.

Cod. CCCCXCIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4°, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, diversa manu, cum scholiis marginalibus, in foliis 343, Saec. XIII, XV. signatus p. 24. n. 19. malè conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχ. κωνσαντ. τοῦ θεολόγου λόγοι.	Sancti patris nostri Gregorii theologi arch. Constant. homiliae.
1. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα.	In S. pascha.

A. *Ἀνασάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.*

Ἑρμ. *Μυσήριον) ἤτοι διὰ τὴν μυσικήν.*

2. Εἰς

2. Εἰς τὸ ἅγιον πάσχα. In S. pascha.
A. Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου.
Ἑρμ. Τὸ τοῦ λόγου προοίμιον εἴληπται.
3. Εἰς τὴν καινὴν κυριακήν. In novam dominicam.
A. Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι.
Ἑρμ. Ὁ παρὼν λόγος τοῦ πανηγυρικοῦ εἴδους.
4. Εἰς τὴν πεντηκοστήν. In pentecosten.
A. Περὶ τῆς ἑορτῆς.
Ἑρμ. Τὸ προοίμιον ἀπ' αὐτοῦ γε δὴ τοῦ πράγματος.
5. Εἰς τοὺς μακκαβαίους. In Macchabaeos.
A. Τί δὲ οἱ μακκαβαῖοι.
Ἑρμ. Ὁ εἰς τοὺς μακκαβαίους οὗτος λόγος.
6. Εἰς κυπριανὸν μάρτυρα. In Cyprianum martyrem.
A. Μικροῦ κυπριανός.
Ἑρμ. Ὁ παρὼν λόγος τοῦ πανηγυρικοῦ.
7. Εἰς τὸν ἐξισωτὴν ἰουλιανόν. In Iulianum exaequat.
A. Τίς ἡ τυραννίς.
Ἑρμ. Ὁ μετὰ χεῖρας λόγος τοῦ συμβουλευτικοῦ.
8. Εἰς τὴν χῦ γέννησιν. In Christi nativitatem.
A. Χριςὸς γεννᾶται.
Ἑρμ. Γεννᾶται εἶπεν, οὐκ ἐγεννήθη.
9. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν βασίλειον. Funebris in magnum Basilium.
A. Ἔμελλεν ἄρα.
Ἑρμ. Ζητεῖται ἐν πρώτοις, διὰ τί οὐχὶ ἐγκώμιον.
10. Εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια. In S. Theophania.
A. Πάλιν ἰησοῦς ὁ ἐμός.
Ἑρμ. Κατασκευὴ ὁ τρόπος τῆς προτάσεως.
11. Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα. In S. baptisma.
A. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ.
Ἑρμ. Τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας τοῦ βαπτίσματος.
12. Εἰς γρηγόριον. In Gregorium.
A. Φίλου πιςοῦ οὐκ ἔςιν.
Ἑρμ. Ὁ μετὰ χεῖρας λόγος συμβουλευτικοῦ.

13. Εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον. In magnum Athanasium.

A. Ἀθανάσιον ἐπαινῶν.

Ἑρμ. Ὁ εἰς τὸν μέγαν ἀθανάσιον λόγος.

14. Εἰς τὴν ρν ἐπισκόπων παρουσίαν. In CL episcoporum praesentiam.

A. Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα.

Ἑρμ. Πῶς φησὶ τὰ καθ' ἡμᾶς παρ' ὑμῖν ἔχει.

15. Περὶ τῆς φιλοπτωχίας. De amandis pauperibus.

A. Ἄνδρες ἀδελφοί.

Ἑρμ. Ὁ παρὼν λόγος τοῦ συμβουλευτικοῦ ἐστιν.

16. Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα. In patrem silentem.

A. Τί λύετε τάξιν.

Ἑρμ. Οὗτος ὁ λόγος εἴρηται εἰς τὴν πληγήν.

†. Sunt anonymi scholia in Gregorii Naz. Orat. XVI. qualia occurrunt in cod. 204. inedita.

φύλ. σ. Fol. 200.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν περὶ τῆς συντάξεως τῶν ῥημάτων πρὸς τὰ ὀνόματα. καὶ τῶν ἄλλως μετὰ προθέσεων ἐναλλασσομένων ῥημάτων. Principium cum Deo de constructione verborum ad nomina, et verborum, quae iuncta praepositionibus immutantur.

A. Ἀπαγορεύω, τὸ ἀρνοῦμαι, αἰτιατική.

T. φανήσομαι, καὶ φανοῦμαι μέλλον.

†. Sequuntur ordine alphabetico.

Occurrit apud Bandinium tom. 2. p. 389. eodem titulo et initio, alio autem fine, cum additamento: εἴληφε τέρμα βίβλος ὀρθογραφίας. Finem cepit liber orthographiae. Infra simile opusculum occurrit.

φύλ. σις. Fol. 216.

Τεχνολογίαι σὺν θεῷ κατὰ στοιχεῖον συντεθειμέναι ἐκ διαφόρων ἐρανεισθεῖσαι ποιητῶν τε καὶ λογογράφων. Technologiae cum Deo ordine alphabetico è variis collectae poetis et oratoribus.

A. Τὸ ᾱ μόριον ποτὲ μὲν δηλοῖ ϛέρησιν.
T. καὶ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον.

Φύλ. σξε. Fol. 265.

Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας γρηγορίῳ πονηθὲν τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν ἀρίϛη σύνοψις εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν πραγματείαν.

Synopticum syntagma philosophiae a Gregorio compositum pro piis literarum amantibus optima synopsis in totam logicam.

A. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες, πρῶτον μέν.
T. πᾶσαν, καὶ τέχνην ἰχνηλατεῖν.

†. Occurrit idem in cod. 104. sine auctoris nomine, eodem titulo, initio et fine. At in cod. 384. cum auctoris nomine est. Prodiit gr. et lat. Sequitur fragmentum: τί ἐϛι ϛιγμὴ, διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον. et des. ϛιγμὴν καὶ μεγάλην ἀπόϛροφον.

Φύλ. σπ. Fol. 280.

Τοῦ σοφωτάτου μαξίμου πλανούδη διάλογος περὶ γραμματικῆς, τὰ πρόσωπα νεόφρων καὶ παλαίτιμος. νεόφρων.

Sapientissimi Maximi Planudae de grammatica, personae Neophron et Palaetimus. Neophron.

A. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ παλαίτιμε.
T. ἐπιμελοῦνται τοῦ οἰκείου κτήματος.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ διαλόγου τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μαξίμου πλανούδη.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 2. p. 295. et apud Montfaucon in bibl. Coislin. p. 245. et alibi saepius. Frustrà addit Reiserus. Eiusdem de syntaxi. Est opusculum ineditum.

Φύλ. τκα. Fol. 321.

Περὶ διαλέκτων τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου κορίνθου.

De dialectis sanctissimi metropolitae Corinthi.

A. Ἰδοὺ σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω.
T. σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ, οὐκέτι.

†. Agitur de quatuor dialectis: Attica, Dorica, Ionica et Aeolica. Auctor modo Corinthus, modo aliter nominatur. Est verò Gregorius, seu Georgius Pardus, cuius hic tractatus graecè editus est Venet. 1496. f. graecè autem et latinè ad calcem variorum lexicorum.

Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 2. p. 274. eodem initio, alio autem fine in duobus quidem codicibus, at in tertio fol. 330. eodem.

φύλ. τκθ.	Fol. 329.
Κανόνες σὺν θεῷ περὶ συλλαβῶν ἐκτάσεως. καὶ συστολῆς διαλαμβάνοντες, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τόνων περισπωμένης φημὶ καὶ ὀξείας.	Canones cum Deo syllabarum extensione et contractione, quin et de tonis circumflexae et acutae.

A. ... Πρὸ μιᾶς συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον.
T. ὄφιες ὄφις ἰωνικῆς.

Cod. D.

Chartaceus, in charta spissiore, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, quibusdam capitalibus auratis et variè pictis, literis minutis et nitidis, cum scholiis marginalibus, in foliis 183, Saec. XV, collatus, signatus p. 38. n. 48. optime conservatus, et inscriptus:

Sophoclis Aiax flagellifer.

A. Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ λαερτίου.
T. μελλόντων, ὅτι πράξει.

†. Est cum notis interlinearibus et scholiis marginalibus. Scholia incipiunt: θηρώμενον) ζητοῦντα τῷ πρὶν ἢ παθεῖν μαθεῖν καὶ φυλάξασθαι, ἢ οὕτως

ἁρπάσαι καὶ συντόμως πεῖραν λαβεῖν τῶν ἐχθρῶν. Des. ὕστερον δὲ ἰδόντος τοῦτο γινόμενον.

Φύλ. κϛ. Fol. 26.

Eiusdem Antigone.

A. Ὦ κοινὸν αὐταδελφὸν ἰσμήνης.

T. γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

†. Est cum explicatione interlineari et scholiis marginalibus, quae incipiunt: εἰ τὸ ἄτερ πρὸς τὸ ἄτης συνάψομεν, ἐναντίον ἐστι, ὃ βουλόμεθα. ἐστι γὰρ καλόν. φαμὲν οὖν, ὅτι πρὸς τὸ ἄτης ὑποστικτέον. μόνον δὲ τὸ ἄτερ λέγε κ. τ. λ.

Des. τοῦτο δὲ λέγει διὰ παροργίσαι τὸν πλούτωνα καὶ περσεφόνην διὰ τὸ αὐτοὺς τὸν πολυνείκην ἄθαπτον ῥίψαι.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Eiusdem Oedipus tyrannus.

A. Ὦ τέκνα κάδμου τοῦ πάλαι.

T. μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

†. Est cum explicatione interlineari, et scholiis marginalibus, quae incipiunt: εἰκότως εἶπε τὸ μοί. διὰ γὰρ αὐτὸν ἐκάθηντο. Des. ὡς οὐ χρὴ πρὸ τελευτῆς ἄνδρα μακαρίζειν.

Φύλ. ογ. Fol. 73.

Eiusdem electra.

A. Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν τροίᾳ.

T. τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.

†. Est cum explicatione interlineari et scholiis marginalibus, quae incipiunt: ἢ τῷ οἴστρῳ καὶ ἔρωτι τοῦ διὸς πληγείσης, ἢ οἶστρον λέγει, ὃν αὐτῇ ἡ ἥρα ἐπέβαλεν, ὅτε ταύτην εἰς βοῦν ζεὺς μετέβαλε, βουλόμενος ἐκείνην λαθεῖν.

Des. ἣν ὑπὲρ πατρὸς ὡρμήσας, νῦν κατὰ κλυταιμνήστρας καὶ αἰγίσθου.

φύλ. ϟη. Fol. 98.

Σύνοψις τοῦ τε βίου τοῦ ποιτοῦ καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως. Synopsis vitae poetae et dramatis argumenti.

A. Εὐριπίδῃ τῷ ποιήτῃ γένος μὲν ἀθηναῖος.

T. οὕτως ἡγοῦντο πολλοῦ τινὸς ἄξιον.

Ἡ ὑπόθεσις. Argumentum.

A. Μετὰ τροίας ἅλωσιν ἄραντες.

T. σύμψηφον σχοῦσα καὶ ἀγαμέμνονα.

Drama Hecuba.

A. Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καί.

T. ϛερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

Τέλος τῆς τοῦ εὐριπίδου ἑκάβης.

†. Unicum initio scholium habetur: λέγεται καὶ τὸ σκότος οὐδετέρως, ᾧ χρῶνται οἱ κοινοί. τῷ δὲ ἀρσενικῷ οἱ ἀττικοί.

Synopsis vitae et argumentum est Thomae magistri edit. Lips. 1778. 4. quacum editione collatum a me drama Euripidis ad usum D. Zimmermann.

φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Ὑπόθεσις τοῦ δράματος. Argumentum dramatis.

A. Ὀρέϛης τὸν φόνον τοῦ πατρός.

T. τοῦ φόνου ἄργους ἄρχειν.

Ἄλλως. Aliter.

A. Ἡ μὲν σκήνη τοῦ δράματος ὑπόκειται.

T. πάντες φαῦλοι ἦσαν.

†. Haec duo argumenta prodiere in edit. Lips.

Drama Orestes.

A. Οὐκ ἔϛιν οὐδὲν δεινόν.

T. καὶ μὴ λήγοις ϛεφανοῦσα.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Ὑπόθεσις. Argumentum.

A. Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν Θηβῶν.

T. οὐδὲ παρὰ τὴν δυςυχίαν ἐλεήσας.

Χρησμός. Oraculum.

A. Λάϊε λαβδακιδῆ, παίδων γένος.

T. ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

Αἴνιγμα τῆς σφιγγός. Aenigma Sphingis.

A. Ἔςι διποῦν ἐπὶ γῆς, καὶ τετραποῦν.

T. ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

Λύσις. Solutio.

A. Κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα.

T. γήραϊ καμπτόμενος.

Στίχοι. Versus.

A. Είπὼν κορίνθοι οἰδίπους πατρὸς νόθος.

T. αὐτὴ δὲ μητὴρ ἀγχώναις διώλετο.

†. Argumentum cum oraculo, aenigmate et solutione prodiit in cit. edit. Lips. non item versus, prodituri curà dom. Ernesti Zimmermann novam parantis editionem.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Εὐριπίδου Φοίνισσαι. Euripidis Phoenissae.

A. Ὦ τὴν ἐν ἄςροις οὐρανοῦ.

T. καὶ μὴ λήγοις ςεφανοῦσα.

Cod. DI.

Bombycinus, in charta spissiore, corio albo tectus, in 4to, titulis et initialibus, interlinearibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 96, Saec. XIV, recentiore manu suppletus, quondam Constantini Patricii Chii A. 1576. lectionibus variis D. Ernesto Zimmermann missis, signatus p. 90. n. 68. male conservatus, et inscriptus:

Scholia quaedam in Euripidis Hecubam.

A. Φάσγανον ἀπὸ τοῦ γάννυσθαι ἐν τῷ Φόνῳ.

T. καὶ τροπῇ τοῦ η καὶ ε εἰς η μακρὸν, ἦν.

Ὑπόθεσις τοῦ δράματος. Argumentum dramatis.

A. Μετὰ τὴν τροίας ἅλωσιν ἄραντες.

T. σύμψηφον ἔχουσα καὶ ἀγαμέμνονα.

Δρᾶμα εὐριπίδου ἑκάβης. Euripidis drama Hecuba.

A. Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας.

T. ςερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

Τέλος τοῦ πρώτου δράματος.

†. Sequitur subscriptio: ἐγὼ κωνςαντῖνος ὁ χιῶς ἐμελέτησα ἐν ῥώμῃ αφπ. Φεβρουαρ. ιβ.

Ego Constantinus Chius curavi Romae 1580 Februarii 12.

Fol. 1. 1578. μηνὶ δεκεμβρίῳ. 20. mens. Decemb. item κωνςαντίνου πατρικίου καὶ τῶν Φίλων. Constantini Patricii, et amicorum. Et in monocondilio: αφος. κωνςαντῖνος πατρίκιος ὁ χιῶς.

1576. Constantinus Patricius Chius.

Hic scilicet, et explicationes interlineares, et scholia marginalia addidit ex aliis, ut vidi, codicibus.

Scholia autem marginalia sic incipiunt: Ἥκω ἀντὶ τοῦ ἄρτι ἦλθον. βέπει γὰρ τοῦτο πρὸς τὸ, παρεληθός, καθόσον τὸ εἶμι πρὸς τὸ μέλλον. γράφεται καὶ τὸ σκότος οὐδετέρως, καὶ ὁ σκότος. καὶ τῷ μὲν οὐδετέρῳ χρῶνται οἱ κοινοὶ, τῷ δὲ ἀρρενικῷ οἱ ἀττικοί.

Eadem occurrunt in cit. edit. Lips. Interlinearis explicatio haec est: καὶ ἄρτι ἦλθον, τὸν ἀπόκρυφον τόπον τοῦ ᾅδου καταλείψας.

Sequitur excerptum de mensura miliarium, de ventis XII et de climatibus VII.

Φύλ.

Φύλ. μϛ. Fol. 46.

Ὑπόθεσις εὐριπίδου ὀρέστου. Argumentum Euripidis Orestis.

A. Ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς ἐκδικῆσαι.

T. τοῦ φόνου, ἄργους ἄρχειν.

Ἄλλως. Aliter.

A. Ἡ μὲν σκήνη τοῦ δράματος ὑπόκειται.

T πάντες φαῦλοι ἦσαν.

†. Ext. in cit. edit. Lips.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Εὐριπίδου ὀρέστης. Euripidis Orestes.

A. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν.

T. καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

†. Est cum explicatione interlineari, quae incipit: οὐχ ὑπάρχει χαλεπὸν, ὡς οὕτως εἰπεῖν λόγον. περισσὸν ἀττικῶς, ἢ ὡς ἐπέρχεται δηλονότι. Est quoque cum scholiis marginalibus incip. πάθος ἐπὶ σώματος τὸ τραῦμα λέγεται, καὶ ἡ πληγὴ, ἣν τις ξίφει ἐπλήγη, ἢ τοιούτῳ τινι, ut in edit. cit. Lips.

Sequuntur quaedam de Aegypto et Danao: Αἴγυπτος καὶ δαναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν ἀπὸ ἰοῦς τῆς ἰνάχου θυγατρός.

2. De Pelasgis: Πελασγοὶ ταῖς ἀθήναις ἐπιθέμενοι, ἥρπασαν ἄλλα τε καὶ γύναια.

3. De Atreo et Thueste: Ἀτρεὺς καὶ θυέστης πελόπος ἦσαν υἱοί.

Cod. DII.

Chartaceus, in assere, corio nigro tectus et aere clausus, in 4to, sine minio, literis minutis et nitidis, in foliis 117, cum notis marginalibus, Saec. XV, signatus p. 34. n. 8., sat conservatus, et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου πρόκλου διαδόχου τοῦ πλατωνικοῦ. ἡ Sapientissimi Procli Diadochi Platonici Grae-

καθ᾽ ἕλληνας θεολογικὴ στοιχείωσις. — corum theologica institutio.

A. Πᾶν πλῆθος μετέχει πῃ τοῦ ἑνός.

T. πᾶσα ἄρα ἡ ψυχὴ κάτεισιν.

†. In cod. 91. numerantur cap. CXCVIII. Hìc autem nullo signantur numero, sed in margine argumenta indicantur.

Apud Bandinium tom. III. p. 320. statuuntur cap. CCXI. eodem initio et fine, ut in hoc codice. Lucem videre gr. et lat. Fallitur autem Verderius, Proclo patriarchae CP. illam tribuendo.

Nicolai Methonensis explicatio theologiae Proclianae extat in cod. 59., quae nondum edita est.

φύλ. λη. Fol. 38.

Τοῦ αὐτοῦ στοιχείωσις φυσική. — Eiusdem institutio physica.

A. Συνεχῆ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν.

T. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

†. Sunt duo libri de motu gr. et lat. editi. Sequuntur iidem libri eodem initio et fine fol. 47. Occurrunt adhuc in codd. 151. 419. 435. et in aliis bibliothecis saepius.

φύλ νη. Fol. 58.

Βοητίου φιλοσόφου περὶ διαλεκτικῆς. — Boetii philosophi de dialectica.

A. Πρότασίς ἐστι λόγος ἀληθείας.

T. ἀπὸ τοῦ ὁμοίου.

†. Sunt libri III. in margine notati, quibus in fine additur differentia locorum Themistii et Ciceronis hoc titulo: συμβιβάζει ὧδε ὁ Βοήτιος ἑκατέρων τῶν τόπων διαίρεσιν τοῦ σοφοῦ θεμιστίου καὶ τοῦ μάρκου τουλλίου.

Nomen interpretis in nullo praefigitur codice. v. cod 487. At suspicamur, Maximum Planudem

huius versionis esse auctorem, ut et illius de consolatione philosophiae.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Πρόκλου διαδόχου τῶν εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν τὸ ᾱ. Procli Diadochi in Platonis theologiam lib. I.

A. Ἀλλὰ τῶν μὲν προοιμίων ἅλις.

T. σωμάτων καὶ τὰ λοιπά.

†. Sunt alias libri VI. Hamburgi editi. Hîc deest prooemium, et primus tantum liber notatur. Post huius finem titulus tamen habetur: ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου. Ἀρχὴ δέ ἐστιν κυριωτάτη. Des. τὴν τοῦ ἑνὸς στέρησιν. Et est unius folii. Occurrunt omnes libri VI. in codd. 413. 433.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Ἀριστοτέλους περὶ χρωμάτων. Aristotelis de coloribus.

A. Ἀπλᾶ τῶν χρωμάτων ἐστιν.

T. ἐκ τῶν εἰρημένων δύναιτο συνιδεῖν.

†. Dicitur tractatus magna eruditione refertus, sive Aristotelis, sive Theophrasti, sive Stratonis Lampsaceni sit. Ad titulum verò fol. 78. iam positum: Ἀριστοτέλους περὶ χρωμάτων: Scholiastes graecus adscripsit notam: ἔλαθε σε φίλε, οὐκ ἀριστοτέλους εἰσι τὰ παρόντα, ἀλλ' ἑτέρου μεταγενεστέρου.

Latuit te amice, non Aristotelis haec sunt, sed alterius posterioris.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Ἀριστοτέλους περὶ τῶν ἀτόμων γραμμῶν. Aristotelis de lineis insecabilibus.

A. Ἆρα γέ εἰσιν ἄτομοι γραμμαί.

T. εἰς μικρὰν καὶ ἄπειρον. λείπει ὀλίγα.

†. Theophrasto a quibusdam tribuitur. Conringius ait: Superest hodieque de insectilibus lineis libellus, cuius acumen summi etiam geometrae admirantur. Prodiit gr. et lat. Hoc opusculum nec Ehingerus, nec Reiserus animadverterunt, licet in praemisso indice clarè indicatum sit.

Φύλ. ρι. Fol. 110.

Fragmentum opusculi logici.

A. Ἀλλ' ἴωμεν ἤδη καὶ ἐπὶ τὰ σχήματα.

T. καὶ αὐτὸς ὑποκειμένου τὴν ἀπόκρισιν δῶ.

†. Ad titulum alia manu adscriptum legitur: Quod habes pluteo I. nomine Gregorii, sc. in cod. 499. Syntagma philosophiae dictum.

Cod. DIII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, pallido titulorum et initialium minio, literis minutis et nitidissimis, collatus a Lequinio, atramento flavescente, in foliis 86. Saec. XIII., signatus p. 29. n. 30. sat conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ αἱρέσεων πασῶν.	Sancti patris nostri Ioan. Damasceni de haeresibus omnibus.

A. Πασῶν αἱρέσεων μρες καὶ πρωτότυποι δ.

T. καὶ μόνον ἑαυτῶν διαφέρεσθαι λέγουσι.

†. Notantur in margine haereses CIV. Ismaelitarum est ultima. Nil aliud verò est, quàm synopsis S. Epiphanii de haeresibus facta, et a Ioan. Damasceno continuata, ut hic clarè in titulo ponitur, quemadmodum et in codice Vindobon. At in codd. 444. 467. nomen auctoris reticetur. Conveniunt autem in omnibus. Divisio etiam hic fit in tomos et in libros, ut in cod. 467. In hoc solo fit

discrimen. Post: οἰνοποσίαν παντελῶς ἀπηγόρευσεν, sequitur quasi scholium: λέγεται δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπικρατῆσαι τοῦ ἔθνους. κατήγετο γὰρ, ὡς λόγος. τὸ γένος ἐκ φυλῆς ἰσμαὴλ υἱοῦ ἀβραάμ. ἀπόρου δὲ αὐτοῦ παντελῶς ὑπάρχοντος συνέβη μισθωτεῦσαι παρὰ γυναικί τινι πλουσίᾳ, καὶ συγγενεῖ δι' αὐτοῦ καλουμένη χαδιγὰ κ. τ. λ.

Dicitur autem tali modo potitus gentis imperio. Ortum aiunt ex tribu Ismael, filii Abraham. Cum verò inops prorsus esset, contigit, ut mercede conduceretur a quadam muliere divite, et cognata nomine Chadiga etc.

Tum agitur de Paulicianis, et in margine notatur cap. CIV. cuius finis suprà est indicatus.

Cotelerius gr. et lat. vulgavit in monumentis eccles. graecae. tom. I.

Extant et in eius operibus edit. Lequin. excepto scholio.

Reiserus adhuc distinguit tractatum. Fragmentum Theodoreti de Massilianis, non advertens, illum pertinere ad Ioan. Damasceni synopsin de haeresibus.

Φύλ. κη. Fol. 28.

Τιμοθέου πρεσβυτέρου τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως πρὸς ἰω. πρεσβύτερον τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ σκευοφύλακα τοῦ ἐν τοῖς χαλκοπρατίοις τῆς θεοτοκοῦ ναοῦ περὶ διαφορᾶς τῶν προσερχομένων τῇ εὐαγεστάτῃ ἡμῶν πίστει.

Timothei Presbyteri sanctissimae magnae ecclesiae Constantinopolit. ad Ioan. Presbyterum eiusdem sanctissimae Dei ecclesiae et Sceuophylacem templi Deiparae in chalcopratiis de differentia accedentium ad sanctissimam nostram fidem.

A. Τρεῖς τάξεις εὑρίσκομεν τῶν προσερχομένων.
T. κατ' αὐτοὺς ἀνῃρεῖσθαι μετὰ τὴν ἕνωσιν.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 401. ubi sectae XXXI. numerantur. Initium et finis est idem in nostro codice, ubi nullo signantur numero. v. Meursii opp. tom. VIII. p. 738. Nesselius observat, hunc tractatum gr. et lat. saepius editum, in multis tamen mutilum. v. Pasinum p. 198. et Montfaucon p. 88.

φύλ. λθ.	Fol. 39.
Περὶ τοῦ γινώσκειν, εἰς πόσα τμήματα γέγονεν ἡ τῶν ἀκεφάλων, ἤτοι θεοπασχιτῶν αἵρεσις, σύντομος ἔκθεσις. περὶ τῶν θεοδοσιανῶν.	De noscendo, in quot sectas divisa fuerit Acephalorum, seu Theopaschitarum haeresis, brevis expositio. De Theodosianis.

A. Πρῶτον κεφάλαιον περὶ τῶν θεοδοσιανῶν.
T. καὶ ἰδικὸν σύστημα ποιησάμενον.

†. Sunt cap. XVI. et occurrunt adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 401. eodem initio et fine. Apud Pasinum p. 198. v. opera Meursii in cit. loco. v. Montfaucon. p. 88. Reiserus indicare omisit.

φύλ. μ.	Fol. 40.
Περὶ μαρκιωνιστῶν, ἤτοι μεσσαλιανῶν. οὕτως ἔχει ἡ ἐν τῷ πατριαρχείῳ ἀποκειμένη βίβλος.	De Marcionistis, seu Messalianis. Ita habet liber in patriarchio repositus.

A. Μαρκιωνισταὶ καὶ μεσσαλιανοὶ καὶ εὐχῆται.
T. ἐπιφοιτῶντος καὶ ὁρωμένου.

†. Sunt cap. III. quibus finitis haec nota sequitur: καὶ τὰ ἑξῆς τούτων προεγράφη ὄπισθεν ἐν ταῖς τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου διηγήσεσιν, καὶ ἐκεῖ ζήτει μϛ λόγον τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ πίνακος. Reliqua horum scripta sunt retrò in sancti Epiphanii narrationibus de haeresibus, et ibi quaere sermonem XLVI^um^ inscriptionis tabulae.

Apud Bandinium in cit. loco sunt cap. XIX. Apud Pasinum p. 198. v. Meursii opp. p. 760. Reiserus indicare praetermisit.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Περὶ τῶν σχισμάτων τῶν καλουμένων διακρινομένων.	De sectis eorum, qui vocantur haesitantes. LII.

NB.

A. Ἤτησας ἡμᾶς ἀγαπητὲ ἀδελφέ.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων. χάριτι κ. τ. λ.

†. In margine notantur cap. X. Sequuntur adhuc duo capita de Severitis seu Theodosianis etc. adeoque cap. XII. sunt. Vocantur ab aliis discernentes et segregati, scilicet a concilio Chalcedonensi. Apud Cangium in glossario gr. barb. notatur adhuc, ab Hoeschelio laudari tractatum ex bibliotheca Augustana. Et tamen Reiserus hunc praeteriit. Apud Bandinium tom. 1. p. 401. idem occurrit, et cap. XII etiam notantur. Finis autem differt. Item apud Montfauc. in bibl. Coisl. p. 88. cum prioribus et sequentibus. In bibl. Taurin. apud Pasinum p. 198. v. Meursii cit. locum.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Ἔτι περὶ αἱρέσεων καὶ αἱρεσιαρχῶν ἐκ τῶν συνοδικῶν τοῦ ἁγίου σοφρονίου ἀρχιεπ. ἱεροσολύμων. καὶ προσθήκη ἀπ' ἐκείνου, καὶ δεῦρο.	Adhuc de haeresibus et haeresiarchis ex synodicis S. Sophronii archiep. Constantinop. et additamentum ex illo, et hucusque.

A. Ἀνάθεμα τοίνυν εἰς ἀεὶ καὶ κατάθεμα.

T. καὶ θεῖλκτος αἷρεσις. δόξα κ. τ. λ.

†. In bibl. Taurin. apud Pasinum p. 198. notatur cap. XXXV. Occurrit adhuc apud Bandinium et Montfauc. in cit. locis.

φύλ. νβ. Fol. 52.

Πῶς δεῖ ἀναθεματίζειν ἐγγράφως τοὺς ἀπὸ μανιχαίων προσερχομένους τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

Quomodo oportet scripto abiurare ab Manichaeis accedentes ad sanctam et catholicam ecclesiam.

A. Ἀνάθεμα μάνεντι, ἤτοι μανιχαίῳ.

T. τοῦ αὐτοῦ ὑπάρχοντος. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium in cit. loco, eodem quidem initio, fine autem diverso. Notat ibi, eiusmodi formulam haberi in operibus Hippolyti, apud Cotelerium et Goarum.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως, ὅπως οἱ ἐκ σεβήρου δοξάζουσιν. Ἰω. γραμματικοῦ τοῦ τριθεΐτου, λεγομένου Φιλοπόνου ἐκ τοῦ δ λόγου τοῦ διαιτήτου.

De natura et hypostasi, quomodo Severiani sentiant. Ioan. Grammatici Tritheitae, dicti Philoponi, ex libro quarto arbitri.

A. Ὁ γὰρ κοινὸς φησι καὶ καθόλου.

T. αὐτὸ δύο τινῶν εἶναι.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ διαιτήτου κεφάλαιον ζ.

Ex eodem arbitro cap. VIIum.

A. Ἕβδομος ἔστω λόγος ὁ ἐξ ὧν.

T. ἕνωσιν μεμενήκασιν.

φύλ. νη. Fol. 58.

Καὶ μεθ' ἕτερα, ἐν οἷς γυμνάζει, ὅτι τὸ μᾶλλον, καὶ τὸ ἧττον ἡ οὐσία ἐπιδέχεται φησὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ. ζ. κεφαλαίῳ οὕτως.

Et post alia, in quibus tractat, naturam magis et minus suscipere. Ait rursus in capite eodem VIIo sic.

A. Μίαν μὲν γὰρ φύσιν πλειόνων.

T. οὐδὲν κατὰ τοῦτο ἂν διαφέροιεν.

†. Haec

†. Haec sunt fragmenta, quae Fabricius ait, in Ioan. Damasceno de haeresibus, edita a Coterio tom. 1. p. 309. monument. ubi autem malè legitur: ἐκ τοῦ διαλόγου τοῦ διαιτήτου. Lequinius verò in editione Damasceni rectè ἐκ τοῦ λόγου reposuit.

In primo fragmento addendum adhuc: καὶ πῶς τὰς μερικὰς δογματίζουσιν οὐσίας. Id quod margini adscriptum est.

Arbiter sententiarum constabat cap. VII. ut Photius cod. 50. bibl. suae meminit. v. codd. 440. 467.

Φύλ. νθ.	Fol. 59.
Περὶ ἐκκλησίας. ἐξήγησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.	De ecclesia. Expositio ecclesiast. precum et officiorum.

A. Τί ἐστιν ἐκκλησία. ἐκκλησία ἐστι ναὸς θεοῦ.
T. ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ βάλλει διὰ τὰ πάθη.

†. Ultimus titulus est: περὶ στολῆς μοναχικῆς. Reiserus inscripsit: de ecclesia et successione ecclesiastica. Quid autem hoc voluerit, non ita facilè quis divinaverit. Certè ἀκολουθία non hic successionem significat, sed preces ipsas et officia ecclesiastica, sic dicta, inquit Goarus, quod eorum partes, bene disposito et ordinato nexu, inter se cohaereant seque consequantur. v. Euchologium et libros ecclesiasticos.

Φύλ. ξε.	Fol. 65.
Κανονάριον Ἰω͞ μ͞χ. τοῦ νηστευτοῦ περὶ τῶν ἐν διαφόροις ὑποπιπτόντων πάθεσι, καὶ ὅπως ὀφείλουσιν ταῦτα ἐξαγορεύειν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν κανονίζεσθαι.	Canonarium Ioannis monachi ieiunatoris delabentibus in variis passionibus, et quomodo debeant confiteri et corrigi.

A. Τῆς θείας καὶ παναγάθου, τοῦ ὑπεραγάθου.

T. ὅτι σοῦ ἐςιν ἡ βασιλεία.

†. Occurrit adhuc in cod. 149. ubi dixi, a Ioan. Morino gr. et lat. editum, atque a nomocanone differre. Idem et initium, alius autem titulus et finis.

φύλ. πβ. Fol. 82.

Νικηφόρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνςαντινοπ. ἐκ τῶν ἐκκλησιαςικῶν, αὐτοῦ συνταξέων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατρῶν.

Nicephori sanctissimi patriarchae Constantinop. ex ecclesiasicis ipsius constitutionibus et sanctis patribus cum ipso.

A. Τὰς ἐκκλησίας τὰς ὑπὸ αἱρετικῶν.

T. ἀπάγουσιν ἐνθένδεν ἄγγελοι.

†. Sunt canones LXVIII. editi in Freheri iure orientali, et Cotelerii monumentis, non tamen omnes. Cotelerius enim tantum XLVI, et Freherus XVII. edidit. Reiserus non bene fragmentum appellat.

φύλ. πς. Fol. 86.

Ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Ex asceticis magni Basilii.

A. Εἴ τις ὑγιαίνων τῷ σώματι.

T. ἤλεγξεν.

†. Sunt tantum cap. III. adeoque fragmentum. Occurrunt adhuc in cod. 498. ubi epitimia vocantur numero X.

Cod. DIV.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, cum scholiis marginalibus, in foliis 381, Saec. XIV, possessus a Niceta, primicerio Sceuophylacis, cum anno scriptionis et

libri pretio, signatus p.5. n. 21. optime conservatus et inscriptus:

Σύνοψις ἐξηγήσεων εἰς τὰς ἐπισολὰς τοῦ ἁγίου παύλου τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου βουλγαρίας κυροῦ θεοφυλάκτου.	Synopsis expositionum in epistolas S. Pauli sacerrimi metropolitae Bulgariae, domini Theophylacti.

A. Ἡ *συνεχὴς ἀνάγνωσις τῶν θείων γραφῶν.*

†. Cum iam in cod. 455. fusius descripta sit, hic tantum discrimina recensebo:

1. Prima est epistola ad Romanos, ubi argumentum primum cod. 455. non occurrit. cum schol. marginalibus et textu.
2. Epistola ad Corinthios I. cum eodem argumento et expositione. cum schol. marg.
3. Epistola IIa ad Corinthios, cum eodem argumento et expositione. cum scholiis et scholio finali : *τοῦ εἰσίν.*
4. Epistola ad Galatas cum eodem argumento, expos. et scholiis.
5. Epistola ad Colossenses cum argumento, expos. et scholiis.
6. Epistola ad Philippenses cum argumento, expos. et scholiis.
7. Epistola ad Ephesios cum argumento, expos. et scholiis.
8. Epist. I. ad Thessalonic. cum argumento, expos. et scholiis.
9. Epist. IIa ad eosdem cum argumento, expos. et scholiis.
10. Epist. I. ad Timotheum cum argumento, expos. et scholiis.
11. Epist. IIa ad eundem cum argumento, expos. et scholiis.

12. Epistola ad Titum cum argumento, expos. et scholiis.

13. Epistola ad Hebraeos cum argumento, expos. et scholiis.

Textus semper minio exaratus est. Initio fragmenta ex S. Iustino M. et Photio CP. sunt. Tum inscriptio miniata sequitur haec: *τοῦτο τὸ βιβλίον ἠγοράσατο* (sic) *ἐγὼ ὁ νικήτας πριμικήριος τοῦ σκευοφύλακος σύμηθεν διὰ δουκάτα χρυσὰ ῥοδίτικα ὀκτώ.* Hunc librum emi ego Nicetas primicerius Sceuophylacis Symethen ducatis aureis Rhodiis octo.

In ora superiore hoc inscriptum legitur:

Ἀρχῆς καλλίςης ἀγαθὸν δοίης τέλος ἢ τρισσοπαντέλειος ἀγαθαρχία.

Principii optimi bonum des finem ter perfectum boni principium.

In fine autem haec subscriptio habetur:

Τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.
θεοῦ θέλοντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος, καὶ
μὴ θέλοντος οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
πολλῶν λέλυμαι καὶ πόνων καὶ φροντίδων
δέλτου παρούσης ἕνεκεν βεβλημένων
θεοῦ δρόμον μοὶ τῆς γραφῆς ἠνυκότος,
καὶ τέρμα δόντος τῆς ποθουμένης βίβλου
ἔτους ςω̅ϟε Ν̄. 1. *μὴν φεβ. α̅.*

Consummatori bonorum Deo gratia.
Deo volente nil valet invidia, et
non volente nil valet labor.
Multis solutus sum laboribus et curis
praesentis libri causa factis,
Deo cursum scripturae mihi perficiente,
et finem dante libri desiderati
anno 6895, seu 1387 indict. I. mens. Febr. I.

Et in penultimo folio scriptum est:

Τὸ παρὸν βιβλίον ἠγοράσατο ἐγὼ ὁ νικήτας πριμικήριος τοῦ σκευοφύλακος σύμηθεν ὁ δομεστικὸς διὰ δουκάτα χρυσὰ ῥοδίτικα ὀκτώ. ἀπὸ τὸν μιχαὴλ μπελιστρὴν τὸν κύπριον τὸν ἐπονομαζόμενον καπετάνον. ἐπλήρωσα δὲ αὐτὸν, εὐθέως γενομένου τοῦ ἰσασμοῦ ἔμπροσθεν ἰω. ἱερέως τοῦ μαρμαρᾶ καὶ ἑτέρων τινῶν.

Praesentem librum emi ego Nicetas Primicerius Sceuophylacis Symethen domesticus, ducatis aureis Rhodiis octo, a Michaele Mpelistren Cyprio, cognominato Capitaneo. Perfeci autem hoc, compositione citò facta coram Ioanne sacerdote Marmara et aliis quibusdam.

Cod. DV.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidis, abbreviatus, bipartitò scriptus, cum scholiis marginalibus, manu diversa, Saec. XIV. XV. signatus p. 55. n. 3. malè conservatus et inscriptus:

Ἔκφρασις τῶν τοῦ βαρλαὰμ καὶ τοῦ ἀκινδύνου.	Explicatio dogmatum Barlaami et Acindyni.

A. Ὁ βαρλαὰμ ἑλληνικοῖς προσκείμενος.

T. εἴρηται μὲν καὶ ἔτι πλατυκώτερον.

†. In Vindobon. et Madritensi bibliotheca. Apud Nessel. p. 310. et apud Iriarte p. 287. titulus est: τοῦ τιμιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἁγίου κυρ. Δαβὶδ ἱστορία διὰ βραχέων, ὅπως τὴν ἀρχὴν συνέστη ἡ κατὰ τοῦ βαρλαὰμ καὶ ἀκινδύνου πονηρὰ αἵρεσις. Ὁ βαρλαὰμ etc.

Venerandi et sapientissimi sancti dom. David historia compendiaria, quomodo primùm constiterit malitiosa Barlaami et Acindyni haeresis.

Fine autem diverso esse reperi. Fabricius fallitur dicendo, in bibl. Bavarica esse. Ibi enim non David, sed Philotheus est auctor.

At in bibl. Augustana bis asservatum, à Reisero indicatum, nec tamen à Fabricio memoratum MSCum.

Simile quid occurrit in cod. 27. Aliud verò initium et finis est.

In praesenti codice scholia etiam marginalia habentur.

φύλ. γ. Fol. 3.

Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Φιλοθέου τὰ κεφάλαια τῆς αἱρέσεως ἀκινδύνου καὶ βαρλαὰμ καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνοις.

Sanctissimi et oecumenici patriarchae Philothei capita haeretica Acindyni et Barlaami et asseclarum.

A. Λέγουσιν ἐναντιούμενοι τῇ θείᾳ γραφῇ.

T. καὶ βαθεῖ ζόφῳ πλανωμένων.

†. Praemittuntur prius cap. XIV. de S. Script. adversantibus. Sequuntur tum cap. XIII. Barlaami et Acindyni. In margine verò citantur SS. PP. Maximus, Athanasius. Basilius, Chrysostomus, Ioan. Damascenus, Gregorius Nyss. et Maximi Conf. etiam scholium marginale, Gregorius Theol. Opusculum in cod. 27. occurrens, eodem quidem initio, alio autem fine, utpote mutilo, auctorem praefixum non habet. Reiserus hoc praeteriit, titulo licet expressè posito.

φύλ. θ. Fol. 9.

Fragmentum rhetoricum.

A. Περὶ δὲ ἀνασκευῆς λέγωμεν ἤδη. ὁρίζομεν αὐτὴν οὕτως. ἀνασκευή ἐστι ἀνατρεπτικὸς τοῦ πιθανῶς προτεθέντος λόγου.

†. Est cum scholiis.

φύλ. ιγ. Fol. 13.

Θεοφράστου.... Theophrasti....

A. Πολλάκις, ὦ πολύκλειδες, ἐπιστήσας.

†. Sunt Theophrasti characteres. In praemisso indice notantur cap. XXX. quorum I. περὶ εἰρωνείας, et ultimum: περὶ αἰσχροκέρδους. Occurrunt adhuc in cod. 527. 490. Hic verò iam desinit in cap. XXI. περὶ μικροφιλοτιμίας.

φύλ. ιϛ. Fol. 16.

A. Ῥητορικὴ ἐστι δύναμις τεχνικὴ περὶ τὰ πολιτικὰ ζητήματα.

T. πρὸς τὴν αὐτῶν κατανόησιν.

†. Est tractatus rhetoricae, cuius in fine problemata rhetorica sequuntur. In nullo titulo auctoris nomen praefigitur.

φύλ. νϛ. Fol. 56.

Περὶ ἄρθρων. De articulis.

A. Τί ἐστιν ἄρθρον. μόριον λόγου πτωτικόν.

†. Est fragmentum grammaticae. Sequuntur adhuc tituli de antonymiis, de praepositione, de adverbiis, de coniunctione, et desinit: κἂν μικρὰ πάρεχε.

φύλ. οβ. Fol. 72.

A. Ἀσβολῶ, ὅθεν ἀσβολλή. ἀσκῶ τὸ ἐπιτηδεύω.

†. Sunt tria alphabeta. Secundus titulus est: καὶ τὰ μὲν ἀμετάβατα. Tertius: αἰτιατικῇ συντάσσεται ταῦτα. Cuius tantum α habetur.

φύλ. πη. Fol. 88.

Λεξικὸν σὺν θεῷ τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀρχιεπ. ἀλεξανδ. κατὰ στοιχεῖον. καὶ ἡ μὲν λέξις ἀρχὰς διὰ κιναβάρεος, ἡ δὲ ἑρμηνεία διὰ μέλανος.	Lexicon cum Deo sancti Cyrilli archiep. Alexand. ordine alphabetico. Prima litera dictionis cinnabari, explicatio atramento.

A. Ἄατος, ἀβλαβής.

T. αἶνος, λόγος ἐγκώμιον.

†. Est igitur tantum fragmentum. Cyrilli lexicon partim integrum, partim imperfectum occurrit in codd. 230. 298. Apud Mingarelli in bibl. Nan. p. 504. Apud Montfaucon in bibl. Coisl. p. 226. 603. Ex initiis verò iam intelligitur, discrimina haberi.

In ora superiore legitur:

Ὁ κακὸς ἀκάκιος φλασβίτας. Et
Ἀκάκιος πρεσβύτερος αἱρετικὸς
ἐπὶ ζήνωνος καὶ ἀναστασίου μῆνας θ.
καὶ ἔτη ιζ.

Malus Acacius Phlasbita.
Acacius presbyter haereticus
Imperantibus Zenone et Anastasio
Menses IX. et annos XVII.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Κάτωνος ὑπάτου ῥώμης γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι διὰ στίχων ἡρωϊκῶν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν, ἃς μετέφρασεν ἐκ τῆς τῶν λατίνων γλώττης πρὸς τὴν ἑλληνίδα ὁ σοφώτατος καὶ μοναχὸς κυρ. μάξιμος ὁ πλανούδης. προοίμιον.

Catonis, consulis romani, sententiae paraeneticae versibus heroicis ad filium suum ex lingua latina transtulit in graecam sapientissimus monachus dom. Maximus Planudes. Prooemium.

A. Ἀνατολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν.

T. ἀσπασίως φιλίαν φέρε.

†. Incipiunt sententiae cum explicatione interlineari: εἰ ὁ θεὸς νόος, ἐσθ' ὡς τῶν λογίων πυθόμεσθα. — ἐπειδὴ ὁ θεὸς νοῦς ὑπάρχει, καθὼς τῶν θείων γραφῶν ἀκούσωμεν.

Con-

Constat lib. IV. et desinit: ταῦτα τίθεῖσα. τέλος κάτωνος τοῦ σοφωτάτου τοῦ στιχοπλοκήσαντος σὺν δύο στίχων ἤθεα μερόπων τ'αὖθις γνώμας. α υ ϟ γ. μην. αὐγ. κθ.

Finis Catonis sapientissimi in versibus tradentis hominum mores et sententias. 1493. mens. Aug. XXIX.

Saepius adhuc occurrunt in hac bibliotheca.

φύλ. ϟς. Fol. 96.

A. Τοὺς δὲ λαγωοὺς φασὶ τὰ μὲν τῶν ἐγγόνων.

†. Est fragmentum similitudinum ex historia animalium sumptarum, ut in Epiphanii physiologo.

Cod. DVI.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, cum notis marginalibus, in foliis 140, Saec. XV, signatus p. 27. n. 24. sat conservatus, et inscriptus:

Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας.	De virtute et malitia vitae.

A. Στενὴ ἡ ὁδὸς καὶ τεθλιμμένη.

†. Expositores sunt Evang. Apost. Salomon, Basilius, Gregor. Theol., Chrysostomus, Gregorius Nyss. Didymus, Cyrillus, Plutarchus, Isocrates, Demosthenes, Clitarchus, Socrates, Demonactus, Democritus, Bias, Laco, Theognis, Lindus, Lycurgus, Pythagoras, Hiperides, Pittacus, Aristoteles, Antiphanes.

Περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς.	De prudentia et consilio.

†. Expositores sunt Evang. Apost. Salomon, Sirach, Basilius M., Gregorius theologus, Chryso-

stomus, Philo, Ignatius, Plutarchus, Menander, Demonact, Phavorinus, Diodorus, Pythagoras, Caius, Democritus, Bias, Babrias, Sophocles, Herodotus.

Περὶ ἁγνείας καὶ σωφροσύνης. De castitate et temperantia.

A. Ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ πρὸς τό.

†. Expositores sunt Evang. Apost. Iob.; Salomon, Basilius M., Gregorius theol., Chrysostomus, Gregorius Nyss, Clemens, Climacus, Nilus, Cyrillus, Menander, Iamblichus ex epist. de temperantia, ex Aristippi sententiis, Esaias, Socrates, Alexander R. Clitarchus, ex Xenophontis epistola ad Lamprocllan., Diogenes, Democritus, Antiphon, Epictetus, Sophocles.

Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος. De fortitudine et robore.

A. Εἴ τις θέλει ὀπίσω μοῦ ἐλθεῖν.

†. Expositores sunt Evang. Apost. Salomon, Sirach, Basilius M., Chrysostomus, Democritus, Socrates, Leonides, Musonius, Dio, Coriscus, Pyrrhus, Aristoteles, Darius, Pantaleon.

Περὶ δικαιοσύνης. De iustitia.

A. Μακάριοι οἱ πεινῶντες.

†. Epositores sunt Evang. Apost. Salomon, Sirach, Basilius, Gregorius theologus, Chrysostomus, Gregorius Nyss., Evagrius, Cyrillus, Democritus.

Περὶ ἀκρασίας. De intemperantia.

†. Expositores sunt: Sirach, Nilus, Chrysostomus, Clitarchus, Basilius, Diogenes, Gregorius theol., Procopius, Gregorius Nyss.

Περὶ σοφίας. De sapientia.

†. Expositores sunt: Salomon, Esaias, Zacharias, Malachias, Tobet, Ezechias, Gregor. theol. ex Basilii protheoria in Esaiam.

Περὶ πλούτου. De divitiis.

†. Expositores sunt: Basilius, Esaias, Clemens Alexand., Macarius.

Περὶ φιλίας. De amicitia.

†. Expositores sunt Chrysostomus, Menander, Photius, Plutarchus, Dio, Nilus, Democritus, Philistion, Alexander, Clitarchus, Aristoteles, Isocrates, Diodorus.

Περὶ ὀργῆς. De ira.

†. Expositores sunt Sirach, Chrys. Evagrius, Euclides, Plato.

Περὶ σιγῆς. De silentio.

†. Expositores sunt: Dionysius, Plutarchus, Alexander M., Antipater, Hephestio, Lycurgus, Democritus, Isocrates, Cyrillus, Serinus.

Περὶ ἀλλοτρίων. De alienis.

†. Expositores sunt: Sirach, Basilius, Bias, Zenon.

Περὶ γαςρὸς. De ventre.

†. Expositores sunt: Basilius, Gregor. theol. Philo, Democritus, Anacharsis, Aristoteles.

Eiusmodi sententiae cum catena auctorum in codd. 318. 429. Hic verò non eodem ordine dispositae sunt, sed promiscuè, argumentis in margine notatis.

φύλ. πϛ. Fol. 86.

Τοῦ μακαρίου ἀββᾶ διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς ἠπείρου τοῦ ἰλλυρικοῦ κεφ. ρ̄. Beati Abbatis Diadochi episc. Photices Epiri Illyrici cap. C.

A. Διὰ ποίας δεῖ γνώσεως — πάσης πνευματικῆς.

T. τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα κ. τ. λ.

†. Primò sunt definitiones X, quarum I.: *πρώτος ὅρος τῆς κτίσεως.* Ultima: *ὅρος τῆς τελείας ἀλλοιώσεως.* Occurrunt adhuc in codd. 63. 498. Prodiere gr. et lat.

Cod. DVII.

Bombycinus et chartaceus, in asseres, in 4[to], titulis, initialibus et interlinearibus miniatis, manu diversa, literis minutis et nitidis, cum marginalibus, in foliis [illegible] Saec. XIV. XV. signatus p. 68. n. 65. malè conservatus, et inscriptus:

Γνῶμαι ἠθικαὶ τοῦ σοφοῦ πυθαγόρου.	Sententiae morales sapientis Pythagorae.

A. *Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς.*

T. *ἄμβροτος οὐκέτι θνητός.*

†. Praemittitur alius adhuc titulus: *πυθαγορικὰ ἡρωικὰ ἔπη τὰ οὕτως ἐπιλεγόμενα τὰ χρυσὰ, στοιχειῶσιν περιέχοντα τῆς τελειότητος τῆς τῶν πυθαγορίων φιλοσοφίας.*

Ἔλπεσθαι χρὴ πάντ', ἐπεὶ οὐκ ἔστ' οὐδὲν ἄελπτον. ῥάδια πάντα θεῷ τελέσαι καὶ ἀνήνυτον οὐδέν.

Pythagorici versus heroici sic dicti aurei, institutionem continentes Pythagoreorum philosophiae perfectae.

Speranda sunt omnia, cum nil sit abs spe. Facilè a Deo omnia perficiuntur, et nil non perficiendum.

Et in fine scriptum: *σοφῶς τέτευχας, ὦ πυθαγόρα, τάδε πρὸς ἀρετὴν θέλοντας ἕλκειν ἀξίως.*

Sapienter, Pythagora, haec edidisti, ut volentes dignè ad virtutem traheres.

Occurrunt saepius in hac bibliotheca. Prodiere autem gr. et lat.

Ἀριστοτέλους ἠθικώτατοι λόγοι πρὸς ἀρετὴν ἄγοντες τοὺς ὑπηκοούς.	Aristotelis maximè morales sermones ad virtutem agentes morigeros.

A. Ἄρχομαι δὲ περὶ
T. τὸν βίον διοικήσειν.

φύλ. γ. Fol. 3.

Προφητεῖαι ἑπτὰ ἑλλήνων σοφῶν περὶ ἐνανθρωπείας ιῦ χῦ.	Prophetiae septem graecorum sapientum de incarnatione Iesu Christi.

A. Ἑπτὰ τῶν ἑλλήνων σοφοὶ ἐν δόμῳ τινί.
T. πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν τοῦ χῦ μετένεγκεν.

†. Horum nomina sunt: Apollonius, Solon, Thucydides, Plutarchus, Aristoteles, Plato, Chilon phil.

Apud Bandinium tom. 2. p. 477.

Prophetiae sapientum VII, qui prophetarunt in templo deae Minervae, quorum nomina haec leguntur: Titan, Bias, Polo, Chilo, Thucydides, Temander et Plato, qui consuluere Apollinem, rogantes, ut prophetaret ipsis prophetias.

In fine prophetiarum duo tituli sunt:

1. Εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς καὶ ποιὰ τὰ αὐτῶν ἀποφθέγματα. In sapientes VII etc.
   Ἑπτὰ σοφῶν αἴοις ἐριηχέα δόγματα κοῦρε κ.τ.λ.
2. Ἑπτὰ σοφῶν ἑλλήνων εὔχριστοι λόγοι. Septem sapientum graecorum utiles sermones. Et sunt: Solon, Chilon, Cleobulus, Bias, Pittacus, Periander, Thales.

Quae sententiae editae saepius adhuc in hac bibliotheca occurrunt.

φύλ. ε. Fol. 5.

Γνῶμαι ἠθικαὶ τοῦ σοφοῦ Φωκυλίδου.	Sententiae morales sapientis Phocylidis.

Ὅρα ποδηγοῦντα σε πρὸς τὰ βελτίω.	Vide te ad meliora ducentia.

A. Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα σεῖο γονῆας.

T. μεχρὶ γήραος οὐδόν.

†. Sunt numero CXX, quae saepius hic occurrunt, ut in cod. 476 etc. Prodiere autem gr. et lat.

Clauduntur sequenti versu: ταῦτα δίκης ὁσίησι θεοῦ βουλεύματα φαίνεις Φωκυλίδης ἀνδρῶν ἐντιμώτατος ὄλβια δῶρα. Et Platonis fragmento: Ἄδηλον μὲν τοῦ βίου τέλος πᾶσιν ἐστὶ κ. τ. λ.

φύλ. ς. Fol. 6.

Σοφοκλέους αἴας μαστιγόφ.	Sophoclis Aiax flagellifer.

A. Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ λαερτίου.

T. τῶν μελλόντων, ὅ, τι πράξει.

†. Est cum explicatione interlineari et scholiis marginalibus. Folia autem XVIII prima, alia suppleta manu, his vacant. Tum usque ad finem tam interlinearia, quàm marginalia continuantur.

φύλ. μς. Fol. 46.

Σοφοκλέους ἤλεκτρα.	Sophoclis Electra.

A. Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν τροίᾳ.

T. τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.

†. Praemittitur argumentum:

Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς δεικνὺς κ. τ. λ.

Des. τὰ ἐν ἄργει.

2. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται κ. τ. λ.

Des. παιδαγωγὸς ὀρέστου.

3. Ἀπειρόκαλον τὸ λέγειν, ὅτι ὃν τρόπον κ. τ. λ.

Des. ἐν τάχει βουλευτέον.

Est cum explicatione interlineari: τοῦ στρατηγοῦ γεγονότος. et cum scholiis margin. τὰ ἀπὸ τοῦ πλήττω,

εἰ μὲν ὁς λήγει. παθητικά εἰσιν ἀεὶ, οἷον ἄμπληγτος, ἀπὸ πληκτὸς κ.τ.λ.

Φύλ. ϙϛ. Fol. 96.

Σοφοκλέους οἰδίπους τύραννος. Sophoclis Oedipus tyrannus.

A. Ὦ τέκνα κάδμου τοῦ πάλαι.

T. μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

† Praemittitur argumentum Aristophanis grammat. hoc titulo: Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις ἔμμετρος οἰδίποδος τυράννου. Λιπὼν κόρινθον οἰδίπους πατρὸς νόθος κ.τ.λ. Des. αὕτη δὲ μητὴρ ἀγχόναις διώλετο.

Sequitur aenigma.

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς κ.τ.λ. Des. τέλει αὐτοῦ. v. cod. 500. Est cum explicatione interlineari: ἐμὰ δηλονότι τοῦ πρὸ μακροῦ γεγονότος ἀναστροφῇ, ἤτοι ἀποφόνῃ. νῦν βλαστήσαντες. Et cum scholiis marginalibus: τίνες εἰσὶν αἱ καθέδραι αὗται, ἃς κάθησθε χάριν ἐμοῦ, κάθημαι τὴν δε τὴν καθέδραν καὶ βαδίζω τὴν δε τὴν ὁδόν.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Lexicon graecum.

A. Ἄλφα παρὰ τὸ ἄλφω, τὸ εὑρίσκω. πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων εὑρέθη.

T. ἐμῶ, ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ ἀφίημι πλ. τοῦ μ, ὡς ὄρω, ὁρμῶ, τίω, τιμῶ.

Cod. DVIII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, in foliis 184. cum marginalibus, Saec. XIV, quondam Ioan. Marmarae et Philothei patr. signatus p. 27. n. 23. ad finem malè conservatus, et inscriptus:

Τοῦ τιμιωτάτου καὶ σοφωτάτου μ̃ Δαυὶδ ἱςορία διὰ βραχέων, ὅπως τὴν ἀρχὴν συνέςη ἡ κατὰ τὸν βαρλαὰμ καὶ ἀκίνδυνον πονηρὰ αἵρεσις.	Venerandi maxime et sapientissimi monachi Davidis historia brevis, quomodo initio Barlaami et Acindyni perversa haeresis constiterit.

A. Ὁ βαρλαὰμ ἑλληνικοῖς προσκείμενος.
T. τὰ τοῦ βαρλαὰμ καὶ τοῦ ἀκινδύνου εἰσὶ δυσσεβήματα.

†. Iam occurrit in cod. 505. alio quidem titulo, eodem verò initio, sine auctoris nomine, ubi plura vide sis. In pluribus asservatur bibliothecis, adhuc inedita. v. Matthaei in bibl. Mosquensi p. 177.

Φύλ. ε.	Fol. 5.
Τόμος ἐκτεθεὶς παρὰ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου τῆς συγκροτηθείσης κατὰ τῶν φρονούντων τὰ βαρλαὰμ τε καὶ ἀκινδύνου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν καντακουζηνοῦ καὶ παλαιολόγου.	Tomus editus a sancta et sacra synodo congregata contra sectatores Barlaami et Acindyni, impeperantibus piis et orthodoxis Cantacuzeno et Palaeologo imperatoribus nostris.

A. Οὔτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας.
T. δι' ἧς ὁ παρὼν ἡμῖν ἀγὼν ἤνυςαι.

†. Tum sequitur: εἶχεν ὑπογραφὰς τὸ πρωτότυπον διὰ μὲν ἐρυθρῶν γραμμάτων τῶν θειοτάτων βασιλέων ἀμφοτέρων τό.

Ἰωάννης ἐν χῷ τῷ θεῷ πιςὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ καντακουζηνός. Ἰωάννης ἐν χῷ τῷ θεῷ πιςὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ὁ παλαιόλογος. Διὰ δὲ τῆς σεπτοῦ πατριαρχικῆς χειρὸς τό. Κάλλιςος ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος κωνςαντινουπόλεως νέας ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρ.

Habuit

Habuit subscriptiones Prototypon rubris literis amborum divinissimorum imperatorum.

Ioannes in Christo Deo fidelis imperator et autocrator Romanorum Cantacuzenus. Ioannes in Christo Deo fidelis imperator et autocrator Romanorum Palaeologus. Manu verò Patriarchica hoc. Callistus misericordia Dei archiepisc. Constantinop. novae Romae et Oecum. patriarcha.

Sequuntur reliquae subscriptiones:

Philotheus Metropol. Heracl. etc.
Gregorius Thessalon. Metropol. etc.
Arsenius Metropol. Cyzici etc.
Macarius Metropol. Philadelphiae etc.
Iacobus Metropol. Chalcedonis etc.
Metrophanes Metropol. Melenici etc.
...... Metropolita Amasiae.
Methodius Metropol. Pontoheracliae.
Georgius Metrop. πηγῶν καὶ παρίου.
Dionysius Metrop. Berroeae etc.
Niphon Metropol. Trapezunti etc.
Germanus Metropol. Traianopolis etc.
Isaias Metropol. Selybriae etc.
Gabriel Metropol. Apron. etc.
Callinicus Metropol. Amastridis etc.
Daniel Metropol. Aeni.
Eusebius Metropol. Sugdaias.
Theodoretus Metropol. Brys.
Iacobus Metropol. Madyt.
Neophytus Metropol. Bizyae etc.
Ioannicius Metropol. Garellae.
Euthymius Metropol. Mediae.
Iosephus Metropol. Tenedi.
Iosephus Metropol. Calliopolis.
...... Metropol. ἐξαμιλίου.

Theodosius Metropol. Sozopolis.
Ἦσαν καὶ διὰ γνωμῶν οὗτοι.
Consensere etiam isti, Adrianopolis,
Christopolis, Didymotichi.
Παρῆσαν τῇ συνόδῳ καὶ ἐπίσκοποι.
Aderant synodo etiam episcopi.
Ab Heraclea ep. Panii, Chariopolis, Pamphyli, Athyr.
A Thessalonica ep. Campaniae.
A Sardibus ep. Sinai et .... Eleutheropolis.
Διαλαθόντα τὰ ἑξῆς δύο ὕστερον προσετέθησαν.
Theoleptus Metropol. Didymotichi.
Ὁ λιτίζης μητροπολίτης βεβαιῶν ὑπέγραψα.
Subscriptiones ecclesiasticorum:
Amparis chartophylax magnae ecclesiae.
Euthymius Apocaucus Sceuophylax.
Michael Cabasila archidiaconus.
Manuel Sylvest. referendarius.
Theodorus Perdica diaconus.
Georgius Perdica Sceuophylax et diac.
Michael Maniaces diaconus.
Choniates diac. monast. praeses.

Εἶχεν ἑτέραν ὑπογραφὴν ὁμοίως τὸ πρωτότυπον, τοῦ ὕστερον γενομένου θειοτάτου βασιλέως ἡμῶν μετὰ καὶ προγράμματος τοῦ δε. Ἡ βασιλεία μου μέλλουσα ὑπογράφειν τῷ παρόντι τόμῳ προγεγονότι παρὰ τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου μου αὐθεντοῦ καὶ βασιλέως τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου ἐπὶ βεβαιώσει μὲν τῆς ἁγίας τοῦ χριςοῦ καθολικῆς καὶ ἀποςολικῆς ἐκκλησίας, ἐπὶ καθαιρέσει δὲ τῆς ἀθεωτάτης βαρλαὰμ καὶ ἀκινδύνου αἱρέσεως, τάττει, καὶ διορίζεται ςέργεσθαι τοῦτον παρ' αὐτῆς ἀμετάποίητον καὶ ἀμετακίνητον χωρὶς βασάνου καὶ δοκιμασίας τῆς οἵας δέ τινος, ὡς ἐκ θεοῦ γραφέντα διὰ τῶν ἐν αὐτῷ λαλούντων ἁγίων. δεχομένης μὲν τῆς βασιλείας μου καὶ

ἀσπαζομένης, ἅπερ καὶ ὁ παρὼν τόμος προσίεται, ἀναθέματι δὲ παραδιδούσης, ὅσα καὶ αὐτὸς τῷ ἀναθέματι παραδέδωκε. καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἐναντιουμένους τῷ τοιούτῳ θείῳ καὶ ἱερῷ τόμῳ, τάττει ἡ βασιλεία μου καὶ λόγοις καὶ ἔργοις κατ' αὐτῶν ἵστασθαι, καὶ ὡς κοινοὺς τῆς ἐκκλησίας ἀπελαύνειν ἐχθρούς. τοὺς δὲ ἐμμένοντας τούτῳ ἀποδοχῆς καὶ εὐμενείας τῆς δυνατῆς ἀξιοῦν. ταῦτα δὲ τάττει ἡ βασιλεία μου, ὡς ἐκ θεοῦ κατασᾶσα, διὰ τῆς αὐτοῦ χάριτος δεφέσωρ καὶ ἐκδικητὴς τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας, ὥσε δὲ μένειν τὸν παρόντα ὁρισμὸν τῆς βασιλείας μου βέβαιον καὶ ἀκίνητον εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. καὶ ὑπογέγραπται παρ' αὐτῆς καὶ τῷ ἁγίῳ θυσιαςηρίῳ ταῖς ἐμαυτοῦ χερσὶν, ὥσπερ ἱερὸν ἀνάθεμα φέρων ἀνέθηκα, παρουσίᾳ τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου μου αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ τοῦ παναγιωτάτου μου δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου. μηνὶ Φεβρ. N. ζ. A. 1354. Ματθαῖος ἐν χῷ τῷ θεῷ πισὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων ἀσάνης ὁ καντακουζηνός.

Habuit aliam similiter subscriptionem facti postea divinissimi imperatoris nostri prototypon cum hoc programmate. Imperium meum subscripturum praesenti tomo prius edito a potenti et sancto domino ac imperatore patre imperii mei, et a divina sacraque synodo ad confirmationem quidem sanctae Xi catholicae ecclesiae et apostolicae, ad eversionem verò impiissimae Barlaami et Acyndyni haereseos, ordinat et constituit, ut hic incorruptus et immutatus ecclesiae tomus, sine examine et disquisitione quacunque, tanquàm a Deo scriptus per loquentes in ipso sanctos recipiatur, recipiente quidem imperio meo et amplectente, quae praesens tomus admittit, anathemati verò tradente, quae ipse anathemati tradidit. Et in adversarios

tali divino sacroque tomo statuit imperium meum, ut verbo et opere insurgatur, et tanquàm communes ecclesiae hostes propulsentur. Immanentes verò huic omni, qua fieri potest, benevolentia recipiantur. Haec verò mandat imperium meum, tanquàm a Deo constitutus ipsius gratia defensor et vindex ipsius ecclesiae, ut praesens definitio imperii mei constans et immobilis in aeternum permaneat. Subscriptum quoque ab ipso, propriis manibus ad sanctum altare, tanquam sacrum donum, ferens reposui, praesente potenti et sancto meo domino et imperatore patre imperii mei et sanctissimo domino meo oecumenico patriarcha domino Philotheo, et sancta sacraque synodo.. Mens. Februar. Indict. VII. A. 1354. Matthaeus in Christo Deo fidelis imperator et autocrator Romanorum, Asanes Cantacuzenus.

In margine citantur auctores, è quibus omnia sumpta sunt:

ex synodico tomo I.
ex synodico tom. II.
ex Basilio,
ex Damasceno,
ex sexta synodo,
ex Dionysio,
ex Cyrillo,
ex Chrysostomo,
ex Iustino,
ex Athanasio,
ex Anastasio,
ex Gregorio Nyss.
ex Theologo,
ex Maximo,
ex evangelio S. Ioannis,
ex synodo contra Massalianos.

Iste igitur est tomus III^us, cuius Ioan. Cantacuzenus imp. meminit lib. IV. c. 23. hist. Byzant. editus A. 1351. indict. IV^a. non A. 1350, ut Ph. Labbeus putat. Occurrit adhuc in bibl. Coislin. apud Montfaucon p. 173. diverso quidem titulo, eodem autem initio. Citat metropolitas XXIII. et episcopos III.

In bibl. Vindob. apud Lambec. vol. V. p. 202. cod. 266. n. 15. ubi metropolitae, episcopi et reliqui recensentur, ut hic. Subscriptio autem Matthaei Cantacuzeni imp. filii ibi non habetur, ut hic et apud Montfaucon p. 176.

Huius tomi III. in bibl. Augustana prius asservati non meminit cl. Harlesius in bibl. Fabricii tom. VII. p. 792.

At quomodo meminisse poterat? Reiserus enim sic inscripsit: Davidis monachi cuiusdam historia succincta de haeresibus Barlaami et Acindyni sub regno imp. Cantacuzeni et Palaeologi.

Quis divinaverit, tomum III. synodicum contra Barlaami et Acindyni sectatores ab his imperatoribus editum hic intelligi?

Extat adhuc in bibl. Mosqu. apud Matthaei p. 177. v. Schroeck Kirchengesch. Th. 34. S. 437.

Φύλ. νγ. Fol. 53.

Προθεωρία τοῦ λόγου. — Protheoria sermonis.

A. Ἁπλοῦν μὲν εἶναι καὶ μονοειδῆ.

T. καὶ συμβιβάζων τὰ τῶν ἁγίων εἰς δύναμιν.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Λόγοι δογματικοὶ πρός τε τὸν ἀκίνδυνον καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ, συγγραφέντες διὰ τοῦ ἡρακλείας Φιλοθέου καὶ ἀποσταλέντες παρὰ τῶν ἁγιωρί- — Sermones dogmatici ad Acindynum et ipsius asseclas conscripti a Philotheo Heracleensi, et missi a monachis mon-

των εἰς κωνςαντινούπολιν, κατὰ μῆνα ἰαννουάριον τῆς ιδ̄. Ν̄. αὐτοῦ τοῦ ἀκινδύνου κινήσαντος ἐκείνους διὰ τῶν οἰκείων γραμμάτων.

tanis Constantinopolin, mense Ianuario indict. XIV. ipso Acindyno eos movente propriis literis.

Περὶ τοῦ ἐν τῷ Θαβωρίῳ δεσποτικοῦ Φωτὸς καὶ περὶ θείας ἐνεργείας πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας ἀπολογητικὸς ᾱ.

De dominico lumine in monte Thabor, et de divina operatione ad adversarios apologeticus I.

A. Καὶ πάλαι μὲν ὁ τῆς ἀληθείας λόγος.

T. ἀθλίως εἰς ἣν ἐκεφαλαιώσατε.

Τέλος τοῦ περὶ τοῦ ἐν θαβωρίῳ δεσποτικοῦ Φωτὸς καὶ περὶ θείας ἐνεργείας πρώτου λόγου.

†. Citantur in marginibus: Palamas, Dionysius, Theologus, Chrysostomus, Damascenus, Andreas, Athanasius, Basilius, Maximus, Iustinus, Gregor. Nyss., Cyrillus, et cum scholiis partim miniatis.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Τοῦ αὐτοῦ ἡρακλείας περὶ θεότητος καὶ θείου Φωτὸς καὶ πνευματικῶν ὁράσεων καὶ τῆς ἱερᾶς τῶν τελείων προσευχῆς πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀπολογητικὸς β̄.

Eiusdem Heracleensis de divinitate et divino lumine, ac spiritualibus visionibus, et sacris perfectorum precibus ad eosdem apologeticus IIus.

A. Περὶ μὲν δὲ τούτων ἱκανῶς ἔχειν οἶμαι.

T. ἐν πατρὶ προσκυνουμένῃ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

†. Citantur in marginibus: Theologus, Damascenus, Cosmas, Dionysius, Basilius, Nyssenus, Chrysostomus, Palamas, Maximus, Apostolus, Ioel, Andreas, Macarius, Antonius M. in Lausiaca cum eorum scholiis.

Apud Cangium in voce Ἁγιωρῖται memorantur Philothei Heracl. metrop. sermones

dogmatici. At apud Fabricium sermones quidem antirrhetici XV inediti occurrunt, quorum initia ab his differunt. De sermonibus autem dogmaticis altum ibi silentium.

Occurrunt adhuc in bibl. S. Marci apud Theupolum eodem titulo et initiis p. 306.

Item in bibl. Mosq. apud Matthaei p. 177. 178. ubi apologeticus II anonymi inscribitur, cui notam subiecit Matthaei. Fortasse eiusdem Matthaei Thessalonic. v. infra. f. 147. Reiserus perperam ait: Hierosolymam esse missos.

Φύλ. ρλα.	Fol. 131.
Ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολ. θεσσαλονικῆς κυρ. γρηγορίου τοῦ παλαμᾶ.	Confessio orthodoxae fidei edita a sacerrimo metropolita Thessalonico domino Gregorio Palama.

A. Εἷς θεὸς ὁ πρὸ πάντων καὶ ἐπὶ πάντων.

T. χάριτος τῶν αὐτῶν οὐκ ἀπο ......

†. Occurrit integra in Bandinii catalogo, vol. 2. p. 552. edita in tomo Palamitarum synodico per Combefisium.

Φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ μητροπολίτου ἡρακλείας φιλοθέου.	Confessio orthodoxae fidei edita a metropolita Heracleensi dom. Philotheo.

A. Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν παντοκράτορα.

T. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας κ.τ.λ.

Ἐγράφη κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς ε̄ N. τοῦ ͵ςωξ̄ ἔτους. Scripta in mense Octobri indict. V. anni 1352.

†. Subsequitur alia subscriptio: ταύτην καὶ ὁ ἐν μονοτρόποις ἁμαρτωλὸς .... ἐκ μέσης ψυχῆς φιλῶ καὶ

στεργῶ, καὶ οὕτω πιστεύω. καὶ ὅσους τῷ ἀναθέματι αὐτὴ καθυποβάλλει, καὶ ἐγὼ ἀναμφιβόλως.

Hanc et in solitariis peccator ex toto corde amo, approbo, et sic credo. Et quos anathemati subiicit, et ego indubiè.

Folio verso alia habetur subscriptio:

Κἀγὼ *ἰωάννης μαρμαρὰς ἔδωσα σὺν τουτό τῷ βιβλίῳ δέκα βιβλία. καὶ εἴ τις ἠστερήσι ἓν ἐξ αὐτῶν, ἐνῷ ἐδωθήσαν εἰς τοσάματα ψυχικῷ παρ' ἐμοῦ, να ἔχει τὰς ἀρὰς τῶν τι καὶ η θεοφόρων πατρῶν τῶν ἐν νικαίᾳ συνόδου, καὶ τοῦ χυ τὴν ὀργήν.*

Et ego Ioannes Marmaras dedi cum isto libro decem alios. Et si quis auferat unum ex istis, cui a me in solatium animae dati sunt, habet imprecationes patrum CXVIII Nicaenae synodi et Christi iram.

Haec Philothei confessio occurrit adhuc apud Theupolum p. 506. a Fabricio non memorata, nec edita.

Φύλ. ρμς. Fol. 146.

Τῆς *ςης οἰκουμενικῆς ἁγίας συνόδου.*	Sextae sanctae synodi oecumenicae.

A. Τίς *γὰρ εἰ καὶ βραδὺς εἴη.*

T. *καὶ τῆς ςης κατασπαζομένοις ἀνάθεμα.*

†. In margine notatum: *ὅτι ἄκτιστος ἡ θεία ἐνέργεια.*

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Περὶ *τῆς θείας χάριτος, ἢ περὶ τοῦ θείου φωτός. τοῖς κτίσμα δοξάζουσι τὴν θείαν χάριν, πάσας ἐνεργείας τε σεπτῆς τριάδος, καὶ τὰς θεουργοὺς δωρεὰς τὰς ἀφόνους*	De divina gratia, seu de divino lumine. Creaturam opinantibus divinam gratiam omnesque operationes venerandae trinitatis, et divina dona secreta

ματ-

ματθαῖος ἀνθίςησι τὸν δὲ τὸν λόγον.	Matthaeus hunc sermonem opponit.

A. Εἰ σύνοπτον βούλομαι, καὶ καθ' ὅσον.

T. περὶ δὲ ὑμῶν ὑμεῖς ὄψεσθε.

†. In ora inferiore haec nota habetur:

Οὗτος ὁ τοῦ παρόντος λόγου συγγραφεὺς ἐν θεσσαλονικῇ ἦν μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος, ἀνὴρ εὐλαβὴς καὶ λόγιος, καὶ τὰ θεῖα σοφὸς, μαθητὴς χρηματίσας τοῦ ἐν μοναχοῖς θαυμαςοῦ ἐκείνου κυρ. ἰσαὰκ, καὶ ἐν τῇ μονῇ τούτου τὸ τῆς ζωῆς τέλος δεξάμενος.

Praesentis sermonis auctor Thessalonicae erat monachus et presbyter, vir pius et doctus divinorumque peritus, discipulus dictus admirabilis illius inter monachos domini Isaaci et in huius monasterio vitam finiit.

Eadem nota cum tractatu eodem occurrit in bibl. Mosq. apud Matthaei p. 178. Citantur in marginibus Maximus, Damascenus, Cyrillus, Basilius, Chrysostomus, Athanasius, Nyssenus, Dionysius, Theologus, Metaphrastes, Scholiastes, epist. Dionys. ad Caium, Macarius, Isaias, Ezechiel.

Φύλ. ροε.	Fol. 175.
Τίνες εἰσιν οἱ τὰ νόθα, καὶ ἀλλότρια τῆς ἐκκλησίας νῦν κηρύττοντες δόγματα;	Quinam sunt, qui spuria et ab ecclesia aliena dogmata praedicant?

A. Οἱ μὲν φρονοῦντες οὐσιώδεις ἔχειν.

T. τῶν οἰκείων νόμων γενόμενος.

†. Citantur in marginibus Maximus, Chrysostomus, Basilius, Damascenus, Macarius, Theologus, Nyssenus, Dionysius, Ephraem.

Occurrit adhuc anonymi titulo apud Matthaei in bibl. Mosqu. p. 178.

φύλ. ροϑ. Fol. 179.

De dogmatis.

A. Ἐπειδὴ ἐζήτησας τιμιώτατε πἔρ.

T. τῆς πρὸς τὸ θεῖον συμφυΐας ἀνάξιον.

†.· Citantur in marginibus Chrysostomus, Iustinus, Athanasius, Damascenus, Maximus, Nyssenus, Dionysius. Basilius.

In ultimo folio notatum est:

φιλοϑέου πατριάρχου ἡ βίβλος.

Philothei patriarchae hic liber.

Habentur adhuc tria fragmenta Athanasii M.

Cod. DIX.

Bombycinus, in assere, corio badio tectus, aere munitus et clausus, in 4[to], titulis et initialibus rubris, literis minutis et elegantibus, cum notis marginalibus, in foliis 185, atramento flavescente, Saec. XV. signatus p. 34. n. 12. probè conservatus, et inscriptus:

Πρόγραμμα τοῦ πανσόφου καὶ ὑπερτίμου κυρ. μιχαὴλ τοῦ ψέλλου εἰς τὸ βιβλίον τῆς διόπτρας.	Programma sapientissimii et Hypertimi dom. Mich. Pselli in librum dioptrae.

A. Κρεῖσσον φησὶν ὀλίγον τῷ δικαίῳ.

T. παρόμοια πολλάκις συντέτακται.

Τέλος τῆς προϑεωρίας.

Ἐπιςολὴ πρὸς μοναχὸν φιλόπονον, φιλίππου ἐν μονοτρόποις ἀλιτροῦ καὶ ταπεινοῦ καὶ ξένου.	Epistola ad monachum Philoponum, Philippi monachi peccatoris et humilis, et peregrini.

A. Τῇ κελεύσει σου εἴξας, καὶ μὴ ϑέλων.

T. καὶ τῆς βασιλείας ἀπόλαυσις.

Στίχοι τοῦ πατρὸς καὶ συγγραφέως.	Versus patris et scriptoris.

Α. Πρὸς ἀμαθεῖς ὁ μὴ μαθών.
Τ. τοῦτο φρονῶ καὶ λέγω.

Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ πρώτου λόγου.	Tabula capitum primi libri.

Α. Σαφὴς ἀπόδειξις, ὅτι πίςις.
Τ. αὐτῷ πεπραγμένον εἴη.

†. Sunt cap. XI.

φύλ. γ.	Fol. 3.
Προθεωρία τοῦ Φιαλίτου τοῦ ἐπὶ τῇ παρ' αὐτοῦ γεγενημένῃ διορθώσει τῆς διόπτρας προτροπῇ τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου μιτυλήνης κυρ. διονυσίου, ᾧ πατρὶς πελοπόνησος, ἐυζώιτος δὲ τὸ ἐπώνυμον.	Protheoria Phialiti ad factam ab ipso emendationem dioptrae hortatu beatissimi metropolitae Mitylenae dom. Dionysii, cui patria Peloponesus, Euzoitus verò cognomen est.

Α. Ὅτι μὲν ἡ τῆς διόπτρας ἥ δε βίβλος.
Τ. καὶ ὁ Φερεκύδης φησίν.

Τῆς διόπτρας διὰ ςίχων πολιτικῶν.	Dioptrae liber versibus politicis.

Α. Ἔςι μὲν χρόνος παλαιὸς, καὶ τῶν.
Τ. καὶ γενέας ἁπάσας.

Πέρας λόγων εἴληφεν ὁ πρῶτος λόγος.

Ἔνεςιν ταῦτα λόγῳ τῷ δευτέρῳ.
Haec insunt lib. II°.
Α. Ὅτι ἡ ψυχὴ, ἐξ ὧν διὰ τῶν τοῦ.
Τ. περὶ ἀναςάσεως ἔτι πλατυτέρα ὑφήγησις.

†. Est tabula cap. XIV. lib. II.

Ἀρχὴ λόγου πάλιν δὲ καὶ τοῦ δευτέρου.	Principium libri rursus secundi.

A. Καὶ δεύτερον σοι ζήτημα.

T. καὶ σέβω καὶ δοξάζω.

Τέλος τοῦ δευτέρου λόγου.

Τὰ κεφάλαια τοῦ τρίτου λόγου ταῦτα. Capita tertii haec sunt.

A. Ὅτι ὁ νοῦς χωρὶς τοῦ σώματος.

T. καὶ ποίου γένους καὶ ἔθνους.

†. Sunt cap. VI.

Ἀρχὴ τοῦ τρίτου λόγου. Principium lib. III[ii].

A. Ἐν τοῖς δευτέροις προὔλαβες.

T. εἰς γενέας τῶν γενέων αἰώνων εἰς αἰῶνας.

Τέλος λόγου πέφυκεν ἐνταῦθα τρίτου.

Κεφάλαια τοῦ τετάρτου λόγου. Capita libri IV[i].

A. Ἐρωτᾷ μαθεῖν, πῶς τὰς ἄνω.

T. τροπικὴ θεωρία.

†. Sunt cap. XI.

Ἀρχὴ τοῦ τετάρτου λόγου. Principium libri IV[i].

A. Τί δήποτε θεράπαινα τὰς λειτουργούς.

T. ὠφέλειαν καρπώσασθαι ποθεῖτε.

Τέλος τοῦ τετάρτου λόγου.

Κλαυθμοὶ καὶ θρῆνοι βέλτιστε Φιλίππου μονοτρόπου διειλεγμένου κάλλιστα πρὸς ψυχὴν αὐτόθεν. Lamentationes et querimoniae optimae Philippi solitarii ad animam.

A. Πῶς πάθη, πῶς ἀμεριμνεῖς.

T. ἐπ' ἐμὲ πεποίηκας καὶ πλεῖστα.

Τέλος λόγων πέφυκε διόπτρας τόδε.

παμμεδέοντι πρὶ σὺν υἱεὶ πνεύματι δόξα.

†. Ex hoc igitur conspectu intelligitur, esse hic tantum libros IV cum appendice lamentationum. Et sic Iac. Pontanus ex hoc codice edi-

dit latinè Ingolst. 1604. 4. At in bibl. Vindob. apud Lambecium vol. IV. p. 34. libri V recensentur. Liber autem V^us incipit, ut lamentationes prius memoratae: πῶς πάθη κ.τ.λ..

Ubique habentur scholia, quorum auctores citantur Cyrillus, Isaac, Maximus, Isidorus, Basilius, Chrysostomus, Sirach, Salomon, Gregorius M., Theodoretus, Theologus, Climacus, Anastasius, Psellus, Ioan. Damasc. cuius etiam iambi habentur, Studita, Nyssenus, Carbonas, Nilus, Gennadius, Dionysius.

Reiserus maximè hallucinatus est inscribendo: Mich. Pselli dioptra. Illius enim tantum programma est in librum dioptrae, quem Philippus monotropus seu Solitarius composuit, et Phialitus emendavit hortatu Dionysii Euzoiti. Hoc Reiseri indice deceptus Allatius in diatriba de Psellis dioptram illi tribuit, suspicatus tamen, indicis auctorem, Pselli praefantis nomine deceptum, totum dioptrae opus a vero scriptore Philippo avulsum, Psello imprudenter nimis supposuisse. — Sic contigit. Primum enim titulum solum inspexit, reliquis praeteritis. Aliàs fieri non potuisset, ut M. Psello totum opus tribueret.

Quin et praefationem ipsam Allatius in dubium vocat. Non enim sibi persuadere potuit, quomodo M. Psellus praefatus sit in librum, ipso iam mortuo, confectum. Nempe Psellus iunior ipsi mente excidit, qui protheoriam scripsit et Pselli senioris etiam scholia cum aliis inseruit.

Sed aliud dubium superest examinandum. Allatius enim ait, Philippum A. 1105. scripsisse, et quidem ex ipsis Philippi versibus:

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ χῦ ἄχρι δὴ καὶ δεῦρο
πεπλήρωται τὰ χίλια, πρὸς δὲ καὶ ἑκατόν τε
καὶ πέντε ἐπὶ τούτοις γε ἕως καὶ τοῦ νῦν ἔτη.
Ecce enim a Christo hucusque
effluxere anni mille centum et quinque.

Addit inferius: anno Alexii imp. decimo sexto.

At Lambecius lib. V. p. 37. alios Philippi versus citat, quibus tempus absolutionis dioptrae et nomen suum indicat:

ἐτελειώθη σὺν Θεῷ, καὶ τὸ παρὸν πυκτίον
τὸ πόνημα, τὸ σύγγραμμα, ἡ εὐτελὴς διόπτρα
διὰ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ τε καὶ ξένου
μηνὶ μαΐω δώδεκα, ἰνδικτιῶνος τρίτης,
κύκλος σελήνης δέκατος, ἡλίου εἰκὰς τρίτη
ἔτους ἑξακισχίλια, καὶ ἑξακῶς πρὸς τούτοις
πρὸς δὲ καὶ τρία ἕτερα ἐπὶ τούτοις τυγχάνει.
Absolutus est cum Deo praesens liber,
labor, commentarius, humilis dioptra,
manu peccatoris monachi et peregrini
mensis Maii XII°, indictione tertia,
Cyclo lunae X, Solis XXIII.
anno 6603.

Absolvit igitur Philippus dioptram, subductis 5508 methodo Montfauconii, anno Christi 1095, Alexii imp. anno decimo quinto.

Iam anno mundi 6603 nec annus Christi 1105, uti dictum, nec huic sc. 1105 respondet annus imperii Alexii Comneni decimus sextus, ut Allatius cum Iac. Pontano et Gretsero citat, sed annus vigesimus quintus. Nam a primo Alexii imperii anno 1081 usque 1105 viginti quinque numerantur.

Iam quis haec conciliabit, nisi ipse Philippus supputando semel erravit? A fine dioptrae tres alii tituli sunt:

1. Νικολάου ἐπισκόπου μεθώνης θεολογία περὶ τῆς ἁγίας τριάδος. τίς ὅλως ἀνάσχοιτο.

Nicolai episcopi Methonensis theologia de S. trinitate.

Est fragmentum, extans etiam in bibl. Vindob. apud Nessel. p. 435.

2. Τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ.
Ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστι γνῶναι καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς.

Sancti Gregorii Thaumaturgi.

3. Τοῦ αὐτοῦ. εἷς θεὸς πὴρ λόγου ζῶντος.

Eiusdem expositio fidei a S. Ioanne evangelista accepta, teste Gregorio Nysseno, quam Fabricius vol. V. p. 249. cum versione Rufini gr. et lat. edidit.

Cod. DX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, cum quibusdam marginalibus, in foliis 387, Saec. XIV, signatus p. 80. n. 2. optime conservatus, et inscriptus:

Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων παλαιᾶς τέ φημι γραφῆς, καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δήπου τῆς θύραθεν.	Collectio dictionum facta ex variis libris testamenti veteris et novi, et è profanis.

A. Ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαστος, παρὰ τὸ ἅπτω

T. ὀψωνίσαντες δὲ μικρόν.

†. Hoc lexicon, cuius auctor Zonaras est, in multis asservatur bibliothecis, ut in Laur. medic. apud Bandinium tom. 1. p. 16. et p. 436. ubi S. Maximo tribuitur.

In bibl. Coislin. apud Montfaucon p. 238. 499. 599. ubi citatos auctores adfert.

In Dresdensi regia, ubi Georgio Hierom. adscribitur.

In bibl. Mosqu. apud Matthaei p. 272.

In bibl. S. Marci, ubi Morellius in bibl. gr. etc. Zonaram auctorem statuit.

In bibl. Naniana apud Mingarelli p. 491. ubi excerpta bene multa protulit. Desunt verò tres primae literae: α. β. γ.

In bibl. Monac. Cod. 263. v. catal.

In bibl. Göttingana, ut legere me memini eundem titulum.

Demum in bibl. Paris. n°. 2408. cuius dedit notitia Rochefort tom. 1. opp. Notices et extraits de manuscrits du roi. p. 131. inscriptus. Collectio dictionum facta ex variis libris cum scripturae veteris ac novi testamenti, tum externorum, sive ethnicorum.

Hac inscriptione non contentus Rochefort aliam, quam titulo et operi aptiorem iudicabat, substituit.

Collectio verborum facta ex variis libris tum veteris, tum novae, et quoque passim extraneae dictionis, et propter vocem φημιγραφή, quam inusitatam appellat, et quidem iure merito. Nullus enim, neque Cangius hoc vocabulum novit.

Si Rochefort titulum melius examinasset, ab hac inscriptione certò abstinuisset. At non advertit, accentum acutum super particulam τέ haberi, et quidem in codicibus nostris duobus, et in titulis aliorum, evidenti signo, ob verbum φημι sic esse, nec φημιγραφὴ vocabulum esse compositum, et cum vox λέξεων praecedat, manifestam fieri tautologiam, novum hoc effingendo vocabulum. Superflua quoque est dictio extranea. Quid enim per novam intelligit?

Adfert

Adfert porrò vocabulum μαανὰ, quod et in nostris duobus codicibus est. Ipse in nota tantum dicit, esse vocem antiquam, nec in Suidae, aut Hesychii lexicis inveniri et explicari. At nec Rochefort dat explicationem, et cur antiquam appellat vocem, in antiquioribus non repertam lexicis? Mihi potius nova videtur, seu extranea. Explicatio illius in utroque codice, Monacensi inquam, et Augustano datur. Et quidem in Monacensi: Μαανὰ. τοῦτο πάλαι τί ἐϛι. σύρων δὲ ἡ γλῶσσα. In Augustano autem: Μαανὰ. τοῦτο τί ἐϛι, σύρων δὲ ἡ γλῶτ/α. —

Ulterius in duobus codicibus legitur: μυλίτῃ λίθῳ. Apud Suidam et Herodianum ἐκ μυλίτου, quod Politianus perperam vertit Milesium lapidem. Et hanc lectionem erroneam vocat, substituendo illam Xiphilini, tanquàm genuinam, μυλίθου λίθου. Quod apertè erroneum est. Non enim θ, sed τ esse debet. Sive autem genitivus sit, sive dativus, perinde est. Utriusque enim usus viget. — Adfert insuper vocabulum ἅλα, sale communiter, ut ait, explicatum. At fallitur vir clarissimus. Non enim scribitur: ἅλα cum spiritu aspero. Quod solum significat: salem. ἄλα verò cum spiritu leni explicatur κόπρια, fimus. Adfirmat, adhuc versum ibi Homeri citari: οὐδ᾽ ἅλα δοίης. In nostris autem codicibus haec citatio non habetur. Suspicor igitur, illam Suidae manuscripto suppositam. Malè tamen accentuatum. Non enim, οὐδ᾽ ἅλα δοίης cum aspero scribendum, sed οὐδ᾽ ἄλα δοίης. Alias enim etiam scribendum esset: οὐδ᾽ ἅλα δοίης. Non igitur sale, sed fimo vertendum. —

Ἔλεος in MSC°. Monac. et August. definitur: συμπάθεια συμφορᾶς, ἢ ἑκούσιος λύπη ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις κακοῖς συνιϛαμένη, ἢ ἡ ἐπὶ τῶν δυσφορούντων ἐπὶ τισιν ἀνιαροῖς ἀγαπητικὴ διάθεσις.

Adeoque non *σύμφορος*, nec *συνισαμένοις*, ut Rochefort scribit. —

Ἀγαπὴ, ἄπαυσος πρόθεσις ἐπὶ τῇ φιλία τοῦ φιλουμένου, καὶ τὸ προτιμᾶν ἑαυτοῦ ἀεὶ ἀπόντα καὶ παρόντα τὸν ἠγαπημένον, ἢ ἡ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμψυχία. Ἀγαπὴ θεοῦ, ἀπόθεσις παντοίας ἐννοίας πρὸς μόνον τὸν ποθούμενον ἀτενίζουσα καὶ ἐκεῖ ἀσχολουμένη.

Adeoque non *ἄσπαισος*, aut *ἄσπασος*, ut Rochefort legit.

Nec rectè vertitur: C'est une preference entiere, qui lui est accordée sur tous les objets présens, ou absens. Sic enim sonat, et sibi praeferre semper dilectum absentem et praesentem. —

Τεῖμα in utroque codice deest. At *βοῦφος* habetur *ὄρνεον. βοῦφος ὧδε φοιτᾷ, ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται.* Cod. August. habet: *ἐπιφοιτᾷ.*

Rochefort lourds et épais vertit.

Ἐλεὸς ἡ μαγειρικὴ τραπέζα. Ἀριστοφ. ἰθι καθ' ἑαυτοῦ τοῦ λεόντας. καὶ ὅμηρος βάλλων δ' εἰνελεοῖσιν. ἔστι καὶ εἶδος ὀρνέου. Sic in codice Augustano legitur.

Codex Monacensis citationes non habet. *βλιμάζειν* occurrit in utroque codice. At citatio deest.

Βόσπορος πόλις περὶ τὸν ἑλλήσποντον, ἣν ὁ βωχᾶνος ὁ τοῦρκος ἐπὶ ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐπόρθησεν. ὡς φησὶ καὶ φιλέας. δύο βόσποροί εἰσιν. ὁ μὲν κατὰ τὴν προποντίδα, ὁ δὲ θρακικός. βόσπορος, οἱονεὶ βοὸς πόρος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς ἰοῦς τῆς θυγατρὸς κάδμου. ταύτῃ γὰρ ἥρα κατὰ ζῆλον οἶστρον ἔπεμψεν. ἥτις ἐλαυνομένη, ὥσπερ πόρτις παρῆλθε τὸν τόπον. φύλαρχος δέ φησι, ὅτι οἱ ἐντὸς τοῦ εὐξείνου πόντου ἦσαν ἄπειροι γεωργίας. Οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἔμπειροι διὸ καὶ βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος τὸ τοῦ πελάγους, ὅτι ἐσπείρετο. τινὲς δὲ τοὺς στενοὺς πόρθμους βοσπόρους εἰρεῖσθαι, ἢ ὅτι παλαιότερον σχε-

δίας πηγνύντες καὶ βοῦς ὑποζευγνύντες, εἰς τὸ πέρα διεπαιρεοῦντο. Et hoc in utroque codice. —

Μαγνῆτις in utroque occurrit codice cum eadem explicatione, quam dat Rochefort. Additum adhuc: *Μαγνῆτις δὲ ὡς φασὶν, ἄνδρες λιθοφόροι μάγνητες εὗρον αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν.*

Κνίζω praeter ea, quae Rochefort adfert, sic adhuc explicatur: *Κνίζω, τὸ λύπω, ἀπὸ τοῦ κνισμὸς, καὶ κνίσας ἀντὶ τοῦ κόψας καὶ λυπήσας, κνίζειν, κατατέμνειν, ἐκθλίβειν, συκάμινα κνίζειν. Φασὶ γὰρ τὴν συκάμινα κάθυγρον οὖσαν, κατατέμνεσθαι ξίφεσι τῶν γεωργῶν τὸν φλοῦν αὐτῆς, ἵν' ὅπως τὸ ὑγρὸν καὶ πλεόναζον ἐκκενούμενον, καταναγκάζῃ, αὐτὴν κατέχειν καὶ πεπαίνειν τοὺς καρποὺς αὐτῆς κ. τ. λ.*

Haec sufficiant, visuris, non satis accuratè pleraque a Rochefort esse data. In fine ait, codicem esse scriptum A. 1277. At de auctore minima ipsi cura fuit. Non dubito, quin Zonarae lexicon graecum semel saltem cum ipsius nomine in bibl. Paris. asservetur. Quocum si comparasset, ut alia comparavit, statim vidisset, unum eundemque esse viri Saec. XII. clari. Plures voluerunt lexicon hoc edere, editu dignissimum. Iam verò curà Henr. Tittmann prof. Lips. prodiit, ut ipse in epistola ad me humanitatis plena certiorem me fecit.

Φύλ. τμε.	Fol. 345.
Ἑρμηνεία λέξεων τῶν ἐν τῷ ἀποςόλῳ παύλῳ ἐμφερομένων. λέξεις τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπιςολῆς.	Expositio dictionum in apostolo Paulo occurrentium. dictiones epistolae ad Hebraeos.

A. *Ἀπαύγασμα, τὸ ἐκ πατρὸς οἱονεὶ πῶς.*

†. Non solum epistolae ad Hebraeos, sed et ad Romanos, Corinthios, Galatas, Ephesios, Philip-

penses, Colossenses, Thessalonicenses, Timotheum et Titum dictiones explicantur.

φύλ. τμθ.	Fol. 349.
Λέξεις ἐκ τῆς ἡσιόδου βίβλου.	Dictiones ex Hesiodi libro.

A. Ἄφατοι, οἱ ἄδοξοι, ἄφατοί τε φατοί τε.
T. ἀεροσικότητος, ἐν τῷ ἀέρι πετόμενος.

φύλ. τν.	Fol. 350.
Λέξεις τῶν ιβ̄ προφητῶν.	Dictiones prophetarum XII.

A. Ἀνέσχονος, ἀνάστασιν ἔχει.
T. ὅπερ καὶ μέθυσμα λέγει ἐνταῦθα.

φύλ. τνα.	Fol. 351.
Λέξεις βασιλείων δ̄.	Dictiones regum IV.

A. Ἀναφέ βαθμῶν, εἰς μεσαὰφ, εἰς τὴν ὑπόστασιν.
T. πρὸ τῶν ἄλλων φαινομένη.

φύλ. τνγ.	Fol. 353.
Λέξεις ἰατρικοῦ βιβλίου, καὶ ἑρμηνεῖαι βοτανῶν.	Dictiones medici libri, et expositiones herbarum.

A. Ἄκανθα αἰγυπτία, ἀγριοκάρδαμος.
T. ὦ πιθήνιε, ὦ ὑπειθῆ.

φύλ. τνε.	Fol. 355.
Ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ θεολόγου.	Ex Theologi versibus.

A. Ὀπάζειν, παρέχειν.
T. ἀλείας, φιλοκαλείας.

φύλ. τξ.	Fol. 360.
Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἁγιωτάτων πατριάρχων τῶν ὁροδρόνων, καὶ συναρίθμησις τῶν ἀποστολικῶν θρόνων.	Anacephalaeosis sanctiss. patriarcharum et sedium fines, et numeratio sedium apostolicarum.

A. Ὁ πρῶτος θρόνος τοῦ κορυφαίου.
T. εὐαγγέλιον ἐπὶ τῆς βασιλείας.

†. Sunt patriarchatus romanus, Constantinopotanus, Alexandrinus, Antiochenus et Hierosolymitanus.

φύλ. τξα. Fol. 361.

Τάξις προκαθέδρας μητροπολίτων.	Ordo praesidentiae metropolitarum.

A. Ἐπαρχ. καππαδοκίας ὁ καισαρείας.

†. Sunt XXXVIII. et des. ἐπαρχ. μακεδονίας ā ὁ φιλίππων. Inter quos titulus adhuc est: ἀπὸ τούτων οἱ ἀρχιεπίσκοποι. ἐπαρχ. νήσου ὁ κρήτης. ἐπαρχ. πελοπονήσου, ὁ κορίνθου. ἐπαρχ. νήσου, ὁ σικελίας. ἐπαρχ. ἰλλυρικῶν μακεδόνος, ὁ θεσσαλονικῆς.

Τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων.	Autocephalorum archiepiscoporum.

A. Ἐπαρχ. μυσίας ὁ ὀδύσσου, ἥ τις λέγεται καὶ βάρνης.

†. Sunt XLVI. et des. ἐπαρχ. καλαυρίας ὁ τοῦ ῥιγείου. αὐτοκεφάλους appellat Cangius, antistites, qui nulli ex quinque patriarchis subditi, iure patriarchali gaudebant in suis dioecesibus, patriarchae etiam interdum appellati.

Ἡ τάξις τῶν μητροπολίτων, καθῶς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀναγέγραπται, καὶ ὅσοι ἐπίσκοποι ὑπὸ μητροπολίτας.	Ordo metropolitarum, prout in chartophylacio sriptus est. Et quot episcopi sub metropolitis sint.

A. Ἐπαρχ. καισαρείας καππαδ. ὁ κινήσου.

†. Sunt XXXIII. et des. ἐπαρχ. φρυγίας καταπατιανῆς ὁ ἱεραπόλης κ. τ. λ.

φύλ. τξδ. Fol. 364.

Εἰσὶν αἱ πᾶσαι ἐπαρχίαι καὶ πόλεις αἱ ὑπὸ τὸν βασι-	Omnes eparchiae et urbes ab imperatore Ro-

λέα τῶν ῥωμαίων διοικούμεναι τῶν ἐν κωνςαντινουπόλει ἐπαρχίαι ξδ. πόλεις ϡλε. ὡς ὑποτέτακται.

manorum administratae. Constantinopolis Eparchiae LXIV. urbes 935. ut subiiciuntur.

A. Ἐπαρχ. θράκης, εὐρόπης.

†. Ultimus numerus est LI. τύρος.

φύλ. τξη. Fol. 368.

Ἡ περὶ τῶν θεοφιλεςάτων μητροπολίτων καὶ ἀρχιεπισκόπων συνήθως ἐν τῷ καιρῷ τῆς χειροτονίας γενοτένης τοῦ συμβόλου ἀσφάλεια.

De Dei amantissimis metropolitis et archiepiscopis consueta in ordinatione symboli securitas.

A. Πιςεύω εἰς ἕνα θεὸν πρα παντοκράτορα.

T. μηνὶ, καὶ ἰνδίκτῳ.

Περὶ συςατικῶν.

De commendatitiis.

A. Ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς ἁγιωτάτης.

T. εἰς ἀσφάλειαν μηνί. ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος.

Ἔνταλμα διδόμενον τοῖς χειροτονουμένοις μητροπολίταις καὶ ἀρχιεπισκόποις.

Mandatum ordinatis metropolitis et archiepiscopis datum.

A. Τοῖς ὁσιωτάτοις— ὁ τῆς πνευματικῆς ἀκολουθίας.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν.

φύλ. τξθ. Fol. 369.

Ἔνταλμα διδόμενον τοῖς χειροτονουμένοις μητροπολίταις καὶ ἀρχιεπισκόποις.

Mandatum ordinatis metropolitis et archiepiscopis datum.

A. Τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ ἡμῶν.

T. τῶν οἰκείων ἀποδίδωσιν ἔργων.

φύλ. τοζ. Fol. 277.

Ἔνταλμα διδόμενον τοῖς ἡγουμένοις.

Mandatum praepositis datum.

A. Ὁ τῶν ἐκκλησίων διδάσκαλος.
T. τῆς ἐν χῷ ἀδελφότητος.

Πιτ]άκιον διδόμενον μοναχοῖς εἰς τὸ δέχεσθαι λογισμοὺς ἀνθρώπων.	Missiva data monachis ad excipiendas hominum confessiones.

A. Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος.
T. εἰς ἀσφάλειαν μηνί. Διονύσιος Χ̃.

Φύλ. τοη.	Fol. 378.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου πατριάρχου κωνςαντινουπόλεως χρονογραφικὸν σύνταγμα ἐν συντόμῳ.	Sancti patris nostri Nicephori patriarchae Constantinopolitani syntagma chronographicum.

A. Ἀδὰμ πρῶτος ἄνθρωπος γενόμενος.
T. ἰω. τοῦ τζιμισχῆ ἔτη ςυπδ. N.-δ.

†. Est Nicephori patr. CP. qui A. 828. 13 Mart. obiit. In margine ad aeram graecam stylo plumbeo notatum: A. cur. 975. — Methodo autem Montfauconiana 976. Reliqua igitur sunt anonymi continuatoris v. hist. Bizant.

In codice Vindob. apud Nessel. P. 2. p. 30. n. 10. est usque ad Manuel Comnen. A. 1180. 24 Sept. mortuum.

In bibl. Mosqu. apud Matthaei p. 259. et 319. desinit in romano Argyro, Michaele Paphl. eiusque ἀνεψίῳ Michaele. v. Fabric. bibl. gr. vol. VI. p. 153. In bibl. Naniana apud Mingarelli p. 421.

Φύλ. τπβ.	Fol. 382.
Οἱ βασιλεύσαντες ἐν κωπόλει χριςιανοὶ καὶ αἱρετικοί.	Imperatores Constantinop. christiani et haeretici.

A. Κωνςαντῖνος ὁ ἐν ἁγίοις ἔτη λα.
T. ἰω ὁ υἱὸς αὐτοῦ σὺν τῇ μητρὶ ἔτη ζ.

†. Sunt imperatores LXXIX. notati. In fine stylo plumbeo scriptum. 1541.

φύλ. τπγ. Fol. 333.

Ἔτη τῆς ἐπισκοπῆς κωπόλεως ἤτοι γνῶσις τῶν ἐν αὐτῇ διδαξάντων.

Anni episcopat. Constant. sive notio in illo docentium.

A. Ἀνδρέας ἀπόστολος. στάχυς ἐν ἀργυροπόλει.

T. πρόβος ὁ δομετίου υἱὸς ἔτη ιβ.

Καὶ ὅσοι μετὰ τὸ χριστιανῆσαι τοὺς βασιλεῖς ἐπισκόπησαν ἐν κωπόλει.

Et quot episcopi fuerint imperatoribus factis christianis Cōpoli.

A. Μητροφάνης ἀδελφὸς πρόβου.

T. ἰγνάτιος ὁ εὐνοῦχος ἔτη ια μῆνας ε.

†. Subscriptio recentiore manu facta: ἐκειμήθει πὴρ ὁ ἐμὸς κωνσταντῖνος ὁ κουτζηκὰς ἐν ἔτι ϛϡκη. μῆνα δεκεμβ. ιϛ. καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐμὸς ἀδελφὸς ἔτι ϛϡλβ. μῆν. δεκεμβ. λα. —

Ἐκειμήθη κώνστας ὁ ἐμὸς υἱὸς ϛϡξδ. ἰνδικτ. ιζ.

Obdormiit pater meus Constantinus Cutzecas anno 6928, seu 1420. mens. Decemb. 16. et filius eius meusque frater anno 6932 seu 1424. mens. Decemb. 31.

Obdormiit Constans meus filius anno 6964, seu 1459. indict. XVII.

φύλ. τπε. Fol. 385.

Οἱ ἐν ῥώμῃ ἐπισκοπήσαντες ἀπὸ χυ̅ καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Episcopi romani a Christo et sanctis apostolis.

A. Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἔτη β.

T. μαρκελλῖνος ἔτη β.

†. Notantur XXV cum nota: μέχρι τούτου οἱ τῶν ἑλλήνων βασιλεῖς καὶ διῶκται. καὶ ὅσοι μετὰ τὸ χριστιανῆσαι τοὺς βασιλεῖς ἐπισκόπησαν ἐν ῥώμῃ κζ.

Εὐσέβιος ἔτος α. et ξβος βονηφάτιος ἔτη. βονηφάτιος ἄλλος ἕτερος.

Hucus-

Hucusque ethnici imperatores et persecutores. Et quot post christianos factos imperatores Romae episcopi fuere XXVII.

Eusebius annum unum. Et ultimus LXII[us] Bonifatius, et alius Bonifatius.

Καὶ ὅσοι γεγόνασι πατριάρχαι ἐν τῇ ἱερουσαλὴμ ἀπὸ χ̅υ̅.	Et quot fuerint patriarchae Hiesosolymae a Christo.

A. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κ̅υ̅. ἔτη κ̅β̅.
T. σοφρόνιος.

†. Numerantur LX. in omnibus: XXXVIII usque ad Constantinum M., quorum ultimus est: ἑρμῶν ἔτη θ̅. Μέχρι τούτων οἱ ἐκ τῶν ἑλλήνων βασιλεῖς. καὶ οἱ παρ' αὐτῶν διωγμοί. καὶ ὅσοι μετὰ τὸ χριστιανῆσαι τοὺς βασιλεῖς ἐπίσκοποι. Μακάριος ὁ ἐν τῇ συνόδῳ ἔτη κ̅. Hucusque imperatores graeci eorumque persecutiones. Et quot episcopi sub imperatoribus christianis fuerint. Macarius, qui synodo interfuit annos XX.

Sequuntur adhuc Alexandrini LI. Ultimus: Petrus. et Antiocheni LX. Ultimus: Anastasius alter.

Cod. DXI.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, diversa manu, cum correct. marginalibus, in foliis 122, Saec. XVI, signatus p. 65. n. 84. optime conservatus, et inscriptus:

Μοσχίωνος περὶ γυναικείων παθῶν.	Moschionis de morbis muliebribus.

A. Γυνὴ πάντων τῶν γυναικείων.
T. ἢ φόβου, ἢ ὀργιλότητος.

†. Praemittitur index cap. CLII., quorum I. est: τί ἐςι μαῖα. et ultimum: ποῖα τοίνυν ἐπιμελεία μαιεύεσθαι ὀφείλουσιν ἐκεῖναι. αἵ μετὰ βραδύτητος καὶ δυσχερείας τίκτουσιν.

Post hoc caput in MSC° plura adhuc capita sequuntur. Cum verò in codice Vindob. non plura sint, et in editione graeca Casp. Wolphii Bas. 1566. 4. in margine nota legatur (caput sequens CLIII, et reliqua omnia in latino antiquo non habentur) patet, Moschionis librum non ultra cap. LII. processisse. Auctor verò Saec. I. floruisse videtur. In marginibus variae correctiones apparent, ex quibus constat, Casp. Wolphium hoc codice ad suam editionem usum esse. Ad cap. ultimum et reliqua capita in margine notatum. Vide Aetium lib. 16. c. 22. 17. Ultimum caput notatur in margine ρξβ. 162. et desinit: εἰ δὲ δύσχροι, θῆλυ συνέλαβεν.

Tum sequuntur alia:

περὶ τῶν καλουμένων μυξαρίων.

πρὸς σῆψιν κεφαλῆς.

ὁποῖα εἰσὶ μέσα τῶν θερμαινόντων καὶ ψυχόντων κ.τ.λ. et desinit: ἀναλύειν δεῖ καὶ μαλάττειν ἐκ τῶν προειρομένων, cum nota marginali: λείπει.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Παύλου ἰατροῦ σοφιςοῦ περὶ καταγμάτων.	Pauli medici Sophistae de fracturis.

A. Τὸν περὶ καταγμάτων λόγον.

T. τοῦ ἔνδοθεν ἀςραγάλου τέμνουσιν.

†. Praemittitur index cap. XXXI., quorum I.: περὶ καταγμάτων καὶ τίνες αὐτῶν διαφοραί. Ultimum verò: περὶ φλεβοτομίας.

Idem titulus occurrit apud Bandinium vol. III. p. 90. Initium verò et finis differunt. Ibi ait, haec

capita esse sumpta e libro sexto Pauli Aeginetae, cuius opus integrum de medicina lib. VII. constans, Venet. et Basileae editum est.

Apud Nesselium P. III. p. 51. titulus est: Pauli Aeginetae liber sextus de chirurgia.

φύλ. ρβ. Fol. 102.

Προφυλακτικὰ πάντων τῶν ἰοβόλων.	Praeservatoria ab omnibus venenatis.

A. Εἴ τις ἐν τοῖς θηριουμένοις καθεύδων.

T. ζώων προφυλακῇ λέλεκται.

†. Non tantum hic titulus est, sed alii adhuc sequuntur:

Κοινὴ θεραπεία ὁποῖον εἰληφότων δηλητήριον. εἰ δέ τινες φθᾶσαι.

Περὶ ἀραχνῶν γένους. ὅ πλῆξαν.

Περὶ ἑψήσεως τῶν ἐμβαλλομένων εἰς τὰς ἐμπλάστρους φαρμάκων. ἐν ταῖς ἑψήσεσι.

Περὶ δυνάμεως ἁπλῶν φαρμάκων. τὸ ἀβρότονον,

Περὶ πώρων. ἐπεὶ δὲ πῶροι.

Περὶ σύριγγος. συνιστάμενος.

Περὶ τοπικῶν κενώσεων. Δεῖ τὸ πρῶτον.

Περὶ κλυσμῶν. πλείστῃ.

Περὶ βαλάνων. βαλάνοις χρώμεθα.

Περὶ προθέτων, ἤτοι προκίδων. Des. μετ' οἴνου δίδου πίνειν.

Νικολάου σοφιανοῦ περὶ κατασκευῆς καὶ χρήσεως κρικωτοῦ ἀστρολάβου.	Nicolai Sophiani de apparatu et usu annulati astrolabii.

A. Παύλῳ τρίτῳ- πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων.

T. τὰ περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἐξώκιλεν.

†. Est opusculum impressum S. L. et A. in 4to constans foliis VIII.

Fabricius in bibl. gr. hunc auctorem eiusque opusculum omisit. Jöcher autem ait: eum fuisse mathematicum et geographum ex insula Corcyra, vixisse anno 1548, et scripsisse de astrolabio etc. In bibl. bibl. Montfauconii idem opusculum MSCum occurrit.

Cod. DXII.

Membranaceus, in assere, corio nigro tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, cum notis marginalibus, in foliis 61, Saec. XV, signatus p. 41. n. 61. optime conservatus, et inscriptus:

Εὐνομίου τοῦ δυσσεβοῦς ἀπολογητικὸς, πρὸς ὃν ἔγραψε τοὺς ἀντιῤῥητικοὺς ὁ μέγας βασίλειος.

Eunomii impii apologeticus, ad quem scripsit antirrheticos sermones Basilius M.

A. Τὸ μὲν συκοφαντεῖν καὶ διαβάλλειν.

T. καὶ δυνάμει τοῦ υἱοῦ γενόμενον. τέλος.

†. Occurrit adhuc in cod. 58. Prodiit autem gr. et lat. in Fabricii bibl. gr. vol. VIII. p. 262.

Φύλ. ιθ. Fol. 19.

Ἑρμείου φιλοσόφου διάσυρμος τῶν ἔξω φιλοσόφων.

Hermiae philosophi irrisio gentilium philosophorum.

A. Παῦλος ὁ μακάριος ἀπόστολος.

T. καὶ λόγῳ σαφεῖ βεβαιομένον. τέλος.

†. Occurrit adhuc in codd. 58. 339. Prodiit Basil. 1553. 8. in bibl. PP. etc.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Τοῦ νύσσης περὶ ψυχῆς λόγος α.

Nysseni de anima. orat. I.

A. Διαφωνεῖται σχεδὸν ἅπασι τοῖς.
T. τῶν χριστιανῶν δόγμασι παραλειπτέον.

†. Est cum notis marginalibus. Occurrit adhuc in cod. 291.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Διάλογος τοῦ ἁγίου βασιλείου καὶ γρηγορίου τοῦ θεολόγου.	Dialogus S. Basilii et Gregorii Theologi.

A. Τί ἐστιν ἀρχή. Γ. τὸ πρῶτον αἴτιον.
T. ὡς οἶδεν, ᾠκείσατο.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium vol. 1. p. 524. et in bibl. Coisl. apud Montfaucon p. 193.

Cod. DXIII.

Chartaceus, in albis, in 4to, sine minio, scriptura moderna lectuque facili, cum notis marginalibus, in foliis, manu diversa, Saec. XVI, signatus p. 83. n. 44. sat conservatus, et inscriptus:

Προκοπίου ῥήτορος περὶ τῶν κτισμάτων Ιουστινιανοῦ καίσαρος βίβ.	Procopii rhetoris de aedificiis Iustiniani Caesaris lib.

A. Διατεινόμενος — Καὶ τὴν ἀρετήν.
T. νοβεσιουστινιανὰ πρεσιδίω, ἐργαμία.

†. Non est solus textus, sed et notae textui iunctae. In fine notatum alia manu: Carolus Labbaeus descripsit ex veteri MS. v. Script. Byzant.

Φύλ. κζ. Fol. 27.

Προκοπίου καισαρέως ἱστοριῶν τῆς α̅ τετράδος α̅.	Procopii Caesareensis historiarum quaternionis I. lib. 1.

A. Προκόπιος καισαρεὺς τοὺς πολέμους.
T. ἐγὼ δὲ ἐπὶ πόλεμον γοτθικὸν εἶμι.

Προκοπίου καισαρέως τῆς δευτέρας τετράδος ᾱ.	Procopii Caesareensis quaternionis II. lib. 1.

A. Τὰ μὲν οὖν ἐν λιβύῃ πράγματα.

T. ὃν προκόπιος ξυνέγραψεν. τέλος.

†. Inscriptio latina praemissa est. Historiarum Procopii Caesar. lib. VIII. è codice Boico transscripti. Notae idem ad librum de aedificiis, quibus hactenus desiderata in hoc supplentur. Ex codice Lutetiano. Hoc codice Boico et duobus Parisiens. usus est D. Hoeschel. ad editionem suam Aug. Vind. 1607. 8. ut et notae marginales plurimae ostendunt, addito libro de aedificiis Iustiniani. v. Script. Byzant.

Cod. DXIV.

Chartaceus, in assere, in 4to, initialibus miniatis, charactere minutissimo et eleganti, cum quibusdam marginalibus, in foliis 139, Saec. XV, signatus p. 88. n. 61. optime conservatus, et inscriptus:

Ἀρσενίου τοῦ μονεμβασίας ἐπίγραμμα εἰς τὸν σοφώτατον καὶ μεγαλοπρέστατον κρητῶν ἡγεμῶνα κύριον ἱερώνυμον τὸν δώνατον.	Arsenii Monembasiani epigramma in sapientissimum et magnificentissimum Cretae praefectum Hieronymum Donatum.

A. Σῆμα τόδ' εὐνοίης μέγα κρήτης.

T. ἱερὸς ἐὼν, ἱερὴν κτᾶται ἐπωνυμίην.

†. Occurrit in bibl. Vindob. Lambec. lib. III. p. 40. 200. apud Nessel. P. 1. p. 359. Arsenius obiit 1535. Venetiis. v. Lambec. lib. VII. p. 236 etc. Hinc errat Fabricius scribendo vol. X. p. 222. 1435 aut calami, aut typographi errore. Cum epigramma breve admodum sit, nec editum, integrum hic ponam: ἀρχῶν ἡμετέρων δέρκεο τῶν βενετῶν ἡ ἡγεμονία γὰρ ἡμῖν ἐξέλου ἔξοχον ἄλλων ῥήτρῃ, κἂν σοφίῃ,

ἔν τε δικαιοσύνῃ. ἧς εἴπερ τις κρᾶσις ἵσατο, ηρα γε μίνως. δευτέρα τοῦ δὲ λαβὼν αὐτὸς ἀπῆλθε ἄεθλα. ὡς δὲ πατὴρ χαίρει, ἡτ]όμενος υἱὸς ἐοῖο, καὶ μίνως, ὡς τοῦδ' ἀμφὶ δικασπολίης αὐσονίων τὸν δὲ προφέροντ' ἀρεταῖς γὰρ ἁπάντων. πέμψαντ' οὐδ' ἰθύνειν σκῆπτρα φίλης πατρίδος. εἰ δ' ἐρεείνῃς τοῦ δὲ δαήμεναι οὔνομα κλυτόν.

φύλ γ. Fol. 3.

Πλάτωνος γοργίας, ἢ περὶ ῥητορικῆς.	Platonis Gorgias, seu de rhetorica.

A. Πολέμου καὶ μάχης φησὶ χρῆναι.

T. ἐςι γὰρ οὐδενὸς ἄξιος ὦ καλλινίκλεις.

†. Est cum scholiis marginalibus, quorum I.: Δεύτερος οὐ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τετάχθαι μέσος τῶν τριῶν. Ultimum verò sic sonat: περὶ τῶν νομιζομένων ἀθαθῶν τοῦτο λέγει, οἷς καὶ τάξιν τινὰ ἐν νόμοις ἐπέθηκεν εἰπών. ὑγίαν, κάλλος, ἰσχὺν, πλοῦτον.

φύλ. μβ. Fol. 42.

Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς.	Phaedo, seu de anima.

A. Αὐτὸς ὦ Φαίδων παρεγένου.

T. καὶ δικαιοτάτου, δόξα σοι ὁ θεός.

†. Est quoque Platonis, et sine scholiis.

φύλ. ξε. Fol. 65.

Τὰ εἰς τὸν εὐθύφρονα σχόλαια.	Scholia in Euthyphron.

A. Δίκη, ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων.

T. ἀλλ' ἐπὶ τυγχανόντων.

Τὰ εἰς τὴν σωκράτους ἀπολογίαν.	In Socratis apologiam.

A. Ἐρήμην. ἐρήμη δίκη ἐςίν.

T. καὶ οὗτοι γὰρ τρόπον τινα κατηγοροῦσι.

φύλ. ξϛ. Fol. 66.

Τὰ εἰς τὸν κρίτωνα σχόλ. In Critonem scholia.

A. Ἐπιεικῶς. ἱκανῶς ἐπὶ πᾶν φιλικῶς.

T. συγγενεῖς, τοὺς γεννήτας.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Φαιδῶνος. ἐπίγραμμα εἰς τὸν Φαίδωνα. In principium Phaedonis. Epigram. in Phaedonem.

Εἰ με πλάτων οὐ γράψε, δύο ἐγένοντο πλάτωνες.
σωκρατικῶν ὀαρῶν ἄνθεα πάντα φέρω.
Ἀλλὰ νόθον μετέλεσσε παναίτιος, ὅς ῥ' ἐτέλεσσε
καὶ ψυχὴν θνητὴν, κἀμε νόθον τελέσαι.

Si me Plato non scripsit, duo erant Platones.
Socraticorum colloquiorum flores omnes fero.
At Nothum effecit Panaitius, qui et effecit
animam mortalem, et me Nothum.

†. Extat in Fabric. bibl. gr. vol. II. cum quibusdam differentiis.

Τὰ εἰς τὸν αὐτὸν σχόλαια. Scholia in ipsum.

A. θεωρίαν, θεωρίαν ἀπάξειν.

T. ὥς φησι ἡρόδοτος.

φύλ. ξη. Fol. 68.

Τὰ εἰς τὸν κράτυλον σχόλαια. In Cratylum scholia.

A. Χαλεπὰ τὰ καλά. παροιμία.

T. καὶ ἀριστοφάνης. θεσμοφ. β.

Τὰ εἰς τὸν θεαίτητον σχόλαια. In Theaetetum scholia.

A. Ἄρτι σημαίνει τὸ παρόν.

T. καὶ ἐνταῦθα πλάτων.

φύλ. ογ. Fol. 73.

Τὰ εἰς τὸν σοφιστὴν σχόλαια. In Sophistam scholia.

A. Ὅτι σοφιστὴν καλεῖ ὁ πλάτων.

T. καὶ ἀμοσέπει.

φύλ.

Φύλ. οδ. Fol. 74.

Τὰ εἰς τὸν πολιτικὸν σχόλαια. In politicum scholia.

A. Εἶεν, ἄγε δή, ἡ συγκατάθεσις.

T. ἔνδυμα ὑμενῶδες.

Τὰ εἰς τὸν παρμενίδην σχόλαια. In Parmenidem scholia.

A. Μελίτη, δῆμος κεκροπίδος.

T. ἡ ἀναπείση.

Τὰ εἰς τὸν Φίληβον σχόλαια. In Philebum scholia.

A. Μῦθος, ὁ μῦθος ἀπώλετο.

Τὰ εἰς τὸ συμπόσιον σχόλαια. In symposium scholia.

A. Χάρκρον, δῆμος αἰαντίδος.

T. μηκέτι προσιεμένου τοὺς κόλακας.

Φύλ. οθ. Fol. 79.

Τὰ εἰς τὸν Φαῖδρον σχόλαια. In Phaedrum scholia.

A. Φησὶν ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ.

T. καὶ μένανδρος ἐν δηλοῖς β̄.

Φύλ. πε. Fol. 85.

Τὰ εἰς τὸν ᾱ ἀλκιβιάδην σχόλαια. In Alcibiadem I. scholia.

A. Ἀνθρώπινον, τὸ ἀπαρουσιάςως ἐρᾶν.

T. ἐν τῇ νεοτ]είᾳ παρ' αὐτῶν.

Φύλ. πη. Fol. 88.

Τὰ εἰς τὸν β̄. ἀλκιβιαδ. σχόλια. In Alcibiad. II. scholia.

A. Ἀνέους, ἀφώνους, κωφούς.

T. ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα.

Φύλ. πθ. Fol. 89.

Τὰ εἰς τὸν ἵππαρχον σχόλαια. In Hipparchum scholia.

A. Φιλαίδων, Φιλαῖδαι δῆμος αἰγηίδος.

T. τούτους ἀνετίθεσαν.

Τὰ εἰς τοὺς ἐραστὰς σχόλαια.	In amatores scholia.

A. Γηράσκω δ' ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

T. ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Τὰ εἰς τὸν θεάγη σχόλαια.	In Theagem scholia.

A. Ἄττα, ἄττα δασυνόμενον μέν.

T. ἀφ' οὗ ἀναγυράσιοι.

φύλ. ϟ. Fol. 90.

Τὰ εἰς τὸν χαρμίδην σχόλαια.	In Charmidem scholia.

A. Ποτιδαίας. ποτίδαια πόλις θράκης.

T. πάντοτε, καθ' ἡμέραν.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Τὰ εἰς τὸν λάχητα σχόλαια.	In Lachetem scholia.

A. Πηλίου χωρίον βοιωτίας.

T. τὰ ἀμαθέστατα ζῶα καταμαθεῖν.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Τὰ εἰς τὸν λύσιν σχόλαια.	In Lysidem scholia.

A. Ἀκαδημίας, ἀθήνησι προάστειον.

T. ἐπὶ τῶν τὸ σύμφερον αἱρουμένων.

Τὰ εἰς τὸν εὐθύδημον σχόλαια.	In Euthydemum scholia.

A. Σκληφός. ὁ τῷ μὲν χρόνῳ.

T. ἐλάττουσθαι, ἐμποδίζεσθαι.

φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Τὰ εἰς τὸν πρωταγόραν σχόλαια.	In Protagoram scholia.

A. Λιπαρῶς, ἐπιμελῶς, προσεδρευτικῶς.

T. ἐπὶ πάντας ὁρμῶντας.

Τὰ εἰς τὸν γοργίαν σχόλαια.	In Gorgiam scholia.

A. Πολέμου, πολέμου καὶ μάχης.
T. ἢ βυρσοδέψην. τέλος.

φύλ. ρε. Fol. 105.

Τὰ εἰς τὸν μένωνα σχόλαια. In Menonem scholia.

A. Θέτ]αλοι, θεσσαλία χώρα τις.
T. τοίδε σκιαὶ ἀΐσσουσι.

Τὰ εἰς τὸν μείζονα ἱππίαν σχόλαια. In Hippiam maiorem scholia.

A. Ἦλις, πόλις πελοποννήσου.

φύλ. ρς. Fol. 106.

Τὰ εἰς τὸν ἐλάτ]ονα ἱππίαν σχόλαια. In Hippiam minorem scholia.

A. Ἀνέδην, ἐκκεχυμένως.
T. τελετῇ, τὰ νομιζόμενα.

Τὰ εἰς τὸν ἴωνα σχόλαια. In Ionem scholia.

A. Μῶν, αὖ, οὐ, δὴ, ἆρα.
T. ἄμπελος τῇ ἐν ἰκάρῳ.

φύλ. ρζ. Fol. 107.

Τὰ εἰς τὸν μενέξενον σχόλαια. In Menexenum scholia.

A. ἐξ ὑπογυΐου, ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Τὰ εἰς τὸν κλειτοφῶντα σχόλαια. In Clitophontem scholia.

A. Συνουσίαν, τὰς φιλοσόφους διαλέξεις.
T. ἢ σπουδαιότατα.

Τὰ εἰς τὴν πρώτην πολιτείαν σχόλαια. In primam politiam scholia.

A. Ἑορτὴν ἐνταῦθα τὴν τῶν μικρῶν.
T. ἔςι δὲ σκυτοτομικὸν ἐργαλεῖον.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Τὰ εἰς τὴν δευτέραν πολιτείαν σχόλαια. — In secundam politiam scholia.

A. Ἆρα σοι δοκεῖ τὸ ἀγαθόν.

T. καὶ οἱ δοκιμαθέντες.

Τὰ εἰς τὴν τρίτην πολιτείαν σχόλαια. — In tertiam politiam scholia.

A. Τί δὲ δή. ὅτι δεῖ τοὺς φύλακας.

T. σωφροσύνης δεήσει αὐτοῖς.

Φύλ. ριγ. Fol. 113.

Τὰ σχήματα τὰ ἐν τῷ μήνωνι. — Schemata in Menone.

Σχόλιον εἰς τὸ ἐπὶ τέλει τοῦ ϛ^{ου} τῶν πολιτείων πλάτωνος περὶ τῆς δίχα τετμημένης γραμμῆς. σχόλιον ἐκ τῶν ἀρχύτου καὶ βροντίνου, καὶ ἰαμβλίχου ἐπιτμηθέν. — Scholium in finem sexti politiarum Platonis de linea bifariam abscissa. Scholium ex Archyta, Brontino et Iamblicho succinctum.

A. Γραμμὴν δίχα τὸ πρῶτον.

T. καὶ τὰ τούτων κριτήρια.

†. Haec anonymi scholia XXXIII, quorum Fabricius non meminit, occurrunt etiam apud Bandinium tom. 1. p. 143. ubi scholia primi et ultimi capitis speciminis loco protulit, addendo, omnia integra in nupera Platonis operum editione, quam Batavi parant, brevi in lucem proditura. In ephem. Götting. 1771. p. 1164. memorantur specimina editionis cum scholiis graecis ed. Ang. Mar. Bandini.

Φύλ. ριε. Fol. 115.

Κριτίας, ἢ ἀτλαντικός. — Critias, seu Atlanticus.

A. Ὡς ἄσμενος, ὦ σώκρατες.

T. καὶ ξυναγείρας εἶπεν ....

†. Est Platonis, fine mutilo.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Πλάτωνος μίνως, ἢ περὶ νόμου. — Platonis Minos, seu de lege.

A. Ὁ νόμος ἡμῖν τί ἐϛιν.

T. καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἐσκέφθαι.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Πλάτωνος νοθευόμενοι, ἢ περὶ δικαίου. — Platonis adulterini, sive de iusto.

A. Ἔχεις ἡμῖν εἰπεῖν, ὅτι ἐϛιν.

T. οἶδός, οὐκ ἔοικεν.

Φύλ. ρλε. Fol. 135.

Ὅροι πλάτωνος. — Definitiones Platonis.

A. Ἀΐδιον τὸ κατὰ χρόνον.

T. τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

†. Collectae scilicet ex Platone et in eius operibus editae. Occurrunt adhuc apud Baudinium tom. 2. p. 54. eodem initio et fine.

Item in bibl. Monac. cod. 237.

In utroque κατὰ πάντα χρόνον legitur. In posteriori finis est diversus.

Cod. DXV.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus circa dorsum, in 4to, titulis et initialibus miniatis, cum quibusdam marginalibus, in foliis 265, Saec. XV, signatus p. 78. n. 17. optime conservatus, et inscriptus:

Fragmentum prosodiae.

A. Τί ἐϛι προσοδία, ποῖα τάσις.

T. μέσον τοῦ ἐπιτεταμένου καὶ ἀνειμένου.

†. Est tantum unius folii.

Φύλ. γ. Fol. 3.

Συνεσίου κυριναίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα περὶ βασιλείας. — Synesii Cyrenaei ad imperatorem de imperio.

A. Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως.
T. παρέχω λόγον, καὶ δέχομαι.

†. Occurrit adhuc in codd. 29. 87. 88. et prodiit cum aliis.

Φύλ. κθ. Fol. 29.

Τοῦ αὐτοῦ δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. — Eiusdem Dio, seu de suo vitae instituto.

A. Φιλόστρατος μὲν ὁ λήμνιος.
T. κινουμένῳ τῷ μέλει.

†. Occurrit adhuc in cod. 29. 87. 88.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Τοῦ αὐτοῦ κατάστασις. — Eiusdem constitutio.

A. Οὔτε φιλοσοφία πολίτευτον.
T. συμπροϊούσης τῆς ἀρετῆς.

†. Occurrit adhuc in cod. 29.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία. — Eiusdem homilia.

A. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν.
T. οὐκ ἐξεκενώθη.

Φύλ. να. Fol. 51.

Ὁμιλία. — Homilia.

A. Νὺξ ἱερὰ φῶς ἐνεγκοῦσα.
T. πρόσοδον ἐποιήσατο.

†. Occurrunt adhuc hae duae homiliae, quarum una prima, altera secunda dicitur in cod. 29. eiusdem Synesii.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον. — Eiusdem calvitii laus.

A. Δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτταν.
T. ἀνειλείφθη ταῖς χερσίν.

†. Prodiere haec omnia.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Τοῦ αὐτοῦ, τῇ παντἀρίστῃ φιλοσόφῳ εὐπράττειν. Eiusdem: optimae philosophae salutem.

A. Τῆτες ἐξήνεγκα δύο βιβλία.
T. καὶ τοῦ δώρου πεντάπολις ὤνατο.

†. Est in edit. Paris. 1633. f. n. 153.

Φύλ. οε. Fol. 75.

Θεοφίλῳ. Theophilo.

A. Ἐγὼ καὶ βούλομαι.
T. θησιαστηρίων ἡψάμην θεοῦ.
†. Est in edit. cit. n. 67.

Φύλ. πδ. Fol. 84.

Θεοφίλῳ. Theophilo.

A. Πεῦσιν τινα πυθέσθαι.
T. χρὴ νομίζειν, ἢ μή.
†. Est in edit. n. 66.

Φύλ. πε. Fol. 85.

Ἀναστασίῳ. Anastasio.

A. Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα.
T. οἱ μόνοι δαιμόνων ἀμείλικτοι.
†. Est in edit. cit. n. 79. a.

Φύλ. πη. Fol. 88.

Ἀνυσίῳ. Anysio.

A. Οὐδὲν ἂν γένοιτο.
T. καὶ οὐκ ὀνομάτων πολλῶν.
†. Est in edit. cit. n. 78.

Φύλ. πθ. Fol. 89.

Πυλαιμένει. Pylaemeni.

A. Οὐ μὰ τὸν φίλιον.
T. ἡ κατ' ἐκείνην ἐνέργεια.

†. Est in edit. n. 103.

φύλ. ϟα. Fol. 91.

Ἀριςείδου παναθηναικός. Aristidis panathenaicus.

A. Νόμος ἐςὶ τοῖς ἕλλησι.

T. καὶ ὁ λόγος, καὶ ἡ πόλις.

†. Occurrit adhuc in cod. 249. v. edit.

φύλ. ρογ. Fol. 173.

Νικήτα τοῦ παφλάγωνος καὶ δαδύβρου δούλου ιυ̅ χυ̅ τοῦ φιλοσόφου ἑρμηνεία τῶν δώδεκα ἐπιταφίων ἐπιγραφῶν τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου τῶν εἰς τὸν ἅγιον καὶ μέγαν βασίλειον.

Nicetae Paphlagonis et Dadybri, servi Iesu Christi, philosophi, expositio duodecim epitaphiorum sancti Gregorii Theologi in sanctum et magnum Basilium.

A. Σῶμα δίχα ψυχῆς — ὦ φίλε χυ̅ καὶ λάτρι ἤτοι θεράπων βασίλειε.

T. δῶρον ταπεινον φιλικῶς ἀνεθέμην.

†. Sunt epitaphia XII cum explicatione prosaica Nicetae Davidis Paphlagonis. Occurrunt adhuc in bibl. Vindob. apud Lambec. vol. VIII. p. 366 etc. et ibidem edita. Adnotabo igitur lectiones varias:

I. ὦ βασίλειε χυ̅. σὴν τε. λίποις. τύμβου, σοῖο. οὐδὲ θέλων.

II. ἐςονάχισσε. κόσμος κ. τ. λ. tertio iungitur.

III. βασιλείου δὲ. ἔγρεο.

IV. ἕνα ἄξιον. ἀτρεκίην. δῶρον.

VI. πνιέσκων. λάτρι μέγα νητερκίης.

VII. ὦ μῦθοι, ὦ ζυγὸς. χείλεα.

IX. ἔμπνουν. ὀκταετῆ κ. τ. λ. iungitur decimo.

X. ὀκταέτης. ἡμᾶς.

XI. χερὸς.

XII. κόνει σῇ τήνδ'. θεῖε δυωδεκάδα.

Ex-

Exposition Nicetae Davidis:

I. δίχα τῆς. δύνασθαι ζῆν. τί γοῦν. εἰς τὴν τῶν. καὶ ἀθανάτων, καὶ σοῦ. καταλίποις. κατὰ τοῦ τύμβου τοῦδε. γὰρ et ὦ desunt.

II. θεοφόρου. ηὐφράνθη. καππαδοκῶν. κήρυξ. ἀπανέστη. εἰρήνης τοῦ θεοῦ. δεσμός. ἀπῆλθεν ὁ τῆς τελειότητος σύνδεσμος.

III. ἢ ὁμοδυνάμου deest. τριάδος κλῆρος. καὶ σκληρῶς. οὔτε ἀλόγῳ.

IV. καὶ θεός, ἕνα τούτου. κήρυκα τῆς. ὀφθαλμὸν. περιλαμπόμενον. παντὸς δυσωπῶ. δῶρον.

V. ὁ θεός. χρονίζοντα τήκεσθαι τῆς. ἀναμιμνεσκόμενον. ταῖς θλίψεσι deest.

VI. ἔτι μικρὸν. ἐπὶ τῆς. θῦτα καὶ ἱερεῦ καὶ μεγάλη. ἕρμα. νῦν μάλιστα.

VII. φιλίας. ἀθῆναι. αἷς συνδιετρίψαμεν. ὦ τοῦ κατὰ θεὸν βίου συνθῆκαι. πόρρωθεν κ.τ.λ. εἰς τὸν οὐρανὸν. ἔτι deest.

VIII. IX. ὦ φαεινότατε. ποιήσοι. ψωμάτων. ἢ.

X. σε ὅμως. εἰ καί.

XI. ὁ οὗτος. τοῦτο. παρὰ τῆς. γραφομένης. ἀλλ' ἀποτρόπαιον.

XII. ὦ βασίλειε. βραχέων γραμμάτων. τοῖς ἱεροῖς.

Cl. Harlesius codd. Paris. et Vindob. meminit, Augustani verò non meminit in bibl. Fabric.

φύλ. ρπ.	Fol. 180.
Ἀριστείδου πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεσσάρων περικλέους, κιμῶνος, μιλτιάδου, θεμιστοκλέους.	Aristidis ad Platonem pro quatuor viris, Cimone, Themistocle, Miltiade et Pericle.

A. Παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα.

T. οὐκ ἔχω γὰρ τοὔνομα.

φύλ. σβ. Fol. 202.

Τοῦ αὐτοῦ κοινὴ ἀπολογία. Eiusdem communis apologia.

A. Ἃ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἀνδρῶν.

T. οὐκ ἐχθρὸν κρίνω.

†. Hae Aristidis orationes sunt cum scholiis marginalibus.

Cod. DXVI.

Bombycinus, in assere, corio nigro tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, madefactus, corrosis foliis primis, initio mutilus, in foliis 275, Saec. XIV, signatus p. 91. n. 72. malè conservatus, et inscriptus:

Logica et physica Niceph. Blemmidae.

†. Primus titulus deest cum initio. Inc. cap. 1. περὶ ὅρου. ὅρος λέγεται μὲν καὶ τὸ ὁροθέσιον. et sequuntur cap. XIX. quorum ultimum est: περὶ οὐσίας. Ἡ οὐσία σημαίνει μέν.

Tum titulus est: περὶ αἰτίων κ.τ.λ. τῶν αἰτίων τὰ μέν ἐστι καθαύτα. Et in margine notatur cap. III. et IV. Omissis reliquis sequitur cap. XX. ἔτι περὶ οὐσίας. τῆς κυρίως οὐσίας. et ultimum cap. XL est.

Sequitur liber IIus hoc titulo: Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ βλεμμίδου εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβλίον δεύτερον.

Desunt hìc, quae supra notantur, cap. III. IV. Ultimum notatur cap. XXXII. hoc titulo: ἐκ τῆς εἰς τὸν ὄγδοον ψαλμὸν ἐξήγησις. et des. μᾶλλον μὲν οὖν καί χάριν ὁμολογῆσαι ἐν τῷ θεῷ. ὁ θεὸς δόξα σοι τοῦ τέλους χάριν. Occurrit opus integrum in cod. 225. ubi plura vid. Prodiit gr. Aug. Vind. 1605. 8. physica latinè 1606.

Differt a Gregorii mon. syntagmate, quod Blemmidae etiam nomine prodiit.

Cod. DXVII.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to, sine minio, literis minutis et lectu facilibus, cum marginalibus, in foliis 342, Saec. XVI. signatus p. 38. n. 43. probè conservatus, et inscriptus:

Ὠριγένους κατὰ κέλσου ἐν τόμοις η̅.	Origenis contra Celsum in tom. VIII.

A. *Ὁ μὲν σωτὴρ καὶ κύριος ἡμῶν.*

T. *ὡς καλῶς εἰρημένῳ μαρτυρήσομεν.*

Τέλος. Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

†. Dav. Hoeschel. primus gr. ex cod. Bav. et Palat. edidit. Aug. Vind. 1605. 4. Hic ergo codex Augustanus apograph. est ex cod. Boico.

Cod. DXVIII.

Membranaceus, in assere, corio badio tectus, in 4to, titulis, initialibus et marginalibus rubricatis, charactere ligato et nitidissimo, in foliis 321. Saec. XI, signatus p. 9. n. 21. optime conservatus, et inscriptus: Evangeliarium.

†. Praemittitur tabula, qua significatur, quo die evangelia legenda sint, hoc tit. *Αἱ ἑβδομάδες τοῦ ὅλου χρόνου. Δήλωσις τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὀφειλόντων λέγεσθαι εὐαγγελίων. τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχατος εἰς λειτ. εὐ. ἰω. κεφ. α̅.*

Finita hac tabula synaxarium sequitur: *συναξάριον σὺν θεῷ τῶν ιβ μηνῶν. δηλοῦν τὰ κεφάλαια τῶν καθ' ἑκάστην εὐαγγελίων. ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νεοὺς ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ στυλίτου. εὐ. λοὺκ. κεφ. ιγ̅.*

Synaxarium cum Deo duodecim mensium, declarans capita evangeliorum cuiuslibet diei. Principium indictionis seu novi anni, et memoria S. patris nostri Symeonis Stylitae. Evang. Luc. cap. XIII. Incipit ergo a Septembri, et finitur in Augusto. Titulus, qui sequitur, est: *εὐαγγέλια εἰς διαφόρους μνήμας ἁγίων. τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.* Evangelia in varias sanctorum memorias. Sanctissimae Deiparae.

Tum sequitur capitularium S. evangelii secundum Matthaeum. cap. 67. sunt, quorum I. *περὶ μάγων*, et ultimum: *περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυ̃.* In quorum fine hoc scholium habetur: *ἰςέον, ὅτι τέσσαρά εἰσι τἀεὐαγγέλια καὶ οὔτε πλείονα, οὔτε ἐλάττονα, ἐπείπερ τέσσαρα καθολικὰ πνεύματα, καὶ τέσσαρα τὰ εὐαγγέλια, πανταχόθεν πνέοντα τὴν ἀφθαρσίαν καὶ ἀναζωπυροῦντα τοὺς ἀνθρώπους.*

Ἐξ ὧν φανερὸν, ὅτι ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ φανερωθεὶς τοῖς ἀνθρώποις. καθὼς φησιν ὁ δαυίδ. ἔδωκεν ἡμῖν τετράμορφον τὸ εὐαγγέλιον. καὶ γὰρ τὰ χερουβὶμ τετραπρόσωπα, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰκόνες τῆς πραγματείας τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. τὸ γὰρ ὅμοιον λέοντι τὸ ἔμπρακτον, καὶ βασιλικὸν, καὶ ἡγεμονικὸν χαρακτηρίζει. τὸ δὲ ὅμοιον μόσχῳ τὴν ἱερουργικὴν καὶ ἱερατικὴν ἐμφαίνει. τὸ δὲ ἀνθρωποειδὲς τὴν σάρκωσιν διαγράφει. τὸ δὲ ὅμοιον ἀετῷ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐμφανίζει.

Ματθαίου τὸ δε ἔργον ἀριςοπόνοιο τελώνου, ὅς τόκον ἔφρασε θεῖον ἀπειρογάμοιο γυναικός, ἡ τέκεν ἄσπορον υἱὸν, ὅν οὐ χάδεν οὐρανὸς εὐρὺς, χριςὸν ἀεὶ ζώοντα. βρότον αὐτὸν ἔοντα.

Sciendum, quatuor esse evangelia, nec plura, nec pauciora, siquidem quatuor catholici spiritus, et quatuor evangelia sunt, undequaque spirantia immortalitatem, et pascentia homines. Ex quibus

clarum est, sedentem super Cherubim manifestatum hominibus, ut ait David, nobis quadriforme dedisse evangelium. Nam et Cherubim quadriformi specie sunt, et eorum vultus imagines operationis filii Dei. Nam simile leoni actuosum et regium denotat. Simile verò vitulo sacerdotale significat. Humana autem species incarnationem exprimit. At simile aquilae adventum sancti spiritus declarat.

Matthaei opus hoc laboriosi Publicani, qui divinum mulieris innuptae partum explicavit, quae peperit sine semine filium, quem latum non capit coelum, Christum semper viventem, hominem et ipsum.

Sequitur evangelium S. Matthaei, in cuius fine haec notantur: *τέλος τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου ςίχ. βχ. ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦτο μετὰ χρόνους η̄ τῆς τοῦ χῡ ἀναλήψεως.* Finis evangelii secundum Matthaeum vers. 2600. editum est ab ipso octo annis post Christi assumptionem.

Sequitur capitularium evangelii secundum Marcum, et sunt cap. XLVIII. quorum I. *περὶ τοῦ δαιμονιζομένου,* et ultimum: *περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κῡ.* In fine horum versus isti:

Ὅσσα περὶ χριςοῖο θεήγορος ἔθνεα πέτρος
κηρύσσων ἐδίδαξεν ἀπὸ ςομάτων ἐριτόμων,
ἐνθάδε μάρκος ἄγειρε, καὶ ἐν σελίδεσσιν ἔθηκε.
τοὔνεκα καὶ μερόπεσιν εὐάγγελος ἄλλος ἐδείχθη.

Quaecunque divinus de Christo Petrus
praedicans gentes docuit ab ore suo,
hic Marcus collegit et in tabulis reposuit.
Hinc alius hominibus bonus angelus factus.

Sequitur ipsum S. Marci evangelium, in cuius fine notatum:

τέλος τοῦ κατὰ μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου. ςίχ. ͵αχ. ἐξεδόθη μετὰ χρόνους ῑ. τοῦ χῡ ἀναλήψεως.

Finis sancti evangelii secundum Marcum. vers. 1600. Editum est decem annis post Christi assumptionem.

Sequitur capitularium evangelii S. Lucae, et sunt cap. LXXXIII. quorum I. *περὶ τῆς ἀπογραφῆς*, et ultimum: *περὶ τοῦ κλεόπα.* Tum ipsum evangelium, in cuius fine notatum: *τέλος τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου. ςίχ. βω. ἐξεδόθη μετὰ χρόνους ιε τῆς τοῦ χυ ἀναλήψεως.*

Finis sancti evangelii secundum, Lucam vers. 2800. Editum est XV annis post Christi assumptionem.

Sequitur capitularium evangelii secundum Ioannem, et sunt cap. XVIII. quorum I. *περὶ τοῦ ἐν κανᾶ γάμου*, et ultimum: *περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κυριακοῦ σώματος.*

Tum ipsum evangelium, in cuius fine notatum: *τέλος πάντων. τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξεδόθη μετὰ χρόνους λβ. τῆς τοῦ χυ ἀναλήψεως. ςίχ. βτ.*

Finis omnium. Evangelium secundum Ioannem editum est annis XXXII post Christi assumptionem.

In synaxario legitur titulus: *ἀπὸ τῆς ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου ἔτους*, ab indictione, seu novo anno. Cum indictio a Septembri incipiat, constat etiam, quando novus annus sit. Bandinius. vol. 1. p. 85. adfert notam scriptoris ad hoc dignoscendum: *Δέον γινώσκειν, ὅτι ἄρχεται ὁ λουκᾶς ἀναγινώσκεσθαι ἀπὸ τῇ κυριακῇ μετὰ τὴν ὕψωσιν. τότε γὰρ καὶ ἡ σημερία γίνεται, ὃ καλεῖται νέον ἔτος.*

Sciendum est, initium Lucae praelegendi fieri a dominica post exaltationem. Tunc enim quotidianum officium fit, quod vocatur novus annus. Malè sane! legendum enim *ἰσημερία*, ut in typico cap. 12. p. 13. legitur. In mense Septembri: *ὅτε γὰρ ἰση-*

μερία γίνεται, ὁ καλεῖται νέον ἔτος. Tunc enim aequinoctium fit, quod vocatur novus annus. In praemissis capitulariis, ad capita citantur etiam reliqui Evangelistae, qui de iisdem agunt.

In marginibus miniatè notatum, quando evangelia legantur, et ubi initium fiat.

Cod. DXIX.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, in foliis 198, cum interlinearibus, Saec. XV, signatus p. 83. n. 50. optimè conservatus, et inscriptus:

Homeri ilias a lib. XIII. usque ad finem.

A. Ζεὺς δ᾽ἐπεὶ οὖν τρῶας τε.

T. τάφον ἕκτορος ἱπποδάμοιο. τέλος.

†. In primo folio inscriptum. Ilias Homeri a libro V̄ usque ad finem. Hoc signo deceptus Reiserus inscripsit a libro V°. litera verò v significat n. 13. Totum est cum explicatione interlineari. Argumenta etiam, ut in editionibus, brevia praemittuntur.

Cod. DXX.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidis, in foliis 136, Saec. XV, signatus p. 77. n. 7. optime conservatus, et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου βλεμμίδου βιβλίον πρῶτον. προοίμιον.	Sapientissimi Blemmidae lib. I. Prooemium.

A. Ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη.

T. καὶ τὸ ō ἀντὶ τοῦ κατ᾽ ὂν παντός.

†. Praemittitur tabula cap. XL., quorum I. est: περὶ ὅρου. et ultimum: περὶ προτάσεων καὶ συλλογισμῶν. Finitis his sequitur titulus: αἱ διαιρέσεις τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ σοφωτάτου βλεμμίδου καθ' ἕκαστον κεφάλαιον. περὶ ὅρου.

Post indicem capitum est fragmentum de prosodia: τί ἐστι προσοδία, ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς. In cap. VII°. spatium vacuum duorum foliorum relictum. —

Et hic liber I. Niceph. Blemmidae logicam continet, et in hac bibliotheca saepius occurrit, editus Aug. Vind. graecè.

Cod. DXXI.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 263, Saec. XV, possessus a Card. Squimani, et Cornelio quodam, optimè conservatus, et inscriptus:

Περὶ τῆς τοῦ κόσμου κατασκευῆς καὶ τοῦ ἀνου.	De mundi constitutione et hominis.

A. Ὁ κόσμος οὗτος συνέστηκεν ἐκ τεσσάρων.

T. καὶ ἕως γηρῶς.

φύλ. γ. Fol. 3.

Ἀρριανοῦ ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως. βιβ. η.	Arriani Alexandri expeditionis lib. VIII.

A. Πτολεμαῖος ὁ λάγου καὶ ἀριστόβουλος.

T. τὸν Φιλίππου τὸν μακεδόνα.

Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἱστοριῶν ὀγδόη.

†. Reiserus igitur non bene inscripsit lib. VII. Liber enim rerum Indicarum hic octavus est, non liber separatus, quamvis titulus sit: τοῦ αὐτοῦ ἀρριανοῦ. Additur enim ὀγδόη ἰνδική.

Hoc

Hoc finito sequitur titulus novus: *Διοδώρου ταφαὶ ἀλεξάνδρου. πυθαγόρας ὁ σάμιος, καὶ τινες ἕτεροι.* Des. *τὸ ῥηθὲν τοῖς φιλαναγνωσοῦσιν. Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἱστορίων ὀγδόη*, quasi hic primùm finis libri octavi foret. In cod. 451. ultimum est separatum, libri autem VIII quoque notantur, quamvis in aliis codicibus VII signentur, et liber VIII[us] opusculum separatum sit, liber VII[us] desinit: *εἰς τήνδε τὴν ξυγγραφήν.* Reliqua desunt.

φύλ. σμγ. Fol. 243.

Λεξικόν.

A. *Ἀτρακοὺς, ὀδοὺς. ἀτρεμὲς, τὸ ἡσύχιον.*

T. *πελάζει, πλησιάζει.*

φύλ. σμδ. Fol. 244.

A. *Μέρος τῆς ὑγιεινῆς πραγματείας.*

T. *εἴσι δὲ εἰς τροπὰς χειμερινὰς ἡμέρων μϛ.*

†. Signantur cap. XXVIII. medica, quorum ultimum prae se fert titulum: *Διόκλης ἀντιγόνῳ βασιλεῖ. Ἐπειδή σοι συμβαίνει μουσικώτατον.*

Est verò Dioclis epistola praeservatoria ad Antigonum regem edita Lipsiae, quae saepius hic occurrit.

φύλ. σξ. Fol. 260.

Λεξικὸν τῆς τῶν βοτανῶν ἑρμηνείας κατὰ στοιχεῖον. Lexicon interpretationis plantarum ord. alph.

A. *Ἀκτέα, ἡ κουφοξυλεία.*

T. *σταφυλικὸς, τὸ ἄγριον δαυκόν.*

φύλ. σξβ. Fol. 262.

Δημηγορία τίτου υἱοῦ οὐεσπασιανοῦ. Concio Titi, filii Vespasiani.

A. *Ἐν ἐπηκόῳ στὰς, ἄνδρες, ἔφη.*

T. *ἔξω μάχης πλέον τι κατορθώσομεν.*

†. Separatim non memoratur a Fabricio. In assere ultimo legitur: liber mei Benedicti Cornelii, quem emi meis pecuniis. Et in fol. 1. liber domini Squimani Car^lis S. Laur.

Cod. DXXII.

Membranaceus, in assere, corio albo tectus, in 4^to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus, foliis quibusdam corrosis, in foliis 215, Saec. XV, signatus p. 33. n. 9. sat conservatus, et inscriptus:

Διόπτρα.	Dioptra.
Βίβλος ψυχικὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πνευματορήτορος.	Liber spiritualis sancti patris nostri Ioannis monachi et pneumatorhetoris.

A. Τῆς τοῦ χῦ ἐκκλησίας ἀκριβὴς λέξις ἔκ τε ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας λεχθεῖσα ἔχει δὲ οὕτως.

Ἐν πρώτοις διαλεγομένη ψυχὴ μετὰ τοῦ σώματος. Καὶ ἕτερα θαυμαστὰ καὶ τεράστεια. καὶ ποῦ ἀπέρχονται αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων καὶ ποῦ τῶν ἁμαρτωλῶν. πῶς δὲ μέλλωμεν πάντες ἐν τῇ ἀναστάσει ἀλλήλους γνωρίσαι. καὶ φυσιολογία καὶ ἔρευνα περὶ τῆς συνθέσεως τοῦ σώματος τοῦ ἀνου. Καὶ περὶ τῆς συντελείας καὶ τοῦ ἀντιχρίστου, καὶ ἑτέρων ἁγίων ἐκλογαὶ πάνυ ὠφελιμώταται, ὅπως ὁ ἀναγινώσκων τὴν δέλτον ταύτην, ἐὰν ὁλοψύχως καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσει, ταχὺν δυνήσεται γνῶναι, τίς ἦν πρὸ τῆς παραβάσεως, καὶ τίς γέγονε ἄρτι, καὶ ποίους μέλλει γενέσθαι.

Christi ecclesiae accurata lectio ex rhetorica et philosophia sic habet:

Primo dialogus animae cum corpore. Alia mirabilia et portenta. Et quò deveniant animae iustorum et peccatorum. Quomodo in resurrectione nos invicem noscituri simus. Et physiologia, et

disquisitio de compositione corporis humani. Et de consummatione ac Antichristo. Et aliorum Sanctorum eclogae utilissimae, ut lector huius libri, si ex tota anima et accuratè inquirat, citò cognoscat, quis fuerit ante peccatum, quis nunc sit, et quis futurus sit.

Λόγος πρῶτος. Liber I.

A. Ἄρξω λαλεῖν σοι τὰ ῥευςὰ τοῦ νῦν αἰῶνος.

T. τὸ συμπενθεῖν πενθοῦντας.

Λόγος β̄. ςίχ. ᾳφϟε. Liber IIus vers. 1595.

A. Σαφὴς ἀπόδειξις, ὅτι ἡ πίςις χωρὶς τῶν ἔργων ἀνώνιτος ἐςιν.

Est haec tabula cap. XI.

A. Πολλοὺς μὲν ἔχομεν ἐμοῦ καὶ χρόνους, καὶ καιρούς τε, ἐξ ὅτου.

T. ὁ λόγος τέλος εἴληφεν διὰ ςίχων τούτων. ςίχ. ᾳφϟε.

Τάδε ἐςιν καὶ ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ.

A. Ὅτι οὐδέν τι πράγμα τὰ νῦν ἡ ψυχὴ ἀνεὺ τοῦ σώματος, ἀλλ᾽ ἐξ ὧν διὰ τῶν τούτου μελῶν κ. τ. λ.

Est tabula cap. XIII.

Λόγος γ̄. ἑτέρα ἐξήγησις πλατυτέρα περὶ ἀναςάσεως. Liber IIIus. Alia expositio amplior de resurrectione.

A. Ἰδοὺ καὶ ἄλλο ζήτημα, ἰδοὺ ἑτέρα.

T. ἀναπέμψοιμι κῷ τῷ θεῷ μου.

Τάδε ἔνεςιν ἐν τῷ τετάρτῳ λόγῳ.

A. Ὅτι ὁ νοῦς χωρὶς τοῦ σώματος πολλὰ ἐκτελεῖ καὶ ἀγαθὰ καὶ πονηρά. τὸ δὲ σῶμα ἀνεὺ τοῦ νοὸς οὐδέν ἐςι.

Est tabula cap. VI.

Λόγος δ̄. Liber IVus.

A. Θεράπαινα προείρηκας ἐν τῷ λόγῳ γ̄.

T. καὶ μέγιστον τὸ σύμβολον, ὥστ' ἔχομεν. ἀμήν.

Τάδε ἔνεστι καὶ τῷ πέμπτῳ λόγῳ.

A. Ἐρῶ τῷ μαθεῖν, πῶς τὰς ἄνω τῶν ἀγγέλων λογικὰς οὐσίας προυπέστησεν ὁ θεός.

Est tabula cap. X.

Λόγος πέμπτος. στίχοι μ̄. Lib. Vus versus XL.

A. Τί δέ ποτε θεράπαινα τὰς λογικὰς δυνάμεις.

T. ἃς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέτρον προβάλλεται.

Περὶ προσευχῆς καὶ εὐχῆς.

A. Ἄλλο ἐστὶ προσευχὴ καὶ ἕτερον εὐχή.

T. καὶ ἀθετῆσαι κατάκριτον.

Περὶ τοῦ πνεύματος ἁγίου.

A. Οὗ ἤμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες.

T. καὶ ἀποτύχομεν τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Τὰ τῶν ἀρμενίων παρατηρήματα.

A. Τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἰαννουαρίου.

T. καὶ τὴν ἑβδομάδα τῆς τυρινῆς κρεοφαγοῦσι.

Περὶ τῶν χατζιτζαρίων.

A. Οἱ δὲ χατζιτζάριοι τὸν σταυρὸν μόνον.

T. ὅπερ ἐστὶν νεκρόν.

Περὶ τῶν ἰακωβίτων.

A. Ἰάκωβος οὗτος, ἀφ' οὗ καὶ οὗτοι.

T. καὶ θεὸς χάριν νέμει. ἀμήν.

Φῶς χῦ φαίνει πᾶσιν. χ͞ς πάντων ἡ ἀρχή. καὶ τὸ τέλος. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἔτους ςϡμη ἐτελειώθη ἐμεινὴ (ἐν μηνὶ) ἰουλίῳ. κζ. ἡμέρα τετράδη ἰνδ.

Lux Christi luceat omnibus. Christus omnium principium et finis. Deo verò nostro sit gloria in

saecula. Anni 6948 absolutum est mens. Iulio 27 die, indict. IV, aera nostra 1440.

†. Ex hoc conspectu iam apparet, hanc Ioannis mon. dioptram plurimum cum illa Philippi Solitarii cod. 509. convenire, nisi quod haec lib. V. et appendicibus constet, ut in codice Vindobon. Citantur quoque Ioan. Damascenus cum suis iambis, Gregor. Nyss. etc. non tamen omnes, ut in cod. 509. occurrunt. Prologus autem, et liber primus differunt, etiam a codice Vindobonensi. Nam aliud prorsus initium est.

De hac Ioan. monachi dioptra nec syllaba apud Fabricium habetur. Miror, quod ipsi nulla suspicio ex Reiseri inscriptione suborta sit, dicentis, esse disputationem animae et corporis. Addit Reiserus, Hoeschelium observare, eiusdem argumenti opusculum antehac Parisiis editum esse sub nomine Gregorii Palamae.

Et haec erit ipsius prosopopoëa, sive orationes duae iudiciales mentis corpus accusantis, et corporis se defendentis unacum iudicum sententia. Quod longè aliud opusculum est. Et tamen Montfaucon in bibl. bibl. tom. 1. p. 593. scribit. Editum fuit opusculum Lutetiae nomine Gregorii Palamae.

In bibl. Coislin. Montfauconii p. 451. libri V cum omnibus cuiuslibet libri capitibus occurrunt. At noster liber 2dus ibi primus est, et sic ulterius. Numerus versuum ibi etiam alius statuitur. Liber primus nec tabulam capitum, nec versuum numerum habet in hoc codice Augustano. Personae in marginibus notantur ψυχὴ καὶ σάρξ, anima et caro.

Cod. DXXIII.

Chartaceus, linteo circa dorsum tectus, in 4to, initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 210, Saec. XV, signatus p. 38. n. 49. optimè conservatus, et inscriptus:

Ἐκλογὴν ἡ παροῦσα περιέχει βίβλος γραφικῶν ζητημάτων καὶ ἐπιλύσεων ἐκ διαφόρων βιβλίων τῷ ὠριγένει πονηθείσων, ἠθροισμένη ὑπὸ τῶν τὰ θεῖα σοφῶν βασιλείου καὶ γρηγορίου. ἐν πυκίῳ τε παρὰ θατέρου τούτων, γρηγορίου τοῦ θεολόγου, θεοδώρῳ τῷ τηνικαῦτα ἐπισκοποῦντι τὰ τύανα λέγεται ἐςάλθαι, καθὼς ἡ πρὸς αὐτὸν δείκνυσιν ἐπιςολὴ, ἔχουσα οὕτως. ἑορτὴ καὶ τὰ γράμματα.

Eclogam praesens continet liber scripturisticarum quaestionum et solutionum è variis libris ab Origene elaboratarum collectus a divinis viris Basilio et Gregorio. In libello ab altero horum, Gregorio theologo dicitur missus Theodoro tunc Tyaneorum episcopo, sicut epistola ad ipsum ostendit, ita sonans. Festum et literae.

A. Ἐπειδὴ περὶ τηλικούτων ἐξετάζοντες.

T. ἀλλ' ὑπὸ πηλοῦ καὶ τῶν γηΐνων πράξεων.

Τέλος τῶν φιλοκαλίων ὠριγένους καὶ τῷ θεῷ δόξα.

†. Est Origenis philocalia saepius edita. Praemittitur tabula cap. XXV, quorum primum est: περὶ τοῦ θεοπνεύστου τῆς θείας γραφῆς κ. τ. λ. Ultimum: περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν κ. τ. λ. Occurrit adhuc in cod. 52.

Cod. DXXIV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum abbreviationibus, in foliis 227, Saec. XIV, possessus a Basilio quodam dicto Papa, signatus p. 23. n. 16. malè conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις ἰω. τοῦ δαμασκηνοῦ λόγος περὶ τοῦ τιμίου σαυροῦ καὶ ζωοποιοῦ. — Sancti Ioannis Damasceni sermo de pretiosa et vivifica cruce.

A. Δύναμις δὲ θεοῦ ἐςι ὁ λόγος.

T. διάλυσιν, οὐ πρὸς ἀνυταῖον.

†. Est brevis, et in Fabricii bibl. gr. non occurrit.

Περὶ τῆς αἱρέσεως τῶν ἀθέων ἀρειανῶν. — De haeresi impiorum Arianorum.

†. Initium est mutilum. Sequitur de Iacobitis, Melchisedech, Chatzizariis, Bogomilis etc. Videtur esse Epiphanii.

φύλ. γ. Fol. 3.

Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ. — In nativitatem domini nostri Iesu Christi.

A. Ἑπτὰ φιλόσοφοι ἑλλήνων ἐν δόμῳ τινι.

T. καὶ ἀπάτωρ τρισόλβιος.

†. In codice 507. prophetiae septem sapientum dicuntur. Sunt verò Apollonius, Solon, Thucidydes, Plutarchus, Aristoteles, Plato et Philo phil.

φύλ. δ. Fol. 4.

De planetis VII.

A. Ἐκ τῶν φωςήρων ἑπτὰ πλανήτων.

φύλ. ς. Fol. 6.

Περὶ συςάσεως κόσμου. — De constitutione mundi.

A. Ἀπὸ ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ.

T. ἐκράτησαν δὲ ἔτει ςυπδ. seu 976.

φύλ. ζ. Fol. 7.

De fide. Ex concil. et SS. PP.

φύλ. η. Fol. 8.

Περὶ ἀζύμων καὶ ἐνζύμων. De azymis et encymis.

A. Τοῖς εἰς τὴν ἀναίμακτον θυσίαν.

φύλ. ια. Fol. 11.

Dialogus graeci et latini.

A. Ἐπιχείρημα πρῶτον. ὁ λατῖνος λέγει.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ̄. Eiusdem mens. IX.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων τοῦ χ̅υ̅ μαρτύρων μ̄. Martyrium sanctorum et gloriosorum Christi martyrum XL.

A. Εἶχε μὲν τὰ τῶν ῥωμαίων σκῆπτρα.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια νῦν κ. τ. λ.

†. Extat apud Surium IX Mart. latinè. Fragmentum alterius martyrii praecedit.

φύλ. λ. Fol. 30.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ̄. Eiusdem mens. XVII.

Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. Vita sancti patris nostri Alexii hominis Dei.

A. Καὶ πάντων μὲν τῶν ἄλλων τὸν βίον.

T. μεταπεπλασμένος. εἰς δόξαν κ. τ. λ.

φύλ. λθ. Fol. 39.

Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαίας ἱστορίας συλλεχθεῖσα, καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἡνίκα πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν, οἳ καὶ ἀπώλλοντο θείας πειραθέντες ὀργῆς, ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συν- Narratio utilis ex veteri historia collecta, et memoriam declarans paradoxi miraculi, quando Persae et barbari hanc regiam bello infestabant, qui et periere, divinam experti iram. Urbs verò illaesa conservata est deprecatio-

συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, ἐτεσίως ἔκ τοτε ἄδει εὐχαριστήριον ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν κατονομάζουσα.	ne Deiparae. Singulis annis ex eo tempore gratiarum actionem cantat, diem acathistum nominans.

A. Ἐν τοῖς χρόνοις ἡρακλείου τοῦ.

T. ἐπιτύχωμεν. χάριτι κ. τ. λ.

†. Occurrit adhuc in cod. 24. Combefisius edidit gr. et lat. in auctario novo tom. II. p. 805. De vocabulo acathisto lege Cangium.

Φύλ. με.	Fol. 45.
Ἰω. ἀρχιεπ. κωνσ. τοῦ χρυσοστόμου εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.	Ioan. Chrysostomi archiep. Constant. in annuntiationem sanctae Deiparae.

A. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγελία.

T. ἀπολαβεῖν ἡμᾶς. χάριτι κ.τ.λ.

†. Est inter spuria edita.

Φύλ. μη.	Fol. 48.
Νουθεσία καὶ διδασκαλία τινὸς μοναχοῦ ἐκ τῶν ἀκοιμήτων μονῆς πρὸς τὸν Ἰω. τὸν καλιβήτην.	Admonitio et doctrina cuiusdam monachi ex acoemetarum monasterio ad Ioan. Calibeten.

A. Τυραννικόν τι χρῆμα τεκόντων.

T. τοῦ πειρασμοῦ. αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. να.	Fol. 51.
Μηνὶ ἀπριλλίῳ α.	Mensis Aprilis I.
Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς αἰγυπτίας, συγγραφεὶς παρὰ σωφρονίου ἀρχιεπ. ἱεροσολ.	Vita et institutum sanctae matris nostrae Mariae Aegyptiacae, conscripta a Sophronio archiep. Hierosol.

A. Μυςήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν.

T. τῆς κρίσεως. ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. Extat in actis SS. tom. 1. April. p. XIII. et lat. p. 76. e codd. Mediceo et Bav.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ. Eiusdem mens. XXIII.

Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγάλου μάρτυρος καὶ τροπεοφόρου γεωργίου. Martyrium sancti gloriosi magni martyris et tropaeophori Georgii.

A. Διοκλητιανὸς ὁ ῥωμαίων αὐτοκράτωρ.

T. πάντων ἁγίων. χάριτι κ.τ.λ.

†. Extat in actis SS. tom. III. p. IX. etc. a Georgii famulo scriptum, teste Allatio.

Φύλ. οε. Fol. 75.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κε. Eiusd. mens. XXV.

Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόςολον καὶ εὐαγγελιςὴν Μάρκον. Commentarius in sanctum apostolum et evangelistam Marcum.

A. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῶν ἀποςόλων.

T. βασιλεύοντος τοῦ κυ κ.τ.λ.

†. Extat latinè apud Surium 25 April. Metaphrastae nomine. Est sermo mutilus.

Φύλ. οζ. Fol. 77.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κς. Eiusdem mens. XXVI.

Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα βασιλέα ἀρχιεπ. ἀμασίας. Encomium in sanctum martyrem Basilium archiep. Amasiae.

A. Οἱ τὸ ἐπίγειον κράτος λαχόντες.

T. κατας έψαντα, ᾧ τιμὴ κ.τ.λ.

†. Est mutilum, extans in actis SS. tom. 3. April. p. LVI etc.

φύλ. πδ. — Fol. 84.

Μηνὶ μαΐῳ η̄. — Mensis Maii VIII.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀρσενίου τοῦ μεγάλου. — Vita et institutum sancti patris nostri Arsenii M.

A. Ἀλλὰ τῶν σπουδαίων ἄρα.

T. ὑπερζωάς. ὥπερ κ.τ.λ.

†. Extat latinè apud Lipoman. tom. 6. Maii 8. et apud Surium 19 Iul.

φύλ. ϟ. — Fol. 90.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κᾱ. — Eiusdem mens. XXI.

Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδόξων, καὶ φιλευσεβῶν μεγάλων βασιλέων κωνσταντίνου, καὶ ἑλένης, καὶ φανέρωσις τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ ἁγίου σταυροῦ τοῦ κῦ ἡμῶν ῑυ χῡ. — Vita et institutum sanctorum et gloriosorum et piissimorum magnorum imp. Constantini et Helenae, et manifestatio pretiosae et vivificae S. crucis D. N. I. C.

A. Τὸν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου.

T. ἀναπέμπειν τῷ πατρὶ κ.τ.λ.

†. Est valdè mutila, apud Fabricium non occurrens.

φύλ. ρδ. — Fol. 104.

Περὶ τῶν φραγγῶν. πῶς ἐσχίσθη ἡ ῥώμη ἀπὸ ταῖς τέσσαραις πατριαρχιαῖς τῆς κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν. — De Francis, quomodo abscissa Roma a quatuor patriarchiis, Constantinopolitana, et reliquis.

A. Οἱ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἑβδόμῃ συνόδῳ.

T. περὶ τῆς σεργίου .....

φύλ. ρε. — Fol. 105.

Μηνὶ αὐτῷ κθ̄. — Eiusdem mens. XXIX.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ῑω. ἀρχ. κωνσταντ. τοῦ χρυσο- — Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi archiep. Con-

σόμου λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, καὶ βαπτιςοῦ τοῦ ἰω̅. — stantinop. sermo in decollationem gloriosi prophetae et baptistae Ioannis.

A. Πάλιν ἡρωδίας μαίνεται.

T. καταντήσεται. ἐν χω̅ κ.τ.λ.

†. V. eius opera edita.

Φύλ. ρθ. — Fol. 109.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω̅. ἀρχ. κωνςαντ. τοῦ χρυσοσόμου λόγος εἰς τὸν λῃςαῖς περιπεσόντα, καὶ τετραυματισμένον. — Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi archiep. Const. sermo de eo, qui in latrones incidens vulnerabatur.

A. Ὁ κ̅ς ἡμῶν ι̅ς χ̅ς ἐν εὐαγγελίοις.

T. θεῷ, ᾧ ἡ δόξα κ.τ.λ.

†. V, eius opera edita.

Φύλ. ρι. — Fol. 110.

Τοῦ μακαρίου ἐπιφανίου ἀρχιεπ. κύπρου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυ̅ ἡμῶν ιυ̅ χυ̅, καὶ εἰς τὸν ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ἀριμαθείας, καὶ νικόδημον καὶ εἰς τὸν ἐν τῷ ᾅδῃ τοῦ κυ̅ κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γενομένην. — Beati Epiphanii archiep. Cypri sermo in divinam sepulturam domini nostri Iesu Christi, et in Iosephum ab Arimathea, et Nicodemum, et in descensum domini mirabilem ad infernum post passionem salutarem.

A. Τί τοῦτο, σήμερον, σιγὴ πολλή.

T. καὶ τιμήσαντος, ὃν τὰ χερουβὶμ . . . ,

†. Plurima desunt in hac Epiphanii oratione. Extat tom. 2. p. 159.

Φύλ. ριγ. — Fol. 113.

Ὑπόμνημα τῶν πραχθέντων παρὰ τοῦ κυ̅ καὶ σωτῆρος — Commentarius actorum a domino nostro et salva-

ἡμῶν ιῦ χῦ, καὶ παθόντος ὑπὸ ποντίου πιλάτου ἐν ἱελη̄μ. tore Iesu Christo, et passo sub Pontio Pilato Hierosol.

A. Ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτῳ τῆς.

T. δοξάζοντες τὸν θεόν.

†. Apud Fabricium non occurrit.

Φύλ. ρκβ. Fol. 122.

Ἀναφορὰ ποντίου τοῦ πιλάτου τῆς ἰουδαίας κατὰ τοῦ ιῦ. σεβάςῳ θειοτάτῳ φοβερῷ τιβερίῳ καίσαρι αὐγούςῳ ἐπιςολή. Relatio Pontii Pilati Iudeae de Iesu. Sebasto divinissimo, terribili Tiberio Caesari Augusto epistola.

A. Πιλάτος ὁ τῶν τῆς ἀνατολῆς πόλεων.

T. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα κ.τ.λ.

†. Reiserus in catalogo suo praeteriit. Extat mutatis mutandis in codice apocrypho N. T. Fabricii Hamb. 1743. tom. 3. p. 457. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. 1. p. 362. Apud Mingarelli in bibl. Naniana cod. 63. n. 21. quodam tituli discrimine.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Περὶ τοῦ ἀββᾶ δανιὴλ ἐν τῇ σκήτῃ. De Abbate Daniele in Sceta.

A. Ἐν θηβαΐδι διάγων ὁ μέγας δανιῆλ.

T. τῆς ἁγίας τριάδος. αὐτῷ κ.τ.λ.

†. Apud Fabricium non occurrit.

Φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Ἐκ τοῦ πατερικοῦ. Ex Paterico.

A. Δύο τινες τῶν πατρῶν παρεκάλεσαν.

†. Occurrit adhuc de Serapione, Sarra, capta virgine etc.

Φύλ. ρλϛ.	Fol. 136.
Μηνὶ σεπτεμβ. ϛ.	Mens. Septemb. VI.
Τὸ γενόμενον θαῦμα ὑπὸ τοῦ ἀρχιςρατήγου μιχαῆλ ἐν χῶν.	Miraculum factum ab archangelo Michael in Chonis urbe.

A. Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν.

T. δεδοξασμένη διὰ ιῦ χῦ κ.τ.λ.

†. Occurrit apud Fabricium adhuc MSCum, et tribuitur Archippo Eremitae.

Φύλ. ρμα.	Fol. 141.
Μηνὶ νοεμβρ. εἰς τὰς ιδ μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἀποςόλου Φιλίππου.	Mens. Novemb. XIV. martyrium S. apostoli Philippi.

A. Κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον τραϊανοῦ.

T. τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. Occurrit apud Fabricium adhuc MSCum tanquàm incerti.

Φύλ. ρμθ.	Fol. 149.
Λόγος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γερμανοῦ ἀρχιεπ. κωνςαντινουπόλεως εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζοῦσα.	Sermo sancti patris nostri Germani archiep. Constantinop. in sanctissimam Deiparam, quando praesentata est in templo triennis.

A. Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις.

T. καὶ δεσπότην, ᾧ κ.τ.λ.

†. In titulo codicis auctor legitur Ioan. Chrysostomus. In margine verò recentiore manu correctum, Germani. Occurrit apud Fabricium adhuc MSCum ubi etiam ex bibl. Coislin. Germano CP. tribuitur.

φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ κυ καὶ θυ. καὶ σρς ἡμῶν ἰυ χυ.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi sermo in nativitatem dom. N. I. X. Dei et salvatoris.

A. Ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ.

T. ἀλλοτρίως. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium est Ioan. episcopi Euboeae. Reiserus notat, ab Hoeschelio editum A. 1594. cum sequenti.

φύλ. ρξ. Fol. 160.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν χυ γέννησιν.	Eiusdem in Christi nativitatem.

A. Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἀνέτηλε.

T. δοξάζωμεν ἅμα τῷ αὐτοῦ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Occurrit etiam apud Fabricium, et extat in eius operibus.

φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου λόγος εἰς τὰ ἅγια γεννέθλια χυ κ. τ. λ.	Sancti patris nostri Gregorii Theologi sermo in sacra Christi natalia.

A. Χς γεννᾶται, δοξάσατε.

T. τῆς σαρκός. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Occurrit apud Fabricium oratio XXXVIII. edita in eius operibus.

φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοςόμου ἐγκώμιον	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi encomium

εἰς τον ἅγιον πρωτομάρτυρα σέφανον. — in sanctum protomartyrem Stephanum.

A. Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων.

T. τῶν ποδῶν σου. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Occurrit apud Fabricium, in eius operibus editum.

Φύλ. ροα. — Fol. 171.

Μηνὶ ἰαννουαρ. εἰς τὴν α. — Mens. Ianuar. I.

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου εἰς τὸν βίον, καὶ εἰς τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἐπισκόπου καισαρ. καππαδ. τοῦ μεγάλου. — Amphilochii episcopi Iconiens. in vitam et miracula sancti patris nostri Basilii episcopi Caes. Cappadociae magni.

A. Ἀγαπητοί. οὐκ ἦν ἀπεικῶς.

T. χυ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ᾧ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Combefisii Amphilochio.

Φύλ. ροβ. — Fol. 172.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοσόμου λόγος εἰς τὸν ἡρώδην, καὶ εἰς τὰ νήπια. — Sancti patris nostri Ioann. Chrysostomi sermo in Herodem et in infantes.

A. Ὥσπερ ὁ ἡλιακὸς οὕτω πόλος.

T. δοξολογήσωμεν. νῦν κ. τ. λ.

†. Est inter spuria. In his tribus homiliis praecedentibus folia sunt permista.

Φύλ. ροζ. — Fol. 177.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου λόγος εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια τοῦ κυ καὶ θυ, καὶ σρς ἡμῶν ῑυ χυ. — Sancti patris nostri Gregorii Theologi sermo in sacra theophania dñi nri, Dei et salvatoris Iesu Xi.

A. Πάλιν ις ὁ ἐμὸς, καὶ πάλιν

T. θεότητος. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est oratio XXXIX edita.

Φύλ.

Φύλ. ρπζ. Fol. 187.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ δικαίου λαζάρου.

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi sermo in resurrectionem iusti Lazari.

A. Σήμερον ἐκ νεκρῶν ἐγειρόμενος.

T. καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος. αὐτῷ κ.τ.λ.

†. V. opera edita.

Φύλ. ρϟε. Fol. 195.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου πατρ. κωνςαντ. τοῦ θεολόγου λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα, καὶ εἰς τὴν βραδύτητα.

Sancti patris nostri Gregorii Theologi, patriarchae Constantinop. oratio in S. pascha et in tarditatem.

A. Ἀνας άσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχή.

T. ἀναςήσαντα χν̄, ᾧ κ.τ.λ.

†. V. opera edita.

Φύλ. ρϟς. Fol. 196.

Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ποῦ, πότε καὶ κατὰ τίνων ἑκάςη αὐτῶν συνήχθη.

De sacris et oecumenicis conciliis, ubi, quando, et contra quos quodlibet coactum fuerit.

A. Χρὴ γινώσκειν πάντα χριςιανόν.

T. ἅπερ εἰσὶ καὶ ἀληθῆ.

†. Synopsis Germani CP. eodem modo incipit. Occurrit autem hîc saepius, ut in cod. 529. Folia hic sunt permista, et superius. Hoeschelius ex his edidit.

Φύλ. σγ. Fol. 203.

Περὶ ψυχῆς. De anima.

A. Διςσὸς λέγεται ἡ ψυχή, μία μὲν ἄλογος.

T. διὸ καὶ μικρὸς κόσμος ὁ ἀνός ἐςιν.

†. Videtur mihi esse caput M. Pselli.

Φύλ. σδ.	Fol. 204.
Μηνὶ μαρτίῳ β.	Mens. Martii II.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ιακώβου τοῦ ἀσκητοῦ, πολλὴν ἔχων κατάνυξιν.	Vita et institutum S. patris nostri Iacobi Ascetae, multam continens compunctionem.

A. Πολλῶν καὶ ἀνεκλαλήτων ἀγαθῶν.

T. ἐπιτελοῦνται εἰς δόξαν κ. τ. λ.

†. Extat latinè apud Surium 28 Ian. Metaphrastis nomine.

Φύλ. σιγ.	Fol. 213.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ.	Eod. mens.
Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μβ. μαρτύρων.	Martyrium sanctorum et gloriosorum XLII M. M.

A. Φαιδρὰ μὲν τῆς παρούσης.

T. ἐπηρεαζόντων ἡμᾶς εὔχεσθαι.

†. Apud Fabricium occurrit nomine Evodii, et sic etiam ter in bibl. Mosq. cl. Matthaei. Codd. 26. 162, 185.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Μηνὶ Φεβ. β.	Mens. Februar. II.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν τοῦ κῡ ἡμῶν ἰῡ χῡ.	Sancti patris nostri Amphilochii episcopi Iconii sermo in occursum dn̄i nr̄i Iesu Xi.

A. Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων

T. σέσωσαι διὰ τοῦ κῡ κ. τ. λ.

†. Extat in Amphilochio Combefisii. Occurrit in codd. 52. 221. In fine sequitur subscriptio:

τὸ παρὸν πανηγυρικὸν ἔνεν τοῦ παπᾶ βασιλείου τοῦ ῥοδέου ἐν τοῦ τοῦ ἀρχαγγέλου τῆς νῆσου ῥόδου. —

Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγωράσατο ἐγὼ ὁ παπᾶς βασίλειος ῥοδέος ἀπου τὸν ἀρχάγγελον ἐν μηνι ὀκτωβρ. ιγ̄. ἔτο ϛϡξη. — ἰω̄. βιργητίς.

Praesens panegyricus erat Papae Basilii Rhodii ex loco archangeli insulae Rhodi.—

Praesentem librum emi ego Papa Basilius Rhodius ab archangelo mens. Octob. XIII. anni 6968, seu 1460. — Ioan. Birgetis.

Cod. DXXV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis initialibus et marginalibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, in foliis 176, atramento pallido, oris laceris, Saec. XIV, signatus p. 75. n. 2. pessime conservatus, et inscriptus:

Aesopi vita.

A... Σχπρὸς εἰ πάνυ, κακοῦ οὐ χρήζω.

T. τὸν τοῦ αἰσώπου μόρον. τέλος.

†. Initium est mutilum. Occurrit autem fol. 154. et magna pars deesse videtur, si Maximi Planudis est, edita a Neveleto. Conferendo enim codicem cum editione, rem quidem ipsam, non verò eadem verba reperi p. 12. ad finem paginae. Sed et vitae finis non re, sed verbis differt. In cuius fine, lacerata charta, haec tantum relicta fuere.

Κάκιςον ὑπενεγκὼν ἀδίκως ... Φονευτὰς αἰσώπου δίκῃ Φθόρῳ.

Eadem haec vita occurrit etiam apud Bandinium vol. II. p. 383. ubi etiam Maximum Planudem fortasse auctorem ait.

Φύλ. κα.

Μῦθοι αἰσώπου σοφιςοῦ καὶ λογομυθοποιοῦ μεταπεποιημένοι μὲν, ὡς ἐν παραδείγμασιν. ὀνησιμώτατοι δὲ τῷ ἀνθρωπείῳ βίῳ τὰ μάλιςα. εἰ-

Fol. 21.

Fabulae Aesopi Sophistae et fabularum scriptoris, immutatae quidem, ut in exemplis, utilissimae verò humanae vitae potissi-

αἱ δὲ ςοιχοῖν αβ^τον α. περὶ Φόβου. mum. Sunt autem ordine alphabeti. I. de timore.

A. Ἀλώπηξ μήπω θεασαμένη λέοντα.

†. Ex initio iam constat, alium longè ordinem haberi, quàm in editione. Nec tituli in editione occurrunt, qui hìc habentur. Hi verò sunt adhuc de alpha.

Περὶ συμΦέροντος, de utili. [1]

Περὶ κέρδους μικροῦ, de lucro parvo.

Περὶ καυχήσεως, de gloriatione.

Περὶ τῶν ἄλλα λεγόντων καὶ ἄλλα ποιούντων.

Περὶ συκοΦαντίας, de sycophantia.

Περὶ παρηγορίας κακῶν, de excusat. malorum.

Περὶ ἀνου πονηροῦ κενοτομίας.

Περὶ τοῦ μὴ θαρρεῖν εἰς ἑτέρου πρᾶγμα.

Περὶ Φίλου κακοῦ, de amico malo.

Περὶ γογγυσμοῦ βάρους, de murmure gravi.

Περὶ καυχήσεως, de gloriatione.

Περὶ Φονέως, de occisore.

. . . .

Περὶ ςειχοῦντος καὶ μὴ ἔχοντος δοῦναι.

Post hanc fabulam in margine notatur fab. 53. cum nota, paginas aliquot excidisse, nec argumenta, nisi in quibusdam, deinceps apparent:

ς. περὶ τῶν ἐγκαυχομένων ἐπὶ ξένῳ πλούτῳ.

η. περὶ συγγνωμούντων εἰς τὸ κακόν.

περὶ ὀκνηροῦ καὶ χωρικοῦ καυχομένου.

θ. περὶ Φρονίμων ἀνθρώπων.

ι. περὶ βοηθούντων εἰς ἀνάγκην.

κ. περὶ Φρονίμου, de prudenti.

— περὶ ψευδίμου, de mendaci.

M. περὶ ἠθικῶν, de ethicis.

— περὶ τοῦ ζῆν, de vita.

. . . .

— περὶ παρηγορίας, de excusatione.

N. περὶ μωροῦ ἀνθρώπου.
— περὶ προσωποληψίας, de respectu personae.
χ . . . .
ψ . . . .
ω . . . .

Ultima est XCV[a], quae desinit: γέλοιον ὁμοῦ πάντων ὄνειδος. τέλος τῶν αἰσωπείων μύθων. In ora suprema notantur deesse fabulae XXX. Sequitur titulus:
Αἰσώπου κομικαὶ κωμωδίαι κατὰ ἀλφάβητον.
Ἀρχὴ ἀηδίας. χαῖρε Φαλακρέ.
Des. ὦ καιρέ διὰ τί οὐκ ἀλεῖς ὠμὸν, ἀλλ ἐμόν.
ὦ εἷς πυρετὸς καὶ τὰ πάντα κάτω.

In ora infima notatur: λείπεσθαι τῶν ἑπομένων ςοιχείων ιβ ἀπὸ τοῦ η ἕως τῆς σ.

φύλ. κθ. Fol. 29.

Συντῦπα τοῦ Φιλοσόφου ἐκ τῶν παραδειγματικῶν αὐτοῦ λόγων.

Syntypae philosophi ex exemplaribus eius sermonibus.

A. Ὄνος ἀκούσας φωνῆς τέττιγος.
T. τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν θεῷ. χάρις.

†. Sunt fabulae LI cum initio LII[i], et fine LXII[i], qui est: οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ τὸ παράπαν κερδήσης, οὗτος δηλοῖ, ὡς οὐ χρή τινα τῶν ἀχρήςων καὶ ἀνοήτων ἐφίεσθαι, τῷ συντελεςῇ κ.τ.λ.

Reiserus inscripsit: Philosophi cuiusdam σύντυπα ἐκ τῶν παραδειγματικῶν λόγων, seu fabulae ex sermonibus demonstrativis. Pessime!

Nam 1° in vocabulo συντύπα, accentus in penultima est. 2° Non est vocabulum graecum. 3° Additum in titulo αὐτοῦ, ut adeo Syntypa nomen auctoris sit.

De hoc cl. Harlesius vol. 1. edit. Fabric. p. 636. sic scribit. Huc referendae sunt Syntypae philosophi Persae (v. infra vol. X. p. 539). Fabulae

LXII etc. quas ex duobus Mosquensibus codd. primum edidit, et animadversiones adiecit Christ. Frid. Matthaei Lips. 1781. 8. Syriacè scriptas fabulas fecit graecas Michael Andreopulus grammaticus, homo christianus.

Graecitas et oratio interpretis proxime accedit ad eam, quae est in fabulis graecis. Plura leges in praefatione cl. editoris. In fine codicis notatum: Desunt fabulae X., manu, ut videtur, Matthaei.

φύλ. λδ. Fol. 34.

Διοκλέους φιλοσόφου καὶ ἀρχιητροῦ ἐπιστολὴ προφυλακτικὴ πρὸς ἀντίγονον βασιλέα περσίδος.

Dioclis philosophi et archiatri epistola praeservatria ad Antigonum Persiae regem.

A. Ἐπειδή σοι συμβαίνει μουσικωτάτῳ.

T. εἰς τροπὴν χειμερινὴν ἡμέρας με.

†. Occurrit adhuc in cod. 494. et est edita.

φύλ. λϛ. Fol. 36.

Ἐκ τῆς τῶν ἀράβων διαλέκτου μετένεξις συμεὼν μαγίστρου καὶ φιλοσόφου τοῦ σήθ, μυθικὴ διήγησις, τὸ κατὰ στεφανίτην καὶ ἰχνηλάτην, λεγόμενον σαρακηνικῇ διαλέκτῳ κυλλιλὲ καὶ δημία τμῆμα πρῶτον.

Ex lingua Arabica translatio Symeonis magistri et philosophi Seth, mythica narratio secundum Stephaniten et Ichnelaten dictum lingua Saracenica Cyllile et Demia. Sect. I.

A. Ὁ τῶν ἰνδῶν βασιλεὺς ἀβεσσαλώμ.

T. καὶ συνετοῖς ἀνδράσι καὶ φιλοσοφίας ἐφιεμένοις.

Sunt sectiones V. Dicitur autem liber divisus in sect. XVI gr. et lat. editus Berol. 1697. 8. nomine Cybile et Dimne.

Φύλ. ξζ΄. Fol. 67.

Περιηγητικῆς ἱςορίας ἀναβάσεως ἀνδρέου. Periegeticae historiae expeditionis Andreae.

A. Ἡ ἐμὴ μὲν οὐθένεια, ὦ πατρὸς θεοῦ.

T. παντάνασσα. νῦν κ.τ.λ. τέλος.

†. In ora suprema legitur: ςαυροῖς με πάθει ςαυρέ, καὶ σώζοις σθένει.

Post titulum brevem prius positum sequitur titulus longior rubricatus: *Λόγος εὐχαριςήριος σὺν ὕμνῳ τινὶ μετέχων ἅμα καὶ τῆς βρεφικῆς ἐμαυτῷ περιόδου, καὶ πλάνης, καὶ περιηγήσεως τοπικαῖς ἱςορίαις, ἅμα τε καὶ ὁπόσων, καὶ οἵων, καὶ ἡλικῶν ἀγαθῶν παραπέλαυσα πρὸς χ̅υ̅ κ̅υ̅, καὶ θ̅υ̅ ἡμῶν, καὶ σ̅ρ̅ς ἀληθῶς, καὶ εὐεργέτου, τῇ τῆς πανάγνου, καὶ ὑπεράγνου μ̅ρ̅ς αὐτοῦ, καὶ δεσποίνης ἡμῶν ἀντιλήψει, καὶ ἱκετεσείᾳ, προσαδόμενος αὐτῷ τῷ σ̅ρ̅ι, καὶ τῇ προμάχῳ κυρίᾳ, καὶ ἀεὶ παρθένῳ μαριὰμ, τῇ κοσμοποθήτῳ, καὶ παντευλογήτῳ, ἐξιτήριος ἅμα δηλονότι, καὶ εἰσιτήριος ἡμῖν, ἤδη γεγονὼς αὐθωρός. ὅτε καὶ τοῦ χαλεποῦ χειμῶνος λωφῆσαι δόξαντος, τῶν σάλων ἐρρύσθημεν, καὶ τοῖς ἰδίοις γεγόναμεν κατασρατοπεδευσάσης τῆς ςρατηγοῦ τῶν δεινῶν, ἀληθῶς ὑπερμάχου τῆς οὐθενίας ἡμῶν.*

Argumenta brevia marginalia sunt haec: *νόσημα α̅. β̅.*

Ἡ εἰς αἴγυπτον ἔκπλευσις.

Εἰσβολὴ εἰς ἀλεξανδρείαν, εἶτα εἰς αἴγυπτον.

Ἔκφρασις νειλῴου ῥείθρου, καὶ τῶν τούτου ὡραίων.

Εἰς ἰλ̅η̅μ ἄνοδος, καὶ ἔκφρασις ὁδοιπορείας.

Περὶ ἱεριχῶ, καὶ γάζης.

Εἰσβολὴ ἐν ἰλ̅η̅μ.

Ἐπίλευσις εἰς τὸν ἅγιον νεὼν, καὶ προσκύνησις του ζωοδόχου τάφου.

Περὶ βηλεὲμ ἁγίας.

Περὶ ἰορδάνου.

Ἐξέλευσις ἰλ̄ημ καὶ ἐς αἴγυπτον κάθοδος.
Ἀνάπλους ἐς βύζαντος, καὶ κίνδυνοι τοῦ πλοός.
Ἔκφρασις τοῦ κλυδωνίου τοῦ ἐν τῷ αἰγαίῳ πελάγει.
Ἐπίκλησις τῆς ἁγνῆς θκ̄ου σὺν εὐχῇ τε, καὶ οἰμωγαῖς, καὶ δάκρυσιν.
Ἔκστασις, καὶ ἐκστάσεως ἔκφρασις.
Ἐπιστασία τῆς ἁγνῆς θκ̄ου.
Ἔκφρασις τοῦ χώρου, οἷ προσωκείλαμεν.
Πάλιν νόστησις εἰς ἀλεξάνδρειαν.
Ἐπίπλευσις αὖθις εἰς τὸ βύζαντιον, καὶ εἰσέλευσις, καὶ τῶν ἰδίων περίπτυξις.
Θάνατος τῆς μητρός.
Νόσημα γ̄, καὶ θεραπεία πρὸς τῆς ἁγνῆς θκ̄ου.
Ἐπιστασία τῆς ἁγνῆς θκ̄ου.
Οἰμωγαὶ, καὶ θρῆνος ὕπαρ καὶ αἴτησις.
Εἰσβολὴ γεωργίου τοῦ μάρτυρος εἰς πρεσβείαν.
Ἀνάκλισις καὶ εὐχαριστία.
Ἔκπλευσις εἰς τένεδον, καὶ ἔκφρασις τῆς νόσου.
Νόσημα δ̄ καὶ ἀνάκλισις.
Ἀνάπλευσις εἰς βυζάντιον.
Ἔκφρασις σύντομος βυζαντίου.
Ἔκπλευσις εἰς τραπεζοῦντα πόλιν.
Ἔκφρασις ἀμινσοῦ.
Ἔκφρασις πλατάνων.
Ἔκφρασις δαφνῶν.
Εἰσβολὴ τραπεζοῦντος.
Ἔκφρασις τραπεζοῦντος, καὶ τῶν ταύτης ὡραίων.
Τελευτὴ βασιλείου τοῦ κομνηνοῦ.
Ἐμφυλίου μάχης ἀρχὴ, καὶ ἡ ἐν τῇ μονῇ τοῦ μάρτυρος εὐγενίου κατὰ τῶν ὁμοφύλων ἐκστράτευσις, καὶ ἧττα τούτων, καὶ σφαγή.
Εὐγενίου τοῦ μάρτυρος εἰσβολή.
Εὐχὴ εἰς παρθένον ἁγνήν.
Ἐπέλευσις στρατιᾶς περσικῆς κατὰ τραπεζοῦντα.

Παρχ-

Παράταξις τῶν ἀσικῶν κατὰ περσῶν, καὶ ἧτ]α, καὶ τῆς πόλεως ἐρήμωσις.

Ἔκφρασις παρατάξεως, καὶ ἐμπρησμοῦ, καὶ κακώσεως, καὶ σφαγῆς, καὶ καύσεως.

Εἰσβολὴ θεοδώρου τοῦ μάρτυρος εἰς πρεσβείαν. εἶτα καὶ ἐπίτομος ἔκφρασις τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, καὶ τῆς τελειώσεως.

Ἐξέλευσις τραπεζοῦντος, καὶ ἀνάπλους εἰς σκύθας.

Κατάπλους αὖθις ἐς τραπεζοῦντα.

Νόσος ἔτι ε̄. καὶ θεραπεία τῆς ἁγνῆς θεομήτορος.

Ἀφαίρεσις β̄ περιουσίας μοι, καὶ πάλιν διὰ τῆς θεομήτορος ἀπαλλαγὴ τῶν κακῶν.

Μνήμη νικολάου τοῦ πάνυ, καὶ εὐχαριςία πρὸς αὐτὸν ἐκ ψυχῆς.

Νόσος ἔτι ϛ̄. σφόδρα, καὶ δυσίατος, καὶ πάλιν διὰ τῆς θεομητρὸς ἀνάκλισις.

Τρίτη κατάσχεσις, καὶ τῆς οὐσίας πάσης ἀφαίρεσις, καὶ κινδύνου χαλεποῦ τε ῥοπή. εἶτα τῆς πανάγνου ξυμμάχου παρθένου παράδοξος ἀπαλλαγή.

Γεωργίου, θεοδώρου, εὐγενίου πρόσκλησις.

Εἰσβολὴ νικολάου μυρέων, καὶ δυσώπησις εἰς θεὸν ἱκετείας τῆς ἁγνῆς θεομήτορος.

Οὐσίας ἡ δήωσις.

Φήμη ἐλεύσεως ἐκ βυζαντίου τοῦ κομνηνοῦ ἀλεξίου.

Ἀνάπλους τοῦ κομνήνου ἀλεξίου διὰ τοῦ εὐξείνου κόλπου εἰς τραπεζοῦντα, καὶ εἰσέλευσις, καὶ ἀνάρρησις διὰ τοῦ σχολαρίου τοῦ μεγάλου δουκὸς, καὶ τοῦ κυροῦ μιχαὴλ τῆδε ἀνάσσοντος καθαίρεσίς τε, καὶ κάθειρξις.

Ἔρις τῶν ἐν τέλει πάλιν δεινή.

Κερασουντόθεν ἐπίκλησις, καὶ γραμμάτων ἔφοδος εἰςκαλούντων με.

Εἰς κερασοῦντα κατάπλους, καὶ ἐσάφιξις. εἶτα καὶ τῆς πόλεως μερική τις ἔκφρασις.

Εἰσέλευσις ἐν κερασοῦντι, καὶ ἡ πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ τὴν ἑταιρείαν ξυναύλισις.

Πρέσβεων καὶ γραμμάτων τραπεζουντίθεν ἐσάφιξις.

Ὁρμὴ βασιλέως διὰ ναυμαχίας ἐς κερασοῦντα, καὶ πολέμου παράταξις ἔσωθεν τε καὶ ἔξωθεν.

Ἐπιβουλὴ λαθραία τινῶν ἀστικῶν κατὰ δουκός.

ΠροσΦυγὴ τῇ ἀκροπόλει τῶν περὶ ἡμᾶς κερασοῦντος. ἐκεῖθεν ἐξέλευσις, καὶ ἀπέλευσις ἐς κεγχρέους, ἐν οἷς μέγας δοὺξ ην ὁ σχολάριος. ὁ υἱὸς δὲ ἦν αὐτοῦ ὅς τοίς σὺν αὐτῷ ξυναθροίσας πάντας μεθ' ἑαυτοῦ τῷ πατρὶ διασώζει ἐς κεγχρεῶ.

Ὀλολυγαὶ σὺν ἱκετείᾳ πρὸς κ̅ν̅ διὰ τῆς θεομήτορος ὑπὲρ ἀναρρήσεως ἐμῆς.

Εἴσκλησις τοῦ βαπτιστοῦ ἰωάννου.

Εἴσκλησις νικολάου τοῦ πάνυ, καὶ θαυμάτων ἐπίτομος ἔκΦρασις.

Εἴσκλησις γεωργίου τοῦ πάνυ.

Εἴσκλησις θεωδώρου καὶ εὐγενίου τῶν πάνυ.

Εὐχὴ πρὸς θεὸν ι̅ν̅ χ̅ν̅ ἱλαστήριος κ.τ.λ.

ἜκΦρασις ἐξελεύσεως ἀπὸ κερασοῦντος καὶ καταΦράξεως.

ἜκΦρασις ἄστεως κεγχρόους.

Πρεσβεία κεγχρεώθεν εἰς τραπεζοῦντα, καὶ ἀντιπρεσβεία τραπεζουντόθεν εἰς κεγχρέω. εἶτα ἐξέλευσις μετ' ἐγγύης, καὶ ἐς τραπεζοῦντα ἡμῶν ἄΦιξις.

Cum de hoc Andrea chartophylace, Byzantino et Libadeno, ut infra patebit eiusque expeditione navali nihil adhuc innotuerit, nec innotescere posset ex vitiosa et imperfecta Reiseri descriptione, longior esse volui. —

Ex isto quoque conspectu intelligitur, eum Basilii et Alexii Comnenorum tempore vixisse. Plura adhuc eiusdem scripta in hoc codice sequuntur.

Φύλ. ϟε.

Στιχηρὸν ἴδιον, ϛαυροθεοτόκιον γενόμενον αὐθωρὸν κατὰ τὴν μεγάλην παρασκευὴν, ἐν ῇ ὀφείλει ψάλλεσθαι πρὸς ἑσπέραν καὶ τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ πρωί. εἰσόδου γενομένης τῆςδε θεοσώμου ταφῆς. πλάγιον ἔχον ἀκροϛιχίδα τήνδε. ἀνδρέου οἰκτίϛου. ἀμήν.

Fol. 95.

Sticheron proprium, troparium crucis et Deiparae laudes continens, propè ad magnum parasceve, in quo cantari debet ad vesperam, et magno sabbato mane, introitu facto sacrae sepulturae. Obliquus habens acrostichidem hanc. Andreae miserandi. Amen.

A. Ἄσπιλος ἀμνὰς ἡ - παρθένος.

T. καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

†. Neque hoc troparium, nec sequens a quopiam indicatum fuit, et est eiusdem Andreae chartophylacis.

Ἕτερον ϛιχηρὸν ἴδιον ἤχου τοῦ αὐτοῦ πλαγίου, ψαλλόμενον ὁμοίως.

Aliud Sticheron proprium echi eiusdem obliqui, cantatum similiter.

A. Ἥλοις σε ϛαυρῷ καθηλούμενον βλέπουσα.

T. καὶ τὴν τριήμερον μεγαλύνω σου ἔγερσιν.

†. Sequitur tabula mensium Romanorum etc.

Φύλ. ϟϛ.

Ν̄. δ̄. ϛωξθ.

Ταπεινοῦ χαρτοφύλακος ἀνδρέου τοῦ λιβαδηνοῦ ὁμολογία πίϛεως μερικὴ, ἐκτεθεῖσα κατὰ πεῦσιν μοι γεγονυῖαν ἐν μιᾷ κατὰ σύνοψιν προεδριαζόντων τῶν ἁγίων μοι αὐθεντῶν καὶ βασιλέων τῶν μεγάλων κομνηνῶν καὶ συνεδρια-

Fol. 196.

Indict. IV. 6869, 1361.

Humilis Chartophylacis Andreae Libadeni professio fidei partialis, edita per quaestionem factam mihi aliquando in synopsi, praesidentibus sanctis imperatoribus magnis Comne-

ζόντων αὐτοῖς τοῦ ἁγιωτάτου μου δεσπότου τραπεζοῦντος πρωτοσυγκέλλου καὶ ὑπερτίμου κυρ. νίφωνος, ἅμα τῷ πανιερωτάτω μητροπολίτῃ νεοκαισαρείας, καὶ ὑπερτίμῳ, θεοφιλεςάτοις τε ἐπισκόποις, καὶ τῆς περιβλέπτου συγκλήτου ἐν τῇ ἀειφώτῳ, καὶ παμφαεῖ πανηγύρεως ἡμέρᾳ τοῦ κῦ καὶ θῦ, καὶ σρς ἡμῶν ιυ χῦ, ὅτε ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ θαβὼρ ἔλαμψεν ἐνώπιον τῶν προκρίτων αὐτοῦ μαθητῶν ὑπὲρ ἥλιον.

nis, et unacum ipsis sanctissimo dño meo Trapezuntis Protosyncello et hypertimo dom. Niphone, et sacerrimo metropolita Neocaesareae, et hypertimo, Dei amantissimis episcopis et consiliariis in die luminosa panegyrica domini et Dei, et salvatoris nostri Iesu Christi, quando in monte Thabor resplenduit coram selectis discipulis suis supra solem.

A. Ἔχρην μὲν ἡμᾶς, ὦ ἅγιε σύλλογε.
T. εἰς τοὺς ἐκεῖθεν ἀλήκτους αἰῶνας. ἀμήν.

†. Altum ubique silentium de hac compendiaria fidei professione Andreae chartophylacis Libadeni. Nec ipse Reiserus, claro licet titulo, indicavit. Citantur ibi Esaias, Damascenus, Theologus et David.

φύλ, ρ. Fol. 100.

Αὐθωροὶ γεγονότες μοι κατ' αὐτὴν τὴν πανένδοξον νύκτα τῆς παννυχίδος ςίχοι εἰς τὴν ἄφρασον μετάςασιν τῆς ἁγνῆς δεσποίνης ἡμῶν ἀχράντου παρθένου μαρίας τῆς θεομήτ.

Extemporanei versus ad gloriosam sacri nocturni noctem facti in indicibilem decessum castissimae dominae nostrae immaculatae virginis Mariae Dei matris.

A. Πάλιν ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ξενή.
T. ὃν ὁ γραφεὺς ἔγραψεν εἰς δόξαν λόγον.

†. Sunt iambi CV. in columna duplici exarati. Reiserus clarè haud indicavit.

Φύλ. ρα.	Fol. 101.
Μὴν σεπτέμβριος. N. ε̅.	Mens. Septemb. indict. V.
Κατὰ σύνοψιν γενόμενοι ἴαμβοι πρὸς αὐτῇ τῇ ἱερᾷ παννυχίδι τῶν ἐνδόξων γενεθλίων τῆς ἀχράντου μαρίας, καὶ δεσποίνης ἡμῶν θεομητρός.	In compendio facti iambi in eandem sacram noctem gloriosorum natalium immaculatae Mariae, et dominae nostrae Dei matris.

A. Πάλιν ἑορτὴ, καὶ πάλιν χριστωνύμοις.
T. ὡς εὐλογητὸν εὐλογῶν τὸν δεσπότην.

†. Στίχοι ρλς. versus CXXXVI. binis columnis exarati, et adhuc incogniti.

Φύλ. ρπ.	Fol. 102.
Εὐχὴ ἐπὶ λιμῷ, καὶ λοιμῷ καὶ φθορᾷ, καὶ ζάλῃ, καὶ τρικυμίᾳ, καὶ ἀνομβρίᾳ καὶ κακώσει λαοῦ γεγονυῖα αὐθωρὸν παρ' ἀνδρέου χαρτοφύλακος ταπεινοῦ βυζαντιάδου τοῦ λιβαδηνοῦ.	Preces ob famem et pestem, luem et procellam, siccitatem et aerumnam populi factae ex tempore ab Andrea chartophylace Byzantino Libadeno.

A. Δέσποτα κύριε, καὶ θ̅ς̅ παντοκράτορ.
T. ἐνιαίῳ φωτί. νῦν τε κ. τ. λ.

Περὶ τοῦ ἀρμενίου.	De Armenia.

A. Ὁ ἀρμένιος βῶλος γῆ ἐστι.
T. ἔχειν μᾶλλον τὸ ἐχέκολον, καὶ ἐμπλαστικόν.

†. Non tantum de Armenia est, sed et de Zarinaca, seu Zarinacha; de Lemnia et Samia terra.

Φύλ. ρδ.	Fol. 104.
Ἀνδρέου χαρτοφύλακος ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἁγίοις ἱερομάρτυρα Φωκᾶν τὸν θαυματουργόν.	Andreae chartophylacis encomium in sanctum Hieromartyrem Phocam Thaumaturgum.

A. Φωκᾶν τὸν μέγαν ἐν ἱερεῦσι.

T. καὶ τῷ παναγίῳ πνεύματι.

†. Scholium quoque marginale habetur:

Μαρτυροῦσι μοι πρὸς ταῦτα τῷ λόγῳ καὶ παίονες, καὶ δαλμάται, καὶ ἐν τῇ ἰταλίᾳ κατιήα γένη, ἀγριόθυμά τε καὶ σκληροτράχηλα, καὶ Φῦλα ἀλλμανῶν, καὶ ἑτεράτ]α τὰ πρόσοικα. τὸ Φωκᾶ γὰρ ὄνομα οὐ ῥωμαΐδα μόνον, καὶ αὐτοχ.... ἀλλὰ καὶ γῆν, ὥσπερ ἔφην, αὐτὴν ἰταλίαν. καὶ γῆν ὁ ἴςρος ἀρδεύει, καὶ ῥῆνος, καὶ θύμβρις, καὶ ἀλφεῖα ἐρατεινὰ ῥέεθρα.

Testimonium mihi ad hoc reddunt Paeonii et Dalmatae, et in Italia Catici, gens animi ferocis ac durae cervicis, nec non Allmani aliique vicini. Nomen enim Phocae non in Romana solum, et patria terra percrebruit, sed et, ut dixi, in Italia. Et hanc terram irrigat Ister, Rhenus, Thymbris et Alphaeus.

Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
Τοῦ πανοσιωτάτου πατρὶ μοῦ τῷ ἐν ὑψηλῷ κερασοῦντος ἱερεῖ μονοτρόπῳ γερασίμῳ. τοῦ αὐτοῦ.	Sanctissimo patri meo in excelso Cerasuntis sacerdoti solitario Gerasimo. Eiusdem.

A. Ἧκεν ὡς ἡμᾶς τὰ ἱερὰ καὶ πεποθημένα.

T. ἐς μακροὺς ἡλιακοὺς περιδρόμους.

†. Titulus Reisero lectu difficilis erat. Mihi autem ea est adhuc oculorum acies, ut eiusmodi facile enodare queam.

Φύλ. ριγ.	Fol. 113.
Ἀνδρέου τοῦ ταπεινοῦ καὶ οἰκτροῦ πόνημα βραχὺ καὶ οἰκτρὸν ἱκετήριον διὰ ςίχων ἰάμβων, εἰς τὸν κοσμόσωςον, καὶ θεῖον εὐαγγελισμὸν τῆς ἁγνῆς θεοτοκοῦ, εἴτουν χαι-	Andreae humilis, et miserabilis labor brevis, et miseranda supplicatio in versibus iambicis in salutarem et divinam purissimae Deiparae annuntiatio-

ρετισμὸν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας λυθείσης ἀρᾶς, τῆς ἀρχεγόνου λύπης ἡ ἀνότης λελύτρωται, καὶ σωτηρίου χαρᾶς πέπλησαι, καὶ φθορᾶς δι' ἀφθόρου τόκου, καὶ θανάτου δι' ἀθανάτου σεσώσμεθα. καθ' ἣν γέγονε νῦν, καὶ ἡ τῆςδε τῆς ἑορτῆς ἐπωνύμου ἱδρυμένου νέου ναοῦ τῶν ἐγκαινίων πανήγυρις, καὶ πάννυχος ᾠδὴ συνδεδράμηκεν.

nem, seu salutationem, qua pristina maledictione soluta, primogenitâ tristitiâ humanitas redempta est, et salutario gaudio repleta, et a corruptione per partum incorruptum et a morte per immortalem salvati sumus. Secundum quam nunc festi huius cognominati novi templi dedicationis festum, et ode nocturna concomitatur.

A. Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν δαδουχία.

T. ὃν ὁ γραφεὺς ἔγραψε τῇ μητρανάνδρῳ.

Τέλος τῶν ρια.

†. Sunt iambi CXI. hucusque incogniti.

φύλ. ριδ. Fol. 114.

Aenigmata tria.

1. A. Σκέπτεο μῦθον ἐμείου, ὃν ἐξ ἀφανοῦς.
T. πολύθροον ἐξεφαάνθην.

2. A. Ἐγκύρσας νεπόδεσσιν ἀνὴρ δίλαιος.
T. ἀφραδέεσσιν ἄπιςον.

3. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερον. Eiusdem aliud.
A. Ἦν ὅτ' ἔην βρότῳ εἴκελος.
T. καὶ κεφαλὴν φορέω δακτύλῳ ἀντίθετον.

†. De his aenigmatibus silet Reiserus.

φύλ. ριε. Fol. 115.

Τῷ αὐτῷ κερασοῦντος ἐν ὑψηλῷ γερασίμῳ ἱερομοτρόπων φω .... ἀνδρέου χαρτ.

Eidem Cerasuntis in excelso Gerasimo sacrorum solitariorum Ph..... Andreae chart.

A. Δεξάμενος ὦ φίλων ἐμοὶ, καὶ πατρῶν.
T. πε̄ρ ἐράσμιε. ἔρρωσο κ. τ. λ.

†. Haec igitur sunt scripta Andreae chartophylacis, Byzantini et Libadeni hucusque incognita.

φύλ. ρις. Fol. 116.

Μόσχου σικελιώτου εὐρώπη. Moschi Siculi Europa.

A. Εὐρώπῃ ποτὲ κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον.
T. ἀγαΐην πύρσοιο ῥόδου χέρσαϊ λέγουσα.

†. Est hoc idyllium editum inter Theocritea et cum Bione. In margine minio notatum legitur:

Μόσχου λογισμὸς ὁ βραχὺς τριαμ.
πῶς δ᾽ ἄρ᾽ ἔφευρον αἱ σὺν εὐρώπῃ κόραι.
ὁ δ᾽ ὑάκινθος, καὶ κρόκος πάλιν ἅμα,
αὔξην φέρουσιν εἰς ὀπώρας τὴν φθίην
τὰ πάντα ταῦτα συμμετρεῖν γε τῷ χρόνῳ.
ὦ μόσχε καλὲ, ποῦ τέλεις τῶν εὐπνοῶν.
ποῦ δ᾽ αὖ ἴον, ῥόδον τε σὺ δίδασκε με.
ἰσοχρόνουσι τοῖς ὑακίνθοις κρόκοι
ἴον τελεῖ πρῶτον μὲν, εἶτα καὶ ῥόδον.
ἄμφω δ᾽ ὅμως πέλουσιν εἰς ἦρος χρόνον.

φύλ. ριζ. Fol. 117.

Λέοντος στίχοι μονωδικοὶ, ὡς ἐκ προσώπου τῆς σε̄ πρὸς τὸν τάφον τοῦ ὁμοζύγου, περὶ οὗ προϊὼν ὁ λόγος δηλώσει. Leonis versus monodici, tanquam ex persona S e. ad sepulchrum mariti, de quo prooemicus sermo declarabit.

A. Κεκράξομαι ἐκ βυθοῦ τῆς καρδίας.
T. πάντ᾽ ἀκήκοας λόγον.

†. V. sequentia.

φύλ. ριθ. Fol. 119.

Μονωδία ἐπὶ τῷ πανσέπτῳ, καὶ μεγάλῳ ἑταιριάρχῃ Monodia in colendissimum et magnum Hetae-

κυρ.

κυρ. γεωργίῳ τῷ παλαιολόγῳ, ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ γραμματικοῦ αὐτοῦ λέοντος τοῦ μαγίςρου. ὁ δ' ἐντυγχάνων ταύτῃ, μὴ δοκείτω τὸν γράψαντα κατά τι τῶν κοσμούντων ἥρωας ψεύσασθαι.

riarcham dom. Georg. Palaeologum edita a grammatico eodem Leone magistro. incidens autem in eam, ne putet, scriptorem secundum quid eorum, quae heroes ornant, mentiri.

A. Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ.

T. ἐν εὐαγγελίοις τρανῶς διετάξατο.

φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Στίχοι τοῦ αὐτοῦ λέοντος, γεγονότες αὐθωροὶ κατὰ πρόςαξιν τοῦ πανσέπτου ἐκείνου λόγῳ δομικοῦ, ὅτε προσεκύνησεν ἐκεῖνον ἐπὶ τῷ δουλεύειν ἐν λίθῳ φερούσῃ τὴν τῶν μουσῶν ςήλωσιν λαξευτικῶς, καὶ τὴν καλλιόπης γύμνωσιν θαυμαςὴν οὖσαν τῇ τοῦ τεχνίτου λαξεύσει.

Versus eiusdem Leonis extemporanei ex mandato venerandissimi illius sermone probati, quando adoravit illum ad serviendum in lapide ferente musarum statuas exsculptas, et Calliopae nuditatem admirabilem artificis sculptura.

A. Ὁρῶν θεατὰ τὴν λίθον συννὺ γίνῃ.

T. θαύμαζε λοιπὸν τοῦ τεχνίτου τὴν ςήλην.

†. Hi sunt Leonis grammatici et magistri, quem cum Leone Asiano eundem censent, versus, de quibus apud Fabricium nihil memoratur. Reiserus malè inscripsit: Leontis cuiusdam versus.

φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Προοίμιον εἰς τὸν περιηγητὴν διονύσιον.

Prooemium in Periegeten Dionysium.

A. Πινδάρῳ μὲν τῷ σοφῷ πρὸς λύραν.

T. διὰ τὸ σημωδέςερόν τε.

†. Est haec Eustathii diaconi epistola, et prooemium unacum commentario editum v. cod. 284. ubi idem occurrit.

φύλ. ρλα. Fol. 131.

Διονύσιος περιηγήτης γεωγράφος. — Dionysius Periegeta geographus.

A. Ἀρχόμενος γαῖαν τε καὶ εὐρέα πόντον.

T. ἵνα ῥέει ὑγρὸς ἰάων.

†. Non tantum est Dionysii descriptio orbis, sed et Eustathii diaconi commentarius simul editus.

φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Ἀρχὴ τῶν προοιμίων. — Initium prooemiorum.

A. Ἀκυδηνὸν ἐπιφόρημα. ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους.

†. Sunt ordine alphabetico, et cum explicatione.

φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Βίος αἰσώπου τοῦ φιλοσόφου. — Vita Aesopi philosophi.

A. Ὁ κατα πάντα τὸν βίον.

†. Est unicum folium, et pertinet ad primum codicis folium.

φύλ. ρνε. Fol. 155.

Praedictiones pro anno 1336.

Inc. Prologus. Ἦρξε σὺν θεῷ ὁ ϛωμδ χρόνος. καὶ τοῦ ♂ μεταβάντος ἀπὸ τοῦ ♓ ἐπὶ τὸν ♈. κατὰ τὴν ιβ τοῦ παρόντος μαρτ. μηνὸς ϛ. cb. διὰ τῆς b. ὡροσκοποῦντος ♋. καὶ οἰκοδεσποτοῦντος ☾ καὶ ♀.

Θαρροῦντες γοῦν εἰς τὴν ἄφατον τοῦ θεοῦ μακροθυμίαν, καὶ πολὺ ἔλεος, προγράφομεν τὰ ἐσόμενα ἐν τῷ παρόντι ἐνιαυτῷ. Καλῶς τοίνυν καὶ θεαρέστως ἕπεται ἐν πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς, μάλιστα τῷ κραταίῳ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν

αὐθεντὶ, καὶ βασιλεῖ σὺν τῇ εὐσεβεςάτῃ δεσποίνῃ, καὶ παντὶ τῷ θεοφρουρήτῳ παλατίῳ, καὶ τῷ ςράτῳ ἅμα τῷ μεγαλουπερόχ. ἄρχοντι τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ μεγάλου κομνηνοῦ, καὶ πρωτονοταρίῳ καὶ πρωτοβεςιαρίῳ κυρ. κωνςαντίνῳ τῷ λουκίτῃ, ὃν καὶ οὓς διαφυλάξει κς ὁ θς, καὶ περιφρουρήσει ὁ ποιητὴς χρόνων καὶ βασιλεύων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Incepit favente Deo annus 1336. et sole a piscibus ad arietem transeunte XII Martii mens. hora III. per b. cancre horas explorante, et dominantibus luna etc. Confidentes igitur in indicibili Dei longanimitate et misericordia magna praedicimus, hoc anno futura. Benè igitur, et cum Dei placito res omnes succedent Christianis, praesertim potenti et sancto imperatori nostro cum piissima domina, et toti palatio a Deo custodito, et exercitui cum duce nobili potentis, et sancti imperatoris nostri magni Comneni, et protonotario et protovestiario dom. Constantino Lucitae, quem et quos custodiet dñus deus, et muniet creator temporum, et regnans in saecula saeculorum. Amen.

Sequuntur tabulae astronomicae. Recensentur artium inventores. Habentur adhuc scholia marginalia.

Sequitur excerptum Galeni contra podagram ope casei antiqui ad poros applicati.

Dioscoridis plantarum explicationes ordine alphabetico. Superest tantum A.

In folio I. asseri annexo haec leguntur:

Ἡ ἁγία τριὰς βοήθει μοι τῷ σῷ δούλῳ βροτῶν ἁπάντων οἰκτίςῳ πρωτοταβελλαρίῳ καὶ χαρτοφύλακι τῆς τραπεζουντίων ἁγιωτάτης μροπόλεως, καὶ ταῦτα γράφοντι σὺν τῇδε τῇ δέλτῳ ἀνδρέᾳ βυζαντίει τῷ λιβαδηνῷ, καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὔχεσθε ἄν μοι σωτηρίας τυχεῖν αἰδίου.

S. Trinitas auxiliare mihi servo tuo hominum miserrimo prototabellario et chartophylaci Trapezuntinae metropolis, et haec scribenti cum libro hoc Andreae Byzantio Libadeno, et lectores precamini pro me, ut vitam aeternam consequar.

Cod. DXXVI.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, madefactus totus, et maximam partem evanescens, in foliis 347, Saec. XV, signatus p. 28. n. 25. pessime conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν συμέων τοῦ νέου θεολόγου καὶ πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος μάμαντος τῆς ξηροκέρκου. λογ. λγ.

Sancti patris nostri Symeonis iunioris, theologi presbyteri et praepositi monasterii sancti magni martyris Mamantis ad Xylocercum. Orat. 33.

A. Πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσε τὴν ἀλήθειαν.
T. ὠφέλειαν. ἐν χῷ κ.τ.λ.
†. Sequitur subscriptio scribae:
Δόξα τῷ θεῷ, τῷ διδόντι τὸ τέρμα.
ὅς ἂν ἐνίδῃς τῇ γραφῇ τῇ τῆς βίβλου
τὸν νοῦν σχολάσας κοσμικῶν ....
πρόσχες πρεπόντως ἐκπονηθεῖσιν .....
Reliquorum magna pars evanuit.

φύλ. σκε.
Οἱ ἔρωτες τῶν θείων ὕμνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ νέου ἐν θεολόγοις, καὶ πρεσβυτέρου γεγονότος μονῆς τοῦ μεγαλομαρτυρος μάμαντος τῆς ξηροκέρκου.

Fol. 225.
Amores divinorum hymnorum S. patris nostri Symeonis iun. theologi et presbyteri monasterii magni martyris Mamantis Xylocerci.

A. Εὐχὴ μυστικὴ, δι' ἧς ἐπικαλεῖται.

T. εὐχαριστία. δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt hymni XXXVII. Utrumque et orationes, et hymnos Iac. Pontanus edidit lat. Ingolst. 1603. 4. Occurrunt adhuc in cod. 177. ex quo, et Augustano editio facta est. In fine notatur annus ͵αυνγ. 1453. Iun. 25.

Cod. DXXVII.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus, aere munitus et clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitido, in foliis 473, Saec. XV, signatus p. 21. n. 5. optime conservatus, et inscriptus:

Τοῦ μακαρίτου θεοδωρήτου ἐπισκόπου τύρου, εἰς τοὺς ρ͞ν ψαλμοὺς ἑρμηνεία κατὰ λέξιν. οὗτος γέγονε μαθητὴς τοῦ χρυσοστόμου.	Beati Theodoreti episcopi Tyri, expositio in CL psalmos. Hic discipulus erat Chrysostomi.

A. Ἐμοὶ μὲν πρὸ τῶν ἄλλων θείων.

T. τῆς κατὰ μέρος ἑρμηνείας ἀψόμεθα.

†. Est haec protheoria. Subsequitur textus: Μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ. et expositio: Καὶ ἐντεῦθεν ῥάδιον συνειδεῖν κ. τ. λ. Non est verò hic in omnes psalmos. Sed iam desinit in psalmo medio XCIV° his verbis: ἐπειδὴ τὴν προτέραν ὑμῶν ἀσέβειαν διὰ τὴν οἰκείαν φιλανθρωπίαν ὁ δεσπότης παρεῖδε, νῦν ..... ad textum: σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε κ. τ. λ.

φύλ. ρμθ. Fol. 149.

Ὠδαὶ μωυσέως.	Odae Moysis.

A. Ὠδὴ ἐστιν, ὅσα θεωρίας ἔχεται ὑψηλῆς.

T. ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη. — Διόπερ ἡμεῖς παρὰ .....

†. Numerantur odae V. Interpretes sunt Eusebius Caes. Gregor. Nyss. Philo Carpath. Procopius, Severus, Theodoretus, Hesychius, Nicolaus presb. Isidorus, Aquila, Symmachus, Sisinnius, Cyrillus, Theod. Heracl. Origenes, Anatolius, Eudoxius, v. edit. Corderii.

Cod. DXXVIII.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to, sine minio, literis minutis et nitidis, in foliis 184, Saec. XVI, signatus p. 38. n. 45. optime conservatus, et inscriptus:

Γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης προοίμιον εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων.	Gregorii episc. Nyss. prooemium in canticum canticorum.

A. Ὅσοι κατὰ τὴν συμβολὴν τοῦ παύλου.
T. καθὼς φησὶν ὁ ἀπόστολος.

†. Finito prooemio ipsius sermones XV in cantica canticorum sequuntur.

Inc. Πάλιν τοίνυν τὸν ἐν τοῖς προοιμίοις ἐπαναλήψομαι λόγον.

Des. συγκεκραμένοις. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Occurrunt adhuc hi sermones XV. in Bandinii catalogo vol. 1. p. 290.

Prologus verò ibi differt. Prodiere titulo homiliarum. —

De Theoreto autem nec verbum occurrit. Et tamen in Reiseri catalogo inscriptum. Gregorius Nyss. et Theodoretus, contra claram codicis inscriptionem. Hunc errorem repetiit cl. Harles. vol. IX. Fabricii bibl. p. 105.

Cod. DXXIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis, initialibus et marginalibus

miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in foliis 256, Saec. XIV, signatus p. 64. n. 78. malè conservatus et inscriptus:

Opusculum medicum principio et fine mutilum.

A. . . . . . θερμαίνει, ὡς ὑδρόγαρον, καὶ τὰ διὰ σινήπεως τῶν ψωρίων. τὰ μὲν ἀρκτῶα.

T. ἢ διὰ διαρροίας . . . . .

Φύλ. κ.	Fol. 20.
Αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ αὐρηλίῳ σεβαστῷ καὶ αὐτοκράτορι καίσαρι λουκίῳ αὐρηλίῳ κομόδῳ σεβαστῷ αἴλιος ἀρειστείδης χαίρειν.	Imperatori Caesari Marco Aurelio Augusto et imperatori Caesari Lucio Aurelio Commodo Augusto Aelius Aristides salutem.

A. . . . . θειότατοι βασιλεῖς. ἀγωνίσματα.

T. ἄλλως τε καὶ ἦν οὐδεπώποταν.

†. Est ipsius epistola de Smyrna, edita in eius operibus. Reiserus quidem epistolam memorat, non verò dicit, cuiusnam sit, licet clarè αἴλιος legatur.

Subsequitur quid breve de stadiis, cum mensibus Atheniensium et Graecorum.

Φύλ. κγ.	Fol. 23.
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου, καὶ γραμματικωτάτου κυρ. γεωργίου λεκαπηνοῦ τέχνη γραμματικῆς.	Sapientissimi et disertissimi, et maximi grammatici dom. Georgii Lecapeni ars grammaticae.

A. Γράφειν ἐνεργετικὸν σημαίνει.

T. ἀντιληπτέον. δόξα σοι ὁ θεός.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium vol. II. p. 348. diverso aliquantum initio et eodem fine. Item apud Pasinum p. 379. est tractatus ineditus. Ex quo cl. Matthaei excerpta edidit Lips. 1779. 8. vol. 1. lect. Mosq. aliud initium habet.

φύλ. ο. Fol. 70.

Τοῦ σοφωτάτου ἀρχ. κωνς. οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἰω. τοῦ γλυκέος περὶ ὀρθότητος συντάξεως.

Sapientissimi archiep. Constant. oecumenici patriarchae Io. Glycis de recta constructione.

A. Ἡ τοῦ λόγου χρῆσις εὕρηται.

T. ἀλλὰ μὴ σφόδρα .....

†. Occurrit adhuc in Bandinii catalogo vol. II. p. 268. In bibl. Monac. codd. 101. 133. et in aliis. Est tractatus ineditus.

φύλ. πϛ. Fol. 86.

Τοῦ σοφωτάτου νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ τεχνολογίαι περὶ γραμματικῆς.

Sapientissimi Nicephori Gregorae technologiae de grammatica.

A. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν.

T. ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου κεῖται. ∾

†. Occurrit adhuc apud cl. Matthaei p. 199. ubi notat, se excerpta edidisse in glossariis minoribus.

φύλ. ρ. Fol. 100.

Πολ... ε. ἡρωδιανοῦ περὶ ἡμαρτημένων λέξεων.

Apollonii Herodiani de dictionibus vitiosis.

A. Πολλῶν σφαλλομένων κατὰ τὴν κλίσιν.

T. δεύτερον ἱερεῖον ἀνατεμεῖν ......

†. Finis est mutilus. Inter Herodiani scripta non inveni hunc titulum apud Fabricium tom. VII. p. 8. Reiserus sic inscripsit:

De formatione casuum in quibusdam nominibus. At literae non ita evanuere, ut, quae ego posui, non appareant. His finitis aliud breve grammaticae fragmentum occurrit: περὶ τῆς αἰολίδος κ. τ. λ.

φύλ.

Φύλ. ρι. Fol. 110.

Λέξεις παρεκβληθεῖσαι ἀπὸ τῆς βίβλου τοῦ ἡροδότου . ἀλφάβητον.

Dictiones depromptae è libro Herodoti ordine alphabetico.

A. Ἀνέλῃ, χρήσει. Ἀνδρεῶν, μέγας οἶκος.

T. ψῶσαν, θαλποῦσαν.

Φύλ. ριδ. Fol. 114.

Λεξικὸν περὶ πνευμάτων, ἐκλεγὲν ἐκ τῶν πνευμάτων τρύφωνος, χοιροβοσκοῦ θεοδωρίτου καὶ ἑτέρων.

Lexicon de spiritibus, electum ex spiritibus Tryphonis, Choerebosis, Theodoreti et aliis.

A. Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται. ἄβυδος.

T. πλὴν κανὼν μόνος.

Φύλ. ρκϛ. Fol. 126.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν συντάξεων.

Principium, favente Deo, constructionum.

A. Ἀγορανομῶ. γενῆ. ἀγορανομῶν ῥωμαίων ἐτελεύτησε δέκιος.

T. δείκνυμι. ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. ἔδειξας ἡμῖν.

†. Est ordine alphabetico usque ad ε.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Epicteti enchiridion I. cap. 65.

A. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λάβας.

T. evanuit.

†. Sunt libri IIº. libri Iⁱ caput 65um incipit, et cap. LXXVIum desinit.

Liber secundus tit. ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον δεύτερον incipit: Ἡ τῶν ὅλων φύσις ἐκ τῆς ὅλης οὐσίας. et constat cap. XLIV. Sunt uterque cum scholiis marginalibus. Cap. 65ⁱ scholia incipiunt: πρᾶγμα λέγεται ἅπαν τῇ ἐνεργείᾳ μόνον φαινόμενον. Libri se-

cundi scholia incip. Ἡ τῶν ἁπάντων δημιουργὸς φύσις ἐκ τῆς ὅλης οὐσίας. Des. τὰ χείρονα τῶν πραττομένων ....

In mea editione Rudolstad. 1707. 16. cuius cl. Harlesius non meminit, unicus tantum liber habetur. Scholia graeca in aliis editionibus prodiere.

Libri 2[i] auctorem Antoninum statuit Fabricius vol. IV. p. 24. dicendo, Hoeschelium ex codice August. nomine Theosebii edere voluisse eaque excerpta appellando.

φύλ. ρμδ. Fol. 133.

Κάτωνος ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστοιχοι, ἃς μετένεγκεν ἐκ τῆς λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλλάδα διάλεκτον μάξιμος ὁ πλανούδης. προοίμιον.	Catonis Romani sententiae hortatoriae, quas ex sermone latino in graecum transtulit Maximus Planudes. Prooemium.

A. Ἀνακολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν.
T. ἀσπασίως φιλίαν φέρει.

†. Sunt lib. IV. Primus incipit: εἰ ὁ θεὸς νόος ἐσθ'. et ultimus desinit: σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα. Habentur etiam in Catonis prooemium et disticha scholia marginalia. Initium scholiorum in prooemium evanuit. In disticha sic incipiunt: ἐπειδὴ ὁ θεὸς, ὡς παρὰ τῶν γραφῶν ἀκούομεν, νοῦς ἐστι, καὶ καθαρῷ νοῒ δεῖ σεβεῖν ἡμᾶς αὐτόν. Des. τὴν δὲ αὐτοῦ γινομένην ἔριν καὶ μάχην ὑπὸ μέσης ἀπόφευγε.

Seu potius metaphrasis graeca est, qualem Planudes, Scaliger. Zuberas et Mylius fecere. v. Fabricii bibl. lat. etc.

Occurrunt saepius in hac bibliotheca.

φύλ. ρν. Fol. 150.

Λιβανίου ῥήτορος. Libanii rhetoris.

A. Ἐπειδή ποτε ῥᾷον ἔσχον.
T. ἐκείνη με κατεθνεῶτα δέξεται.

†. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. Ῥᾷον ἐγένετο ἡ νόσος, καὶ ἐρράησεν ἡ νόσος ἀντὶ τοῦ, ἐλαφροτέρα γέγονε, καὶ ῥᾷον ἔσχεν ὁ δεῖνα ἀπὸ τῆς νόσου, ἢ τοῦ πτώματος.

Φύλ. ρνϛ. Fol. 156.

Φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος κ.τ.λ.	Avari filius, patre ipsius aegrotante etc.

A. Ἆρα, ὡς ἔοικεν ἐπιτυχεῖν.
T. ἡ ἀπὸ τοῦ τόκου ὑπάρχει τροφή.

†. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. τριῶν ἕνεκεν ἡ φιλαργυρία τοῖς ἀνθρώποις γίνεται, φιληδονίας, ἵνα ἡδονὰς ἔχοεν ἐκ τῶν χρημάτων.

Φύλ. ρξϛ. Fol. 166.

Ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος κ.τ.λ.	Privatus Achilles Priseide etc.

A. Ὤμην μέν, ὦ ἀχιλλεῦ, τὰς τῶν.
T. ἐκκλίνων τὸν θόρυβον.

†. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. σκηνὴ τὸ πρὸς καιρὸν ἐντυχὼν οἴκεμα. Reiserus inscripsit: declamationes IV. ἀνεπίγραφοι.

Φύλ. ρπδ. Fol. 184.

Τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ῥήτορος ἔκφρασις ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι.	Eiusdem Libanii rhetoris descriptio veris stylo historico.

A. Τὸ δὲ ἔαρ φιλῶ τε πλέον.
T. ὥσπερ τῷ λιβανωτῷ.

†. Est sine scholiis.

φύλ. ρπς. Fol. 186.

Δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει. πρῶτον προοίμιον.

Morosus loquacem ducens uxorem, seipsum accusat. Primum proemium.

A. Εἴη μὲν, ὦ βουλή, τεθνάναι με.
T. γυναῖκα λάλον οὐκ ἤνεγκεν.

†. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. τί ἐστὶ μελέτη. πεπλασμένη ὑπόθεσις, κατὰ μίαν λεγομένη τῶν δεκατριῶν στάσεων.

φύλ. ρϟς. Fol. 196.

Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς κ. τ. λ.

Parasitus ad coenam vocatus etc.

A. Ἰσχύω μὲν οὐ, ἃ πέπονθα.
T. κἂν αὐτόθι δείκνυτε σωφρονοῦντα.

†. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. παρά τε τοι ἐλέγοντο οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου τροφόμενοι.

φύλ. σα. Fol. 201.

Φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ᾔτησεν εἰς δωρέαν θαλλοῦ στέφανον, καὶ ἀποκηρύσσεται.

Avari filius, re strenuè gesta, oleaginam coronam pro proemio petens, abdicatur.

A. Τῆς μὲν ἀριστείας οὐ πάνυ μέμφομαι.
T. ἀριστεύσας πάλιν αἰτῆσαι χρυσίον.

†. Est cum scholiis marginalibus incip. Ἀριστεὺς λέγεται τροπαιοῦχος. ἀριστεία δὲ ἡ τροπηουχίς. ἀριστεῖον δὲ τὸ ἔπαθλον.

φύλ. σια. Fol. 211.

Ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἑταίρα λαῒς κ. τ. λ.

Corinthi erat meretrix Lais etc.

A. Αἰσχύνομαι νὴ τὴν σωφροσύνην.
T. τοῖς ὠνοομένοις τὸ σῶμα.

†. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. *αἰδεῖται δι' εὐβλάβειαν ὑποστελλόμενος, ἢ ὡς νέος, ἢ ὡς ἀπαρρησίαστος.*

Φύλ. σκα. Fol. 221.

Μελέτη πρεσβευτικὴ πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης, μενέλαος.	Declamatio legati ad Troianos pro Helena, Menelaus.

A. *Εἰ μὲν ἐβούλετο ἀλέξανδρος.*

T. *καὶ πολεμήσομεν. ... ρων ἀναγκαζόντων.*

†. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. *εἰ δὲ ἐβούλετο προηγμένου τοῦ, εἰ μὲν, ἀντίθετόν ἐστι σχῆμα κατὰ ῥήτορας.*

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος, ἑαυτὸν προσαγγέλλει.	Parasitus, nutritore ipsius philosophante, se ipsum accusat.

A. *Ἐὰν μὴ προλαβόντες ἐπινεύσητε.*

T. *τὰ κατὰ τῆς τέχνης ἔφερον.*

†. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. *παράσιτος τοῦ κόλακος διαφέρει, τῷ τὸν μὲν παράσιτον, διὰ τὸ τρέφεσθαι τὰ πρὸς ἡδονὴν λέγειν.*

Omnes hae orationes sunt Libanii rhetoris editae in eius operibus.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Τοῦ σοφωτάτου γρηγορᾶ νικηφόρου λόγος.	Sapientissimi Nicephori Gregorae oratio.

A. *Ἔστι τις λίθος τοῖς τραπεζίταις.*

T. *σιωπῇ τὸν λόγον κατακλείειν.*

†. Post titulum sequitur argumentum orationis: *ὁ λόγος οὗτος ἀφορμὴν εἰληφὼς τὸν τοῦ θειοτάτου βασιλέως πρὸς τὰ τοῦ πλάτωνος ἔρωτα. πειρᾶται δεῖξαι, καὶ τοῖς ἐκείνου λόγοις συγγενῆ τὰ τούτου πράγματα.*

Oratio haec materiam divinissimi imperatoris amorem in Platonis scripta nacta, ostendere conatur, imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Est verò in laudem Ioan. Cantacuzeni haec oratio, adhuc asservata in cod. Vatic. 1086. et cod. 10. bibl. Monac. inedita.

φύλ. σλδ.	Fol. 234.
Τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦτο πρὸς τὸν θειότατον ἡμῶν βασιλέα ἀπολογουμένου τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ βούλεται ἐν τῷ παρόντι τὸ τῆς ἱερατείας δέξασθαι ἀξίωμα.	Eiusdem, et hoc ad divinissimum imperatorem nostrum se excusantis, cur nolit in praesenti dignitatem sacerdotii accipere.

A. Περὶ μὲν ἐμαυτοῦ, καί.
T. ἄντικρυς ἑκόντας ἐγχειρεῖν.

†. Occurrit adhuc in cod. Vatic. 1086, et cod. Monac. 10. Utrinque inscripta, de dignitate patriarchali. Sed malè. v. editam in hist. Byzant. lib. VIII. cap. 9.

φύλ. σλη.	Fol. 238.
Τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	Ad magnum Domesticum.

A. Ἐπειδή σε πρᾶξιν ὁρῶμεν.
T. τῶν καλῶν σιώπασθαι.

†. Non auctoris incerti, ut Reiserus inscripsit, epistolae sunt, sed eiusdem Gregorae. Prima haec extat adhuc in cod. 10.

φύλ. σλθ.	Fol. 239.
Τῷ μαγίστρῳ.	Ad magistrum.

A. Εἰ μὲν γράφοντας ἡμᾶς.

†. Est brevissima. In Fabriciano autem epistolarum elencho non occurrit.

Τῷ γλαβᾶ. Ad Glabam.

A. Ὁ μὲν ἀριϛοτέλης λόγοις.

†. Est quoque brevissima, nec in dicto elencho apparet. In cod. 10. nulli inscripta est.

Τῷ συναδηνῷ. Ad Synadenum.

A. Ἡμεῖς δὲ ταῖς τῶν ἑλλήνων.

T. καταψευδομένων τῆς ἀληθείας.

†. Occurrit adhuc in cod. 10. eidem inscripta. Apud Fabricium verò non occurrit.

Τῷ ξανθοπούλῳ. Ad Xantopulum.

A. Ὁ παῖς ἐμὸς τὸ τῆς χρείας.

T. μὴ κατόκνει ζητεῖν.

†. Occurrit in cod. 10. eidem inscripta, non item apud Fabricium.

Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ τῆς μονῆς τοῦ χορταίτου μαξίμῳ. Ad archimandritam monasterii Chortaitae Maximum.

A. Ἀλέξανδρόν φασιν ἐκεῖνον.

T. τῶν νικώντων ϛεφάνους.

†. Occurrit in cod. 10. et apud Fabricium.

Φύλ. σμ. Fol. 240.

A. Ἀριϛοτέλης ὁ νικομάχου, καὶ ὅσοι.

T. ἅπαντα ῥᾶϛα ....

†. Est apud Fabricium ad Iosephum philosophotatum, et in cod. 10.

Φύλ. σμα. Fol. 241.

A. Ἔϛι πόλις παράλιος ἑλληνίς.

T. διὰ περᾶτον αἰῶνα.

†. Est apud Fabricium ad Iosephum philos. et in cod. 10.

φύλ. σμγ. Fol. 243.

A. Πάλαι μὲν ἤνεγκεν ἡ τὰ μέγιστα.

T. ἀπὸ κοινοῦ τινος μεγάλου συντήματος.

†. Est apud Fabricium ad magnum Primicerium.

φύλ. σμε. Fol. 245.

Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἐπαινέσαντι τὸν Φιλαδελφίας.

Ad Caniclei praefectum laudantem Philadelphinum.

A. Τὸν μὲν ἀττικὸν πέπλον.

T. καὶ τοῦτ' εἶναι λογίζεσθαι μοι .....

†. Est in cod. 10. non item apud Fabricium. Caniclinus autem est Camerarius.

φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Τοῦ αὐτοῦ Φιλομαθής, ἢ περὶ ὑβριστῶν. τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα. Ἀριστόβουλος, Φιλομαθής.

Eiusdem Philomathes, seu de contumeliosis. Dialogi personae. Aristobulus, Philomathes.

A. Ἐγώ γετοι, ὦ ἀριστόβουλε, ὁποῖος.

T. ἀλλ' ἡγοῦνται λῆρον αὐτόχρημα.

†. Est apud Fabricium alio initio. In cod. 10. idem initium et finis. Reiserus auctorem non indicavit.

φύλ. σνδ. Fol. 254.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολή. Eiusdem epistola.

A. Τὴν μὲν παροιμίαν ἀεί τι λιβύη.

T. ἀλλῆλα ... πέρ τινα .....

†. Est apud Fabricium cum nota, initium esse idem, atque orationis ab Irene Augusta habitae hist. Byz. lib. XVI. c. 3. Initium quidem idem, sequentia autem sunt diversa. v. Cod. 10. ubi ad Ioan. Chrysoloram inscripta est, ut apud Fabricium. Omnes hae epistolae et opuscula Niceph. Gre-

Gregorae inedita sunt, exceptis, quae notavi edita in Cod. 10.

Cod. DXXX.

Chartaceus, charta spissa tectus, in 4to, sine minio literis minutis et lectu difficilibus, in foliis 163, Saec. XVI, madefactus, caeterum sat conservatus, signatus p. 91. n. 79, et inscriptus:

Tomitani lectiones in posteriora et priora duo analytica Aristotelis.

A. Ἡ λογικὴ ἐϛι ποιότης sub specie ἕξις.

T. ἢ τὸ ὁριϛὸν τοῦ ὅρου.

φύλ. οα.	Fol. 71.
Καὶ περὶ γενέσεως. λείπει ἡ ἀρχὴ, ἐκ τῶν ἀρχαγγέλου συνουσίων. αφξα μαρτίου κ.	Et de generatione ex archangeli congressibus 1561. Mart. 20.

φύλ. ϟζ.	Fol. 97.
Τοῦ πατρὸς τοῦ ἀδριανοῦ περὶ θεολογίας μαθημάτων.	Patris Adriani de theologiae disciplinis.

A. Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν.

T. τότε ἀντικεῖνται. τέλος. αφξβ. μαρτ. κ.

†. In fine adhuc leguntur contenta in hoc libro: lectiones Scotistarum et partium Tomistarum

De generatione et corruptione ex Picolomineo et archangelo.

Quartus meteororum ex Picolomi.

Piccolomini Archangelus medicus et anatomicus, natus Ferrarae 1526, Romae docuit. Plura eius scripta memorantur, inter quae verò iste commentarius in Aristotelem non continetur. Licet graecus non sit, cum tamen graecè commentatus sit, locum meritus videtur apud Fabricium, ubi ipsius nomen non occurrit. v. Tiraboschi. lit. ital.

Nec de patre Adriano ibi mentio fit. Mihi videtur esse Adriano Francesco, teologo Francescano, de quo v. Tiraboschi. Reiserus inscripsit: logica et metaphysica.

In charta separata sign. p. 83. n. 36.

Μάλχου ἢ βασιλέως πυθαγόρου βίος.	Malchi, seu regis Pythagorae vita.

A. Συμφωνεῖται μὲν δὴ παρὰ τοῖς.
T. περὶ μυλλίου, καὶ τιμύχας ἱστοροῦσι.

†. Est Porphyrii philos. seu Malchi liber editus gr. et lat. cum Iamblicho Amst. 1707. 4. Occurrit adhuc in cod. 91. ubi finis differt. In praesenti codice lacunulae habentur.

Cod. DXXXI.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in 4to, sine minio, eadem, qua prior, manu exaratus, in foliis 265, Saec. XVI, signatus p. 91. n. 80. sat conservatus, et inscriptus:

Γον περὶ ψυχῆς.	IIIus de anima.

A. Καθ' ἕλληνας ἀρκτέον τοῦ βιβλίου.
T. τετέλεσται αφξβ. ἰουλίου κ.

†. Nullus quidem auctor huic commentario praefigitur, cum titulus et initium desit. Suspicor tamen, Piccolomini esse auctorem, cum videatur esse continuatio in Aristotelem.

Cod. DXXXII.

Chartaceus, in albis, in 4to, sine minio, literis minutissimis et lectu difficillimis, in foliis 44, Saec. XVI, probè conservatus, et inscriptus:

Isocraticus index.

A. Ἀνδρὸς σπουδαίου παράδειγμα. 4. 6.
T. ὡς ἐμαυτὸν ἔπαθον. 88.

Cod. DXXXIII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo tectus circa dorsum, in 4to, titulis quibusdam et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in foliis 26, Saec. XV, XVI. signatus p. 35 n. 19. optime conservatus, et inscriptus:

Dionysii Areop. hierarchia coelestis et eccles. λόγοι η̄, ὧν ὁ ἔσχατος ἐλλιπής.

Prooem. οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν διονύσιος.
T. καὶ δι' αὐτῶν, ὡς ἐφικτὸν τῷ θεῷ.

Λόγ. α. Οτι πᾶσα θεία ἔλλαμψις κ. τ. λ.
A. Ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον.
T. διὰ τὴν πρόοδον ἀμυδρομένης ......

φύλ. ιθ. Fol. 19.

Λόγος εἰς ἔγερσιν λαζάρου κατὰ τῶν ἀρειανῶν ἄγνοιαν τοῦ χυ καταψηφιζομένων.	Sermo in resuscitationem Lazari contra Arianos Xῑ inscitiam statuentes.

A. Σήμερον ἐκ νεκρῶν ἐγειρόμενος.
T θεράπευσον μου τὴν θυγατέρα .....

†. Apud Fabricium non occurrit inter SS. elogia. Mihi videtur esse Amphilochii Iconiensis episc. v. cod. 534. fol. 57.

φύλ. κα. Fol. 21.

Ὅροι πλάτωνος.	Definitiones Platonis.

A. Τὸ ἀΐδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον.
T. εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου.

†. Notantur extare iunctae cum Plethone, seu doctrina rectè vivendi etc. p. 68.

φύλ. κγ. Fol. 23.

Ἀριϛοφάνους πλοῦτος. Aristophanis Plutus.

A. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα ἐϛιν.

T. πλοῦτ. ἥκιϛ' ἀλλ' ἅμετοι .....

†. Praecedit pars argumenti: ὁ θεὸς σαφὲς οὐδὲν. et des. πένητες ἦσαν. Est drama mutilum.

Cod. DXXXIV.

Chartaceus, in charta spissiore. corio albo tectus circa dorsum, in 4to, titulo primo viridi, reliquis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, cum marginalibus Hoeschelii, ut videtur, in foliis 61, Saec. XV, signatus p. 28. n. 27. optimè conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἰωάν. τοῦ χρυσοϛόμου λόγοι εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια. λόγ. α. Sancti patris Ioan. Chrysostomi sermones in S. Theophania. Sermo I.

A. Ἄνδρες φιλόχριϛοι καὶ φιλάδελφοι.

T. ὑποδεξάμενος. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium est Gregorii Neocaes. p. 101. edit. Gerh. Vossii.

φύλ. δ. Fol. 4.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν ἅγιον ἰω. τὸν πρόδρομον. Eiusdem in eadem, et in sanctum Ioannem praecursorem.

A. Ἰωάννου τοῦ βαπτιϛοῦ πανήγυριν.

T. χϛ ὁ θϛ ἡμῶν. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Titulus abest, at in fine legitur: τέλος. τοῦ λόγου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρυσοϛόμου εἰς τὰ ἅγια θεοφάνια κ. τ. λ. Est inter spuria apud Fabricium.

φύλ. ς. Fol. 7.

Ἡ περὶ τοῦ ἀσώτου παραβολή.	Parabola de prodigo.

A. Ἀεὶ μὲν ἀδελφοὶ τὴν τοῦ θεοῦ.
T. ἐν ὀνόματι κῦ. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Notatur Io. Chrysostomi homilia spuria.

φύλ. ια. Fol. 11.

A. Πάλιν χαρᾶς εὐαγγελία, πάλιν.
T. ἀπολαύειν ἡμᾶς, χάριτι κ. τ. λ.

†. Est eiusdem in Mariae annuntiationem homilia spuria, ab Hoeschelio edita.

φύλ. ιγ. Fol. 13.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης εἰς τὸν βίον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ.	Sancti patris nostri Gregori episc. Nyss. in vitam sancti Gregorii Thaumaturgi.

A. Ὁ μὲν σκόπος εἷς ἐςι τοῦ τε.
T. προστεθείκαμεν. τῷ δὲ θεῷ κ. τ. λ.

Τέλος τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης περὶ βίου, πολιτείας καὶ θαυμάτων τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ τῆς ἀμασέων ἐκκλησίας γενομένου ἐπισκόπου.

Finis homiliae sancti Gregorii episc. Nyss. de vita, instituto et miraculis S. Gregorii Thaumaturgi Amas. ecclesiae episcopi.

φύλ. κθ. Fol. 29.

Βασιλείου τοῦ ὁσίου ἐπισκόπου σελευκίας πόλεως ἰσαυρίας λόγος εἰς τὰ ἅγια νήπια.	Sancti Basilii episcopi Seleuciae urbis Isauriae sermo in SS. infantes.

A. Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ πρὸς τό.
T. ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. inter homilias Basilii Seleuc.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Ἐκλογαὶ ἐκ λόγου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης περὶ τῶν πρὸ ὥρας ἀφαρπαζομένων νηπίων πρὸς ἱέριον. — Eclogae ex sermone Gregorii episc. Nyss. de infantibus immaturè abreptis ad Hierium.

A. Σοι μὲν, ὦ ἄριστε, πάντες.

T. ἐπὶ μελλόντων οὕτω βιώσεσθαι.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Γρηγορίου τοῦ ναζιαζηνοῦ τοῦ θεολόγου εἰς τὰ ἅγια φῶτα τῶν ἐπιφανίων λόγος. — Gregorii Nazianzeni Theologi in sacra lumina Epiphaniae sermo.

A. Πάλιν ἰς ὁ ἐμὸς, καὶ πάλιν.

T. διὰ δειλίαν ἐπαινομένην ......

†. V. opera auctoris edita.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

De vita et miraculis Basilii M. auctore Amphilochio, si non recentiore, Iconii episc.

A. Στρέψαι πρὸς κν τὸν θεὸν ἡμῶν.

T. βίβλους εἰς δόξαν κ.τ.λ.

†. Apud Fabricium est aliud initium. v. edit.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Ὑπόθεσις τοῦ λόγου. — Argumentum orationis.

A. Οἱ ρν ἐπίσκοποι κελεύσει.

T. ἄρχεται οὕτως.

Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ρν ἐπισκόπων παρουσίαν. — Valedictoria in praesentia CL episcoporum.

A. Πῶς ὑμῖν τὰ ἡμέτερα, ὦ φίλοι.

†. Est Gregorii Naz. Initium verò tantum adest. Reiserus praeteriit.

φύλ. να. Fol. 51.

A. Οἱ τὰ ἐπίγεια φρονήσαντες, καὶ τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ καταφρονήσαντες.

T. ἐν τῇ τῶν οὐρανῶν βασιλείᾳ.

†. Cuiusnam sit haec oratio, equidem nescio. Reiserus Ioanni Euboeo tribuit. Sed illius oratio aliter incipit, nec quid de caede infantum occurrit.

φύλ. νβ. Fol. 52.

A. Ἤκουσαι πάντως ἡμῖν, ὦ φιλόχριστος.

T. ἐν νόμῳ κῦ μετὰ τὸ βάπτισμα . . . . .

†. Ex initio constat, esse Cosmae Vestitoris orationem in restitutionem reliquiarum Chrysostomi. Est verò in fine mutila. Savilius edi indignam censuit. Reiserus praeteriit.

φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαντὴν καὶ εἰς συμεῶνα, καὶ εἰς τὴν ἄνναν.	Sancti patris nostri Amphilochii episcopi Icon. sermo in occursum, et in Symeonem, et Annam.

A. Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων.

T. ὑψωθέντος κῦ κ. τ. λ.

†. Titulus Hoeschelii manu, ut videtur, restitutus, prius desideratus cum hac ipsius nota marginali: Haec inscripsit extat in lib. m. s. reip. August. v. edit.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἄλλος εἰς ἀρειανοὺς, δειλίαν τοῦ χυ καταψηφομένους.	Eiusdem sermo alius in Arianos, Christi timorem statuentes.

A. Πάλιν, ὡς στρατιώτης ἔννομος.

T. τῶν ὅλων χῳ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. V. edit. Combef.

Cod. DXXXV.

Chartaceus, in assere, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, quibusdam titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus, in foliis 57, Saec. XV, possessus ab Adolpho Ottone Phrisio, signatus p. 37. n. 59. optime conservatus, et inscriptus:

Βασιλείου, ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων οἱ νέοι.	Basilii homilia de legendis utiliter gentilium libris.

A. Πολλά με τὰ παρακαλοῦντα.

T. τῶν λόγων ἀποφεύγοντες.

†. Extat in eius operibus editis.

Φύλ. ιγ. Fol. 13.

Fragmentum homiliae adespoton.

A. Εἷς ἐστιν ὁ θεὸς ὑπό τε παλαιᾶς διαθήκης.

T. ἰσχὺν κτήσασθαι δυνηθείημεν.

†. Est eiusdem cum priore argumenti. Sic enim ait: εἰ δέ τι καὶ παρὰ τῶν ἔξωθεν χρήσιμον καρπώσασθαι δυνηθείημεν, οὐ τῶν ἀπαγορευομένων ἐστι.

Si enim ab extraneis utile quid fructificare possimus, prohibitorum non est.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Κάτωνος ῥωμαίου ποιητοῦ γνῶμαι δίστιχοι, ἃς ἐκ τῆς λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν ἑλλήνων μετήνεγκεν ὁ σοφώτατος μοναχος μάξιμος ὁ πλανούδης.	Catonis romani poetae sententiae distichae, quas ex latina lingua in graecam transtulit sapientissimus monachus Maximus Planudes.

A. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν.

T. σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα.

Τέλος σὺν θεῷ, ὅθεν καὶ ἡ ἀρχή.

†. Licet

†. Licet tres tantum notentur libri, sunt tamen reipsa quatuor, et quidem cum notis marginalibus, quarum prima est: *οὐχὶ τὸν οἶνον σεαυτῷ, ἀλλὰ τὸν οἶνον σεαυτῷ κεράννυε κ.τ.λ.* et cum explicatione interlineari. Saepius in hac bibliotheca occurrunt.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Βασιλείου, ὅτι οὐκ ἔςιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεός.	Basilii, Deum non esse causam malorum.

A. Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας οἱ τρόποι.

T. τῶν καλῶν ἐν χῷ ἰῦ κ.τ.λ.

†. V. eius opera edita, ut et in sequentibus.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τοῖς λακίζοις.	Eiusdem in Lacizis.

A. Ἀνταγωνίζεται ὁ ἐχθρός.

T. φιλανθρωπίας. αὐτῷ κ.τ.λ.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ὀργιζομένων.	Eiusdem contra iratos.

A. Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν.

T. τὴν γῆν. ἐν χῷ κ.τ.λ.

Φύλ. με. Fol. 45.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ Φθόνου.	Eiusdem de invidia.

A. Ἀγαθὸς ὁ θεὸς, καὶ ἀγαθῶν.

T. ἐχαρίσατο ἡμῖν. ἐν χῷ κ.τ.λ.

Φύλ. να. Fol. 51.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα μάμαντα.	Eiusdem in sanctum martyrem Mamantem.

A. Οὐκ ἀγνοῶ τὸ μέγεθος τῶν.

T. τοῦ πνεύματος, ὅτι αὐτῷ κ.τ.λ.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Ἐν τῷ βίῳ τοῦ νικήτα. In vita Nicetae.

A. Γερμανὸς μὲν ὁ ἀοίδιμος ἐν πατριάρχαις.

T. τῆς εὐσεβείας ὑπεραποθανόντες.

†. Est de sacris imaginibus.

Φύλ. νς. Fol. 56.

A. Ἐπειδὴ δὲ τινες ἡμῖν καταμέμφονται.

T. τὰς παραδόσεις κατέχετε. τοῦ αὐτοῦ.

†. Intelligo eiusdem vitae, aut Germani CP.

Cod. DXXXVI.

Chartaceus, in assere, corio badio circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minutissimo et nitidissimo, in foliis 132, Saec. XV, signatus p. 88. n. 63. optimè conservatus, et inscriptus:

Ἀδαμαντίωνος λόγος κεφαλαιώδης. Adamantionis sermo in capita divisus.

A. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς.

T. ὑπό τινων, καὶ μηδένα .....

†. Praemittitur index cap. XLI. quorum primum est: περὶ φύσεως ἀνθρώπου. et ultimum: διὰ ποίαν αἰτίαν αὐτεξούσιοι γεγόναμεν. At in decursu ultimum notatur: περὶ προνοίας, cuius finis mutilus est.

Fabricius vol. VII. p. 550. de Nemesio Emeseno sic scribit: Multa ex illo ad verbum, licet haud nominato, Adamantius sive Adamantion in λόγῳ κεφαλαιώδῃ etc. Quis autem fuerit, non memorat.

Turrianus in scholiis ad Io. Cyparissiotae decad. v. c. 9. citat Nemesium Adamantium lib. II.

de homine. Ex primo et ultimo capite sat innotescit, esse librum Nemesii Emeseni de natura hominis, et unam eundemque personam esse Adamantionem et Nemesium. Cl. Matthaei etiam hoc codice usus est ad editionem suam gr. lat. Halae 1802. 8. cum notis.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Φουρνούτου θεωρία περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως. περὶ οὐρανοῦ.	Phurnuti theoria de deorum natura. De coelo.

A. Ὁ οὐρανὸς, ὦ παιδίον, περιέχει.
T. ἐπονομάζεται δ' ἐπι ......

†. Ultimum caput est: περὶ τοῦ ᾅδου. Numeravi autem cap. XXXIV.

Quidam scribunt Phornuti, alii autem Cornuti. Occurrit adhuc apud Bandinium et Theupolum. Prodiit verò saepius. Plura vide apud Fabricium vol. II. p. 598. ubi Annaeus Cornutus philosophus sectae Stoicae, praeceptor Persii et Lucani poetarum audit, a Nerone in insulam relegatus.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Καλλιςράτου ἔκφρασις εἰς σάτυρον, ὃς ἦν ἐν χωρίῳ ἔνθα ἤσκητο.	Callistrati descriptio Satyri, qui erat in loco, ubi exercitationes fiebant.

A. Ἄντρον ἦν τι περὶ θήβας.
T. τὴν ἀναισθησίαν ἐκνικήσας.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Εἰς τὸ βάκχης ἄγαλμα, μεταφορικῶς δὲ εἰς τὴν δημοσθένους τέχνην διείλεκται.	In Bacchae statuam, metaphorice autem dictum in Demosthenis artem.

A. Οὐ ποιητῶν δὲ, καὶ λογοποιῶν.
T. ἀπὸ δὲ τῆς βάκχης τὸν ἔρωτα.

Εἰς τὸ τοῦ ἴνδου ἄγαλμα. In statuam Indi.

A. Παρὰ κρήνην ἰνδὸς εἰςήκει.

T. εἰωθέτων ἀπανθρίζεται.

φύλ. ρβ. Fol. 102.

Εἰς τὸ τοῦ ἔρωτος ἄγαλμα. In amoris statuam.

A. Καὶ ἑτέρας ἱερᾶς τέχνης.

T. τὸν ἀέρα τέμνειν ἐμηχανήσατο.

φύλ. ργ. Fol. 103.

Εἰς τὸ τοῦ ναρκίσσου ἄγαλμα. In Narcissi statuam.

A. Ἄλσος ἦν καὶ ἐν αὐτῷ κρήνη.

T. ὡς καὶ ἡ εἰκὼν εἶχεν.

φύλ. ρδ. Fol. 104.

Εἰς τὸ ἐν συκεῶνι ἄγαλμα τοῦ καιροῦ. In occasionis statuam Syceone positam.

A. Ἐθέλω δέ σοι καὶ τὸ λυσίππου.

T. λαβεῖν τὸν καιρόν.

φύλ. ρε. Fol. 105.

Εἰς τὸ τοῦ ὀρφέως ἄγαλμα. In Orphei statuam.

A. Ἐν τῷ ἑλικῶνι, τέμενος δὲ τῶν.

T. ἀρρήτως ἐξέφαινεν.

Εἰς διονύσου ἄγαλμα. In Bacchi statuam.

A. Δχιδάλῳ μὲν ἔξην εἰδεῖν.

T. ἐγκαταμίξαι δυνηθέντος.

φύλ. ρς. Fol. 106.

Εἰς τὸ ἄγαλμα μέμνωνος. In statuam Memnonis.

A. Ἐθέλω δέ σοι καὶ τὸ μέμνωνος.

T. ἀφανεισθέντα μέμνωνα.

†. Hic est ultimus titulus. In reliquis deest. Sunt verò:

In Aesculapii statuam. Εἶτα τὸ μὲν ἀργῶον.

In Cupidinis statuam. Τεθεάσαι τὸν θεόν.

In Centauri statuam. Εἰς ἱερὸν εἰσιὼν σεμνόν.
In Medeae statuam. Εἶδον καὶ τὴν πολυθρύλλητον.
In Athamantis statuam. Εἰκὼν ἦν ἐπὶ ταῖς σκυθικαῖς.

Sunt proin descriptiones XIV. editae gr. et lat. Reiserus notat tantum IX.

Φύλ. ρι. Fol. 110.

Ἡφαιςίονος περὶ μέτρου. Hephaestionis de metro.

A. Εἰ μέλλοιμεν ἐμμελῶς καὶ εὐρυθμῶς.

T. ἐν μέσῳ ςίχων ἀνανεούμενος.

†. Occurrit adhuc in cod. 104. et ter apud Bandinium. Initium verò et finis ubique ab hoc differt.

Prodiit ipsius libellus de metris.

Cod. DXXXVII.

Chartaceus, in charta spissiore, in 4to, titulis et initialibus miniatis, manu diversa, literis minutis et nitidis, cum figuris geometricis, in foliis 112, Saec. XV, signatus p. 91. n. 69. optime conservatus, et inscriptus:

Μιχαὴλ τοῦ ψέλλου ἐπιλύσεις ἀςρολογικῶν ἀπορρημάτων ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα. Michaelis Pselli solutiones astrologicorum dubiorum in cap. XXX.

A. Διὰ τί ὁ ἅπας χρόνος νυχθήμερα ἔχει τξε.

T. ἕως ἂν ἀνέλθῃ πάλιν εἰς τὸν δίς ....

†. Sunt tantum quaestiones VI.

1. cur totus annus constat diebus 365?
2. de motu solis.
3. cur non sunt integri iusti dies?
4. cur duodecim menses sunt?
5. cur hebdomatis mensuratur totum tempus?
6. quid est Cyclus solis et lunae?

Sexta in fine mutila est.

Quae quaestiones in omnifaria eius doctrina non continentur adeoque ineditae censendae sunt.

Πόλεις ἐπίσημοι εὐρώπης. Urbes celebres Europae.
Μῆκος. πλάτος. Longitudo. latitudo.

A. Θούλη νῆσος. ἰουερνόκς νήσου βριτανικῆς.
Λ. ξγο.

T. μαάγραμμον. ρκζ. ζς.

†. Sunt urbes Europae et Asiae, in quarum fine hoc legitur:

πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι ἡμῶν οἰκουμενικαί εἰσὶν ϟδ.

Omnes eparchiae nostrae oecumenicae sunt 94.

Ad latus habetur sequens scholium: πλατος πόλεων λέγεται ἡ περιφερία τῆ μεσεμβρινῆ ἡ μεταξὺ τῆς κατὰ κορυφὴν ςιγμῆς καὶ τοῦ ἰσημερινοῦ.

Μῆκος δὲ πόλεων οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πρὸς ἑτέραν πόλιν, καὶ ἐπὶ παραδείγματος. Μῆκος κωνςαντινουπόλεως πρὸς ἀλεξανδρείαν λέγεται ἡ περιφερία τοῦ ἰσημερινοῦ, ἡ μεταξὺ τῶν δύο μεσημβρινῶν ἀμφοτέρων τῶν πόλεων. τῶν ταύτης οὖν μήκων τὸν ἀριθμὸν διαίρει κατὰ ιε, καὶ καθ᾽ ὅσα ἡ διαίρεσις βροβαίνει, τοσαύτας ὥρας ἰσημερινὰς λέγεται προτερεῖν τὸν τῆς ἀλεξανδρείας μεσημβρινὸ τοῦ τῆς κωνςαντινουπόλεως, διὰ τὸ εἶναι τὴν ἀλεξανδρείαν ἀνατολικωτέραν τῆς κωνςαντινουπόλεως.

Latitudo urbium dicitur peripheria meridiani inter aequinoctialem et punctum verticale.

Longitudo verò urbium non dicitur simpliciter, sed relative ad aliam urbem, et in exemplo. Longitudo Constantinopolis ad Alexandriam dicitur peripheria aequinoctialis inter duos meridianos ambarum urbium. Huius igitur longitudinum numerum divide per 15. et quantum divisio procedit, tot horis aequinoctialibus dicitur superare Alexandrinus meridianus Constantinopolitano, eoquod Alexandria magis Constantinopoli ad Orientem vergat.

φύλ ιγ. Fol. 13.

Γεωμετρία. Geometria.

A. Μονὰς ἀρχὴ μέν ἐςι ἀριθμοῦ.

T. τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτοίμεθα.

Τέλος σὺν θεῷ τῆς καλλίςης καὶ μεγίςης γεωμετρίας.

†. Reiserus etymologiam numerorum separat a geometria. In codice autem non separantur.

φύλ. λε. Fol. 35.

Λιβανίου. Libanii.

A. Τὸν οἶνον ἣν πινει τις μετρίως.

T. ἡμᾶς ἐπίςαμαι βουλομένους.

†. Videtur esse ipsius excerptum. Separatim enim a Fabricio non est indicatum.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Γεωργίου τραπεζουντίου ἐκ τῶν προγόνων, κρητὴς δὲ τῇ γεννήσει τε, καὶ ἀνατροφῇ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅσον οὔπω πάσης τῆς οἰκουμένης. εἰσαγωγὴ εἰς τὴν μεγάλην τοῦ πτολεμαίου σύνταξιν βιβλίον α. καὶ περὶ τῆς αἰδίου δόξης αὐτοῦ βιβλίον β.

Georgii Trapezuntii ex progenitoribus, Cretensis verò nativitate et educatione ad autocratorem fere universi orbis, isagoge in magnam Ptolemaei constructionem lib. I. et de aeterna ipsius gloria. lib IIus.

A. Ἀφικόμην εἰς τὴν κωνςαντίνου ἄριςε.

T. τῶν ῑ ἔγγιςα ἀκριβῆ.

†. Liber Ius constat cap. VII. Liber IIus, qui incipit: ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὦ βασιλεῦ, et desinit: καθ' ἑαυτὴν σκοπείτω τὰ ἀποβησόμενα, constat cap. XXIII. Cap. IV. V. VI. desunt.

Reiserus malè librum secundum separat, titulo clarè posito.

In Fabricii bibl. gr. vol. X. p. 727. Liber I^us^ quidem indicatur, et nota subiicitur. Haec sunt, quae ex Theone sublecta Perottus p. 726. arguebat. De libro autem II° non fit mentio. Sunt autem capita haec:

1. περὶ τῆς ἀϊδίου τοῦ αὐτοκράτορος δόξης.
2. περὶ τοῦ τρόπου τῆς τῶν διαφορῶν ἐξετάσεως κατὰ τὸν ἀριστοτελικὸν κανῶνα.
3. περὶ τῆς πρώτης διαφορᾶς κατὰ τὴν ἑβραϊκὴν γραφὴν τῷ ἀριστοτελικῷ κανόνι ἐφαρμοζομένην.
7. περὶ τοῦ ἑνιαίου, καὶ παντοδυνάμου τῆς θείας οὐσίας ἐκ τῆς τῶν ἀριστοτελικῶν σοφίας.
8. περὶ τοῦ τρόπου τῆς σαρκώσεως τοῦ λόγου.
9. περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ λόγου.
10. περὶ τοῦ χρόνου τῆς σαρκώσεως.
11. ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς γραφῆς.
12. ἐκ τῆς τροφῆς τοῦ μωάμεθ.
13. ἐκ τῶν φυσικῶν λόγων.
14. περὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου τοῦ χῦ.
15. περὶ τοῦ αὐτοῦ.
16. περὶ τοῦ αὐτοῦ.
17. περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χῦ.
18. περὶ πασῶν τῶν διαφορῶν.
19. ὅτι τὸν χῦ θεὸν εἶναι πιστεύειν δεῖ κ. τ. λ.
20. τίνες οἱ περὶ τοῦ χῦ μαρτυροῦντες κ. τ. λ.
21. περὶ τῶν εἰκόνων, καὶ τοῦ τύπου τοῦ σροῦ.
22. ὅτι καὶ προβληματικῶς ἐξεταστέον τὰ θαύματα.
23. ἐπίλογος παρακλητικός.

Quae ab opusculo: Comparatio Platonis et Aristotelis, differre videntur.

In fine auctor sequentia subscripsit: ὁ τοῦ σου ὕψους ἐλάχιστος δοῦλος γεώργιος ἀπὸ προγόνων μὲν τραπεζούντιος, κρὴς δὲ, ὡς ἐν κρήτῃ γεννηθεὶς, τῇ θαυμασίᾳ σου γαληνότητι, καὶ ἀγαθότητι, καὶ σοφίᾳ θαῤῥήσας ἔγραψα,

ἔγραψα, μὴ δυνηθεὶς μὴ ἐξειπεῖν τὸν πόθον, ὃν ἔχω, ἰδεῖν σε πάσης τῆς οἰκουμένης, καὶ αὐτῶν τῶν οὐρανῶν βασιλέα. ἔγραψα δὲ τῷ αυξς. ἔτει ἀπὸ χῦ κατὰ τὸν ἀπρίλλιον μῆνα ἐν τῇ νηὶ ἀπὸ κωνςαντινουπόλεως ἀποπλέων.

Altitudinis Tuae minimus servus Georgius, a progenitoribus quidem Trapezuntius, Cretensis verò, in Creta natus, admirabili tua serenitate et bonitate confisus scripsi, cum non possim non edicere desiderium meum, videndi Te totius orbis ipsorumque coelorum regem. Scripsi autem anno 1466 a Christo mens. April. in insula Constantinopoli renavigans.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Γεωργίου τοῦ τραπεζουντίου μὲν ἀπὸ προγόνων, κρητὸς δὲ, ὡς ἐν κρήτῃ γεννηθέντος περὶ τῆς θειότητος μανουὴλ τοῦ μετὰ μικρὸν πάσης τῆς οἰκουμένης βασιλέα.

Georgii Trapezuntii quidem a progenitoribus, Cretensis vero, utpote in Creta nati, de divino Manuele, brevi totius orbis imperatore.

†. Est alia manu scriptum, et ut videtur ipsius Trapezuntii. Cum de hoc parum adhuc innotuerit, plura exscribam. Nec enim ipse Fabricius contentum ipsius sciebat. Ait enim vol. X. p. 732. Forte non aliud est, quàm de navigatione in Italiam.

Περὶ τοῦ ςρατηγοῦ τῶν ςρατηγῶν ἁπάντων καὶ βασιλέως τῶν βασιλέων, καὶ δικαιοτάτου πάντων τῶν γενομένων ἤδη αὐτοκρατόρων, τοῦ ὀνομασθησομένου μανουὴλ, τοῦ νῦν μὲν τούρκων ἄρχοντος, μετὰ μικρὸν δὲ πάσης τῆς οἰκουμένης.

Πολλὰ ἐγράψαμεν λατινιςὶ εὐθὺς μετὰ τὸ ἁλωθῆναι τὴν κωνςαντίνου, ὧν πάντων συμβάντων πάσχω μετὰ τῶν ἐμῶν, ὡσκνεὶ προσκείμενος τῷ ἐχθρῷ τῶν κληρι-

κῶν, καὶ κηρύττων, ὡς πρόσκειμαι τῷ δικαιοτάτῳ πάντων τῶν βασιλέων. Διὰ τοῦτο ἐβουλήθην καὶ ἑλληνιςὶ ἐν ὀλίγοις γράψαι, νομίζων τοὺς γραικοὺς πολλῷ μᾶλλον τῶν τῆς ῥώμης κληρικῶν, καὶ τῶν βενετικῶν συνακολουθῆσαι τῇ ἀληθείᾳ. Οἱ μὲν γὰρ κληρικοὶ θεοὺς νομίζουσιν ἑαυτοὺς, πλὴν ὀλίγων. οἱ δὲ βενετικοὶ ταῖς ἐν ἰταλίᾳ νίκαις ἐπαρθέντες, κἀντεῦθεν τοῦ κόσμου κρατήσειν παντὸς δυνηθεῖναι νομίσαντες ἐμωράνθησαν, τῷ ἀρχιερεῖ παύλῳ, καὶ τῷ ἐκείνου ἀνεψιῷ, καὶ μιαρῷ τινι ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ τοῖς πλατωνικοῖς ἀκολουθήσαντες. λεκτέον δὲ ἡμῖν, διὰ τί μανουὴλ ὀνομάζομεν τὸν μὴ οὕτως ὀνομαζόμενον. λέγομεν οὖν, ὅτι οὐ τῷ ᾀδομένῳ νῦν ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ θεόθεν αὐτῷ χαρισθησομένῳ τὸν τῆς οἰκουμένης πάσης ἐσόμενον βασιλέα ὀνομάζειν ᾠήθημεν δεῖν, τῇ θείᾳ ἑπόμενοι γραφῇ. οὓς γὰρ ὁ θεὸς εἰς μεγάλων, καὶ θαυμασίων καταρχὴν πραγμάτων, καὶ θεμέλιον, ἢ ἐπανόρθωσιν ἐξελέξατο, τούτων τοὔνομα μετηλλάξατο, ἢ ἐν μέρει τινι, ὡς ἀβραὰμ ἀπὸ ἀβρὰμ, ἢ μόνον τοῦ πρώτου φυλαχθέντος ςοιχείου, ἢ συλλαβῆς. ὡς ἀπὸ τοῦ ἰακὼβ τὸν ἰσραήλ. ὅπερ καὶ φυλάττουσιν οἱ μὲν λατῖνοι εἰς τὴν ἀναγωγὴν τοῦ πρώτου ἀρχιερέως πᾶν τοὔνομα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον, ἐναλλάττοντες. Οἱ δὲ γραικοὶ ἐπὶ τῶν ἀνερχομένων εἰς τὸν μοναχικὸν βίον τὸ πρῶτον ςοιχεῖον φυλάττοντες μόνον, οἷον γερβάσιον, ἢ γερμανὸν ἀπὸ γεωργίου. τούτῳ οὖν τῷ νόμῳ ἡμεῖς ἀκολουθήσαντες τὸν τοῦ ἀβραὰμ διὰ τοῦ ἰσμαὴλ υἱὸν, δι' οὗ ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην πᾶσαν εἰς ὀρθοδοξίαν συνάξει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εἰς ἑαυτὸν ἐφαρμόσει ὁ τῆς οἰκουμένης βασιλεὺς οὗτος μανουὴλ δικαίως ἀντὶ τοῦ μαχούμετ ὀνομασθήσεται, ὡς προειρήκαμεν, μὴ ἀμφισβητήσαντες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτως. ἐπὶ τὸ προκείμενον δ' ἐπανελθόντες λέγομεν, ὡς οἷον δὲ διὰ βραχέος.

Πρῶτον μὲν, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἐπιςραφῆναι εἰς τὴν ἀλήθειαν δεῖ, οὐκ ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ὑφ' ἑαυτῶν κινηθέντες, πρὸ τοῦ τὸν ἀντίχριςον ἐλθεῖν.

Ἔπειτα δὲ, ὅτι διά τινα τοῦ Ἰσμαὴλ ἀπόγονον ἡ θεία, καὶ θαυμαστὴ μεταβολὴ αὐτὴ γενήσεται.

Τρίτον, ὅτι κατὰ τοὺς νῦν χρόνους.

Τέταρτον, ὅτι ὁ νῦν βασιλεύων τῶν τούρκων ἐστιν ὁ ταύτα πράξων τοῦ Ἰσμαὴλ ἀπόγονος.

Πέμπτον, ὅτι πάσης ἁπλῶς τῆς οἰκουμένης ἄρξει.

His capitibus V probatis sic finit: *ταῦτα μοι ἐσχεδιάσθη κατὰ τὸ αυξθ ἔτος ἀπὸ χῦ ἐν ῥώμῃ, πάντων τῶν κληρικῶν κατ' ἐμοῦ διὰ τὸ ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα γράφειν τε καὶ κηρύττειν, δεσμοῖς ὁμοῦ, καὶ ἁρπαγῇ τῶν ἐμῶν ἀπλήστως φερομένων.*

De belli duce omnium belliducum et imperatore imperatorum, et iustissimo omnium adhuc autocratorum, nominando Manuele, nunc quidem Turcarum principe, paulò post verò totius orbis Multa scripsimus latinè statim post expugnationem Constantinopolis, quibus omnibus contingentibus cum meis patior, tanquam adhaerens clericorum hosti, et praedicans, me adhaerere iustissimo omnium imperatorum.

Ideo volui etiam graecè breviter scribere, ratus, Graecos veritati prae clericis Romanis et Venetianis obsequi. Clerici enim deos se existimant, paucis exceptis. Venetiani verò victoriis elati italicis ideoque totius orbis dominos se esse posse rati desipuere, pontifici Paulo ipsiusque consobrino, et scelesto cuidam archiepiscopo, atque Platonicis obsecuti. Dicendum verò nobis, cur Manuelem nominemus, sic non nominatum. Dicimus igitur, nos existimare, non decantato nunc nomine, sed divinitus impertiendo, futurum totius orbis imperatorem vocandum esse secundum S. scripturam. Quos enim Deus ad magnarum et mirabilium rerum initium, et fundamentum, ac emendationem elegit, horum nomine immutavit, aut in parte qua-

dam, ut Abraham loco Abram, aut sola prima litera, syllabave servata, ut Israel loco Iacob. Id quod et Latini observant, in evectione primi pontificis, nomen plerumque immutantes. Graeci verò in vitam monasticam amplexis primam tantum literam servantes, ut Gervasium, aut Germanum loco Georgii.

Hanc igitur legem secuti Abrahami filium ex Ismaële, per quem Deus totum orbem ad orthodoxiam convocabit, et ecclesiam sibi ipsi accommodabit orbis rex, meritò Manuelem loco Machomet vocabimus, non dubitantes, ut praediximus. At haec quidem sic. Ad scopum verò revertentes dicimus, ut fieri potest, breviter.

Primò quidem, gentes omnes ad veritatem converti oportere, non a nobis, sed proprio motu, ante adventum Antichristi.

Secundò, hanc mutationem divinam et admirabilem fieri per filium ab Ismaele oriundum.

Tertiò, hoc fieri praesenti tempore.

Quartò, hunc filium ab Ismaele oriundum, qui haec efficiet, esse praesentem Turcarum imperatorem.

Quintò, hunc totius simpliciter orbis dominum fore. Sic vero claudit: Haec a nobis ex tempore facta sunt anno 1469 a Christo Romae, clericis omnibus in me ob ista taliaque scripta et dicta, per vincula simul et meorum direptionem insatiabiliter invectis. En genuinam calamitatis causam, qua oppressus penè occubuisset, nisi rex Alphonsus eum advocasset et sustentasset.

Cod. DXXXVIII.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to, sine minio, literis minutissimis, et scriptus a Maximo Mar-

gunio episc. Cytherensi, in foliis 125, Saec. XVI, quondam D. Hoeschelii, signatus p. 41. n. 77. probe conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος κατηχητικός. — Sancti patris nostri Gregorii episc. Nyss. sermo catecheticus.

A. Ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος ἀναγκαῖος.

T. κατὰ τὴν εἰωνίαν ἀντίδοσιν.

Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα αἰωνία.

†. Occurrit adhuc in cod. 23, 84. sermo editus.

Φύλ. κζ. Fol. 27.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ βίου μωσέως τοῦ νομοθέτου, ἢ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν τελειότητος. — Eiusdem de vita Moysis legislatoris, sive de perfectione in virtute.

A. Οἷον τι πάσχουσιν οἱ τῶν ἱππικῶν.

T. τοῦ περὶ αὐτοῦ διηγήματος.

†. Occurrit adhuc in cod. 23. v. edit.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Θεωρία εἰς τὸν τοῦ μωσέως βίον. — Theoria in Moysis vitam.

A. Ὅτε καταφθείρεσθαι τὸ ἄῤῥεν.

T. κοινὸν ἔσαι πάντως τὸ κέρδος. ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Occurrit adhuc in cod. 23. inscriptus sermo secundus de virtute.

Φύλ. οθ. Fol. 79.

Δαυίδῃ τῷ ἑσχελίῳ ἀνδρὶ σοφωτάτῳ μάξιμος μαργύνιος κυθήρων ἐπίσκοπος εὐπράττειν. — Davidi Hoeschelio viro sapientissimo Maximus Margunius Cytherorum episc. felicitatem.

A. Τὸ τοῦ ἱεροῦ νύσσης ἱερώτατον.

T. πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν ἑσχήλιε.

†. Addit adhuc: ὁ κωνςαντῖνος ὁ παρ' ἐμοὶ προσαγορεύει τὴν σὴν σεμνοπρέπειαν. ἐνετίηθεν ποσιδεῶνος ὀγδόῃ ἐπὶ δεκάτῃ κατὰ τὸ ͵αφϟ ἔτος.

Constantinus, qui apud me est, salutat magnificentiam tuam. Venetiis 1590 XVIII Dec. Hinc Cangius perperam tradit, eum 1500 vixisse.

D. Hoeschelius varias ipsius epistolas edidit.

φύλ. π. Fol. 80.

Μιχαὴλ τοῦ ψέλλου περὶ τῶν παρὰ φιλοσόφοις δόξων περὶ ψυχῆς.

Mich. Pselli de philosophorum opinionibus circa animam.

A. Ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων αἱ μέν εἰσιν.

T. λεπτομερέςερος γίνεται.

†. Apud Fabricium occurrit vol. V. p. 29. tit. Eiusdem liber: περὶ δυνάμεων τῆς ψυχῆς, editus anonymi nomine, et tit. Δόξαι περὶ ψυχῆς gr. et lat. cum Origenis philocalia etc.

Nec fallitur dicendo, in August. bibl. asservari titulo supra indicato. Est insuper cum correctionibus Maximi Margunii tit. Διορθώσεις ἡμέτεραι. pag. 1. προσβολαῖς lego ἐπιβολαῖς κ. τ. λ.

φύλ. ϟθ. Fol. 99.

Τοῦ σοφωτάτου γενναδίου τοῦ σχολαρίου πατριάρχου κωνςαντ. πρὸς τὸν τιμιώτατον καὶ ὁσιώτατον ἐν μοναχοῖς γενναῖον ἰωσὴφ περὶ προορισμοῦ.

Sapientissimi Gennadii Scholarii patriarchae Constantinop. ad venerandum, et sanctissimum inter monachos generosum Iosephum de praedestinatione.

A. Κλινοπετὴς ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιςολήν.

T. ἐκείνην φωτίσας, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Edita epistola a D. Hoeschel. Aug. 1594. 1603. 4. Non verò ad Ioan. Thessalon. ut Fabri-

cius ait, sed ad Iosephum Thessalon. scripta, ut titulus clarè innuit.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Nota tractatuum, sive orationum D. Gregorii Nysseni, qui apud nos extant per Maximum Margunium episc. Cyther.

†. Cl. Harlesius vol. IX. p. 128. hunc elenchum publicavit.

Μάξιμος ὁ μαργύνιος δαυΐδῃ τῷ ἑσχελίῳ ἀνδρὶ σοφωτάτῳ εὐπράττειν.	Maximus Margunius Davidi Hoeschel. viro sapientissimo felicitatem.

A. Καὶ βασιλεῖ πότε ὕδωρ προσενεχθέν.

T. παρανάλωμα.

Ἔρρωσο ἀνδρῶν σοφώτατε μοι καὶ προσφιλέστατε. ἐνετίησι μαιμακτριῶνος πρώτῃ ἐπὶ δεκάτῃ κατὰ τὸ αφϞ ἔτος.

Vale virorum sapientissime et dilectissime. Venetiis Septemb. XI. A. 1590.

Φύλ. ρϛ. Fol. 106.

Μαξίμου τοῦ μαργυνίου ταπεινοῦ ἐπισκόπου κυθήρων ἐγχειρίδιόν τι περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως, ὡς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς.	Maximi Margunii humilis episc. Cytherorum enchiridion quoddam de processione S. Spiritus, tanquam in forma epistolae.

A. Ἧκε καὶ αὖθις ὡς ἡμᾶς.

T. συκοφαντήσασιν.

Ἔρρωσθε. Ἐνετίηθεν ποσειδεῶνος ἐννάτῃ φθίνοντος κατὰ τὸ αφπζ. ἔτος τῆς ἐνσαρκοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν οἰκονομίας.

Valète. Venetiis 22 Decemb. 1587 Xi.

†. Epistola edita Londini 1624. 4. cum dialogo gr. et lat. de processione S. Spiritus.

Φύλ. ριγ. Fol. 113.

Νικολάου τοῦ καβάσιλα λόγος κατὰ τοκιζόντων. — Nicolai Cabasilae sermo in foeneratores.

A. Εἰσὶν οἵ φασιν τὸν ἀναιροῦντα τόκων.

T. πολλῶν ὑπευθυνος ὤν. τέλος.

†. Prodiit cum Phil. Solitarii dioptra etc. Ingolst. etc.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.

Μάξιμος δαυίδῃ τῷ ἐσχελίῳ εὐπράττειν. — Maximus Dav. Hoeschel. felicitatem.

A. Ἰδού σοι καὶ τὸ περὶ ῥητορικῆς.

T. πρὸς τὸν πέμψαντα.

Ἔρρωσο, καὶ τὴν κατὰ θεὸν εὐδαιμόνει εὐδαιμονίαν.
Ἐντεῦθεν πυανεψιῶνος τρίτῃ ἱςαμένου κατὰ τὸ αφϟγ. ἔτος τὸ σωτήριον.
ἐκομισάμην τὰ τοῦ θεοδωρήτου παρὰ τοῦ Μπολέτου καὶ εὐχαριςῶ τὰ μέγιςα.

Vale, et vitam vive felicem secundum Deum.
Venetiis Oct. III. an. 1593 Xī.
Accepi Theodoretum a Mpoleto, et gratias ago maximas.

Φύλ. ρκ. Fol. 120.

Συνοπτικὴ παράδοσις τῆς ῥητορικῆς. ἀδήλου. — Synopsis rhetoricae. Incerti.

A. Ῥητορικοῦ λόγου τρία καθέςηκεν.

T. ἵνα τὰ ἡμέτερα φυλάξωμεν.

†. In ora superiore legitur: Μαξ^ος^ οἶμαι τὸ σύνταγμα εἶναι ματθαίου τοῦ καμαριώτου διδασκάλου τοῦ γενναδίου τοῦ σχολαρίου τοῦ ἀκμήσαντος κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς κωνςαντινουπόλεως.

Max^us^ Existimo, esse opusculum Matthaei Camariotae, magistri Gennadii Scholarii florentis in expugnatione Constantinopolis.

Falli-

Fallitur autem. Nam illius syntagma rhetoricum aliud initium et finem habet. v. cod. 123. 376.

Hoeschelius tamen ex coniectura Maximi Margunii, nomine huius Matthaei edidit Aug. Vind. 1597. 4.

Cod. DXXXIX.

Chartaceus, in albis, in 4to, sine minio, manu D. Hoeschel. exaratus, scriptura minuta et nitida, cum ipsius notis, in foliis 158. Saec. XVI, signatus p. 38. n. 42. sat conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. ἀρχιεπ. κωνςαν. τοῦ χρυσοςόμου λόγοι ϛ. κατὰ ἰουδαίων.	Sancti patris nostri Io. Chrysostomi archiep. Constantinop. homil. VI. contra Iudaeos.

1. Ἐβουλόμην ἡμῖν ἀποδοῦναι.
2. Πάλιν οἱ δείλαιοι, καί.
3. Πόθεν ἡμῖν ἄρα πλείων.
4. Τὰ θήρια, ἕως οὗ.
5. Ἄρα κόρον ἐλάβετε.
6. Παρῆλθεν ἡ νηςεία.

†. Hoeschel. edidit cum vers. et notis. Aug. Vind. 1602. 8.

Cod. DXL.

Bombycinus, membrana tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, in foliis 62. Saec. XV. possessus a Dometio Hieromonacho, signatus p. 38. n. 41. malè conservatus, et inscriptus:

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ χρου. εὐχὴ τῆς προθέσεως.	Divina liturgia sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi. Preces propositionis.

A. Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν,

T. μεταλαβόντες τῶν Θείων.

†. Praemittuntur quatuor folia titulo evanido. Inc. Ὅταν μέλλει ὁ ἱερεὺς ἱερουργεῖν, ἀπέρχεται, καὶ ποιεῖ μετάνοιαν τῷ προεστῶτι κ.τ.λ. v. cod. 275. 277. 345. In fine recentiore additi sunt obitus quorundam ad 1456. Georgius Carazes, Fratzisca, Manuel Phrangus, Theod. Casimates, Georgius Caratini, Io. Bonales, Nicolaus Demetrius, Theodorus, Manuel.

Φύλ. κη. Fol. 28.

Ἡ Θεία λιτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου.	Divina liturgia sancti patris nostri Basilii magni.

A. Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον.

T. εὐδόκησον, χάριτι κ.τ.λ.

Ἔτους ϛϡκδ. μηνὶ δεκεβρίῳ κ. ἡμέρα παρῆ, τὸ πρωΐ.
χε̄ δίδου μογήσαντι τέην πολύολβον ἀγωγήν.

Anni 6924, seu 1416 mens. 20.
Christe da laboranti beatum tuum institutum.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων.	Divina liturgia praesanctificatorum.

T. Τῆς βασιλείας σοῦ πάντοτε νῦν κ.τ.λ.

†. Possessor quidam in fine adscripsit:
μνήσθητι κε̄ τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν μακαρίᾳ.
μνήμῃ γενομένου δωμετίου ἱερομονάχου.
καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ ἀνησίας μα.
Memor esto domine animae beatae
memoriae Dometii Hieromonachi,
et servae Dei Anesiae monachae.

Cod. DXLI.

Chartaceus, in charta spissiore, in 4to, sine minio, literis minutis, lectu difficilibus, in foliis 251, Saec. XVI. signatus p. 91. n. 81. sat conservatus, et inscriptus:

Μεταφυσικὰ καὶ θεωρικῆς τινα τοῦ ἀβικένου. αφξβ.	Metaphysica et theoricae quaedam ex Avicenna 1562.

A. Περὶ χυμῶν. ζητέον διὰ γ̄. αἴτια.

T. ἐκείνη δὲ οὐχ ὑπὸ χρόνον.

†. In fine inscriptio est: Duodecimus metaphysices tomistarum. Avicenna de elementis.

Cod. DXLII.

Chartaceus, in charta spissiore, in 4to, initialibus miniatis, scriptura minuta, manu diversa, in foliis 75, Saec. XV, signatus p. 66. n. 70. sat conservatus, et inscriptus:

Περὶ τοῦ γνῶναι σφιγμόν. ᾱ.	De noscendo pulsu. I.

A. Κράτησον τὸν σφιγμόν. καὶ εἰ μὲν ῥίπτει.

T. ἀντὶ πολυτρίχου ἀψινθίου .....

† Sunt cap. XXIX. medica. Ultimum est: ἐκ τοῦ γαληνοῦ περὶ ἀντευβαλλομένων. Sunt ordine alphabetico. Cap. XXVIIIum est Dioclis epistola ad Antigonum regem. Ἐπειδή σοι συμβαίνει. Occurrit adhuc in cod. 521.

φύλ. ι.	Fol. 10.
Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον περὶ τροφῶν δυνάμεων, συγγραφὲν παρὰ συμεὼν μαγίστρου ἀντιόχου τοῦ σὴθ. καὶ δοθὲν μιχαὴλ βασιλεῖ τῷ δούκα. προοίμιον.	Syntagma alphabeticum de alimentorum facultatibus, conscriptum a Symeone Seth, Antiochi magistro, et datum Michaeli imp. Ducae. Prooemium.

A. Πολλῶν ὄντων καὶ λογίων, ὧ μέγιστε.

T. τῷ τούτων χρῆσθαι ἀποζέματι .....

†. Habetur hic tantum initium. Reliqua sequuntur fol. 13. et iam desinunt in ζ̄. Cuius etiam tantum initium apparet. Occurrit adhuc in cod. 362. 384.

Ἐκ τοῦ παύλου περὶ τῶν καθαιρόντων φαρμάκων, ὅσα χολὴν ἄγει ξανθήν. κεφ. δ̄. τοῦ ζ̄. βιβ.

Ex Paulo de purgantibus medicamentis, quae bilem agunt flavam. cap. IV. lib. VIIi.

A. Ἀλοὴν καὶ ά μετὰ μελικρατ'.

T. πάντες ἀπέθανον.

†. v. Aeginet. edit.

φύλ. ιθ. Fol. 19.

A. Βοτανὴ γενομένη εἰς τὰς πέτρας.

T. μετὰ ὕδατος πότιζε συχνῶς.

†. Incipit opusculum medicum in cap. XXVI° et desinit in CCLXV°.

φύλ. ν. Fol. 50.

Στεφάνου φιλοσόφου ἀθηναίου ἰητροῦ κεφάλαια κατέχοντα περὶ ἁπλῶν φαρμακῶν καὶ βοτανῶν θεραπείας, ἀλλὰ δεῖ καὶ περὶ γεωργίας.

Stephani philosophi, Atheniensis medici capita continentia de simplicium medicinarum et herbarum cura, quin et de agricultura.

A. Περὶ ἀσυληψίας. ἀσύλληπτον καὶ ἄτεκον.

T. μέγα γίνεται τῇ φρενίτιδι.

†. Constat cap. LXXXIX. Ultimum est: πρὸς φλεγμονάς. Et est ordine alphabetico. Simile quid occurrit apud Nessel. P. III. p. 29 etc. Ibi verò aliud initium est, nec capita indicantur. Ipse etiam

titulus differt. Finitis his capitibus similia capita LXXV sequuntur, quorum I est: *πρὸς λύκου κεφαλήν. στέαρ γήπων.* et ultimum: *περὶ τοῦ, ὅταν ἀσθενῇ ἱππάριον.*

In fine horum nova sequuntur cap. XVI. quorum I[um] est: *περὶ τοῦ ξηράνειν· δένδρους.* Ultimum: *περὶ κεφαλγίας.* Des. *πινόμενα τε καὶ ὀσφραινόμενα.*

His igitur omnibus constare videtur totum opusculum, ut et ipse titulus innuit.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

A. Ὁ *μὲν κόσμος συνέστηκεν ἐκ τεσσάρων.*

T. *πέψιν ἤδη διεγείρεσθαι.*

†. Simile opusculum physico-medicum iam supra occurrit in cod. 521. eodem quoque initio. Agitur etiam de pulsibus: *σφιγμός ἐστι κίνησις καρδίας, καὶ ἀρτερίων γινόμενος κατὰ διαστολὴν πρὸς ἔμψυξιν τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ.* et desinit, ut supra indicatum.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Αἱ βοτανοὶ τῶν ιβ ζωδίων ἐκδοθεῖσαι παρὰ ἑρμοῦ. σύλλεγε ἀπὸ φαμενώθ. κατὰ δὲ ῥωμαίους ἀπὸ τῆς πρὸ ιε καλανδ. ἀπριλ.	Herbae zodiaci signorum XII. editae ab Hermete. Collige a Phamenoth. Secundum verò Romanos a XV. cal. April.

A. *Κρίου ἐστι βοτανὴ ἐλελισφακός.*

T. *ὥστε γενέσθαι μέλιτος πάχος καὶ χρῶ.*

†. Videtur esse excerptum Hermetis Trismegisti, ex astrologicis, separatim non memoratum a Fabricio. Phamenoth est mensis Martius secundum Aegyptios.

Cod. DXLIII.

Chartaceus, in assere, in 4to, titulis initialibus et marginalibus miniatis, literis minutis et nitidis, diversa manu, in foliis 380, Saec. XV, signatus p. 91. n. 71. optime conservatus, et inscriptus:

Νικηφόρου μοναχοῦ πρεσβυτέρου τοῦ βλεμμίδου εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς β.β. α. περὶ λογικῆς.	Nicephori monachi Presbyteri Blemmidae isagogicae epitomae lib. I. de logica.

A. *Ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιςήμη.*

T. *ἔλεγχοι δέκα καὶ τρεῖς. τέλος κ. τ. λ.*

†. Praemittitur index cap. XL. quorum primum est: *περὶ ὅρου,* et ultimum: *περὶ προτάσεων καὶ συλλογισμῶν.* Occurrit adhuc in cod. 180. 225. 516. 520. Prodiit graecè Aug. Vind. Physica autem etiam latinè. v. fol. 207.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Βοετίου φιλοσόφου περὶ τέχνης διαλεκτικῆς.	Boetii philosophi de arte dialectica.

A. *Πρότασίς ἐςι λόγος ἀληθὲς, ἢ ψευδές.*

T. *ἀπὸ ὁμοιώσεως.*

†. Clauditur divisionibus Themistii et Ciceronis, ut in cod. 487. 502. Fini adscriptum est: *οὗτοι εἰσὶν οἱ διαλεκτικοὶ τόποι, περὶ ὧν ὅσον ὁ τοῦ προκειμένου ἔργου λόγος ἀπήτει, σὺν θεῷ διεξήλθομεν.* —

Τῶν συλλογισμῶν ταῖς δὲ πλεκτάναις φίλος τραχηλιῶντας Ἰτάλους κρατῶν πνίγε.

Hi sunt dialectici loci, de quibus, quantum praesentis operis sermo exposcit, favente Deo explicavimus. —

Syllogismorum laqueis superbientes Italos amice tenens suffoca.

Interpres est incertus. Suspicamur tamen cum aliis, esse Maximum Planudem. Est graecè ineditum.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ βλεμμίδου εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβ. β̄. περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως.	Nicephori Blemmidae monachi et presbyteri isagogicae epitomae lib. IIus de physico auditu.

A. Πᾶν τὸ αἴτιον, καὶ ἀρχή.

T. ὁμολογῆσαι ἐν τῷ θεῷ.

†. Praemittitur index cap. XXXI. quorum primum est: περὶ φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτίων. Ultimum: περὶ κένου. At in ipso libro ultimum notatur XXXII. Ἐκ τῆς εἰς τὸν ὄγδοον ψαλμὸν ἐξηγήσεως, ut in aliis codicibus. Prodiit gr. et lat.

Φύλ. τξγ. Fol. 363.

Πρόκλου διαδόχου λυκίου ϛοιχείωσις φυσική. Ὅροι τοῦ πρώτου.	Procli Diadochi Lycii elementa physica. Definitiones primi.

A. Συνεχῆ ἐϛιν, ὧν τὰ μὲν πρῶτα ἕν.

T. ἴσον ἑαυτῷ κινηθήσεται.

Τοῦ αὐτοῦ τὸ δεύτερον. Ὅροι τοῦ δευτέρου.	Eiusdem lib. IIus. Definitiones secundi.

A. Πᾶν σῶμα φυσικὸν κινητόν ἐϛι.

T. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

†. In lib. Io sunt definitiones XXXI. In lib. IIo. XXI. Saepius in hac bibl. occurrunt, gr. et lat. editae.

Cod. DXLIV.

Bombycinus, in assere, corio badio tectus, aere munitus et clausus, in 4to, titulis, initialibus et marginalibus miniatis, literis nitidissimis exaratus, in

foliis 169, Saec. XIV, quondam Manuelis imp., in primo folio alia manu in charta suppletus, signatus, p. 28. n. 26. optimè conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπ. καισαρ. καππαδ. ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰω. τοῦ θεολόγου.	Sancti patris nostri Andreae archiep. Caesar. Cappadoc. expositio in apocalypsin sancti Apostoli et Evangelistae, Ioannis Theologi.

A. Πολλάκις αἰτηθεὶς ὑπὸ πολλῶν.
T. ὁ σαρκὶ παθὼν δι' ἡμᾶς χς. κ. τ. λ.

†. Commentarius hic divisus est in cap. LXXII. et lib. XXIII. Prodiit cura Peltani. In fine notatum est in monocondilio ferè evanido ..... αὐθεντοῦ καὶ βασιλέως μανουὴλ, domini et imperatoris Manuelis. Occurrit hic liber adhuc in cod. 23. 248.

Cod. DXLV.

Bombycinus, in assere, corio badio tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, in foliis 205, initio mutilus et carie exesus, Saec. XV, signatus p. 87. n. 62. et inscriptus:

A. . . . Ἡ μὲν οὖν τοῦ πρώτου σχήματος δεῖξις.
T. ἐπιστήμην πᾶσαν, καὶ τέχνην ἰχνηλατεῖν.

†. Ex hoc fine iam intelligitur, esse Gregorii monachi syntagma philosophiae, quod ipsius nomine occurrit in cod. 384. 499. 502. ubi dicitur esse publicatum.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Περὶ ἀριθμητικῆς. De arithmetica.

A. Μέλλοντι μοι καὶ περὶ τῶν τεσσάρων.
T. τὴν ἔκθεσιν παραιτούμενος.

Φύλ.

φύλ. λϛ. Fol. 36.

Περὶ μουσικῆς. De musica.

A. Μουσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχειν.

T. καὶ ποικίλα κατασκευάζεται. τέλος.

φύλ. μα. Fol. 41.

Περὶ γεωμετρίας. De geometria.

A. Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος οὐδέν.

T. τῆς γεωμετρίας λόγου τὸ πέρας ἔσω.

φύλ. ξγ. Fol. 63.

Σύνοψις ἀναγκαία εἰς τὴν τῆς ἀστρονομικῆς εἰσαγωγήν. Synopsis necessaria in astronomiae introductionem.

A. Σφαῖρα ἐστι σχῆμα στερεόν.

T. τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτούμεθα. τέλος.

†. Apud Bandinium vol. 2: p. 461. titulus est: Ἄθροισις εὐσύνοπτος τῶν μαθημάτων, seu tractatus IV. de arithmetica, musica, geometria et astronomia, ubi initium et finis accuratè cum his conveniunt. Notat Bandinius in fine subscriptionem graecam, ex qua innotescit, collectionis huius synopticae auctorem esse Gregorium monachum. Citat etiam aliam Mich. Pselli tetrabiblum paucis ab hac discrepantem, et saepius recusam memorat. Reiserus auctorem ignoravit.

φύλ. οη. Fol. 78.

A. Ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων αἱ μέν εἰσιν ἄλογοι.

T. νῦν δὲ τοὐναντίον λεπτομέστερος γίνεται.

†. Est quidem sine titulo. At in cod. 538. opusculum occurrit eodem initio et fine cum expresso Mich. Pselli nomine de facultatibus animae diciturque gr. et lat. editum.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Παρεκβολαὶ μετὰ σαφηνείας κεφαλαιώδεις ἐκ τῆς ἀριςοτελικῆς πραγματείας. — Clarus et summarius commentarius ex Aristotelicis libris.

A. Στοιχείου ὅρος, ἐξ οὗ τ᾽ἄλλα γίνεται.

T. καὶ τοῦ εἶναι κατὰ συμβεβηκός.

†. Primus est: ἐκ τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως, ex Aristotelis auditu physico.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Ἐκ τοῦ περὶ οὐρανοῦ. — Ex tractatu de coelo.

A. Τριχῶς οὐρανὸς παρὰ πλάτωνι.

T. καὶ θᾶτ7ον καταδύεται.

Φύλ. ρκα. Fol. 121.

Ἐκ τοῦ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. — Ex tractatu de generatione et corruptione.

A. Γένεσις καὶ μεταβολὴ κινήσει.

T. θυμιᾶται, πίων ἐςι γάρ.

Φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Ἐκ τοῦ περὶ ζώων μορίων. — Ex tract. de animalium partibus.

A. Οὐδὲν παρήχθη, ὃ μὴ πρὸς τέλος.

T. πρὸς τὸ βέλτιςον πάντα ἐμηχανήσατο.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Ἐκ τοῦ περὶ ψυχῆς. — Ex tractatu de anima.

A. Δημόκριτος πῦρ τε καὶ θερμόν.

T. δύναμις τῆς ψυχῆς προΐσχει.

Φύλ. ρξζ. Fol. 167.

Ἐκ τοῦ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν. — Ex tractatu de sensu et sensilibus.

A. Ἀδύνατον εἶναι ζῶον μὴ ἔχων αἴσθησιν.

T. καὶ ἀποθνήσκειν διά φόβον.

φύλ. ρος. Fol. 176.

Ἐκ τοῦ περὶ ζώων γενέσεως. Ex tract. de aalium generatione.

A. Τῶν ζώων τὰ μὲν ἐκ συνδυασμοῦ.

T. ζῶον ἀΐδιον, ἀόριστον.

φύλ. ρϞς. Fol. 196.

Ἐκ τῶν ἠθικῶν. Ex ethicis.

A. Διαιρετέον τὰ ἀγαθὰ κατ' αὐτά.

T. καὶ τούτων τῆς πέψεως γινομένης. τέλος.

†. Scripsit quidem similia Gregorius monachus, ut apud Bandinium tom. III. p. 460. videre est. At initia et fines non conveniunt, excepto fine de partibus animalium, qui idem est. Videtur proin esse anonymi, nisi sit Mich. Pselli, quem constat commentatum esse in Aristotelem, et cuius opusculum de anima praecessit.

Cod. DXLVI.

Chartaceus, in charta spissiore, corio albo circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, scriptura minutissima et nitida Pauli de Can. in foliis 72, Saec. XVI, signatus p. 79. n. 9 optime conservatus, et inscriptus:

A. Ἰστέον, ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐχρῶντο στροφῇ, ἀντιστροφῇ καὶ ἐπῳδῷ.

T. κατὰ τὴν δευτέραν μακρὰν καὶ γίνεται .....

†. Est fragmentum de metris lyricis.

φύλ. η. Fol. 8.

Ξενοφῶντος ἀθηναίου ἱππαρχικός. Xenophontis Atheniensis Hipparchicus.

A. Πρῶτον μὲν θύοντα χρὴ αἰτεῖσθαι.
T. ὅτι ἂν δύνωνται τοὺς θεούς.

Τέλος τοῦ ξενοφῶντος ἀθηναίου ἱππαρχικοῦ.
Ἐνετίησι ἔτει αφε μηνὸς ἰανουαρίου κη. παῦλος ὁ δεκαναλεύς.

Finis Xenophontis Atheniensis Hipparchici.
Venetiis anno 1505. mens. Ianuar. XXVIII.
Paulus Decanaleus.

†. Est de magistri equitum officio. p. 752. edit. Basil. A. 1569.

Φύλ. ιη. Fol. 18.
Τὸ δρᾶμα ἀγαμέμνων. Drama Agamemnon.

†. Non est Aeschyli Agamemnon, ut ex sequentibus videre est:

Προλογίζει τισιφόνη. ὡς μοι τὸ ταντάλειον εισαίεν γένος, καὶ τοῖς τε λοιποῖς τοῖς κάτω πᾶσιν θεοῖς. Des. ὤφειλε τουθ' ὁ νῦν δ'ἔλεξ' ἀλλ' οὐ μόνον. Personae sunt: κλυτ. τροφ. αἰγισθ. τισιφ. Sunt tantum quinque folia. Reliqua desunt.

Suspicor, esse Clytaemnestrae tragoediae Sophoclis fragmentum editum e codice Augustano per Chr. Frid. de Matthaei. Mosquae 1805. 4.

Φύλ. κϛ. Fol. 26.
Ὑπόθεσις φιλοκτήτου. Argumentum Philoctetis.
A. Ἀπαγωγὴ φιλοκτήτου ἐκ λήμνου.
T. πρῶτος ἦν σοφοκλῆς.

†. Est hoc argumentum in Sophoclis drama Philoctetes. Personae sunt: Ulysses, Neoptolemus, Philoctetes, Chorus, Angelus, Mercator. Hercules. Inc. Ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθόνος. Des. τέχνημα τ'ἀνδρὸς καὶ πυρ εἰ ὁμοῦ. Initium tantum adest.

φύλ. λα. Fol. 31.

Ἰω. γραμματικοῦ τοῦ τζέτζου τὰ πρὸ ὁμήρου. καὶ τὰ ὁμήρου, καὶ τὰ μεθ' ὅμηρον ἐν συντόμῳ καλῶς ἐκδοθέντα.	Ioan. Grammatici Tzetzis Antehomerica, Homerica et Posthomerica in compendio bene edita.

A. Ἀργαλέου πολέμοιο μέγαν πόνον ἰλιακοῖο.
T. ἀντίλοχον πέμπουσιν ἀχιλλῆς ἐρέοντα.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτοῦ ποίησιν ἐξήγησις.	Eiusdem in suum poëma expositio.

A. Ὁ παρὼν ποιητὴς φυσιοσύντομος ὤν.
T. ἀντίλοχον ἀχιλλεῖ ἄγγελον πέμπει.

†. Est codex mutilus, tribus foliis vacuis. Occurrunt adhuc apud Iriarte p. 82. fine autem diverso. Bis spes edendi facta fuit, teste Fabricio vol. X. p. 251. Lego tamen, esse edita tit. Ioan. Tzetzae carmina iliaca è codice Augustano Halae 1770. 8. a Gottl. Bened. v. Schirach. Item a cl. Iacobs Lips. 1793. 8. tit. Io. Tzetzae antehomerica etc.

φύλ. ξβ. Fol. 62.

Αἰσχύλου εὐμενίδες. λείπει ἡ ἀρχή.	Aeschyli Eumenides. Initium adest.

Απολλ. Καὶ μαρτυρήσων ἦλθον. ἐςι γὰρ δόμων.
T. ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. τέλος.

†. Plura, quàm initium, desunt. Incipit enim primum in vers. 579. v. edit.

Cod. DXLVII.

Chartaceus, in assere, corio fusco tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, cum marginalibus, in foliis 355, Saec. XV, signatus p. 41. n. 60. optimè conservatus, et inscriptus:

Hymnus heroicus in membrana.

Ὠ πάντων ἐπέκεινα. τί γὰρ θέμις ἄλλο σε μέλπειν.
Πῶς λόγος ὑμνήσει σε. σὺ γὰρ λόγῳ οὐδενὶ ῥητός.
Μοῦνος ἐὼν ἄφραστος, ἐπεὶ τέκες, ὅσσα λαλεῖται.
Πῶς νόος ἀθρήσει σε. σὺ γὰρ νόῳ οὐδενὶ ληπτός.
Μοῦνος ἐὼν ἄγνωστος, ἐπεὶ τέκες, ὅσσα νοεῖται.
Πάντα σε καὶ λαλέοντα, καὶ οὐ λαλέοντα λιγαίνει.
Ξυνοὶ γὰρ τε πόθοι, ξυναὶ δ'ὠδῖνες ἁπάντων.
Ἀμφί σε. σοὶ δὲ τὰ πάντα προσεύχεται. εἰς σε δὲ πάντα.
Σύνθεμα σου νοέοντα λαλεῖ σιγώμενον ὕμνον.
Σοι ἑνι, πάντα μένει, σεῦ δ'ἄθροα πάντα θοάζει.
Καὶ πάντων τέλος ἐσσὶ, καὶ εἷς καὶ πάντα ὑπάρχεις.
Οὐχ ἓν ἐὼν, οὐ πάντα. ὑπερφανέας δὲ καλύπτρας
Τίς νόος οὐρανίδης εἰσδύσεται. Ἵλαος εἴης
Ὦ πάντων ἐπέκεινα. τί γὰρ θέμις ἄλλο σε μέλπειν.

Ô supreme omnium. Quid enim aliud canere fas est,
Quomodo laudabit te sermo, sermone nullo dicendum?
Tu solus infandus, cum genuisti, quae dicuntur.
Quomodo mens videbit te, nulla mente capiendum?
Solus es incognitus, cum genuisti, quae noscuntur.
Omnia te loquentem et non loquentem praedicant.
Communia enim desideria, communes omnium dolores
Circa te. Omnia te orant. Tibi omnia,
Ex pacto quasi cogitantia tacitum hymnum dicunt.
In te omnia manent, te simul omnia laetantur.
Et omnium finis es, unus et omnia existens,
Non unum, nec omnia cum sis. Eminentia
Tegmina quae mens coelestis deteget? Propitius
Esto, ô omnium supreme. Quid enim aliud te canere
fas est?

φύλ. α. — **Fol. 1.**

Πρόκλου πλατωνικοῦ διαδόχου εἰς τὴν πλάτωνος θεολογίαν.

Procli Diadochi Platonici in theologiam Platonis.

A. Πᾶσαν μὲν τὴν πλάτωνος φιλοσοφίαν.

T. κᾂν τούτοις ἀναγράφειν.

†. Sunt lib. VI. quorum cuilibet praemissus est index capitum. Primus continet cap. XXX. Secundus cap. XII. Tertius cap. XXVIII. Quartus cap. XXXIX. Quintus cap. XXXVI. Sextus cap. XXIV. numero non signata.

Occurrunt adhuc saepius in hac bibliotheca. Prodiere autem primum Hamburgi. In fine sequitur tabula, significans, ex cuius dialogo et capite haec omnia sumpta sint hoc titulo: ἐκ τῆς ὑπογεγραμμένης παρασημειώσεως δύναταί τις ῥαδίως εὑρεῖν, ἐν τίνι τίνος βιβλίου κεφαλαίῳ τῆς ἑαυτοῦ θεολογίας ὁ πρόκλος, τίνων, ἐν τίσι διαλόγοις τοῦ πλάτωνος ἐμπεριεχομένων μνεῖαν ποιεῖται καὶ εὑρὼν βοηθῆσθαι πρὸς τὴν αὐτῶν κατάληψιν οὐκ ὀλίγως.

φύλ. τδ. Fol. 304.

Πρόκλου μεγάλου φιλοσόφου καὶ πλατωνικοῦ διαδόχου θεολογικῆς ςοιχειώσεως ὑποτύπωσις. — Procli magni philosophi et Diadochi Platonici theologica institutio.

A. Πᾶν πλῆθος μετέχει πῆ τοῦ ἑνός.

T. πᾶσα ἄρα ψυχὴ κάτεισιν.

†. Sunt cap. CCXI, et totidem etiam edita. Occurrit adhuc in cod. 91 etc.

φύλ. τνδ. Fol. 354.

Πορφυρίου ἐν τῷ ᾱ λόγῳ τῆς φιλοσόφου ἱςορίας. — Porphyrii in lib. I. philosophicae historiae.

A. Μὴ δυνάμενοι οἱ ἀρχαῖοι δηλονότι σοφοί.

T. ἓν προσηγόρευσαν.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ. — Eiusdem ex eodem.

A. Εννέα δὴ ὄντων, ἑπτά.

T. τοῦτον γὰρ εἶναι πάντων σοφώτατον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δ. λόγου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.	Eiusdem ex sermone IV° eiusdem libri.

A. Ὄνομα μὲν τῷ ἑνὶ θεῷ.

T. καὶ δι' αὐτῆς σωζομένων.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ὡς εἰπόντος πλάτωνος περὶ τοῦ ἀγαθοῦ.	Eiusdem ex eodem, ut dicente Platone de bono.

A. Ἀπὸ δὲ τούτου τρόπον τινα.

T. τῆς ἑαυτοῦ αἰωνίας ὑποςάσεως.

†. Haec sunt excerpta ex ipsius historia philosophica, quae inter deperdita a Fabricio recensetur vol. IV. p. 192.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ β περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων.	Eiusdem ex 2° de abstinentia ab animalibus.

A. Θύσωμεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς.

T. προσάγειν τῷ θεῷ.

†. V. edit.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ πρὸς νημέρτιον λόγου.	Eiusdem ex libro ad Nemertium.

A. Βουληθῆναι μὲν γὰρ τὸν θεόν.

T. παρὰ τῆς προνοίας λαβούσης.

† Est quoque inter deperdita.

Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.

A. Νοῦ περ ὄντος θείου τοῦ τῶν ὅλων.

T. τοῦ κακῶς.

φύλ. τνε. Fol. 355.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυθαγόρου βίου.	Eiusdem ex vita Pythagorae.

A. Τὰ γὰρ ἱςορούμενα περὶ τῆς.

T. χαῖρε πυθαγόρα.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem ex eadem.

A. Τοὺς δὲ περιπάτους οὐδὲ αὐτός.

T. τοὺς δὲ μουσικῇ.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ πρὸς νημέρτιον.	Eiusdem ex libro ad Nemertium.

A. Θεὸς δὲ εἰδὼς τὸ μέλλον.
T. διὰ τῆς τῶν ἡλικιῶν ἀοριςίας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ β̄ περὶ ἀποχῆς ψυχῶν.	Eiusdem ex 2º de abstinentia ab animalibus.

A. Ἡ γοῦν ἱςορία οὐ μόνον, ὧν θεόφραςος.
T. θύειν παῖδας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ε̄.	Eiusdem ex lib. Vº.

A. Διὸ συνετὸς ἀνὴρ, καὶ σώφρων.
T. διὰ τὸ αὐτοῖς ἀνόμοιον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ πρὸς νημέρτιον.	Eiusdem ex libro ad Nemertium.

A. Ὥςε ὁ δικαιοσύνης τῷ θεῷ.
T. εὑρίσκεται πλήρης.

Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.

A. Ἀπὸ δὴ τῆς τοιαύτης διαίτης.
T. λέγει ταῦτα περὶ ἐσσαίων.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σωκράτους ἐκ τοῦ ς̄.	Eiusdem de Socrate ex VIº.

A. Λέγει δὲ ὁ ἀριςόξενος ὑφηγούμενος.
T. οὔτε πράγματος.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem de eodem.

A. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ βίου.
T. ἐξ ἧς σωφρονίσκος καὶ μενέξενος.

Cod. DXLVIII.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum marginalibus, in foliis 69, manu recentiore suppletus. Saec. XV, possessus quondam a Leontio Philo-

pono Hieromonacho et a Mart. Crusio, probe conservatus, et inscriptus:

Τοῦ σοφωτάτου ψέλλου εἰς τὴν ἀριστοτέλους λογικὴν ἐπιστήμην σύνοψις.

Sapientissimi Pselli in Aristotelis logicam scientiam synopsis.

A. Διαλεκτική ἐστι τέχνη τέχνων, καὶ ἐπιστήμη.

T. οἱ δὲ τρεῖς μέσοι.

†. Apud Fabricium citatur idem ex bibl. Augustana inter inedita.

φύλ. λγ. Fol. 33.

Περὶ προτάσεων.

De propositionibus.

A. Πρότασίς ἐστι λόγος καταφατικός.

T. οὐκ οὖν ἀδύνατόν ἐστι.

†. In ora superiore notatum: γεωργίου τοῦ βλεμύδα. Non novi Georgium, sed Nicephorum. E regione autem, manu, ut videtur, Hoeschelii, adscriptum. Pselli haec sunt, et desunt initio paginae XVI. ut et ad calcem binae, quae in meo antiquiore exemplari extant. —

Hoc antiquius exemplar, de quo loquitur, non est aliud, quàm Pselli synopsis praecedens in Aristotelis logicam, ut ex collatione vidi. Haec igitur duo, iam colligata, tunc separata erant.

Initium secundi opusculi mutilum est paginis XVI, et binis ad calcem, ut ego quoque numeravi.

In ultimo folio excerptum de S. Spiritus processione est, in cuius fine M. Crusius haec scripsit:

Reliquit mihi M. Crusio Tybingae 23 Mart. 1590. Leontius Philoponus, Hieromonachus Cyprius.

Cod. DXLIX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis, initialibus et numeris minia-

tis, charactere minutissimo et nitidissimo, manu Georgii Birgolis exaratus, in foliis 160, Saec. XV, signatus p. 29. n. 29. optimè conservatus, et inscriptus:

Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ κοσμᾶ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ μαϊουμᾶ ἰωάννης ἐλάχιστος μοναχὸς χαίρειν ἐν κῷ.

Sanctissimo et venerando Cosmae episc. sanctissimo Maiumae Ioannes minimus monachus in dño salutem.

A. Τὸ μὲν ξένον τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπορον.

T. λέγομεν γὰρ πολυδεύκη .....

†. Sunt cap. LXVII. ut in margine notantur, quorum primum est: περὶ γνώσεως, et ultimum: ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία.

Est verò dialectica Ioan. Damasceni, quae saepius in hac bibliotheca occurrit. His finitis sequuntur tituli: περὶ πρηστῆρος. περὶ τῆς χίονος. περὶ πάχνης. περὶ χαλάζης. περὶ σεισμοῦ κ. τ. λ. περὶ συλλογῆς χρησίμης διαλαμβανούσης περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν. quorum finis est: εὐαρεστησάντων ἁγίων. ἀμήν.

Facta collatione cum cap. 114. Pselli de omnifaria doctrina etc. de prestere concordans caput inveni, et sic de quibusdam reliquis, ut de fulmine. Reliqua sunt ampliora, quàm in Psello. Cum igitur Ioan. Damasceni dialecticae immediatè subiiciantur, etiam illa eidem tribuenda esse censeo.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Ἰωάννου πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν, καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδεδομένα

Ioan. Damasceni Presbyteri expositio accurata orthodoxae fidei, Deum comprehendi non posse, nec, quae a prophetis, apostolis et evangelistis tra-

ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν. dita non sunt, curiosè inquirenda esse,

A. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.

T. καρπούμενοι, ὅτι αὐτῷ κ.τ.λ.

Τῷ συντελέσῃ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.

†. Numerantur cap. C. quorum ultimum est: περὶ ἀναστάσεως. Saepius adhuc in hac bibliotheca occurrit, et apud Bandinium tom. III. p. 12.

In fine sequitur subscriptio: ϛϡ̄ η. σεπτ. κ.

Οἱ τοῖς ἐμοῖς κόποις σὺν θεῷ ἁγίῳ διεξιόντες μέμνησθαι τῷ τάλανι γεωργίῳ βιργωτεῖ. εἴ τι δὲ μοι δι' ἄγνοιαν, εἴτε διὰ λάθους τε ἢ παραδρομῆς ἐσφάλται, παριδόντες σύγγνωτέ μοι, καὶ μὴ σκοπτικοῖς ἔπεσι τῷ βεβαρυμένῳ σταθμῷ βάλλεται, ἀλλ' εὔχεσθε ὑπὲρ δυστήνου ψυχῆς.

6998, seu 1490. Septemb. XX.

Qui labores meos cum Deo sancto percurritis, mementote miseri Georgii Birgotis. Si quid verò mihi per ignorantiam vel oblivionem aut transcursum erratum fuit, conniventes ignoscite, nec dictis mordacibus grave pondus incessite, sed pro misera anima precamini. Nota de cap. XIII, quae est in cod. 317. hìc deest, Scholia hinc inde marginalia manu recentiore adiecta sunt. Utrumque Ioan. Damasceni opus graecè et latinè prodiit.

Cod. DL.

Chartaceus, membrana circa dorsum tectus, in 4to, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, exaratus ab Adolpho Occone Phrisio, in foliis 40, signatus p. 83. n. 40. probe conservatus, et inscriptus;

Πινδάρου ὀλυμπιονικαὶ ἱέρωνι συρρακουσίῳ κέλλητι. Pindari Olympionica Hieroni Syracus. Celete.

A. Ἄριςον μὲν ὕδωρ. ὁ δέ.

T. καθ᾽ ἕλλανας ἐόντα παντᾶ.

†. Est cum scholiis marginalibus. Inc. ἐπειδὴ τέσσαρες ἀγῶνες εἰσιν, ὀλύμπια, νεμέα, ἴσθμια, πύθια. Οἱ μὲν τρεῖς ἐν τῇ πελοποννήσῳ. ὁ δὲ τῶν πυθίων εἰς δελφοὺς γενόμενος κ.τ.λ.

Ἄριςον τὸ ὕδωρ. αἴτιον φασι οἱ φυσικοὶ τὸ ὕδωρ τῆς τῶν τριῶν οὐσίας εἶναι.

Quae non conveniunt cum Thomae magistri et Moschopuli scholiis.

φύλ. ε. Fol. 5.

Θήρωνι ἀκραγαντίνῳ ἅρματι. Theroni Agragentino curru.

A. Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι.

T. τίς ἂν φράσαι δύναιτο.

†. Est cum scholiis marginalibus et interlin. Inc. γέγραπται ὁ ἐπινίκιος θήρωνι ἀκραγαντίνῳ ἐν ἅρματι νικήσαντι τὴν οζ. ὀλυμπιάδα κ.τ.λ.

Οἱ τῆς φόρμιγγος ἀνάσσοντες. πρῶτον γὰρ τὰ ᾄσματα συντίθενται κ.τ λ.

φύλ. η. Fol. 8.

Τῷ αὐτῷ εἰς θεοξένια. Eidem in festum deorum solenne.

A. Τυνδαρίδαις τε φιλοξένοις ἁδεῖν.

T. οὐ μὲν διώξω κεινὸς εἴην.

†. Est cum scholiis marginalibus et interlinearibus. Inc. ξένον καὶ παράδοξον ἐπειδὴ τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς θήρωνα νῦν σεμβὰν κ.τ.λ.

Φύλ ι. Fol. 10.

Ψουμιΐ καμαριναίῳ ἵπποις νικήσαντι τὴν πβ. ὀλυμπιάδα.

Psumidi Camarinaeo, equis vincenti olymp. LXXXII.

A. Πλατὴρ ὑπέρτατε βρονταῖς.

T. ἐοικότα χρόνον.

†. Est cum scholiis marginalibus et interlinearibus. Inc. ἐπειδὴ ἡ τοῦ ψαύμιος νίκη ἐν ὀλυμπίᾳ ἐγένετο κ. τ. λ.

Φύλ. ια. Fol. 11.

Τῷ αὐτῷ τεθρίππῳ ἀπήνῃ καὶ κέλλητι.

Eidem quadriiugo curru et Celete.

A. Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν.

T. σῷ θεὸς γενέσθαι.

†. Est cum scholiis marginalibus et interlinearibus. Inc. Καρποὶ γὰρ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ςεφάνων ὁ ὕμνος γλυκὺς τοῖς δεχομένοις αὐτόν.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Ἀγησίᾳ συρρακουσίῳ υἱῷ σωςράτου νικήσαντι.

Agesiae Syracusano filio Sostrati vincenti.

A. Χρυσέας ὑποςάσαντες εὖ.

T. εὐπρεπὲς ἄνθος.

†. Est cum scholiis marginalibus et interlinearibus. Inc. Τὸν λόγον ποιεῖ ἐκ μεταφορᾶς τῶν οἰκείας μεγαλοπρεπεῖς κατασκευαζόντων οἱ χρυσέας κιόνας.

Φύλ. ιε. Fol. 15.

Διαγόρα ῥοδίῳ παιδὶ δημαρέτου νικήσαντι πύκτῃ τὴν οϑ ὀλυμπιάδα.

Diagorae Rhodio filio Demareti vincenti pugili LXXIX. Olymp.

A. Φιάλαν, ὡς εἴ τις.

T. διαιθύσσουσιν αὖραι.

†. Est cum scholiis marginalibus et interlinearibus. Inc. τὸ φιάλαν εἰ μὲν συνάψεις πρὸς τὸ πάγχρυσον κορυφὴν αὐτὴν τῶν ἄλλων κτεάνων κ.τ.λ.

φύλ. ιθ. Fol. 19.

Ἀλκιπέδοντι παιδὶ παλαιςῇ τιμοσθένει παλαιςῶν νεμεα ᾱ·	Alcimedonti filio luctatori Timostheni luctatorum nemea I.

A. Μᾶτερ, ὦ χρυσοστεφάνων.

T. αὐτοὺς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

†. Est cum scholiis marginal. et interlinear. Inc. γέγραπται ὁ ἐπινίκιος ἀλκιμέδοντι παιδὶ παλαιςῇ, τιμοσθένει ἀδελφῷ παλαιςῇ νεμεα κ.τ.λ.

φύλ. κα. Fol. 21.

Ἐφαρμόςῳ ὀπουντίῳ παλαιςῇ.	Epharmosto Opuntio luctatori.

A. Τὸ μὲν ἀρχιλόχου μέλος.

T. ἐπεςεφάνωσε βωμόν.

†. Est cum scholiis marginal. et interlinear. Inc. Ἀρχίλοχος ἦν λυρικὸς ποιητής. ἐποίησε δὲ πρὸς τὸν ἡρακλέα ὕμνον λέγοντα. Καλλίνε χαῖρε.

φύλ. κδ. Fol. 24.

Ἀγησιδάμῳ λοκρῷ ἐπιζεφυρίῳ παιδὶ πύκτῃ.	Agesidamo Locrensi Epizephyrio puero pugili.

A. Τὸν ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτε μοι.

T. ἄλαλκε σὺν κυπρογενεῖ.

†. Est cum scholiis marginal. et interlinear. Inc. Ἔοικεν ὁ πίνδαρος ἐκ πολλοῦ συνθέμενος γράψειν αὐτῷ τὸν ἐπινίκιον κ.τ.λ.

φύλ. κϛ. Fol. 26.

Τῷ αὐτῷ τόκος.	Eidem foenus.

A. Ἔϛιν ἀνθρώποις ἀνέμων.

T. διαλλάξαιντο ἦθος.

†. Est cum scholiis marginal. et interlinear. Inc. Ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πρὸς τὸ Φιλόξενον, καὶ τὸ ἀπείρατον ϛερήσεις ἔθηκεν κ. τ. λ.

Φύλ. κζ. Fol. 27.

Ἐργοτέλει ἱμεραίῳ δολιχεῖ ὀλύμπια, καὶ ἴσθμια, καὶ πύθια.	Ergoteli Himeraeo Olympia, et Isthmia, et Pythia.

A. Λίσσομαι παῖ ζηνός.

T. παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

†. Est cum scholiis marginal. et interlinear. Inc. εἰ μὲν ἄρθρον πρὸς τὸ λειψηροὶ λάβῃς ἔξωθεν, οὕτως ἐρεῖς κ. τ. λ.

Φύλ. κη. Fol. 28.

Ξενοφῶντι κορινθίῳ ϛαδεοδρόμῳ καὶ πεντάθλῳ νικήσαντι τὴν οθ. ὀλυμπιάδα.	Xenophonti Corinthio cursu in stadio et quinquertio vincenti olymp. LXXIX.

A. Τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων.

T. καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

†. Est cum scholiis marginal. et interlinear. Inc. τρισολυμπιονίκην λέγων τὸν τοῦ ξενοφῶντος οἶκον κ. τ. λ.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Ἀσωπήχῳ ὀρχομενίῳ.	Asopecho Orchomenio.

A. Καφησίων ὑδάτων λαχοῖσαι.

T. πτεροῖσι χαῖταν.

†. Est cum scholiis marginal. et interlinear. Inc. ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀσώπιος ὀρχομένιος ἐϛὶν, ὁ δὲ κ. τ. λ.

In

In fine sequitur subscriptio:

ἔγραψεν ἄδολφος ὤκκων ὁ ἐκ τῆς Φρησίας, τῶν τέχνων, καὶ τῆς ἰατρικῆς διδάσκαλος. δόξα θεῷ.

Scripsit Adolphus Occo ex Phrisia, artium et medicinae doctor. Gloria Deo.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Τοῦ βουλγαρίας χαρτοφύλακος πόθος.	Bulgariae chartophylacis desiderium.

A. Γυνὴ πονηρὰ ναυάγιον ἀρρένων.

T. ὢ τίς γυναῖκα τηλικαύτην ἐκφύγει.

†. Est descriptio mulieris improbae.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

A. Ἀνδρεία γυνὴ πλοῦς ἀκύμων συζύγῳ.

T. ὢ τίς γυναῖκα τηλικαύτην ἐκλάχῃ. τέλος.

†. Est descriptio mulieris probae.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Σὺν θεῷ ὀρφέως ποιητοῦ ὕμνοι.	Cum Deo Orphei poetae hymni.

1. Μάνθανε δὲ μουσαῖε.
2. Εἰς δία. ζεὺς πολύμητε ζεῦ.
3. Εἰς ἥραν. Ἥρα παμπασίλεια.
4. Εἰς ποσειδῶ. κλῦθι ποσιδάων.
5. Εἰς ἄρτεμιν. κῦθι μεῦ ὦ βασίλεις.
6. Εἰς ἀπόλλω. ἔλθε μάκαρ παιάν.
7. Εἰς ἀθηνᾶν. παλλὼς μονογενές.
8. Εἰς τιτᾶνας. τιτῆνες γαίης τε.
9. Εἰς ἄστρα. ἄστρων οὐρανίων.
10. Εἰς ἥλιον. κλῦθι μάκαρ πανδερκές.
11. Εἰς ἥφαιστον. Ἥφαιστ᾽ ὀβρυμόθυμε.
12. Εἰς διόνυσον. Λικνίτην διόνυσον.
13. Εἰς σελήνην. κλῦθι θεὰ βασίλεια.
14. Ὕμνος κοινός. χαῖρε θεὰ μήτηρ.

15. Εἰς λυκίην ἀφροδίτην. ὑμνέομεν λυκέων.
16. Ὕμνος κοινός. κλῦτε θεοὶ σοφίης.

†. Hymni XIII. sunt Orphei. In tertio secundus versus incipit, omisso primo. Reliqui hymni XIV, XV, XVI sunt Procli Lycii, quorum primus ab Iriarte in catalogo suo Madritensi editus est. Observo autem, in MSC° deesse versum tertium et quartum. In IX° legitur ἀθρῆσαι. Tres ultimi versus desunt. Hymni ultimi versus VII. tantum adsunt. v. Morellii bibl. gr. p. 272.

Mirum, horum prorsus non meminisse Reiserum!

Cod. DLI.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus et aere munitus, in 4to, titulis et initalibus miniatis, charactere minutissimo et elegantissimo, in foliis 359, Saec. XV, signatus p. 38. n. 55. probe conservatus, et inscriptus:

Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ θεοδώρου τοῦ προδρόμου τετράστιχα ἰαμβικὰ εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ παλαιᾷ.	Philosophi dom. Theodori Prodromi tetrasticha iambica in capita veteris testamenti.

A. Ἐν ἡμέραις ἓξ τὴν κτίσιν κτίζεις λόγε.
T. τοῦ οὐρίου θάνατον, εἰ βούλει, σκόπει.

†. Occurrunt adhuc in bibl. Vindobon. Prodiere graecè et latinè Iuliomagi 1632. 4.

Sequuntur tum alii versus his titulis: εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, in sepulturam.

A. Τί δακρύεις θάπτουσα.

Εἰς τὸ χαίρετε.	In illud gaudete.

A. Τὸ χαῖρε καὶ πρὶν ἐῤῥέθη.

Εἰς τὴν προσενεγκοῦσαν χῆραν τὰ δύο λέπτα. In viduam afferentem.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν. In assumptionem.

A. Ἄνελθε παράκλητε.

Εἰς τὴν ὑπαντήν. In occursum.

A. Ὅρα γεραιέ.

Videntur etiam esse eiusdem Theodori. Reiserus inscripsit: Cyri Theodori iambi prodromi.

φύλ. ε. Fol. 5.

A. Ἀρχὴν βρότων μάνθανε τοῦ γένους.

T. ἠσαίας αὖθις τε πέλων ἐξ ὅρους.

†. Est chronicon in versibus ab orbe condito, de Moyse, iudicibus, regibus, de captivitate Babylonica, de Machabaeis, de Assyriae regibus, Macedonicis, Graecis et Romanis, de imperatoribus christianis, quorum ultimus est Ioan. Palaeologus, de patriarchis Constantinop. quorum ultimus est Isaias.

φύλ. η. Fol. 8.

Χρονικὸν, ὡς ἐν συνόψει. Chronicon in compendio.

A. Ἀπὸ ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βσμβ.

T. ἀπὸ δὲ τῆς ϛ συνόδου ἕως τῆς ζ ρκ.

φύλ. θ. Fol. 9.

Ὑπομνήματα τῶν θείων προφητῶν, ὅπως τε ἐπροφεύτευσατο, καὶ ὅπως ἀπέθανε καὶ ἐτάφη. Monumenta divinorum prophetarum, quomodo prophetarint, mortui et sepulti sint.

A. Ἡσαίας υἱὸς ἄμμως. οὗτος ἦν ἐξ ἰλημ.

T. δόξα τῇ ὁμοουσίῳ τριάδι, ἀμήν.

†. Citatur Athanasius tom. 2. p. 97.

Φύλ. ιγ.	Fol. 13.
Ἑρμηνεία τῶν τεσσάρων εὐαγγελιςῶν.	Expositio quatuor Evangelistarum.

A. Ὅτι μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κῦ ἡμῶν ἶυ χῦ.

T. καὶ ὁ βοῦς τὸ ἧπαρ.

Φύλ. ιδ.	Fol. 14.
Ὑπομνήματα τῶν ἱεροκηρύκων ἀποςόλων, ὅπως τε, ποῦ ἕκαςος ἐκήρυξε καὶ ἐτάφη.	Acta SS. Apostolorum, quomodo et ubi singuli praedicarint et sepulti sint.

A. Σίμων πέτρος ἐν γαλιλαίᾳ.

T. ἐν σεβάςῃ τῆς σαμαρείας ἐτάφη ἐνδόξως.

Φύλ. ιε.	Fol. 15.
Προοίμιον, ὡς ἐν συνόψει, δηλοῦν τὰ ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ περὶ τῶν ἱερῶν ἀποςόλων.	Prooemium in synopsi, declarans ex veteri de sanctis apostolis.

A. Ὁ μακάριος δαυὶδ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

T. κατάβρωμα γεγονὼς τοῦ θηρὸς ὁ παρανομώτατος.

Φύλ. ιη.	Fol. 18.
Ὁμολογία ἀπὸ τῆς καθολικῆς ἐπιςολῆς, ἣν ὁ πάπας δάμασος περὶ πίςεως ἀπέςειλε πρὸς τὸν ἐπίσκοπον παυλῖνον ἐν τῇ μακεδονίᾳ, ὅς ἐγένετο ἐν τῇ θεσσαλονικῇ.	Confessio fidei ex catholica epistolae Papae Damasi ad Paulinum in Macedonia, qui erat Thessalonicae.

A. Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἐν νικαίᾳ σύνοδον.

T. εἰς αὐτὸν πιςεύομεν.

†. Occurrit adhuc apud Bandinium tom. I. p. 121. Apud Nesselium P. V. p. 26. Prodiit latinè in conc. Labbaei tom. 2.

φύλ. ιθ. Fol. 19.

Κυρίλλου ἀλεξανδ. ἐκ τῆς Ἰωάννου ἐπιϛολῆς. Cyrilli Alexandrini ex Ioannis epistola.

A. Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον τέλειον.

†. Sequuntur adhuc plura brevi excerpta ex eius operibus et aliorum quoque.

Theologi ex lib. in S. spiritum: ἦν τὸ φῶς.

S. Ephraem. ἐκ τῆς χώρας θέρος χαρμοναί.

φύλ. κβ. Fol. 22.

Περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς. τοῦ χρου. De arefacta ficu. Chrysostomi.

A. Πρωὶ γάρ φησιν ἐπανάγων.

T. ϛαυρωθέντα χν̄. αὐτῷ κ.τ.λ.

φύλ. κδ. Fol. 24.

Περὶ κριμάτων θεοῦ. πορφυρίου. De iudiciis Dei. Porphyrii.

A. Ὁ θεὸς εἰδὼς τὸ μέλλον.

†. De iisdem etiam Anastasii Patr. Antioch. Chrysostomi et Eusebii.

Περὶ ὅρου ζωῆς. Ἰω τοῦ δαμασκηνοῦ. De fine vitae. Ioan. Damasceni.

A. Χρὴ γινώσκειν, ὡς πάντα.

T. εἰς τὸ παρὰ φύσιν ἐρχόμεθα.

†. Est quoque excerptum.

φύλ. κϛ. Fol. 26.

Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. Quaestiones et responsiones.

†. Sunt philosophicae et theologicae.

S. Basilii de S. spiritu.

Gregorii Nyss. de risu. ἐκ τῆς ἐναντίας.

Climaci de somno: ὕπνος ἐστι φύσεως.
Nyss. de eodem. ὥσπερ ἐπὶ τῆς καθύγρου.
De paradiso sensibili.
Ex apocalypsi S. Ioan. Theol.
Gregorii Naz. ex Ezechiel.
Cyrilli Alexand. de S. spiritu.
Chrysostomi et Cyrilli de peccato.
De morte.
Philonis et Cyrilli Hieros. de cibis.
S. Maximi ex dubiis de iusti precibus.

φύλ. λα. Fol. 31.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδ. πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορουμένων, καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων.	S. Athanasii archiep. Alexandr. ad Antiochum principem de plerisque et necessariis quaestionibus in S. scriptura dubiis et ab omnibus christianis scitu necessariis.

A. Πιστεύσαντες καὶ βαπτισθέντες.

T. ὑπὸ τῶν σκωλήκων.

†. Sunt tantum quaest. VI.

φύλ. λγ. Fol. 33.

Ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς δογματικῆς τοῦ ἁγίου Ἰω. τοῦ δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων τοῦ χυ μυστηρίων.	Ex libro dogmaticae S. Ioan. Damasceni de sanctis et puris Christi mysteriis.

A. Ὁ ἀγαθὸς καὶ πανάγαθος θεός.

†. Subsequuntur ex eodem libro de incarnatione, Nysseni ex catechesi. Ex eodem contra Saracenos.

Ex eodem libro, Photii CP. ex epist. ad Michaelem Bulgariae principem de conciliis VII oecu-

menicis. v. Canisii lect. ant. p. 183. Ἡ πρώτη καὶ οἰκουμενικὴ. Des. παντὶ τῶν πιςῶν πληρώματι.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Κατὰ νεςοριανῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχ. ἀλεξ. ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ ἁγίου συμβόλου.

Contra Nestorianos S. patris nostri Cyrilli archiep. Alexand. ex S. symboli expositione.

A. Οἱ τὸν χν̄ εἰς υἱοὺς μερίζοντες δύο.

†. Sequitur adhuc eiusdem collectio dictorum evangeliorum et apostolorum de Xō Deo ex thesauro selecto et aliis.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Ἀναςασίου πατρ. ἀντιοχ. εἰς τὸ κατ' εἰκόνα.

Anastasii patr. Antioch. in id: ad imaginem.

A. Οὐ μίαν τινα εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν.

†. V. dioptram Philip. Solitarii p. 79. Non ipsius solum, sed et aliorum expositiones in idem habentur, sc. Chrysostomi, Basilii, Clementis, Philonis, Nysseni, Cyrilli Alexand. Clementis Rom. Irenaei, Athanas. Alexand. Caesarii, Ioan. Lydi.

Φύλ. νθ. Fol. 59.

Ἐκ τῶν διδασκαλίων ςεφάνου συγκλίτου μητροπολ. νικομηδείας σύντομος ἐξήγησις καὶ διατύπωσις τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς.

Ex doctrinis Stephani senatoris metropol. Nicomediensis compendiaria expositio et institutio de III ae partibus.

A. Ἐαν ἔςιν ἐν τῷ θυμῷ ἀγάπη.

T. ἡ τῆς υἱοθεσίας ἐπιθυμία.

†. Subsequitur διάγνωσις τῶν λογισμῶν, quin dicatur, cuius sit. Stephanus verò metropolita

Nicomediensis apud Fabricium non occurrit, nec ipsius opusculum.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Περὶ φθόνου τοῦ χρυσοςόμου. — De invidia Chrysostomi.

A. Ὦ φθόνε ῥίζα θανάτου.

T. περὶ τὴν πίςιν ἐναυάγησαν.

†. Sequitur in eandem Gregorii Nyss. φθόνος τὸ ἀρχέκακον πάθους. Des. τοῦ δυςυχήματος.

φύλ. ξα. Fol. 61.

Περὶ κυνοκεφάλων τοῦ ἱεροῦ χρυσοςόμου. — De Cynocephalis S. Chrysostomi.

A. Τοῦ γενναιοτάτου ἀνδρέου.

T. ἀλλὰ φιλαδέλφους.

†. Est ex sermone in S. Andream. Sequitur eiusdem aliud excerptum.

φύλ. ξβ. Fol. 62.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς εὔβουλον. — S. Basilii ex epist. ad Eubulum.

A. Ὥσπερ γὰρ ὁ ἡμέτερος.

T. ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

†. Est de filio, ex patre genito.

Ἀθανασίου ἀρχιεπ. κορίνθου ἐκ τῆς τετραβίβλου. — Athanasii archiep. Corinthii ex tetrabiblo.

A. Διὰ τί πολλῶν ὄντων θανάτου τρόπων.

T. ἐπίςευσεν εἰς τὸν θεόν.

†. De hoc Athanasio eiusque libris silet Fabricius. Fit eius mentio apud Bolland. tom. 2. Maii. p. 54. Est hic quaestio infidelis. et supra iam occurrit. v. Method.

Τοῦ

Τοῦ ἁγίου βασιλείου συμπλοκὴ αἱρετικὴ, καὶ κατὰ εὐνούχων ζῆλον.	S. Basilii complicatio haeretica, et contra Eunuchorum zelum.

A. Ἀβουλήτως οἱ ἄνθρωποι καὶ μίσουσι.

T. ἃ βλέποντες νῦν εἰσιν.

†. V. epist. 87.

Ἀπόδειξις περὶ γεέννης, ὅτι ἔξω τοῦ κόσμου ἐϛι, τοῦ ἱεροῦ χρυσοϛόμου.	Demonstratio, gehennam esse extra mundum. S. Chrysostomi.

A. Ὦ τῆς ἀνοίας, ὢ τῆς ἀλόγου.

T. ἐπιϛρέψαι, καὶ ζῆν αὐτόν.

Φύλ. ξγ. Fol. 63.

Νείλου μοναχοῦ ἀπὸ τῶν τῆς κακίας ὀκτὼ λογισμῶν, καὶ περὶ γυναικῶν.	Nili monachi de octo malitiae cogitationibus, et de mulieribus.

A. Ὄψις γυναικὸς βέλος ἐϛι.

T. ἐν συντυχίαις γυναικῶν.

†. Sequitur adhuc aliud: τί ἐϛι γυνὴ, ἀνδρὸς ναυάγιον. Des. ἀναγκαῖον ὄντως κακόν.

Πόσοι τρόποι δουλείας. τοῦ ἱεροῦ χρυσοϛόμου.	Quot servitutis modi? S. Chrysostomi.

A. Ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅσαι δουλείας.

T. ἔχων τὴν ὑπόθεσιν.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Περὶ τῶν θηρίων. ὧν δανιὴλ ἐθεάσατο. ἱππολ. ρμ.	De animalibus, quae Daniel vidit. Hippolyti Mart.

A. Ἐπειδὴ δύσνοητά τισι δοκεῖ εἶναι.

T. οὓς ἀνεῖλεν παρατάξει πολέμου.

†. In Danielem scripsisse Hippolytum, Hieronymus, Photius et Syncellus testantur. Fragmenta Combefisius edidit in auctario etc.

Περὶ τῶν χερουβίμ. σευηριανοῦ γαβάλων. — De Cherubim. Severiani Gabalorum episc.

A. Χερουβὶμ ἑρμηνεύεται σοφία πεληρωμένη.

T· καὶ ἐφωτίσθη τὰ πέρατα.

φύλ. ξε. Fol. 65.

Ἐρωτοαποκρίσεις ἀπὸ τῶν ὅρων τοῦ ἐν ἀντιοχείᾳ χρηματίσαντος πριάρχου κυρ. ἀναςασίου περὶ τῶν ἐννέα ταγμάτων. — Quaestiones et responsiones dom. Anastasii patriarchae Antiocheni de novem ordinibus.

A. Διὰ τί ἄγγελοι προσαγορεύονται.

T. διὰ τὸ ἀγγελτικόν.

†. Sunt duo ipsius excerpta, quae a Fabricio separatim non memorantur.

Γρηγορίου νύσσης περὶ ἡμέρας καὶ νυκτός. — Gregorii Nysseni de die ac nocte.

A. Ἡμέρα κέκληται.

†. Sequuntur adhuc brevia duo excerpta de tribus animae partibus et de terra.

φύλ. ξς. Fol. 66.

Διάλογος τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πρων ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ γρηγορίου τοῦ θεολόγου. — Dialogus sanctorum et divinorum patrum Basilii magni et Gregorii Theologi.

A. Τί λέγει σολομῶν.

T. ὡς οἶδεν αὐτὸς, οἰκειώσατο.

†. Occurrit adhuc in cod. 512. ubi initium est quaest. 2.

φύλ. ξζ. Fol. 67.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχ. ἀλεξανδ. ἐρωτοαποκρίσεις περὶ πίστεως. — Sancti patris nostri Cyrilli archiep. Alexand. quaestiones et responsiones de fide.

A. Ἐπὶ τῆς θεότητος πάσας φύσεις.

T. καὶ θεὸς, καὶ ἄνθρωπος τέλειος.

†. Sunt quaestiones et responsiones XX editae cum discrimine, et occurrunt adhuc in cod. 256.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ιωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ περὶ αὐτῶν. — Sancti patris nostri Ioan. Damasceni de iisdem.

A. Ἐπὶ μὲν τῆς ἁγίας τριάδος.

T. καὶ ἴδιον, καὶ ἄτομον.

φύλ. ξθ. Fol. 69.

Ἐρωτοαποκρίσεις τοῦ ἐν ἁγίοις π̄ρς ἡμῶν ἀθανασίου μεγάλου εἰς ἀπορίας τινας δυσλήπτους. — Quaestiones et responsiones S. patris nostri Athanasii M. in dubia captu difficilia.

A. Πόθεν δὲ δηλονότι κτιστοί εἰσιν.

†. Non huius tantum, sed et Caesarii atque Basilii. 1° de angelis. 2° de natura hominis. 3° de loco animarum post mortem.

φύλ. ο. Fol. 70.

Νείλου μοναχοῦ πρὸς ἀγάθιον μοναχόν. — Nili monachi ad Agathium monachum.

A. Διὰ τοῦτο ἐν παντὶ τόπῳ.

T. καὶ ἀλαζονείας ἐμπεπλησμένη.

†. Est de loco precandi.

Μαξίμου ἐκ τῶν κεφαλαίων. — Maximi ex capitibus.

A. Τὰ μὲν τῶν ὑφ' ἡμῶν πραττομένων.
T. ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Τοῦ χρυσοστόμου ἐκ τοῦ εἰς τὴν παραβολὴν τῆς συκῆς. — Chrysostomi ex homilia in parabolam fici.

A. Συκῆν εἶχε τις.
T. ἵνα δικαιώθῃς.

†. Non solum de ficu, sed et de confessione agitur, quam bonam et utilem statuit, peritis tamen faciendam.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν. — Eiusdem ex comment. in psalmum VI.

A. Πολλοὶ τοινυν ἐν τοῖς οἴκοις.
T. καὶ οἱ ἐχθροὶ πίπτουσιν.

†. Est de poenarum causa.

Φύλ. ογ. Fol. 73.

Περὶ τῆς τοῦ χῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν γεννήσεως. — De Christi et Dei nostri nativitate.

A. Ἐγεννήθη κατὰ σάρκα.
T. ὅθεν κατῆλθε μαΐῳ ϛ̄. ἡμέρα ε̄.

Περὶ τοῦ ἀστέρος τοῦ ἀνατείλαντος ἐπὶ τῆς τοῦ χῦ γεννήσεως. ἀθανασίου ἀλεξανδ. — De stella apparente in Xī nativitate. Athanasii Alexandrini.

A. Τοῦ δὲ ῑῡ γεννηθέντος ἐν βεθλεὴμ.
T. προσκυνήσω αὐτό.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐννέα παθῶν ἀνιάτων τῆς τοῦ ἡρώδου τελεύτης. — Eiusdem de novem passionibus incurabilibus Herodis in morte.

A. Τελευτήσαντος τοῦ ἡρώδου.
T. ὑπατεύοντος σιλουανοῦ πρὸ η̄ καλ. ἰαννουαρ.

φύλ. οδ. Fol. 74.

Οἷαι καὶ πόσαι εἰσὶν τὰ τοῦ θείου ἠλίου, καὶ ἐλισσαίου τὰ ἐν πνεύματι ἐνεργήματα.

Quales et quantae diviniEliae et Elissaei in spiritu operationes sunt?

A. Ὁ μὲν ἠλίας ἑπτὰ πεποίηκεν.

T. καὶ τὰ περὶ τούτου.

φύλ. οε. Fol. 75.

Τοῦ ἱεροῦ χρυσοστόμου εἰς τό, πάτερ ἡμῶν.

S. Chrysostomi in id, pater noster.

A. Ὅταν γάρ τις σκιρτᾷ.

†. Sequuntur adhuc brevia excerpta:
Isidori de peccatis.
Basilii de voluptate.
Chrysostomi de fornicatione.
De corpore et anima.
De anima et mente.
De substantia et subsistentia.
Expositio Areopagi.

φύλ. οη. Fol. 78.

Φυσιολογία ἀπὸ τοῦ ζ. λόγου τῆς ἑξαημέρου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Physiologia e libro VII° Hexameri sancti patris nostri Basilii magni.

A. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγέτω τὰ ὕδατα.

T. καὶ τὸ ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας γένος ἰουδαϊκόν.

†. Est ex septima, octava et nona homilia in Hexaëmeron cum indice capitum cuilibet homiliae praemisso. Homilia VII continet cap. XII. Homil. VIII cap. XXIII. Homil. IX. cap. XXI.

φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Ἑτέρα Φυσιολογία. ἀρχὴ περὶ τοῦ λέοντος.

Alia physiologia. Initium de leone.

A. Ἔςι γὰρ ὁ λέων τρεῖς Φύσεις ἔχων.

T. καὶ πάντων τῶν κτισμάτων.

Τέλος τοῦ Φυσιολόγου.

†. Est cum expositione cuiuslibet capitis. Caput ultimum est: περὶ μελίσσης. Est verò S. Epiphanii episc. Cypri physiologus editus.

V. supra cod. 505. fragmentum similitudinum ex animalibus.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Ἀπὸ τῶν ποιητικῶν μῦθος περὶ τοῦ μυὸς καὶ τῆς αἰλουρίδος.

E poeticis fabula de mure et fele.

A. Εἰ βούλεσθε, ὦ παῖδες, τραφῆναι.

T. ὦ μυῶν καθηγέτα.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου περιθεωρίου κυρ. Θεοφάνους λόγος, ὅς ἐςι κατὰ Ἰουδαίων ἀπὸ συλλογισμῶν προφητικῶν καὶ γραφικῶν ἀποδείξεων.

Sanctissimi metropolitae Peritheorii dom. Theophanis sermo contra Iudaeos a propheticis syllogismis et probationibus scripturisticis.

A. Ἄκουσον περὶ τῆς θείας τοῦ χῦ γεννήσεως.

T. ἐπηγγείλατο εἰς ὄνομα κ.τ.λ.

†. Theophanes metropolita eiusque sermones seu libri non occurrunt apud Fabricium, nisi sit metropolita Nicaenus.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Περὶ γενεῶν καὶ κατὰ λατίνων.

De generationibus et contra Latinos.

A. Ὁ πάπας ῥώμης καὶ ὅσοι τοῦ μέρους αὐτοῦ.

T. ἐσθίειν ὠὰ καὶ τυρόν.

Φύλ. ρι.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρ. Θεοφάνους μητροπολίτου περιθεωρίου λόγος ἀπὸ μέρους διασαφῶν περὶ γνώσεως πάντων ἀνθρώπων, πόθεν τὸν μερισμὸν ἔλαβεν, καὶ ἔχει τὸ ἄνισον, καὶ φέρεται, καὶ διαφέρεται, καὶ εἰς πόσους ὅρους ὁρίζεται καὶ συντάσσεται, καὶ αὖθις εἰς πόσους βαθμοὺς, καὶ ὅτι ὅροι εἰσὶ τρεῖς, οἱ δὲ βαθμοὶ ιβ. καὶ περὶ θεωρίας.

Fol. 110.

Sancti patris nostri dom. Theophanis metropolitae Peritheorii sermo ex parte declarans de cognitione omnium hominum, unde divisionem acceperit et dissimilitudinem et differentiam. Et in quot definitiones dividatur et ordinetur, et rursus, in quot gradus et quod definitiones sint tres, gradus verò XII. et de theoria.

A. Καὶ τοῦτο δίκαιον ᾠήθην εἰπεῖν.

T. ἀμὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φύλ. ρις.

Βίβλος ὀνειροκρίτης νικηφόρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, ἴαμβος ἔχων ἀληθεῖς τὰς τῶν ὀνείρων συστάσεις, καὶ ἑτέρας δανιὴλ τοῦ προφητοῦ. πλὴν ὀφείλεις φροντίζειν, καὶ τὸν τῆς σελήνης δρόμον ἄσφαλτον, κατὰ τὸν μέγαν ἰουστινιανόν. Καὶ εὑρήσεις τὰς λύσεις ἀληθεστάτας. ἀρχὴ τῆς ☾. ἑρμηνευούσης οὕτως.

Fol. 116.

Liber somniorum interpres Nicephori patriarchae, iambus habens veras somniorum constitutiones, et alias Danielis prophetae. At debes curare etiam cursum lunae certum, sub Iustiniano M. Et invenies solutiones verissimas. Principium lunae sic interpretantis.

A. Οὐδέν ἐστι, μὴ φοβηθῇς.

T. Φροντίδων ζόφωσις, καὶ φρένων ζόφος.

†. Videtur esse Nicephori Gregorae, qui in Synesii insomnia scripsit. Fabricius autem huius carminis mentionem non facit, nisi lib. III, p. 410.

factum sit. Sunt verò iambi XXIV. Reiserus hoc praeteriit.

Φύλ. ριζ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ. προοίμιον τῶν γνωμικῶν καὶ ἐπιςολῶν τινων ἠθικῶν. τοῦ φιλοσόφου κάτωνος.

Fol. 117.

Principium cum Deo sancto. Prooemium gnomicorum et epistolarum quarundam ethicarum Catonis philos.

A. Κάτων ἀναλογισάμενος κατὰ νοῦν.

T. ἐν θανάτῳ ἑτέρου ἐλπίζειν σωτηρίαν.

†. Est Catonis distichorum soluta paraphrasis, a metaphrasi M. Planudae diversa.

Φύλ. ρκ.

Ὑπόθεσις ἀγαθοῦ βασιλέως εἰς ὄνομα τοῦ εὐσεβεςάτου ἡμῶν βασιλέως ἰουςινιανοῦ κατὰ ἀκροςιχίδα. Ἡ ἀκροςιχὶς αὕτη· τῷ θειοτάτῳ, καὶ εὐσεβεςάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν ἰουςινιανῷ ἀγάπητος ὁ ἐλάχιςος διάκονος.

Fol. 120.

Argumentum boni imperatoris in nomen piissimi nostri imperatoris Iustiniani secundum Acrostichidem. Acrostichis est haec: divinissimo et piissimo imperatori nostro Justiniano Agapetus minimus diaconus.

A. Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον ἔχων.

T. καὶ βασιλευομένων εἰς τὰ αἰῶνα κ.τ.λ.

†. Occurrit in cod. 83. 490.

Φύλ. ρκε.

Ἕτερα κεφάλαια περιέχοντα ἀκροςιχίδα τὴν δε. Βασίλειος βασιλεὺς ῥωμαίων ἐν χῷ τῷ θῷ λέοντι τῷ ποθημένῳ υἱῷ καὶ βασιλεῖ.

Fol. 125.

Alia capita comprehensa hac acrostichide. Basilius imp. Romanorum in Xō Deo Leoni caro filio et imperatori.

A. Βιω-

A. Βιωφελές τι χρῆμα, καὶ σπουδαιότατον.
T. τῆς πολιτείας ποιούμενος.

†. Sunt alias cap. LXVI. Primum hîc est: περὶ παιδεύσεως. Ultimum: περὶ ςεφάνου βασιλείας. Occurrunt apud cl. Matthaei in bibl. Mosq. bis, et prodiere saepius gr. et lat.

φύλ. ρλε. Fol. 135.

Ἕτερα κεφάλαια ἐκ τῶν ἐπιςολῶν τοῦ ἁγίου ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιώτου.	Alia capita ex epistolis sancti Isidori Pelusiotae.

1. Ἠσαΐᾳ ςρατιώτῃ. Τὸν μάχαις χαίροντα. 1. Edit.
2. Τοῖς υἱέσιν νείλου. Τί ἀρνεῖσθε τὴν φύσιν. 2.
3. Γερίνῳ τριβουν. Μὴ λογοποίει. 3.
4. Εὐσεβίῳ ἐπισκ. Εἰ δύνασαι. 4.
5. Ῥουφίνῳ ἐπάρχῳ. Ἡ τὰ πηλουσιώτων. 5.
6. Ζηνοδότῳ. Εἰ καὶ νῶε. 6.
7. Μάρκῳ μον. Τοὺς ἀςερίκτους. 7.
8. Θεογνώςῳ. Εἴ τι τῆς ὕλης. 12.
9. Μακαρίῳ ἐπισκ. Καλῶς μὲν ἄγεις. 13.
10. Εὐβούλῳ. Ὅτι παντάπασιν. 8.
11. Τοῖς ἐν πηλουσίῳ. Οὐκ ἔςιν ἀδελφοί. 16.
12. Κιντιανῷ. Ἀκοαί με σκληραί. 11.
13. Κύρῳ. Ἡ τοῦ ἄρκτου ἔνδεια. 19.
14. Εὐςαθίῳ. Καταφρόνει τῶν ὄψων. 20.
15. Ζωσίμῳ. Εἰ οὔτε τῆς. 9.
16. Λεονίδῃ. Ἡ εὐλογία τοῦ. 10.
17. Τιμοθέῳ. Καλῶς ἐρευνᾷς. 14.
18. Ζωσίμῳ. Ἡδέως ἂν ἐροίμην. 15.
19. Ἰωσὴφ. Καλῶς μὲν ἦρξω. 21.
20. Δορωθέῳ. Εἰ τύπος ὁ ἱερεύς. 22.
21. Θεογνώςῳ. Ὁ τοῦ θεοῦ ἱερεύς. 23.

54. Ἀφροδεσίῳ. Μάλα θαυμάζω. 38.
55. Παύλῳ. Τοὺς μὲν ἀπό. 36.
56. .... ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων. 41.
57. .... τὸν μέλλοντα διασαλεύειν. 42.
58. .... εἰ μὲν ὄντως. 59.
59. Κράτωνι. Ὁ ἀσκῆσαι βουλόμενος. 62.
60. .... κάλλει καὶ πλούτῳ. 43.
61. Προαιρεσίῳ. Ἡ φύσις ἔχει. 69.
62. Σελεύκῳ. Ὅτι τριπλὴ γέγονε. 374.
63. Κϊρηνίῳ. Ὥσπερ ὁ οἶνος. 71.

†. Numeri ad latus dextrum significant ordinem epistolarum Pelusiotae apud Bandinium tom. III. p. 298. Scimus, epistolas eius esse editas.

φύλ. ρμα. Fol. 141.

Κεφάλαια τοῦ ἁγίου μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.	Capita sancti Maximi confess.

A. Ὁ Θεὸς ἀγαθός ἐστι.
T. ἐν χῷ ἰῦ τῷ κῷ ἡμῶν.

†. Sunt cap. L. v. edit.

φύλ. ρμγ. Fol. 143.

Γνῶμαι κατὰ ἀλφάβητον.	Sententiae per alphabetum.

A. Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ ἑαυτοῦ κατάγνωσις.
T. ὤτων, καὶ γλώσσης μέγας ὁ κίνδυνος.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν ἄλλαι γνῶμαι.	Similiter earundem aliae.

A. Ἄτοπόν ἐστι διώκοντα τὰς τιμάς.
T. ἀπὸ τῆς φιλαυτίας τῆς πάντα μειούσης.

Φύλ. ρμδ.	Fol. 144.
Ἄλλαι γνῶμαι περὶ τῆς κατὰ πίστιν ἀσφαλείας ἡμῶν καὶ βεβαιώσεως.	Aliae sententiae de securitate circa fidem, et confirmatione.

A. Ἀρχὴ ζωῆς ὁμολογία εἰς θεόν.

T. μιάναι τὴν συνείδησιν ἡμῶν.

Παραινετικαὶ ὁμοίως.	Paraeneticae similiter.

A. Ὥσπερ τὸ τῷ μωσεῖ φανὲν πῦρ.

T. ῥίζαι τυγχάνουσι τῆς βεβαίας εὐφροσύνης.

✝. V. collectionem sententiarum.

Φύλ. ρμϛ.	Fol. 146.
Αυται αἱ παιδεῖαι σολομῶντος αἱ εὐδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι ἐζεκίου βασιλέως τῆς ἰουδαίας. αἱ παροῦσαι νουθεσίαι σολομῶντος εἰσὶ, αἵ πρωὴν, ὡς διεσπαρμέναι τοῖς πολλοῖς ἀδιάγνωστοι, ἃς συλλεξάμενοι μετὰ θάνατον αὐτοῦ, οἱ περὶ τὴν μελέτην τῶν θείων ἐσχολακότες γραφῶν, καὶ διὰ τοῦτο συνηθεῖς τῷ βασιλεῖ τῆς τῶν ἰουδαίων χώρας ἐζεκίου τῇ τῶν παροιμίων βίβλῳ τελευταῖον μετέταξαν.	Hae sunt institutiones Salomonis selectae, quas Ezechiae regis Iudaeorum amici exscripserant. Praesentes adhortationes Salomonis sunt, quae prius sparsae, et multis ignotae erant, quas post ipsius mortem collectas divinarum scripturarum curatores, regi Iudaeorum Ezechiae familiares proverbiorum libro tandem inseruere.

Κείμενον. Δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον.

Ἑρμην. Ἡ τοῦ θεοῦ δόξα, ὡς μὲν ὑπερουσίου ἄφρασος ἐστι διὰ τὸ αὐτοῦ ἀκατάληπτον.

Τέλος. καὶ πεῖραν τούτων κατ' ἔμπρακτον πολιτείαν οὐ λήψονται.

†. Sunt Salomonis proverbia a cap. 25. ad finem usque cap. 27. et initium cap. 28. cum explicatione anonymi.

Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Ἠθικὸν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ χρυσοςόμου, ὅτι ὠφελεῖ τὰ μέγιςα ἡ ἐν νυκτὶ ψαλμωδία, καὶ προσευχή.	Ethicum sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi, psalmodiam precesque nocturnas maximè prodesse.

A. Ποῦ νῦν αἱ γυναῖκες αἱ διὰ πάσης.

T. ἁμαρτημάτων. χάριτι κ. τ. λ.

Διονυσίου ἀρεοπαγίτου.	Dionysii Areopagitae.

A. Θεὸς τὸ διττὸν οὐκ ἔχων τῶν πνευμάτων.

Φύλ. ρνζ.	Fol. 157.
Ἐκλογὴ καὶ ἀπάνθισμα ἀπὸ τοῦ βιβλίου τοῦ λεγομένου κήπου, κεφαλαίων τινων, ὧν ἐσυντάξατο ὁ ἐκ κρητῶν κυρ. Ἰωσὴφ ὁ νέος διδάσκαλος περὶ θείων.	Ecloga florum è libro dicto horto, seu capitum quorundam, quae composuit dom. Iosephus Cretensis iunior magister de divinis.

A. Ἄγγελός ἐςι ζῶον λογικόν.

T. ὁ ἐν πᾶσιν ἀςράπτων ἥλιος.

†. Constat his adhuc capitibus:

1. Περὶ κόσμου, de mundo.
2. Περὶ κοσμικῶν, de mundanis.
3. Περὶ διακρίσεως, de discretione.
4. Περὶ βίου, de vita.
5. Περὶ ζωῆς, de vita.
6. Περὶ ἱερωσύνης, de sacerdotio.
7. Περὶ θυσίας, de sacrificio.
8. Περὶ νόμου, de lege.

9. Περὶ Φόβου, de metu.
10. Περὶ ἀγαθοῦ, de bono.
11. Περὶ κακοῦ, de malo.
12. Περὶ εὐτυχίας, de prosperitate.
13. Περὶ ἐπαίνου, de laude.
14. Περὶ ἐλέγχου, de reprehensione.
15. Περὶ διαβολῆς, de calumnia.
16. Περὶ ἐνεργέσιας, de beneficentia.
17. Περὶ εὐγενείας, de nobilitate.
18. Περὶ κολακίας, de adulatione.
19. Περὶ ἔρωτος, de amore.
20. Περὶ μέθης, de crapula.
21. Περὶ ὕπνου, de somno.
22. Περὶ Φθόνου, de invidia.
23. Περὶ παιδεύσεως, de institutione.
24. Περὶ δίκης, de iudicio.
25. Περὶ δικαςικῶν, de iudicialibus.
26. Περὶ νοός, de mente.
27. Περὶ παραπτωμάτων, de lapsibus.
28. Περὶ τακτικῶν, de tacticis.
29. Περὶ πτωχείας, de paupertate.
30. Περὶ γήρως, de senectute.
31. Περὶ ἔθους, de consuetudine.
32. Περὶ ἑρμηνείας, de interpretatione.

Fabricius inter varios Iosephos vol. III. p. 252. haec memorat, non verò dicitur, quis fuerit, et quando vixerit.

Φύλ. ρκε.	Fol. 185.
Περὶ τῶν ἑψητῶν σεραβίων, καὶ βοηθημάτων, καὶ ἄλλων τινῶν συνθέσεων.	De coctis potionibus medicis, et auxiliis aliisque compositionibus.

A. Δυναμοῖ σὺν θεῷ τὸ ἧπαρ, τὸν σπλῆνα.

T. ὕδατος εἰς αὐτὰς ἀφ' ἑσπέρας.

†. Est opusculum medicum, cuius ultimus titulus est: ἕτερον ἀπόζεμα πεπειραμένον εἰς πᾶν νόσημα. ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἄλκαδος. Aliud decoctum probatum contra omnes morbos. Ex ore Halcadis.

Φύλ. ρϞβ. Fol. 192.

Σοφίας ἰησοῦ υἱοῦ σιραχ. προοίμιον.	Sapientiae Iesu filii Sirach. Prooemium.

A. Πολλῶν καὶ μεγάλων ἡμῶν.

T. γένοιτο, γένοιτο. δόξα σοι ὁ θεός.

†. Subscriptio est: contuli cum editione Romana, quae hinc emendari et augeri alicubi potest. D.H. pridie pentec. 1603. Reiserus p. 40. haec notat:

Siracidis liber. Huius MSC[i] beneficio ecclesiasticum post alios plures cum notis edidit D. Hoeschel. Aug. 1604.

Φύλ. σιθ. Fol. 219.

Προοίμιον τοῦ βιβλίου τοῦ ἰχνηλάτου, τοῦ λεγομένου κηλήλε, καὶ δήμνη, καὶ τῆς περὶ τραχήλου περιστέρας, καὶ ἑτέρων ὑποθέσεων.	Prooemium libri Ichnelatis, dicti Celele, et Demne, et de columba circa collum aliisque argumentis.

A. Ἀνακεφαλαίωσις τῆς παρούσης.

T. ἐλεημοσύνην, καὶ εὐεργεσίαν. ἀμήν.

Τέλος τοῦ ἰχνηλάτου.

†. Praemittitur prooemium, quod desinit: ἔστω μεθ' ὑμῶν. ἀμήν. Sequitur aliud: Ἡ παροῦσα βί-

βλος συνεγράφη παρ' Ἰνδῶν. Demum argumentum et caput I. ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Ἀησαλώμ.

Idem occurrit in cod. 525. cuius interpres graecus Simeon Seth dicitur. Prodiit gr. et lat. Berolini 1697. 8. Reiserus inscripsit: Narratio quaedam Indica. Scire autem ex praecedenti cod. 525. debuisset, esse Sethi.

φύλ. σξγ. Fol. 263.

Βιβλίον μυθικὸν τοῦ Ἐσώπου εἰκονίζων ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων πρὸς τὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως πράξεις. προοίμιον.

Liber mythicus Aesopi a brutis animalibus ad humanae naturae actiones applicatus. Prooemium.

A. Ἔσωπος ὁ μυθοποιὸς Φρὶξ μὲν ἦν.

T. ἅπερ εἰσὶ ταῦτα.

†. Finito prooemio, sequitur titulus: ἀρχὴ τοῦ ἀετοῦ, καὶ τοῦ α̅ ϛοιχείου. Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλιωθέντες. Sunt fabulae CCI. quorum ultima est: ὡς ἀκρίδα, ἐθήρευε παῖς τις σκορπίον.

φύλ. σπδ. Fol. 284.

Ἐκ τοῦ Φιλογέλους περὶ σχολαϛικῶν.

Ex Philogelo de scholasticis.

A. Σχολαϛικὸς ἀργυροκόπῳ ἐπέταξε.

T. ἐν ἀγρῷ γὰρ ἤμην.

φύλ. σπζ. Fol. 287.

Ἐκ τοῦ Φιλογέλου.

A. Φιλάργυρος διαθήκας γράφων.

T. μὴ ἔχειν μύρμηκας.

†. In

†. In primo excerpto ad latus eadem manu scriptum: *ἐκ τῶν τοῦ ἱεροκλέους, καὶ Φιλαγρίου γραμματικοῦ.* Ex Hierocle et Philagrio grammatico.

Constat, Hieroclem facetiarum auctorem esse, ut in bibl. Vaticana et Anglicana apud Montfaucon legitur. At de Philagrio grammatico nulla mentio fit, neque apud Fabricium. In secundo excerpto duo tituli signantur ad finem: *περὶ δυσκόλων. περὶ ἀφυῶν.* Notantur facetiae nunquam editae. De his altum silet Reiserus.

Φύλ. σπθ. Fol. 289.

Χρησμοὶ διάφοροι κυρ. λέοντος τοῦ σοφοῦ περὶ τῆς κωνϛαντινουπόλεως.	Oracula varia domini Leonis sapientis de Constantinopoli.

A. *Δέξου αἴνιγμα λέοντος τοῦ σοφοῦ.*

T. *ὧν ἀρχή τε καὶ τέλος.*

Κείμενον.	Textus.

Ἐν οὐγκρίαν ἀκούω ταῦτα, καὶ βοῶσι.

Ἑρμην. *Τὰ δυτικὰ μέρη λέγει, οἷον οὔγκρους.*

Τέλος. *ἕως ἀρμενίας καὶ κυλικίας καὶ κύπρου.*

Φύλ. σϟα. Fol. 291.

Στίχοι περὶ τῆς κύπρου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρησμοῦ.	Versus de Cypro ex eodem oraculo.

A. *Οὐαί σοι τλήμων ἡ κεκαυμένη κύπρος.*

Ἑρμην. *Ἐκ τούτων δὲ τῶν ἰσμαηλιτῶν κινηθέντων ἐρημώσεται πᾶσα παράλιος.*

Τέλος. *καὶ εὐϛαθίας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησίων.*

φύλ. σϞβ. Fol. 292.

Χρησμὸς ἕτερος. Oraculum aliud.

A. Ὅταν ὁ τλήμων ὁ πένης, ὁ βοώπης.

Ἑρμην. Τοῦτο οὖν, ὡς εἴρηται, βασίλειον.

Τέλος. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα κ.τ.λ.

Ἕτερος χρησμός. Aliud oraculum.

A. Σφάγε τὸ μιαρὸν ποντικόν.

T. καὶ ἀθὴρ γαλήνην ἕξει.

Στίχοι. Versus.

A. Χαρίωθι παντάλαινα βαβυλὼν ἡ νέα.

T. μὴ κατοκνήσεις τοῦτο.

φύλ. σϞγ. Fol. 293.

Ἕτερος χρησμός. Aliud oraculum.

A. Δὶς τρισάριθμον χιλιοντάδος νόει.

T. καὶ τὰ πρώτισα πάσῃ τῇ κτίσει.

Ἕτερος χρησμός. Aliud oraculum.

A. Ἀὶ αἲ τάλαινα τληπαθεσάτη πόλις.

T. τῆςδε τῆς βυζαντίδος.

†. Horum oraculorum meminit Cangius ad glossarium dicendo, se usum Leonis sapientis aenigmatis cum explicatione hoc titulo: αἴνιγμα λέξεων λέοντος τοῦ σοφωτάτου συμβολικῆς ἐν βυζαντίῳ λέξας.

In codice nostro legitur: ὅς συμβολικῶς· ἐν βυζαντίῳ λέξας.

Oracula gr. et lat. prodiere.

φύλ. σϞς. Fol. 296.

Τοῦ σοφωτάτου γαληνοῦ περὶ τῆς τῶν τροφῶν δυνάμεως. προοίμιον. Sapientissimi Galeni de alimentorum facultate. Prooemium.

A. Ποιήσας πᾶσαν θεὸς τὴν ὁρωμένην.

T. προκυριῶν ἐπιτίθει.

†. Praemittitur index cap. CLX. quorum primum est: περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου, et ultimum: περὶ σκλήρου.

At in ipso libro ultimum est: περὶ ϛεατωμάτων κ.τ.λ. adeoque CLXI. Ad caput IX legitur titulus: Ἑρμηνεία περὶ τῆς τῶν τροφῶν δυνάμεως. προοΐμιον. πολλῶν καὶ λογίων, ὦ μέγιϛε. ut in cod. 39. Videtur proin è Galeno potissimum compositum. v. edit.

φύλ. τλϛ.	Fol. 336.
Ἀρχὴ σὺν θεῷ συνοπτικοῦ ἰατροσοφίου τοῦ σοφωτάτου γαληνοῦ. προοίμιον.	Principium cum Deo synoptici Iatrosophii sapientissimi Galeni. Procemium.

A. Σύντομος διδασκαλία τοῦ θαυμασιωτάτου.

T. λουθῆναι καλῶς.

†. Praemittitur index cap. CCXVI. quorum primum est: πρὸς ὀξὺν πόνον κεφαλῆς. et ultimum: εἰς ὀδύνην ἰσχίου.

φύλ. τνδ.	Fol. 354.
Ἑρμηνεία περὶ τῆς ποδάγρας τοῦ σοφωτάτου γαληνοῦ. προοίμιον.	Expositio de podagra sapientissimi Galeni. Prooemium.

A. Ἐπεὶ ὅρισε πρός με ὁ κράτιϛος.

T. καὶ τοῦ ἄρτου προβραχέντος μετὰ τοῦ ......

†. In assere ultimo subscriptio est: αυϟζ. ὀκτοβρ. ε. Ν. α. ἐν πολλ' ἄλλα βασιλεὺς τῆς ἀλαμανίας ἐποίησε καβαλιέριδες κυρζωτοχώτω ἐκ πόλεως ἰωαν. καὶ κυρνη νικόλαον καραντζα ἐκ πόλεως ἄρτης.

1497. Octob. 5. indict. I. in urbe Hala Germaniae imperator creavit equites dom. Zotocoto

ex urbe Ioan. et dom. Nicolaum Caranza ex urbe Arta.

Cod. DLII.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, aere munitus et clausus, in 4^to^, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, in foliis 193, Saec. XIV, signatus p. 30. n. 3. malè conservatus, et inscriptus:

Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου. τὸν διὰ χ̅ν̅ σαλός.	Vita sancti patris nostri Andreae propter Xum stulti.

A. *Βίον θεάρεστον, καὶ πολιτείαν ἄμεμπτον.*

T. *παρὰ τοῦ ἀοιδίμου ἐπιφανίου ....*

†. Reiserus inscripsit: Vita S. Andreae (fortè Cretensis archiepiscopi ex coniectura Hoeschelii), in qua praeter historica continentur explicationes multarum quaestionum tam theologicarum, quam philosophicarum.

NB. Codex non circa finem modo, sed et in medio hinc inde mutilus. — Si Hoeschelius et Reiserus initium et finem melius inspexissent, clarè cognovissent, esse vitam S. Andreae, qui propter Christum se stultum simulavit, et qui Saec. V, non IX, ut Fabricius ait, sub imp. Leone M. claruit, compositam a Nicephoro CP.

Occurrit adhuc in bibl. Vindobon. apud Lambecium lib. VIII. p. 577. ubi plura legi possunt.

Prodiit gr. et lat. in actis SS. tom. VI. May.

Cod. DLIII.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus, in 4to, initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in foliis 241, Saec. XV, XVI, signatus p. 38. n. 53. optime conservatus, et inscriptus:

Φωτίου ἀρχιεπισκόπου κωνϛαντινουπόλεως ἐκ τῆς πρὸς μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα βουλγαρίας ἐπιϛολῆς. τί ἐϛιν ἔργον ἄρχοντος.

Photii archiep. Constantinop. ex epistola ad Michaelem, Bulgariae principem. Quod opus est principis?

1. Αἱ μὲν ἄλλαι χάριτες.
2. Πρὸς τοὺς τῆς ἀνατολῆς. Οὐκ ἦν ἄρα.
3. Βάρδα μαγίϛρῳ. Ἐπὶ τὸ ἄλγος.
4. Τῷ αὐτῷ. εἰ καὶ ἦν ὀχληρός.
5. Ἰω. ἀσπασθ. Ἄνω ποταμῶν.
6. Βάρδα μαγίϛρῳ. Ἤδειν ἐγώ.
7. Παύλῳ $\frac{\chi}{\alpha}$. τὸν χῦ καὶ θῦ ἡμῶν.
8. Βάρδα καίσαρι. Χαίρομεν ἐπηρεαζόμενοι.
9. Ἰω. μητροπ. Ἀπολοφύρῃ τὰ σά.
10. Σεργίῳ μαγ. Οὐ καθ' ἡμῶν.
11. Εὐϛαθίῳ πατρ. τῆς ὁδοῦ τὸ μῆκος.
12. Μονάζοντι. Ἥμαρτες ἀνῖνον.
13. Βασιλείῳ πρικίῳ. ἔρρει τὰ καλά.
14. Σεργίῳ μαγ. ἐχθρῶν εἰσιν.
15. Σάβα ἡγουμ. οὐκ οἶδ' ὅτι.
16. Ἡλίᾳ πρωτοσπ. ᾐτήσω, συνεθέμεθα.
17. Ἰω. μητροπ. Οὔτε παίζειν οἶδα.
18. Μιχαὴλ βασιλεῖ. τῆς ἡμετέρας.
19. Τῷ αὐτῷ. Ἀπῆλθες ἀφ' ἡμῶν.
20. Ἀθανασίῳ $\frac{\chi}{\alpha}$. Ὁ μὲν τῆς.
21. Θεοφυλάκτῳ. τρία μισεῖν οἶδα.
22. Πανταλέοντι. ἐπὶ βίου δυσμόν.

23. Ἰγνατίῳ ἐπισκ. Ἀλγεῖς, ὅτι σε.
24. Γεωργίῳ μητρ. Καλόν σε καὶ ἀγαθόν.
25. Ζωσίμῳ. Ὀρειά σοι τὰ δῶρα.
26. Ἀθανασίῳ $\overset{\chi}{\alpha}$. Εἰς τὴν τῆς ἡγεμονίας.
27. Τῷ αὐτῷ. Ὧν ἔδει κατήκοον.
28. Ἰω̄. μητρ. Ἀπηλλαγμένας λύπας.
29. Λέοντι σπαθ. Πολλοὶ πρὸς ἡμᾶς.
30. Γρηγορίῳ σπαθ. Ὁ ἀσπασμὸς ἄνωθεν.
31. Ταρασίῳ πρι̅κίῳ. Εἰ μηδεὶς τῶν.
32. Θεοκτίςῳ ἡγουμ. Ἐπαίνει τὰς ἀρετάς.
33. Ἰω̄. σπαθ. Ἡ τῆς τριάδος.
34. Τῷ αὐτῷ. Ὥσπερ ἐπὶ τῆς.
35. Τῷ αὐτῷ. Ὥσπερ νεςόριος.
36. Τῷ αὐτῷ. Εἰ μία φύσις.
37. Τῷ αὐτῷ. Ἕλληνες τὸν χ̅ν̅.
38. Τῷ αὐτῷ. Σίμων ὁ μάγος.
39. Τῷ αὐτῷ. Ἐρωτᾷς, διὰ τί.
40. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ ἐγράψαμεν.
41. Θεοδώρῳ μητρ. Εἰ ςάδιόν ἐςι.
42. Βαρνάβα $\overset{\chi}{\alpha}$. Τί θρήνεις πενίαν.
43. Σωφρονίῳ $\overset{\chi}{\alpha}$. Ὥσπερ αἱ ἀπό.
44. Λέοντι λογ. Πώλησόν σου τά.
45. Τῷ αὐτῷ. Εὐτύχημα μέν.
46. Γεωργίῳ διακ. Ὁ μυςαγωγός.
47. Ἀλεξάνδρῳ κόμητι. Ἀλέξανδρος ὁ μακεδών.
48. Βασιλείῳ κοιαίς. Εἰ τῷ δικαίῳ.
49. Ἰω̄. πρι̅κ. Λαμπρῶν ἐπαίνων.
50. Ἰω̄. κατὰ τοὺς ἀγγ. Τῷ ἄτλιδι μέν σε.
51. Σεργίῳ ἀδελφῷ. Οὐκ ἔςιν ἐνάντιος.
52. Ἀναςασίῳ φορολόγῳ. Οὐκ ἔςι σοι.
53. Τῷ αὐτῷ. Οὐκ οἶδε σύνοδον.
54. Τῷ αὐτῷ. Κενοῖς τὸν πλοῦτον.
55. Σεργίῳ ἀδελφῷ. Ἁγία καὶ μαργαρίτα.
56. Γαλάτονι. Ἀρχέτυπον οἶμαι.
57. Ἰω̄ σπαθ. Ἄριςον μέν.

58. Μιχαὴλ πρικίῳ. Εἰ μὲν Φιλεῖς.
59. Λέοντι λογ. Ὑπέχουσί τινες.
60. Ἀρσενίῳ χ/α. Πολλοὶ καὶ τῶν.
61. Ἰω. πρικίῳ. Εἰ μὲν Φιλεῖς, ἀσθενεῖς.
62. Γεωργίῳ διακ. Ει νοῦς μέν.
63. Ἰω. Φιλοσ. Τοὺς μὲν ἄλλους.
64. Τῷ αὐτῷ. Πυθομένω σοι.
65. Θεοδώρῳ ἡγουμ. Προτείνουσιν ἔΦης.
66. ΜητροΦάνη χ/α. Οὐδεὶς ἀνθρώπων.
67. Τῷ αὐτῷ. Ἔπεσε δαυίδ.
68. Βάρδα πρικίῳ. Ἄρχε ποθούμενος.
69. Εὐθυμίῳ χ/α. Εἰ μήτε τῆς.
70. Ἰγνατίῳ λόΦων. ΔυσΦορεῖς καὶ θρηνεῖς.
71. Θεοδώρῳ μητρ. Νῦν καιρὸς ὦ Φίλος.
72. Τῷ αὐτῷ. Εἰ τέλος παιδείας.
73. Σεργίῳ ἀδελΦῷ. Οὐ καταρητορεύουσα.
74. Ἰω. κατὰ τοὺς ἀγγ. Λίαν ἐμοί γε.
75. Εὐλαμπίῳ ἀρχ. Θὲς τὴν χεῖρα σου.
76. Εὐσχήμονι ἀρχ. Τί θαυμάζεις λίαν.
77. Τῷ αὐτῷ. Ἀπορεῖς πάλιν.
78. Ἰγνατίῳ ἡγουμ. Τὸ δύναται ὁ θεός.
79. Ταρασίῳ ἀδελΦῷ. Ἀκμάζει τὸ πάθος.
80. Ἰω. σπαθ. Οὐκ ἐλύπησας.
81. Κωνςαντίνῳ σπαθ. Τὰ τυρρήνων.
82. Λέοντι λογ. Ἀμβλὺς τὸ ἦθος.
83. Βασιλείῳ πράκτορι. Κείρουσιν οἱ παλαιοί.
84. ΘεοΦάνη διακ. Ἀλγεῖς, ὅτι ἀκούων.
85. Μάρκῳ σικέλῳ. Τοὺς πρὸς ἑσπέραν.
86. Μιχαὴλ ἀσπαθ. Τὸ σῶμα ταῖς νόσοις.
87. Ἰω. πρικίῳ. Ἑλοίμην ἂν ἐγώ.
88. Θεοδώρῳ μητρ. Ἅπερ ἀκούομεν.
89. Γεοργίῳ διακ. Μελάνδιόν Φασι.
90. Τῷ αὐτῷ. Ἐρᾶς χρημάτων.
91. Σάβα ἡσυχ. Πόθεν ἡ πρὸς πάντας.
92. Βαάνῃ πραιπ. Ἦν πότε κρύΦιος.

93. Ἀθανασίῳ χ̣. Τὸν Φοίνικά φασι.
94. Ἰω. πρικίῳ. Εὔνομος ἄδων.
95. Εὐλαμπίῳ ἀρχ. Οὐκ ἐθέλει.
96. Γεωργ. διακ. Τὴν ὕλην οἱ.
97. Ἀντωνίῳ ἀρχ. Ἦν ποτε εὔξεινος.
98. Βασιλείῳ βασ. Ἄκουσον ὦ φιλανότατε.
99. Τῷ αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν ᾤμην.
100. Γρηγορ. διακ. Ἀκούω τινὰς τῶν.
101. Τῷ αὐτῷ· Εἴ τις δοξολογία.
102. Τῷ αὐτῷ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἄν.
103. Ἐπερωτήσαντι. Οὔτε ἰουδαῖον, οὔτε ῥωμαῖον.
104. Μητροφάνῃ χ̣. Τῆς πονηρίας τὸ πάθος.
105. Γεωργ. διακ. Ἀπαγορεύω σοι.
106. Λέοντι καὶ γαλάτωνι. Εἰ τὰς πρὸς ἔριν.
107. Ζαχαρίᾳ μητρ. Εἰ ἐγὼ τὸν ἐμόν.
108. Τῷ αὐτῷ. Χάρις χῷ.
109. Δαμιανῷ. Ἧκεν χθὲς ὡς ἡμᾶς.
110. Μιχαὴλ ασπαθ. Τῆς παιδείας ἡ κτῆσις.
111. Νικήτα πρωτ. Εὐχῆς ὅτι γονέων.
112. Γρηγ. συρακ. ὁ σαπρὸς καταρτισμόν.
113. Δαμιανῷ. Τὸ σιγᾶν ἀδικούμενον.
114. Γρηγ. διακ. Ἀναθεμάτισαν ἡμᾶς.
115. Ἰω. πραιπ. Ἦν ποτὲ ῥωμαίοις.
116. Ἰγνατίῳ μητρ. Ἦν ποτὲ φευκτόν.
117. Μιχαὴλ μιτυλ. Ὥσπερ τοὺς τοῦ.
118. Θεοδοσίῳ χ̣. Τί θαυμάζεις.
119. Τῷ αὐτῷ. Ἀλλὰ γὰρ εἰ.
120. Ἀκακίῳ χ̣. Εἰ μὲν μηδέποτε.
121. Θεοφίλῳ πραιπ. Τὸ μὲν ἀγαπᾶν.
122. Ἡλίᾳ ἀπαπᾶ. Οἱ πειρασμοί.
123. Ἀκακίῳ. Μέγα κακόν.
124. Θεοφίλῳ ασπαθ. Ταχὺ μανθάνεις.
125. Θεοδότῳ σπαθ. Ἅπαντα μὲν τά.
126. Ἰγνατίῳ μητρ. Ῥήγνυται τό.
127. Εὐσχήμονι καὶ γεωρ. Οὐκ ἀθυμῶ.

128. Εὐ-

128. Εὐλαμπίῳ ἀρχ. Ἐπειδὴ πρὸς ταῖς.
129. Ἰσακίῳ χ. Εἶχε πρὸς θερισμόν.
130. Χριστοφόρῳ ἀσπαθ. Ἐπειδὴ τὸ ἀλείφεσθαι.
131. Ἰω. πρικίῳ. Πρὸς λύπας ὁρᾶν.
132. Ταρασίῳ πρικίῳ. Τέθνηκε ὁ φίλος.
133. Τῷ αὐτῷ. Ὥσπερ ἔφησεν.
134. Μιχαὴλ σπαθ. Τὴν τοῦ κήρυκος.
135. Ἰω. ἀσπαθ. Οὐδὲν λυμαίνεται.
136. Κωνσταντίνῳ ἀδελφῷ. Τὸ περὶ τοῦ.
137. Γεωργ. διακ. Εἰ μὲν ἀπὸ τῆς.
138. Ἀμφιλοχίῳ. Ὅπερ χς ὁ θς.
139. Θεοδώρῳ ἀδελφῷ. Παροιμία λέγεται.
140. Θεοδώρῳ μητρ. Πολλὰ μὲν εἰπεῖν.
141. Τῷ αὐτῷ. Οἶδα πολλούς.
142. Τῷ αὐτῷ. Γενναίων ὄντως.
143. Θεοδώρῳ ἡγουμ. Οὐχὶ τὸ ῥεῦμα.
144. Τῷ αὐτῷ. Τὴν αἰσώπου γνώμην.
145. Κωνσταντίνῳ πρικίῳ. Εὐσέβιος ὁ τοῦ.
146. Σεργίῳ ἀδελφῷ. Πότερον οἱ χλευάζοντες.
147. Μανουὴλ πρικίῳ. Ἴσως θαρρεῖς.
148. Θεοδότῳ σπαθ. Λαμβάνουσι τὸ ὄνομα.
149. Εὐθυμίῳ μητρ. γενέσθαι μὲν ἐμοί.
150. Μητροφάνῃ χ. Μέγα μέγα μὲν τό.
151. Ἰω. ἀσπαθ. Οὐ τοσοῦτον χαλεπόν.
152. Θεοδότῳ σπαθ. Τὸ ἐμφωλεῦον.
153. Ταρασίῳ ἀδελφῷ. Τὸ ἐφ᾽ ᾧ πάντες.
154. Τῷ αὐτῷ. Τί δεῖ πλέον.
155. Βασιλείῳ κοιαίς. Οἶδα ποτὲ τό.
156. Ἰω. πρικίῳ. Ὅπερ ἠρώτηκας.
157. Γεωργ. μητρ. Θαυμάζω μάλιστα.
158. Εὐσχήμονι ἀρχ. Τί δή ποτε.
159. Ἀλεξάνδρῳ κώμητι. Εἰ τὴν ἀλεξάνδρου.
160. Νικολάῳ ἡγουμ. Ἀναγκαῖος μὲν ὁ φίλος.
161. Ταρασίῳ πρικίῳ. Εἰ τοῦ ἀνδρός.
162. Σεργίῳ ἀσπαθ. Ἐρωτᾷς, πῶς.

163. Ἀφιλοχίῳ μρο. Τρία σημαίνομεν.
164. Τῷ αὐτῷ. Ὡς καλὴ σου.
165. Γεωργ. μρο. Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς.
166. Τῷ αὐτῷ. Θαυμάζεις, εἰ τοιαύταις.
167. Τῷ αὐτῷ. Ἐπειδή περ οὐ μόνον.
168. Παύλῳ μρο. Τῆς μακρᾶς σοῦ.
169. Πανταλέοντι. Αἰγύπτιον ἦν τό.
170. Γεωργ. μρο. Εἴθε μοι τῶν σῶν.
171. Ἀναςασίῳ πρεσβ. Ἀφ' ἱερᾶς μέν σοι.
172. Θεοδώρῳ μρο. Ἀρότρῳ μὲν ὡς.
173. Κωνςαντίνῳ νοταρίῳ. Ὁμῶμος περιττόν.
174. Εὐσχήμονι ἀρχ. Οὐδὲν θαυμαςὸν, εἰ.
175. Πρὸς τοὺς ἐπισκόπους. Ἐγὼ θαυμάζω πῶς.
176. Παύλῳ ἀρχ. Ἀρκαδίαν με αἰτεῖς.
177. Σάββα πρεσβ. Τὴν ὁ πατήρ μου.
178. Τῷ αὐτῷ. Οὐ μάχεται κατά.
179 Ἀμφιλοχίῳ μρο. Ὅπερ μαθεῖν.
180. Ζαχαρίᾳ μρο. Ἔπεμψά σοι πικράν.
181. Κωνςαντίνῳ σπαθ. Σύντομόν σοι τῆς.
182. Εὐλαμπίῳ ἀρχ. Τῇ δεσποτικῇ φωνῇ.
183. Τῷ αὐτῷ. Ὅτε εἰς ἀπορίαν.
184. Ἀρσενίῳ χα. Ἦν καιρὸς τοῦ.
185. Εὐλαμπίῳ ἀρχ. Ἔςιν ἐναντίον.
186. Ἰω. πρικίῳ. Τῷ μὲν φίλῳ.
187. Εὐσχήμονι ἀρχ. Ἡ κακία καί.
188. Χρισοφόρῳ ἀσπαθ. Τὴν σὴν ἀπορίαν.
189. Ἐπισκόποις. Ὁ διωγμὸς βαρύς.
190. Μαριανῷ πρικίῳ. Εἴ τις ηὔχετο.
191. Τῷ αὐτῷ. Ἔδειξας, εἰς ὅσον.
192. Ζαχαρίᾳ μρο. Ὁ μακάριος, καὶ θεῖος.
193. Γαλάτωνι ἀσπαθ. Τὸ ἐφοῦδ, περὶ οὗ.
194. Θεοφίλῳ ἀσπαθ. Τὸ μὲν δίκην.
195. Θεοδώρῳ μρο. Μελέτη μέν.
196. Δαμιανῷ ξενοδ. Μὴ μείζους.
197. Κωνςαντίνῳ ασπαθ. Οὐκ ἔςιν ἐναντίων.

198. Ἠλίᾳ ἀσπαθ. Εἶπεν ἄν τις.
199. Ἀμφιλοχίῳ μρο. Ἡ δικαία πειθώ.
200. Γεωργ. μρο. Εἰ δῆλον ἐςι.
201. Σεργίῳ ἀσπαθ. Ἔλεγχος ἄκρατος.
202. Γεωργ. μρο. Ἐβουλόμην ἀπαρχῆς.
203. Εὐσχήμονι ἀρχ. Ἐδέξατο τις.
204. Θεοδώρῳ ἡγουμ. Ὁ μὲν ἀπορρητότερος.
205. Νικηφόρῳ χ/α. Ἅπαντα μὲν καλῶς.
206. Θεοδώρῳ ἡγουμ. Ἡ περιτομή.
207. Παύλῳ μρο. Ἔκαμον τάς.
208. Ἀμφιλοχίῳ μρο. Οἱ μὲν ἄλλοι.
209. Λέοντι φιλοσ. Ἡ τοῦ εἰμί.
210. Λέοντι ἀσπαθ. Ἴσθι, ὡς οὐ μόνον.
211. Εὐλαμπίῳ ἀρχ. Τὸ ἐξουσίαν ἔχειν.
212. Κωνςαντίνῳ ἀσπαθ. Τοῖς φιλομαθοῦσιν.
213. Ἀθανασίῳ χ/α. Ἐπειδὴ κατά.
214. Εὐσχήμονι ἀρχ. Συντέμνει τήν.
215. Στεφάνῳ ὀρθ. Τὰ εἴδωλα τῶν.
216. Παύλῳ μρο. Εἰ μὴ χειμών.
217. Γεωργ. μρο. Ὃν οὐδὲν δύναται.
218. Νικηφόρῳ χ. Τὸν μὲν τοῦ.
219. Ἰω. μρο. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ.
220. Λέοντι καὶ γαλάτωνι. Τί δήποτε.
221. Παύλῳ μρο. Οὔτε τοὺς ἐν λόγοις.
222. Ζαχαρίᾳ μρο. Γράφεις ἡμᾶς.
223. Παύλῳ μρο. Οἱ δραπέται τούς.
224. Ζαχαρίᾳ μρο. Εὗρον οἶμαι.
225. Θεοφυλάκτῳ ἀσπαθ. Εὐξαίμην ἄν.
226. Μιχαὴλ μρο. Τὰ μὲν εἰς σέ.
227. Μανουὴλ πρικίῳ. Οὐκ ἂν λάθοις.
228 Μιχαὴλ μρο. Ἄλλος ἄν τις.
229. Ἀρσαβὴρ ἀσπαθ. Οὐ πολλήν μοι.
230. Δωροθέῳ ἡγουμ. Συ μὲν ὀλοφύρῃ.
231. Ἰῳ αὐτῷ. Τὸ μὲν δῶρον.
232. Ἀρσενίῳ χ/α. Τί γράφω. Οἴχεται.

233. Λέοντι καὶ γαλάτ. Τῶν ἀνατολίου τοῦ.
234. Ἀρσαβὴρ ἀσπαθ. Τὸ μὲν δῶρον μεγαλ.
235. Ταρασίῳ πρικίῳ. Ὦ ποῦ νῦν ἠλίας.
236. Νικηφόρῳ χ. Ἐφ' οἷς μὲν ἡ.
237. Ἀρσενίῳ $\overset{\chi}{\alpha}$. Εἰ βλέπων ἐγώ.
238. Νικηφόρῳ $\overset{\chi}{\alpha}$. Ἀμηχανοῦντι μοι.
239. Τῷ αὐτῷ. Ὁ μὲν χειμὼν ἐγεγόνει.
240. Κωνςαντίνῳ νοταρίῳ. Βραδὺς μὲν ἦσθα.
241. Νικήτα ἀσπαθ. Οἶδα μὲν τήν.
242. Θεοφάνει διακ. Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ.
243. Νικηφόρῳ $\overset{\chi}{\alpha}$. Δειλὸς μὲν εἰς τήν.
244. Τῷ αὐτῷ. Ὡς μὲν οὐκ ἔχεις.
245. Τῷ αὐτῷ. Οὔτε σκηνὴν, καί.
246. Εὐσεβίᾳ $\overset{\chi}{\alpha}$. Εἰ μὲν ἀφ' ἡμῶν.
247. Εὐσχήμονι ἀρχ. Παῦλος ὁ θεῖος.
248. Τῷ αὐτῷ. Ὥσπερ ὁ κλεινός.
249. Γεωργ. μρο. Τὸ μὲν βαθύτερον.

Omnes epistolae eodem ordine sequuntur, ut in editione gr. lat. Lond. 1651. f.

Cod. DLIV.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to, initialibus miniatis, literis minutis et lectu facilibus, in foliis 174, Saec. XVI, signatus p. 41. n. 58. probe conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ὀρθοδόξου Θεοφάνους διάλεξις πρὸς τὸν ἀπὸ βαρλααμιτῶν ἐπιςρέψαντα Θεότιμον. Θεοφάνης, ἢ περὶ θεότητος, καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ἀμεθέκτου τε καὶ μεθέκτου.	Orthodoxi Theophanis dialogus ad reversum a Barlaamitis Theotimum. Theophanes, sive de deitate, et quod participari et non participari ex illa possit.

A. Ἐπεσκέψω κατὰ σεαυτὸν γενόμενος,
T. δι' ἧς ἡ ἀλήθεια τοῖς ἀξίοις ἀποκαλύπτεται.

†. Hic dialogus, Theophanes dictus, est Gregorii Palamae Thessalonic. ut aliunde mihi constat, licet nomen auctoris praefixum non sit. Fabricius huius mentionem facit tom. X. p. 457. quin dicat, ubi Mscum asservetur. Est dialogus adhuc ineditus.

Φύλ. ξ.	Fol. 60.
Νικηφόρου μοναχοῦ τοῦ γρηγορᾶ διήγησις περὶ τῆς διαλέξεως, ἣν ἐποιήσατο πρὸς τὸν παλαμᾶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρ. ἰω. τοῦ παλαιολόγου. Εἰσάγεται δὲ ἡ διήγησις, ὡς ἐξ ἑτέρου προσώπου.	Nicephori Gregorae monachi narratio de dialogo, quem habuit ad Palamam coram imp. domino Ioanne Palaeologo. Introducitur autem narratio ex illa persona.

A. Ἀλλ᾽ ὦ φίλε ἀγαθόνικε, σύ μοι.

T. ἣν ἐποιήσατο πρὸς τὸν γρηγορᾶν.

†. Est hic liber dogmaticus I. ineditus, qui etiam occurrit apud Theupolum in bibl. S. Marci p. 197.

Φύλ. ρκε.	Fol. 125.
Φακρασῆ τοῦ πρωτοςράτορος ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν ἐξήγησις, παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ θεσσαλονικοῦ κυρ. γρηγορίου, καὶ γρηγορᾶ φιλοσόφου.	Phacrasae Protostratoris succincta pro viribus narratio dialogi habiti in palatio coram imperatore inter Thessalonicum dominum Gregorium, et Gregoram philosophum praesentis, et audientis.

A. Ὁρισθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου ἡμῶν.

T. ἀφίημι τὴν διήγησιν.

†. In bibl. Coislin. Montfauconii p. 173. dicitur scripta a quodam ex illustrioribus senatoribus, et sic a Fabricio tom. X. p. 459. citatur. Phacrasis autem primi equorum curatoris nulla fit mentio. Reiserus totum praeteriit.

Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Κωνςαντίου ἱερομοναχοῦ ἁγιορείτου περὶ τῆς τοῦ γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας λόγος α̅.	Constantii Hieromonachi Hagioritae de mendaciis, et impietate Gregorae liber I.

A. Μεταλαχεῖν ἀθλίως τὸν γρηγορᾶν.

T. Τελεώτερον ὕποψιν ἄγοντες.

Τέλος τοῦ α̅ λόγου.

†. In bibl. Coislin. apud Montfaucon. p. 173. dicitur Gregorii Palamae ab alio quodam descriptus. Habetur etiam ibi liber secundus. Constantii verò Hieromonachi Hagioritae non fit mentio, nec apud Fabricium. Hagioritae verò dicebantur monachi, qui in montibus habitabant. Reiserum etiam hoc opusculum latuit, titulis licet expressè positis,

Cod. DLV. A. B.

Chartaceus, membrana textus, in 4to oblongo, literis minutis, Saec. XVI. probe conservatus, et inscriptus:

Demosthenicarum phrasium tom. A. B.

A. Ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἐλέσθαι. magno emere etc.

†. In tomo 2°. occurrunt etiam phrases aliorum:
Alcidamantis in Sophistas.
Gorgiae encomium Helenae.
Aristidis Panathenaicus etc.

Harpocrationis fragmentum.
Antiphontis phrases.
Carcini poetae.
Ex Ciccronis syllabis.
In membrana notatur:

Hier. Wolfius compater meus charissimus diem suum obiit anno aetatis 65. anno mundi 1580. Octob. die 8. pomerid. prima Aug. Vindel. sepultus fuit in porticu templi S. Annae in Syxti Betuleii monumento.

Cod. DLVI.

Membranaceus, in assere, in 4to, titulis et initialibus rubricatis, charactere minutissimo et nitidissimo, in foliis 261, cum marginalibus autographis, atramento pallido, Saec. X, signatus p. 41. n. 74. probè conservatus, et inscriptus:

S. Athanasii paraphrasis in psalmos.

†. Finis psalmi primi hic habetur Incipit tum argumentum psalmi 2^{di}: Ἡ τοῦ ψαλμοῦ προκειμένη ἐπιγραφὴ ἡ διὰ τῆς κιναβχρεως περιέχει ἀνεπίγραφος. Expositiones marginales iam desinunt in psalmo LXXII^{o}. Psalmi verò sunt CL. Tum sequuntur odae Moysis, oratio Annae, Oda Habacuc, Isaiae et Ionae, oratio trium puerorum. Finis est mutilus. Reiserus notat, interpretationem latinam ab Elia Ehingero factam ipsiusque interpretis manu eleganti scriptam, cum pluribus eiusdem adhuc ineditis, possidet bibliotheca Spizeliana, unde operis huius perrari editionem expectat orbis eruditus, curà Excell. Wagenseilii, prof. Altdorff., fautoris honoratissimi.

Cod. DLVII.

Chartaceus, membrana tectus, in 4^to^, titulis et initialibus miniatis, scriptura lectu facili, exaratus ab Andrea Darmario, Leridae in Catalonia, in foliis 773, emtus a Sylburgio, Saec. XVI, signatus p. 84. n. 52. optime conservatus, et inscriptus:

Ἐπιτομὴ χρόνων τῶν ἀπὸ ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάςου ἀνου ἕως κ̄ ἔτους τῆς βασιλείας ἡρακλείου τοῦ εὐσεβεςάτου, καὶ μετὰ ὑπατείαν ἔτους ιθ̄, καὶ ιη ἔτους τῆς βασιλείας ἡρακλείου νέου κωνςαντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ἰνδ. γ̄.	Compendium temporum ab Adamo protoplasto homine usque ad annum XX imperii Heraclii piissimi et post consulatum anni XIX, et XVIII imperii Heraclii iunioris, Constantini ipsius filii. Indict. III.

A. Ἀδὰμ πρῶτος ἀνων πλασθείς.

T. τοῦ ἐπιλαβέσθαι ἡμᾶς τοῦ αὐτοῦ θρόνου.

Ἐλιπὲς ἦν τὸ τέλος ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος.

Finis erat mutilus prae vetustate.

†. Subscriptio est scriptoris:

Ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου υἱοῦ γεωργίου εἴληφε τέρμα σὺν θεῷ ἐν τῷ ἔτει αφογ. ἰουλ. ᾱ. ἐν λερίδα τῆς καταλωνίας.

Ab Andrea Darmario Epidaurio, Georgii filio, finem cepit cum Deo anno 1573. Iul. I. Leridae in Catalonia.

Est hoc chronicon paschale, Alexandrinum, seu Siculum, huius codicis beneficio editum a M. Radero, Monachii 1624. 4.

De hoc chronico meminit Panvinius in praef. generali suorum fastorum p. 13.

In praef. lib. 2. p. 20.
In praef. lib. 3. p. 56.
In praef. lib. 4. p. 73.

Meminit

Meminit et alius libri graeci Msci, qui apud Ant. Augustinum extat, et in patrologis imperatoribus obscurissimis non exiguam sibi lucem attulere. De caeteris fastorum scriptoribus et chronographis v. eiusdem praef. generalem. In fol. 2°. supra notatum

Emtus a Sylburgio scutatis solaribns 36 iisque iusti ponderis.

Cod. DLVIII.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, manu Andreae Darmarii, in foliis 32, Saec. XVI, signatus p. 91. n. 78. probè conservatus, et inscriptus:

Ἀνδρονίκου περιπατητικοῦ περὶ παθῶν ψυχῆς.	Andronici Peripatetici de affectionibus animae.

A. Πάθος ἐστιν ἄλογος ψυχῆς κίνησις.

T. ἁπλότης, γενναιότης, καὶ ἀλήθεια.

†. Est Andronici Rhodii editum a D. Hoeschelio et occurrit adhuc in cod. 306. cuius, non item Augustani meminit cl. Harles.

Φύλ. ιε. Fol. 15.

Γεωργίου γεμιστοῦ περὶ ἀρετῆς.	Georgii Gemisti de virtute.

A. Ἀρετή ἐστιν ἕξις, καθ' ἥν.

T. ὁσιότης θεοσέβεια.

†. Prodiit cum Stobaei eclogis, et occurrit adhuc in cod. 260. Reiserus hoc omisit.

Cod. DLIX.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to, sine minio, scriptura nitidá, in foliis 156, Saec. XVI. signatus p. 38. n. 46. optimè conservatus, et inscriptus:

Τοῦ μακαριωτάτου θεοδωρήτου τοῦ ἐπισκόπου κύρου ἑρμηνεία εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων, τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἰωάννῃ θεοδώρητος. Προοίμιον.

Beatissimi Theodoreti, episcopi Cyri, expositio in canticum canticorum Dei amantissimo Ioanni Theodoretus. Prooemium.

A. Ἡ τῶν θείων λογίων ἐξήγησις.

Ἑτέρα ἑρμηνεία κατὰ παράφρασιν τοῦ ᾄσματος τῶν ᾀσμάτων συλλεγεῖσα ἀπό τε τῶν εἰς τοῦτο ἑρμηνειῶν τοῦ ἁγίου γρηγορίου νύσσης, τοῦ ἁγίου νείλου, καὶ τοῦ ἁγίου μαξίμου.

Alia expositio in paraphrasi cantici canticorum collecta ab expositionibus sancti Gregorii Nysseni, sancti Nili et sancti Maximi.

A. Ἐπειδὴ καὶ τὰς παροιμίας.

Ἑτέρα ἐξήγησις εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ ψελλοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν.

Alia expositio in canticum canticorum expositum a Psello in versibus politicis.

A. Ἐπεί περ φιλομαθὲς τὸ σόν.

T. καρδία αὐτοῦ. σοὶ δόξα κ. τ. λ.

†. Prodiere eodem ordine in operibus Theodoreti, et occurrunt adhuc in cod. 64.

Cod. DLX.

Bombycinus, in assere, corio fusco tectus, in 4^to^, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 156, Saec. XIII, signatus p. 35. n. 2. malè conservatus, et inscriptus:

Κυρ. συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ εὐχαί.

Dom. Symeonis Metaphrastae preces.

1. Ὁ μόνος καθαρὸς, καὶ ἀκήρατος κς.
2. . . . σάρκα σὴν ἑκουσίως.
3. Ἀπὸ ῥυπαρῶν χιλέων.
4. Δέσποτα κύριος.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Ἑτέρα εὐχὴ τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Aliae preces magni Basilii.

A. Δέσποτα ἅγιε, ἄχραντε, ἀμόλυντε.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν.

†. In fine duo folia sunt, quae huc pertinent, et eorundem preces continent.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Εὐριπίδου ἑκάβη. Euripidis Hecuba.

†. Finis tantum adest cum schol. marg.

Φύλ. η. Fol. 8.

Εὐριπίδου ὀρέστης. Euripidis Orestes.

A. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν.

T. καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

Τέλος. Εὐριπίδου ὀρέστης.

†. Est cum scholiis marginalibus, quae incip. εἶπεν ἔπος καὶ πάθος. διὰ τί πρὸς θηλυκὸν συνέταξε, διότι θηλυκὸν προτιμᾶται οὐδετέρου. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸ ἐποίησε τὴν σύνταξιν.

Item cum explicatione interlineari. Ad latus habetur argumentum triplex, ut in edit. Lips.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Εὐριπίδου Φοίνισσαι. Euripidis Phoenissae.

A. Ὁ ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν θηβῶν.

T. ἀφαυρότερον πέλει αὐτοῦ.

†. Est hoc argumentum cum oraculo Laio Thebano dato, et cum Sphingis aenigmate editum in edit. Lips. At tum alia sequuntur, quae ibi non sunt.

1. Ἰοκάστη ἐγέννησε τὸν οἰδίπουν κ.τ.λ.
2. Ἱστορεῖ πείσανδρος, ὅτι κατὰ χόλον τῆς ἥρας ἐπέμφθη ἡ σφίγξ κ.τ.λ.
3. Περὶ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβας υἱῶν. Αἰγιαλεὺς ἀδράστου, Θέσανδρος πολυνείκους.
4. Εὐριπίδου Φοίνισσαι. παντὸς δράματος καλεῖται πρόλογος κ.τ.λ. Des. ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.

Δράμα. Drama.

A. Ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδόν.
T. εἰς πατρός γε συμφορᾶς εὐκλεᾶ μὴ θήσοι.

†. Desinit in versu 1731. Reliqua desunt. Est cum scholiis marginalibus, quae inc. παλαιά τις φέρεται δόξα, ὡς σοφοκλῆς μὲν ἐπιτιμήσειεν εὐριπίδην, ὅτι μὴ προσέταξεν εὐριπίδης τοὺς δύο τούτους στίχους κ.τ.λ. ut in edit. Lips. non tamen eodem ordine. Habetur etiam explicatio interlinearis.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Ἐπιστολαὶ βρούτου. Epistolae Bruti.

1. Ἀκούω ὑμᾶς δολοβέλλα }
2. Χρήματα δολοβέλλα. } περγαμηνοῖς.
3. Τὰ χρήματα ἡμῖν, εἰς ὅν. }
4. Περγαμηνοὶ βρούτῳ. Εἰ ῥάδιος.
5. Περγαμηνοῖς. Τὰ χρήματα ὑμῶν.
6. Περγαμηνοῖ. Ἐπέμψαμεν σοι.
7. Περγαμηνοῖς. Δολοβέλλας ἐστιν ἡμῖν.
8. Περγαμηνοί. Τῆς μὲν πάλαι.
9. Περγαμηνοῖς. Ψήφισμα ὑμέτερον.
10. Περγαμηνοί. Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν.
11. Ῥοδίοις. Ξανθίους ἡμῶν.
12. Ῥόδιοι. Οὐκ εἰσὶ βαρέως.
13. Κώοις. Ῥόδος μὲν ἤδη.
14. Κῶοι. Οὔτε ῥοδίων ἅλωσις.
15. Κώοις. Οὐδὲν οὔτε θαλάσσης.
16. Κῶοι. Καὶ γεωργίαν ἐστιν.

17. Κώοις. Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τήν.
18. Κῶοι. Τοὺς μὲν ἰδίους.
19. Τραλλιανοῖς. Εἰ μὲν ἐν τῇ.
20. Τραλλιανοί. Τῷ καὶ δολοβέλλαν.
21. Τραλλιανοῖς. Πρόσθεν ὑμῖν.
22. Τραλλιανοί. Ἐδηλώσαμέν σοι.
23. Τραλλιανοῖς. Ἠγγέλθη μοι.
24. Τραλλιανοί. Οὐ μινόδωρος.
25. Τραλλιανοῖς. Χρήματα ὅσα.
26. Τραλλιανοί. Οὔτε δολοβέλλαν.
27. Πατ7αρεῦσιν. Δαμάσιππον ῥοδίων.
28. Παταρεῖς. Εἰ θᾶτ7ον ἑρμόδωρος.
29. Κανίοις. Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν.
30. Κάνιοι. Οὐδὲν θαυμαςόν.
31. Κανίοις. Εἰ μὲν κατ' ὄψιν.
32. Κάνιοι. Πίςις εὐνοίας.
33. Σαμίοις. Αἱ βουλαὶ ἡμῶν.
34. Σάμιοι. Βουλεύεσθαι μέν.
35. Κυζικηνοῖς. Τὰ ἀπὸ βιθυνίας.
36. Κυζικηνοί. Παραπέμψαι τὰ ὅπλα.
37. Κυζικηνοῖς. Ἐκομίσθη τὰ ὅπλα.
38. Κυζικηνοί. Οὔτε κέρδος ἐλπίδι.
39. Κυζικηνοῖς. Οἱ πρέσβεις ὑμῶν.
40. Κυζικηνοί. Τὸ σπουδαῖον ἡμῶν.
41. Μυρῶσι. Ξάνθιοι ἁλόντες.
42. Μυρεῖς. Οὐδὲ ξανθίοις μέν.
43. Μυρεῦσι. Ἡ συμμαχία ὑμῶν.
44. Μυρεῖς. Συνήσθημέν σοι.
45. Μιλησίοις. Οὐδὲ χρημάτων.
46. Μιλήσιοι. Καὶ χρημάτων.
47. Μιλησίοις. Εἰ μέν ἐςιν ὑμῖν.
48. Μιλήσιοι. Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχύς.
49. Λυκίοις. Ὅσα ἐςὶν ὑμῖν.
50. Λύκιοι. Ὀξείας ἐπιταγῆς.
51. Λυκίοις. Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν.

52. Λύκιοι. Καὶ σοι τάχιον.
53. Λυκίοις. Ξάνθιοι τὴν ἐμήν.
54. Λύκιοι. Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα.
55. Λυκίοις. Ξανθίων τοὺς ἀποφυγόντας.
56. Λύκιοι. Οὐδὲ αὐτοί ξανθίους.
57. Βιθυνοῖς. Μηδενὶ δοκείτω.
58. Βιθυνοί. Οὐχ ὅσων δεῖ.
59. Βιθυνοῖς. Ἀκύλαν ἐμὸν φίλον.
60. Βιθυνοί. Οὐκ εἴ τι δολοβέλλας.
61. Βιθυνοῖς. Ἔγραψε μοι ἀκύλας.
62. Βιθυνοί. Ἀκύλας οὐ κατήγορος.
63. Βιθυνοῖς. Οἱ ἀκόντες ἡμῖν.
64. Βιθυνοί. Οἱ βιαζόμενοι τούς.
65. Βιθυνοῖς. Τὰ πλοῖα ἐγώ.
66. Βιθυνοι. Ὁ μὲν χειμών.
67. Σμυρναίοις. Τὸ πρόθυμον τῶν.
68. Σμυρναῖοι. Εὐχῆς ἔργον.
69. Δαμάψω. Ὅπλων καὶ χρημάτων.
70. Δάμαψ. Εὐπορούντων ἔργον.
Θεσπεσίῳ. Ὅπερ ἀεὶ καί.
Λεοντίνῳ. Προλαβὼν αὖθις.

Septuaginta epistolae sunt in margine notatae, et totidem editae. Reliquae igitur duae ad alium pertinere videntur, cum non amplius numero signatae sint.

Φύλ. ρια.	Fol. 111.
Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν συντάξεων, κατὰ ἀλφάβητον.	Principium cum Deo constructionum alphabeticè.

A. Ἀγορανομῶ. γενικῇ. ἀγορανομῶν. ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος.

T. ὠφελῶ δὲ τὸ βοηθῶ. δοτικῇ. Καὶ εὐριπίδης. Τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν.

†. Idem lexicon supra etiam occurrit. Cod. 499. 529. Quod cum utilissimum graecae linguae

studiosis videam, edere cum occasione constitui. His enim tribus exemplaribus usus, integrum exhibere potero. Occurrit adhuc apud Bandinium vol. 2. p. 194. n. 15.

Φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Γεωργίου χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν.	Georgii Choerobosci de tropis poeticis.

A. *Ποιητικοὶ τρόποι εἰσιν εἴκοσι ἑπτά.*

T. *ἀνταπόδοσις ἐςι ἐπ' ἐκδοχητῶν. κ.τ.λ.*

†. Desunt ultimae quinque. Idem occurrit apud Bandinium vol. 2. p. 264. Reiserus auctorem omisit.

Φύλ. ρλδ.	Fol. 134.
Προγυμνάσματα κυρ. τοῦ νικηΦόρου τοῦ βασιλικοῦ μῦθοι. Διήγημα τὸ κατὰ τὸν ὀδυσσέα.	Progymnasmata dom. Nicephori Basilici. Fabulae. Narratio de Ulysse.

A. *Εἶχεν ἑλένην ἡ τροία.*

T. *τοῖς τρωσὶν ἐπεβούλευε.*

†. Sunt Nicephori imperialis notarii. Idem enim occurrit apud Bandinium vol. 2. p. 184. ubi legitur: *τοῦ βασιλικοῦ νοταρίου.* Apud Fabricium verò vol. IV. p. 411. vol. VI. 400. Titulus est Nicephori *τοῦ βασιλάκη.*

Allatius edidit Romae 1641. 8. inter excerpta rhetorum etc.

Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι.	Eiusdem sententiae.

A. *ΣοΦοκλῆν ἐπαινέσαι προάγομαι.*

T. *καὶ ὡς χαρίζεσθαι. . . . .*

†. Eaedem occurrunt apud Bandinium vol. 2. p. 185. et quidem integrae. Fabricius harum non meminit.

Cod. DLXI.

Chartaceus, membrana tectus, in 4to, sine minio, literis minutis et nitidis, in foliis 148, cum marginalibus Hoeschelii, Saec. XVI, signatus p. 37. n. 38. optimè conservatus, et inscriptus:

Σειρὰ διαφόρων εἰς τὰς παροιμίας σολομῶντος.	Catena variorum in proverbia Salomonis.
Ὑπόθεσις εἰς τὰς παροιμίας σολομῶντος.	Argumentum in proverbia Salomonis.

A. Σοφὸς μὲν ὁ Δαυὶδ, καί.

T. ἄφρων πανουργότερος γίνεται.

Παροιμίαι σολομῶντος.	Proverbia Salomonis.

A. Αἱ παροιμίαι περιέχουσιν παίδευσιν.

T. βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ καθευθύνουσα ὁδός.

†. Interpretes obvii sunt: Basilius, Hippolytus, Origenes, Didymus, Epiphanius, Chrysostomus, Georgius, Apollinarius, Iulianus, Polychronius, Evagrius, Diodorus, Eusebius, Olympiodorus, Eustathius. In Morellii bibl. gr. p. 39. iidem patres citantur. Idem prologus habetur, et idem initium. Ait etiam ibidem. Catena ceteroquin eadem est cum edita ex versione latina Theod. Peltani. Antverp. 1614. 8.

Codex hic a D. Hoeschelio collatus cum alio, et notis illustratus est.

Cod. DLXII.

Membranaceus, charta suppletus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, initialibus miniatis, scriptura ligata et eleganti, in foliis 177, Saec. XI, signatus p. 34. n. 13. probè conservatus, et inscriptus:

Νεμε-

Νεμεσίου ἐπισκόπου ἐμέσης περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης.	Nemesii episcopi Emeseni de natura hominis liber in capita divisus.

A. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς.

T. συμφέρειν ἐκείνοις ἀφείλοντο.

†. Hoc etiam codice usus cel. Matthaei editionem suam paravit, ut ipse in praefatione ait.

φύλ. ριδ. Fol. 114.

Ἐν τίνι τὸ ἡγεμονικὸν ἵδρυται.	In quo constituitur principatus?

A. Σιγάτω πᾶσα σχολαστικὴ ματαιολογία.

T. ἀπὸ ταύτης ἀλλοτριοῦσθαι.

†. Hoc caput a priore libro non separatur, quasi huc adhuc pertineret. Est veró Gregorii Nysseni, ut in nota subiecta dicitur.

Τὸ παρὸν κεφάλαιον ιβ ἐστιν τοῦ αὐτοῦ νύσσης ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὧδε οὐκ ἐγράφη τελείως, ἀλλ' ἐλλείπει μέρος.

Praesens caput XIIum est ipsius Nysseni de formatione hominis, et hìc non est integrè scriptum, sed pars deest. v. ipsius editionem.

φύλ. ρις. Fol. 117.

Τοῦ αὐτοῦ γρηγορίου νύσσης περὶ ψυχῆς.	Eiusdem Gregorii Nysseni de anima.

A. Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

T. ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus editis, et saepius in hac bibliotheca occurrit.

φύλ. ροα. Fol. 171.

Τοῦ μακαρίου ἰω. τοῦ δαμασκηνοῦ λόγος περὶ τῶν κεκοιμημένων.	Beati Ioannis Damasceni de mortuis sermo.

A. Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα.

T. ὑπάρχευς εἰς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Codices manuscripti ut plurimum tribuunt Ioanni Damasceno, cui ab aliis abiudicatur. v. ipsius editionem.

Cod. DLXIII.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidissimis, Saec. XIV, in foliis 209, alia manu suppletus, signatus p. 77. n. 6. probè conservatus, et inscriptus:

Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ βλεμμύδου εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβ. α. προοίμιον.

Nicephori monachi et Presbyteri Blemmidae isagogicae epitomae lib. I. Prooemium.

A. Ἐπειδή περ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη.

T. ἔλεγχοι δέκα καὶ τρεῖς.

†. Praemittitur index cap. XL. quorum Ium est: περὶ ὅρου. Ultimum: περὶ προτάσεων καὶ συλλογισμῶν.

Hoc usus codice edidit Wegelinus graece. Finito libro sequitur titulus: Αἱ διαιρέσεις τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ σοφωτάτου βλεμμίδου καθ᾽ ἕκαστον κεφάλαιον. Περὶ ὅρους κ. τ. λ.

Divisiones primi libri sapientissimi Blemmidae in singula capita a primo usque ad ultimum.

Cod. DLXIV.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus et aere clausus, in 4to, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidis, cum marginalibus, made-

factus, in foliis 355, Saec. XIV, signatus p. 80. n. 5. sat conservatus, et inscriptus:

Ἀρχὴ τῶν τοῦ πολυδεύκους ὀνομαςικῶν.	Principium Pollucis onomastici.
Ἰούλιος πολυδεύκης κομόδῳ καίσαρι χαίρειν.	Iulius Pollux Commodo Caesari salutem.

A. Ὦ παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ πρώιόν ἐςι.

T. ὅσα ἂν ἕκαςον ἐπέλθῃ, τάξομεν. ἔρρωσο.

Θεῶν καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς ὀνομασίας.	Deorum et daemonum appellationes.

A. Θεὸς καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες.

†. Praemittitur tab. lib. I. cap. XV. quorum ultimum est: περὶ μελίσσων.

Des. τὸ δὲ παρὸν πρώτου βιβλίου κ.τ.λ.

Lib. II. περὶ σώματος ἀνθρώπου. Ἐρεῖς οὖν τὸ συνηθές.
Des. αἰσθήσει ἀναισθησία. Deest Sect. I. et tab.

Lib. III. περὶ γένους. ἑπόμενον δ'ἂν εἴη.
Des. καὶ ἔςω τέλος τοῦ βιβλίου. Caret praef. et tab.

Lib. IV. Κομμώδῳ χαίρειν. Οἶμαι καὶ σε κ.τ.λ. περὶ τοίνυν ἐπιςήμων. Des. ὀμφαλιςήρ. cum tab. CXXVI.

Lib. V. θήρα λέγοιτ' ἄν. Des. θορύβων μεςόν. cum tab. et praef.

Lib. VI. Κομμώδῳ κ.τ.λ. χαίρειν. ' Τὰ μέν τινα — χρὴ λέγειν. Des. καὶ τὸ σιγηλῶς. cum tab.

Lib. VII. Εἴποις ἂν τέχναι. Des. γράψας ἐν βιβλίῳ. cum tab.

Lib. VIII. Δικαςικὰ ὀνόματα. Εἴη ἄν. Des. συμβολή, ἔρανος. cum tab.

Lib. IX. Epist. Ὀνομαςικόν τι. Des. ἀκοῦσαι ποθεῖν.
A. Ἴν' οὖν καὶ περὶ πόλεως. T. σχηματισμόν. cum tab.

Lib. X. Epist. Ἐνέτυχόν ποτε. Des. τ' ἰδέων ἔδει. A. τὸ μὲν ὄνομα. T. κιβωτὸν, λύχνον. cum tab.

Occurrit in cod. 202. v. edit.

φύλ. ρδ. Fol. 104.

Ἐκ τῶν αἰλιανοῦ περὶ ζώων ἰδιότητος. Ex Aeliano de animalium proprietate.

Lib. I. A. Ἄνθρωπον μὲν εἶναι σοφόν. Tab. cap. LVIII. I. περὶ τῶν ἐρωδιῶν. Καλεῖται τις. Ult. περὶ τῆς τῶν μελισσῶν βασιλείας. Des. κρεῖττον ἐστιν.

Lib. II. Tab. cap. LVII. I. περὶ γεράνων. Ὁ ταῦτα. Ult. ὅτι ἐκ βοῶν τικτονται μέλισσαι. Des. τὸ μέλι.

Lib. III. Tab. cap. XLVII. I. περὶ λεόντων. Μαυρουσίων. Ult. περὶ καμήλων. Des. παρελθόντα.

Lib. IV. Tab. cap. LX. I. περὶ περδίκων. Ἀκόλαστοι. Ult. περὶ σπίνου. Des. ὡς ἂν εἴποις, ἐστιν.

Lib. V. Tab. cap. LVI. I. περὶ μεμνόντων. Γῆν τήν. Ult. περὶ ἐλάφων. Des. αἳ δε εἰσίν.

Lib. VI. Tab. cap. XLII. I. περὶ παρορμήσεως. Δέονται μέν. Ult. περὶ λύκων. Des. οἱ λύκοι αὐτοῖς.

Lib. VII. Tab. cap. XLIV. I. περὶ βοῶν. πέπυσμαι δέ. Ult. περὶ ζώων μνήμης. Des. περιηγουμένων αὐτό.

Lib. VIII. Tab. cap. XXV. I. περὶ ἰνδικῶν κυνῶν. Ἰνδικοὶ λόγοι. Ult. περὶ ἰχθύος τοῦ ἔλλοπος. Des. τῆς σπουδῆς.

Lib. IX. Tab. cap. LXIV. I. περὶ λεόντων. Ὁ λέων ἤδη. Ult. περὶ ἔχεως. Des. ἐπάνεισιν.

Lib. X. Tab. cap. XLIX. I. περὶ ἐλεφάντων. σπανίως ἐλέφας. Ult. περὶ ἐρυκίνων ζώων. Des. ἐπὶ τοῖς ἄνω.

Lib. XI. Tab. cap. XXXIV. I. περὶ κύκνων. Ἀνθρώπων. Ult. περὶ ζώων. Des. ἀφίκετο, εἶπον.

Lib. XII. Tab. cap. XLVIII. I. περὶ ἰχθύων. Μυρεῶν τῶν. Ult. περὶ ἀνθίων. Des. καὶ μάλα ἀσμένως.

Lib. XIII. Tab. cap. XXVIII. I. περὶ ἀετοῦ. Ἀετὸν ἀκούω. Ult. περὶ χρυσόφρυος. Des. καὶ γυναικοῖς.

Lib. XIV. Tab. cap. XXIX. I. περὶ σκόμβρων. Ἐν δὲ τῷ Ἰωνίῳ. Ult. περὶ ἰχθύων. Des. καὶ γεωργούς.

Lib. XV. Tab. cap. XXIX. I. περὶ θήρας ἰχθύων. θήραν ἰχθύων. Ult. περὶ πυγμαίων. Des. καὶ ἀπώλεσαν.

Lib. XVI. Tab. cap. XLI. I. περὶ πορφύρας. Ἀνὴρ πορφυρεύς. Ult. περὶ σκορπίων. Des. μὴ δεδυνημένους.

Lib. XVII. Tab. cap. XLVI. I. περὶ ὄφεων. Ἀλέξανδρος. Ult. περὶ λέοντος. Des. ἐκεῖνοι εἴσονται.

Ex hoc conspectu intelligitur, non esse excerpta ex Aeliano, ut titulus innuere videtur et Reiserus putavit, sed integrum eius opus esse. Quin et his finitis, sequuntur fol. 239. alia adhuc capita LVII, quorum Ium hìc est quartum: περὶ ὑαίνης. ὅτι ἐνιαυτόν. Ultimum: περὶ ἀρκτόμυος. Des. ἀναιροῦσι τὸν φύλακα, et in ora superiore haec habetur nota. Recentior est, ut apparet, et quaedam praeter Aelianum addit. Notam hanc praecedit narratiuncula de Philaridis crudelitate ipsiusque successoribus.

φύλ. σμζ. Fol. 247.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν τρωικῶν.	Principium cum Deo Troicorum.

A. Τροῖαν πρότερον μὲν ἐπόρθησεν ἡρακλῆς.

T. ὁ τελαμώνιος ἐκ μαθὼν τὴν ἐπιςω ......

†. Argumenta brevia in margine minio exarata sunt. Ultimum est: περὶ τοῦ φόνου παλαμήδους. De caede Palamedis. Edidit gr. et lat. Io. Henr. Maius in bibl. Uffenbachiana. P. 1. p. 655. Variantes lectiones sunt sequentes:

Fol. 655. δεκαετοῦς, καὶ τοῦτον διαπετασθέντα. τρικοναέτης.

Fol. 657. ἐν τοσούτῳ θνήσκει. καὶ ὅς τῇ ὀμευνέτι. παρέρριψε. ἐξεπαίδευε. ἔξω που.

Fol. 659. ἦν ταύταις. ἡ δ' ἀθηνᾶ. Τοῖς Ἠλιεῦσιν. ὅς δειέλω.

Fol. 661. μέλλων.

Fol. 663. προθύμους. ὑπερλίαν. ἄνδρα. εἴτουν.

Fol. 665. μεγάσωμος. ποίαντος. πυλίου.

Fol. 667. δημοχαριστής. ἐξεπιστάμενος. παρωχημένα. ὅς καί.

Fol. 669. ἀξιόλογα. τροπαίοις. ἱματισμοῖς.

Fol. 673. καταβροχθίζει. ἕκτορα.

Fol. 675. πελασγῶν.

Fol. 677. ὁμαιχμία μία. ἠρεμοῦντο. παραυτά.

Fol. 679. ἄλλοι δε. οὖσαν καὶ νεαράν. παρ' ὅλους. μαχομένης ἀτραμύτιον.

Fol. 683. γράψαι. τῇ λέσβῳ.

Fol. 685. οὕτως ἀδίκως.

φύλ. σνζ. Fol. 257.

Εἰς τὸν ἅγιον θεόδωρον ἐπὶ τῷ θαύματι τῶν κολύβων.	In S. Theodorum de miraculo Colyborum.

A. Ἄγνωμον οἶδα καὶ πλατὺν ὄφλον ψόγον.

T. ἀρκοῦσι θύτα τοὺς λόγους ἐπευλόγει.

†. Κόλυβα vox usitata in liturgicis, quod in ecclesia graeca Colybi benedici et distribui fidelibus solerent primo sabbato ieiuniorum, v. Synaxarium in triodio. Sic verò ortum. Cum Iulianus imp. omnes panes sacrificiorum sanguine pollutos vaenum exponi curaret, Eudoxius patriarcha hanc fraudem edoctus, per visum S. Theodori Tironis Christianos monuit, ne quid emerent Colybisque seu frumento cocto vescerentur. Quae hauserunt ex narratione Nectarii CP. v. Cangii glossarium

ad hanc vocem. Hinc quantum errasti Reisere legendo. Orationes duae in S. Theodosium. Sed et Maius in bibl. Uffenbachiana legit: εἰς τὸν ἅγιον Θεοδόσιον, licet clarè Theodorus, non Theodosius scribatur, et in versu 151 iterum Theodorus legatur. Lego apud Bandinium vol. 2. p. 171. Manuelem Phile cecinisse εἰς τὰ κόλυβα. Suspicor proin, hos versus esse ipsius, ex eo potissimum, quod ipsius opuscula immediatè sequantur. v. ipsius edit. Lips. 1768. 8. gr. lat.

Φύλ. σξ. Fol. 260.

Τοῦ Φιλῆ εἰς τὸν κατὰ παθοῦς μοναχὸν λωβὸν τὸν κείμενον ἐν τῇ πηγῇ.	Phile in monachum mutilatum et in fonte iacentem.

A. Τὸ σῶμα τοῦτο κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους.

T. τοὺς γὰρ πόνους ἔμαθες εὐψύχως φέρειν.

†. In Cod. 281. adscribuntur M. Phile, et idem initium est, titulus autem diversus. Hinc non Philothei legendum est, ut Maius legit P. 1. p. 587. Clarè enim Φιλῆ scribitur. Maius legit adhuc κάκιστα παθόντα et ἐν τῇ πανηγύρει. At circumflexus est in ultima. Hi versus non memorantur a Fabricio, nec a Reisero. v. edit. cit.

Φύλ. σξα. Fol. 261.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα βασιλέα.	Eiusdem in imperatorem.

A. Ἀσύγκριτος εἶ βασιλεῦ, σιγάτωσαν οἱ λόγοι.

T. Idem.

†. Neque isti memorantur a Fabricio, nec a Reisero. Maius autem ibidem describit. v. edit. cit.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Ἱστορίαι γραμματικοῦ Ἰω. τοῦ τζέτζου, ὧνπερ ἐμ-	Historiae Ioan. Tzetzae grammatici, quarum me-

νήσθη ἐν μίᾳ τῶν αὐτοῦ ἐπισολῶν. — minit in una suarum epistolarum.

A. Ἀκριβεστάτως ἐκμαθεῖν — Κροῖσος.

T. Φάσκουσιν εἶναι λίθον.

†. Ultima notatur CXXXIX. Occurrunt adhuc in cod. 338. v. Iac. Lectii poetas veteres.

Φύλ. σϟε. Fol. 295.

Μῦθοι τοῦ αἰσώπου κατὰ σοιχεῖον. — Fabulae Aesopi ordine alphabetico.

A. Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλεῖν ἀλλήλους.

T. οὐδ' ὅλως χρὴ ἂν φύεσθαι.

†. Sunt nro. CCXXVIII. In fine notatum: Novissimè contulit cum Florentinis, Vindobonensibus et Moscoviensibus Benedictus Wilhelm Augustanus, Conrector Lycaei Rosſebiensis anno K. S. 1796. mense Augusto. — Sunt ter in hac bibliotheca.

Φύλ. τκβ. Fol. 322.

Αἰνείου σοφισοῦ διάλογος ὁ θεόφρασος. — Aeneae Sophistae dialogus Theophrastus.

A. Ποῖ δεὶ καὶ πόθεν εὐξίθεε.

T. ἱκανῶς ἡμῖν ἦν κται, ἀλλ' ἴωμεν.

†. Praemittitur index cap. IX. quorum I est: ὅτι οὐκ ἔσιν ἀνθρώπων προβιοτή. Ultimum: ὅτι κἂν τῶδε τῷ βίῳ γέγονε πολλάκις νεκρῶν ἀνάστασις πρὸς ἀπόδειξιν τῆς μελλούσης.

Τοῦ διαλόγου τὰ πρόσωπα. Αἴγυπτος ἀλεξανδρεύς. εὐξίσθεος σύρος. θεόφρασος ἀθηναῖος.

Est dialogus de immortalitate animae editus gr. et lat. v. Barthium.

Φύλ. τλη. Fol. 338.

Ἱμερίου σοφισοῦ ἐπιθαλάμιος. Πρωθεωρία. — Himerii Sophistae epithalamius. Protheoria.

A. Ἴσως

A. Ἴσως μὲν ἂν τῷ περίεργον δόξειεν.

T. τὸν λόγον λαμβάνων.

†. Est haec protheoria, qua finita sermo incipit. Ἀπόλλωνα φασὶ μετὰ τὰς μεγάλας νίκας. Des. καὶ τὴν γενεθλίων σπουδὴν συνάψωμεν. Est in nuptias Severi amici sui, cuius excerpta leguntur apud Photium. Est orat. I. Wernsdorff, qui de Severo illo late disputat. Edidit etiam I. H. Maius in Uffenb. P. 1. p. 589. gr. et lat. cum notis. lectiones variantes observari sequentes.

Pag. 591. καὶ ἔτι, καὶ φιλομαθὲς ἡδύ. ποιητικὴν ὥραν. ἐπ' ἀφροδίτη. νυμφίους. σφίγξας.

P. 593. ἔρωτας ἔκλεψεν. ἐκεῖσε τόν. ἀφ' ὧν.

P. 595. διόσκουροι. ὅτι κακεῖνον.

P. 599. ἀκούω καὶ τούς. καθ' ἓν μέρος. θέας μητρὸς γεννᾶσθαι. ὁμοιότητα πλέον. τῆς ψυχῆς ὁμοιότης. ταλασία τήν.

P. 601. τοὺς κατ' αὐτήν. ἐλευθερία τρόπου.

P. 603. καλόν. ἥκις' ἂν τις. ἐντυχεῖν. σχιζόμεναι. ἀνάγκη.

P. 605. ἀλλ' εἰ γάρ. ᾠδῆς ἐδέησεν. ἕσπερος. χορείας.

Φύλ. τμα. Fol. 341.

Τοῦ αὐτοῦ πολεμαρχικός. Eiusdem polemarchicus.

A. Οὐ τοῖς ψέγουσι τὸν νόμον.

T. οὕτω τῆς πικρᾶς ἀπαλλάτεσθαι.

†. In edit. Wernsdorffii Orat. II. p. 368. Edidit prior Maius in bibl. Uffenb. P. 1. p. 607. gr. et lat. cum notis. lectiones variantes sunt.

P. 607. παρ' αὐτοῦ. παρὰ τοῦ λέγειν. κοινῇ. bis.

— 609. ἔςη.

— 611. κατ' ἀλλήλων οὐκ. οὐ γὰρ δή. κριθείσης δέ. ἅπαξ οἱ θεοί. παρὰ τῇ πόλει.

— 613. μνημονεῦσαι.

P. 615. καὶ οὗτοι.
— 617. κομίζονται. ἐπίστευσε τὸν πόλεμον. ἐστράτευε.
— 619. πέδας. παρειστήκει.
— 621. ναύτης καί.
— 625. ὑμεῖς τόν. κατηναγκάσετε.
— 627. τὰ μὲν γάρ.
— 629. οὕτω ταύτην.

φύλ. τμε. Fol. 345.

Εἰς βασιλέα παναθηναίοις ἀρχομένου τοῦ ἔαρος. — In imperatorem Panathenaeis incipiente vere.

A. Χαῖρε φίλον φάος χαριέντι.

T. κἀγὼ τοῖς ῥηθεῖσι πείσομαι.

†. Edidit etiam I. H. Maius in bibl. Uffenb. P. 1. 631. gr. et lat. cum notis. Lectiones variantes sunt.

P. 631. μειδιόων.
— 633. νεμόμεθα. ὡς ἀληθῶς.
— 639. ἔαρ ἔνειμε.
— 641. βοᾶν τὸν εὔιον.
— 643. ταῦτα ἔχοντες. ὅστικεν.
— 647. ἢ τῷ πυλίῳ.
— 649. καὶ λέγειν τι.
— 651. πέμπωσι.

φύλ. τμς. Fol. 346.

Τοῦ θεοστυγοῦς Ἰουλιανοῦ συμπόσιον, ἢ κρόνια. — Exesi Deo Iuliani symposium, seu Saturnalia.

A. Ἐπειδὴ δίδωσιν ὁ θεὸς παίζειν.

T. ἡγεμόνα θεὸν εὐμενῆ καθιστὰς σεαυτῷ.

†. Sunt Iuliani imp. Caesares, ut ex collatione vidi. Fabricius ait vol. VII. p. 90. κρόνια cum Caesaribus non esse confundenda, tanquàm deperdita. An duo ergo opuscula eodem gaudent titulo? v. Suidas in ἰουλιανὸς et ἐμπεδότιμος.

Occurrit adhuc in cod. 101.

Cod. DLXV.

Chartaceus, corio albo tectus circa dorsum, in 4to m. titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 46, Saec. XVI, signatus p. 81. n. 16. optimè conservatus, et inscriptus:

Πινδάρου νέμεα. — Pindari Nemea.

Χρομίῳ αἰτναίῳ. ᾠδὴ ᾱ. — Chromio Aetnaeo. Ode I.

A. Ἄμπνευμα σεμνὸν ἀλφέου.
T. σεμνὸν αἰνήσει δόμον.

Ὠδὴ β̄. ὅθεν περ καὶ ὁ μηρίδαι.
T. ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρετε φωνᾷ.

Ὠδὴ γ̄. ποτνία μοῖρα μάτερ.
T. καὶ μεγάρων δέδορκα φάος.

Ὠδὴ δ̄. Ἄριϛος ἀφροσύνα.
T. ταχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

Ὠδὴ ε̄. Οὐκ ἀνδριατοποιός εἰ.
T. σὺν ξανθαῖς χάρισιν.

Ὠδὴ ϛ̄. Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος.
T. ἰσχύος ἀνίοχον.

Ὠδὴ ζ̄. Ἐιλείθυια πάρεδρε μοιρᾶν.
T. ψυλάκας διὸς κόρινθος.

Ὠδὴ η̄. Ὥρα πότνια κάρυξ.
T. τάν τε καδμείων ἔριν.

Ὠδὴ θ̄. Κωμάσομεν παρ' ἀπόλλωνος.
T. ἄγχιϛα μοισᾶν.

Ὠδὴ ῑ. Δανάου πόλιν ἄγλαο.
T. χαλκεομίτρα κάϛορος.

Ὠδὴ ια̅. Παῖ ῥέας ἅτε πρυτανεῖα.
T. δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

Τέλος τῶν πινδάρου νεμέων.

φύλ. κη. Fol. 28.

A. Μάτερ ἐμὰ τὸ τεὸν χρύσασπι ϑῆβα.

T. ἰφικλέος μὲν παῖς ὁ μόδαμος εῶν.

†. Videtur pertinere ad Aeschylum.

φύλ. κθ. Fol. 29.

Αἰσχύλου ἑπτὰ ἐπὶ θήβας. Aeschyli septem ante Thebas.

A. Κάδμου πολῖται χρὴ λέγειν.

T. μετὰ ἄσπιδος τόδε. . . . . .

†. Praemittitur argumentum: λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν ἀϑήναις. ἔσχε δὲ τὴν ιοκάςην. Des. ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος, ut in editione. Fol. 45. sequitur initium Promethei: χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον, et fol. 46. γένος αἰσχύλου ποιητοῦ. Αἴσχυλος ὁ τραγικὸς τὸ μὲν γένος. Est verò tantum initium.

Cod. DLXVI.

Chartaceus, corio albo circa dorsum tectus, in 4to m. eadem, qua prior, manu exaratus, titulis et initialibus miniatis, in foliis 73, Saec. XVI, ex libris D. Hoeschelii, signatus p. 91. n. 82. optimè conservatus, et inscriptus:

Marciani Heracleotae lib. II. epitomes Artemidori Ephesii geographi.

A. Τὴν εἰσρςὴν ποιούμενος. ἀρτεμίδωρος ὁ ἐφέσιος γαιογράφος ἐν ἕνδεκα.

T. τῶν δὲ ἀριςέρων τῇ λιβύῃ μερῶν τοῦ δυτικοῦ. λείπει μέχρι τοῦ τέλους.

†. Primus graecè edidit D. Hoeschelius Aug. Vind. 1600. 8. cum sequentibus gr. et lat. v. Hudson Oxon. 1698. 8. etc.

Φύλ. λδ.	Fol. 34.
Σκύλακος τοῦ καρυανδέος περίπλους τῆς θαλάσσης τῆς οἰκουμένης εὐρώπης, καὶ ἀσίας, καὶ λιβύης, καὶ ὅσα, καὶ ὁποῖα ἔθνη ἕκαςα ἑξῆς, καὶ χῶραι, καὶ λιμένες, καὶ ποταμοὶ, καὶ ὅσα μήκη τῶν πλῶν, καὶ αἱ νῆσοι αἱ ἑπτὰ αἱ οἰκούμεναι, καθότι ἑκάςη κεῖται τῆς ἠπείρου.	Scylacis Cariandei periplus maris habitatae Europae, Asiae et Libyae et quae qualesque gentes singulae ac regiones, nec non portus atque fluvii, quae longitudines traiectuum, et septem insulae habitatae, ut quaelibet sita sit Epiri.

A. Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ ἡρακλείδων ςηλῶν.

T. ὁμοῦ σχοίνια ωνη.

Φύλ. ν.	Fol. 50.
Ἰσιδώρου χαρακηνοῦ ςαθμοὶ παρθικοί.	Isidori Characeni mansiones Parthicae.

A. Μεσοποταμίας καὶ βαβυλῶνος σχοίνια ροα.

T. ἄχρι τούτων ἐςιν ἡ τῶν πάρθων ἐπικράτεια.

Τέλος ἰσιδώρου ςαθμῶν παρθικῶν.

Φύλ. νβ.	Fol. 52.
Δικαιάρχου ἀναγραφὴ τῆς ἑλλάδος πρὸς θεόφραςον.	Dicaearchi descriptio Graeciae ad Theophrastum.

A. Διὰ παντὸς, ὦ θεόφραςε, καθάπερ.

T. μέχρι σιγείου περίπλους.

Φύλ. νη.	Fol. 58.
Προσθήκη γεογραφικῶν βιβλίων.	Additamentum librorum geographicorum.

A. Οἱ τοῖς συγγράμμασι τῶν παλαιῶν.

T. χαδέσιον ςαδ. ρη. λείπει.

†. Est catalogus scriptorum geographicorum, et de iisdem iudicium. Recurrit fol. 67.

φύλ. ξϛ.	Fol. 66.
Περὶ τῶν δηλούντων τοὺς ϛαθμοὺς, καὶ τὰ μέτρα χαρακτήρων.	De signis declarantibus pondera et mensuras.

A. Ἀλλ' ἐπειδή τινες οὐχ ὅλων γραμμάτων.

T. ὁ ὄβολος χαλκοὺς ἔχει η̄.

Cod. DLXVII.

Chartaceus, corio albo circa dorsum tectus, in 4to m̄. titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu diversa, in foliis 59, Saec. XVI, signatus p. 80. n. 8. optimè conservatus, et inscriptus:

Ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον.	Epicteti enchiridion.

A. Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐϛιν ἐφ' ἡμῖν.

T. βλάψαι δὲ οὔ. τέλος.

†. Notantur cap. LXXVII. In edit. Rudolst. 1707. 12. numerantur cap. LXXIX. Initium tamen et finis concordant.

φύλ. λγ.	Fol. 33.
Φουρνούτου θεωρία περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως. περὶ οὐρανοῦ.	Phurnuti theoria de deorum natura. De coelo.

A. Οὐρανὸς, ὦ παιδίον περιέχοι.

T. λόγος καθὸ καὶ τούτου.

†. Sunt cap. XVI. quorum ultimum est: περὶ τῶν παραδιδομένων μύθων. Saepius editus est libellus. In ora superiore notatum: Hunc libellum olim Aldus edidit cum fabulis Aesopi. Est haec editio prima graeca Venet. 1505. f.

In fine scriptum. Liber editus Basileae p. 29. et est 1549 etc. f. Alii Cornutum scribunt. Caeterum malè notatum a Reisero et Fabricio vol. 2. p. 399.

In Msto codice bibl. Augustanae inscribitur: *πολυδεύκους Φουρνούτου.* Bis ibi occurrit. Sed nullibi additum: *πολυδεύκους.*

φύλ. ν. Fol. 50.

Περὶ ῥήματος.	De verbo.

A. *Τὸ δὲ ῥῆμα διήρηται μὲν πρότερον.*

T. *μεταποιήσει τῆς λεγούσης εἰς σθην.*

†. Est fragmentum grammaticum de verbo, initio et fine mutilum. Reiserus inscripsit: Manuelis Chrysolorae erotemata. Titulus ultimus est: *περὶ τῶν μέσων.*

φύλ. νη. Fol. 58.

Θεοδώρου γραμματικῆς τῶν εἰς δ. τὸ τέταρτον.	Theodori grammaticae liber IVus.

A. *Λοιπὸν δὴ περὶ συντάξεως τῶν λόγου.*

T. *κατ' αὐτὰς οἷον τὰ προστατικά ......*

†. Est Theodori Gazae lib. IVus. grammaticae, constantis lib. IV. ut apud Bandinium vol. 2. p. 279. videre est. Saepius prodiit gr. et lat.

Cod. DLXVIII.

Membranaceus, in 4to m., titulis, initialibus et marginalibus miniatis, charactere minuto et nitidissimo, in foliis 65, Saec. XI, signatus p. 42. n. 84. malè conservatus, et inscriptus:

Evangelium secundum Matthaeum.

Ἡ ἀρχὴ τῆς πρώτης κεφαλῆς λείπει.

Initium primi capitis deest.

A. *Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.* vers. 19.

T. *ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν.*

φύλ. νβ. Fol. 52.

Εὐαγγέλιον β. κατὰ μάρκον.	Evangelium II. secundum Marcum.

A. Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ιῦ Χῦ.
T. ἀκυροῦντες τὸν λόγον .....
Λείπει τέλος τῆς ιη̄ κεφαλῆς κατὰ μάρκον.
Deest finis capitis XVIII. secundum Marcum.

†. Praemittitur capitularium cap. XLVIII. et in cap. XVIII° desinit. Reliqua desunt.

Cod. DLXIX.

Membranaceus, in albis, in 4to m̄. titulis, marginalibus et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 30, Saec. XII. malè conservatus, et inscriptus:

Fragmenta novi testamenti.
A. Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς.
T. βλέπουσιν ἀνθρακίαν.

†. Sunt Matthaei c. 8. v. 15. usque ad c. 9. v. 17. c. 16. v. 12. usque ad c. 17. v. 20. c. 24. v. 26. usque ad v. 54. c. 26. v. 36. usque ad v. 54.
Marci. c. 6. v. 13. usque ad c. 9. v. 45.
Lucae. c. 4. v. 1. usque ad c. 6. v. 27.
Ioannis. c. 9. v. 11. usque ad c. 12. v. 5. c. 19. v. 7. usque ad v. 24.

Cod. DLXX.

Bombycinus, in assere, corio albo tectus, in 4to m̄. titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 271, Saec. XIV, signatus p. 30. n. 53. malè conservatus, et inscriptus:

Τοῦ ἁγίου βασιλείου τοῦ μεγάλου εἰς γένεσιν λόγοι.	Sancti Basilii M. in genesin homiliae.

1. Πρέπουσα ἀρχὴ τῷ περὶ τῆς.
2. Μικροῖς ἕωθεν ἐνδιατρίψαντες.
3. Τὰ τῆς πρώτης ἡμέρας ἔργα.

4. Εἰσί

4. Εἰσί τινες πόλεις.
5. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς, βλαστησάτω.
6. Τὸν τῶν ἀθλητῶν θεατήν.
7. Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς.
8. Καὶ εἶπεν ὁ θεός.
9. Πῶς ὑμῶν ἡ ἑωθινή.

Sunt adeoque homiliae IX, non XI, ut Reiserus inscripsit. Sequentes enim duae non Basilio amplius inscribuntur, sed Gregorio Nysseno, nec numeris signatae sunt. v. notam infra. †

φύλ. ϟ. Fol. 90.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχ. νύσσης λόγος περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς.	Sancti patris nostri Gregorii Nysseni homilia de hominis opificio.

A. Παλαιοῦ χρέους ἔκτισιν.
T. πεπληρωμένον. ὅτι κ.τ.λ.

φύλ. ϟη. Fol. 98.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς. λόγ. β̄.	Eiusdem de hominis opificio homil. 2ª.

A. Ὁ μὲν σοφὸς σολομῶν ἐν πείθει.
T. ἐν τῇ αὐτοῦ χάριτι. ὅτι κ.τ.λ.

†. D. Hoeschel. subiecit: Nota, hîc demum finiri τὰ τοῦ βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ds. Sic et Combefisius contendit. Nam quod Gregorius Nyssenus de opificio hominis scripsit, longè diversum est. Videntur proin a Basilio post longum morbum additae.

φύλ. ρϛ. Fol. 107.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης	Sancti patris nostri Gregorii episcopi Nysseni

πρὸς πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ἑξαημέρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ βασιλείου εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνθρώπου.	ad Petrum fratrem suum in reliqua hexaemeri fratris sui Basilii, hoc est, in opificium hominis.

A. Εἰ ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς.

T. ἡμετέραν. ᾧ ἡ δόξα κ.τ.λ.

†. Praemittitur prologus. Subsequitur tabula cap. XXX. Cap. 1. incipit: αὕτη ἡ βίβλος. Occurrit saepius in hac bibliotheca.

φύλ. ρο. Fol. 170.

A. Δέσποτα κε ιυ χε ὁ θεὸς ἡμῶν.

T. ὄνομα σου. τοῦ μονογενοῦς κ.τ.λ.

†. Sunt preces ad Christum.

φύλ. ροα. Fol. 171.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπ. καισαρ. καππαδ. βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χυ γέννησιν.	Sancti patris nostri Basilii M. archiep. Caesar. Cappad, homilia in sacram Christi generationem.

A. Χυ γέννησις, ἡ μὲν οἰκεία.

T. εἰς δόξαν. ὅτι αὐτῷ κ.τ.λ.

†. Occurrit saepius in hac bibliotheca.

φύλ. ρπ. Fol. 180.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος προτρεπτικὸς εἰς τὸ βάπτισμα.	Eiusdem homilia exhortatoria ad baptismum.

A. Ὁ μὲν σοφὸς σολομών, τῶν.

T. κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ χυ κ.τ.λ.

†. Occurrit adhuc in cod. 141.

φύλ. ρϞς. Fol. 196.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας μ.	Eiusdem homilia in SS. martyres XL.

A. Μαρτύρων μνήμης, τις ἄν.
T. κατεκοσμήθησαν. ἐν χω̄ κ. τ. λ.
†. Occurrit adhuc ibidem.

φύλ. σθ. Fol. 209.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν μάρτυρα βαρλαάμ.	Eiusdem homilia in martyrem Barlaamum.

A. Πρότερον μὲν τῶν ἁγίων.
T. ἀγωνοθέτης χς̄ κ. τ. λ.
†. Occurrit ibidem.

φύλ. σκε. Fol. 225.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατὰ μεθυόντων.	Eiusdem homilia contra ebriosos.

A. Κινεῖ μὲν με πρὸς τὸν λόγον.
T. ἰῦ χῦ, ᾧ ἡ δοξα κ. τ. λ.
†. Occurrit ibidem.

φύλ. σλε. Fol. 235.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατὰ ὀργιζομένων.	Eiusdem homilia in iracundos.

A. Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν.
T. γῆν, ἐν χω̄ κ. τ. λ.
†. Occurrit ibidem.

φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ φθόνου.	Eiusdem de invidia.

A. Ἀγαθὸς ὁ θεὸς, καὶ ἀγαθόν.
T. ἐχαρίσατο ἡμῖν. ἐν χω̄ κ. τ. λ.
†. Occurit ibidem.

φύλ. σνβ. Fol. 252.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πρόσεχε.	Eiusdem in id. attende.

A. Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν δέδωκεν.
T. προσέχῃς θεῷ. ᾧ κ. τ. λ.
†. Occurrit ibidem.

φύλ. σνη. Fol. 258.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηςείας. Eiusdem de ieiunio.

A. Σαλπίσατέ φησιν ἐν νεομηνίᾳ.

T. ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ. Ibidem.

φύλ. σξδ. Fol. 264.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔςιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός. Eiusdem, Deum non esse causam malorum.

A. Πολλοὶ τῆς διδασκαλίας οἱ τρόποι.

T. ἀπολαύσεως τῶν καλῶν. ἐν χῷ κ. τ. λ.

Cod. DLXXI.

Bombycinus, corio albo tectus, in 4to m̄., titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, in foliis 115, quibusdam corrosis, Saec. XIII, quondam monasterii Pollingani in Bavaria, cum monocondilio difficillimo: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ μαν. μητροπολίτου .... Absolutus est praesens liber manu mea Man. metropolitae .... inscriptus:

Γνῶμαι εἰσὶ πνευματικαὶ, ἤτοι συμβουλαὶ καὶ παραινέσεις ψυχωφελεῖς. Sententiae sunt spirituales, seu consilia et exhortationes utiles animae.

Κειμ. Πρᾶξιν προτιμησείας ἢ θεωρίαν ὄψεις τελείων ἔργων, ἡ δὲ πλειόνων.

Ἑρμ. ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ γνωμολογεῖν ὁ θεολογικώτατος, καὶ μέγας πατήρ.

†. Ex hoc iam constat, esse Gregorii Naz. tetrasticha cum Nicetae Davidis paraphrasi prosaria. Illud mirum, quod paraphrasis in codicibus tam diversa sit. In codice enim 484. alia est, et apud Bandinium tom. 1. p. 207. alia. Hic tantum XXVIII tetrasticha habentur, quorum ultimi expositio sic desinit: οὐ γὰρ ἀλόγως ταῦτα γίνονται, οὐδ' ἀπρονόητα. τὰ ἐνταῦθα εἰσὶν, ὥς τισιν ἔδοξεν.

Φύλ. ξζ.	Fol. 67.
Τοῦ νικήτα τοῦ καὶ δαυὶδ δούλου ἰυ̅ χυ̅ τοῦ φιλοσόφου ἑρμηνεία τῶν ςίχων γρηγορίου τοῦ θεολόγου, οὓς εἰς τὸν τάφον τοῦ μεγάλου βασιλείου πεποίηκεν.	Nicetae Davidis, servi Iesu Christi, philosophi, expositio versuum Gregorii Theologi, quos in sepulchrum magni Basilii composuit.

Α. Σῶμα δίχα ψυχῆς ζωὴν παρος, ἢ ἐμὲ σεῖο.
Ἑρμ. ὦ φίλε χυ̅, καὶ λάτρι, ἤτοι θεράπων βασίλειε.
Τ. δῶρον ταπεινὸν φιλικῶς ἀνεθέμην.

†. Prodiit apud Lambecium lib. VIII. p. 366. cuius variantes hae sunt:

Epitaph. I. Ἐπόμνυμι σου. οὐδὲ θέλων.
II. Ἐςενάχησε. κόσμος κ.τ.λ. ad tertium refertur.
III. Βασιλείου δὲ. σιγᾶ. ἔγρεο.
IV. Ἐν ἄξιον. ἀτρεκίης ψυχῆς κ.τ.λ. λίσσομαι.
V. Με deest. περικὴρ. δ' ἰθύνοντα. τικεσθ'.
VI. Ἐπιπνείεσκες. χρίςοιο λάτρι.
VII. Μῦθοι. τηλόθεν.
VIII. Ὦ βασίλειε. σοῖ ὁ. ὁ βίος. σ' deest.
IX. Ὅσα τέ εἰσι. ἔμπνεον ἱερὸν. ὀκταετῆ κ.τ.λ. a Xum.
XI. Χερός.
XII. Κόνει τήνδ'. ἐπιγραμμάτων θεῖε δυοδεκάδα.

Expos. I. Λάτρι. δίχα ψυχῆς δύνασθαι ζεῖν. τί βραδὺν, deest. λάβης. εἰς τὴν τῶν. τὴν χοροςασίαν. ἐν τῇ γῇ. γὰρ deest. οὗτος.
II. Θεοφόρου, οὐράνιος. ἀπανέςη. εἰρήνης τοῦ θεοῦ. ὁμοιουσίου τριάδος κλῆρος, καὶ σκληρῶς.
III. Ὅμοιον τρόπον.
IV. Καὶ θεὸς. ὀφθαλμὸν. περιλαμπόμενον. καὶ πάντων. δυσωπῶν τοῦ κόσμου προίςασο. ἀνάγνων.
V. Σε τὸν τοῦ. βασίλειον deest. ὁ θεὸς δ' ἔφησε. ἀγαθὰ. ὅτι. χρονίζοντα. τήκεσθαι.
VI. Ἔτι μικρὸν. μάλιςα.

VII. Ἀθῆναι, αἷς συνδιετρίψαμεν. ὢ τοῦ κατὰ θεὸν συνθῆκαι. εἰς τὸν οὐρανὸν. ὁ γρηγ.

VIII. Φαεινότατε καὶ deest.

IX. Τὰ deest. ἐν τῷ πατρί. δηλονότι deest.

X. Εἰ καί. ἐπιτυμβίδιον.

XI. Τοῦτο. παρὰ τῆς. ἀλλ' ἀποτρόπαιον.

XII. Ὦ θεῖε. καὶ θεσπέσιε deest. τῶν βραχέων.

φύλ. ο. Fol. 70.

Σχόλια σὺν θεῷ τοῦ εἰς τὴν βραδύτητα λόγου, γεωργίου καὶ βασιλείου.	Scholia cum Deo orationis in tarditatem, Georgii et Basilii.

A. Φαίνεται ὁ λόγος οὗτος πρὸ τοῦ μεγάλου.

T. καὶ ποίμνιον ἐν χῶ ιῦ. ἀμήν.

†. Sunt Georgii Moceni et Basilii minimi scholia in Gregorii Naz. orationem, quae etiam apud Bandinium tom. 1. p. 537. eodem initio et fine occurrunt. Codicis Laurentiani meminit cl. Harlesius. Nostri, utpote in monasterio delitescentis, meminisse non poterat. Fabricium prorsus latuere.

φύλ. π. Fol. 80.

A. Τί οὖν ἐςι. προσεύξομαι τῷ πνεύματι.

T. ἀγαπήσαντι ἡμᾶς. ὧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Titulus evanuit. Est verò S. Pauli Apostoli epist. I. ad Corinthios cum commentario.

Cod. DLXXII.

Chartaceus, in charta spissiore, corio nigro tectus, in 8°, sine minio, literis minutis et nitidis, in pag. 584. Saec. XVII, quondam collegii S. I. optimè conservatus, et inscriptus:

Excerpta gr. lat. ex Isocratis vita, argumentis et orationibus.

A. Οὕτως ἀπὸ τούτου εὐπόρησε.

Inde tantas opes consecutus est.

Φύλ. υϞγ. Fol. 495.

Idiotismorum collectio.

A. Τῆς ἀσίας ἡ πρὸς τὰς ἀνατολὰς (supple μέρις οὖσα) vel τὸ πρὸς τὰς ἀνατολὰς (supple μέρος ὄν.)

T. uno circiter stadio, ὅσον δι' ἑνὸς ςαδίου. Finis.

Cod. DLXXIII.

Chartaceus, in assere, corio albo tectus, in 8°, sine minio, literis minutis, in foliis 462, Saec. XVII, quondam monasterii Garsensis, optime conservatus, et inscriptus:

Καταμαθήσεις ἐκ τῶν πνευματικῶν συνομιλιῶν.	Disciplinae ex spiritualibus colloquiis.
Τῇ πρώτῃ τεσσαρακοςῆς συναγωγῇ.	Primo quadragesimae conventu.

A. Λέλεκται πῶν ἂν ὅτι βέλτιςα.

T. ὅθεν πάμπλειςα κακὰ ἠκολούθησεν.

†. Sunt tres congressus, ansa ex similitudine animalium sumpta. Accessit ἱςορία περὶ τῶν τῆς ἀσελγείας δούλων. Εὐγενής τις τῆς γαλλίας δυνάςης ἐπὶ τῷ πολέμῳ ἐπιτυχὼν τῆς νίκης παρὰ τῶν οὐγγάρων. Historia de intemperantiae servis. Nobilis Galliae Dynasta in bello contra Hungaros victoria potitus.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Ὕμνοι περὶ τοῦ Ἰησοῦ γλυκυτάτου.	Hymni de Iesu dulcissimi.

A. Πανδύναμ' Ἰησοῦ χριςέ
τῇ καρδίᾳ μου βέλτιςε
τῷ νῷ μου ποθητότατε
ὑπὲρ τὰ πάντα κάλλιςε.

T. ὧν ἂν ἑτοιμάζειν τὸ πάσχ' ἐν τῇ πόλει.

†. Sunt tres. Primus habet tetrasticha VIII. Secundus tetrasticha XLVI. Tertius iambis constat.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Ἄσκημα ἐπανορθοτικόν. Meditatio emendativa.

A. Σκόπος τούτου δεόντως τὸ καθῆκον.

T. εὐλόγητος ἔςω εἰς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Constat duobus adhuc titulis: de timore Dei et de humilitate Christi.

φύλ. ξα. Fol. 61.

Τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν αὐρηλίου αὐγουςίνου ὁ κανὼν μοναςικός. κεφ. α̅ περὶ τῆς ἀδελφικῆς συμψυχίας καὶ τῶν κτημάτων κοινωνίας. Sancti patris nostri Aurelii Augustini regula monastica. Cap. I. de fraterna concordia et bonorum communione.

A. Τὸ πρῶτον, ἀνθ' οὗ συλλελεγμένοι ἐςέ.

T. καὶ τῷ πειρασμῷ οὐκ ἐμπεσεῖν. τέλος.

†. Subscriptus est ἀδελφὸς αὐγουςῖνος χαλκὸς κανονικός. Frater Augustinus Chalcus canonicus, puta, monasterii Garsensis in Bavaria. De regula hac graecè reddita nil adhuc innotuit. Nec Chalcus Augustinus in lexicis literariis occurrit.

Videtur mihi idem et praecedentium et subsequentium auctor esse.

φύλ. ος. Fol. 76.

Ἀναμαθήματα ἐκ τῆς πνευματικῆς ἀναγνώσεως ἐκ τοῦ πατρὸς ῥοδρικίου. Disciplinae ex lectione spirituali patris Rodricii.

Περὶ τοῦ καρποῦ τῆς καλῆς διαθέσεως ἐπὶ τὰ πνευματικά. De fructu bonae dispositionis ad spiritualia.

A. Ὁ σολομὼν προτιμᾶται τὴν σοφίαν.

T. σε αἰνεῖν ἐκ τούτου εἰς αἰῶνας αἰώνων. ἀμήν.

†. Videtur esse sumptum ex Alphonso Rodriguez, qui librum scripsit de perfectione, in varias

varias linguas translatum. De hac versione nil memoratur.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Τὰ παμμεγίςου τῆς ἐκκλησίας διδασκάλου αὐρηλίου αὐγουςίνου μονολόγια, ἐν οἷςπερ ἡ ψυχὴ θεῷ λαλεῖ. κε φ. α περὶ τῆς ἀπορρήτης τοῦ θεοῦ γλυκύτητος.

Maximi ecclesiae doctoris Aurelii Augustini soliloquia, in quibus anima Deo loquitur. Cap. I. De arcana Dei dulcedine.

A. Γινώσκοιμί σε κύριε γνώςης ἐμοῦ.

T. ἡ ὑπερηφανία τῆς ζωῆς.

†. Sunt cap. XII. quorum ultimum est: περὶ τῶν παγίδων τῶν ἐπιθυμίων. De versione soliloquiorum graeca nil constat.

Φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Περὶ τῆς ταπεινότητος. De humilitate.

A. Τριμερὴς ταπεινοσύνη. πρῶτον αὐτὴν ἀσκεῖν.

†. Sequuntur pluresei usmodi meditationes spirituales, quarum ultima est: de tota Christi conversatione.

Φύλ. ρπη. Fol. 188.

Διάλογοι περὶ τῶν ἀληθινῶν ἀρετῶν. Dialogi de veris virtutibus.

1. Περὶ τῆς ἀληθοῦς πρὸς θεόν τε καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης. θεόφιλος καὶ φιλάνθρωπος. εὐ οἶδας, ὦ φιλάνθρωπε.
2. Περὶ τοῦ τὸν πλησίον ἀγαπᾶν.
3. Περὶ τῆς ταπεινοσύνης. ταπεινόφιλος καὶ σμικρόφιλος.
4. Περὶ τῆς πρὸς θεόν τε καὶ προεςῶτας πειθαρχίας. εὐπαθὴς καὶ ἀπαθής.
5. Περὶ τῆς ὑπομονῆς. φιλόπονος καὶ ςαυρόφιλος.
6. Περὶ τῆς πενίας. ἁγιόνυμος καὶ φίλαιρτος.
7. Περὶ τῆς ἁγνείας. λευκόφιλος καὶ φιλόκαλος.
8. Περὶ τῆς ἐγκρατείας. Ὁ ςέφανος καὶ λαυρέντιος.
9. Περὶ τῆς φρονήσεως. σωφρόνιος καὶ φιλόσοφος.

10. Περὶ τῆς ἰσχυρότητος. βασίλειος καὶ γρηγόριος.
11. Περὶ τῆς δικαιοσύνης. Δικαιολόγος καὶ δικαιόφιλος.
12. Περὶ τῆς σωφροσύνης. γελάσιος καὶ φιλόκαρπος.
13. Περὶ τῆς συμπαθείας. φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθάγγελος.
14. Περὶ τῆς εἰρήνης. ἀδέλφιος καὶ φιλάγριος.
15. Περὶ τοῦ ἔλεους. πετρώνιος καὶ τιμόθεος.
16. Περὶ τῆς συμψυχίας. συμφώνιος καὶ συνόμοιος.
17. Περὶ τῆς εὐσταθείας. σταθερογνώμων καὶ βεβαιογνώμων.
18. Περὶ τῆς δαψιλείας. πολύδωρος, ὀλιγόδωρος.
19. Περὶ τῆς ἀληθείας. θεόδωρος καὶ χριστοφόρος.
20. Περὶ τῆς πραότητος. ὁ ἡμεράνθρωπος καὶ πραόφιλος.
21. Περὶ τῆς πίστεως. πιστοφύλαξ καὶ πιστοκράτης.
22. Εὔελπος, μάκρελπος.

Cod. DLXXIV.

Chartaceus, in assere, corio badio tectus, in 4to m̄., literis elegantibus, in foliis Saec. XVI, manu Wolf. Sedelii, quondam monasterii Tegernsee in Bavaria, optime conservatus, et inscriptus:

Farrago graecae literaturae, auctore fratre Wolfgango Sedelio, Benedictini instituti monacho. Anno Do. 1527.

A. Ἔτι prima propriaque significat. etiam seu quoque. Unde Libanius. decl. 1. Δεῖ γὰρ δήπου δυοῖν θάτερον.

T. vel delectare possint.

Finit farrago graecanicae literaturae A. 1527. quam Sedelius propria manu scripsit.

†. In primo folio haec notata sunt: Haec erat olim manus fra. Wolfgangi Sedelii, cum adhuc esset in monasterio Tegernsee et iuvenis sacerdos.

Τέλος.

Bibliothecae graeca Augustanae Scriptores.

Possessores.

Inedita.

Τέλος.

Codices Membranacei.

Bombycini.

Comment.

Τέλος.

S. Scripturae libri.

MSC. graec. Monac.

Paraenetica.

Theologia gentilium.

Dogmat. theologia.

Philosophica.

Mathematica.

Medica.

Historica.

Geographica.

Vitae Sanctorum.

Rhetorica.

Poetica.

Homeri

Iuridica.

S. Scripturae libri.

MSC. graec. Augustan.

Paraenetica.

Theologia gentilium.

Dogmatica Theologia.

Philosophica.

Mathematica.

Medica.

Historica.

Geographica.

Vitae Sanctorum.

Rhetorica.

Poetica.

Andreae

Finis.

Index alphabeticus

Auctorum graec. bibl. August.

D.

E.

O.

P.

X.

Z.

Index alphabeticus Materiarum.

Georg.

Schluss

